

CAMPBELL
COLLECTION

Håndskriftet Nr. 2365 4to gl. kgl. Samling

på det store kgl. bibliotek i København

(Codex regius af den ældre Edda)

i fototypisk og diplomatisk gengivelse.

Udgivet for

Samfund til udgivelse af gammel nordisk litteratur

ved

Ludv. F. A. Wimmer og Finnur Jónsson.

KØBENHAVN.

S. L. Møllers Bogtrykkeri Møller & Thomsen.

1891.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Ottawa

<http://www.archive.org/details/handskriftetnr2300kben>

Blandt de skatte af gammel-nordiske håndskrifter, som findes i de offentlige bibliotheker i København, indtager pergamentshåndskriftet no. 2365 4to i den gamle kgl. samling på det store kgl. bibliotek, den såkaldte *Coder regius* af den ældre Edda (*Konungsbók Sæmundar Eddu*), uden sammenligning den rigtigste plads.

Bestyrelsen for „Samfund til udgivelse af gammel nordisk litteratur“ havde derfor længe nærret det ønske at levare en udgave af håndskriftet, der så vidt muligt gengav alle dets ejendommeligheder og således til en vis grad kunde erstatte originalen. For at opnå dette måtte den påtænkte udgave efter bestyrelsens mening dels fremstille håndskriftet ved fotografiens hjælp, dels levare et med de nødvendige anmærkninger forsynet diplomatisk aftryk deraf. Da Samfundet imidlertid ikke så sig istand til ved egne midler at bekoste en sådan udgave, indgav bestyrelsen i efteråret 1888 et andragende til kultusministeriet om en offentlig understøttelse af den størrelse, som fototyperingen af håndskriftet ifølge et overlag fra „Pucht og Crones Illustrationsanstalt“, der havde gjort sig fordelagtig bekendt ved arbejder i lignende retning, vilde kræve. I henhold hertil foreslog kultusministeren på det følgende års finanslov en bevilling på 4500 kr., som folketingets finansudvalg og senere begge rigsdagens ting enstemmig vedtog.

Med største velvilje stillede det store kgl. biblioteks chef, hr. justitsråd Chr. Bruun, samtidig, efter indhentet tilludelse fra kultusministeriet, håndskriftet til bestyrelsens rådighed, naturligvis under iagttagelse af de nødvendige forsigtighedsregler.

Arbejdet blev straks sat i gang, idet man overdrog Hr. Crone, lederen af Pacht og Crones etablissement, at anstille forsøg med at fotografere forskellige sider af håndskriftet. De første forsøg ledede dog ikke til det ønskede resultat. Det viste sig nemlig, at håndskriftet, hvad allerede G. Vigfusson havde formodet (*Corp. Poet. I. s. XLII*), frembød ejendommelige vanskeligheder for fotografering, hvilket naturligvis særlig gjaldt de sider, der var stærkt mørkede, og på hvilke skriften var i høj grad afbleget og utydelig. Først efter en række forsøg lykkedes det Hr. Crone ved anvendelse af frisk tilberedte orthochromatiske plader at overvinde disse vanskeligheder og at opnå et resultat, der må kaldes særdeles tilfredsstillende. Fototypierne står sikkert på højde med, hvad det for øjeblikket er muligt at nå ved fotografiens hjælp.

Da Samfundets bestyrelse lagde planen til denne udgave, nærrede den det sikre håb, at den mand, der mere end nogen anden havde gjort håndskriftet til genstand for grundlige undersøgelser og havde leveret den monsterværdige udgave deraf, som har dannet grundlaget for alle følgende udgaver, også skulde knytte sit navn til den nye udgave. Des værre hindrede en alvorlig øjensygdom prof. S. Bugge i at tage direkte del i arbejdet; men en indirekte del i det har han ikke blot gennem sin udgave, men også gennem en række håndskrevne bemærkninger, som han har tilstillet udgiverne, og for hvilke der vil blive gjort nærmere rede i indledningen.

INDLEDNING.

Håndskriftets ældre historie. Da Thormod Torfæus i sommeren 1662 af kong Frederik III blev sendt til Island for at indsamle gamle håndskrifter og andre hjælpemidler til oplysning om Nordens oldtid, medbragte han et kgl. åbent brev af 27. maj 1662 til biskop Brynjolv Sreinsson i Skalholt, hvori denne opfordredes til at være Thormod „befjorderlig enten for betaling eller andre måder at bekomme hvis udkræfter, rariteter og kuriositeter på Island kan opspørges, som han til os igen skal lærere“ (Kongelige Forordninger og aabne Breve til Island III, Kbhvn 1787, s. 98). Der kan næppe være tvivl om, at dette kongelige brev har givet anledning til, at den lærde Islænder, som siden sin tiltrædelse af bispeembedet i Skalholt (1639) ivrig havde samlet gamle håndskrifter, kort tid efter nedsendte flere af de kostbareste blandt disse som gave til kongen. Hvilke skatte der fandtes herimellem, viser en fra Torfæus stammende fortegnelse over det kgl. biblioteks ældste samling af islandske håndskrifter, som G. Vigfusson har meddelt i Prolegomena til Sturlunga Saga s. CXLV. Det eneste håndskrift af „den ældre Edda“, hvoraf en fototypisk og diplomatisk udgave nu udsendes, indtager no. 6 i denne samling med titel „Edda Sæmundi; quarto“.

Hvorledes, fra hvem eller fra hvilken egn på Island dette håndskrift er kommet i biskop Brynjolvs eje, vides des værre ikke. Men at det har været i hans besiddelse omtrent 20 år, før end han sendte det til København, fremgår med sikkerhed deraf, at han nederst på forreste side har skrevet sit latinske værnemærke, et sammenslyngt LL (L: *Lupus loricatus*), og derefter årstallet 1643. Det er altså sandsynligt, at han har fået håndskriftet netop i dette år. Brynjolv anså selv håndskriftet for så rigtigt, at han lod det afskrive på pergament. Denne afskrift, som han egenhændig forsynede med titlen „Edda Sæmundi multiscia“ og senere skænkede Torfæus (Arne

Magnusson i Edda Sæmund. ed. AM. I. s. VII). synes at være tabt, mulig eblelagt ved Københavns brand 1728.

Håndskriftet har mærket no. 2365 4to i det store kgl. biblioteks gamle samling og er fra gammel tid betegnet som kvart, men må snarere kaldes en temmelig lille oktar. Måtte over midten er bladene i gennemsnit mellem 19 til 19,4 cm. høje, mellem 13 til 13,4 cm. brede. Det forgyldte læderbind fra slutningen af 18. årh. bærer på ryggen Christian VII's navnemærke og titlen „Edda Sæmundi“.

Håndskriftets størrelse, fuldstændighed. Håndskriftet, som nu består af 45 blade, fordelt i 6 læg, af hvilke de 5 første indeholder 8 blade hvert, det sidste 5, er ikke fuldstændigt, idet der efter blad 32 (mellem 4de og 5te læg) findes en større lakune. Da 4de og 5te læg begge er fuldstændige, er det højst sandsynligt, at det manglende netop har udgjort et læg på 8 blade. Det er derfor sikkert med rette, at der på lakunens plads netop er indsat 8, i forhold til håndskriftets egen færr skinnende hvide pergamentsblade i to læg. Forrest i bogen findes et lignende blad fastklæbet, oven på hvilket der er klisset et par pergamentsstrimler af anden art og færr, på hvilke Ásgeir Jónsson (en af Torfæus' håndskrivere) har skrevet en fortegnelse over håndskriftets indhold*). Alle de hvide blade stammer rimeligvis fra biskop Brynjolv eller Torfæus. Denne sidste har også nederst på s. 64 antydet lakunen ved bemærkningen: hjer vantar við heilræde Brynhildar med et 8-streget kors efter, ligesom han øverst på s. 65 har skrevet ordene *λογος αζζαλος* med samme tegn foran. Derimod skyldes bemærkningen her vantar micit i øverst på første side af det næstsidste hvide blad en yngre hånd fra 18. årh. I den nyeste tid er håndskriftet blevet pagineret (s. 1—90; de hvide blade efter lakunen betegnede 64^{b-i}); noget ældre er de linjetal, der findes i marginen ud for hver femte linje på de sider, hvor Hávamál er skrevet (s. 5—14).

*) Denne indholdsfortegnelse, der har en vis interesse, for så vidt som den riser, hvorledes digtene den gang almindelig benævnedes, lyder således: Vaulofpa | Havamal Runa capituli | Vafþrúðnis mal | Grimnis mal | For Skirnis | Harbarz lióð | Sæfor þors | Loca fenna | Hamars heimt | Volundar qvíða | Alfvins mal | Helga qvíða Hundings bana | Helga qvíða hin forna | fra Varlungom | fra Þarða Sinfiotla | Gripis mal | Guðrunar qvíða | Sigurðar qvíða | Brynhildr reið Helveg | fra Borgnyio oc Oddrunó | Atla mal. Hermed ender fortegnelsen, uagtet der var god plads til flere narne.

Med undtagelse af den nævnte lukne mangler der intet af det oprindelige håndskrift. Både dets begyndelse og slutning er næmlich fuldstændig, uagtet den nederste halvdel af sidste side kunde synes at tale herimod. Det er næmlich uden for al tvivl, at også dette stykke af siden har været beskrevet. Ikke blot findes der endnu i randen til venstre, en smule lenger ude end den ovenfor stæende skrift en stor lodret, temmelig tyk og regelmæssig sort streg, som næppe kan være andet end lærning af en initial (tilsyneladende V); men til højre ud for denne skimtes også tydelige lærninger af små bogstaver, ja et par enkelte linjer kan endogså følges næsten i deres hele udstrækning. Denne skrift er imidlertid senere uter så omhyggelig udsløttet, at ikke et eneste bogstav med sikkerhed kan bestemmes. Dog gör de enkelte trak, der endnu skimtes, det klart, at skriften skyldes en forholdsvis gammel hånd, og den er fuldstændig forskellig fra de bogstaver, der har været skrevne nederst på siden, og af hvilke et par endnu viser sig temmelig tydelig i selve håndskriftet, medens de på grund af skindets overordenlig mørke farve næppe øjnes i fototypiet; disse bogstaver har næmlich ganske samme karakter som de tre linjer, der findes nederst på s. 80, og hiderover vistnok fra samme hånd.

For bedømmelsen af håndskriftets fuldstændighed er det naturligris af største vigtighed at kunne afgøre, om den udsløttede skrift skyldes den gamle skriver selv eller en anden. Den omstændighed, at skriften med største flid er udsløttet, taler naturligris i og for sig i høj grad for den antagelse, at det har været en senere tilføjelse til håndskriftet, som ikke engang har indeholdt noget, der stod i nærmere forbindelse med dets egentlige indhold. At den store initial, så ridt man kan se, har været skrevet med sort blæk i modsætning til initialerne i den øvrige del af håndskriftet, synes også at vise, at slutningen ikke skyldes den gamle skriver. Men hertil kommer endnu en omstændighed, som efter vor mening med fuldkommen sikkerhed afgör dette spørgsmål. Medens håndskriftets fem første læg består af 8 blade hvert, indeholder det sidste som foran omtalt kun 5 blade; disse blade er samlede til et læg, således at de fire blade som sædvanlig hænger sammen to og to, medens det femte er løst. Det løse blad er imidlertid ikke håndskriftets sidste, men det andet i lægget, det fjørde fra slutningen (s. 83—84): det er næmlich indsat mellem læggets første og tredje blad, således at det med sin højre ombøjede rand omslutter det sammenhængende tredje og fjørde blad (den ombøjede rand ses udfoldet på fototypiet s. 84). Det er nu klart, at dette er sket med forsat, da bladet på den måde vilde være langt mindre udsat for at gå tabt, end hvis det var anbragt sidst i håndskriftet; men det

fremgår tillige heraf, at skriveren fra først af forsætlig kun har brugt fem blade til sit sidste læg, og at han altså forud nøjagtig har beregnet, at slutningen af håndskriftet kunde rummes på disse blade. For forsigtigheds skyld har han desuden i sidste læg forøget sidernes linjetal en smule, idet vi kun her finder 38 linjer på flere af siderne (81—82, 84—85; 37 på s. 83). På de sidste sider er han atter, da han så, at pludsen blev mere end tilstrækkelig, vendt tilbage til det linjetal, som han tidligere havde benyttet (35 på s. 86 og 88—89, 36 på s. 87).

Vi nærer således ingen tvivl om, at håndskriftet ikke blot er fuldstændigt i slutningen, men at den gamle skriver også, før end han begyndte på det sidste læg, havde beregnet, at det skulde ende på den nærværende s. 90. Derimod kan det ikke afgøres, om det, der er skrevet på nederste del af s. 90 efter det egentlige håndskrift, er blevet sluttet på denne side, eller har været fortsat på et nyt, af den senere skriver tilføjede læg; men afgørelsen heraf er jo også uden al betydning for bedømmelsen af vort håndskrift.

Pergamentets beskaffenhed, ældre og nyere huller og rifter. Det pergament, som skriveren har benyttet til sin bog, må i det hele kaldes særdeles godt, idet det både er tykt og glat og således fortræffelig skikket til at skrive på. Kun på enkelte steder er det så genuemsigtigt, at skriften skinner mer eller mindre igennem (se anm. til s. 11—12^r, 24—25^r, 31—32^r, 68^{r-9}, 77—78, 81, 83), og på nogle steder er det lidt flosset, så at skriften i højere eller ringere grad er løben ud. Derimod har farven næppe været særlig smuk, og skindet har på ikke få steder været noget beskadiget, før end det blev taget i brug. En stor del af de huller og rifter, der findes i det, viser sig nemlig at være gamle, så at de ikke har ødelagt skriften, som tvært imod har måttet rette sig efter hullernes og rifternes form, idet skriveren med flid søgte at undgå disse. Dette er således tilfældet bl. 22 (s. 43—44) forneden, bl. 23 (s. 45—46), bl. 35 (s. 69—70), hvor skriveren på første side har omgivet hullet med en buet streg på hver side, bl. 37 (s. 73—74), bl. 41 (s. 81—82), bl. 28 (s. 55—56), hvor den lange rift er syet sammen med grøn silketråd; denne sammensyning må være foretaget, efter at bladet var beskrevet, da en tråd går igennem c i callapr 56²¹, hvor syningen standser for ikke at beskadige andre bogstaver: uden tvivl er denne syning samtidig med bladets beskæring i højre margen, da beskæringen forneden når lige ind til syningen uden dog at berøre denne. Skriften viser, at også de øverste småhuller bl. 1 (s. 1 mellem l. 10—11 og s. 2 mellem l. 9—10, se

ann. til bomo) og den lille rift øverst bl. 14 (s. 27—28) er gamle. Det samme gælder om de store indsnit i nederste del af den ydre margen bl. 35 (s. 69—70) og bl. 37 (s. 73—74), hvorved disse blade har fået en fra de øvrige afvigende form. Der kan ingen tvivl være om, at det nederste hjørne af bl. 36 (s. 71—72) og bl. 39 (s. 77—78) ligeledes har manglet fra gammel tid, og at indsnittet i den nedre margen bl. 19 (s. 37—38) også er gammel skade.

Andre småhuller viser sig derimod at være af nyere oprindelse, fordi de har beskadiget den gamle skrift. Dette er dog yderst sjældent og egentlig kun på de to mest medtagne blade, det første og sidste, nemlig bl. 1 (s. 1, l. 18—19 og s. 2, l. 17—18) og bl. 45 (s. 89—90 på flere steder, se ann.), hvor hullerne skyldes ælde og slid (sml. ligeledes ann. til 3¹⁷⁻¹⁸ og 4¹⁸⁻¹⁹, samt 85¹² og 86¹³). Nyere og fremkomne ved uheld, næppe ved ligefrem overlast, er den fure, der findes bl. 9 (s. 17—18), og de fine kværnsnit bl. 43 (s. 85—86) og 44 (s. 87—88) samt bl. 30 (s. 59—60 over figuren nederst på s. 59) og bl. 40 (s. 79—80). Naturligvis er også de mange småhuller i bladenes indre kant senere beskadigelser, væsentlig hidrørende fra de forskellige indbindinger.

Beskæring. Det skyldes også disse indbindinger, at håndskriftet efterhånden er blevet så stærkt beskåret, at en stor del af de bogstaver, som den gamle skriver på forskellige steder havde tilføjet i margen for at antyde nærværelse på de personer, der optræder talende i dægtene, er helt eller delvis bortskårne (s. 15—16, 21—22, 24—26, 29—32, 43—44, 60—61 med ann.), hvad der ligeledes gælder enkelte andre af hans tilføjelser i margen (se ann. til 18⁸, 32¹⁵, 51¹⁰, 77²³).

Denne beskæring er sikkert ikke, som man har ment (Corp. Poet. I, s. XLI), foretaget, da bogen fik sit nuværende bind. Herimod taler afgjort den omstændighed, at vi nederst på s. 76 finder en linje, hvis slutning øverst på s. 77 var bleven noget utydelig på grund af beskæringen, gengivet med en hånd, som utvivlsomt er langt ældre end bindet. Da den skødesløse beskæring heller ikke kan antages at være foretaget, medens håndskriftet var i biskop Brynjolvs eje, har det uden tvivl været beskåret væsentlig på samme måde som nu, da det kom i hans besiddelse. På den anden side kan beskæringen heller ikke være meget ældre, da den har berørt enkelte af de senere tilskrifter og kradsier i margen (se f. eks. s. 13 øverst, s. 8 venstre margen, s. 63 højre margen).

Tegninger, tilskriffter o. s. v. i margen. Som nys bemærket har den gamle skriver selv benyttet håndskriftets margen i større udstrækning til angivelse af de talende personer i digtene, ligesom han hist og her har tilskrevet et glemt ord eller en rettelse. Skriften viser i alle tilfælde sikkert, hvor vi har den gamle skrivers egen hånd. Men der findes desuden rundt om i margen forskellige figurer, skræverne bemærkninger, kradserier o. s. v., som tilhører meget forskellige tider, men des værre ikke giver nogen oplysning, der er af betydning for håndskriftets ældre historie. Vi samler her under ét disse forskellige tegninger, tilskriffter o. s. v. i kronologisk orden.

Ældst og stammende fra den gamle skriver selv er forskellige blad- og blomster- eller stregornamenter under nederste linje på siden (s. 14 figuren længst til højre, s. 15 på tilsvarende sted, men meget utydelig, s. 21, s. 25 den trekantede figur længst til højre, s. 27, 35, 41, 49, 53, 59, 63), endvidere et par fantastiske dyrefigurer (s. 32, 33, 69, 86) og et par menneskehoveder (s. 45 et enkelt hoved, s. 88 to hoveder af en mand og en kvinde, der kysses). Både blækkets farve og figurernes hele tegning, som vi genkender i mange af de ornamentter, hvormed de store initialer er smykkede, gør det utvivlsomt, at disse figurer, der altid er anbragte i den nedre margen under sidste linje, er udførte af den gamle skriver selv. Dette fremgår desuden til eridents af en anden omstændighed, som tillige viser hensigten med figurerne. På 11 sider i håndskriftet dannes den sidste linje kun af et par bogstaver eller af et enkelt eller et par ord, som står alene i linjens slutning. Men på 10 af disse steder er netop en af de nævnte figurer anbragt lige foran denne slutningslinje (s. 14, 15, 21, 25, 32, 35, 45, 49, 53, 69). De har altså skullet tjæne som ornament for på en måde at udfylde den ufuldstændige linje; kun s. 72 mangler en sådan figur, og det må da nærmest betragtes som en forglemmelse. Men når de nævnte figurer med nødvendighed må henføres til den gamle skriver, gælder det samme om de i tegning o. s. v. ganske tilsvarende figurer s. 27, 33, 41, 59, 63, 86 og 88, der ikke bruges som afslutning af en ufuldstændig linje, men som et almindeligt ornament for siden. Kun på et enkelt sted (s. 79) er en aldeles tilsvarende figur, som både på grund af tegningen og blækkets farve ligeledes nødvendig må stamme fra den gamle skriver, anbragt ikke under sidste linje på siden, men i den ydre margen ud for l. 9—11.

Alle øvrige tilføjelser, tegninger o. s. v. i margen må henføres til andre end den oprindelige skriver. Et par enkelte ord er dog så gamle, at de uden tvivl stammer fra det 14de årh., nemlig vrdar s. 11 ud for l. 14 (skrevet

af den samme, som også inde i linjen har skrevet ordet at, se anm.), totna s. 14 ud for l. 8 og vitur s. 1 ud for l. 21.

Med en fin skrift vistnok fra 15 årh. er ordene aue maria gracia plena skrevne nedenfra opad midt i den ydre margen s. 40.

Til 16. årh. må sikkert have maalt henføres, som er skrevet i nedre margen s. 5 med glinsende sort blæk. Både blækkets farve og bogstaverne gør det mer end sandsynligt, at det er samme hånd, der har skrevet de to linjer nederst på s. 25, hvis slutning (med undtagelse af første linjes sidste bogstav tæt ved det trekantede ornament) senere er udbristet for at give plads for et narne-træk, et sammenslyngnet LB, som gentages to gange lige efter. Den bevarede del af linjerne er meget utydelig og læsningen højst usikker (hefr ecke(?) mer hugur d fma ef). Fra 16 årh. stammer vist også regnestykket i den ydre margen s. 50 ($532 \times 12 = 1064 + 532 = 6384$).

Største delen af tilskrifterne og kralserierne i margen tilhører dog tiden, kort før håndskriftet kom i biskop Brynjolfs eje, eller med et rundt tal omtrent år 1600. Både bogstavernes og figurernes former og blækkets farve viser dette. Disse kralserier og skræne bemærkninger er af forskellig art. Nogle steder findes blot enkelte bogstaver og tegn (s. 15 i indre margen, s. 19 nederst, s. 30 nederst, s. 32 formlen til venstre, s. 34 nederst, s. 53 formlen til venstre, s. 55 i indre margen; s. 64 er hele alfabetet skrevet i den ydre margen og fortsættes ned på siden, hvor der desuden har været skrevet et par senere udskrabede linjer, se anm.). Andre steder findes enkelte ord, der er så godt som ulæselige (s. 15 og 17 i ydre margen flere gange ordet gvð(?), s. 25 til højre ud for l. 20, s. 65 til venstre ud for l. 22, s. 46 nederst heru minn Ihesus(?), s. 47 nederst . . . gvðrúm(?), s. 55, 62 og 88 nederst ulæselige ord). Undtagelsesris forekommer et navn eller en længere sætning (s. 9 nederst Magnus og dernæst Eriksfson, herefter atter to gange Magnus og i ydre margen ovenfra nedad med þur það(?); s. 25 det uysnærnte tre gange gentagne sammenslyngede LB, s. 74 et ligeledes tre gange gentaget sammenslyngnet HT; s. 13 øverst opt og feorþóm belg feylm ord koma, den bekendte sætning af Háramál, som findes på håndskriftets forgående side l. 18—19; s. 27 nederst er med en ret smuk og tydelig hånd skrevet Fallega fer þier enn Orðfullennu | og Mier skrullinnu Ja Ja; endelig findes s. 80 nederst i tre linjer følgende vers: herrann Ihesus Heim oc trur j hærta | Byge minn so herra udslottet) oc herra mætte huar- | ma (m meget uklart) skur af heitre afta: minn. Det er, som man vil se, med

et par ændringer, der vel snarest skyldes lukommelsesfejl hos skriveren, begyndelsen til *Einar Sigurdssons* bekendte digt *Hugbót*, der skal være forfattet 1569, trykt i *Vísualók* 1612. s. 87. 1748. s. 81 (sml. *J. Þorkelsson*, *Digtningen på Island i 15. og 16. årh.*, s. 442). Den samme hånd, som har skrevet dette vers, har uden tvivl også skrevet en linje nederst på s. 90, hvoraf dog nu kun nogle få bogstaver med usikker betydning er synlige).

Til samme tid som de nu omtalte bogstaver, ord og sætninger hører endelig forskellige figurer, streger og slyngninger, hvoraf nogle er mer eller mindre plumpe efterligninger af den gamle skrivers tegninger (s. 14 de to figurer lige foran den oprindelige; disse to stammer åbenbart fra den samme, som foran dem har tegnet den uformelige hest, s. 21 midt under sidste linje, s. 63 til højre for den gamle figur svage omrids af en lignende, s. 82 nederst til venstre utydelige omrids af et bladornament og s. 84 sammesteds af et menneskehoved; til samme kategori kan også henføres efterligningen s. 77 af det ovenstående store E). Andre figurer og kradserier, der ikke synes direkte fremkaldte af den gamle skriver, findes s. 8 i venstre margen, s. 15 øverst i højre margen, s. 80, s. 31 nederst (et hoved), s. 63 i højre margen (tre plumpe med hat bedækkede hoveder lige over hinanden). Fra samme tid skriver sig også den uformelige hånd(?) s. 23 nederst i margen til højre, de sammenslyngede streger sammesteds s. 37 og den store slyngning nederst på s. 41 (gennem den gamle tegning).

I den nærmest følgende tid har et par berømte mænd efterladt sig mærker i håndskriftet. Som foran nævnt skrev biskop Brynjólf, da det var kommet i hans eje, sit navnemærke og årstallet 1643 nederst på forreste side. Senere skrev Torfæus bemærkningerne nederst på s. 64 og øverst på s. 65, og endelig har Arne Magnusson over det utydelige rotne i margen 14^s skrevet det samme ord og s. 35 i ydre margen ovenfra nedad gentaget de to utydelige overskrifter på denne side (se anm.). Mulig hidrører også tallet 3 nederst på s. 33 (uden tvivl betegnelse for det tredje lægs begyndelse) fra ham.

Endelig findes der på nogle få steder forskellige tegn, som åbenbart stammer fra tiden efter håndskriftets inllemmelse i det kgl. bibliotek, og hvorved en læser (eller læsere) af en eller anden grund særlig har rillet fæste opmærksomheden på et bestemt sted (NB s. 48 ud for l. 17 og 23, s. 50 ud for l. 15, korsene s. 26 ud for l. 2, s. 28 ud for l. 15, s. 49 mellem l. 9—10, forskellige andre korsmærker s. 10 ud for l. 11—12, s. 61

ul for l. 18—19, s. 63 ul for l. 20: af lignende oprindelse er mulig også den bølgeformede streg ul for de fire første linjer i ydre margen s. 51).

Skriften i almindelighed; linjetallet på siderne. Håndskriften er helt igennem skrrevet med én og samme hånd med undtagelse af en enkelt linje 57²¹⁻²², hvor en oprindelig tom plads er udfyldt af en yngre og mere uovrt hånd, men dog fra 14. årh. (se anm.).

Den gamle skriver har haft en stor færdighed i at bruge pennen, og hans bogstaver er i reglen skarpt og klart formede, undtagen hvor han har foretaget en rettelse, eller hvor skriften på grund af pergamentets beskaffenhed er løben ud (se f. eks. s. 7¹⁴⁻¹⁹, 11¹⁴⁻¹⁵, 23¹⁻³, 25¹⁻⁴, 50⁷⁰⁻⁷², 68⁷¹⁻⁷⁵). Skönt hånden er sig selv lig fra først til sidst, gælder naturligvis det samme her som ved alle andre gamle håndskrifter, at pennen ikke altid har været lige god, og at skriveren selv til visse tider kan have været bedre oplagt end til andre, hvorfor skriften på nogle steder er smukkere og flottere end på andre, hvor den kan få et hårdere og stirere præg (se f. eks. s. 44). Størst afvigelse frembyder vistnok skriften på det sidste læg; men dette har den naturlige grund, at der her findes flere linjer på siden, hvorfor skriften er bleven tættere og bogstaverne ofte noget mindre. S. 87, hvor skriveren atter indskrænker linjetallet til 36, gør da også i enhver henseende samme indtryk som de smukkeste skrerverne sider. Den ejendommelige variation af de enkelte bogstavformer og deres karakteristiske kalligrafiske udsmykning genfindes uforandret fra den første til den sidste søle. Ligeledes mader vi overrølt eksempler på den lethed, hvormed skriveren forstår at overvinde kalligrafiske vanskeligheder, og som særlig viser sig i den måde, hvorpå han ofte uden at forvirre de enkelte træk sammenslynger bogstaverne i hver følgende linje med de ofte temmelig lange haler i de ovenstående bogstaver.

Den skrerverne kolonne er i det hele meget jævn, idet linjerne begynder lige langt fremme og som oftest har nogenhunde samme længde; det falder i ethvert tilfælde straks i øjnene, når bogstaverne går uden for den egentlige rumme (således f. eks. 11¹, hvor ec i linjens begyndelse straks viser sig at være tilføjel bagester, o. s. v.). Når vi ser bort fra den sidste side, som kun har 23 linjer, veksler linjetallet på de øvrige sider fra 31 til 38; 31 findes på side 5 og 6, 32 på 12 sider, 33 på 27, 34 på 19, 35 på 14, 36 på 7, 37 på 4 (76, 78, 80, 83), 38 på 4 (alle i det sidste læg). På 11 sider består sidste linje kun af et par bogstaver, et enkelt eller et par ord sidst i linjen; men en tegning bruges da som en slags afslutning på linjen (se foran s. X).

*Blaekket. Senere opfriskninger, klatter og prikker. Skriv-
rensens blæk har været fortrinligt, og den oprindelige sortglinsende farve har
endnu holdt sig på mange steder. I reglen har det dog antaget en brunlig
eller gullig tone. Hvor skriften er stærkt afbleget eller udvisket, træder den
som oftest tydelig frem, når pergamentet vædes. På ikke få steder er den
gamle skrift imidlertid senere opfrisket, ofte på en meget uheldig måde,
idet bogstaverne derred er blerne mer eller mindre klattede og uformelige,
undertiden næsten ukendelige (se f. eks. 4²⁵ a i døma, s. 5 oftere, særlig
den første halvdel af siden, 10° ver, s. 18 flere steder, f. eks. MNVIN l. 28,
25²⁷ h i helbitr, s. 32—33 oftere, 36° þeir, 36° gar, s. 41 oftere, s. 49 oftere,
76^{24—27}, 87²⁴, 88—89 oftere). I håndskriftet selv er det dog i reglen let
at skille opfriskningerne fra den oprindelige skrift, hvad der i fototypiet er
langt vanskeligere, da farven ofte næsten falder fuldstændig sammen. Vi
har derfor i anmærkningerne måttet gøre opmærksom på de enkelte op-
friskede og derfor ofte klattede og udløbne bogstaver. Efter blækets farve
at dømme kan der næppe være tvivl om, at disse opfriskninger skyldes den,
som har skrevet hæfa mål s. 5 nederst og de to linjer s. 25 nederst. Men
samme blæk og hånd genfinder vi i det g, der 87¹⁴ er skrevet over linjen,
og i de mange klatter, som findes i de nedenstående linjer. Den uheldige
opfrisker af bogstaverne har nemlig samtidig med dette arbejde slået en
mængde klatter rundt om i håndskriftet (se f. eks. foruden den nævnte s. 87
endvidere s. 49, 88—90 o. s. v.), og ham skyldes også den største del af
de betydningsløse større og mindre prikker, som findes på mange steder over
og under bogstaverne og ikke kan tilhøre den gamle skriver, men ved blæk-
kets farve straks rober sin ophavsmand. De er uden tvivl fremkomne ved,
at den omtalte læser og retter uforsigtig har ladet pennen hvile på perga-
mentet (sml. aum. til 63²).*

*Adskillelsen mellem de enkelte digte. Overskrifter og
malede initialer. Begyndelsen af de enkelte digte og større prosaafsnit
er betegnet dels ved en overskrift med rødbrunt blæk, dels ved en stor rød
eller grøn initial.*

*Overskrifterne, der overalt er skrevne med bogstaver af samme art
og størrelse som de regelmæssige små bogstaver og altså sikkert stammer fra
skriveren selv, findes dels inde i linjen (5¹, 14°, 16²¹, 23³⁰, 26²⁶, 29°, 35¹,
66²⁻¹³, 71³⁴, 73⁶, 87¹³), dels ved dens slutning (21°, 33⁵, 35¹⁸, 38⁷, 47¹³,
52¹⁰, 56²⁰, 59²¹, 68¹, 72²¹, 75²⁶, 76¹¹, 78⁵⁻¹¹, 81°, 87²⁰, 88²⁷), hvor de*

undertiden på grund af pladsen går ud over to linjer (29¹⁶⁻¹⁷, 33¹²⁻¹³, 43¹⁻⁵). Undtagelsesvis fylder den store overskrift 39²¹⁻²² en hel linje og fortsættes ud for den følgende. Ganske enestående er overskriften 17²⁷ af hensyn til pladsen delt således, at de to sidste bogstaver er skrevne efter linjens slutning.

Til alle overskrifter er benyttet blæk af rødbrun farve, som dog fra først af har haft en meget lysere tone, end tilfældet nu er (s. 47¹³ er farven endnu temmelig lys). De er nemlig så godt som overalt stærkt afblegede og på nogle steder, hvor de heller ikke i fototypiet har efterladt kendelige spor, tilsyneladende helt eller næsten helt forsvundne. Dog kan de endnu, når øjet først har rømmet sig til at samle de enkelte træk, til visse tider i heldig belysning træde frem med en mærkelig klarhed. Dette er især tilfældet i de få sekunder, medens den sidste fugtighed fordampes fra det vædede pergament. Det ser da ud, som om bogstaverne ligefrem løber sig fra pergamentet og får flydligere og rundere former; selv de mest afblegede træk kan da tydelig følges som ganske hvide streger, medens resten endnu har bevaret den oprindelige farve i højere eller ringere grad. Det er på denne måde lykkes os efterhånden med fuldkommen sikkerhed at læse så godt som alle overskrifter, hvorom anmærkningerne til hvert sted giver nærmere oplysning.

Initialerne, der er tegnede med rødt og grønt blæk (til nogle bruges kun én af disse farver, til andre begge, se anm.), stammer ligesom overskrifterne fra den gamle skriver selv. Det samme rødbrune blæk, hvormed overskrifterne er skrevne, bruges også i initialerne, og deres hele tegning viser bestemt hen til den samme, som har skrevet den øvrige del af håndskriftet og udført de forskellige pennetegninger, som vi foran har omtalt. På et par steder (s. 35 ud for l. 4 og 19) ses endnu de små bogstaver, som skriveren til sin egen underretning har anbragt i margen for at minde om, hvilket bogstav der skulde tegnes på vedkommende sted. Lignende 'luske-bogstaver' er måske på andre steder forsvundne ved bogens beskæring.

Initialernes størrelse er noget forskellig; i reglen løber dog den højre streg gennem tre linjer (5¹, 14⁹, 16²¹, 17²⁷, 23³⁰, 26²⁶, 29¹⁷, 33¹³, 35^{4,19}, 38⁷, 43¹, 47¹³, 52²⁹, 56¹⁰, 59²⁵, 66¹³, 68², 71²⁴, 72²⁵, 73⁶, 76¹⁵, 78^{8,12}, 81¹⁰, 87¹), sjældnere kun gennem to (21¹⁰, 66², 75²⁷, 76¹², 87¹³, 88²⁸). Ganske særlig fremtrædende både ved udsmykning og størrelse er initialen 39²¹, som løber gennem fem linjer. Herred er overgangen til det store nye afsnit i håndskriftet (heltedigtene) tydelig betegnet; også overskriften på dette sted skiller sig jo noget fra de øvrige (se ovenfor). Men ikke meget ringere i

størrelse har initialen, hvorved håndskriftet begynder, været. Ved beskæringen er uden tvivl lidt af toppen i dette H forsvundet, og det er nu meget mørkt, så at de oprindelige forsiringer vanskelig kan følges; men fra først af har denne initial uden tvivl været væsentlig lige så fremtrædende som initialen s. 39, med hvilken den også har det fælles, at den vistnok har strakt sig op gennem et rum, der rilde svare til fem linjer. På denne måde er altså kun de to initialer, der indleder de to store hovedafsnit i håndskriftet, fremhævede. Ligheden på dette punkt gør det derfor muligt, at den også har strakt sig til en længere overskrift over *Völuspá*, som dog nu er fuldstændig forsvunden dels ved beskæring, dels ved bogstavernes afblegning, men hvorom nogle rødbrune pletter, som findes over slutningen af første linje, mulig endnu er vidne (sml. anm.).

Ligesom overskrifterne er også initialerne i reglen stærkt afblegede; kun sjældent er bogstavernes hovedlinjer dog så utydelige, at farven vanskelig kendes. Derimod er det ofte umuligt at følge de fine slygninger og forsiringer, som er anbragte i dem (sml. nedenfor). I håndskriftet træder de dog i det hele langt klarere frem end i fototypierne.

Adskillelsen mellem mindre afsnit og de enkelte vers. Inden for de ved overskrifter og initialer nøje adskilte digte og større prosaafsnit udmærkes mindre afsnit undertiden ved et med det sædvanlige sorte blæk skræret begyndelsesbogstav, som dog kun på et enkelt sted har en særlig pyntelig form og størrelse, svarende til de mindste malede initialer, idet det strækker sig ud over to linjer, nemlig 12²⁷⁻²⁸. Ellers bruges til betegnelse af sådanne afsnit de sædvanlige store bogstaver, kun udmærkede ved federe streger (11¹¹, 15⁹, 17¹⁰, 33⁶, 44^{5,15}, 53¹⁷, 59¹⁴, 61²⁰, 71³⁰). På et par af disse steder tilkendegives det nye afsnits begyndelse desuden ved ordet capitulum med samme rødbrune blæk, som bruges til overskrifterne (15⁸, 59¹⁴), og på et enkelt sted (33⁵) ved en rødbrun overskrift. Derimod står capitulum uden efterfølgende særlig udhævet initial 75²⁴ (se anm.). Med denne undtagelse skrives hvert digt og prosaafsnit altid ud i ét, så at der ikke gøres forskel på vers og prosa, lige så lidt som de enkelte vers adskilles ved større mellemrum. Derimod betegnes begyndelsen af et nyt vers ved et stort begyndelsesbogstav, som, når det begynder linjen, skrives ude i margen og da i reglen er lidt større end de tilsvarende store bogstaver inde i linjerne. Ligeledes sættes der regelmæssig punkt ved enden af et vers. Også ved slutningen af et halvvers og i prosastykkerne ved slutningen af en sætning

sattes i almindelighed et punkt, men uden følgende stort begyndelsesbogstav som ved versets slutning. Full konsekvent er skriveren dog ikke i disse tilfælde.

Efter denne almindelige beskrivelse af håndskriftet går vi over til i det enkelte at omtale dets bogstavformer og øvrige tegn i palæografisk og kalligrafisk henseende. Derimod ligger det uden for planen med denne udgave at undersøge de enkelte bogstavets fonetiske betydning, så meget mere som vi her måtte indskrænke os til at gentage og supplere den omhyggelige, men ikke udtømmende fremstilling hos Bugge (s. VIII ff.), til hvilken vi derfor nøjes med at henrøse.

A. De store bogstaver.

a) De almindelige store begyndelsesbogstaver.

Disse bogstaver forekommer dels rene, kun dannede af bogstavets hovedlinjer, dels med forskellige forsiringer, bestående af streger af forskellig art og halvrunde bøjler. Da flere bogstaver desuden optræder i to hovedformer, kan der fremkomme en mængde nuancer af de enkelte tegn. De i margin skrrevne store bogstaver er i reglen noget større end de tilsvarende bogstaver inde i linjerne.

A har to hovedformer: den ene er et kantet latinsk A (j. eks. 1²⁷, 2²², 3²⁰, 8¹⁵, 9²⁰ o. s. v.); undertiden er midtstregen forlænget opad (20¹²); en enkelt gang (26²¹) dannes højre side af to lige streger.

Den anden form er et stort eller forlænget a (j. eks. 5¹⁴, 6²⁵, 7²⁴, 8¹²); den øverste buede strek kan være spaltet (45³²). En enkelt gang er to bogstaver, der bægge foroven ender i en lille klump i steden for den almindelige bu, for pynts skyld sammenslyngede til ét (51¹¹).

E forekommer ligesom A i to hovedformer, dels som et rundt latinsk E (ε) dels som det lille e.

Den første form findes bade ren (1³, 22¹⁷) og med forskellige streger og andre forsiringer. I steden for den ene midtstreg bruges jævnlig to (28¹²², 33²²², 38⁷), der kan forbindes ved en lille strek for enden (36²⁹, 38¹²). En enkelt midtstreg og en bøjle findes 69¹. Den øverste del af bogstavet og midtstregen nærmer sig ofte til hinanden (37⁵) og kan helt lukkes (3², 25⁹), især når der findes to midtstreger (27^{8,10}, 47^{21,25}, det sidste med bølgeformede midtstreger); sjældnere er også nederste del lukket (2²⁵, 47^{21,25}). Undertiden lukkes bogstavet førtil ved en fin strek (37²⁶ og de meget fæle former 33⁶, 44¹⁵, 71²⁰); 55²⁷ er det tillige forsynet med en bøjle.

Den anden hovedform, et stort e, forekommer dels ren (5², 7²¹, 8², 72²), dels med en lille hage til højre ud fra midtstregen (8¹², 17^{1,8}, 40²⁰, 84¹²). Foruden midtstregen findes undertiden en anden med denne parallel streg af samme form (52^{22,21}, 54³², 77²⁶). Alle tre former kan desuden have en indvendig bøjle (80⁵; 22¹¹, 77¹¹; 77²¹).

Ikke sjældent kan et E, der hører til første hovedform, få lighed med den anden form (se f. eks. 39^{8,29}).

E har i reglen form af et stort rent e med krølle forneden til venstre (29¹¹, 57²³). En mere pyntelig form med en større hage foroven til venstre bruges 20²¹ (mulig at opfatte som et til det sjældent forekommende $\frac{2}{3}$ svarende stort bogstav).

Æ forekommer ikke.

I har altid samme form, tykkere foroven, smallere forneden; det når ned under linjen og ender i en hale til venstre; toppen danner en klump, der kan være mer eller mindre kløftet (9²², 15², 16³, 17²). Undertiden findes en streg opad til højre (11⁸).

O er i reglen mer eller mindre langstrakt og ofte tilspidset foroven og indad bøjlet på højre side. Rent findes det f. eks. 6¹, 10²⁵, 17¹¹, 57³. Ganske uultragelsesris er det forsynet med en halv tværstreg (67¹²), eller med to tværstreger (60¹⁸). Derimod er der ofte anbragt bøjler i det: en enkelt til højre 5²⁷, 6^{11,16,18,20,21}, 8²⁵, to, den ene uden om den anden 43¹, en enkelt til venstre 47¹⁷, 83²³.

Q forekommer — dog naturligtvis tilfældig: sml. E — ikke som rent O med krølle forneden til venstre, men er enten forsynet med en bøjle til højre (6²⁶, 23^{16,21}, 30²⁰), eller en bøjle til venstre med en lille tværstreg i (50²⁸).

Ø forekommer ikke.

Q skrives sjældent med en skræstreg, som ikke står i forbindelse med krøllen (85¹⁶); i reglen findes en længere skræstreg, der går helt gennem O og fortsættes umiddelbart i krøllen (77⁴); desuden en bøjle til højre (39¹⁶, 63²²), eller til venstre (42²⁹).

U har form af et stort latinsk U, hvis højre hovedstreg er forlænget nedad og ofte forsynet med en lang hale til venstre; staven til højre er lige (37¹²) eller buet (37¹⁶). I øvrigt veksler det i længde og bredde (2^{1,23}, 3¹, 7³¹, 48¹). En bøjle indeni til venstre findes 28¹⁶, 29^{22,24}, 32³, 55³, to

bøjler, den ene uden om den anden 32¹¹, 55¹. I steden for bøjlen til venstre bruges en S-formet streg, forbunden med en meget kort hovedstav 74²⁵ (af hensyn til pergamentets form på dette sted).

Y har ganske samme form som V (se nedenfor) kun med et punkt over (se f. eks. 18², hvor der findes et lille åbent run mellem hovedstaven og den buede bistav, 68²⁷, 80³⁰, 85²⁷).

B. Den regelmæssigste form er den, hvor bøjge buer udgår fra hovedstaven, som i reglen har en større eller mindre hale til venstre (3²⁸, 5²²⁻²⁴, 9², 10², 23²⁹): ikke sjældent hæver den øverste bue sig op over hovedstaven, med hvilken den er forbunden ved en lille, som oftest meget fin streg (7⁷, 8¹¹, 9²⁸, 18³): den for buerne fælles midtstreg når ikke altid ind til hovedstaven (10⁷⁻¹¹). Mellem hovedstaven og nederste bue kan en bøjle anbringes på hovedstaven (52²¹, 71²⁰), eller på buen (30¹, 83¹).

Ofte ændres den almindelige B-form således, at den øverste del er løs fra hovedstaven og dannes af en mer eller mindre buet, S-formet linje (23²⁷, 27²⁸, 34¹¹, 35⁹, 39¹¹, 50²⁴, 77⁸ og med en bøjle på buen 54¹⁷, med en lille forsiring (en s-formet streg i steden for bøjle) i den nederste bue 77²⁴).

C. forekommer både i den simpleste form (49¹⁸) og med en bøjle indeni (42³⁰, 52¹⁰).

D har sjældnere en til latinsk D svarende form med en lille streg foruden til venstre ligesom B (9¹²; sml. 9¹², hvor det også er forsynet med en lille streg foroven).

Mere enestående former, som minder om D i meget gamle islandske håndskrifter (se f. eks. det fotolitografiske aftryk af *Elucidarius*) findes 35³ og 50¹⁵ (åbne foroven), 50¹⁴, 46¹. Herhen må vel også regnes den med bøjle til højre forsynede form 80⁸.

Den almindeligste form er et stort d, der dog sjældent forekommer rent (15¹⁷), men i almindelighed har en bøjle indeni til højre (36²⁸, 39²³), eller til venstre (45⁸) og desuden ofte en fin streg ved toppen (28⁹, 41¹, 45⁸, 86¹³).

F har altid samme grundform, som et stort angelsaksisk f, selvfølgelig med nogen afvæksling i hovedstavens og især i bistavens form. Disse sidste dannes af to store punkter eller småstreger, som sjældent hænger sammen med hovedstaven, der ofte ender i en lang hale til venstre (1⁷, 2⁷, 6¹¹, 14¹³, 15⁹, 51²² o. s. v.).

G har meget sjælden den fra de ældste håndskrifter (se f. eks. det fotolit. aftryk af *Elucidarius*) kendte runde form, hvis højre side ikke er forsynet med en buet streg, der når neden for linjen. Vi finder denne form ren 49¹², med en indrendig bøjle og en lille hage foroven 71¹.

Ellers bruges den bekendte latinske uncialform med forlængelsesstreg fornedre til højre (4^{1,22}, 5³, 11²). Ofte sættes en bøjle inden til venstre (3^{23,25}, 6³, 7^{1,6}); sjælden findes to bøjler under hinanden (36¹²); i marginalen 80¹⁷ omslutter en større bøjle den mindre.

Mellemformer, hvor forlængelsesstregen til højre er meget kort, forekommer undertiden (49¹⁷, 84³⁰).

H findes i to hovedformer. Den almindeligste er et stort h med forskellige afrigelser i højde og bredde (1¹⁵, 2¹³, 3⁸, 5¹³ o. s. v.). Ofte afsluttes hovedstaven ved en lille streg fornedre til venstre (7²³, 8²⁸, 44^{5,9}); dens top dannes som oftest en lille klump, der kan være mer eller mindre kløftet: undertiden udgår en fin streg fra dens øverste del opad til højre (6^{7,11}, 19³⁰, 45²⁶); begge dele forenede 53²⁰. En vandret streg går jævnlig gennem nederste del af bogstavet fra hoved- til bistav (28¹⁸, 43⁸, 45¹, 46⁷, 61¹⁶; sml. 18¹⁶); to streger findes 45²³, 50³, tre 46¹², 53². Bøjler sættes ofte inde i bogstavet: en enkelt til højre 18²³, 21¹⁵, 22⁷, 31⁶, 43⁷, to uden om hinanden 50¹³, 52²⁶, en enkelt til venstre 47¹. Både streg gennem bogstavet og en bøjle til højre findes 24^{23,25,30}, 26¹⁴, 44²¹, streg og bøjle til venstre 24¹, to streger og en bøjle til højre 59¹⁷.

Den anden langt sjældnere hovedform af H, som ganske ligner det store N, dannes af to lige hovedstave, af hvilke den til højre er den længste, forbundne ved to mer eller mindre skrå tværstreger (44^{27,29}, 49¹⁵, 51¹).

K har samme form som det lille k; om hovedstaven gælder det samme som om H (4⁵, 6³; 33²). Ofte går en fin streg ud fra hovedstaven til højre (22⁶, 43²⁸, 47¹⁰); en bøjle er desuden anbragt i bogstavets øverste del til venstre 46¹⁵, 87⁷.

L har væsentlig samme form som det sædvanlige latinske L, dog med større afrigelser i hovedstavens længde og i bistavens længde og form. Bistaven kan føjes til enden af hovedstaven og strække sig på begge sider af denne (13⁸, 23²⁸, 48²¹, 49²⁹), undertiden med en streg for enden til højre (8⁵, 29¹⁴, 54²⁸, 57¹⁹). Oftest løber hovedstaven dog neden for linjen og ender i en større eller mindre hale til venstre, medens bistaven kun strækker

sig til højre i flugt med linjen (16¹³, 17²³, 49¹³). Ud fra hovedstaven går undertiden en fin streg til højre (3²², 29¹¹).

M fremviser en mængde mindre ændringer af én grundform, som reuest består af tre hovedstreger (O, angelsaksisk M), af hvilke den sidste og længste dels er rund, dels kantet foroven. De to første streger er næsten altid indbyrdes lukkede og danner således en O-form; mellem den anden og tredje findes derimod i reglen en åbning foruden (8¹³, 25³); ikke sjælden lukkes de dog helt (8^{13, 28}, 9¹⁶, 10²⁷). Oftere forsynes midtstaven med en tværstreg (18¹³, 26¹³, 12^{13, 21}, 45¹⁷, 68²¹), den meget fede form H¹¹); undertiden findes to tværstreger (28²³, 62², 75¹), sjælden tre (16¹⁶). Endelig kan der i alle disse former anbringes bøjler på forskellige steder: en bøjle på højre side af midtstaven findes 56^{13, 20}, en bøjle og en tværstreg 37²⁰, en bøjle på hver side af midtstaven 85¹, en bøjle på højre side af første stav og en tværstreg 21^{13, 27, 29}, 23⁷, en bøjle på højre side af første og anden stav samt en tværstreg 28⁷. En særlig pyntelig form med bøjle på venstre side af tværstregen og tre streger mellem anden og tredje stav, der er åbne foroven, findes 65¹.

N har to hovedformer, af hvilke den første, som kan falde fuldstændig sammen med den ene H-form, dannes af to lige hovedstave, af hvilke den til højre er den længste, forbundne ved en mer eller mindre skrå tværstreg, der enten kan være lige (16²⁰, 26³, 48¹¹), eller srajal (52³, 54²⁵, 59¹⁵). Oftere findes to tværstreger (lige 1², 18²¹, 27¹, srajale 14⁷, 46⁹; smd, 36¹⁶), sjælden tre (51²⁰).

Den anden hovedform er det lille n's, således at staven til højre altid når ned til linjen og ender i en hale. Denne form findes ren 70¹⁵, 73²⁷, med fire tværstreger 64¹⁰, med bøjle til venstre 55³, med bøjle til højre 60¹¹.

P forekommer ikke.

Q findes kun en enkelt gang, hvor det har samme form som det lille q med en bøjle indeni til højre (40⁸).

R har kun én form, svarende til latinsk R. Ligesom ved B er bistaven foroven ofte noget højere end hovedstaven; denne afsluttes i reglen ved en lille streg foruden til højre (11^{1, 17, 19, 22} o. s. v.). Undertiden findes en fin streg ud fra nederste del af hovedstaven til højre (8²¹, 12^{13, 23}). Dette bogstav frembyder intet eksempel på tværstreger eller bøjler.

S forekommer næsten udelukkende i den til latinsk S svarende form, som dog fremviser mange små nuancer, særlig ved de to spidser. Rent findes det f. eks. 3^{15,21}, 4¹⁰, 5²⁰, 6⁵ o. s. v.; 10¹; 20¹⁵, 30¹⁰, 40¹⁷, 52²⁹, 53³. Den midterste del er undertiden meget tyk, uden at det har været skrivers hensigt derved særlig at fremhæve bogstavet (21¹⁷, 27^{15,17,19}, 46¹⁸, 78²⁰). I stedet for den enkelte tykke midtstreg bruges oftere to parallelle streger (1¹⁰, 2³⁰, 4²⁰, 16¹; sml. 16³, 76³⁰, 78⁵, 80¹¹, hvor de to streger endnu kan følges, men næsten løber sammen i én). Lidt usædvanligere former med to midtstreger forekommer 3¹³, 26¹², 51²⁰, med tre 26⁹. Ganske enestående er bogstavets nederste del forsynet med to bøjler, den ene uden om den anden 80³.

Et par gange bruges den for det lille f ejendommelige form som stort bogstav (26⁶, 46²⁹). I begge tilfælde begyndte skriveren vel først urigtig på et almindeligt lille f, som han derpå blot udmærkede ved tykkere streger.

T har kun én form, den samme, som bruges til det lille t: et lille stykke af hovedstavens top ses undertiden oven for tværstaven. Ofte forekommer bogstavet rent (1⁷, 9¹, 50¹⁷). En bøjle inden findes 22²⁸, 23³, 26²², 75²⁹, to bøjler, den ene uden om den anden 23², 36¹⁹.

V har en grundform, der svarer til latinsk V, og som ved den første hovedstregs form og ved begge staves spidse sammenløb bestemt adskiller sig fra U. Bogstavets hoved- eller bistav er i reglen forlænget nedad og ender ofte i en større hale (1²⁴, 6¹³, 7^{10,16,18,19,21}, 16^{22,25}). En bøjle inden til venstre findes 38², 80²⁰.

X forekommer ikke.

Z forekommer ikke.

P har kun én hovedform, en hovedstav med en bøjle på midten. Hovedstaven afsluttes i reglen forneden ved en lille streg, eller løber ud i en længere hale til højre eller til venstre; også ved toppen sættes undertiden en lille streg; men som oftest danner denne en lille klump, der kan være mer eller mindre kløftet; fra dens øverste del udgår undertiden en fin streg opad til højre (sml. I og H). Eksempler på disse forskellige små nuancer findes 1¹², 2¹⁰, 13^{11,12,15}, 31⁸; 2^{8,16}, 4¹⁷; 31¹⁰; 2¹⁶, 5²¹, 8¹⁹; 27²³. Bøjlen på hovedstaven er ofte mer eller mindre kantet (1^{19,31}, 2²⁰, 3⁶ o. s. v.). I bøjlen findes undertiden en tværstreg (13³³), eller to (59⁶). Ofte anbringes bøjler inde i den store bøjle, dels på denne, dels på hovedstaven: en enkelt til højre 18¹², 19²⁰, 23³², 24⁸, to, den ene uden om den anden 61³, både bøjle

og tværstreg 27², 30¹, 32^{1,3,21}, en enkelt bøjle til venstre (på hovedstaven) 4², 35^{7,10,12,14} u. s. v., 36²³, 53²², to, den ene uden om den anden 50¹, 54²¹.

Den tilsvarende uregelmæssige form, som þ har 34⁵, hidrører fra, at det er rettet fra S.

b) Store bogstaver ved begyndelsen af nye kapitler.

De store bogstaver fremhæves ved tykkere linjer og til dels ved størrelsen, hvor de indleder et nyt afsnit inden for et digt. At dette er meningen, fremgår også deraf, at der på et par steder lige foran de således udmærkede bogstaver går en overskrift eller ordet capitulum med rødt blæk (se foran s. XVI).

Af sådanne bogstaver, som vi har gengivet med federe typer, forekommer E 33⁶, 44¹⁵, 71¹⁰, O 17¹⁰, G 53¹⁷, H 44⁵, M 11¹, S 15², 59¹, 61¹⁰. Også I 11¹ og L 3² har vi gengivet på denne måde, da de utvivlsomt er mere fremtrædende end de sædvanlige store bogstaver i margin; men det er dog ikke sandsynligt, at skriveren her har villet betegne nye afsnit. Omvendt finder vi 75²¹ efter ordet capitulum et ikke særlig fremtrædende H, skönt det her burde have været udmærket fremfor de andre store bogstaver. Enestående er det store U 12²⁷, det eneste af de med sort blæk skrevne bogstaver, der er så stærkt fremhævet, at det i alle henseender, både ved den måde, hvorpå det fylder pladsen i to linjer, og ved sin pyntelige form svarer til de malede initialer. Af hensyn til pladsen mangler det forlængelsen til højre, som ellers er karakteristisk for det store U.

c) Store bogstaver ved begyndelsen af nye digte.

Særlig fremhævede blandt de store bogstaver både ved størrelse, form og udsmykning er de store med rødt og grønt blæk tegnede initialer, der indleder de enkelte digte og større prosaafsnit (se foran s. XV f.). Skönt de som regel har bevaret de almindelige store bogstavets grundformer, viser de dog for enkelte tegns vedkommende nogle afvigelser fra disse. Oftere har de samme form som de latinske kapitalbogstaver, medens vi genfinder uncialbogstaverne i de almindelige store bogstaver. Følgende bogstaver forekommer som malede initialer:

A findes fem gange (s. 26, 39, 66, 68, 78) og har overalt samme grundform som det store A f. eks. 21⁵ (sml. 26²¹, hvilken form bruges s. 68 og lidt ændret s. 78). S. 39 og 66 mangler midtstregen og erstattes af slynningerne mellem de to hovedstave.

E findes kun en enkelt gang (s. 29); dets forreste del er her lukket med en lodret streg.

B stemmer på det eneste sted, hvor det forekommer (s. 38), med det latinske kapitalbogstav.

F forekommer to gange (s. 21, 81) i samme grundform som det sædvanlige store F.

G har på de fire steder, hvor det findes (s. 5, 72, 78, 87), omtrent samme form. S. 5 danner den højre streg sammen med den venstre en runding fornedet, men s. 87 løber den lidt neden for linjen; s. 72 og 78 er bogstavet så utydeligt, at formen ikke med sikkerhed kan følges.

H findes otte gange. På de tre steder (s. 1, 17, 76) har det samme form som det latinske kapitalbogstav, på de fem andre (s. 16, 43, 66, 75, 76) den form, som skriveren ellers regelmæssig bruger for det store H; dog forlænges strengen til højre aldrig neden for linjen. S. 66 og 76 er det temmelig utydeligt.

M bruges to gange (s. 35, 73). På det første sted har det den til det latinske kapitalbogstav svarende form med lige streger, på det andet den angelsaksiske form med buede linjer.

N har på det ene sted, hvor det forekommer (s. 35), væsenlig den til det store latinske N svarende form. Hovedstaven til venstre er dog for pynts skyld forlænget nedad, og begge hovedstave forbindes ved en buet midtstreg.

R forekommer to gange (s. 14, 33) i den sædvanlige form: dog når bistavene ikke ind til midten af hovedstaven.

S har på de syv steder, hvor det findes (s. 29, 47, 52, 56, 59, 71, 88), væsenlig samme form, svarende til et stort latinsk S. Særlig klart viser det sig endnu s. 47 og 59; derimod er hele bogstavet meget utydeligt s. 56 og 88.

Þ findes to gange (s. 23, 87) i den regelmæssige form (bistaven dog stærkere buet end i de almindelige store bogstaver) og er på begge steder endnu meget tydeligt.

d) Store bogstaver som tegn for dobbeltmedlyd.

Kun i de rene former uden nogen udsmykning bruges de store bogstaver inde i ordene eller i deres slutning sammen med de små og af samme størrelse som disse som tegn for lange medlyd, altså i samme betydning som de små bogstaver skrevne dobbelt. Det er dog kun bogstaverne G, M, N, R og S, der i kort håndskrift bruges på denne måde, og de forekommer ikke

blot i den oprindelige betydning som tegn for lange (dobbelte) medlyd, men også jævnlig i samme betydning som de små bogstaver.

g, der som stort begyndelsesbogstav næsten uden undtagelse har formen med en streg uden for linjen, forekommer derimod som fordoblingsbogstav oftest uden streg ($3^{12,22,23}$, $30^{21,22,23}$ o. s. v.), men dog også hyppig med denne (22^4 , 26^5 , 31^1 , 40^{20} o. s. v.).

Det står sjældn i samme betydning som g, j, eks. figrín 42^{12} , konnung 49^1 , ghehogt 82^{21} (skriveren har her snarest ment c: sml. uum.); i begyndelsen af et ord i overskrifterne 17^{27} , 15^6 .

m, der altid har samme form som et regelmæssigt stort M, bruges for m kun i de forskellige forkortninger af ordet madr, j. eks. M (monnon) 56^1 , hvor bogge m'er har denne form (= .m. 56^7).

x svarer altid til den første hovedform af N, således at den højre stav i reglen er forlænget ($2^{2,7,17,18,32}$, $86^{8,14,26}$ o. s. v.), men dog også kan have væsentlig samme størrelse som den venstre (11^{27} , 60^{22} , $61^{12,16}$ o. s. v.). En blødere og pynteligere form med trærstaven lidt højt findes 43^{19} , 74^1 (bøgge steder i linjens slutning; sml. fin 29^{19} , hvor x skyldes rettelse; en lignende form sammenslynget med a findes midt i linjen 31^{15} , 43^{22}); en ganske uregelmæssig form, vistnok foranlediget af det ovenstående bogstav, har trærstaven udsat 31^{15} , hvor den stoder sammen med nederste del af begge hovedstave.

Meget ofte sammenslynkes x med et foregående a.

I samme betydning som n bruges x ikke blot, hvor det er sammenslynget med foregående a (matkax 4^{25} , góðax 8^{20} , gamax 7^{29} , famax 43^{22} , vaxa 22^{11} = vana 22^{13}), men også i andre tilfælde (morax 1^1 , halfax 50^{21} , akarn 42^{20} , baxi 57^{23} , baxom 3^{25} , box 7^9 , vix 7^{20} , mvsattv 32^7 , mvxis 18^1 = mvms 18^6 , hundng 47^{15} = hvudng $47^{23,24}$ o. s. v.), af hvilke nogle dog er fremkomne ved skrafejlf (notysom 13^3 , fveix 59^{25} , hvor der på begge steder først skrives værnef, iotvx, fveix: om mvxin 18^{28} se anm.).

κ fremviser ingen væsentlige afvigelser; undertiden sammenslynkes det med et foregående a (axak 3^{24} , agnar 17^{31}).

Utallige gange bruges r som fordoblings tegn = rr, hvorimod det sjældn forekommer for enkelt r; hverr 6^5 , þyrr 9^{12} , mærr 10^{12} = mærr. þærr 64^2 , coft lækra 81^{27} = coftþera 81^8 ; i begyndelsen af et ord (sml. g) i kegnin 59^6 (sml. 61^1 i margin). På nogle steder er r sikkert fejlskrevet for r (faein 7^1 vistnok fremkaldt af det foregående fir, Tveir 9^2

ved rettelse, gvxrakf 7¹¹ først skrevet nærnej, gvxrak: uþak 51¹ heror rist også på, at skriveren havde glemt sammenhængen).

s har ligeledes en meget regelmæssig form. Dette bogstav bruges ikke blot som fordoblingsbogstav = ff (ust, viso 1¹¹ = viff 1¹² o. s. v.); men det forekommer også langt hyppigere end de foran omtalte bogstaver som grafisk ensbetydende med det tilsvarende lille bogstav f. Dette sker således af rent ydre grunde, hvor et forkortelsestegn skulde anbringes over bogstavet (s̄ 7¹³ = fva o. s. v., s̄ 6^{20,27} = fer 6¹⁰ o. s. v., ēs̄ 29¹⁴ = efir 29²¹, lys̄ 21²⁰); ligeledes, hvor et ovenstående bogstav løber så langt ned, at der ikke eller vanskelig blev plads til f (hařřps 9⁷, fvmars 15²⁰, gymis 22⁵ = gymif 22^{1,9}, opms 29², hvs 35⁸, vis 41²⁷, eřimr 57²⁴ = Efir 57²³, gvxars 81¹, vers 87³⁰ = verf 86⁹), eller hvor et forkortelsestegn eller en aksent foran s kan have samme virkning (fms 7^{13,14} = fmf 7²⁰, hvers 12²², lios 29¹², řř- 34²⁶). Men meget ofte forekommer s også, hvor der ikke er nogen sådan påviselig grund til at vælge dette tegn i stedet for f, f. eks. opms 28²⁷, geðs 6¹, is 9²¹, dýsiom 26⁶ o. s. v. Dog kan kalligrafiske hensyn på flere af disse og lignende steder have foranlediget valget (sml. f. eks. opms 3⁵, hvs 43²¹, hvor s fylder bedre i linjen end f).

Rent undtagelsesvis findes ss = ff i ordet misse 8¹⁸, hvor ss åbenbart er fejlskrift for s (ligesom der urigtig kan findes et fordoblingspunkt over s; se nedenfor).

Hvor et lille s skrives over linjen, bruges naturligvis formen s både i betydning ff og i betydning f (aþ^s 40⁸).

B. De små bogstaver.

De små bogstaver er i almindelighed meget regelmæssige og kun lidet varierede i sammenligning med de store; men størrelsen kan naturligvis være forskellig, idet hovedstaven kan være længere eller kortere (som i þ, p) og afstanden mellem de enkelte træk større eller mindre (som i m, n). Som kalligrafiske prydelser anvendes hyppig forskellige småstreger og hager. Ligesom tilfældet er med forskellige af de store bogstaver, udgår der også jævnlig fra hovedstaven i de små en fin strej opad til højre, og de bogstaver, der når ned under linjen, ender ofte i en længere eller kortere hale til venstre eller til højre. Ikke sjældent er bogstaverne i den første (og sidste) linje på siden særlig fremtrædende både ved størrelse og form, hvad der må anses for berøst kalligrafisk pryde, som også kendes fra andre gamle håndskrifter. Lige-

ledes får det sidste bogstav i linjen, hvor en lille plads skulde udfyldes, ofte et fjendommeligt spring og en usædvanlig form og størrelse.

a. I den regelmæssige form hæver hovedstaven sig over bøjlen og begynder foroven med en fin streg til venstre, samt ender forneden i en lille hale til højre (haftat 2¹ o. s. v.), som kan forlænges temmelig langt opad, når intet bogstav følger efter (hána 2¹², hana 2¹³, gefa 8¹).

Undertiden kan bogstavets øverste del helt mangle, og når samtidig halen er meget kort, og strengen i bøjlen når op til toppen af hovedstaven, kan a få lighed med o (a 12²⁸, fa 13²⁹, brá 63¹ og mange andre steder), der dog meget sjældent bliver så stor, at det kan være tvivlsomt, hvilket bogstav der menes (se under o).

Sjældent er bogstavet åbent forneden, idet bøjlen ikke når helt ind til hovedstaven (11¹). På et par steder, hvor det begynder med et helt uregelmæssigt trak (afa 30⁶, helga 44², sidste a 64¹), er det fremkommet ved rettelser.

Som den kalligrafiske pynt har a undertiden i slutningen af et ord foran punktum fået en større form end de øvrige bogstaver, både inde i linjen (19⁹, 22¹⁰, 86¹⁷, 89^{15,21}) og i dens slutning (33¹): 84¹³, hvor intet punkt følger efter, har skriveren vist først ment, at sætningen endte med mina.

a med krølle under bøjlen som i e og o findes 15¹ og 69²⁰. På begge steder har skriveren først rigtig skrevet a, som han derpå ved tilføjelse af krøllen uden tvivl har rettet betegnelse på første sted som ó (sml. ófmrundar 20²), på andet som e.

Oftest sammenslynges a med et følgende x og r, et par gange med k (se disse bogstaver).

Med følgende e sammenslynges a til æ (se nedenfor).

Med følgende v sammenslynges a til a, der bruges langt oftere end av (2¹) og det endnu sjældnere au (1¹⁰, 2^{6 bis}). Derimod skrives v og u regelmæssigt efter stort A (Avlr 5²⁹, Avc 10²⁰, Auud 2¹). I a kan v-strengen foroven nærme sig mer eller mindre til a-staven, men lukker sig aldrig fuldstændigt med den. Kun en enkelt gang skrives au sammenslyngt for a på grund af rettelser (2¹² med anm.); i hæfþ 49²⁹ nærmer v sig dog også til u-formen og har desuden en længere hale; men også her skyldes den enestående form rettelser.

e. Den regelmæssige form dannes af en buet streg med en lukket bøjle foroven; bøjlen dannes næsten altid af to lige streger, den øverste fædere,

den nederste finere. Undertiden kan böjlens nederste streg have en lille forlængelse opad (er 24¹²; stærkt fremtrædende i det udløbne e 39°). En sjælden gang mangler böjlens nederste streg helt, eller er så kort, at bogstavet bliver åbent (ex 44²², ec 53¹¹).

Omvendt kan hovedstavens nederste fine streg undertiden føres så langt op til böjlen, at bogstavet bliver helt eller næsten lukket foran og således får en større eller mindre lighed med et gennemstreget o (getr 8²⁶, Meyjar 9²⁶, nema 14²², fceþa 71², beita 7L, Gedða 88¹¹; sml. det fornedene udløbne e i þell 12²⁰ og e i geð 15⁸, þiöþrec 75²⁵, hvor e-formen dog overalt er tydelig, så at det ikke kan forveksles med o eller ø; i geþ 25¹ er midtstregen så svag, at det næsten ser ud som o). En lukket form med forlængelse af böjlens nederste streg findes 73¹⁶, 74¹⁸. Enestående er e-formen i geiri 79³, som ganske ligner det store €; denne form er dog næppe brugt forsættelig, men er vist fremkommen derved, at skriveren har glemt at tilføje den øverste streg i böjlen.

ę, e med krølle fornedet til venstre, forekommer utallige gange i samme betydning som e, endogså, skönt sjælden, i slutningen af et ord (heimeę 88²¹; om eę 60⁵ se anm.). Krøllen er ofte, men ikke i reglen, en umiddelbar fortsættelse af böjlens nederste streg (sml. f. eks. e 27¹⁵, levi 2²⁰, ełt 2²⁰ med þerf 2¹⁵, ełir 2², fe 2⁵, þer 2¹⁰ o. s. v.).

Når e lukkes til højre, kan det få lighed med o og ø (se under disse).

Kun en enkelt gang forekommer e med krølle over (14¹), et par gange med krølle både foroven og fornedet (37²², 46¹⁷, 47²⁰).

æ, der skrives som et regelmæssigt a sammenslynget med böjlen i e, bruges forholdsvis sjælden i samme betydning som e og e (1^{15,30}, 14⁵, 20¹⁷, 65⁸ o. s. v.). Lidt uheldig er formen 26³. Et par gange er det åbent foroven til højre (27²¹, 44¹⁵). I forbindelsen æi (for det sædvanlige ei) er æ fremkommet ved rettelse 1³⁰, hvad der derimod ikke er grund til at antage 69¹.

ı begynder som oftest med en lille tyk streg til venstre og har derfor i reglen ligesom en lille klump foroven; sjældnere hæver hovedstaven sig et lille stykke op over begyndelsestregen, hvorved toppen af bogstavet bliver kløftet (ı 4⁵, ıfóı 4⁵, ıođ 4²³, ı 21²¹, ıı 69³ o. s. v.). I almindelighed ender det fornedet i en lille krumning til højre, der dog kan mangle helt eller så godt som helt (sidste ı i uendir 4²⁴, Fıxaz 4¹¹), men også kan for-

længes temmelig langt opad i slutningen af et ord (hægm 80°, mehl 6°, gamh 14°, heiti 11°, tjóndi 50°, kerri 8). Særlig i ordets begyndelse er i undertiden lidt højere end de øvrige bogstaver (itarligr 53°, iardaga 57°).

Enkelte mere afvigende former forekommer af og til, således i totua 21°, ihel 83°, hvor den lille begyndelsesstreg til venstre også løber ud over hovedstaven til højre, hvorved bogstavet har fået en lille tværstreg foroven (kun tilsyneladende i 1020 1°). I ionaerf 71° har i nærmest form af to sammenslyngede i'er; men det er sikkert kun en lidt ændret form af et med en større hage begyndende i, som f. eks. findes i ihelfino 62°. Derimod hører hagen ved toppen af i i iafnadar 71° næppe sammen med dette bogstav, men er snarere begyndelsesstregen af et urigtig begyndt bogstav. En form med to hager til venstre findes i 1020m 53°. Et par gange bruges som kalligrafisk pynt efter et slutnings-i en lille tyk streg opad til højre, som ikke når helt ind til bogstavet (vadi 59°, 1020ngri 70°; sml. þotti 73°, qvindi 78°).

En forlængt form (j), svarende til formen af det store I, findes to gange (25°, 71°): men det skyldes begge steder rettelser og kan derfor ikke opfattes som bevidst kalligrafisk pynt, hvorved i bliver forsynet med en hale, som tilfældet f. eks. oftere er med v og r.

I forbindelse med t berarer i i almindelighed sin regelmæssige form (se f. eks. tídir, víta, forvitn 14°, leita 14°, hitti 53°): men ikke sjældent forlænges stregen ved toppen af t også ud over i, og dette kan da i sin øverste del få en vis lighed med t, men bogstavets nederste del adskiller sig i reglen så bestemt derfra, at misforståelse ranskelig kun opstå (se f. eks. hitlo 8°, leita 9°, 25°, leita 82°, heitom 81°, 82°, heita 90°, leita 75°).

o har i reglen en meget regelmæssig rund form, dannet af to halvcirkelformede buer, hvis ender støder sammen. En uheldig form, hvor buen til højre løber op over den venstre buer, har sidste o i folo 26°. Undertiden er det temmelig kantet (varo 82°), rent undtagelsesvis så stærkt som 60° (sml. det overskræve o 82°).

Ikke sjældent dannes bogstavets højre side af en ganske lige eller kun lidt buet linje, der kan fortsættes et lille stykke neden for buen til venstre (omtrent som højre side af a), hvorved o får større eller mindre lighed med et a, som mangler den øverste streg, således i Hof 43°, Hrófmar 44°, ofca 50°, mino 60°, oviltar 61°, frico 66°, fiontr 67°, of 76°, 80°, ofríki 85°, første o i ongom 63°, konom 63°, frvinoþo 76°, oldom 79°, fouo 87°.

En lille forskel har skriveren dog gjort mellem de hinanden lignende a- og o-former, idet a-strengen foruden har en lille krumning opad til højre, hvad der ikke er tilfældet med den forlængede o-streg. Dette fremgår især tydelig af den måde, hvorpå o er rettet til a i ordet hann 37¹⁰; som følge heraf må der også 38²⁵ læses erakendi (ikke erokendi), hvis a ganske stemmer med a i brå 63¹ (se under a). Omvendt har skriveren 82²⁸ i ordet nott vistnok begyndt på a, men endt bogstavet som o (mulig også i tonom 37²⁸). I øvrigt retter han på et par steder det regelmæssige a til o ved blot at lukke dets venstre side (dryccia 23¹⁶ med anm., storan 86⁶ med anm.; i gloa 51⁷ var a'ets nederste del endnu ikke fuldendt, da skriveren opdagede sin fejl og rettede det til o). I godm 2¹⁶ har o en lille streg foruden til højre, som forbinder det med ð; men her er o sikkert fremkommet ved rettelse, idet skriveren først har begyndt på u, hvis første streg han da har brugt til højre streg i o. — På et par steder har skriveren rettet e til o ved blot at lukke bogstavet til højre, hvorved o altså er blevet gennemstreget (fót 10¹⁵, gengø 36¹; sml. nedenfor under ø).

Om ligheden mellem o og v se under v.

o, o med krølle foruden til venstre, forekommer meget almindelig i samme betydning som o (føddi 3¹⁸, stóð 4¹⁹, komr 6¹⁶ o. s. v.).

Et lukket ø, hvori den midterste streg træder svagt frem, får let lighed med o, og når bogstavet er utydeligt, kan det undertiden være tvivlsomt, hvilket der menes (moran eller meran 1³, hennr 2³ med anm.).

Et par gange findes o med krølle over (12¹⁶, 17²), en enkelt gang med krølle både foroven og foruden (50²⁷).

ø, gennemstreget o, forekommer måske slet ikke i håndskriftet, hvis lukkede e kan få lighed med ø (se under e). Det er derfor muligt, at skriveren på et enkelt sted, hvor man ellers naturlig måtte læse ø, og hvor vi har gengivet bogstavet således (ongr 59¹⁶), har ment e, ikke ø; men han har dog snarere på dette sted først skrevet e (engr), som han rettede til o ved at lukke dets højre side som i et par andre tilfælde (o i ong, har der- ved fået ganske samme form som i fót 10¹², se under o slut.).

ø, gennemstreget o med krølle foruden til venstre, forekommer enkelte gange. Krøllen er i reglen en ligefrem fortsættelse af strengen gennem bogstavet (10¹⁸, 31²⁹, 69²³, 77¹).

Det lukkede ø kan let få lighed med ø, og hvor bogstavet er utydeligt, kan læsningen blive tvivlsom.

u er meget regelmæssigt, men forekommer forholdsvis sjældn, idet v i reglen bruges i dets sted. Nogle dele af håndskriftet har dog u oftere end andre, især på de første sider findes det jævnlig, mere sporadisk senere, således f. eks. s. 75, hvor skriveren l. 4 åbenbart har rettet u i ualbrog fra v, uden tvivl for at efterligne sin original.

En enestående form, hvor højre streg er forlænget neden for linjen og ender i en hale til venstre (ganske svarende til den sædvanlige form af det store U) findes 40⁷ i ordet um, men skyldes sikkert rettelser (se anm.).

Undertiden kan det være tvivlsomt, om der skal læses u eller v (se under v).

y. Den regelmæssige form dannes af en til venstre hældende streg, der går neden for linjen og som oftest ender i en længere eller kortere hale til venstre. Til denne stregs højre side føjes en buet linje af samme form som v's højre streg. Over bogstavet sættes ofte et punkt (se f. eks. ymir og bygd i 1° o. s. v.). Sjældn begynder det med en hage øverst til venstre (18°, 36°). Undertiden er hovedstaven meget kort, f. eks. i floegyn 4°, hyg 11°, 32°, hygia 65°, hygio 13°, hýrogi 12°, afýmo: 31°, hyha 57°; y har her ganske samme form som v, når det får en lille forlængelse (se dette), og er ikke meget forskelligt fra det spidse v, der bruges i samme betydning som y i hyg 31°, 40° (derimod med den sædvanlige v-form 31°).

Undertiden har skriveren først skrevet v og derpå i slutning med dets venstre, eller sjældnere med dets højre streg tilføjet den forlængelse, som gør bogstavet til y (hyg 44°, hymhugr 43°, yfir 11°, dýlgio: 47°, tý 63°; sml. byrir 4° og þyr 30° med anm.).

b begynder ofte ligesom i med en lille tyk streg til venstre, over hvilken toppen af hovedstaven kan hæve sig en smule, så at den bliver kløftet (se f. eks. de forskellige former 61°, 1.5.6.10 o. s. v.). En fin streg opad til højre for pynts skyld findes 10°, 12° o. s. v. og anbragt på lidt usædvanlig måde, fordi bogstavet står i den øverste linje på siden, 61°. I brotix 2° kan det foregående punkt især i fototypiet tilfældig få udseende af en lille opad krummet hale på enden af b's hovedstav.

Undertiden er böjlens højre side forlænget et lille stykke neden for dens nederste streg (sml. o med forlængelse), f. eks. i breiða 34°, barga 36°, oblaðaftr 61°, bvala 75°. Sjældn er böjlen åben foroven (bva 4°).

Sammenslyngtet bb forekommer 12°.

e har samme form som e med udeladelse af böjlens nederste streg; til

den buede streg, hvis nederste del i reglen forlænges opad i en finere streg, føjes ved toppen en lille tyk, nedad böjet hage (^{25.6.8} o. s. v.). Den tilsyneladende uregelmæssige form 4²⁹ (coma) er foranlediget af en blækklat ved toppen.

Når hagen bliver næsten vandret og forlænges hen til det foregående bogstav, kan c få lighed med t, som på et enkelt sted bliver så stor, at kun sammenhængen kan vise, hvilket bogstav der menes (frøcn 18²⁴ med anm.; sml. frøcnr 79⁷ og lezcapv 32¹ med anm.).

Dobbelt c sammenslynges ved at skrive to c'er under hinanden, således at den lille hage foroven udelades i det nederste (fēcc 58²⁶, drvccp 81²⁸).

d har to hovedformer, ð og d. af hvilke den første dog bruges langt oftere end den anden.

ð er i det hele taget meget regelmæssigt. Dets top når i reglen ud over det foregående bogstav, når dette er lavt (fvndo aland 2²); er det højt, kan ð støde sammen med det (ofaldan 2¹³, sidste scyldo 2¹⁶), eller løbe igennem det (første scyldo 2¹⁶, fialdan 2²¹). En mere oprejst stilling kan det undertiden få af hensyn til pladsen (sml. f. eks. første og sidste ð i vndvæld 3³⁰). Fra toppen udgår ofte en fin streg nedad (ardaga 57¹⁵), eller opad (vndv 13²⁶, draga 20¹, þvnd 18³⁰, bægge d'er i ftvdv 2¹²), eller til bægge sider (randir 13²⁶, lagdir 30²⁰, do 36¹⁶, dyrom 51¹, drygt 86⁴). Denne tværstreg kan en enkelt gang skære bogstavet lidt neden for toppen, uden at dette derfor kan opfattes som ð (ðrvccit 8²⁷; sml. drvccit 9²², andvæn 57² og jfr. d).

d bruges forholdsvis sjældent og er indskrænket til enkelte dele af håndskriftet, hvor det forekommer 21²⁴, 25¹¹, 26⁹; 39²³, 40⁸, 41², 42¹⁶, 43^{7,18,25}, 44⁴, 45¹³, 46², 47², 48^{25 bis}, 49²¹, 50^{2,3,17}, 56²⁴, 57²⁰, 59²⁶, 63²⁷, 69^{4,30}, 72^{1,13}, 74²⁸, 76¹², 77^{7,12}, 79¹³, 80¹⁶, 81¹⁰, 83^{11,34}, 84¹¹, 85¹⁸, 87^{14,24}, 89^{20,25}, 90¹, deraf i ordets begyndelse kun 57²⁰, 87¹¹; dd skrives 50², dd 42¹⁶ og 87²⁴ (det første sted dog ved rettelse). På nogle af disse steder kan d være brugt for ð af hensyn til pladsen (21²⁴, 26⁹ med anm., 41², 50¹⁷); men i reglen har der ingen sådan synlig grund været til at vælge denne form, som derfor vel i det hele skyldes efterligning af originalen. Bogstavet kan begynde med en lille tyk streg til venstre, over hvilken hovedstaven af og til hæver sig en snule, så at den bliver kløftet (21²⁴, 25¹¹, 45¹³). En lille streg opad til højre fra hovedstaven findes 74²⁸.

ð har altid formen ð med en krølle på højre side af hovedstaven, eller

langt sjældnere en streg igennem denne. Medens bogstaret selv i det hele optræder i samme form, findes der ikke få nuancer i krøllens størrelse og plads, idet den undertiden står meget højt oppe, undertiden meget langt nede (bægge dele som oftest af hensyn til pladsen; sml. nedenfor). I reglen har krøllen form af en lille bøjle på højre side af hovedstaven, midt på denne eller lidt højere oppe (sml. f. eks. goda 2^{4.5}, vrðar 2⁷, þridio 2¹⁰, feidi 2⁹, lægðo 2¹⁰ o. s. v.). Bøjlen kan skære hovedstaven enten foroven (hárbádmr 2⁶, goda 18¹⁷, hafðo 57¹, blóð 61¹), eller forneden (lgðau 61², lægð 51¹²), eller på begge steder (frúdi 41⁶). Ofte er bøjlen åben foroven, medens dens nederste del nær ind til hovedstaven (miðgarz 4¹⁸, oqviðnom 4²⁰, arðro, iorð 4²³), eller skærer denne (miðf 4²⁰). Sjældnere er det omvendte tilfældet, at bøjlen er åben forneden, medens dens øverste del løber ind til hovedstaven, eller skærer denne (vundi, Góð 25²¹, ðavða 43¹ med anm.). I modt 4¹ ser det ud, som om bøjlen slet ikke berører hovedstaven; men det ligger i, at den nederste streg er så fin, at den næppe ses.

I steden for den buede streg anvendes sjældnere en lige, der på samme måde som bøjlen enten kan ende på højre side af hovedstaven (suðri 1²³, hvor bøjleens nederste streg dog måske kan er bleven utydelig), eller skære denne (oðix 57¹, fæðir 58²⁷; på begge steder desuden en med ð-strengen parallel streg ved toppen; sml. nedenfor).

Af hensyn til pladsen er bøjlen eller strengen undertiden anbragt usædvanlig højt oppe (ueiðir 4²⁴), eller langt nede (goði 27²³, heidi 59¹⁹). En på grund af hovedstavens længde usædvanlig form med krøllen langt nede findes i egiadi 58²³ (sml. hafði 87²⁴).

Ligesom ð kan ð forsynes med en streg ved toppen af hovedstaven enten nedad (göða 18¹⁷, biðom 1⁶, býrðom 57¹, sidste ð i fevndodo 77²⁶), eller opad (Uíð 9²⁴, fagði 17²¹, oðix 57¹), eller til begge sider (oððom 9²⁶, góð 59¹, hfði 77¹, blóð 61¹, fæðir 58²⁷).

Når ð i steden for krølle har en tværstreg, kan det undertiden være trielsomt, om skriveren har ment ð eller ð med kalligrafisk pynt (fróund; ðaþa eller frønd; ðaþa 75¹¹; sml. under ð).

Sammenstygget med g forekommer ð 60⁴, uden triel ved skrivfjøl (se anm. og sml. vng 49⁷, geng; 85¹³, fylgðom 86¹¹, belg 90¹², hvor g er rettelser af det urigtige ð).

f. For dette bogstav bruger skriveren så godt som udelukkende den angelsaksiske form f, der i reglen begynder med en lille tyk streg til venstre,

over hvilken hovedstaven kan hæve sig en smule, så at den bliver kløftet (62^{7,8}): ofte ender den i en længere eller kortere hale til venstre (7^{13,17,23}). Bistaven dannes ligesom ved det store F af to punkter eller småstreg, der oftest står frit af hovedstaven; dog kan de også, særlig det øverste punkt, forbindes med denne (se f. eks. 7^{13,14,15 16} o. s. v.). Undtagelsesvis kan bistavene løbe sammen og tilsyneladende danne en enkelt streg (fremta 6²¹). En temmelig uregelmæssig form har f i afla 1⁶, festr 3²⁶, og 69⁵; men det skyldes på alle disse steder rettelser; det samme er måske tilfældet med det f, der står i linjens begyndelse 5¹⁷, og hvis hale af usædvanlig form synes senere tilføjet af skriveren.

Meget ofte sammenslynkes f med et foregående a.

I steden for f bruges formen f tre gange (18²², 74¹⁵, 86⁸), hvor det imidlertid skyldes rettelser.

g har flere vekslende former. Som den regelmæssigste må den anses, der begynder som et o, fra hvis højre side hovedstaven udgår, som strækker sig ned for linjen, hvor den drejer til venstre og ender i en større eller mindre hale, der kan krumme sig opad (fcogom 26⁵, attvnga 26²¹, lægðo 1⁶), gå lige ud (lívgr 26¹², gramir 26²⁶, ðvergar 1²², regin 1²⁶), bøje nedad (hættingi 26¹⁶, avag 26⁸, ragi 26¹¹, langt 26¹³, ðverga 1²⁹), eller helt lukkes med bogstavets øverste del (bágr 26³, hvgr 27¹¹). Halen får undertiden en forlængelse nedad til venstre og kan derved blive ualmindelig lang (aldregi 26¹⁵, magna 26¹⁷, berg 26²⁹, veig 27⁹, bergðana 27²⁶, Mórg 28²⁰, første g i haghga 34⁸). Mærkelig nok kan halens forlængelse på de fem første steder også opfattes som aksent over de nedenstående ord (i magna desuden som en til det nedenstående l hørende streg); men vi har på alle de nævnte steder uden tvivl kun en yderligere forlængelse af den hale, som vi f. eks. finder i idag 26²², det andet hvgrvlla 27¹⁰ o. s. v. Halens form stemmer også fuldstændig med den, som findes i langt 26¹³, når øverste del af tværstregen tænkes udeladt (26¹⁶ bör ró altså rettes til ro). Særlig ofte føres en tværstreg over spidsen af halen op til bogstavet (gefr 26⁶, hnöfligr 26¹, langt 26¹³, hvgða 26¹⁵, vagin 26¹⁸); meget sjældent løber stregen ikke sammen med bogstavets hale (vega 4²⁹), undertiden skærer den denne (første g i gengr 4¹⁹, hvglv 26¹¹). Ofte har bogstavet en lille fin streg eller hale foroven til højre, som undertiden, men ikke altid, danner begyndelsen til hovedstaven (geta 26¹, avag 26⁸, fcottingo 26²¹).

Sjældnere, men dog temmelig ofte, udgår bogstavets nederste del fra

øverste dels venstre side, ganske som når man begynder at skrive tallet 8. Hulen kan have samme form som i det først omtalte almindelige g, idet den enten krummer opad (hingat 26¹⁶, helgi 47²⁹), eller nedad (vikungar 47²⁹), går lige ud (argur 24⁻, glepia 26¹³), eller lukkes helt, hvad der oftere er tilfældet med denne form (ganda 2⁹⁰, geir 2³², figa 30²⁶, emga 37²⁰). Sjølduere føres en tværstreg i denne form over spidsen af hulen op til bogstavet (egfi 26²⁸, garvar 2²¹, helga 48²⁹, grammarf 49²⁴).

Undertiden er det klart, at hele den øverste o-formede del af bogstavet er skrevet først, og at den nederste del derpå er tilføjet: det kan da af og til være vanskeligt eller umuligt at afgjøre, om den nederste del af bogstavet udgår fra øverste dels højre eller venstre side (gnęfa 26², tregi 37²¹ o. s. v.).

At alle de her beskrevne former bruges i flæng mellem hinanden, fremgår deraf, at vi har kunnet anføre eksempler på dem alle fra en enkelt side (26), hvor der desuden træffes sådanne nuancer som det foroven smalle g i geta l. 1 og det meget lille noget uregelmæssige g med en fin streg foroven til højre i vago l. 30.

På enkelte steder får øverste del af g tilsyneladende en ejendommelig firkantet form (undet g i gengr 4¹⁷ og gongo 14²², farigr 50²¹, undet g i igogn 59⁹ og igognom 62²¹, 67⁸, fregna 6²⁴, eigi 17¹⁶); men g er på alle disse steder rettelset af n undtagen i eigi 17¹⁶, hvor der først er skrevet v: særlig i ordet gogn har skriveren oftere begået den fejl at skrive n for g (sml. også igog²nom 21⁸).

g sammenslynges én gang med følgende r (gengr 4¹⁷, hvor g er rettelset af n: se ovenfor), én gang med følgende o (godm 2¹⁶, hvor der for o først er begyndt på u: se under o), et par gange med følgende p (grprir 54^{27,21}) og en enkelt gang med et føregående ð (se dette).

h har altid formen h med forskellige små nuancer. Bogstavet begynder ofte med en lille streg til venstre, over hvirken hovedstaven kan hæve sig en smule, så at den bliver kløftet (hou 2¹¹); begyndelsestregen er undertiden temmelig lang og tyk (huvv- 20²⁸). Ofte ender hovedstaven med en lille, i reglen opad bøjlet, hage til højre (hou 2¹¹, hvem 29²¹, hví 22²⁹) og får jævnlig til pynt en fin skra streg opad til højre, enten udgående fra toppen (hvnd 9²⁶, höm 12²⁹), eller et stykke neden for denne (hefi 11⁶). Derimod er den lille hage, som findes midt på staven til venstre i hvita 10¹² fremkommen ved, at skriveren først begyndte på et andet bogstav. Bistovens krumme streg når ofte kun et lille stykke neden for hovedstaven (hvarf,

hva 2¹⁴, hefði 2¹³, haða 11¹, hætta 11⁶, hæg 11¹², de tre h'er 11¹⁵ o. s. v.); sjældnen har den en lille krumning opad til venstre (hon 18¹⁶; sml. þ). Derimod forlænges den ofte i en temmelig stor hale, jævnlig med en krumning til højre (hvar 8²⁸, hana 11³, hæfðaða, herðom 28²⁸, hendí 42² o. s. v.: noget stærkere fremtrædende er krumningen f. eks. i hringa 2²⁹, haða 6²⁸, harta 11³², hve 13¹, hann 13³⁰, hvi 22¹³ o. s. v.; sml. hvera 20¹¹).

Det temmelig uformelige h i heim 46⁷ skyldes sikkert rettelse, idet skriveren først begyndte på o fra det følgende or.

k er i det hele meget ensartet og regelmæssigt. Hovedstaven har ganske samme form som i h (se f. eks. komnar 2²¹, kvni 2¹⁵, hvor den er kløftet foroven og ender med en lille hage forneden til højre). En fin skråstreg opad til højre findes f. eks. i vetki 6²³.

l har ganske samme form som hovedstaven i h og k (se elli 6², afglapi 6³, megi 6⁸ med hovedstaven kløftet foroven og en lille hage forneden til højre; undertiden træder begyndelsesstregen temmelig stærkt frem, f. eks. i malf 6¹², vilia 10²²). En fin skråstreg opad til højre findes f. eks. i valaþf 5²², lifa 6², halr 6⁹, feyli 6²⁹, blöð 61¹. Især når intet bogstav følger efter, kan krumningen forneden forlænges stærkt opad (virgil 13²⁸, gupvl, gapvl, gamvl 19¹⁰, vel 60¹³ i linjens slutning: men også sidste l i gviltoppr 19¹⁸, hvor skriveren vist først havde tænkt at skrive de to ord adskille).

Dobbelt l sammenslynges meget ofte til ʟ, således at et mindre l føjes til toppen af et større på dettes venstre side.

m har i det hele en meget regelmæssig form som tre sammenskrevne i'er, hvor hver streg forneden kan ende med en lille hage til højre (se f. eks. hárbadmr 2¹, mál, megin 2²² o. s. v.; sml. mímf 2²⁷, míöð múmr 2²⁸). I ordenes slutning kan sidste streg forlænges nedad med en hale til venstre, hvilket dog forekommer sjældnere end ved n (fram 3²⁷, ræm 3²⁸, værim 77⁶); inde i et ord finder det samme sted med andet m i grimmom 51²⁷; men i dette m er også den første streg så uregelmæssig, at det ubeu- bart er fremkommet ved rettelse af et andet bogstav.

n i sin regelmæssigste form ligner nøjagtig et m, hvis sidste streg er borttaget (se f. eks. méginf 1², megin 2²²). Undtagelsesvis kan sidste streg ende i en lille opad bøjet hage (Gagnraþr 14²², hvor hagen mulig er tilsat for at forbinde Gagn med raþr). Langt oftere får den en buetformet forlængelse nedad til venstre, og det ikke blot i ordenes slutning (orðinn 1²¹,

gaman 14¹, man 14¹ o. s. v.), men også, skönt langt sjældnere, inde i ord (steima 1¹, finf 7², rvinom 9¹, Hreingalen 28¹; i ngr 9⁶ er denne form derimod kun brugt for at gøre bogstavet, der er fremkommet ved rettelse, tydeligere).

I slutningen af en linje får n undertiden en bredere og pynteligere form, f. eks. 57¹² og endnu mere afrigende fra den regelmæssige form 47¹². En lille tyk strej ud for bogstavets højre side findes i sidste n i hrangm 72¹², hvor den synes at være kalligrafisk pynt som et par gange i 1.

Uheldige, uden trivl ved rettelse fremkomne former findes i man 5²³ (helt lukket forned), vinar 67¹⁵ (omtrent samme form), første n i nstingom 41⁵, hvis begyndelsesstrej minder om m-stregen i grunnom 51²⁷ (se under m). — Om den lighed, som n undertiden kan få med n sml. aam. til 11¹, 37¹², 39¹, 52¹².

Med et foregående a sammenslynges n kun en enkelt gang 11² (sml. n).

η, egentlig en sammenslyngning af n med nederste del af g, forekommer kun et par gange i steden for det almindelig brugte ng, overalt i samme form (hvndngf 40¹, 58²⁴, fclngf 45³², lag 48²¹, fengo 86²²). I fclngf 45³² er der vistnok først skrevet n som i det foregående æplngf og g glemt, men derpå tilføjet ved at rette n til η; n'ets afslutning til højre viser sig nemlig endnu snart som en lille prik, og det samme synes at være tilfældet i hvndngf 58²⁴. Hvor vidt det også gælder de andre steder, kan ikke med sikkerhed afgøres, da bogstavets krumning ved forbindelsen mellem n og den nederste del på disse steder i hvert fald har gjort n'ets afslutning ukendelig.

p dannes af en lige hovedstav med en rund bøjle foroven til højre (vp 27²², hialpar 77²¹). Hovedstaven begynder ofte med en lille hage foroven til venstre og ender med en lignende forned til højre (hægsþón 1²¹, spoll 2²⁹, de tre p'er 12⁶; større er nederste hage i xp 17², apa 19²⁶). Undertiden er hovedstaven temmelig kort og bøjlen forholdsvis stor (ptr 12¹, ptr 13², hialpa 13¹). Meget sjælden er bogstavet åbent foroven (44¹⁶ med anm.). Hagen forned kan forlænges opad i en temmelig lang fin strej (spacng 2², eptr 9², lopti 13²¹); men bogstavet kan også ende i en længere hale til venstre (spa 2²⁹, svipon 59¹). En særlig pyntelig form, hvor halen minder om den, som ellers er ejendommelig for bistaven i h, har det som sidste bogstav s. 86.

Sammenslyngt pp forekommer f. eks. 4²⁰.

q har væsentlig samme form som p, kun med bøjlen til den modsatte

side. Hovedstaven kan som ved p ende i en lille skrån streg opad til højre (qromo 17⁶. qvifto 19²⁸), men også i en hale til venstre (oqvionom 4²⁰; sml. de i margen skrevne q'er, der forneden som oftest har en større eller mindre krumning til venstre, j. eks. s. 22. 24¹⁶, 26).

Med et følgende v er q sammenslyngt i qvaf 65⁵ (v er her urigtig trykt med kursiv).

r optræder i to hovedformer, ʀ og r, der begge bruges overordenlig hyppig.

ʀ (egenlig højre del af r brugt som selvstændigt bogstav, ikke sammenslyngt med det foregående) findes kun efter bogstaver, der har en runding til højre (o, d o. s. v.). Dog er brugen af ʀ indskrænket til enkelte af disse bogstaver og kun gennemført i ét tilfælde, nemlig efter o (o, ø). Hvor det så at sige udelukkende anvendes. Enestående undtagelser med r er ör 22¹³ og fpör 51¹⁸, begge i slutningen af linjen, hvor r vistnok er valgt med forset for at fylde bedre; ligeså sjældn findes r efter o, nemlig i komr 9²¹, 89², hvor r snarest skyldes en forglemmelse af skriveren, fordi han ikke skrev det umiddelbart efter o, men først forsynede dette med krølle og forkortelsestegn: i moran 1⁵, moran 1⁸, hvor det andet bogstav er tvivlsomt, taler r altså afgørende for at læse ø, ikke o. Efter de tilsvarende store bogstaver skrives derimod regelmæssig r (Ör 77⁴ o. s. v.).

Efter ð, ð, g og þ bruges både ʀ og r (baldrf 3⁷, baldrf 3⁵; fæðr 22⁹, mnotvdðr 3³², vafrðvðnar 16¹⁷, fvðronar 40¹⁹; mægr 4¹⁷, mægr 4¹⁵; gerþr 22¹⁶, geiroþr 20²⁶, hroþf 27¹⁵, haþr 3⁴, þro 1²⁵; efter þ bruges r dog langt oftere end ʀ). Efter alle andre bogstaver med runding til højre (b, p, h o. s. v.) skrives derimod kun r, som ligeledes altid står efter ʀ (hlorða 27²³, aftorþr 86¹⁰); vi har derfor opløst ʀ som r.

r skrives i sin regelmæssigste form som et r, til hvis top der på højre side føjes en lille fin streg opad med en lille nedad gående hage på enden (se j. eks. vrðar 2⁷, þriar 2⁸). Sjældn mangler den fine streg, så at hagen står frit (hverr 28²⁴). Undertiden kan hagen stilles på tværs af forbindelseslinjen, uden at bogstavets form væsentlig ændres (aðra 2⁹). Dette er derimod i mindre eller højere grad tilfældet, når forbindelsesstregen træffer hovedstaven et længere stykke neden for toppen (þærþ 58⁴, hamr 32³³, máttira 32³⁴, qviera 87², hrøðða 51³, er 14⁸, fęrr 13¹⁷). Den nederste ende af hoved- og bistaven kan forlænges opad i en fin streg (bægge dele forenede i finar 58³).

Til bistaren föjes ikke sjelden foroven en fin lille streg, som træffer hagens øverste spids (mart 6²⁷, første r i ödrerir 11⁷, verri 12⁵, iocarn 22¹¹, allra 28¹⁹ med anm., heyra 29¹¹, andet r i breidara 34²⁴, þeirv 42²⁶, første r i brvar 52⁷). Stregen kan kun være anbragt som pynt, da der i ul fald på de fleste steder ikke er nogen særlig grund til ved en sådan streg tydeligere at skille r fra det følgende bogstav, og stregen kan desuden også bruges, hvor r står i slutningen af et ord (gofimar 36²³). Ligeledes for pynts skyld er der en enkelt gang til foden af hovedstaven føjet en lille krum streg af form som et komma (mifferrif 66²⁹).

Meget ofte forlænges r neden for linjen i en kortere eller længere hale, der bøjer til venstre. Dette sker ikke blot, hvad der hyppigst er tilfældet, i slutningen af et ord eller en linje, men også ofte inde i et ord (era 63²⁸, vera 52^{1,31}, koftbero 72²³, męrom 63⁸, arom 74⁶, meira 69³⁰, fleiri 74¹⁶, fremra 73¹¹, verða 52¹³, gerþr 44²⁶, þvrt 75⁸, þrnar 77¹², erfno 52²⁶, hrað 62⁷, itri 54¹², fyftra 48¹¹, spryngir 50²⁷ med anm.), og undertiden i ordenes begyndelse (rapom 70²¹, rø 60¹², ro 60¹⁴, 64¹², roþ 67⁶, rýneud: 78²⁶).

I slutningen af et ord sammenslynges r ofte med et foregående a, især i linjens slutning (þar 1³, 39²⁷, mclar 21¹², finar 36²¹, alfar 39², gvnar 41²⁰, rvnar 50²⁹ o. s. v.; sml. 87¹³), sjældnere inde i linjen (þar 50¹⁴, gar 60¹⁰, bæðvildar 36¹⁹, hrafnar 73²², vidrar 78²³, enar 87²⁹, aþlungar 85⁶). rent undtagelsesvis inde i et ord (gvnarf 78¹³).

Med et foregående g er r sammenslynget én gang (4¹⁷) i linjens slutning.

Ligesom i forbindelsen ar og det eneste gr er den øverste højre side af r også et par gange sammenslynget med øverste del af þ (ráþr 27¹², naþr 44¹⁵, aþr 47¹⁰); men r-formen er her bleven temmelig ukendelig, så at den nærmest gør indtryk af en afrigende form af det almindelige forkortelsestegn for r (se f. eks. aþr 47¹¹). Vi har derfor også gengivet begge tegn ved kursiv r, så meget mere som det en enkelt gang virkelig kan være tvivlsomt, om vi har et med þ sammenslynget r, eller den som forkortelsestegn for r brugte streg med en lille klump på enden (mþr 9⁷). Om et lignende tegn sammenslynget med toppen af f 79⁹ se anm.

f fremviser flere ændringer af en hovedform, der dannes af en ret stav, hvis top får en svag runding, som ender i en lille hage til højre; også ved foden kan der tilføjes en lille opad højet hage. Desuden har staven som oftest på venstre side lidt oven for midten en svag udridelse som en lille klump eller pukkel (se f. eks. okysif 6⁸, fnemma, foþa 6³, Ofvþr 6¹⁴ o. s. v.).

Hagen ved toppen optræder i mange forskellige former; den kan dannes af en meget kort, tyk streg og få lighed med en lille klump (scialfa 22⁹), af en noget længere og finere streg, der ender i en lille spids (marf 22¹⁰, fal 22¹¹; med stregen lidt neden for toppen margf 2⁸); den kan få en mindre eller større krumning nedad (åfa fóna 22¹⁴, gymf 22⁹; den krumme linje er undertiden ualmindelig stor: første f i fynfl 7¹⁷ på grund af det ovenstående g, iotvnl 15¹, lnap 31¹; bøjet helt ind til hovedstaven: hanf 43¹, vlgf 40⁶); fra enden af hagen kan der undertiden udgå en fin streg opad (fal 22¹⁴, 76¹⁰, 79¹¹, fagði 75²⁵, hæfa 85²³).

Meget ofte forlænges hovedstaven neden for linjen og ender i en mindre eller større hale til venstre (lofarf 2¹, vifi 40⁶). Særlig i denne form er bistaven ofte stærkt krummet (sidste f i figrf 43³), eller når helt ind til hovedstaven (fē 2⁸, minf 19¹, famvr 43¹).

Med et følgende t sammenslynges f altid foroven, og ofte lukkes de to bogstaver fornedet ved den lille hage, som udgår fra foden af f-stregen (ftend: 19⁷ o. s. v.). Et par særlig langstrakte former af ft findes 87¹ i ordene kosti og strangt.

t består af en hovedstav, som fornedet altid bues opad til højre, og en tværstreg, der i reglen løber lige over hovedstavens top (hit 2¹, átto 2³, ut 2²⁴ o. s. v.). Ikke sjældent skærer tværstregen dog hovedstaven således, at dennes top ses over stregen (het 29¹, ketil 29⁵, let 52⁸, teer 60³). Hovedstavens nederste buede del forlænges ofte så meget, at den når op til tværstregen eller endogså lidt ud over den (hafat 2¹, ueit 2³, lopt 2¹⁰, brát 29¹⁵, let 52⁸). Undertiden får enden af tværstregen en lille fin streg eller en større krumning opad til højre (til 36²⁷, micit 40¹⁰, eptir 58¹, vit 90¹⁷; fængit 29¹, lit 33⁹). Sjældent udgår fra toppen af bogstavet en lille fin streg i skrå retning (metnad: 9¹⁷). Om formerne i melta 80²⁷ Sinfiotli 49¹⁰, flóta 77³⁴ se anm.

Når f går foran, forlænges t-stregen så langt op over tværstaven, at den kan sammenslynges med f (se dette). En lignende forlængelse, men med en endnu større tilbagebøjet spids, der stræber ned imod det foregående bogstav, får t altid, når det følger efter c (flhet 46²¹, fēhet 31²⁹, vgdiet 55⁸, okvniot 59²³, fteyct 46¹⁶, teet 84¹³). I alle andre tilfælde bevarer det den regelmæssige form, også efter g og G (hlēghigt 46², Gæfvgf 59²⁹ o. s. v., ygt 81¹¹), hvad der taler for, at næstsidste bogstav i gheligt 82³¹ ikke er ment som G, men som c (sm. anm.).

Undertiden kan t få en vis lighed med c (ert 28²² med anm., Oxti 85¹⁰) ligesom omvendt (se under c).

Om forbindelsen af t og 1 se under 1, om zt under z.

Dobbelt t sammenslynges på samme måde som dobbelt c, idet de to t'er sættes under hinanden, således at tværstregen i det nederste udelades (10²², 11°, 17° o. s. r.).

v dannes regelmæssig af en kort streg, væsenlig af form som et 1, men med en svag hældning til venstre; til denne føjes på højre side en buet linje, der løber sammen med dens nederste del (se f. eks. vara 1°, dvergar 1²² o. s. r.). Som eksempler på former, der fremviser mindre nuancer i henseende til krumningen og bogstavets størrelse (bredde) kan anføres þv 61¹, vaxa, vna 60¹, þv 60⁴, ertv 60⁵, þv 60⁷; sml. de meget smalle former i hvad 18²⁶, fvgr 18²⁸ med anm. Bogstavets forreste del begynder ofte med en lille fin streg eller hage til venstre (hvg, verþr 60²⁵, vængom 32¹²): men kun rent undtagelsesvis hæver staven sig over denne (varnd 19¹⁴).

Ikke sjælden nærmer stregen til højre sig foroven stærkt til den venstre, eller løber helt sammen med den (Sigmvndr 47¹³, dverga 1²¹, rivfæz 64¹⁶). Derved kan v, især når det ved en tværstreg forbindes med et foregående eller følgende bogstav, undertiden få påfaldende lighed med o (godvm 29² med anm., mottv 64¹⁶), ligesom omvendt o i samme tilfælde kan få udscende af et lukket v (sidste o i þottome 55¹⁸, máttom 77¹⁸).

Undertiden når den venstre streg lidt højere op end den anden (litvm 26¹³; om iviþi 1² se anm.). Den kan også med en lille krumning gå ned for den anden, idet skriveren ved tilføjelse af stregen til højre ikke ramte den venstre lige i spidsen, men lidt ovenfor (vængom 32¹², hvar 36¹¹; jfr. mvn 61¹⁴ og þv 31²). Omvendt kan den højre streg blive lidt for lang, idet den løber lidt ned for krumningen i den venstre (þrúma 6²⁰, vm 18⁶, þv 26¹⁴, verar 32², hlæðvís 36⁷, tvngo 61²¹, vist også brvþr 72², som vi har gengivet med u, og måske hvg 12², hvor vi ligeledes har gengivet det med u, med hvilket et sådant v kan få stor lighed, især når det er lidt uklart forneden, da kun en ubetydelig lille hage til højre vilde skille u fra v: sml. ualbog 75⁴, huna 76²² med anm.).

Af og til løber begge v-streger skarpt sammen forneden og ender da oftest i en lille forlængelsesstreg (scaltv 7²⁷, hvg 31⁶, hvgom 87²⁸, gvllh 66¹, óvo 69²⁹). Oftere får den første streg en mindre eller større forlængelse ned for linjen, medens den anden beholder sin regelmæssige buede form

(det andet v. 2²⁸, Sivcom 9³², vm 66³³; feva 10¹⁵, hverf 12²⁹, vnir 18⁵, tiva 20¹⁶, tættvrg 42⁶: med hale til venstre ver 31¹⁷, de tre v'er i sidste linje s. 27). Et almindeligt v er først skrevet og halen derpå tilføjet i verpr 50³, villðac 70⁹.

De sidst omtalte v-former kan ikke skilles fra y (se dette), og kun ordformerne selv og sammenhængen har altså kunnet lede os ved gengivelsen (vr 28²¹ efter den form, som ellers bruges i håndskriftet; tvivlsomt er byrir eller byrir 4³⁰: 88²³ har vi forsætlig trykt by for þv, se anm.). At den gamle skriver, uagtet han i reglen nøjagtig skelner mellem v og y, dog har opfattet dem som tegn, der kunde have ganske samme betydning, fremgår ikke blot af den omstændighed, at de grafisk kan få samme form, men viser sig især deraf, at han 54²⁰ har rettet feyldo til vildo ved at underprikke fe og skrive i over linjen, men har beholdt y uforandret. Omvendt skriver han i ordet hyggja både y (se dette) og v (hvg 31³, hvg 31⁶, 40²¹), men en enkelt gang sætter han over v det punkt, som ellers netop er karakteristisk for y, og som sikrest skiller dette bogstav fra v, hvor bæggens form i øvrigt er ens (hvg 57³³).

x ligner fuldstændig et r med en lille hældning til venstre. I flugt med eller i almindelighed lidt neden for den fine streg, som bærer den lille hage foroven til højre, føjes forneden til venstre en længere fin streg, der krummer sig opad til venstre og ligeledes ender i en lille hage eller klump (se f. eks. faxom 3¹⁰, vaxa 60², vex 39¹⁰, som fortjæner at sammenlignes med far i samme linje, der er fejl for fax: den lige r-streg i far viser dog, at vi her har en virkelig fejlskrift med r for x, ikke et påbegyndt x, i hvilket skriveren glemte at tilføje strengen til venstre).

z har altid en meget regelmæssig form, der kan få stor lighed med r. Det er vist også nærmest for tydelig at adskille disse to bogstaver, at der til z regelmæssig føjes en lille fin streg opad fra toppen af midtstaven som forlængelse af denne (sml. z i afaz 2²⁴ med r i det følgende forfi, z i allz 4²⁸ og i hroptz 4²⁹ med r i baldr i de samme linjer, z i fteypiz 5²¹ og kyndiz 3³² med r i miotvdr 3³²).

I forbindelse med et følgende t skiller z sig i reglen meget tydelig fra dette (veiztv 13⁵, bezt 20¹², oztr 20¹³ o. s. v.); men når hovedstaven i z kun har en meget svag hældning til højre, og bogstaverne (særlig den lille forlængelsesstreg ved toppen af z) er utydelige, kan zt få lighed med tt (Saztv 78⁵, faztv 89¹ med anm.).

þ har ganske samme form som det tilsvarende store bogstav. Hovedstaven kan dannes af en ganske lige streg (op 2³); men i reglen afsluttes den ved en lille hage forneden til højre (opix, op 2¹, þat 2¹⁷), eller løber ud i en kortere eller længere hale til venstre (þerf 2⁷, þriar 2¹, þyrma 3³¹). En enestående afslutning af hovedstaven, en lille hage af form som et komma, findes i eiþa 49²¹ (sml. r). Også toppen begynder ofte med en lille streg til renstre (þo 2¹³), som undertiden kan være længere og tykkere og af forskellig form (fcerþer 19²⁹, þangat 26²², við 28⁸, gvþimvud: 41¹⁶, við 19¹³). Fra stavens øverste del udgår undertiden en fin streg opad til højre (viþ 6², fiþ 5²³); meget sjældent sættes en fin streg af lignende form ved dens fod (fmivþ 12⁵). Bøjlen på hovedstaven er sjældent hel rund, men i almindelighed mer eller mindre kantet (þvr 28⁵, þinf 58⁷). Meget sjældent skærer dens øverste streg hovedstaven (þv 11²⁸; derimod er formerne i fapmi 35²² og i det første þ i þriþia 35²³ fremkomne ved rettelse af et andet bogstav); dette er derimod oftere tilfældet med den nederste streg (op 34²⁶, þinf 55⁷, þic 59³²). Bøjlen er undertiden åben foroven (þanz 7²², við 44¹³, fiþi 44²⁷; samme form lukket med en lille fin tværstreg bygþi 44¹⁹), eller forneden (þem 2⁸), hvor den da kan krummes lidt opad og ende i en lille klump (þat 22⁷, 85²³). En kort hovedstav, hvorved hele bogstavet bliver temmelig sammentrykket, findes undertiden (þroþom 11⁷, þv 14¹⁵ og særlig for den nederste dels vedkommende qreþ 14¹¹, første þv 24⁸).

Som vi foran har set, er mange både af de store og de små bogstaver jævnlig forsynede med en længere hale. Ikke sjældent skrives bogstaverne i den følgende linje sammen med eller igennem denne hale, hvorved de tilsyneladende kan få et noget fremmed udseende og undertiden give anledning til misforståelse (se f. eks. co i andscota 3⁷, o i ihvgom 27¹³, sidste o i þo: 82²³, andet l i callapir 33¹²; ð får ikke sjældent større eller mindre lighed med ð, f. eks. i go:do 9¹², lauda 28², god 28³², dræg 52¹³, dottir 55⁴). Af og til kan halen i et bogstav få påfaldende lighed med aksent over et nederstående, eller omvendt en aksent løbe sammen med et øverststående bogstav og tilsyneladende danne dettes hale (se de under g anførte eksempler s. XXXIV og sml. anm. til vól 9¹⁵, mó:g 74¹⁶, grafvitni 19²⁶, meþneraco 31³⁰ o. s. v.); sjældnere kan spidsen af halen forveksles med et punkt eller omvendt (se anm. til ey 39²⁹, þyr 69²⁴).

Enkelte gange kan også krollen i et øverststående bogstav eller de fine streger, der bruges som kalligrafisk pynt til forskellige bogstaver, give større

eller mindre anledning til misforståelse (sml. anm. til hefr 62², uha 69² o. s. v.). Vi har i anmærkningerne omtalt de tilfælde, hvor mistydning af en eller anden grund er mulig.

Forkortelser udtrykkes dels ved små overskriverne bogstaver, dels ved særegne tegn.

A. Forkortelsesbogstaver.

Disse skrives i reglen midt over det bogstav, efter hvilket den lydforbindelse, som de betegner, skal følge (ved de høje bogstaver på højre side af hovedstaven). I form svarer de som oftest fuldstændig til de regelmæssige små bogstaver; kun er de mindre end disse, så at forholdet mellem de små bogstaver og forkortelsesbogstaverne omtrent er det samme som mellem de store bogstaver og fordoblingsbogstaverne. Et par forkortelsesbogstaver har ikke de små bogstavers, men fordoblingsbogstavernes form; dette er altid tilfældet med ^s og ^m kan udtrykkes både ved m og ved ∞.

Følgende bogstaver bruges som forkortelsestegn i de under hvert enkelt anførte betydninger. Disse betydninger er i almindelighed meget faste; men flere bogstaver kan dog også bruges som almindeligere forkortelsestegn, hvor betydningen kun fremgår af sammenhængen; i dette tilfælde sættes der i reglen tillige punkt efter det bogstav, over hvilket forkortelsen er anbragt.

^a, i hvilket den øverste lille streg (bue) foroven som oftest mangler (š 75¹¹), betegner va (sva, hrat, qraþo 15²⁷, qvanar 35³⁰). Det kan også bruges som almindeligere forkortelsestegn for medlyd med foregående og efterfølgende a (manna 11¹⁵, 23¹⁴, falla 34¹²).

^e betegner re (brexandom 10²⁴, brendi 22²¹) og ve (hre 38²²).

¹ betegner rı (brımrı 3¹²; bruges endogså i sådanne tilfælde som vprıfa 82²², eıtrıþ 33¹¹, feldrın 17²⁶), vı (þrı 48¹⁵ o. s. v., qvıto 19²⁸), ıı (i til 21¹² o. s. v.), ıþ (i vıþ; 75¹⁴ står ı på grund af det ovenstående bogstav lige over højre streg i v, men ı-formen med den lille hale til højre er her særlig tydelig). Derimod bruges det kun en enkelt gang og ved rettelse i betydning ır, nemlig 7², hvor vıþı er rettet til vırþı ved tilføjelse af ı over v, men uden udslettelse af det efter v følgende ı. Som almindeligere forkortelsestegn, hvor betydningen kun fremgår af sammenhængen, forekommer det i fıvrıþı 72²¹, snf 21¹².

En usædvanlig form har dette forkortelsestegn i ordet Hringr 44¹³, idet

der lige ejter det overskrerne 1 findes endnu en mindre streg; har skriveren først begyndt på 1, hvor denne streg står, men derpå skrevet et fuldt 1 foran for at få det lidt nærmere hen til H? En anden usædvanlig form findes i til 36²⁴ (sml. anm.).

o har endnu oftere end det tilsvarende lille bogstav en forlængelse nedad til højre, hvorved det kan få en vis lighed med a (se f. eks. voro 17³, 80¹⁹, qvomo 42¹⁶, 79¹⁴). En usædvanlig kantet form findes i voro 82²⁴. Det betegner ro (frøbr 6²⁹), vo (qvomo 2¹, 17⁶ o. s. v.), on (i hon 5⁴). Desuden bruges det almindelig i v̇ = voro 9²⁷ o. s. v. (sml. voro 1¹⁷, 29¹³, 53¹⁴, 74^{14,16}, vōo 37⁴, vorom 36¹⁴, vorvm 85⁹) og i ṁ = mvno 11¹⁸ (sml. mvno 3^{28,29}, 4¹⁹ o. s. v.).

ø (med meget stærkt fremtrædende krølle) findes kun en enkelt gang for vo = vø (qvomi 79¹³).

m (og n) bruges kun over et andet m (n) som forkortelse for monnom (56^{7,9}, 38²⁶).

r (aldrig 2 eller 3) kan undertiden blive meget bredt (var 57²), så at dets højre side får ganske samme form som det med þ sammenslyngede r (se under r). Det betegner ar (arnar 19²², varþ 27¹², var almindelig).

s betegner es ɔ: eff (pes 6⁸, pesa 16¹⁶, pesi 66², pesar 29²⁷) og eso ɔ: effo (pesom 22²⁷).

Samme form og stilling som det overskrerne s kan s undertiden få i slutningen af et ord, skönt det ikke bruges som forkortelsestegu, men har samme betydning som det i linjen skrerne s eller f (hymis 28¹⁷, alvis 38⁷, heimis 55⁹, fafnis 59²⁴, os 68¹⁵, 82¹³, 86²¹, 88¹, fca⁸ 41²⁶, vþ⁸ 40⁸).

v (aldrig u) kan undertiden som det tilsvarende lille bogstav forsynes med en lille hale, hvilket særlig synes at være tilfældet, når det har betydning y (andet fyr 13³, 55^{2,7}; sml. dog også det lille v over fi 3¹¹; denne forlængelse forekommer dog sjældent). En ualmindelig spids form har det i hrendit 28²¹. Det betegner rv (trva 11¹³), ry (trygdóm 11¹³, þrymr 34²³), yr (fyr almindelig; 81² både skrevet helt ul og med forkortelsestegnet), vu (i mæn 4²⁹).

Til forkortelsesbogstaver må også henregnes det ^{ti}, som 66²⁵ står over taltegnet for at betegne ordenstallet.

Af overskrerne bogstaver forekommer desuden z som ejeformsmærke over m (m^z = mannz 8⁹, 31¹⁶, jfr. 11²²) og over runen Ψ (se nedenfor), samt

sammenslyngnet $\alpha\kappa$ 17¹⁶, hvor det ikke er forkortelsestegn; skriveren har her først skrevet α , som forkortelse for $\mu\alpha\mu\mu$, men derpå for tydeligheds skyld tilføjet $\alpha\kappa$ ovenover.

B. Forkortelsestegn.

De fleste af disse har ligesom de overskrevne bogstaver faste betydninger; men enkelte af dem bruges dog også som almindelige forkortelsestegn, hvor kun sammenhængen er i stand til at vise meningen. De i håndskriftet brugte tegn er:

, et punkt over en medlyd, betegner, at denne skal fordobles. I vort håndskrift sættes dette punkt dog kun over p (gvltoppr 19¹⁸ o. s. v.), t (et 2²⁰ o. s. v.), τ (po τ 2²⁰, 25²⁵, nocco τ 3¹⁹ o. s. v.), c (dracc 34²⁷, fece 46²⁸ o. s. v.) og en enkelt gang over δ (beidd δ 86¹⁸). Undertiden har punktet en noget uregelmæssig aflang form (25²⁵, 38²⁶, 44¹).

Enkelte gange sættes punktet urigtig over de nævnte bogstaver, hvor de allerede er skrevne dobbelt eller sammenslyngede (vppi 39¹⁹, over sammenslyngnet tt 27²³, 50⁸, sml. $t\ddot{t}$ 73² med anm., gec \dot{c} 41⁷, over sammenslyngnet cc 68⁴). Ligeledes findes det nogle gange over κ (47²⁷, 80¹² med anm.), ρ (74⁴, 87³⁶) og s (51²², 58⁵), skönt disse bogstaver selv er tegn for dobbelt n , r og l . Som urigtig brug af fordoblingstegnet kan det måske også betragtes, når vi finder fv τ a 16²², ec 13²⁵, eld δ 12²⁴, finriop 43⁶. På nogle steder findes et tilsyneladende punkt over eller ved siden af et bogstav, men af en sådan form, at det ser ud, som om skriveren først urigtig havde begyndt på et andet bogstav (over r i bralliga 46³⁰, vist først begyndt på l , i repi 65¹³, over g i evagi 28²², egif 29²², over t i tarom 51²⁷, over a i alti 53³², over τ i iapnad τ 71²²: ved siden af τ i $\alpha\tau$ 1⁹; sml. også anm. til 73⁵). Der er imidlertid andre steder, hvor et tydeligt punkt står over et bogstav, men hvor ingen af de her givne forklaringer passer, eller i al fald kun vanskeligt kan anvendes. Sådanne punkter findes ikke blot over forskellige medlyd, således et par gange over f (varp \dot{r} v δ nif 14⁹, farp \dot{v} 14²⁵, ef 64⁴), over p (fverp δ m 3¹⁰), m (mic 13²⁹), r (sidste bogstav i adrar 66⁹), men endnu oftere over selvlyd, således over τ (nio τ pr 31¹², mar 43²⁴, sidste τ i in τ 47²³, hild τ 19³⁰, b τ pa 67²⁰), α (æftan 4⁴, æld 8⁷, hælen 28⁵, hæf δ v \dot{p} 41¹, hælp \dot{a} 42³²; sml. punktet over α i ftæm 1²⁰ med anm.), e (geyia 12²⁰, er 70²: sml. andet ec 60²³), ξ (ξ 7²), a (at 11³²). At alle disse punkter i virkeligheden er betydningsløse, for så vidt de ikke forandrer

betydningen af det bogstav, over hvilket de findes, kun vel næppe være tvivlsomt; men de forekommer dog for ofte til at kunne forklares som fremkomne vel litter fejl eller uheld fra skriverens side, idet han enten har sat et urigtigt fordoblingspunkt, eller har begyndt på et andet bogstav, eller uvilkårlig har ladet pennen hvile på pergamentet, før end han skrev videre. Det ligger jo nær i tilfælde som moþr og mar at forklare punktet som forsætlig anbragt for nøje at skelne r fra n; men denne forklaring passer ikke på de andre steder, og punktet over r i sådanne forbindelser anvendes her alt for enestående til at gøre denne forklaring sandsynlig. Både over r og i de andre tilfælde må det derfor vistnok anses for en ligefrem kalligrafisk udsmykning af bogstavet, svarende til punktet over y, hvor brugen af det jo også er meget vakkende. At denne forklaring er den rette, synes særlig det punkt, som bruges i overskriften over F 14°, og som ganske stemmer med det, der forekommer på samme side over F i farþv, at bestyrke.

De her nævnte punkter, der utvivlsomt alle stammer fra den gamle skriver selv, må vel adskilles fra en række andre mer eller mindre tydelig fremtrædende prikker, der ofte er anbragte meget uregelmæssig, men også undertiden kan have plads lige over et bogstav, og som efter deres hele form og især blækkets farve sikkert tilhører en langt senere tid og må skyldes skodesløs behandling af håndskriftet (se foran s. XIV). Angående alle disse både ægte og uægte punkter henviser vi i øvrigt til anmærkningerne.

—, en vandret, enten lige eller i forskellig grad og på forskellig måde krummet streg over et bogstav, betegner: 1) m (þeim 3⁴, vm, um 3⁷, fnemma 3⁵); sjældent m med foregående selvlyd (heim 2¹¹ og oftere), 2) n (óþins 3⁵, enn 3¹²), nn (komun 10²⁶, fram 36²⁶); ofte n (nn) med foregående selvlyd: an(n) (hana 37¹⁰, manna 3²⁰, manne 5¹⁰), en(n) (mengi 42²², memo 70²¹, kun for e i samme ord 70²¹ vel ved skrivefejl, menn 3¹⁵, mennzki 19²¹, henne 82²⁸), m(n) (himun 1⁷), on (haconar 67³²; onno i monnom 7³², 32²), vn (Sigruv 51³², gvöruv 65⁷, Sigmundur 63²). 3) Over q betegner det ve (= ve, ve): qveþa 5²⁵, atqveþom 44¹¹. 4) I andre betydninger forekommer det i nogle almindelig brugte ord, nemlig for ei i þeir o. s. v., for de to i'er i eigi, som almindelig skrives eg, for vþ i hæfrþ (for v alene 9⁷ vel ved skrivefejl), for et i þetta 50¹. Mere enestående er betydningen oft i orófto 59¹⁵ og ep i meþ 39¹⁴, der uden tvivl er skrivefejl (for det sædvanlige m:), fremkaldt af det følgende m̄ = menn (dog viser sammenhængen så klart ordenes betydning, at skriveren har anset en rettelser for unødvendig).

5) Endelig forekommer det som almindeligt forkortelsestegn i mange tilfælde. hvor betydningen kun fremgår af sammenhængen. Det kan således ikke blot bruges for endelsen it (gefit 36²¹, se også anm. til gefiþ 49²⁵ og sml. hafst 8²⁰), men også for stærkere forkortelser som gvðr. = gvðrvar 72²⁰. m̄. = monnom 38^{21,32}. 3⁹ oftere (alle steder i samme forbindelse i sidste del af Alvissmúl), cap̄ = capitulum, finf̄. = finfotli 52²².

I reglen skrives tegnet lige over det bogstav, efter hvilket dets værdi skal indsættes; sjældn står det både over dette og det foregående bogstav (hrammi 64⁷, ioþrom 80²⁴; i heimom 42¹² står den første længere streg af hensyn til pladsen over ei, den sidste korte over o alene); derimod skrives det jævnlig midt over begge de bogstaver, imellem hvilke forkortelsen hører ind (vamma 32¹⁷, mann 7¹³, 70¹¹, manna 3²⁰, manne 5¹⁰, orðum 1²¹. þinna 80²⁸; sml. hvnang 80²⁶, fængr 80²¹; efter denne regel burde vi også 17³ have trykt einn for einn, 25¹ vanntv for vanntv); i eigi, hvor det er tegn både for i mellem eg og for det sidste i, sættes det lige over eg eller over g. Ganske undtagelsesvis står strengen af hensyn til pladsen over sidste m i monnom 38²⁸.

Tegnets form kan variere temmelig stærkt. Den simpleste og regelmæssigste er en ganske lige vandret streg af den størrelse, som f. eks. forekommer fire gange 3⁵, særlig i det sidste nam. Undertiden bliver det noget længere (blodgom 3², hrýgiom 3¹⁵, bygom 19¹, þegnom 53²², þinom 54³); men oftere forkortes det til omtrent eller næppe halvdelen af den normale størrelse (se f. eks. vm. fælom 3¹, hon 3⁸, finom 3², fverþom 3¹⁰, vollom 3¹¹ o. s. v.). Sjældn bliver den vandrette streg skrå og får lighed med en aksent (52²⁷, 63⁶); på virkelig fejlskrift eller fejllæsning beror vinþarf 18²³ for víþarf.

Stregen kan forsynes med en lille hage opad til venstre (første en 9²⁵), eller nedad til højre (ællom 3¹⁰, fonr 28²⁷, fótton 12²⁴; en længere hage, der når helt ned til bogstavet, findes i abraðdom 5⁸), eller på begge steder (þanom 3²⁸, þinom 54³, vm 66¹⁵, bitraftan 66¹⁹). I steden for hagerne kan sættes en tværstreg på begge sider (hanom 13¹⁹, þegnom 53²², nema 61⁸, alþom 64¹³, ioþrom 80²⁴). En stærk krumning opad til højre findes i gvðrn 65⁷. 70³⁴, 73¹.

I steden for den lige streg med hager bruges langt oftere en hertil svarende form, hvor hele tegnet har en mindre eller større krumning (himm 4²¹, vm 4²⁵). Denne form kan ligesom formen med lige hager få stor lighed med det sædvanlige forkortelsestegn for er (ˆ og ˚; sml. dette).

En ejendommelig kantet form, begyndende med en hage fornedet til venstre og endende i en svingning opad til højre, får tegnet på enkelte steder (hveim 14²⁷, hamri 28⁴, første m i gvmom, komu 40⁷, vanga 40¹⁷; mere rundede er tegnene i fcommo 68¹, memo 70²¹, gamu 73²²; sml. den ovenfor omtalte form i gvðren 65⁷ o. s. v.). En lignende form, men begyndende med en runding foroven til venstre og endende skarpt nedad til højre, findes i hvu 42²¹. De først anførte af disse former kan få påfaldende lighed med forkortelsestegnet for vr; kun er det sidste lukket fornedet til venstre med en fin streg (sml. f. eks. formerne 40⁷ med Sigrr. 53¹⁸).

Urigtig (ved dobbeltskrivning) er forkortelsestegnet for m og n brugt over m i komr 45¹², over x i ex 29¹³ og over ei i em 44⁷. Den form af tegnet, som findes f. eks. 40⁷, er ved fejlskrift brugt over g 74¹⁵ (se anm.).

ʀ eller ʁ, en hage eller en krølle over et bogstav (ved de høje bogstaver på højre side af hovedstaven), betegner: 1) er (= er og er): verpa 3²⁹, mer 14^{2,11} (bæge former af tegnet), bernaz 3²⁸, hverr 5³⁰, vera 11⁸, verur 32¹⁸ (= verur lige foran). Urigtig anvendes forkortelsestegnet for er sammen med følgende r og r i hverr 6⁶, Hverrir 58²⁸. Som rr har vi opløst det overalt i endelser, da håndskriftet aldeles overvejende bruger denne skrivemåde. Ofte har det betydningen err: hverr 8²¹, 12², 20¹⁰, 24¹⁰, 25⁸ o. s. v. (også skrevet hverr og hverr, se ovenfor); i lighed hermed burde vi vel også have skrevet verra 5⁴. 2) ar (arr) næsten altid i udlyd og sjælden undtagen i navne og enkelte andre ord, hvor ingen misforståelse kan finde sted: gvvar 63¹³ o. s. v., hreidmar 58⁴, gvvarr 72³⁰, gvvarr 67¹⁸ o. s. v., hreidmarr 58². I overensstemmelse hermed må den forkortelse, som ellers betyder hverr, en enkelt gang opløses som hvarr 56⁷, hvor tegnet let kan give anledning til misforståelse. Meget sjælden og kun hvor ordets form eller hele sammenhængen er tilstrækkelig til at forebygge misforståelse, bruges det for flertalsendelsen ar: iotnar 38²¹ (både lige foran og bagefter skrevet fuldt ud i samme forbindelse), rvnar 63²² (foran i samme forbindelse skrevet fuldt ud), fvmar 60¹⁶ to gange (lige foran skrevet fuldt ud). 3) eir (ei): þeira 35^{21,27}, 41², þeir 56¹⁷ (for ei alene þeira 78⁶, þeir 47³⁰, 71³²), meira 86²¹. [Derimod må det anses for skrivfejl, når det 24⁷ bruges over ʀ som tegn for yr i ʀyr.] 4) r i er, ero meget almindelig, ellers overordenlig sjælden: strengt 43⁷, grundr 9⁴, Þyrfr 29²⁷. Disse enestående tilfælde beror måske alle på skrivfejl, da i al fald former som Þyrfr let var udsatte for fejllæsning (sml. dreckir 12²³, comir 14²¹, hvor vi har opløst tegnet på sædvanlig måde, men

hvor *Bygge* mener, at der bør læses *r* for *rr*). Omvendt bruges urigtig forkortelsestegnet for *r* i steden for *rr* i nær 63¹. 5) Endelig bruges det som almindeligt forkortelsestegn i enkelte ord, hvis betydning er tilstrækkelig klar af sammenhængen (figvrþr 53¹⁹, 65² o. s. v., figvrþ 68²⁷ o. s. v., figvrþar 65¹⁷, fvararþ 44²¹, 63¹).

Tegnet har enten form af en hage (̄ 55^{1,2,18,27}), eller af en krølle (ʸ), idet hagen foroven forsynes med en lille streg, og hele tegnet får en mindre eller større runding (55^{3,7,12}). Tegnet i gruppr 55¹⁰ viser overgangen fra den ene form til den anden. En usædvanlig størrelse har tegnet i vera 55¹. Forholdet mellem de to hovedformer er ganske det samme som mellem det lige og krumme forkortelsestegn for *m* og *n*. Meget ofte får dette tegn, til dels af hensyn til pladsen, en helt eller delvis vandret stilling (er mer 3⁴, heitr 3¹³, miseri 67³⁹ o. s. v.), og det kan da i høj grad nærme sig til, eller fuldstændig falde sammen med forkortelsestegnet for *m* og *n* (sml. f. eks. er 3¹⁴ med en 3¹², vm 3²⁷). Både ordenes form og sammenhængen vil dog næsten altid straks tydelig vise, hvilket tegn der menes, og næppe et eneste sted i håndskriftet kan give anledning til virkelig tvivl. I f. eks. Gvðrrn 66⁸ kunde det dog være vanskeligt a priori at afgøre, hvilket tegn der var ment, når vi ikke i denne forkortning ellers altid fandt den vandrette streg i forskellig form, så at det ligger nærmest at opfatte tegnet her på samme måde, så meget mere som vi i virkeligheden finder en næsten fuldstændig tilsvarende form for *m* på samme side i vm l. 15. Om der f. eks. 66¹⁵ skal læses *vm* eller *ver*, kan alene sammenhængen vise; sml. også komr 45¹⁹ med anm.

Ligeledes kan hagen, der betegner *er* (*rr*), meget ofte få påfuldende lighed med den runde hage (°), der føjes som forkortelsestegn til øverste del af lange bogstaver; men også her vil der vanskelig kunne opstå tvivl (se nedenfor).

° over et bogstav (ved de høje bogstaver på højre side af hovedstaven) betegner: *vr* (fvrþr 23²⁵, Sigvrþr 62⁷ o. s. v., fæðr o. s. v. meget ofte, igðr 62⁹), *yr* (fpyria 54¹, fpyrr 9¹⁸ urigtig, sml. hverr s. XLIX), *yrr* (fpyrr 63¹).

° forekommer kun to gange lige over de to bogstaver, mellem hvilke dets værdi skal indsættes, i den sædvanlige betydning *vf* (10²¹, 62²¹).

° over et bogstav (på højre side af de højes hovedstav) er det almindelige tegn for *ra* (frama 5⁸, fra 5⁹ o. s. v.) og *va* (qvaþ ofte, qvaðdi 53²⁰, nacqvara 58²⁸, yngva 58¹⁶, qveyqra 88²⁹). Sjælden bruges det derimod i

betydningen ar, især på de sidste sider, og kun i ordet var 20°, 46^{2s}, 47^{2o}, 52^{2o}, 80^{5,15,37}, 81^{15,17}, 84^{33,37}, 87^{17 bis,26}, 88³² (den sædvanlige skrivemåde v kan her findes lige ved siden af, f. eks. 88³¹).

Urigtig er dette tegn brugt i steden for forkortelsestegnet for n i gramn. 50^r (naturligvis fremkaldt af det foregående ra).

: i linjen efter bogstavet er det sædvanlige forkortelsestegn for ep i ordet meþ, men bruges ellers ikke (72³¹ er punktet bleret en lille streg, der har lighed med et lille i).

Et par andre tegn forekommer hvert kun en enkelt eller nogle få gange, nemlig:

o, et omvendt c i flugt med de andre bogstaver i linjen, bruges i den sædvanlige betydning con i ordet cono 52²¹.

l, en længere skråstreg, der fra højre side løber gennem nederste del af et bogstav, har betydningen om (vm) i vorom (vorvm) 36¹⁴. En ganske tilsvarende streg bruges desuden en enkelt gang som almindeligt forkortelsestegn for en orddele, der let udfyldes efter sammenhængen, nemlig gennem nederste del af bistaven i R i Regnm 61^r. Herhen må vel også regnes den streg af lignende form, som et par gange løber gennem nederste del af q som forkortelse for þ og aþ i qvaþ, qvaþ (40¹⁴, 41¹⁷, 63¹⁸ gennem q̇, 64⁵ gennem et sammenslynget qv).

—, en længere tværstreg, der skærer nederste del af staven i et bogstav, bruges i betydning er i þeir 34¹¹.

Enestående og af tvivlsom betydning er det forkortelsestegn, der bruges ved øverste del af h-staven 40³² (sml. anm.).

Til forkortelserne med fast betydning må også henregnes

7, det sædvanlige tegn for oc, der skrives i flugt med de øvrige bogstaver i linjen og kan veksle noget både i størrelse og form; hovedstaven kan enten være lige og kortere, eller mere krummet og længere og løbe ud i en hale til højre eller venstre; midt over hovedstaven sættes ofte en lille tværstreg. Den øverste streg er sjældent ganske lige, men har oftest en lille krumning.

Runen Ψ bruges rundt om i håndskriftet, men særlig dog i Hávamál (s. 5 ff.), i samme betydning som dens nurn, altså som nf. ent. maðr (sjældent sættes punkt efter Ψ). Hvor en anden forholdsform skal udtrykkes, anvendes runen langt sjældnere, og forholdsformen må da særlig betegnes ved

tilføjelse af an i *gf.* (42²⁴) og ved overskrevet r og z i *hf.* og *ef.* (Yann 8¹³, Yannz 7²⁹, 59²⁸). En enkelt gang betegnes også *nf.* udtrykkelig ved et overskrevet r (8¹³); men det er her åbenbart sket for tydeligheds skyld som modsætning til det lige efter følgende Ψ .

Medens de nu omtalte forkortelsestegn alle har faste betydninger, skönt et par af dem også kan få en almindeligere anvendelse, gælder dette ikke det overordenlig ofte forekommende forkortelsestegn, hvis behandling vi har opsat til sidst, nemlig

1, en lille rund hage, der føjes til øverste del af et højt bogstav og i modsætning til forkortelsestegnet for er (r) berører bogstavet med sin nederste spids, eller undertiden skærer det. I stedet for den runde hage bruges også ofte en lille vandret streg, som går ud til højre fra bogstavets øverste del og i reglen skærer denne. Tegnet har en mængde forskellige betydninger, der ikke er faste, men overalt tydelig fremgår af sammenhængen. I enkelte ofte forekommende ord og former bruges det dog så almindelig, at dets betydning i sådanne tilfælde kan siges at være fæstnet, idet kun en enkelt eller et begrænset antal opløsninger er tilstedelige, medens andre er helt udelukkede. Det kan være tegn ikke blot for bogstaver, der følger umiddelbart efter det bogstav, til hvilket det er føjet (epa o. s. v.), men også for et umiddelbart foregående bogstav eller bogstaver (meþ, fca) og for både et foregående og et efterfølgende bogstav (melti); i hon står o mellem krøllen og dens bogstavværdi. I øvrigt forekommer tegnet i følgende betydninger: 1) a i epa (meget alm.; sml. 12²², hvor ordet skrives fuldt ud); i dette tilfælde kan det ikke opløses som r, skönt denne betydning ellers er almindelig efter þ (se nedenfor). 2) an i meþan, fiþan o. s. v., hanf, hanom (jfr. hanom 3²²), hana meget alm. (sml. også laud nedenfor). 3) ann i hann (den sædvanlige skrivemåde), kann 13¹¹ o. s. v. 4) at i þat (den sædv. skrivemåde). 5) aþ i þapan o. s. v. 6) e i meþ 16¹², þetta 90²³. 7) et i þetta 17¹⁵ o. s. v. 8) enn i henne, heunnar alm. 9) ei i þeir, þeir o. s. v.; eir i þeirar 67²⁵, þeira 41²¹. 10) n i hon. 11) r efter þ, meget alm. i ordets slutning (raþr 14²², fvþr 62²⁵, fiþr 30^{1,5}, der altså skrives på samme måde som fiþan, hvilket undertiden kan give anledning til tvivl, aþr 16¹⁷), sjælden inde i ordet (veþrf 40¹¹). I denne betydning er krøllen eller tværstregen vistnok opstået af det med þ sammenslyngede r, som kun rent undtagelsesvis bruges i vort håndskrift, men som tidligere var meget almindeligt (se f. eks. den fotolitogr. udg. af *Elucidarius*) og let kunde for-

trænges af det simple tegn (sml. 47^{10,11}, hvor begge tegn findes lige efter hinanden i apr. og mpr 9^r, hvor det kan være tvivlsomt, om vi har det med þ sammenstyngeude r eller forkortelsesstregen; se under r). Tegnet kan efter þ ikke opløses som w, og det beror derfor på skrivefejl, når der 63^r står næpr for næþr. 12) For w i endelser bruges dette tegn nemlig kun efter l (allir 22°, 25¹⁰ og ofte, hollir 7^z, melir 65¹⁶). I dette tilfælde er den runde hage naturligris valgt i steden for det almindelige forkortelsestegn for w på grund af bogstavets form, altså et rent kalligrafisk hensyn. Ved siden af krøllen bruges dog også det almindelige tegn for w (allir 65²⁶, men krølle i samme ord 65²¹, hvor man netop kan følge udviklingen fra ^r til ^o). En enkelt gang kan det endogså være tvivlsomt, hvilket tegn der menes (allir 4^s, 34^z, hvor tegnet tydelig begynder som ^r, men ender som ^o ved at løbe sammen med bogstavet). Meget almindelig skrives endelsen w helt ud efter l, vel netop for at undgå forkortelsestegnet (allir 4¹⁹, þellir 14²⁴, heilir 5^r, 14°, halir 4^{12,19}, meilir 6²⁶, tēlir 10^r, deilir 15^{1,2} o. s. v.). 13) Efter l forekommer ^o desuden i nogle meget almindelige ord som forkortelse for følgende an, and i land, land, landa, lanz 17¹⁷, 39²⁸, 53¹⁰, 28^z, 66^{23,24}; for foregående a eller ea, o eller eo i feal, feal, feolo, feolo (jfr. feolo 6¹¹); for foregående e i mela, for foregående e og følgende t i melth o. s. v. 14) Endelig bruges det som tegn for enhver endelse, der let udfyldes af sammenhængen: callapr 48^z, callat 52¹⁷, karlmn 43¹² (jfr. karlmn 53⁷), figrlinn 44^z, figrlinnar 44^r, vælvindr 38^z, brynhuldr 65^{11,21}, helgn 46²⁶. Almindelig anvendes det også som forkortelsestegn i kr = konvgr 43^r, 44^r, også k. = konvgr 43⁸, kē. = konvga 87¹¹. Mere enestående er forkortelser som dottir 65¹¹. Hvor forkortelsen er stærkere, og også det sidste bogstav udelødes, sættes der i reglen et punkt efter ordet (k. = konvgr 43⁸, men kr, kf oftere, figrl^r. = figrlinn(ar), l. = land 47¹⁶, men ld, lz = land, lanz).

Den regelmæssigste form for tegnet er en lille rund hage eller krølle omtrent som et komma, der med den nederste spids løber sammen med bogstavets øverste del (þeir 65⁶, brynhuldr 65^{11,21}, feolop 65¹⁵, þat 65¹¹). Rent undtagelsesvis føjes der til krøllens øverste spids en lille kalligrafisk prydelse (feal 7²⁰). Ofte når ikke blot nederste, men også øverste del af krøllen ind til hovedstaven (siþan 65³, þat, feolot 65¹¹): jævnlig skærer den nederste streg hovedstaven (brynhuldr 65¹¹, feal 65¹⁸, þat 65¹²). Fortængelsen på venstre side af bogstavet bliver ikke sjælden temmelig lang, særlig ved l (þat 42²⁷, hann 66^z, konvgr 35¹¹, allir 66⁷, land 39²⁸). Som en forlængt form af denne krølle må sikkert også den krumme streg opfattes, der oftere fore-

kommer s. 39 i S (forkortelse for Segðv); den løber her gennem bogstavets midterste del og har på de fleste steder, hvor den regelmæssig er skreven fra højre til venstre, ganske samme form som den forlængede krølle i de foran nævnte tilfælde og som krøllen f. eks. i H 43^a (kun på de to første steder, hvor strengen undtagelsesvis er skreven fra venstre til højre, er formen lidt afvigende). Derimod har de krumme streger, der et par gange bruges over nederste del af ʀ og R, en anden oprindelse, og derhen hører vist også den streg, der undtagelsesvis findes over nederste del af q (se foran s. LI). Sjældent løber krøllen sammen med øverste del af bistaven i bogstavet i steden for med dets hovedstav (hann 3°, þat 10¹¹, þeira 43°). I sådanne tilfælde kan krøllen få stor lighed med hagen, der betegner er (ur): se anm. til 57²¹.

I steden for krøllen bruges ofte (ved h, þ, k) en lige vandret streg, føjet til bogstavets øverste del, som den i reglen skærer (se f. eks. 45° bægge former lige efter hinanden i hann; ligeledes i þat 12^{21,22}). Strengen kan undertiden ligesom krøllen være temmelig lang (hvgabr 34²⁵, hann 59²⁹).

Det vil af denne udsigt over forkortelsestegnene og deres betydninger fremgå, at de samme lyd og lydforbindelser ikke sjældent i de samme ord udtrykkes ved forskellige tegn. Således kan formen þeir skrives þ̄r (þ̄r), þ̄r, þ̄r (og desuden en enkelt gang þ̄. 60²⁷ eller þ̄. med streg gennem nederste del af hovedstaven 34¹¹); disse tegn bruges ligeledes i formerne þeirr (þeire), þeirar, þeira til at udtrykke ei og eir. At de ensbetydende tegn dog ikke altid kan bruges i flæng, viser formerne af stedordene hann og hon, hvis nævneformer forkortes således: h̄ (h̄) = hann; h̄o, h̄o, h̄o = hon (bægge forkortelsestegn for n skrives urigtig samtidig i h̄o 63¹⁷; omvendt er forkortelsestegnet for an glemt i h̄o 73° = h[an]om); derimod kan der ikke, skönt det i og for sig vilde være lige så berettiget, skrives h̄a = hann; når denne skrivemåde en enkelt gang findes (37¹⁹), er den fremkommen ved rettelse af h̄o (hon), hvori skriveren ændrede o til a: skönt han ellers ikke bruger denne forkortelse, har han altså anset den for fuldt forståelig (sml. bemærkningen om m̄ i betydningen með s. XLVII); omvendt har han 83²⁷ ment at kunne rette et urigtigt þa til h̄o ved blot at ændre þ til h og sætte forkortelsesstregen over a (sml. anm.).

Foruden de i det foregående omtalte forkortelser, der udtrykkes ved overskrevne bogstaver eller ved særegne tegn, forekommer jævnlig en tredje art, der må betegnes som de stærkeste af alle, idet skriveren, hvor sammen-

hængen er tilstrækkelig klar, ofte nøjes med at skrive ordets begyndelseshogstaver eller dets første bogstaver. I sidste tilfælde skrives ofte kun det første helt ud, medens de følgende betegnes ved et overskrevet bogstav eller et af de sædvanlige forkortelsestegn. Ligesom der i reglen sættes et punkt efter de stærke forkortelser, der udtrykkes ved et forkortelsestegn, betegner skriveren næsten altid forkortelser, der kun udtrykkes ved begyndelseshogstavet eller de første bogstaver, ved et eftersat punkt, sjældnere ved et punkt både foran og efter bogstavet (kun rent undtagelsesvis findes punkterne helt udeladte), f. eks. h. = h(et) 43³, t. = t(il) 57⁵, f. og .f. = f(on) 43⁵, flt. udtrykkes ved ff., .ff. 47¹⁶, 49^{12,28}, d. og .d. = d(ottir), d(ottvr) 43¹⁶, 44¹ o. s. v.; q. þ̄. þ̄. þ̄. d̄. = q(vaþ) þat þry(mr) þr(r)fa) dró(ttis) 34¹ (helt udskrevet 34¹⁶ og derfor i det følgende let forståeligt uagtet de stærke forkortelser; sml. også 34¹², hvor hele linjen er forkortet, fordi væsentlig det samme allerede fandtes 34⁶⁻⁸); ligeledes hárb.^a = hárb(a)rþr) 24²⁷, f̄. = f̄(r)rnr) 23²⁶, f̄ḡ. = f̄ḡ(v)rþr) 59²². Disse forkortelser har vi ikke opløst fuldstændig, men kun gengivet de bogstaver, som virkelig er betegnede, efter de almindelige regler. Derimod har vi altid opløst ordene helt, hvor forkortelsen er udtrykt ved et forkortelsestegn med almindelig betydning (samme regel har vi dog også fulgt, hvor et dobbelt bogstav bruges for at udtrykke flertal, altså ff. = fynn, sono o. s. v.). Selv i disse tilfælde har vi beholdt punkterne, hvor de findes efter det forkortede ord, skönt de naturligtvis selv udgør en del af forkortelsen og altså egentlig burde bortfalde, når denne opløses. Da punkterne imidlertid anvendes temmelig inkonsekvent (sml. nedenfor), og da de ikke sjældent er meget utydelige i håndskriftet, har vi anset det for rigtigt at beholde dem af den rent praktiske grund, at vi vilde vise, hvor originalen virkelig havde punkter og hvor ikke.

Skilletegn. Punktet (.) er det uden sammenligning hyppigst brugte skilletegn. Kun rent undtagelsesvis forekommer enkelte andre tegn.

I reglen sættes et punkt ved slutningen af hvert vers og halvvers, i prosastykkerne efter hver sætning (sml. s. XVI f.). Dog forekommer det også på steder, hvor der ikke er et sådant ophold, og hvor vi derfor ikke rentede det efter de af skriveren ellers fulgte regler, f. eks. 12⁵ efter bilar, 13²⁷ efter þra, 15²⁶ efter iotvix, 17¹⁵ efter þetta, 18²³ efter land, 19²⁶ efter hvrr, 20²⁴ efter dró, 23³ efter breca, 23¹⁴ efter det første man, 24²¹ efter vagix, 28⁹ efter þoar, 40²⁶ efter dýnr, 41³¹ efter þapur, 43²⁷ efter dottvr, 45¹⁵ efter hala, 45¹⁵ efter legi, 47²³ efter þegit, 48³² efter qvibo, 49¹⁷ efter heim, 51¹ efter dýrom.

52¹² efter fita, 53²⁰ efter malf, 57¹⁸ efter lygr, 62²⁸ efter fvař, 64¹² efter mloř, 66⁸ efter liganda, 76²¹ efter feyldac, 79²⁸ efter ball driřa, 80²⁸ efter valř, 80³³ efter fvařa. Det er klart, at i hvert fald største delen af punkterne i disse og lignende tilfælde skyldes den omstændighed, at skriveren, da han anbragte punktet, antog, at sætningen var sluttet. Ved på ny at se efter i originalen opdagede han, at dette ikke var tilfældet, og tilføjede det manglende, men lod punktet stå. Enkelte gange har han dog skrevet det følgende ord så nær ind til punktet, at han derved åbenbart selv har villet betegne dette som urigtigt (17¹⁵, 19²⁶, 45²⁵, 66⁸ o. s. v.). Sjældnere sætter han ikke blot et urigtigt punkt af denne art, men skriver også et stort bogstav derefter (første EN 35²⁸ på grund af forveksling med det følgende EN). Nogle gange forekommer dog også urigtige punkter, der ikke eller vanskelig kan henregnes til samme art som de her nævnte, men som snarere skyldes skodesløshed og tankeløshed, f. eks. 2²⁵ efter fat, 4²⁹ efter mvn. 18⁸ efter en. 38²⁷ efter đvergar, 51²⁰ efter řegin, 60²² efter řinř, 70³⁵ efter đaprar, 80³⁷ efter varnařit o. s. v. Enkelte gange er de urigtige punkter så små, at det ser ud, som om skriveren kun havde begyndt at sætte prikken, men ikke havde fuldført den.

Punktet bruges endvidere forsætlig, men ikke konsekvent efter de enkelte ord i remser eller lignende opregninger (1²⁶—27, 72—83).

Regelmæssig sættes der også punkt efter stærkt forkortede ord, hvis betydning kun er klar af sammenhængen, og særlig efter forkortninger, som kun betegnes ved begyndelsesbogstavet (se foran); i det sidste tilfælde bruges ofte et punkt både foran og efter bogstavet (.đ. = đottir. đottvr); men som oftest står dog det første punkt nærmere ved det foregående ord. På samme måde sættes punkt så godt som altid efter taltegnene og undertiden både foran og efter (enestående er skrivemåden xv.ij. 84⁶ med punkt både efter og inde i tegnet; skriveren har måske først urigtig skrevet xv., som han rettede ved tilføjelsen af ij; dog er dette tvivlsomt, da punktet let kunde være udsløttet ved at bruges til det følgende i); men også her sættes det første punkt i reglen lige efter det foregående ord. Kun hvor skriveren selv tydelig har sat punktet både foran og efter et bogstav eller taltegn, har vi gengivet det på samme måde; ellers har vi rykket det første punkt hen til det foregående ord.

Ikke sjældent mangler dog punktet, hvor det efter de foregående regler skulde stå, især i linjens slutning (5^{26, 29}, 31¹⁵, 33¹, 48²⁷, 64⁹, 67^{2, 22}, 79²⁹, 81³⁴, 82³⁵, 86⁶; 5⁴ ved linjens og digtets slutning), men også inde i linjen

(16²², 29³⁰, 41³¹ efter þerra, måske fordi et urigtigt punkt var sat efter det foregående fabur, 43¹², 54¹³, 62²⁹, 89³¹; 68¹ ved digtets slutning o. s. v.).

Skönt punktets størrelse ikke sjælden varierer noget, er formen dog overalt væsenlig den samme, hvad der ligeledes gælder afstanden og stillingen i forhold til det foregående ord. Undertiden er det dog anbragt usædvanlig højt oppe (57⁶) og især temmelig langt nede (32¹, 47²⁹, 51²⁰, 70²⁰, 78²⁷); sjælden står det nærmest ved det følgende ord (77¹⁹), hvor det ikke er gjort forsætlig for at antyde, at det er urigtigt. På nogle få steder har det form af en lille streg (20²⁵, 22³³, 29³¹, 32¹⁸).

Enkelte gange findes to punkter enten lige efter hinanden (58³ med anm., 60⁶), eller over hinanden (73⁷). Dette skyldes vistnok i reglen fejlskrift.

De øvrige skilletegn, der forekommer ganske unntagelsesvis, er følgende:

Komma (.) bruges en enkelt gang (2³) i samme betydning som punktet. Derimod er det kommalignende tegn efter ðain 13² uden tvivl tilføjet samtidig med omflytningstegnet for at antyde, at både ðain og det følgende oc skal flyttes foran ðvalin (ðain oc ðvalin ðvergom fyrir); sml. 33³¹ (navnet efter alfom er da udfaldet, måske allerede i originalen; sml. Mogk i Zeitschr. f. d. Philol. XVII, s. 311 not.).

Et punkt med en hage over af form som et omvendt komma (²) bruges enkelte gange i samme betydning som punktet (15¹¹, 19²¹, 21⁹, 31^{13,28}, 32^{20,26}, 39¹³, 42²³, 45²², 51¹⁶, 53²³, 63²⁷, 84⁷). Lidt afvigende form har dette tegn 35²², hvor der i steden for punktet synes først at være begyndt på den ovenstående hage.

Et punkt med hage over bruges dog også i anden betydning (se nedenfor).

To punkter (ikke altid i samme højde) med komma imellem (...) forekommer kun et par gange ved slutningen af en linje i samme betydning som punktet (38⁶, 57^{11,34}; sml. anm. til 90²³).

Tre punkter, stillede i trekant (··). bruges en enkelt gang (49¹⁵) efter et foregående punkt foran et halvvers, der anføres fra et andet digt. Tegnet synes altså at have betydning af anførselstegn og er måske kun en anden form af tegnet „, (sml. anm.).

Som en art skilletegn inde i ordet til adskillelse af bogstaver, der ellers kunde give anledning til misforståelse, forekommer et par gange to små

streges, den ene ved toppen, den anden ved foden af redkommende bogstaver, nemlig i ena 24¹³ og i huna 76²² (se anm.).

Andre tegn til vejledning for læseren. Tegnet √ bruges undertiden hen imod linjens slutning for at antyde, at det ord eller den del af et ord, som følger derefter, skal læses sammen med slutningen af den foregående linje (3⁴, 16⁵, 44⁵).

Et punkt med en hage over (?), altså af ganske samme form som det nys omtalte skilletegn, bruges oftere for at betegne, at nogle ord, der er skrevne i det foregående, er udeladte og skal gentages i samme form som foran. Tegnet har altså samme betydning som etc. eller o. s. v. (8¹⁰, 9¹³, 11¹⁹, 14³², 15—16 oftere, 32^{28,31}, 38^{25,30}; sml. 19¹ med anm.). At ikke blot hagen, men også det nedenstående punkt udgør en del af tegnet, viser 14³²; på alle de andre steder tjener punktet nemlig tillige som forkortelsestegn efter det foregående bogstav, og oprindelig har vist også hagen alene antydet udeladelsen af et eller flere ord (sml. nedenfor).

Tre punkter i en trekant (·) forekommer et enkelt sted (11¹⁷) og synes at stå i forbindelse med udeladelsestegnet. De er nemlig stillede lige over de to ord, som to linjer længere nede kun skrives med begyndelsesbogstaverne og med et udeladelsestegn efter. Råmeligvis har skriveren derfor samtidig med dette tegn tilføjjet prikkerne over de fuldt udskrevne ord for at henlede opmærksomheden på dem, så at de hurtigere kunde findes.

Omflytningstegn, som sættes over ordene for at antyde, hvorledes hele vers eller enkelte ord, der er skrevne i wrigtig orden, skal følge efter hinanden, forekommer i to former, dels som en skrå streg (af form som en aksent) med en eller to prikker under (3¹⁵⁻¹⁶, 8²¹⁻²², 17⁴), dels som tre små kommalignende hager lige efter hinanden (13², 18⁹⁻¹⁰, 24⁸, 25¹², 33³¹). Omflytningstegnene sættes overalt kun over de første af de ord, der skal ombyttes, idet sammenhængen i almindelighed tydelig viser, hvor mange ord omflytningen gælder; 13² kunde der dog let opstå tvivl, og derfor er der her undtagelsesvis tillige sat en lille streg (et komma) mellem de to ord, der, som tilfældet også er 33³¹, skal flyttes hen foran det foregående (se foran s. LVII).

En kortere eller længere, lidt skrå streg (i almindelighed af form som et temmelig stort komma) bruges jævnlig som nedvisningstegn efter et bogstav eller mellem to ord for at antyde, hvor et bogstav eller ord, som

skriveren oprindelig havde glemt, men senere tilføjet over linjen, skal ind-sættes (3⁴, 5³⁰, 12^{29,28} o. s. v.; 53³). Ikke sjældent udelades dog nedrivnings-tegnet, hvor misforståelse ikke kan opstå (20¹⁸⁻¹⁹, 21¹⁵, 25¹⁶, 28⁸, 51²⁰).

Samme streg bruges også som henvisningstegn til et oprindelig glemt og senere i marginen tilføjet ord eller bogstav (20²⁷, 22²¹, 42²⁰, 63³⁰); henvisningstegnet kan da også sættes ved det sidstnævnte ord (22²¹). Når en i linjen foretagen rettelse viser, hvor det i marginen tilføjede ord skal ind-sættes, sættes henvisningstegnet kun foran eller efter dette (15², 18⁸, 67¹³).

For at betegne, at et ord er glemt og tilføjet i marginen, bruges også undertiden en hage oppe i linjen (51¹⁰ med anm.), og under denne kan da atter nedrivningstegnet skrives (32¹⁵ med anm.; hagen, der betegner udeladelsen, har her ganske samme form som i det foran omtalte tegn for etc.). Et enkelt sted (77²³) er hagen sat midt over et urigtigt ord, hvis sidste bogstav er underprikket, for at vise hen til rettelsen i marginen.

Et punkt under et bogstav bruges som udslettelsestegn for at antyde, at bogstavet skal udgå (13³, 14²¹, 18³ o. s. v.). Det kan også sættes under en enkelt del af et bogstav eller af to sammenslyngede bogstaver som tegn på, at kun denne del af bogstavet eller bogstaverne skal udgå (fimmma 34⁴, under a i a 1⁴, 64⁶, under a i sammenslyngnet af 79¹⁰). Hvor flere bogstaver eller hele ord skal udslettes, skulde tegnet egenlig sættes under hvert bogstav eller imellem dem, hvilket også i almindelighed finder sted (la 26^{13,22}, FIRA þic 11²⁰, bita 11²⁶, Fjolþ 74²⁰, ecki 75¹¹); men ikke sjældent nøjes skriveren med at sætte punktet enkelte gange eller under et enkelt bogstav (15², 41⁹, 46¹⁶, 53²⁷). Meget mangelfuld er udslettelsen ved et enkelt punkt 8¹⁸, 67^{2,21}, 69²⁴ med anm.; skriveren har på disse steder snarest glemt at tilføje flere punkter.

Hvor sidste del af et underprikket urigtigt ord bruges til det følgende rigtige, hvad ikke sjældent er tilfældet, skrives den underprikkede del af det første ord naturligvis sammen med det sidste (9⁶, 12²² med anm.). Det samme sker også undertiden, hvor det underprikkede ord ikke er benyttet til det følgende (7²³, 83²⁹; 27³² er ein skrevet sammen med det underprikkede v og den derefter følgende hage af det påbegyndte p), ligesom tilfældet undertiden er med urigtige punkter (sml. foran s. LVI).

Derimod udslettes bogstaver aldrig ved punkter over disse, og de foran (s. XLVI f.) omtalte betydningsløse punkter, der findes over enkelte bogstaver, kan ikke betegne, at vedkommende bogstav eller en del af et sammenslyngnet

tegn skal udgå, således som Vigfusson f. eks. har antaget med hensyn til åftan 4¹ (*Bugge s. 17 not. til 47, 1*).

Aksenterne har altid form af en længere skræstreg fra højre til venstre. Som regel står de naturligtvis over den selvlid, til hvilken de hører: men ikke sjældnen strækker de sig over to eller flere bogstaver, så at det undertiden er vanskeligt eller umuligt at afgøre, til hvilket de nærmest hører (se f. eks. veit 6²², det første giof 7¹⁵ o. s. v., der også kunde læses véit, gióf o. s. v.). Ofte sættes de over en foregående eller følgende medlid, hvad der ligeledes kan give anledning til tvivl (áraða eller aráða 17²⁰, ífra eller ífra 20¹, inett eller métt 57¹¹, irin eller irín 58²¹ o. s. v.). Den uregelmæssige stilling er undertiden, men ingenlunde altid fremkaldt af pladsen (se f. eks. vénan 44⁵ o. s. v.; i htá 28²⁷ har det ovenstående p måske været anledning til, at aksenten er sat over a i steden for over i; men det er ingenlunde sikkert, sml. riopá 26¹). Vi har så vidt muligt overalt sat aksenterne over de selvlid, til hvilke de nærmest synes at høre i håndskriftet; over medlid har vi aldrig sat dem. Tvivlsomme tilfælde er omtalte i anmærkningerne.

Af kalligrafiske grunde sættes aksenterne aldrig over de store initialer eller de store begyndelsesbogstaver, men over det følgende bogstav (17²², 26²⁶ o. s. v.); kun hvor det store bogstav selv udgør hele ordet, må aksenten naturligtvis sættes over det (Á 3¹⁰). Hvor aksenten hører til den i et forkortelsestegn indeholdte selvlid, sættes den altid efter dette (hána 2¹², hánom 7²², brát 13²¹, grána 67²⁰, grám 87²⁵, hrím 15²⁷, 23¹⁹, 32^{8,9,16}, grípír 53²¹, 54²⁵, drífi 80¹⁷, íprótta 84²⁸).

Aksentens form er i almindelighed meget regelmæssig; men den kan naturligtvis være længere eller kortere (det sidste jævnlig begrundet i pladsen). En enestående lang aksent findes 58¹⁹ (sml. 43¹ med anm.); krummet er den 56¹. I hátvn 40³ ser aksenten næsten ud som forkortelsestegnet for er, der her måske er fejlskrevet. Ved skrivefejl eller fejllæsning af originalen er aksent sat i steden for forkortelsestegnet for m i fát 21²⁵ (sml. ix á 53⁷ med anm.).

I reglen viser aksenterne sig endnu ret tydelig i håndskriftet; men på mange steder er de fine streger dog, som man kunde vente, langt mere afblegede og utydelige end den øvrige skrift, og det kan derfor undertiden, særlig på de sider, hvor også den øvrige skrift er mørknet og stærkt udvisket, være vanskeligt med sikkerhed at afgøre, om der virkelig står aksent

over et ord eller ikke. Så vidt muligt har vi i bemærkningerne omtalt sådanne tvivlsomme steder og kun sat aksenterne, hvor de efter vor overbevisning virkelig findes; på flere af disse steder er vi dog først efter mange undersøgelser til forskellige tider og i forskellig belysning nåede til et resultat, som vi ikke engang altid har turdet betegne som sikkert, men kun som mer eller mindre sandsynligt.

At aksenterne i flere tilfælde er brugte som rent grafiske tegn, ikke som længdetegn, er utvivlsomt, men ingenlunde særegent for vort håndskrift. Da det imidlertid ligger uden for planen med denne udgave at behandle aksentens brug i det enkelte, nøjes vi med angående dette punkt at henvise til Wimmers oldnord. læsebog⁴, s. XV ff.

Ordadskillelsen og bindestreger. Hvad ordenes adskillelse inde i linjen angår, ligger den væsentligste forskel mellem vort håndskrift (som overhovedet mellem de gamle islandske håndskrifter) og den nuværende brug i, at det ofte deler et sammensat ord, og at det i almindelighed skriver forholdsordene a og 1 sammen med det styrede ord, hvorimod dette meget sjældent er tilfældet med andre forholdsord og med tegnet for oc. Vi har i alle disse tilfælde nøje fulgt håndskriftet, hvor dets skrivemåde ikke kunde give anledning til tvivl. Meget ofte er det imidlertid vanskeligt eller umuligt at afgøre, om to ord skal anses for adskilte eller sammenskrevne. I sådanne tilfælde har vi kun efter omhyggelig overvejelse og sammenligning med mangfoldige steder indbyrdes bestemt os for det ene eller det andet; men når vi villig indrømmer, at vi i dette punkt ikke har været fuldt konsekvente, må vi dog tilføje, at vi virkelig anser konsekvents her for umulig. Hele afgørelsen beror nemlig som oftest på et rent skøn; men hvor grænsen er så vanskelig at drage, kan valget én gang gå til én, en anden gang til en anden side. Hele sagen er jo også kun af underordnet betydning, især for vor udgave, hvis gengivelse overalt kan kontrolleres ved hjælp af fototypiet, som med hensyn til dette spørgsmål naturligvis ikke lader noget tilbage at ønske. Som eksempel på og tillige som forsvar for vor fremgangsmåde i de enkelte tilfælde anfører vi det vistnok mest iøjnefaldende eksempel, hvor vi har sammenskrevet ord, som man ved en løselig betragtning af håndskriftet vistnok straks vilde erklære for adskilte, nemlig G^{16,18}, hvor det nægtende O står så langt fra fnotr, at det med god samvittighed kunde skrives adskilt fra dette. Når man imidlertid sammenligner den forskellige skrivemåde på denne side i Ófni- l. 1, Ofvþr l. 14, Ofnotr l. 16, 18, 20

og 21. vil man let se. at der i alle disse ord er en lille forskel i O'ets afstand fra det følgende ord; dette har naturligvis for O i l. 12 sin grund i, at bogstavet er skrevet i marginen og derfor som de andre tilsvarende bogstaver står i nogen afstand fra det følgende; i l. 1 er afstanden så lille, at ordet absolut må anses for sammenskrevet, i l. 18 derimod så stor, at det omvendte kunde påstås; men her er den større afstand åbenbart som på mange anåre steder i håndskriftet fremkaldt ved det ovenstående bogstavs hale (sml. fadlarfo l. 26, Enu 17¹⁸ og anm. til 30¹⁰); i l. 16 gör det også nærmest indtryk af, at ordet er adskilt, hvorimod l. 14 og 21 hører til de tvivlsomme tilfælde. hvor det altid vil være umuligt at træffe en sikker afgørelse. Nu forholder det sig imidlertid således, at afstanden i l. 16 ingenlunde er større end den, der meget ofte i håndskriftet findes mellem et stort bogstav og et følgende lille, der hører således sammen, at de ikke kan adskilles (se f. eks. Gvnuar 7¹, Hrvnuar 7³², Hrengalen 28³ og mangfoldige andre steder). Det er derfor med velberåd nu, at vi har valgt s. 6 at skrive alle de nævnte ord sammen i steden for at behandle dem på forskellig måde, og det var netop tvivlen med hensyn til l. 14 og 21, som vi ikke var i stand til at løse, der bevægede os til at vælge denne udvej. I øvrigt har vi også gennemført den regel, at vi har skrevet ord sammen, skönt afstanden mellem de enkelte led var lidt større end sædvanlig, når halen af slutningsbogstavet i første led stødte sammen med begyndelsesbogstavet i andet led (derfor gvltoppr 19¹⁸, som skriveren efter vor mening først tænkte at skrive i to ord, hvorfor l netop har fået en længere hale; men han rettede selv den begyndte fejl ved at skrive t sammen med l).

I linjens slutning er ordadskillelsen aldeles vilkårlig (age ngoz 2²¹⁻²², fn|yz 4¹⁻⁵; endogså taltegnet xxx er 86²³⁻²⁴ adskilt således, at det første x, rigtignok med bindestreg efter, står i linjens slutning). Af og til, men dog kun som undtagelse, sætter skriveren bindestreg efter den del af ordet, som står sidst i linjen (aldrig tillige foran den del af ordet, som står i den følgende linje). Bindestregerne når med en enkelt undtagelse (89¹⁵) altid ud i marginen over den egenlige ramme, inden for hvilken linjerne ellers falder. De har samme eller væsentlig samme form som aksenterne, skönt de i modsætning til disse skrives fra venstre til højre, men er som oftest noget længere (en ualmindelig længde findes 20¹⁸); undertiden er de anbragte temmelig højt oppe, undertiden temmelig langt nede (27⁴) og undertiden i temmelig stor afstand fra ordet (18³⁰, 83¹). Ligheden med aksenterne viser sig deri, at det en enkelt gang kan være tvivlsomt, om en streg i linjens

slutning er aksent eller bindestreg (§§¹⁰). Urigtig er der sat bindestreg efter fær 51⁶.

Inde i linjen forekommer bindestregen, som da er meget mindre, kun rent undtagelsesvis, nemlig i þjóð-reynir 13²³ (ikke gengivet i aftrykket), 10:mvn-reccr 71¹⁵, fam-mjóðra 90⁷. På disse steder har skriveren uden tvivl først haft til hensigt at adskille de sammensatte ord, som han dog senere (vistnok fordi de var skrevne sammen i originalen) har forbundet ved den lille streg, der her altså har tjant ham som middel til at foretage en rettelse. Mellem bol-vi 69¹⁵ er bindestregen foranlediget ved hullet, der for ordets adskillelse har samme betydning som linjens slutning.

Skriverens forhold til originalen; skriverfejl. At vort håndskrift ikke er en original, men afskrift efter et andet, eller snarere flere andre ældre håndskrifter, fremgår med tilstrækkelig sikkerhed af de fejl, som det indeholder, og af hvilke mange kun lader sig forklare under denne forudsætning. I det hele tør det vist siges, at den gamle skriver under sit arbejde har vist ikke blot stor nøjagtighed i at gengive originalen, men også forståelse af dens indhold.

Som et af de sikreste beviser for, at håndskriftet både er en afskrift efter et ældre håndskrift, og at denne afskrift er udført med omhyggelighed, kan fremhæves, at der et par steder findes en åben plads for et enkelt ord eller hele sætninger (40¹, 52²²⁻²³, 57²¹⁻²², 87⁴⁻⁵). Det er klart, at originalen på disse steder ligeledes har haft åben plads for det manglende, da den antagelse synes udelukket, at den skulde have været så utydelig netop på begge de steder 52²²⁻²³, hvor navnet var skrevet, at skriveren ikke havde kunnet læse det. Selv med denne antagelse vilde jo imidlertid være forudsætninger om afskriften og dens nøjagtighed gælde.

I anmærkningen til 18⁷⁻¹⁰ har vi anført et eksempel på, hvorledes skriveren også i enkeltheder efterligner sin forskrift; men dette skal naturligvis ikke forstås på den måde, at han følger den nøjagtig i sådanne ligegyldige ting som bogstavformer, almindelig forekommende ords skrivemåde og lignende. Det kan tvært imod sikkert bevises, at han i sådanne tilfælde kun har originalens ord i tanken, men at han, hvor flere skrivemåder er mulige, vælger den, som netop i øjeblikket falder ham i pennen. Dette fremgår af den forskellige måde, hvorpå han kan skrive de samme ord lige efter hinanden, når han ved fejlskrift gentager dem (er has og er hann 65²⁻³, morði og móðri 89⁸ o. s. v.).

Uagtet den omhyggelighed og nøjagtighed, hvormed skriveren i det hele har udført sit arbejde, har han dog begået et stort antal fejl. Hvad arten af disse fejl angår, er det naturligvis i alt væsentligt sådanne, som er fælles for næsten alle afskrivere, og som derfor kendes fra så godt som alle gamle håndskrifter.

Skriveren har ikke sjældent glemt et bogstav (flvga 75¹⁷ for flvga), eller et forkortelsestegn (þr 58²⁴, hom 73⁶), eller forbigået et eller flere ord (er foran þat 49¹⁰, helgi efter hæþi 51³; menn vara oc først glemt efter menn 3¹⁵, et helt vers først forbigået 8²¹); eller han er undertiden sprungen fra ét ord til et følgende enslydende i samme eller en følgende linje (18⁹⁻¹⁰).

Omvendt har han oftere gentaget det eller de samme ord (hvgfylla 27¹⁰, hefþi 40²³, oc fa at 51¹² o. s. v.). Særlig har han flere gange i beyndelsen af en linje på ny skrevet den stavelse, det eller de ord, som allerede fandtes i den foregående linjes slutning (gen gengo 1¹²⁻¹³, ec ec 7³¹⁻³² o. s. v.; rent udtagselsesvis er otte ord gentagne fra foregående linjes slutning 4³). Til disse 'dobbeltskrivninger' må også henregnes sådanne tilfælde, hvor han både skriver ordene fuldt ud og med forkortelses- eller fordoblingstegn (fyr 81², vþþi 39¹⁹), eller med dobbelt forkortelsestegn (hō = hon 63¹⁷).

Ofte har en lyd eller lydforbindelse fra et nærliggende ord, som i øjeblikket foresvævede ham, givet anledning til fejlskrift (læfung við lyfi for lygi 7¹⁹; i væhlvæll for vælvæll 18⁸ er det urigtige v fremkaldt ved v i væll og det urigtige l nærmest ved l i væl; den ene fejl medførte her som ofte ellers en ny).

Andre fejl skyldes nærmest uklare lydopfattelse (gréif for geirf 50¹⁵, magni for mangi 63³², hvormed kan jævnføres den hyppige fejlskrivning af ordet gogn(om), der synes at skyldes en særlig disposition hos skriveren, idet han for andet g ofte begynder på n, se foran s. XXXV og sml. ligeledes hans ð for g på nogle steder, se foran s. XXXIII).

Undertiden har en reminiscens fra et andet sted i samme digt eller endogså fra et helt andet digt givet anledning til fejlskrift (5² med anm.; bæþvildr for bæþbroddr 42¹⁰ ved en reminiscens fra Vglundarkviða; sml. også anm. til 60¹⁸). Dette fortjæner særlig at fremhæves, fordi det viser, at den gamle skriver ikke blot var en mekanisk afskriver, men virkelig — i al fald for en del — kendte og mindedes ordlyden i de gamle digte.

Men som modsætning hertil træffer vi også en række fejl, der åbenbart skyldes fejllæsning af originalen, og som ofte vidner om en mærkelig øje-

blikkelig tankeløshed (hagl for hagl i 45^m, af for af 74^r, far for fax 39°; sml. ann. til 53^r, 67^r, 73te). Om misforståelse af originalen og derved foranlediget rettelse af denne vidner hrema 45^r med ann.

Skriverens egne rettelser. Mange af de nævnte fejl står urettede i håndskriftet; men et måske endnu større antal af de oprindelige fejl-skrivninger har den gamle skriver selv rettet på forskellig måde. Af rettelsernes art fremgår det, at de fleste må være foretagne samtidig med afskrivningen, ofte før det urigtig begyndte ord endnu var fuldendt. Men det kan i det hele taget fastslås som sikkert, at alle de af den gamle skriver selv foretagne rettelser er samtidige med afskriften, ikke frugten af en senere gennemgang af håndskriftet. Der kan nemlig ingen tvivl være om, at en række af de fejl, som nu findes i håndskriftet, vilde være bleve rettede, hvis skriveren senere havde underkastet det et gennemsyn.

Da vi i anmærkningerne har gjort rede for den måde, hvorpå hver enkelt rettelse er udført, nøjes vi her med at samle dem under forskellige hovedgrupper og at oplyse hver af disse med nogle særlig karakteristiske eksempler.

Tilføjelse af glemte ord og bogstaver. Glemte ord eller bogstaver har skriveren ofte tilføjet over linjen, i reglen med nedvisningstegn efter det bogstav eller mellem de ord, hvor de skal indsættes. Hvor sammenhængen er tilstrækkelig klar, kan nedvisningstegnet udelades. For de i margen tilføjede ord antyder en hage over linjen eller et nedvisningstegn i linjen eller begge dele, at noget er glemt, og hvor det skal indsættes. Også det i margen tilskrevne ord kan forsynes med henvisningstegn, som dog ikke er nødvendigt (se foran s. LVIII f.).

Et glemt ord eller flere sådanne skrives undertiden umiddelbart efter det eller de ord, foran hvilke de skulde stå, og den rette ordstilling antydes da ved omflytningstegn. Dette kan også ske, hvor et helt vers først er glemt og derpå tilføjet efter det, foran hvilket det har sin plads (se foran s. LVIII).

Udslettelse af fejlskrevne ord og bogstaver. Underprikning. Som udslettelsestegn for urigtige ord og bogstaver benyttes i reglen punkter under bogstaverne (se foran s. LIX). De bogstaver, der skal indsættes i steden for de underprikkede, skrives da ofte over disse (mange 12te, ^hęgia 55°, uðþr 3^r o. s. v.). Sjældnere og kun hvor sammenhængen er ganske klar, skrives de rigtige bogstaver over de urigtige, uden at disse

underprikkes (g¹nvnga 1⁷ med anm., þiödar 2¹⁵, mvn|ö¹v 65¹²). Derimod må det vel anses for en forglemmelse, når skriveren 7² har rettet vþi til vrbþi ved over v at skrive forkortelsestegnet for ir uden samtidig at underprikke det urigtige i; det samme gælder rettelsen hamðir til hamvðir 52²¹.

Udradering. En anden form for rettelse, som dog forekommer meget sjælden, består i, at et eller flere urigtig skrevne ord er udraderede, og det rigtige skrevet over raderingen, således at de træk af de først skrevne ord, der kunde bruges til de nye, bevares (1³⁰, 28¹⁰, 29^{29,30}, 53¹⁶ med anm.). Når den gamle skriver så sjælden har valgt denne udvej, ligger det sikkert i, at den frembød særlige vanskeligheder, da pergamentet let kunde beskadiges ved raderingen og blækket løbe ud. Raderingen er derfor i reglen også foretaget temmelig overfladisk, så at det endnu er muligt at følge trækene i den oprindelige skrift.

Bogstavændring. Derimod anvendes oftere en svagere radering, hvorved kun enkelte streger og lignende udslettes (12²⁶ ð rettet til f i gefin, 35²² a til i i verna, 40⁸ þ til d i Qvado, 75³⁴ ll til k i spekiot, 79¹⁸ an til an i scán). En sådan radering forbindes af og til med den form for rettelse, som skriveren særlig har yndet, og som består i, at han benytter et urigtig skrevet bogstav eller ord til et nyt ved blot med pennen at ændre de enkelte træk, og, hvor det er nødvendigt, tilføje nye bogstaver eller forkortelsestegn (grip¹ rettet til geiti 53²³ o. s. v.). Han har ved disse rettelser haft så megen tillid til læserens sunde sans, at han ofte har anset det for overflodigt at udslette bogstaver eller forkortelsestegn, som hørte til det først skrevne ord, men ikke passer i det nye (se f. eks. þyciz af þycè 6²⁴; sml. 10¹, 34¹³, 43¹, 49⁷, 51², 68²⁴, 75²⁵ o. s. v.; forsøg på at udslette urigtige forkortelsestegn findes dog f. eks. 9²⁷, 72¹⁷). Netop heri har vi i mange tilfælde det eneste middel til at påvise en fejlskrift og rettelse.

Disse rettelser er foretagne med større eller mindre held og dygtighed, hvad der naturligris væsentlig er betinget af formen af de bogstavtræk, der skulde ændres. For nogle bogstavers vedkommende var rettelsen meget let, så at det nye bogstavs form kun lader lidet tilbage at ønske (se f. eks. det fra r rettede ð 2⁶, eller det på flere steder fra n rettede g, sml. s. XXXV); men i andre tilfælde blev formen af det nye bogstav meget uheldig, eller næsten ukendelig (mioc eller miok 5⁷, ægo 9²³, veri 10¹⁵, ok 16²³).

Også hele ord findes rettede på denne måde. I dette tilfælde må det dog kaldes enestående, at rettelsen er falden så heldig ud som 42¹⁶ i hæp-

brodd: for bapvildt. Som oftest er resultatet blevet mindre tilfredsstillende, undertiden gjerst uheldigt (eflv 60¹⁸), skönt det må betegnes som en ren undtagelse, at hele rettelsen har fået et sådant udseende, at der snarest må læses noget ganske andet end det tilsigtede (se anm. til raðafvill 60¹⁰).

Hvor pladsen tillod det, har skriveren undertiden valgt andre former for sine rettelser end de her omtalte (11¹ er tilføjet i margin lige foran linjen, sml. 69², 82¹, 39⁵; 5¹ f tilskrevet mellem de to ord, sml. 59²⁵).

Rent udtagelsesvis begynder skriveren en rettelse på én måde, men fuldfører den på en anden (se anm. til 15²). Det hører ligeledes til sjældenhederne, at han glemmer at fuldføre en begyndt rettelse (byr 30⁸; herhen må også regnes udeladelsen af udsløttelsestegnet i enkelte tilfælde, f. eks. 7² o. s. v.).

Enkelte gange finder vi en dobbelt rettelse, enten fordi skriveren ikke anså sin første rettelse for tilstrækkelig tydelig (det urigtige flollom 3¹¹ rettede han først til uollom ved at ændre fl til u, men underprykkede atter u og skrev v over; 18⁸ rettede han vælhlæll til valhæll ved at underprykke sidste del af første v og andet l, men skrev dog valhæll i margin), eller fordi han to gange har skrevet fejl og hver gang på ny rettet fejlen (se anm. til 60¹⁸, 68¹²).

Senere rettelser. Foruden de nu omtalte rettelser, der alle med sikkerhed hidrører fra den gamle skriver selv, finder vi rundt om i håndskriftet forskellige andre rettelser, som ikke kan stamme fra ham.

Skönt det strengt taget ikke kan betegnes som en rettelse, må vi her dog først og fremmest minde om den verslinje, som 57²¹⁻²² er skreven af en hånd vistnok fra slutningen af 14. årh. som udfyldning af den åbne plads.

Som virkelige rettelser må vi derimod betragte enkelte overstregninger og en mængde udraderinger.

Overstregninger. På ganske enkelte steder er et eller et par urigtige ord udsløttede ved overstregning, i reglen med en meget fin streg (14⁸, 67^{2,21}, 69²⁴ med anm., 86³⁵). Til bedømmelse af disse overstregninger yder det første sted, hvor de forekommer, en god vejledning. Her er nemlig tekstens urigtige yta udsløttet med to meget fine streger og det rette iotna tilskrevet i margin af en hånd, som absolut ikke er den gamle skrivers, men dog sikkert må henføres til 14. årh. og mulig er den samme, som har tilføjet ordet vitnr i margin 1²¹. Vi har altså her at gøre med en kyndig læser, som har rettet en virkelig fejl. Nu viser imidlertid den fine streg

over ordene 67², 69²⁴ og 86³⁵ en så påfaldende lighed med stregerne over yta, at det er mere end sandsynligt, at de alle stammer fra den samme. At de derimod ikke kan henføres til den gamle skriver selv, er på det første sted klart af det til overstregningen hørende iotna i margen og synes for 67² og 69²⁴ med lige så stor sikkerhed at kunne sluttes deraf, at skriveren allerede ved et punkt under vær og byr har betegnet disse ord som urigtige. At han på disse steder kun har benyttet et enkelt punkt, skyldes mulig en forglemmelse (sml. foran LIX); men at han ved siden af punktet skulde have valgt en ny udsteltelsesmåde, som han ellers aldrig bruger, må anses for højst usandsynligt. Vi kan derfor heller ikke antage, at strengen over drap 86³⁵, der har ganske samme karakter som på de nys anførte steder, stammer fra ham. Derimod kunde den læser, som har benyttet udstregningen 14⁵, også let fristes til at anvende den 67² og 69²⁴, hvor tydeligheden nok kunde kræve en nøjagtigere betegnelse for, at ordene skulde udgå, end den gamle skrivers ene punkt; og 86³⁵ lå det jo nær ligeledes at overstrege det sidste ord på siden, som urigtig gentages på den følgende side.

Både blækets farve og strengens hele karakter viser, at overstregningen 67²¹ skyldes en anden hånd end de foran nævnte. At heller ikke denne overstregning kan hidrøre fra den gamle skriver selv, fremgår af, at han her ligesom på to af de andre steder har udslettet ordene ved et punkt. Strengens farve og form taler derimod i høj grad for at henhøre den til den anden gamle læser, som i 14. årh. har skrevet ordene at og vrdar s. 11 (man sammenligne særlig korset i margen s. 11 med strengen s. 67). Denne hånd er nemlig absolut forskellig både fra den nysnævnte og fra den, som har tilføjet den manglende linje s. 57.

Derimod har den uregelmæssige streg over uorþ 3⁷ en helt anden karakter end de nu omtalte og må tilhøre en langt senere tid, da håndskriftet også på anden måde blev makuleret. Til hvilken tid udstregningen af det senere udraderede ord 28⁶ skal henføres, lader sig ikke afgøre, da der er lært for lidt af strengen til, at der kan udtales nogen begrundet dom herom.

Udraderinger. En langt større rolle end overstregningerne spiller imidlertid de udraderinger af enkelte bogstaver og ord, som strækker sig gennem hele håndskriftet, men dog forekommer oftere i nogle partier af det end i andre. Disse udraderinger er mer eller mindre omhyggelig udførte, idet vedkommende bogstaver eller ord på nogle steder er så godt som helt udskrabede, men på andre så overfladisk, at alle trækkene endnu viser sig

fuldkommen tydelig. Aldrig er en radering dog foretaget så grundig, at intet af de oprindelige træk længer kan følges; selv i de få tilfælde, hvor vi har anset det for rettest at betegne utydeligheden ved prikker, har vi i reglen i anmærkningerne kunnet oplyse, hvad der har været skrevet, og på et par steder, hvor vi fra først af anså en sikker læsning for umulig eller yderst tvivlsom, nævner vi nu ikke tvivl om denne (5², 80²⁴).

En betragtning af alle udraderinger under et viser, at de udskrabede bogstaver og ord på mange steder skyldes virkelig fejlskrift; men i andre og ikke få tilfælde har raderingen også fjærnet bogstaver og ord, som utvivlsomt er rigtige. Den første art raderinger har vi i vor tekst indsluttet i skarpe, den anden i runde klammer.

At udraderingen af de rigtige bogstaver og ord, som undertiden har gjort vedkommende sted aldeles meningsløst, ikke kan stamme fra den gamle skriver selv, er jo indlysende, hvad allerede Bugge har påvist i *Arkiv f. nord. filol.* II, s. 116—23. De må alle uden undtagelse være foretagne i forholdsvis sen tid af en meget ukyndig læser, som har søgt at fjærne bogstaver, stavelser og ord, der forekom ham overflødige, eller var ham uforståelige, skönt de i de fleste tilfælde er absolut nødvendige på de pågældende steder. Særlig er hans rettelser gået ud over gamle former med første persons efterhængte stedord og med det nægtende a (at). Vi finder nemlig -c udraderet 52³, 65²⁸, 67¹³, 74¹², 84¹⁷, 85⁵, 86¹⁵ (derimod næppe i mæc 78⁹ og ikke efter knęta 49²³, som a'ets hale synes at vise), -ec 60²¹, -a 54¹², 84²⁴, -ca 32²¹, 38¹³, 45¹⁷, 54²⁸, 85⁵, 86²⁷, -caec 86¹⁵, -cat 69¹², -kaþ 82¹⁸. Hertil slutter sig udraderingen på et enkelt sted af -gi 78³⁵ og af en 34²¹. Ikke mindre betegnende for denne korrektors kendskab til sproget i den gamle tekst er hans udradering af det sidste bogstav i ueigo 2¹, þanz 3¹⁶ og særlig i recca 38¹³, som danner et smukt sidestykke til hans udslettelse af h i holl 29²³ og af den sidste m-strey i florom 84¹⁶ med anm. På et par steder, hvor den gamle skriver selv havde underprikket et urigtigt ord og skrevet det rigtige lige efter, har den nye tekstforbedrer bevaret det første ham velbekendte ord, men udraderet det sidste, hvis betydning han ikke forstod (gleri efter itva 28¹⁵, en efter ef 74¹²), idet han måske har tænkt sig, at skriveren havde sat prikkerne på et urigtigt sted.

I alle disse tilfælde er forholdet altså simpelt: de udraderede bogstaver og ord tilhører den oprindelige tekst og må ikke på noget sted fjærnes. Anderledes stiller sagen sig derimod, når vi vender os til den anden art af udraderinger, ved hvilke virkelig urigtige bogstaver og ord er udslettede.

Man er vel i reglen uden nærmere undersøgelse gået ud fra, at disse udraderinger stammer fra den gamle skriver selv, hvad der jo også *a priori* kan synes ganske rimeligt. Der er dog forskellige omstændigheder, som afgørende taler imod en sådan antagelse. Før det første er disse raderinger udførte lige så skodesløst og overfladisk som de foran omtalte, og ligesom disse er de foretagne uden nogen bestemt plan, rent tilfældig snart hist, snart her. Af langt større vigtighed er dog et andet forhold. En mængde af de udraderede bogstaver og ord har skriveren selv før raderingen på anden måde betegnet som vigtige ved underprikning. Det er da højst usandsynligt, at han også skulde have søgt at fjærne dem ved et middel, som han ellers anvender så overordenlig sjælden; en sådan makulering af håndskriftet vilde jo være ikke blot ganske overflødig, men helt ubegribelig. Netop den omstændighed, at de underprikkede ord kun i ny og næ er udraderede, men i reglen er bevarede og ved underprikningen tilstrækkelig mærkede som vigtige, gør det efter vor mening ikke blot sandsynligt, men sikkert, at udraderingen af alle underprikkede ord stammer fra en anden end skriveren selv, og den måde, hvorpå raderingen er udført, gør det lige så utvivlsomt, at den hidrører fra den samme, som har udskrabt de rigtige bogstaver og ord. Det er et ikke ringe antal oprindelig underprikkede ord og bogstaver, der således er udraderede (20¹⁶, 27³², 29²¹, 32⁸, 34¹⁶, 41⁹, 44³⁰, 53²⁷, 59⁷, 60², 65¹¹, 67¹³, 68³¹, 72¹, 77¹, 80⁹, 83²⁹, 85³², 88¹¹). Ved siden heraf findes der ganske vist et noget mindre antal udraderede ord og bogstaver, som i vor gengivelse enten ikke er underprikkede, eller hvis læsning er betegnet som usikker (1⁶, 4², (5²), 12³², (27³²), (28⁶), 30⁷, 36²⁹, 51¹², 54³¹, 65²⁸, (80²⁴), 83^{7.35}); men i flere af disse tilfælde har vi dog fra først af eller senere fundet utvivlsomme spor af prikker (1⁶ under v og r i vitr, 5² under n i nepp; se ligeledes anmærkningerne til 12³², 27³², 30⁷ (prik spores under m), 80²⁴, 83^{7.35}); at der på flere af disse steder kan have været og rimeligvis har været prikker også under andre bogstaver end de af os nævnte, følger af sig selv), og selv på enkelte af de forholdsvis få steder, hvor vi ikke har kunnet oplage dem (4², 28⁶, 36²⁹, 51¹², 54³¹, 65²⁸), har de derfor mulig alligevel været anbragte; på det ene af disse steder (28⁶) har det udraderede ord været overstreget (se anm.). Der bliver således kun tilbage et par dobbeltkrevne ord, som vistnok hverken har været underprikkede eller overstregede; men så megen skarpsindighed tør man dog måske tiltro selv den mand, der har foretaget raderingerne, at han uden vejledning af punkter kunde udradere de første eller sidste af de lige efter hinanden gentagne

ord 4², 36², 51² og 65². Derimod er det sandsynligt, at der under det udraderede r i sér 51³¹ af skriveren selv har været anbragt et lille punkt ligesom under p i ofþan i den foregående linje.

Som resultat af disse undersøgelser må vi da fastslå, at ikke en eneste af de udraderinger, hvorved oprindelig underprikkede ord og bogstaver, eller i et par tilfælde ikke underprikkede dobbeltskræve ord er fjærnedede, stammer fra den gamle skriver selv, men at de alle er foretagne i forholdsvis meget sen tid af en og samme person. Han skyldes rimeligvis også en radering og samtidig dermed foretagen rettelse, nemlig 72²⁶, hvor den gamle skriver skrev altså med første l underprikket: her er første a og toppen af l sumt punktet derunder senere udraderede og resten af l rettet til a. Fra den gamle skrivets standpunkt var der naturligvis ingen grund til at foretage denne rettelse. Kun på et eneste sted, hvor et urigtigt bogstav er fjærnet ved radering, kan det synes tvivlsomt, om denne skyldes den gamle skriver selv, eller den senere retter, nemlig 1², hvor af er ændret til a ved bortradering af f. Man skulde snarest vente, at den gamle skriver her havde underprikket det urigtige bogstav som i mange andre lignende tilfælde, og således som han har gjort lige foran i l. 4 med sidste del af a. Vi tror i virkeligheden også at skimte et tydeligt punkt under f lidt til højre for den udraderede hovedstavs nederste del, så at denne radering altså henhører under samme kategori som de tidligere omtalte.

Når og af hvem udraderingerne er foretagne, lader sig naturligvis ikke med sikkerhed afgøre. Den formodning ligger dog nær, at de skyldes den samme, som også på anden måde har gennemgået håndskriftet og efterladt sig tydelige spor, nemlig den, der på så mange steder har opfrisket bogstaverne og samtidig dermed slået de mange klatter og frembragt de mange betydningsløse småprikker. Vi har foran søgt at vise, at alt dette må henføres til 16. årh., og hermed er da tillige tiden for raderingerne tilnærmedesvis bestemt. For på ét sted at give en samlet oversigt over alle de synder, som vedkommende læser har begået mod håndskriftet, tilføjer vi endnu, at hans kvir uden tvivl samtidig med raderingen 88¹¹ har forvoldet det uheldige snit, som går gennem s. 87—88 og også har efterladt spor på s. 85—86, og ligeledes samtidig med raderingen 80²⁴ har frembragt det lille snit gennem de tre ovenstående linjer. Hans færdighed i at bruge raderknuven har ganske svaret til den, hvormed han brugte sin pen.

Til væsentlig samme tid som den her skildrede gennemførte makulering af håndskriftet, men til en anden person må uden tvivl rettelserne 52¹⁴ (se anm.)

henføres. Fra en endnu senere tid skriver sig derimod det 18te over linjen tilføjede blik, den yngste af alle de rettelser, der er foretagne i håndskriftet, og den eneste, som vistnok tilhører tiden, efter at det kom i biskop Brynjólvs eje.

Når vi efter denne udførlige beskrivelse af håndskriftet skulde udtale os om dets hjem og alder, tror vi som fuldstændig sikkert at turde fastslå, ikke blot, at det er islandsk, men også, at det må være skrevet før år 1300. Derimod roer vi ikke nærmere at afgøre, hvor langt det skal rykkes ned i det 13. årh. Vi nærer dog ingen tvivl om, at det må henføres til århundredets sidste halvdel, og vi tror ikke at begå nogen væsentlig fejl, når vi med et rundt tal bestemmer tiden til år 1270.

Angående de regler, vi har fulgt ved gengivelsen af håndskriftet, har vi i det foregående haft lejlighed til for forskellige hovedpunkters vedkommende (ordadskillelsen, punkternes anbringelse, aksenternes stilling, udadrangeringer o. s. v.) at begrunde dem så udførlig, at vi her nøjes med at fremhæve følgende:

Vi har naturligtvis aftrykt håndskriftet ord for ord og linje for linje med alle fejl og unøjagtigheder, for så vidt de skyldes den gamle skriver selv; underprikkede og overskrevne ord og bogstaver har vi derfor gengivet som i originalen, ligesom vi også i andre tilfælde, når ikke typografiske grunde hindrede det, så vidt muligt har bevaret de forskellige former af skilltegn, henvisningstegn o. s. v. Tilfældige og betydningsløse prikker over eller under bogstaverne samt alt, hvad der skyldes senere rettelser, har vi derimod udeladt, men på hvert enkelt sted i anmærkningerne gjort rede derfor. De udraderede ord og bogstaver har vi gengivet overalt, hvor vi har været i stand til at læse dem; på de øvrige steder har vi antydnet bogstavernes antal ved et tilsvarende antal punkter (om brugen af skarpe og runde klammer henviser vi til s. LXIX).

Alle de såkaldte bönd σ : forkortelser, som er betegnede ved overskrevne bogstaver med bestemt betydning eller ved forkortelsestegn, har vi opløst og gengivet med kursiv skrift. Derimod har vi beholdt de såkaldte skammstafanir uforandrede, når de kun er ultrykte ved ordets begyndelsesbogstav

med følgende punkt: hvor de udtrykkes ikke blot ved begyndelsesbogstavet, men også ved det eller de følgende bogstaver oppe i linjen, har vi gengivet det enkelte overskræverne bogstav eller den efter de almindelige regler opløste forkortelse med kursiv, men i ørrigt ikke udfyldt den ørrige del af ordet (altså gengives f. eks. Sig⁷p̄ 58^{1s}, fig. 59^{2o}, fig. 61°, fig. 59^{2s}, fig. 62°, der alle betegner Sigvr̄pr. henholdsvis ved Sigr̄pr., figvr̄pr., figr̄., figr̄., figr̄.). Læsere vil da i reglen straks kunne se, hvorledes ordet er betegnet i håndskriftet.

Sammenslyngede bogstaver har vi opløst og gengivet med sædvanlig skrift (ikke blot sammenslynget bh, pp, an, af, ar, gr, hvor bogstaverne skrives efter hinanden, men også ll, tt, ee, hvor de sættes over og under hinanden). Dog har vi beholdt tegnet y, da det fandtes i trykkeriet, og det sammenslyngede tegn for pr, der kun bruges et par gange, har vi opløst pr (se s. XXXIX).

Hvis det kun var en diplomatisk gengivelse af håndskriftet, som her forelå, vilde vi naturligvis have anset det for nødvendigt i hvert enkelt tilfælde at bemærke, hvor vi afveg fra Bugges udgave. Men i nærværende tilfælde, hvor teksten ledsages af den fotografiske gengivelse, og grunden til afvigelsen altså på mange steder let kan kontrolleres, vilde det jo være ganske betydningsløst hver gang at nævne en afvigelse fra Bugge, som kun skyldes en skriv- eller trykfejl hos ham (altså ikke blot sådanne tilfælde som til for til S4^{1s}, grammir for grmmir S5^{2s}, men også mvnc for mvn S4^{2o} o. s. v.). Hvor grunden til afvigelsen lå dybere, har vi derimod altid i anmærkningerne begrundet vor læsning, af hensyn til pladsen i almindelighed dog kun ved en lille antydning, som forekom os tilstrækkelig til at vise, at vedkommende sted havde været genstand for en nøjere undersøgelse.

Vor udgave er, hvad der vel kan anses for en selvfølge, grundet på en vi tör sige utallige gange foretagen undersøgelse af håndskriftet selv og af dets sammenligning med den fototypiske gengivelse. For den gensidige kontrols skyld har vi altid først foretaget vore undersøgelser uafhængige af hinanden og derpå sammenlignet dem indbyrdes, først ved korrekturen på fototypierne, hvori hver streg på det omhyggeligste blev sammenlignet med originalen, før end de enkelte sider antoges til endelig udførelse, og dernæst ved trykningen af den diplomatiske gengivelse af teksten, hvor mindst tre korrekturer på hvert ark er læste efter håndskriftet og desuden sammenlignede med fototypierne. For at forebygge fejl under restrykningen er også umiddel-

bart för denne en revisjon læst i trykkeriet, hvad dog ikke har kunnet hindre, at enkelte bogstaver og tegn er bleve lidt beskadigede.

Foruden vore egne undersøgelser af håndskriftet har vi også kunnet benytte en række håndskrevne bemærkninger af prof. Sophus Bugge. Da trykningen af vor udgave skulde begynde, og det havde vist sig, at prof. Bugge ikke kunde tage direkte del i denne, tilstillede han os nemlig med sædvanlig redebønhed hele sit materiale, som bestod dels af hans ældre afskrift af *codex regius*, hvorpå udgaven fra 1867 er grundet, dels af en række bemærkninger, nedskrevne i vinteren 1876—77 som resultater af en fornyet undersøgelse af håndskriftet. Da alle de iagttagelser, der er gjorte i den ældre afskrift, imidlertid senere er optagne i Bugges egen udgave, har denne afskrift selvfølgelig ikke kunnet bringe nye resultater, og vi har kun sjælden haft anledning til at rådføre os med den. Hovedudbyttet af sin senere undersøgelse af håndskriftet har Bugge også selv offentliggjort dels i udgaven af *Hamdismål i Zeitschr. f. deut. Philol.* VII, s. 377 ff., dels i „Bemærkninger til norrøne Digte III“ i *Arkiv f. nord. filol.* II, s. 116 ff. Men de håndskrevne noter indeholder også en række andre iagttagelser om læsningen af enkelte steder, som ofte enten har bestyrket os i vor egen læsning, eller fremkaldt en fornyet undersøgelse af håndskriftet. For ikke at lade os påvirke af Bugges opfattelse, för end vi anså vore egne undersøgelser for afsluttede, gjorde vi os til ufravigelig regel ikke at benytte hans noter, för end vi under vor fælles læsning af anden korrektur, til hvilken vi medbragte de iagttagelser, som vi uafhængig af hinanden havde gjort under den sidste omhyggelige gennemgang af håndskriftet, havde fastslået den endelige tekst. Hvor Bugge da havde en iagttagelse, som var undgøet vor opmærksomhed, har vi naturligvis på ny undersøgt stedet og i anmærkningerne anført hans opfattelse; ligeledes har vi i tilfælde, der kunde synes tvivlsomme, men hvor vore og Bugges iagttagelser stemmede overens, tilføjet en bemærkning om, at det samme fandtes i Bugges skrevne noter. På de ikke få steder derimod, hvor Bugges læsning — særlig gjaldt det forskellige overskrifter — i større eller mindre grad afveg fra vor, uden at han dog var kommen til sikre resultater, men hvor der for os ikke var ringeste tvivl om rigtigheden af vor egen læsning, har vi kun rent undtagelsesvis troet at burde gøre en bemærkning om Bugges formodning. For den levende interesse, som prof. Bugge har vist vort arbejde, bringer vi ham vor hjerteligste tak.

Idet vi afslutter det möjsommelige og ofte trættende arbejde, som i henved to år uafbrudt har lagt beslag på os, er det vort håb, at det må bidrage til i forskellige retninger at fremme et nøjere kendskab til det ærværdige oldtidsminde, hvoraf det har søgt at give et billede, der så vidt som muligt kunde træde i originalens sted. At ingen gengivelse nogensinde fuldstændig vil kunne erstatte denne, har den lange beskæftigelse både med originalen og med de fotografiske og typografiske efterligninger lært os.

København i Maj 1891.

L. W. F. J.

KONUNGSBÓK

SÆMUNDAR EDDU.

Hloðf bið ec allar kindir meiri oc minni maugo
heimdalar vilðo at ec ualfaþr uel fyr tela fœn
sfioll fíra þar er fremst um man. Ec mán iotna
ar um bozna þar er fœðom mic fœðða hoðdo. mio man ec heima
nío ivíþi miot uíð moxan fyr mold neðan. Ar uar alða þar 5
er ýmir bygdí vara sandí ne fêr ne fualar unnr ioð fanz
eva ne upp himinn gap nar ginnvuga en graf hvergi. Adí hvrf
fýnr biðdom vm ýpðo þeir er miðgard moxan feópo. fol fcein
fuxan a falar steina þa var grvnd groin gronom lauki.
Sol varp fvxan fíni mana hendi iní hogri vm himin ioðýr. 10
fol þat ne usí huar hon fali atti stioznoí þat ne viso hvar
þer stadi atto máni þat ne víssi hvat hain méginf atti. Þa gen
gengo regin oll aræk stola ginhellog god oc vm þat gettvz
not oc niþiom narfn vm gafo moxgin heto oc miðian ðag vn
ðom oc aptan árom at tela. Hittoz æfir a íða uelli þeir 15
er hærg oc hoð hatumbroðo. aþla lægðo æð fimðoþo tangur
feópo oc tól goðdo. Teflðo itvni teitir voio. var þeim vettergí
vant oí gulli. vnz in. qvomo þurfa meýiar amatkar
mioc oí iotvni heimom. Þa g. r. a. ar. hverr feylði ðverga
ðrotin fceþia oí brumíþ blóði oc oí blám legiom. Þar mot- 20
fognir moztr vm oíðinn ðverga allra en ðvriñ anak. þeir man
heon mozg vm goðdo ðvergar oí ioðdo sem ðvriñ sagði. Nýi
oc niþi noðri oc fudri æftri oc uestri alþioþr ðvalin. biv
ær bavær bæmbuk nóni án ocánar ai miðvitur. Veigr oç
oc gandalþr vindalþr þrain þecer oc þoun þroí vitr oc litr 25
[oc vitr] nár oc nyraþr nú hefi ec ðverga regin oc ráðfuidí rétt
um talþa Fíli. kilí. fundin. náh. hepti. vilí. hanar. svi
ok. frar hoznozi. fręgr oc loni. ærvangr. iari eikinf
cialði. Mal er ðverga íðvalhf líði hona kindom til lofa
rí tela. þeir er sotto fra falar stæmi ærvanga siætt til 30
ioio valla. Þar var ðræpnir oc ðolgþrafir hárf hærgfóri
hlęvangr gloi. fcirvz. virvir. scaþiþr. ai. alfr oc ýngvi
eikinfcialði. fialar oc ffoftri fínr oc ginar. þat mvn vppi

meþan arð hǫf langnǫfa tal lofarf hafat. Unz þriár qromo
oz þvi lífi aǫlgir oc aftgir ǫfir át hvfi. ǫvndo alandi hit
megandi afe oc emblo oslagláfa arud þar ne átto óþ þav
ne hafðo la ne létu ne lito goða. Aund gaǫ ofis óþ
gaǫ henu la gaǫ loðvk oc lito goða, Afe ueit ee ftanda 5
heitv yðrafill hárbadm aufox huita aúri. þapan coma
dægar þerf idala falla ftend: ǫ ýǫv gron vrdar brvx.
Þ aðan coma meyar margf utandi þriar oz þeim fe er vud
þolli ftend: vud héto eina aðra verþandi feáro afciði fevlð
ena þriði. Þer lag lagðo þer lif kvro alda boznom ó: 10
lág fegia. Þat man hon foce uig ǫvft ihevm er gull ueig(o)
geirom ftvððv oc iha'll hárf hána brendo. Þryfvar brendo
þryfvar bozna opt ofialdan þo hon ex hǫv. Heiði hána
heto hvarf til hvfa com uólo uel fpá utti hon ganda feið
hon kvxi feiþ hon leikv ǫ var hon angan illrar þiðdar. 15
Þ a g. r. a. a. huart fevlðo ǫfir aǫráð gualða eþa fevlðo goðm
a'll gildi eiga. Fleygði oðv oc ifoce um feárt þat var ex foce
vig ǫvft ihevm. brotv var bozð uegr bozgar afa knatto
vanv uigfpá uollo fporna. Þa g. r. a. hverv hefði lopt
alt levi blandit eþa ǫt iotvuf ofþ meý gefna. Þovv ein 20
þar var þrengin móði hann fialdan fitr er hann flicv vm ǫregn age
ngoz eidar ozð oc fevi inál a'll megin lig er amedal fóro.
U eit hon heimðalar hhoð vm fołgit undv heidvnom helgom
baðm. á fev hon afaz argom foxi af ueði val ǫarðv ut
of er en e. heat. Ein fat. hon úti þa er iv alðm com ygiógr 25
afa oc iargo leit. hverf ǫregnit mic hvf ǫreitþ min alt
ueit ee oðv hvar þv a ga ǫált hit ienom meþa mímf
brvx ðreckr mið mivv mozgin hverian af veþi v. v. e. e. h.
U alþi henne herǫað: hvinga oc men fe spioll fpacug oc fpá
ganda fa hon uitt oc vm vitt of verold hveria. Sa hon valkvv 30
io: vitt vm komnar garvar at riða til goðþiðdar. fevlð
helt feiðði enn feargul a'no: gvvr. hild: garndul oc geir

feagul. nv ero talþar nanno: herianf go:var at riþa grvnd
val kyrio: Ec fa baldri blodgom tivo: odinf barni o: log
þolgin ftod *vm* vaxin vollo hęri mio: oc mioe þagr mistult
U arð af þeim meidi er mer fyn,iz harmflæg hętlig hæþr *Vein.*
nam feiða. baldri broðir vár of bouin sñemma fa nam óþus 5
fónr ein nęttr vega. Þo *hann* ęva hend: ne hæfþ kembþi aþr
a bál *vm* bar baldri andscota. en fric um grét iþenfalom uoþr
val hallar v. e. e. e. h. Hapt fa hon lęia undir hvera lundl lę
giarn hei loca aþeckian. þar sitr sigyn þeygi *vm* sinom ver
velglýioð v. þ. e. h. Á fellr áftan um eitr ðala fæxom oc sverþom 10
flþr. heitur sv. ftod fyr no:ðan anþa þollom falr o: gvlll sin-
ðra ęttar. enu anar ftod a okolni bio: falr iotvnf en fa brimr
heitur. Sal fa hon standa solo þiári na ftronðo a noþr ho:
fa ðyr. fello eitr ðropar in *vm* lío: fa er undin falr o:ma
hrýgiom. Sa hon þar vaþa þvnga stráma mem ímo:ð vargar 15
méinf vara oc. oc þan(z) anarf gleþr eyra rýno þar fvg niþ
hægr ná fram gengna flęit vargr vera v. e. e. e. h. Avstr fát
in aldna i iarn uþi oc fððdi þar þenrif kindir. verþr af þeim
allom eisa noccor tunglf tivgari itrollz haml. Fylliz fjo:-
vi feigra manna ryþr ragna fiot ræðom ðreyra svart var þa fol 20
fein of svmo: eptir veþr oll válynd v. e. h. Sat þar ahægi
oc fló hæpo gygiar hurþur glað: eþþér. gól *vm* hanom igagl
viþi þagr ræð: hani fa er þialak heitur. Gól um afom gul
lincambi fa uecr hæþa at hiarar at heriafæðf. en anar
gelfr *fyr* io:ð nedan fót ráþr hani at fælom heliar. Geýr 25
garmr mioe *fyr* gnipa helli þęstr mvn flitna en þre
ki rena þiolþ veit hon froda fram fe ec lengra *vm* rag
na ræc ræm figtýva. Broþr mvno beriaz oc at bænom
verþa mvno syftrvngar siþiom spilla hárt er iþęmi hó:
ðomr micill fcegarð fcalm æld feildir ro kloþnr vinda:ld 30
varga:ld aþr verold fteypiz mvn engi maþr oðrom þyrma.

L eica mimf fýnr en miotvð: kyndiz at en galla gial

þar þessi þess les heimdally þann e alopti melir dóm
vð mætt háfj
þann þ aldna tte ey iocvð losnar scelyr yðoralisf alq ft
om mda. Geyr no g. Hrymr eky áttan heyr. lind þ in
yð iormvnganda iocvð mði. amr knyr vð ey ar hl
accar slær nar neþ þar maql þar losnar. Rioll þer af
tan koma muno mulpellz vlogz lþð ey loki þyr þara
þyfl nreg m, þreka all þei er brøð byleipz vior. hvar er
m: alþ hvat e m; alþo gnyr allr iocvð þær gsr ro apin
g þynia dðgar þ stæn dvið ves bgl vly v. e. e. h. Surt
þer sonar m, þinga lya. scin q: súþi sol valtija. gnot bi
m gmeta ey gnyr mta troþa halir helveg ey him cloþþ.
þær hlær þarmr aþar þm ey dny þer vð ul; vega
er dny þær þær at þær þa mny þioar þala angan
þr. þ þa m mætt mægr sig: ad vðar vega at val dy
er. letr þ ægi hvedrvngf mvd v stænda hie t þarta
þa e þær það. Þa kœr is mœr mægr hlodymar geg
þinl þer vð ul; vega drepr þa; mopi midgarz vœ
muno halir allr þei stød þyþia gengr þer mo þioar
þa þer neþr þ næðri midl oqvðno. Sol þer loarna
þer þer mæv hþa q: him heðar stænoz. geþar eimr
vþ alæ nara letr þær hœri vð him þalyan. Geyr. y.
þa þa up koma adiv þyri iocvð er egi ipia grona. þala
þælar þlygr ær vð. þa er aþall þreka vðar. þyaz
er aþa velli þ i mold þin vð markaz dœr þ aþimbyl
þyl þærar ronar. þær muno eþr vnde samligar gul
nar troþloer igrasi þyaz. þerl iardaga atþar hoþdo.
vno ofanry ærar unca þalþ mvon alk þærna balde
m. þoa. þva þr þær þ balde broþer sigroþ vel val
þvæv v. e. e. h. þa lna þon hlær vþ þosa þ byri
þyria þrøðra vðia. vnd þei vðan v. e. e. h. Sal þer
þim stænda solo þæra gulle þær þær agimlé. þær

lar höm hatt blēs heimdallr höm er alopti mēlr ödin
við minnf hafrþ [ymr íþ aldna tre ex iótvx lofiar feelfr]
ymr íþ aldna tre ex iótvx lofiar feelfr yðrafíllf afcr ft-
andandi. Geyr nv g. Hrymr ekr aftan hefiz hnd þyr in
ýz iomvngand: i iotvn modi. oamr knýr vnr ex an hl- 5
accar flitr nau nef fa'lr nagl far lofiar. Kioll fek af
tan koma mvno mvlpellz vmlag lyðir ex loki ftýrir fara
þílf megir meþ freka allir þeim er broðir bý leipz ífó. Hvat er
meþ afom hvat er meþ afom gnyr allr iotvn hēmir gúir ro aþm
gi styma ðvergar þyr flein ðvrom veg bergf vífir v. e. e. h. Surtr 10
fek svnan meþ sviga læfi scin af svørþi sol valtífa. griot hi
oig gnata ex gífr rata troþa halr helveg en himinn clofiar.
Þ a kom: hlmar harmr axak fram er ödin fek við ulf vega
en bam beha biartr at furti þa mvn friziar falla angan
týr. Þa kom: ix mich ma'gr sigfaðir viðak vega at val ðý 15
ri. letr hann megi hvedrvngf mvnd vm standa hio: tl harta
þa er hefnt faðir. Þa kom: ix moq ma'g: hlodymar gengr
oþinf sou: við ulf vega ðrepr hann af moþi miðgarz uqo:
mvno halr allr heim stóð rýþia gengr fet nio fíogyn
iar bvk neppr fra nadri miðf oqvioðom. Sol ter foitna 20
figr fold imar hverfa af hinni heidar stío:mo: gefar eim
viþ ald: nara leicr har hiti uð hinni fialfan. Geyr. n.
S er hon upp koma aðro fixi ioð o: egi íþia grona. falla
fofar flygr arn þyr fa er afiall fíca ueiðir. Finaz
gúir aþa vellí oc vm mold þinvr matkan ðoma oc a fimbvl 25
tyf foðnar rvnar. Þar mvno eptir vnd: famlgar gvll
nar taflo: igrasí finaz. þerf i ardaga attar hofoðo.
M vno ofánir acrar uaxa ba'lf mvn allz batna bald:
men. coma. bva þeir haþr oc bald: hroptz figtoptir vel val
tivar v. e. e. h. Þa kna honur hlat viþ kiofa oc byrir 30
bygia broðra tvegia. vind heim víðan v. e. e. h. Sal fer
hon standa folo þegra gvll þacþan agimlé. þar

scolo dygvar dróttir hygja oc vin ald: daga ynþifnota.
Þ ar koma in dimumi dreki flivgandi nafir fran nefan [...]
fra mþa fiollom. ber fer ifioþrom flýgr va'll yfir mþhægr
G attir allar apr **hava mal.** nai nv *men hon feycqraz*
gangi fram *vm* scodaz feyh *vm* feygnaz feyh. þviat 5
Gouist er at vita hvar ovinir sita apleti *fyf.* Geþ
end: heilir geftr er in komum hvar scal sita fia. mioc er
brad: fa er abraundom scal sinf *vm* freista frama. Eldz er
þarf þeimf in er komum oc a kne kaln. matar oc váða er
manne þarf þeim er hefir *vm* fiall farif. Uatz er þarf þeim 10
er til verþar kom: þero oc þioðlaþar. goþf *vm* oþif ef ser ge
ta meþti oþz oc end: þægo. Uitz er þarf þeim er viþa
ratar doþt er heima hvat. at æga bragði verþr fa er ecci
kan oc meþ fnotrom fitr. At hýgiandi sin feylt maþ:
hrofin vera heð: geþn at geði þa er hofer oc þægull kom: 15
heimif garda til fialdan verþr viti vóiom þviat obrigðra vin
fo: Ψ aldregi en mauvit micit. En varu geftr er til verþar
kom: þvno hloþi þegir. eyrom hlyðir en ægom scodar *sua* nýfuz
froþra hverr *fyf.* Hin er feþl er fer um getr lof oc hen fitri.
oðolla er við þat er Ψ eiga scal anarf briostvm 1. Sa er feþl 20
er fialfr *vm* a lof oc uit meþan hfir. þviat ill ráð hefir Ψ opt
þegit anarf briostom o. Byrþi betri berat Ψ brato at
en fe man uit micit æði betra þicir þat 1 okvnom itað sliet
er valaþf vera. Byrði b. b. vegneft vera vegra hamu velh at
en fe of dryccia ælf. era sva gott fem gott qveþa æl alda 25
fona. þviat foza veit er fleira dreccr sinf til gedf gvm
O minif hegru heitr fa er yfir æþrom þrvum hann stelr geði
gvma. þes fvglf fivðrom ec þiotraþr vare igarði gvnlá-
þar. Avlr ec varð varþ ofr olvi at inf froða fialarf
þvi er æð: baztr at apr vþ heimtr hverr sit geð gvmi 30
Þ agalt oc hvgalt feyh þioðanf barn oc vigðiarft vera

0
 ... 7 reyr lepli guma hvr vuz sly bñ bana. Osm
 ... hvar muno ey lya ey h vñ uig varar. ey eli
 gear. horn engi jñ þot hō gearar. geri. Ropir aglapi
 er t hyns hōa þyllt h vñ eþ þvñ. alt ey ley ey h
 sylg um gett vpi er þa gef guma. Sa ey vett ē vīda 5
 ratar z hej: þiolþ vñ jarþ. hōio gedi styf gūna hvr
 la er vitandi ey vitz. Haldit w akari drecki þo at ho
 ja m: ad. meli þaryt eþ þegi. okryt þ vñ þic engi
 w at þu gang snema at loya. Grapugt hale nēa geds
 vñ er ley alde trega opt þer hlegis er m: hōlō hōe 10
 magi hēlō magi. Hjarðir þ vito nē þer hēi lōlō
 z gaga þa ay: grali. ey olvñ w kay evagi lūl v mall
 maga. Yefall w z ulla scapi hler at huivetna. hrtu h
 vett ey h vira þyrpti at h er vāma vānr. Osviþ w
 vakt v allar nēt z hyst at huivetna. þa ey mōþ ey 15
 at mōm hōe alt ey vñ lē var. Osnott w hyst ser
 alla vā vñ hlōende vñ. hrtu h þuþ þot þr vñ h
 jar leli ey: h m: snottō lrt. Osnott w. h. l. a. v. v.
 vñ. þa þ jnyr ey at þigi hōe at h azarnelendr ja.
 Osnott w þiciz alt vira ey: h a s i va vett. hrtu h vett 20
 hē h lē vñ gþa ey: h t jrestia jarar. Osnott ey m: al
 dir hōe þ er haxt at h þegi. egi þ vett at h eeri hā
 nēa h meli t mart. vetta w hny ey vetti vett þot
 h meli t mart. Jrode la þyciz ē jregna kay z leg
 ia it lāma. eyvito leyna mego yta seyn þ er qemz 25
 v guma. Orna melie la ey eva þeg lād lōlō lāpi
 hrad melo tōga nēa haldendi egi opt s oget vñ
 geit. at aya bradoi scala w anan hāya þot t kyþ
 is hōi. mangr þa jþr þiciz ey: h jregis ey at oc
 nai h þvñ jarllt þvma. Jrode þiciz la ē jloeta 30
 tect geit at gelt hēdij. vetta gōla sa ey v vetti

glapr oc reifr scýli gvinna hverr vxz síx þjár bána. Ófni-
allr Ψ hygz mvno eý lífa ef hann víþ uíg varaz. ex elli
gefr hannom engi fríþ þott hannom gearar gefi. Kóþr afglapi
er til kyns kóm: þylle hann vm eþa þrvmr. alt er sex ef hann
fylg um ggrt vppi er þa geþ gvma. Sa ein veit er víða 5
ratar oc hefir fíolþ vm faríþ. hverio gedi styrir gvma hverk
fa er vitandi er vitz. Haldit Ψ akéri drecki þo at hó
fí míað. mēli þarft eþa þegi. okynif þes vár þic engi
Ψ at þv gangir snemma at soþa. Graþvgr halr nema geðs
viti etr fer ald: trega opt þer hlēgíf er meþ hoscom kóm: 10
masi heimfcom magi. Hiarðir þat vito nēr þer heim scolo
oc ganga þa af grafi. ex ofvibr Ψ kan evagi sínf vm malf
maga. Vēfall Ψ oc illa scapi hlēr at hvivetna. hitki hann
veit er hann vita þyrpti at hann er vamma vanr. Ofvibr Ψ
vakir vm allar nētr oc hygr at hvivetna. þa er móþr er 15
at mo:ni kóm: alt er vil fem var. Ofnotr Ψ hygr sér
alla vera við hlēnd: vni. hitki hann þír þot þer vm hann
þar lesi ef hann meþ snotrom fitr. Ofnotr Ψ. h. f. a. v. v.
vni. þa þat fíxr er at þingi kóm: at hann aþomēlendr fá.
O fnotr Ψ þiccz alt vita ef hann a ser i va vero. hitki hann veit 20
heat hann seál við qreþa ef hanf freista þrar. Ofnotr er meþ al
ðir kóm: þat er bazt at hann þegi. engi þat veit at hann eeci kan
nema hann mēli til mart. ueita Ψ hix er vetki ueit þott
hann mēli til mart. Fróð: fa þyceiz er þregna kan oc seg
ia it fama. eyvito leyna mego yta feynir þer er geng: 25
vm guma. Órna mēlr fa er eþa þegir staðla:so staþi
hraðmēlt tvnga nema haldend: eigi opt ser ogott vm
gelr. At a:ga bragði seala Ψ anan haþa þott til kyn
is komi. margr þa fróþr þiccz ef hann þregin er at oc
nai hann þvr þiallr þrvma. Fróð: þiccz fa er flotta 30
tecr gestr at gest hēðin. veita gozla fa er vm verði

glíffir þott hann með grámmom glámi. Gymnar margir eroſc gagn
 hollir en at vörþi recaz. aldar róg þat myn ę vera oir geftr viþ
 geftr. Arhga verþar ſeyli ʒ opt řá nema til kynif komi ſitr
 oc fnóþir lętr ſem folgin ſe oc kan řregna at řa. Ařhvarř
 mícit er til illz vinar þott abratio bvi. ex til gođf vinar lig 5
 ia gagn vegir þot hann ſe řir řarın. Ganga ſcala geftr vera ey i
 emom ſtađ hvřr verþr leiþr eř lengi ſitr anarř řletiom á. Bř er
 betra þott litit ſe halr er heima hverr. þott tverr geitr eigi oc tag
 reptan fal þat er þo betra en bęn. Bř er b. þ. l. f. h. h. hverr. blođ
 vgt er hárta þeim er biđia ſcal ſer imál hvert matar. Vapnom 10
 finom ſcala ʒ velli á řeti ganga řramak. þriat oviřt er at vita
 nęř verþr a vegom řti geirř vm þárř gvma. Fanca ec mılđar
 manm eþa ſva matar godan at ei veri þigia þegit. eþa ſins řiár
 řvagi at leiþ ſe lán eř þegi. řiár ſins er řengit heřr ſeylit
 ʒ þarř þola. opt ſparir leiđom þaz heřir lívřom hv gat mart 15
 gengr verr ex varir. Vapnom oc váđom ſcolo vınir glediáz þat er ařialřvm
 řynřt. við: geřendi oc endigeřendi erořt lengřt vınir eř þat biþr
 at verþa vel. Vin finom ſcal ʒ vınir vera oc gılđa gióř viþ gióř
 hlátri viþ hlátri ſeyli harřþar táca en lařung viþ lygi. Vin
 finom ſcal ʒ vınir vera þeim oc þes vın. ex ovmar řinř ſeyli en 20
 gi ʒ vinar vınir vera. Veitřtv eř þv vınátt þan er þv vel
 trvir oc vill þv ař hánom gott geta. geđi ſcaltv við þan blan
 da oc gióřom ſcripta řara at řina opt. Eř þv átt anan
 þanz þv illa trvir vılđv ař hanom þo gott geta. řagrt ſcaltv
 viþ þan męla en řlát hycia oc gılđa lařvug viþ lygi. Þat 25
 er ex oř þan er þv illa trvir oc þer er grvnr at hanř geđi.
 hleia ſcaltv viþ þeim oc vm hv g męla ghe ſcolo giolđ gióřom.
 U ngr var ec řořđom řoř ec einř ſaman þa varđ ec villr vega
 ađigr þottvmz er ec anan řan ʒ. er řannz gaman. Mılđir řřoř
 nır memi bazt liřa řialđan řvt ala. en ořmallr ʒ vęir 30
 hotvetna řýtr ę glęyęr viþ gióřom. Uađir mınar gař ec
 ec velli at tveim tre monnom. reccar þat þottvz er þer riřt
 hořđo neis er neyęqvıđ: ʒ halr. Hřarnar þáll řv

glifur þot þ m; graminó glamr. Gvna mung
holl' en ad vipi recta. aldar rog þ mun þ
gett. Arliga vþar seyli y opt ra nca t' kvim þ
2 knop dett sem solguy se z han pregna az pa. d
mictt e til illa vmar þot abratio bvi. en t' gail vung la
5 ra gagn veð þot þ se þin þaruy. Ganga slla aeltr va epi
einó stáð luy:r vþ leip eþ lengi lict anarl slectio a. Bu e
bet þot lict se halr ey heta hvr. þot tves gett eng rtag
reptan tal þ e þo bet en boy. Bu er b. p. i. f. h. h. h. bldo
10 vge e hmarca þei er bidra ll s imal hvt matay. Yaprno
sino slla y veli a peti qaga ymar. þat qvilt e ac
ngr vþ avens vti gett v þary; guma. Janca et mltay
man eþ s matar goday at ei vi þicia þegre. eþ s þar
svagi at leip se lavn ey þegre. Þar s þe ey þegre heit seylit
15 y þary; þola. opt s þat leids þat heit luy:ð hugat marc
gege vr ey var. Yaprno y vado slló vng glednar þ ey afialt v
lynst. vide geþende z ad geþende erolt lengst vng ey þ þy
at vpa vel. Vin sino sll y vtr va y gvalda gog; v gog;
20 hlact v hlact seyli halþar taca ey larsung v lyki. Vin
sino sll y vtr va þeim yþ vng. en avinar sll s lq vey
gi y vinar vtr va. Vertay ey þv vngat þay ey þv vel
eruy; y vil þv gi þom got geta. gedi lectv vð þay bren
da z gog;ð scripta þara at þina opt. Ey þv at anay
þay þv illa ey vildv gi hð þo got geta. þagrt lect
25 v þan mlá en þlat hvoia y gvalda larsung v lyki. þat
ey ey op; þay ey þv illa ey y þey e grvnr at hñ gea.
hlea sllv v þei z vtr hug mlá glie slló gvald gog;ð.
G ngr var ec þeðð þæ ec ey samay þa vard ec vtr vtr
odige þotvz e ec anay þay y ey y gamay. O
30 nar on þat hya lvalday lvt ala. en ofmalle y vtr
hotverna sll e glæyor v gog;ð. Gadir manay ey
ee velli at tveit tre min. ratar þ þotvz e þat þay
hoydo nca ey neyqvide y þay. hvarny þat

er stend: þó:pi á hlyrar *henne* bærir ne bar. *sva* er Ψ fa er
manxi ax hvat *scal hann* lengi lifa. Eldi heitari brenr *meþ*
illom vinom fríþr v. þaga ex þa floenar er inn vi. kóm: oc ver-
fuar allr vin scapr. Mier eit *scala manne* geþa opt *carpr*
ser iltlo lof *meþ* halþom hleiþ oc *meþ* harllo kerí fecc ee mer 5
felaga. Litilla fanda litilla seva litil ero geð guma. þvi
allr *menn* vrðot iafnþakr halb er arlð hrar. Meþal snotr fey
h *manna hverr* seva til snotr se. þeim er fyrða fegrst at lifa er
vel mart vito. Meðal snotr f. *manna* h. þvat snotr f. *mannz* hiarta
verþr fialðan glatt of fa er alsnotr er á. Meðal f. f. *mannu* h? or 10
læg fin viti engi Ψ fyrir þeim er fo:ga larfastr sevi. Brandr
af brandi bres vxz brvxix er fým qveykiz af fvu.
 Ψ aþr af Ψ annu. verþr at mali kvð: ex til ðolfer af ðvl. Ar *scal* ri
fa er anarf vill fe eþa þio: haþa. fialðan hgiandi vlf
ler *vm* ggr ne soþandi Ψ figr. Ár *scal* rifa fa er á yrken- 15
ð: fá oc ganga sinf verca avit. mart *vm* ðvelr þax er vin
mo:gin seþr halfr er arð: vnd hvatom. Þvra seida oc þakixa
neþra þes kan Ψ miotyðe þes vidar er vixaz megi mal oc missere.
Þ vegix oc mettr ríði Ψ þingi at þot *hann* seð vðr til vel. seva
oc bróca scammiz engi Ψ ne heftz in held: þot *hann* haþit góðax. 20
F regna oc segia *scal* fróðra hverr fa er vill heitix ho:fer. eix vi
ta ne anar *scal* þioþ veit ef þiuro. Súapir oc gnapir er til sevar
kóm: ón a aldix mar. *sva* er Ψ er *meþ* mo:gom kom: oc afo:meþ-
end: fá. Ríki fit feyh rad snotra hverr ihóþi haþa. þa *hann* þat
finr er *meþ* frøenom kóm: at engi er eixa hvatazfr. Orða þera 25
er Ψ arðrom segir opt *hann* giold *vm* getr. Micilfti snemma kom ee i
marga stadi ex til sið ífvma. al var ðrveit svmt var ola
gat fialðan hittir leið: ihð. Her oc hvár mrvði mer heim vþ
boðit ef þyrptac at ma lvngi mat. eða tvá lgr hengi
at inf trygva vinar þarf ee haþða eit etþ. Eld: er beztr 30
meþ yta sonom oc solar sýn. heilyndi sit ef Ψ haþa nar án
við larft at lifa. Erat Ψ allz vesfall þott *hann* se illa heill

fvmr er af sonom féll. fvmr af fröndom fvmr af þe qumo fvmr af
 vercom vel. Betra er lifdom oc fél lifdom ey getr qvicer kv. eld fa ec
 vp brena aðgom manne fyrir en vti var daþr fyrir ðvrom. Haltr ridr hrosi
 hioð reer hvndar vaur daþr vegr oc ðvgir bhndr er betri ex
 brendr fe nytr mangi nás. Souer er betri þott fe síþ of alin 5
 eptur gengin gvma. fialðan bartar stemar standa bravto angr
 nema reisi mþr at mid. Tveir ro einf heriar tvunga er haþrþs
 bani er mer ihedin hvern handar vemi. nott verþr þegin fa er nef
 ti truar scammar ro scipf rár hverb er haft grama þiolþ vm vidrur á
 fimu ðagom en meira amanadi. Ueita hin er vétki veit ma- 10
 rgr verþr aflaðrom ápi. Þ er aðigr anak o aðigr seylit þan
 vitca vár. Deýr þe ðeyia fröndr ðeyr fialþr it fama. en
 orz tik ðeyr aldregi hveim er fer goðan getr. Deýr þe ð. þ?
 ec veit ein at aldr ðeyr ðomr vm ðaþan hvern. Fvllar grmðr
 fa ec fyrir þitvngf sónom nv bera þeir vanar vól. fva er aþr sem 15
 aga bragð hann er valtaftr vna. Ofnotr Þ ef eignaz getr
 þe eþa fliodf mvnod. metnad: hanom þroaz en mánvit aldregi
 fram gengr hann ðrivgt iðvl. Þat er þa reynt er þv at rvnom þpyrr
 enom regin kvnom þeim er goðo gnrregin. oc ráði þimbvlþvlr
 þa hefir hann bazt ef hann þegr. At qveldi scal ðag leyfa kono er 20
 brend er meki er reyndr er mey er gefin er is er þfir komr á l
 er ðrvceit er. Ivindi scal við haþva vedri afió róa myrkri vþ mán
 þpalla moig ero ðagf ago afcip scal scridar orca en afciold
 til hlifar moði haþf en meý til kosa. Uid eld scal a l ðrecca
 en a ífi scrida magran mar cáþa en meki fargan heima 25
 heft þeita en hvnd abvi. Meyiar orðom seylh mangi trva
 ne þvi er qvedr kóna. þvat ahverþanda hveli voro þeim hiozo
 fcarvð brigð ibroft vm lagit. Brestanda boga brenanda
 loga ginanda vlfi galandi krako rytanda svimi rót la
 fom vidr vaxanda vági. vellanda kath. Flvganda fleim 30
 fallandi báro ífi einqottom ózmi hrung lægnom brvdar bed
 malom eþa brotno fverþi biarnar leici eð barni konungf. Sívcom
 kalþi fialþraða þreli varlo vil meki val ny þeldom akri ár

lvar er af sono lell. tur ay p...
 vcom vel. Bet er lydo y tel h...
 up breva adgo ate p en vci var d...
 hrad recy hvadar vanc dæyr veqr...
 10 brenda le nyet mangi nas. Sonr e ber...
 ept gengny gva. sialdam barcar steinar...
 nea reisi mib at mid. Tvein ro ansf...
 banz e tñ ihedin hñn handar veni...
 10 min daggo ey meira amanadi. Getta...
 rgr up ay laido apu. y e adigr anan...
 or tip deyr aldregi hvei er fer godan...
 15 sa ee p. p...vngl sono nu ba pr vanar...
 aga bragd her valtastr vma. Olnact...
 je ep p...st munos. metnada ho paz...
 fm gey h drugt idul. Be pa veyat e...
 20 end regin hvyo hei er gædo gntegny...
 pa hej h haxo ey h þegur. At qldi...
 brend e meki e veynda e mey er gey...
 e droccat e. Jvndi ll vñd havs...
 spialla mang ey dagf vago atcup...
 e hlyar moki hvas ey mey t rosa. Gv...
 25 e aifi scrida magnar mar capa e meki...
 heft sieta ey hund abin. Meynar...
 ne þvi er qvede kona. þat ahv...
 scarpus brigd ibast v lagre. Brestanda...
 loga ginanda vlyr galandi...
 30 sem vñr vrandi vagi vellanda...
 jallandi hato yfi einngtō æmri...
 wald eþ veno sifi bjarax leic...
 holti halyrada þræ...

fánom trvi engi Ψ ne til fnefma fym. veþr røð: akri ex vit
fym heft er þerra hvart. Broðvr bána fynom þott a bra'to
mæti héli halþ brvxo hefti alfeiotom. þa er ió: onýtr eþ
einx þótr brotnar verþ^u, Ψ fva trygr at þeso trvi arlo. Sva er
frþr qrena þerra er flát hýgia fem aki io obrýððom a íli hálom s
teitom tvevetrom oc fe tamr illa eþa íbýr óþom beiti ftiom lavfo
eþa feyli halltr henda brein íþá fialli. Bert ee nv meþ þrat
ee beði veit brigð: er karla hugr konom. þa ver þegrft melom er
ver flaft hygiom þat tþhr hoþsea hvgi. Fagrt feal meþa oc þþ bioþa
fa er vill flioðf aft fá. líki leyfa enf hoþa manf fa þor er 10
fríar. Aftar þirna feyli engi Ψ axan aldregi opt fá á
hoþfean er aheimfean ne fá loft þagrtr litv. Eyuitar þirna
er Ψ axan feal þes er vm margan gengi gvma. heimfeá ó: hoþfeax
gozv harþa fono fa ix matki mvur. Hvgi ein þat veit er
þýr hiartra ngr ein er hana ser vm feva. arug er fót veri liveim 15
fnotrom maume ex ser arugo at vna. þat ee þa reynda er ee i rey
ri fat oc veþtae minf mýnar. hold oc hiartra var mer en hoþ-
ea mör þeygi ee hana at held: heþie. Billugf meý ee þax
bediom á fol hvita foþa iárlf ynþi þótti mer eeci vera nema
vþ þat lie at lífa. Áv ngr apni fealtv oþum coma eþ þv vilt 20
þer meþa meýan. alt ero ofeáþ nema einv viti fliean lavft fa-
man. Apr ee hvarþ oc vxa þottomz vífom vilha þra. hitt ee
hvgeða at ee haþa myndu geð hennar alt oc gamax. Sva com
ee neft at in nyta var vig ðrot arll vm vakin. meþ brexandom
liofof oc boznom víþi svo var mer vilftigr of vitapv. Oc ngr mo: 25
ni er ee var ex vm kominn þa var faldrot vm foþin. greý eit ee
þa þax enar góðu kóno hvndit bediom a. Marg er góð meþ
eþ gozva kanar hugbrigð vþ háli. þa ee þat reynda er íþ ráðþra
ca teygða ee afþerðir flioð. haþvngar hverrar leitapv mer
it hoþsea man oc haþða ee þes veþkil víþf. Heima glaþr gvma 30
oc vþ geftu reiþr fvþr feal vm fic vera. minig: oc málvgi eþ hann
vill marg þroð: vera opt feal goðf geta. Fimbvl þambv heþtr
fa er fát kan fegia þat er ofnotrf aþal. Ex aldna iotvn

ec fotta nv em ec aprtr *vm* komn fát gat ec þegiandi þar. *mā-*
rgom oþom *melta* ec imín *þrama* ísvttvngf *sólom*. *Gvnlæd* *mer* *vm*
gaþ *gvllnom* stóli á *drycc* inf *dýra* *míapar*. ill íþgiöld let ec *hana*
eptur *haða* *sins* inf *heila* *livgar* *sins* inf *svara* *séva*. *Rata* *mvn*
letome *rýmí* *vm* *fá* *oc* *vm* *griot* *gnaga*. *yfir* *oc* *vndir* *stodome* *iotna* *vegr* 5
sva *hætta* ec *hæfði* *tíl*. Uel *keyptz* *litar* *hefi* ec *vel* *notiþ* *fás*
er *fröþom* *vant*. *þviat* *ódrerir* *er* *nv* *vpp* *kominn* á *alda* *vél* *iarþar*.
I *fi* *er* *mer* á at ec *vera* en *kominn* *iotna* *goðdom* o: *ef* ec *gvnladar* ne
nýtac *enar* *godo* *kóno* *þeirar* *er* *lægdome* *arm* *yfir*. *Enf* *hundra*
ðagf *gengo* *hrimþvrfar* *hava* *ráþf* at *þregna* *hava* *hælló* í. at 10
balverci *þeir* *spvrðo* *ef* *hann* *veri* *méþ* *bændom* *cominn* *eþa* *hefði* *hanom* *svt*
tvngr *oþ* *sótt*. *Bá'g* *eip* *oðinn* *hyg* ec at *vnit* *haþi* *hvæt* *scal* *hanf*
trygdom *trva*. *svttvng* *svikis* *hann* let *svmbli* *þra* *oc* *grötta* *gvnlædo*.
M *ál* *er* at *þyha* *þvlar* *stóli* *at*. *vrþar* *brvni* at. *sa* *ec* *oc* *þag* 15
þac *sa* *ec* *oc* *hvgðac* *hlyðða* ec *amanna* *mál*. *oþ* *rvnar* *heyrða* ec *ðo*
ma ne *vm* *rádom* *þægdø* *hava* *hælló* at *háva* *hóllo* í *heyrða* ec *se-*
gia *sca*. *Radome* *þer* *loddþæfnir* at *þv* *råd* *némir* *móta* *mvndo* *ef* *þv*
nemr. *þer* *mvno* *góð* *ef* *þv* *getr* *nóttþvni* *fat* *nema* á *níofn* *ser* *eþa* *þv*
leitir *þer* *innan* *vt* *stadar*. *Radome* *þer* *l*. *a*. *þ*. *r*. *n*. *n?* *þolkvniþri*
kono *scal*, *tva* *þira* *þic* *íþaðmi* *soþa* *sva* at *hon* *lyki* *þic* *liðom*. 20
hon *sva* *gouir* at *þv* *gair* *eigz* *þingf* ne *þiodanf* *málf*. *mat* *þv* *vill-*
at ne *mannzki* *gaman* *þer* *þv* *sozga* *þvllr* at *soþa*. *Radome* *þ*. *l*.
anarf *kóno* *teygðo* *þer* *aldregi* *eyra* *rvno* at. *Radome* *þer* *l*. *f*. *en*.
aþialli *eþa* *þirði* *ef* *þic* *þara* *tíðir* *fastv* at *virði* *vel*. *Rad*. *þ*.
illax *man* *lattv* *aldregi* *ohæpp* at *þer* *vita*. *þviat* *aþ* *illom* *manne* *þo:* 25
þv *aldregi* *giöld* *ens* *góða* *hygar*. *Oþarla* *þíta* ec *sa* *þíta* *ei*
nom *hal* *oð* *illrar* *kóno*. *þlarap* *tvuga* *varþ* *hanom* at *þiólagi* *oc* *þeý*
gi *vm* *sana* *sá'e*. *Radome* *þer*. *ueitztv* *ef* *þv* *vin* *át* *þanz* *þv* *vel*
trvir *þarþv* at *þina* *opt*. *þviat* *hrifi* *vegf* *oc* *hávo* *grafi* *vegr* *er*
vetki *treyþr*. *Radome* *þer*. *godan* *man* *teygðo* *þer* at *gaman* *rv* 30
nom *oc* *nem* *henar* *galði* *meþan* *þv* *hþir*. *Radome* *þer*. *vin* *þinom* *ver* *þv*
aldregi *þyri* at *þlávum* *flitom*. *soz* *etr* *hiarta* *ef* *þv* *segia* ne
náir *ein* *hvertom* *allan* *hvg*. *Radome* *þer*. *oþom* *scipta* *þv* *scalt*
aldregi *víþ* *oþvina* *ápa*. *þviat* *aþ* *illom* *manne* *mvndo* *aldregi*

11
æ fotta nu em æ aþer u kominn þat æt æ þegandi þar ma
rðo orþo mlá æt minn þina iðvængl soló. Gvylad m um
gaf: gullnó stoli á dryc inl dyra miapar. il iþgald let æt ha
eþt hafa lís inl heila hugar lís inl svara leva. Rata minn
15 letæc rvinl u þa 7 u grior gnaga. yf 7 vnd stóðoe iotna veð
sua heza æt harði t. Gel heyptæ litar hejn æt vel noriþ þas
æ þ þam vant. þat ætæter er nu up komi á alda ves urþar.
þi æt m á at æt va en komi iotna goðo æt. eþ æt gvyladar ne
nytae enar goðo kono þrar æt laððoe arm yf. Ent hidra
10 dagl gengo hriþurþar hava rást æt þregna hava hallo i at
baldri þr spurdo eþ h vi m; þandoe comi eþ heþdi hō lut
cungr oþ loe. Þag eþ oðin hyc æt æt vnt hafi hē lē hē
tæðom tæ. luctog lviþu þ let lviþi þ 7 grotta gvylado.
20 **Q**al er æt þvina þvlar stola. urþar broþi at. la æt æt þag
þac la æt 7 hvdæc hlydda æt æt l tual. oþ vntar heyrda æt do
ma ne s mdo þandoe hava hallo æt hava holo i heyrda æt se
ga s. Radoe þ lodd: ayn æt þv tæd neri niota mdo eþ þv
næ. þ m god eþ: þv geot þoveþvntac neri á mofn s eþ þv
let þ iþan vntædar. Radoe þ l. a. þ. r. n. n. þ: vltvngri
25 kono stæ þvna þic þadmi loþa sva at hō lyki þic lidom.
hō s goz æt þv gair æs þigl ne þrodant malf. mar þv vill
at ne mlas gamay þer þv loþa þvllt at loþa. Radoe þ l.
anarl kono tæyðo þ adrege eþra ryno at. Radoe þ l. f. e.
apalli eþ þvði eþ þic þam tidir þaltv at vnti vel. Rad. þ
30 illaþ maþ laccv adrege ohavp at þ vta. þat q: illō mē þia
þv adrege gold æs goða hugar. Oþarla bita æt la þra: er
nō hal æd illrar kono. þlacap tōga varþ hō at þvlagg 7 þer
gi u lara lare. Radoe þ. vntæv eþ: þv vin æt þant þv vel
erov þarþv at þvna opt. þat hriþi veðl 7 havo gli veðr æt
35 vetchi tæyþ. Radoe þ. godan maþ tæyðo þat gaman ru
nō 7 nē licnar gade meþ þv lē. Radoe þ. vin þmō u þv
aldrege þvri at þlav stō. loþ æt þvarta eþ: þv loþa nō
nar em hvið allan hug. Radoe þ. orþo lcripta þv leat.
aldrege vþ olvina apa. þat q: illom mē mdo aldrege

gölu þinn ú gata en gödu þu min þu geyva mega licu þastan
logi. Sýnd er þa blandat hv e segja vgr einö allan hug
er betra e se braddo at va era sa uinn ados er vite er
leg. Radoc þ. þinnr ordó lena sekv þ vþ vra maþ opt n
bet bilur. þa er in vri vegr. Radoc þ. leo smiþ þv ver ne sa
þri smiþ nea þv siabō þ s. leo er scapaf illa ef scapt se
range þa e þer balt bedir. Radoc þ. hvarf þv balt karm gþv
þ baltu at 7 geyat þinn rrandō þrip. Radoc þ. ilo regni vþv
atdregi e lat þ at gode getid. Radoc þ. up lita fratu on
osto qratu qhkar dpa gümna syni lip þre v heilli haly.

Radoc þ. Ey þv vite þ gdoa hono qþia at gaman runō þra raga
nvd af raga scato þetta 7 lata þast va leþra manþe opt
er getr. Radoc þ. varay bid er þre va 7 eg of varay v þv vþ
al varast 7 v anast hono 7 v þ þ þreia at þrofar ne leku.

Radoc þ. at hadi ne hlacve haydu atdregi gest ne ganganda.

Opt into oggela þre er lita mi þ hyl þre to hynl e lita erac
þ s gey at galli ne þylgi ne þva illr at einuge duge. Rad. þ
at hre þul hleþv atdregi opt e got þ er gamlar qþa opt
er scarpō belg sekin od cōa þe er hangir m; ham 7 slakir
er; leim 7 vaj; m; vilmago. Radoc þ. gest þv ne geþna ne
atdregi molar gat þv valoþō vel. Rar e þ dre er rþa ll
olla er vþ iski þag þv gey eþa þ bidia mun þer let hys
auðo. Radoc þ. hvarf þv al drecki knol þv þ rardar meþ
þat ved recr vid alþri en eldi vid lotco en vþ albundi ar
vþ molþynge þall v þyrogri heþro ll mana qþia betri

Ott er at ce hece vinda meidi a netj alar mio. geyri vþ
þaþ 7 geyri odni; halyo m. aþei meipi er mangi vort
meþs þ aþ; rotō rey. Gid hleyri mio seido ne vþ hani
g. nykta ce niþ nā ec vþ rymar opandi nā þol er aþer
rean. I. imbul hōd mio nā ec aþ; enō þreia syni þal
þael beþte þadur. 7 ce dryc er; gat enþ þra mid aþ
vþ odneri þa nam ce þrovar 7 þroþ va 7 vaxa 7 vel
þnar. ad m. aþ. er leicadi ve in q; vki vef leicapi.
vnrar tāt þa vna 7 raðna staj; mioe stova staj; mioe

- göþf lán *vm* geta ex godi Ψ *mvn þic gónva mega licn þaftan*
at lofi. Sifiom er þa blandat *hverr er segia reþr emom allan hug*
alt er betra *en* se brigdom at vera era fa unnr *aðrom er vilt eit*
fegur. Radome þer. þrimur oðom fexa *scal, tv þer viþ verra max opt ix*
betri bilar. þa er ix *verri* veqr. Radome þer. scó smiþr þv *verv ne fee* 5
pti smiþr nema þv *sialþom þer ser.* scó: er scapaþr illa eþa scapt fe
rangt þa er þer ba'lf beðit. Radome þer. hvarf þv *ba'f kant qreþv*
þer ba'lví at *oc* gefat þinom *fiandom* fniþ. Radome þer. illo fegin *verþv*
aldregi *en* lát þer at godo getið. Radome þer. upp lita *scalattv, or-*
osto gialti glikir *verþa gymna* fýnr fíþr þitt *vm* heilli hahr. 10
- R adome þer. Eþ þv vilt þer goda kóno *qreþia* at gaman *rýnom oc* þa fag
nvd af fagro *scaldv* heita *oc* lata *þaft vera* leiþiz ma'ge gott
eþ getr. Radome þer. varan bið *ee þic vera oc eigz of váran* *ver þv viþ*
a'f varaþr *oc viþ* axarf kono *oc viþ þat* iþ þriðia at þioþar ne leiki.
- R adome þer. at háði ne hlátre haþðv *aldregi* gest ne ganganda. 15
- O pt vito ogðla þeir er sitia *ixi fýr* hverf þeir ro kynf *er* koma. erat
Ψ *sva* göþr at galli ne fylgi ne fva illr at emvge ðvge. Rad. þer
at három því hlþv *aldregi* opt er gott þat er gamlir *qreþa.* opt
o: scaþpom belg *scilin* oð *coma þeim* er hangir *meþ* hámi *oc* skollir
meþ serám *oc váfir* *meþ* vilmógom. Radome þer. gest þv ne gezia ne 20
agrind hrókir get þv *válóþom* vel. Ramt er þat tre er ríþa *scal*
a'llom at vpp loki ba'g þv gef eþa þat biðia *mvn þer* lqf *hvers*
ahíðo. Rapome þer. hvarf þv a'f dreckir kiof þv þer iardar *megni*
þvat ioð *tecr* við a'þri ex eldi: við sóttom *eik* viþ *abbindi* ax
við þiolkyngi ha'ill *viþ* hýrogi heiptom *scal* mána *qreþia* beiti 25
viþ bit sóttom ex *viþ* ba'lví *rýnar* fólð *scal* *viþ* flodi *taca.*
- U get ee at ee hece vundga meiði a ngrtr allar nío. geim vn-
daþr *oc* gefin oðni. fialþom mer. a þeim meiþi er mangi *veit*
hverf *ham* af rótom *ren.* Uið hleiþi mic *feldo* ne viþ *hómi*
gi nýfta ee niþr *nam* ee vp *rýnar* oþandi *nam* fyll *oc* aþtr 30
þatan. Fimþvl líoð nío *nam* ee af *enom* fregia *fýni* ba'f
þó: bestlo [fýn]þaðvr. *oc* ee ðryc of gat ení ðýra *miaðar*
a'fín oðrerí. Þa *nam* ee fýqvaz *oc* fýoþr *vera oc* vaxa *oc* vel
haþfaz. oð *mer* af oði o:z *leitaði* *verc* *mer* af *verki* *verc* *leitafi.*
- R vnar *mvnt* þv fína *oc* raðna *þafi* *míoc* *stó:ia* *þafi* *nnoc* 35

- stína staði. er fábi fimbvl þvlr oc goiðo ginregin oc reift hro-
ptr ragna. Oþin með afom ex fýr alþom dvalin dain. oc ðvergom
fýr afvið: iotynom fýr. ee reift fialfr fymar. Veiztv hve rifta
scal veiztv hve rafa scal v. h. fá scal v. h. freifta scal. v. h. biðia scal
veiztv h. blóta scal. v. h. feiða scal. v. h. foa scal. Betra er obe 5
þit ex fe ofblotþ ey fer til guldif gjoþ. betra er ofent ex fe of
fóit. sva þvnd: vm reift fýr þioþa ra'e þar hann vp vm reif er hann apt
of kom. Lioþ ee þar kan er kasat þioðanf kóna oc manz. if
ma'gr. hialp heitir eit ex þat þer hialpa mvn vþ fæ'com oc fogom oc fvtom
gozvollom. Þat kan ee n. er þvrfo yta fýnr þeir er vilia lænar hva. 10
Þat kann. ec. iii. ef mer verþ: þar'f micil haptz vþ mina heipt ma'go.
egiar ee ðeyfi miza andfcoða bitaþ þeim vapu ne veler.
Þat kann. ec et iii. ef mer fýrðar bera þarð at bóg himom. sva ee gel at
ee ganga ma fprettr mer af fótom frotvk en af hændom hapt.
Þat kann. ec it v. ef ee fe af fári scotin flein ifolei vada flygra hann sva 15
stint at ee starðvigac ef ee hann fiónom of fec. Þat kann. ec et vi. ef mic
fennr þegn árotom ráf vidar oc þax hal er mic heipta qveþr þax
eta meín held: ex mic. Þat kann. ec it. vii. ef ee fe havan loga
fal vm fes ma'gom. brenrat sva breit at ee hanom biargigac þax
kan ee galð: at gala. Þat kann. ec ip. viii. er allom er nyfamliet 20
at nema. hvarf hatr vex með huldngf sónom þat ma ee boða brát.
Þat kann. ec ip. ix. ef mic naþr vm stend: at biarga fári míno afloti.
vnd ee kyri vagi á oc svefic allan fe. Þat kann. ec ip. x. ef ee fe
tvnrþo: leica lopti a. ee sva vine at þeir villir fara sinna
heim háma fiza heim hvga. Þat kann. ec ip. xi. ef ee scal til orofito lei 25
þa langvni. vndr randir ee gel ex þeir með riki fara heilir
hildar til heilir hildi fra. coma þeir heilir hvaþan. Þat kann. ec ip. xii.
ef ee fe atre vppu vaða virgul ná. sva ee rift oc ur'nom fáe at
fa geng: gvni oc meðr vþ mic. Þat kann. ec ip. xiii. ef ee scal þe
gn vngan verpa vatni á. mvnaþ hann falla þótt hann ifole kómi 30
hnígra fa halr fýr hio'om. Þat kann. ec ip. xiiii. ef ee scal fýrða li-
þi telha tiva fýr. afa oc alfa ee kan allra fkil fár kan ofn-
otr sva. Þat kann. ec ip. xv. er gól þioð reyrr ðvergr fýr ðellingf
ðvrom. afl gol hann afom ex alþom þrama hvgio hroptatý.
Þat kann. ec ip. xvi. ef ee vil inf svina manf haða ged alt oc 35

gaman. hvgi ee hverfi huit armri kono *oe* fuy ee *hennar* allom lófa.
Þat kas ee íþ. xvii. at mic mvn feint fíraz eþ man vuga man. ho
þa þesa mvnþv loddþafnvr lengi vanr vera. þo fe þer god eþ þv ge
tr nyt eþ þv nemr þarf eþ þv þigr. *Þat kann.* ee íþ. xviii. er ee
æva kenig mey ne manz kóno alt er betra er ein *vm* kas þat
fylgw hoda lócom. *nema* þeiri eini er mic armri ver eþa min fyftar
fe. Nv ero hava mál *qvem* háva hálló i allþarf yta fonom
10ta oþarf yta fonom. heill fa er qvad heill fa er kas níoti fa er nam
Raþ þv mer nv frzG **vaþþrvðmf mal** heidr þerf hlyðdo.
allz mic fara tídir at vita vaþðrvðmf. forvitni mic
16 la *qvæþ* ee mer aþonnom *staþom* við þan in alfvísa íotvn.
*H*eima letia ee *menda* *hennar*faði igrðom goda. þvat engi íotvn ee
hvgða íafn *ramman* fem vaþðrvðmi vera. Fíolþ ee fói fíolþ ee
freiftada fíalþ ee reynda regin. hitt vil ee vita hve vaþðr
vþmf fala kyni fe. Heill þv farir heill þv aþtr kómvr heill
15 þv afinom sér. qþi þer ðvgi hvarf þv fealt o: alda faþr oðdom mæla
íotvn. For þa oðin at freifta oþ fpeei þes *ms* alfvísa íótvuf
at hálló *hann* com *oe* atti ímf faðvr in gece ygr þegar. Heill þv
nv vaþðrvðnr nv em ee íha'll komun aþic fíalþan fía. hitt vil
ee fyrft vita eþ þv froþr ser eþa alfvíþr íotvn. Hvat er þat *manna*
20 er íminom fal *verpome* oði á. vt þv ne comvr oðom hállom ofra
nema þv in fíotrari ser. Gagnraþr ee heiti nv emc af gongo
komin þyrft t. þísa fala. laðar þvrþi heþi ee lengi
farit *oþinna* andþanga íotvn. Hvi þv þa gagnraþr mælz
af gólþi *fyr* farþv ífes ífal. þa feal freifta hvar fleira v
25 ti geftr eþa in gamli þvlr. Oaþigr *Ψ* er til aþigf komr mæli
þarfí eþa þegi. ofr mælgí micil hyg ee at illa geti *hvem*
er vþ kaldriþíadan komr. Segþv mer gagnraþr allz þv agólþi
vill þmf *vm* freifta *þrama*. hve fa heftr heitvr er hverian ðregr
ðag *oe* ðrott margo. Seimfaxi heitvr er in feira ðregr ðag *vm*
30 ðrott margo. hefta beztr þyceir *hann* mæþ reid gotom ey lysvr ma'n
af marí. Segðv þat gagnraþr? hve fa íó: heitvr er aþtan ðregr
nott *oe* nyt regin. Hrimfaxi heitvr er hveria ðregr nótt *oe*
nyt regin. mel ðrópa fellir *hann* mozgin *hvern þaþan komr* ðag
35 *vm* ðala.

S egðv þat g? hve sv á heitur er ðeilir með iotna fónom grvnd oc með godom. Þing heitur á er ðeilir með ¹⁰ alða fonom grvnd oc með godom	iotna
opin rena hon scal vm alð: ðaga verþrat is a á. Segðv þat g. a? hve fa vällr heitur er fínaz vígi at fvrtr oc in svafo god. Uigrþr heitur vollr er fínaz vígi at fvrtr oc in svafo god. hvndraþ r-	0
afta hann er a hverian veg fa er þeim vollr vitaþr. Froþr ertv nv geftr þar þv a becc iotvnf oc melome ifesi faman. haþði	5
vedia við scolom ha'llo 1 geftr vm geðspeki. capitvlum.	0
S egðv þat íþ eína ef þitt qþi ðvgr oc þv vaþrvndmr vittr. hvaþan iorð vm com eþa vp himnum fyrft in froþi iotvn. Ór ymf hol	10
ði var iorð vm scarpvð en or beinom bio:g? himnum or ha'fi inf hrím kalda iótvnf ex or fveita fioz. Segðv þat. ii. e. þ. e. ð. oc þ. v? hvadan máni vm kom sva at þer menn yfir eþa fol íþ fama. Mvndil	0
fqri heitur hann er mána þaþr oc sva folar íþ fama. humm hverfa þa scolo hverian ðag arðom at ár tali. Segðv þat. íþ iii. allz þic fvinan	15
queþa oc þ. v. v. hvadan ðagr vm com fa er þer drot yfir eþa nott með mðom. Dellng? heitur hann er ðagf þaþr. ex not var narvi boim. ný oc niþ scopo nýt regin arðom at ar tali. Segðv þat íþ. iii.	0
a. þ. f? hvadan vetr vm com eþa varmt fvmar fyrft með froþ regin. Undfvalr h. hann er vetrar þaþr ex svaþþ: fvmars.	20
S egðv þat íþ. v. a. þ. f? hverr afa ellztr eþa ymf miora yrþi í arðaga. Órófi vetra aþr veri iorþ scórvþ þa var bergelmr bouun þrvðgelmr var þes faðir ex argelmr aþi. Segðv þat it. vi. a.	0. q
þ. f. q. hvaþan argelmr com með iotua fonom fyrft in froþi ió tvn. Or elvagom ftveco eitr ðropar sva óx vnz varð or iotvn	v.
S egðv þat íþ vii. a. þ. f. q. hve fa bózn gat ex aldm iotvn. er hann haþdit gygiar gaman. Vndr bendi vaxa qvabo hrímþvrfi meý oc ma'g faman. fótr við fqri gat inf froða iotvnf	0. q
ser haþðarþan fon. Segðv þat íþ. viii. a. þ. f? hvat þv fyrft mant eþa fremft vm veitzft þv ert alfvþr iotvn. Órófi vetra	30
aþr veri iorð vm scarpvð þa var bergelmr bouun. þat ee fyrft vm máni er fa in froþi iotvn var a lvð: vm lagið: Segðv þat íþ ix. a	0. q
þ. f. q. e. hvadan vind: vm kom sva at þer vág yfir e. menn hann fialfan vm síá. Hrefvelgr heitur er fitr ahimuf enda io	v. q
tvn iarnar háam. af hann vengiom queþa vind koma alla menn	35
ýfir.	

S egðv þat íþ. x. a. þu tiva rá'e all vafrvðnir vitir. hvaðan moðr
vm kom með afa sonom hoðom oc hargom hann reð: hvnu mo:gom oc varþ
aþ hann afom alix. Ivana heimu feopo hann víf regin oc feldo at
gíflngo godvm. ialdar rá'e hann mvn aprt coma heim með vífom var

S egðv þat et. xi. hvar ýtar tvnom i hargvaz hverian dag. *¶*nom. 5

Val þeir kiofa oc ríþa vígi fra síta meik vm fáttir saman. Seg

þv þat íþ. xii. hví þv tiva rá'e all vafrvðnir vitir. fra iotna
q rínom oc allra goda segir þv íþ fanafta ix alfvín iotvx. Fra
iotna rínom oc allra goda ee kav segia fatt þvat hvern hefi ee
heim vm komit nio kom ee heima fyrir mflhel neðan himig deý 10

q ia o: helo halr. Fiolþ ee fo: fíolþ ee freiftaþac f. ee re
ynda regin. hvat lífr manna þa er mu meira lífr fimbvl vetr með

q fírom. Líf oc líðrafir ein þar leynaz mvno iholti hoddmi
mífl. mo:gin ða'gvar ðav fer at mat haða þaþan af aldir a

q laz. Fiolþ ee. f. f. e. f. hvaðan com fol ain fletta himin þa 15

q þa er þesa hefir þennir farit. Eina dottir þer alfræðvll
apr hana þennir fari. fv scal ríða þa er regin deya modvr þra

.q tír mef. Fiolþ ee f. f. hveriar ro þer meyar er líþa mar
v.q yfir frodgediþar fara. Þriar þíod ár falla þo:þ yfir meý
ia ma'þrafis. hamngio: einar þeira iþem ero þo þer með 20

o q iotnom alaz. Fiolþ ee f. f. hverir raþa efir eignom goda þa er
.q floenar fvrtá logi. Víþar oc váli bygia vé goda þa er floe

.q nar fvrtá logi. móþi oc magni scolo miollni haða ok vna
at vígþroti. Fiolþ ee. f. hvat verþr oðm at aldre lagi þa

v.q er rívfaz regin. Vífir gleypa mvn alda faþr þes mvn ví
þar reca. kalda krapta hann klyfia mvn vingnif vígi at. 25

o.q F íolþ ee fo: f. hvat melta oðm apr abál ftigi fialfr íeyra fý
v.q ni. Ey mane þat veit hvat þv i ardaga fagðir íeyra fym. f
eigom mvnmu melta ee mína fonna ftafi oc vm ragna rá'e.

v.q **H**Nv ee vþ oðm deildaec mína oþ speci þv ert e víf 30
raðvngv konvngv attí tva fra sonom. hraðvngl konvngl. afr vera.
fono het anak agnar en anak geirraþr. Agnar
var x. vetra ex geirrað: viii. vetra. þeir reþo tvær á

báti með dógar finar at smá físci. Vindr rac þa ihað vt
I nát myrkri brvto þeir við land. oc gengo vp fvrndo cot bönda
einn. Þar voro þeir vin vetrin. Kerling fostraði agnar ex
karl geiroð. At vári fecc karl þeim seip. Enn er kérling þá
leiddo þa til strandar þa mælti karl ein mæli við geiravð. Þeir 5
fengo býr oc qvomo til stæðva fæðvrf sínf. Geiroþr var fram
íscipi hann hlóp vp aland ex hratt út seipino. oc mælti. Farþv
þar er snýl haði þic. Scipit rac vt. En geiroðr gek vt til
bóiar hanom var vel fagnat. þa var fapir hanf andaðr. Var þa geir
ravðr til konvngf tækin. oc varð Y agætr. Óþin oc frig fato 1 10
hlþscíalfo oc fa vm heima alla. odin mælti. Sér þv agnar fostra
þin hvar hann elr boin við gygi ihellinom. Enn geiroþr fostrri min
er konvngr oc fitr nv at landi. Frig f. Hann er mat niþingr fa at hann
qvælr gesti sína ef hanom þiccia of margir coma. Óþin f. at þat er in
mesta lygi. Þv vedia vm þetta. mál. Frig sendi efeit meý sína 15
fvllo til geiroðar. Hou bad konvng varaz at eigi fyr gerþi hanom fíolkv
nigr Y. fa er þar var kominn iland. oc fagði þat marc á at engi
hvndr var fva ólmr at á hann mvndi hlþpa. Enn þat var in mestu he-
gómi at geiroþr veri eigi matgóþr. oc þo lætr hann handtaca þan man.
er eigi vilðo hvndar áraða. Sa var ífeldi blám oc nefndiz 20
grimmv. oc fagði ecci fleira fra ser þott hann veri at spvrþr. Konvngr let
hann pína til fagna oc fetia mill elda tvegia oc fát hann þar vin.
nætr. Geiroþr konvngr atti fon x. vetra gamlan oc hét agnar
eptir broþur hanf. Agnar gecc at grimmu oc gaf hanom hom fvlr
at drecca. fagði at konvngr goði illa er hann let pína hann fac lar 25
fan. Grimmv dracc af þa var elðrin fva komin at fældrin

Heitv ertv hrípvr oc heldr. Grimmf m bran af grimm. hann q. al
til micill góngome fír fvni. loði svþnar þott ec a
liopt berac brenome fældr fyr. Átta nætr fat ec mil 30
li elda her sva at mer mangi mat ne báð. nema ein agnar er
er ein scal ráða geiróþar fom gotna lande. Heill scaltv agnar
allz þic heilan biþr veratyr vera. einf drycciar þv scalt al
ðregi betri giold geta. Land er heilact er ec ligia fe

afom oc alfom nef. en ífrvðheimi *scal þór vera vuz vm rívfaz*
 regin. Ýðahr heita þar er vllr hefir ser vm gozva fali. alþheim
 freyfr gáfo í arðaga tívar at tan ffe. Bq: er fa in þriði
 er blið regin silfri þacþo fali. valafcalþ heitir er velti ser ás
 iardaga. Saecqa becer heitir enn iii. en þar svalar knego vsir 5
 ýfir glýmia. þar þar oðin oc faga drecca vm alla ðaga glarð o:
 gvllnom kerom. Glarð heimr heitir en v. þarf en gvll biarta
 alhall, varhlall við of þrymir. en. þar hroptr kys hverian ðag va-
 pn ðarþa vera. Miöc er apkent þ. er. o. k. f. k. vargr hangir
 fyrr vestan ðyr oc ðrvir arn yfir. Miöc er apkent þeim er til ofins 10
 koma fal kyni at fia. scaprom er ran rept scioldom er falr þa
 kibr brynom vm becki strát. Þrym heimr heitir en vi. er þiazí
 bio fa in amátki iotvn. enn nv scaði bygvir feir brvð: goda
 foznar toptir fadvr. Breiða ero in sivndo en þar balð: hefir
 ser vm gerva fali. apvi landi er ec ligia veit fofa feien stafí. 15
 H immbioz ergo en atto en þar heimdall qveþa valða vgom. þar vozþr
 goda dreccr ivero ran glapr góða moþ. Folevangr er in
 nivndi en þar freyia rþ: fesa costom ífal. halþan val hon
 kys hverian ðag en halþan oðin á. Glitnir er in x. hann er gvllí
 stvðð: oc silfr þacþr íþ fama. enn þar fofeti bygir flestan 20
 ðag oc svæfer allar fakir. Nóa tvn ero en xi. enn þar moþþr
 hefir ser vm gozva fali. manafengill en meinf vani hatimbro
 þom harg. Hrífi vex oc há grafi vinþarf land. víði en þar ma-
 vgr of læze af marf baki frøen oc hefna fadvr. Andh
 rimmir lētr ield hrimne fē hrimni fōðin. flefca bezt 25
 en þat fáir vito hvat ein heriar alaz. Gera oc freca fēðr
 gvntamþr hroþigr heria fad: en víþ vin eitv vapu ga
 fvgr oðin ē lifir. Hvgin oc mvnin flivga hverian ðag
 iozmvn grvnd yfir. ovme ec^{of} hvgin at hann aptr ne comþ
 þo síame meir vm mvnin. Þytr þvnd vnir þióp vit 30
 niþ físer flōði í. ár stræmr of micill val glæmi at va
 þa. Val grind heitir er stend: velli á heilog fyr helgom
 ðvrom. fozn er sv grind en þat fáir vito hve hon er ilás
 lokin. Fimmhvndrvþ golfa oc vm fiozom togom fva hyg

ee bilfeirni með bygomó? rana þeira er ee rept vita mínf veit
ee mest magar. Fimmhvöndrvþ dýra oc vm þiorom togom seu hryg
ee at valhællö vera. viii. hvöndrvþ einheria ganga o: einom
ðvrom þa er þeir fara at vitni at vega. Heiþrýn heitur geit
er stend: hællö a heriafaðif. oc bitr af læraþs limom feap ker fý 5
lla hon skal mf seira miadar kna at fv veig vanaz. Eikþy-
rnur heitur huotr er stend: ahællö heria faþrf. oc bitr af lær
aþf limom en af hauf hoznom drypr ihvergelmi þahan eigo votn
aþll vega. Síþ oc viþ fekin oc eikin fvæl oc gvþró þiorom oc
þumbvlþvl. rin oc renandi gipvl oc gæpvl. gæmvl oc geirvi 10
mvl. þer hverfa vm hodd goða. þýn oc vin þæll oc hæll. grab
oc gvþrom. Vín á heitur enn aroz vegfvín þridia þiodnvin.
nýt. oc næt. næn. oc hraen. flþ oc hriþ. fylgr oc ylgr. viþ oc ván
vænð oc ftrænð gæll oc leiptr þer falla gvmmom ngr er falla til
hehar hedan. Kæmt oc armt oc kerlæggar tvgr þer skal þok 15
vaða hverian dag er hann ðoma fer at afeiyðrafilf. þvi at
af brv brex æll logo heilog votn hlóa. Glapr oc gyllr gler
oc sceiðbrimur silfrintoptr oc fimr gifl oc fálhofnur gvlltoppr oc
lettfeiti þem rida gefir íóm dag hvern er þer ðoma fara at af
ei yðrafilf. Þriar rotr standa aþria vega vndan afei 20
yðrafilf? hel býr vndur eini anari hrzmþvrfar þridio mennzkur.
menn. Ratatofer heitur ikom er rena skal at afei yðrafilf. arnar
oð hann skal ofan bera oc fegia niþhægvu niþr. Hirtur ero oc þior.
þeirf af hefingar á. agaghalsur gnaga. ðain oc ðvalix. ðvneyr
oc ðvraþró. Ormar fleiri hgia vndur afei yðrafilf en þat vf 25
hygi hverr. ofviþra apa. Goin oc moin þer ero grafvitnif fynur
grabacr oc grafvællvþr ofnur oc fvaþnur hyg ee at e feyli meipf
qvifto má. Afer yðrafilf drygir erfði meira en menn viti
hiotr bitr ofan en ahlþo fýnar fcerþer niðhægr neþan.
H rift oc mist vil ee at mer hozn beri feegivld oc feægvf. hildi 30
oc þrvði hlæcc oc herfiotv. gæll oc geirævl. randgrif. oc rap-
grif reginlæf þer bera einheriom á. Arvaer ocalfvip:

19
at villfærni m: bu: or: rana þia e: re: rept vita min: ven:
ec mett magar. þ. imhvordrup dora 7 v: juoro to: s: hyc
ec at valhallu vā. um. hvordrup einhja ganga a einor:
durō þa e þr: para at viciu at vega. Heiþron heit gete
e stende hallō a hjaradaf. 7 hitr g: letaps limō scap ker þy
lla ho st: mt leira mīdar kna at so veig vanaz. Eilþy
rñ heit hiocty er stende ahallo hja þaupst. 7 hitr ap: let
apl limō en g: hl: hornō dreypr ihögelmī þan eigo vort
all vega. Sif 7 vif sekim i ekan sual: 7 gylþro juoem 7
f: iþulþul. rñ 7 reyzandi gþul 7 gþul. gamul 7 gerrvi
mul. þer hūja v: hōda goda. þyn i vin þall 7 hall. gras
7 gylþoen. Vin a heit en vyoze veggvng þridia þiednuma.
nyt. 7 navt. navt. 7 hrov. slip 7 hrip. tylgr 7 ylgr. vif i van
vand 7 strond. gaull 7 leipce þer þalla gyno ner e jalla t
hehar hēday. Rornc 7 arnc 7 klugar tuz þer st þor
vada hūjan dag er h: doma þer at alcyþdrasill. þer at
al þro hreg vil logo heilog vort hloa. Glast 7 gyllir gler
7 seidþrim silfrtoptr 7 sinu gull 7 þalþorñ gull toptr 7
letþer þei rida afir iom dag hūn er þr: dōa para at al
ei yodrassill. Þriar vort standa aþria vega undan alci
yodrassill: hel þyr vud eni azari hmpurlar þridio mī
ō. Þatatolet heit thoen e reya st at alci yodrassill. vñ
as h: st: opam þa 7 legia niphocui rñ. Hūc ego 7 juoer
þeurl g: heymgar a. agaghals gnaga. dan 7 dvalur. dora
7 dirapre. Ormar ylenz lista und alci yodrassill er þ: vj:
hper hū. osvibra apa. Hōm 7 moim þr: ego g: vortil syn
gerbacc 7 grasvallup or ñ 7 suaz: hyc er at s: syth māt
stō ma. Ater yodrassill dryg erþidi meira en in vort
hōat hitr opam en aþlipo þunar vortþer nūhvoc ner
rilt 7 milt vil ee at in hornū þatavald 7 scogul. hūc
7 þendi hlacc 7 hjuot. gull 7 gora vñ. raddge: þ. 7 rñ
gyl þer hū. vñhvam vil. Ormar vñhvam

þeir scolo vpp hedan svangir fol draga. enn vnið þeira bógom fálo
bliþ regin efir ifarn kol. Svæl heitir hann stendi solo fyrir fei-
oldi feinander góði. bioꝝ oc brim ee veit at bresa scolo ef
hann fellr ifrá. Scæll heitir vlfr er fylgir eno scirleita goði
til varna vidar. ex asar hati hann er hroþ vitmf sonr fa scal
fyr heida brvði hunnmf. Ór ymf holdi var iorþ vm fearvð ex
or sveita fær bioꝝ or beinom baðmr or hári en or hæfi hi
mun ex or hanf brám gerðo blið regin miðgarð manna sonom. ex
or hanf heila voro þar in harðmoðgo fey æll vm fearvþ. Ullar
hylli hefr oc allra goða hverr er teer fyrstr afvna. þvrat opnr
heimar verþa vm áfa sonom þa er hefia af hvera. Ivalda fymr
gengo iardaga scipblaðm at scapa. scipa bezt scrom frey
nytom niardar bvr. Afcr yðrafilf hann er oztr vþa en scip
blaðnr scipa oðin afa en ioa fleipnr bilraft brva en bragi
scalða habroc hæca en hvnda garmr. Svipom hefi ee nv
[.] ýpt fyr figtiva sonom viþ þat scal vilbioꝝ vaca. ællom áfom þat
scal ix coma egif becci á ægif drecco at. Hetome grimr hetome
ganglen herian oc hialmber. þecer. oc þriði. þvndr.^{oc}vþr. helbli-
ndi.^{oc}hár. Saþr oc svipall oc fangetall hertetr. oc hnicar biley
gr baleygr bælverer flolnr. grimr oc grimnr glapfviþr oc fiarfviþr.
S siþháttir siþfcegr. sigfæði hnikvþr alfaþr valfaþr atriðr
oc farma tyr. eino nafn hetome aldregi siz ee með folcomi fó.
G rimne mic héto at geiraðar en ialc at ófmvndar en þa kial
ar er ee kialca dró. þró: þingom at. Ofci oc ómi. iaþnhár
oc biþlindi gandr oc harbarði með goðom. Svipnr oc sviprtr
er ee het at farce mimf ocðvlþa ee þan in aldna iótvn.
er, þa, ee miþvþmf vare mf mōza bvrar oðin ein bani.
A vlr ertv geiroþi hefr þv of drvccit miclo ertv hnv-
ix er þv ert mino gengi ollom ein heriom oc oþmf hylli.
F iolþ ee þer sagða en þv fat vm mánt of þic vela vimr
męki ligia ee fe mms vinar allan idreyra drifin. Eg
moþan val nv mvn ygr haþa þit veit ee lif vm hþit

varar ro ðifir nv knattv oðin síá nalgazftv mic ef þv
megir. Oþin ec nv heiti ygr ec áþan het hetvme þvndi fyrir
þat? vaer oc feiþingr váfvþr. oc hroptatýr. gatr oc ialer með
goðom. Oþnir oc fvaþnir er ec hyg at oðnir fe allir af einom mer.
G eiropþr konvngv. fat oc hafði fverþ vm kne ser oc brvgðit til miþf. En er 5
hann heyrþi at oðin var þar kominn ftotþ hann vp oc vildi taca o.
fra eldinom. Sverþit flapp o: hendu hanom viffo holtin niþr. konvngv
ðrap fotti oc fteýptiz afram en fverþit ftotþ ig^go^gnom hann. oc fecc hann bana.
O þin hvarf þa. En agnar var þar konvngv lengi síþan. For feirnis.

Freyr som marþar hafði fetze ihlþfkialf oc fa vm heima 10
alla. Hann fa i iotvn heima oc fa þar mey fagra þa er hon gecc
fra feala fæðvr snf. til fcemmo. þar af fecc hann hvgfottir miclar.
Scirnir h. fco svein freys. moþr baþ hann qveþia freý malf. þa
meþti feaði. Ristv nv feirnr oc gacc at beida occarn mala ma
vg. oc þes at fregna hveim enn froþi fe ofrþi aþi. Scirnir q. Illra 15
oþa er mer ón at ykrom fyni ef ec geng at meþa viþ marg. oc þes
at fregna h. enn. f. f. o. a. Segðv þat freyr folc valði goða
oc ec vilha vita. hvi þv ein fitr en langa fali min ðrotin vm
ðaga. Hvi vm fegiac þer fegr en vugi mikin móðtrega. þvat
alfræþvll lysir vm alla ðaga oc þeygi at minom mvnom. Mvni 20
þina hycca ec sca micla vera at þv mer fegr ne fegr. þvat vngv
faman varom iárdaga vel meþtim tveir trvázc. Igymif gar
þom ec fa ganga mer tþa mey. armar lyfto en af þapan alt lopt
oc lægr. Meþ er mer tðari en man hveim aþgom i árdaga. afa
oc alfa þat vill engi Y at viþ fát féim. Mar gefðv mer þa þan 25
er mic vm myrqvan beri vifan vaþr loga. oc þat fverþ er fialft
vegiz viþ iotna ett. Mar ec þer þan gef er þic vm myrqvan berr
vifan vaþr loga. oc þat fverþ er fialft mvn vegaz ef fa er hoþer
er heþer. Sc. meþti viþ heftin. Myret er vti mal qveþ ec ocr fa
ra vrig fioll yþer. þyria þioþ yþer baðir viþ comvme eþa ocr 30
baða teer fa in amatki iotvn. Scirnir reiþ i iotvn heima
til gymis garða. Þar voro hvndar ólmir oc bvnðnr fyrir feiðgar
ði.

líhði þes er vm fal gerðar var. Hann reiþ at þar er feliurþir
 fat a hargi oc qvaddi ham. Segðv þat lurþir er þv a hargi fitr
 oc vardar alla vega. hve ec at anspilli komvme enf vnga
 .q mánf þyr greyiom gymif. Hvat ertv feigr eþa ertv fram gen
 gix anspillif vanr þv scalt ę vera goðrar meyar gymis. 5
 q K oftir ro betri held: ex at klæcra fe hveim er fýs er fara. eino
 q ðogri mer var ald: vm scapaþr oc alt lif vm lagið. Hvat er þat
 hlym hlymia er ec hlymia heyrri nv til. osom rænom i. iorþ
 bifaz ex allir þyr scialfa garðar gymif. Ambot q. Maþr er
 q her vtí stugin af marf báci ió letr til iardar taca. In biþþv 10
 ham ganga ioccaru fal oc drecca in męra mioþ. þo ec hitt óvme
 at her vtí fe min broðvr bami. Hvat er þat alfa ne afa so
 na ne vífa vana. hvi þv ein vm komt ęikin fýr yfir ór
 falkyni at fia. Emkat ec alfa ne áfa sóna ne vísa vána.
 þo ec ein vm kome eikin fýr yfir yðo: falkyni at fiá. Eph 15
 ellþo her hefi ec al gvllin þar mvn ec þer gerþ: geþa. friþ
 at carpa at þv þer frey qvedir oleiðaftan at lifa. Eph. xi.
 ec þic aldregi at manzcif mýnom. ne viþ frey meþan occart
 q fio: lifir bygiom þeði faman. Bá'g ec þer þa gef þan er
 brend: var meþ vngom oþinf fýni. atta ero iafnhæfgir er af 20
 q ðrivpa ena nivndo hverio nótt. Bá'g ec þiccac þot brend:
 fe meþ vngom oðinf fýni. era mer gvllz vant igærþom gymif
 q at deila fe faþvr. Sér þv þena meki mer miofán mal-
 fan er ec hefi iheudi her. hæfþ hægva ec men þer halfi af nema
 þv mer fętt fegir. Ánað þola ec vil aldregi at manzcis 25
 mvnom. þo ec hinf get eþ iþ gymir finiz vígf otraþir at
 ycr vega tíði. Ser. þ. þ. m. mer. er e. h. h. her. þyr þesom egiom
 hmigr fa in aldni iotvn verþ: þin feigr faþvr. Tams ven
 ði ec þic ðrep ex ec þic temia mvn męr at minom mvnom
 þar scaltv ganga er þic gymna fýnr lifan eva fe. Ára þvfo a 30
 óz, scaltv ar fitia. hóva heimr, fuvga helhar til matr fe þer leiþr
 ex manna hveim en fráni oimr meþ firom. At vud: fionom þv
 verþir er þv vt kom: aþic hrimmr hári. aþic hotvętna

ftari. viðkvæmi þv verþir enu voþr meþ goðom gapíþv gríndom fra.
T ópi oc ópi tráfvl oc óþoli vaxi þer tár meþ trega. feztv mþr
en ee mvn fegia þer fvaran fvf breca. oc tvenan trega. Tra
mar gneyþa þie scolo gerftan dag iotna gærþom i. til hrim
þvrfa hallar þv scalt hverian dag kranga kofta láf kranga
cofta vón. grát at gamni scaltv igogn haþa oc leiða meþ ta
rom trega. Meþ þvrfi þrihaþþvþom þv scalt e nára eþ ver
láf vera. þitt geð grípi þie mozn momu ver þv fem þistil fa er
var þrvingin i æn ofán verþa. Til holtz ee gecc oc til hráf viðar
gambantein at geta gambantein ee gat. Reíþr er þer oþin reíþr
er þer afabragr þie scal freyr fíasc. en fýrin illa meþ en þv
fengit heþer gamban reíþi goða. Heyri iotnar heýri hrzmp
vrfar fynr fvtvnga fialþer afhþar. hve ee fýr byð hve ee fýr
bana manna glaým man. manna nyt man. Hrimgrímur heitv þvrf
er þie haþa scal fýr nagrind: neþan. þar þer vil megir avíþar ro
tom geta hland gefi. Qþri dryccia þa þv aldregi meþ af þi
nom mvnom. meþ at minom mvnom. þvrf rift ee þer oc þria fta
fi ergi oc eþi oc oþola. sva ee þat af rift fem ee þat á^erift ef gozaz
þarþar þes. Heill verþv nv held: svein oc tac víþ hrímcál
ki fvlom foznf maþar. þo haþa ee þat etlad at myndac al-
dregi vna vaningia vel. Órindi mín vil ee æll vita að:
ee riþa heim heþan. neþ þv aþingi mvnt enom þrofta nena mar
þar fyni. Bari heitv er víþ beði vitom lvnd: logn fara. en
en ept neþr ix. þar mvn marþa fyni gerþi vna gamanf. Þa
reíþ feirnir heim freyr stod vtu oc qvaddi hann oc fperþi tíþinda. Segþv
mer þat feirnir. aþr þv verþir fæðli af már oc þv ftigr feti framar.
hvæt þv arnaþr i iotvni heima þins eþa minf mýnar. Bari. h. l. er.
vi. l. l. e. e. n. n. þ. m. n. f. g. v. gamanf. Læng er notf langar
ro tvær hve vm þreyiac þriár. opt mer manar min þotti
ÞOR FOR OR æftr **harbarz hoð** EN fía halþ hy nótt.
vegi oc kom at fvndi eino aðrom megom fvndzins var
ferio karlin meþ fciþit. ÞOR callaþr. Hver er fa

21
Stari. v. d. k. h. a. r. i. þo v. þir eñ v. o. s. t. m. g. d. s. g. p. l. v. g. d. o. f.
E op. i. op. i. t. i. a. s. l. v. i. o. p. o. l. i. v. a. r. i. þ. e. a. r. m. i. t. e. s. t. a. t. o. e. s. t.
e. s. e. m. e. n. s. o. g. i. a. þ. l. i. v. a. r. a. n. l. o. l. h. r. e. c. a. 7. t. v. e. n. m. d. e. g. e. s. t.
m. a. y. g. n. e. y. p. p. a. þ. i. e. s. t. o. g. e. r. s. t. i. m. d. a. g. i. o. r. n. a. g. v. i. s. þ. o. i. t. o. l. i. m.
þ. u. r. l. a. h. a. l. l. a. r. þ. u. s. t. h. v. i. a. n. d. a. g. k. r. a. n. g. a. k. o. l. t. a. l. o. l. l. a. n. g. a.
c. o. s. t. a. v. o. n. g. r. a. t. a. t. g. a. m. m. i. s. t. e. v. i. g. o. g. n. h. a. r. a. 7. l. e. d. a. m. i. t. e.
r. o. m. t. r. e. g. a. 7. e. þ. þ. u. r. l. i. þ. r. i. h. a. g. þ. u. þ. o. þ. u. s. t. e. n. a. r. a. t. e. s. t. v. e. s.
l. o. l. v. a. þ. i. e. g. o. d. g. p. i. þ. i. e. m. a. e. n. m. a. e. m. v. þ. u. s. t. e. þ. i. s. t. i. l. l. e. g. e.
v. þ. i. n. g. i. y. i. a. v. i. s. o. p. i. a. m. v. þ. a. 7. e. i. l. h. o. l. t. e. e. c. c. e. s. s. 7. t. h. r. a. s. v. i. s. a. y.
g. a. b. a. n. t. e. m. a. t. g. e. t. a. g. a. b. m. i. x. t. e. m. a. t. g. a. t. 7. e. i. s. t. e. þ. o. þ. i. n. v. e. s. t.
e. t. þ. a. s. a. b. a. g. r. þ. i. e. s. t. 7. r. e. y. r. f. i. a. l. e. e. s. 7. y. r. i. n. i. l. a. m. e. s. e. t. þ. u.
7. e. n. g. a. t. h. e. y. g. a. b. a. n. t. e. s. t. i. g. o. d. a. 7. e. y. r. i. t. o. r. n. a. t. h. e. r. i. h. i. m. þ.
v. e. l. a. r. h. v. i. s. s. o. r. u. n. g. a. l. i. a. h. a. l. l. i. p. a. r. h. v. e. e. s. t. þ. y. d. h. v. e. e. s. t. þ. u. r.
b. a. n. a. m. g. l. a. v. m. a. n. i. o. n. y. t. m. a. n. i. 7. e. i. s. t. i. g. r. u. n. n. i. h. e. i. t. þ. u. r. s.
e. þ. i. e. h. a. r. a. s. t. 7. n. a. g. u. d. e. n. e. þ. þ. a. r. þ. v. i. l. m. e. s. a. v. i. þ. a. r. þ. o.
t. o. g. e. t. a. h. l. a. n. d. g. g. r. i. 7. þ. r. i. d. i. p. e. r. i. a. þ. a. þ. o. a. d. g. e. m. e. r. g. þ. i.
n. o. m. u. n. o. m. e. s. a. t. m. i. n. o. m. u. n. o. þ. u. r. s. r. i. s. t. e. s. t. 7. þ. r. i. a. s. t. a.
7. i. e. r. g. i. 7. e. p. i. 7. o. p. o. l. a. s. e. s. t. þ. a. r. r. i. s. t. s. e. s. t. a. t. i. s. t. e. t. g. o. d.
þ. a. r. y. a. r. þ. o. 7. e. i. l. v. þ. u. n. v. h. e. l. d. e. s. v. e. n. y. 7. t. a. c. v. i. s. h. i. m. a. l.
h. u. p. u. l. o. þ. a. e. n. t. m. i. a. þ. a. y. þ. o. h. a. y. þ. a. e. s. t. e. l. a. d. a. t. m. y. n. d. e. a.
d. r. e. g. i. v. i. a. v. a. n. i. n. g. i. a. v. e. l. 7. i. n. d. i. m. i. n. v. i. l. e. c. v. i. v. i. a. a. d. e.
e. t. v. i. þ. a. h. e. i. h. e. þ. n. e. s. þ. u. a. þ. i. g. i. m. i. t. e. e. n. o. þ. r. e. s. c. a. n. e. s. t. a. t. o.
þ. a. r. s. y. n. i. 7. e. a. n. i. h. e. i. t. e. v. i. s. þ. e. d. i. v. i. t. o. l. u. n. d. e. l. e. g. i. s. t. a. t. o.
e. n. e. p. t. n. e. e. r. i. e. þ. a. r. m. u. n. a. r. þ. a. s. y. n. i. g. l. e. v. i. a. g. a. n. n. o. l. þ. a.
r. e. s. s. s. a. r. n. h. e. i. 7. e. y. r. s. t. o. d. v. e. r. i. 7. q. u. o. d. h. 7. s. p. i. t. i. d. a. 7. a. g. v.
m. þ. s. e. a. þ. u. v. e. r. þ. l. a. d. i. g. m. a. r. 7. þ. u. s. t. i. g. þ. a. e. r. i. s. i. m. a. r. i.
h. i. t. þ. u. a. r. n. a. þ. i. 7. o. r. n. i. h. e. i. a. þ. i. s. e. s. t. m. i. l. m. u. n. a. y. 7. e. a. n. i. h. l. i. o.
v. i. l. l. i. e. e. n. n. i. þ. m. i. s. s. g. v. g. a. n. a. s. 7. a. n. g. e. n. o. t. u. n. g. a. r.
7. a. v. e. s. t. h. v. e. v. þ. r. e. y. a. c. þ. r. i. n. g. o. p. t. m. i. a. n. þ. m. i. s. i. þ. e. e. t.
o. r. þ. a. e. a. v. i. s. t. e. s. t. h. a. l. y. h. y. n. o. t.
v. e. s. t. 7. h. o. a. t. l. u. n. d. i. e. i. n. o. a. d. v. o. m. a. s. s. o. r. t. e. s. t. a. t. o.
þ. e. r. i. o. h. a. n. d. i. y. m. s. t. i. p. e. s. þ. o. n. e. a. l. l. 7. e. n. e. s. t. e. s. t.

Svein sveina er stende þi sundre handan. Hl. Þv er e sa
hail harla e callar u vagny. Þer þu me u sundre þepi ec
þic mægon meit hegi ec a baki þ þra mach bet. At
ec ihvild ap ec heian þra silde 7 haj: labr em ec cy þes.

Arliso þkom hrosar þv verþino. veritatu þi goela dæpr
er þin hekyri dæp hys ec ac þin moþ se. Þat seg þv
nu e hvio þic meit at vita ac min moþ dæp se.

Þegg e sem þv þru hv eig. god. ver þey þv stende yheþ
braviga gur. þku ac þv haj broþr þinar. Styrþv hi
ngar eikioþi ec mun þer stæpna keþa eþ hv a leipit
e þv helde vif landre. kvudolyr la heit er me halda b
ap rext in vadsvim e þv irapl eþiar londi. babat þ
hlesi m þlytra eþ hrolla þioþa goda etna 7 þa þy ec geg
va þana segðu t næsl þinþ er: þv ull u sundre þra.
gna mun ec t næsl miþ þot ec seg þac 7 t æt æþþs ec
ein apis soe mæla broþ er magna þaf. þriðvalde goda
vif þa: knatv þ dga his vil ec nu þþyria ht þv heit.

Þarbade ec heta hyle u næsl staldan. kvat steu oþ
næsl hylia næ þv sakar eig. En þot ec sakar eiga þa
mun ec þaþa þrau mino þi: Nio sem þv ert næa ec
þeigr se. þarm liotan m þic tþ ac vapa u vagny. t þi
7 veta agur miþ seþda ec lona caigæ sveini þinom
kægn þer þi er: ec komve þi: lundre. þer mu ec stan
da 7 þin hadan þipa þantapv man in handara ac hru
ngin daddan. kvint vitv nu geta e vid hngn deiddo
sa in stævþu totvþ er ac stemi u hoþvþit a. þo let ec
þ valla 7 þi hniþa ht vantv þa meþ harþ. Var ec m;
þolvar þim veyt alla 10þ þre e alþim heit. vega u þar
knateo 7 valþella margl ac þreista mans ac kosta.

Þvo stinnuþo þ þ konar ydras. Sparþar ato u konar
er os ac spæko ydr. þæfcar ato u konar er: es hyl
lar vi. þer oz sator lima vido 7 ec dahl dippo gnd
u gropo veyþ ec þei en villo gyri. ac rupo hvilda ec

þg.

fvein fveima er stend: *fyr* svndit handan. *Hann* f. *Hverr* er fa
karl karla er callar *vm* vagin. Ferþv mic *vm* svndit fepi ec
þic amozgon meif hefi ec a baki *verþra* *matrx* betri. Át
ec ihvild aþr ec heiman fo: fillð: *oc* haþra faþr em ec en þes.
Á rhgom verkom hrofar þv *verþinom*. veitvatv *fyr* gozla ðaþr 5
ero þin heimkyni ðaþr hyg ec at þin moþir fe. Þat segir þv
nv er *hveriom* þicczr mest at vita at min moþir ðaþr fe.
Þ eygi er sem þv þriv bý *eigr*. göð. ber bein þv stend: *ochefir*
brautinga *gervi*. þatki at þv haþir brøkr þinar. Styrþv hi
ngat eikioxi ec mvn þer staþna kexa eþa *hverr* a fcipt 10
er þv held: viþ landit. Hildolær fa heitv er mic halda b-
aþ recer ix ráðsvinnu er býr iraðf eýiar svndi. baþat *hann*
hlexi *menn* flytia eþa hroffa þioþa goda eima *oc* þa er ec ger
va kvxa segðv *til* naþuf þinf eþ þv vill *vm* svndit fara.
S egia mvn ec *til* naþuf minf þóit ec fecr siac *oc* *til* allz aþhis. ec 15
em oþms son meila broþir en magna faþir. þrvðvalð: goda
viþ þó: knattv *her* ðoma hnis vil ec nv spýria *hvat* þv heitv.
H árbarð: ec heiti hýle *vm* naþn fialðan. Hvat fcaitv oþ þ.q.
naþn hýlia *nema* þv fakar *eigr*. En þot ec fakar eiga þa
mvn ec foþa fiovu mino *fyr* flicom sem þv ert *nema* ec 20
feigr fe. Harm liotan *mer* þicczr iþvi at vaþa *vm* vagin. *til* þiu
oc veta argur min feylða ec lana cægo: fveim þinom
kangin yrþi eþ ec komvme *yfir* svndit. Her mvn ec ftan
ða *oc* þin hedan biþa faþtaþv man ix hardara at hrv-
ngni ðaðan. Hinf viltv nv geta er við *hrvngnir* ðeildom 25
fa ix ftórvþgi iotvnn er o: fteimi *var* hoþvþit a. þo let ec
hann falla *oc* *fyr* hniga *hvat* vantv þa meþan hárbarþir. Var ec meþ
þiolvari fimu vetr alla rey þezre er algrøn heitv. vega *ver* þar
knattom *oc* val feþla margf at freifta manf at kofta.
H *verfo* snýnþo *yþr* kono: *yðrar*. Spárkar atto *ver* kono: 30
eþ os at spa-kom *yrði*. hoþscar atto *ver* kono: eþ os hol
lar *veri*. þer o: fandi fima vndo *oc* o: ðali ðivpom *grvnd*
vm groþo varþ ec þeim ein a'llom eþri at raþom hvilda ec

hja þeim fyftrom vii. oc haðða ec geþ þeira allt oc gaman hvaþ
vanntv þa. m. þor. Ec drap þiaza en þrvðmoþga iotvn. þ
vpp ec varp argom allvalða sonar aþan in heida himin. þav
ero merki meft minn verca þar er allir menn sifan vm fe. h. v. m. h. h
M iclar man velar ec haðða viþ myrciþo: þa er ec velta þer 5
fra verom. harþan iotvn ec hvgða hlebarð vera gaþ hann mer
gambantein en ec velta hann o: viti. Illom hvga ðavnar þv þa
gopar gjaþar. Þat heþir eik er aþ anari sceþr vm sic er hverr ifli þ q
co. h. v. m. þ. Ec var aþtr oc iotna bardag brvþir bavlifar er h q
til biargf gengo micil mendi ęt iotna eþ allir hþði vętr mendi manna þ q 10
vndir miþgarþi. h. v. m. h. Var ec avallandi oc vigom fylgðag
atta ec ioþrom en aldri fettae. oþin a iarla ęn þor þā er ivat þalla.
a þreþa kyn. Oiaþnt sciþta er þv mendi meþ afom hþi eþ þv þ q
ęttir vilgi micil valð. Þor a aþl out en ecci hiarta aþ hr- h q
ozlo oc hvgbleyþi þer var iþanza troþit oc þottifca þv þa þor 15
vera. hvarki þv þa þoþir fyr hrözlo þini hnofa ne fifa sva at
þialar heyrþi. Hárbarþr in ragi ec mendi þic ihel drepa eþ ec
meþta feilaz vm fvnd. Hvat feyldir þv vm fvnd feilaz er fakþr
ro allz ongar. h. v. þ. þ. Ec var aþtr oc ána varþac þa er mic þ q
fotto þeir svarangf fynir. grioti þeir mic barþo gagni vrþo h q 20
þeir þo litf fegnir þo vrþo þeir mic fyri frþar at biþia. h. v. þ.
m. h. Ec var aþtr oc viþ ein hveria ðomþac læc ec viþ ena
hindhvito oc læng þing háþac gladdac ena gvllbio:to gamni
meþ vndi. Goð atto þeir man kýsi þar þa. H. q. Liþf þins þ
vera ec þa þvrþi þor at ec helda þeiri eni lnhvito mey. Ec þ 25
menda þer þa þat veita eþ ec við: oþ komiz. Ec mendi þer þa trea
nema þv mic itrygd veltir. Emkat ec fa hęlþitr fem hvðfcó:
fozn avár. h. v. m. þor. Brvðir berferkia barþac ihléf eyio þ
þer hoþdo verft vnit velta þioþ alla. Klęki vantv þa h
þor er þv akonom barþir. Vargynio: voro þer en varla kono: þ 30
feeldo feip mitt er ec fcoþat haþðac oþdo mer iarnlvr
ki en elto þialþa. h. v. m. h. Ec vare ihernom er lungat
go:ðiz

hia þri systra vni. 7 hafa da ce ... gann y huiþ
 vartu þa. m. þou. Ec drap þu ... 1000
 up ce vartu agō alivalda lomar ... þau
 ero mli meff mija vca þa ... h. v. m. h.
 (A) ic lar man velar ce hafa da v m e r y ce þa e ce velta þg.
 þi vesō. har þan iorun ce hugða hla ad þa 33; h meþ
 gōhanteyn e ce velta þ ce viti. Illō þu ga lamap þu þa
 gōþar gōþar. þ hq; eik er g; aþam seþr v sic e þv illa
 co. h. v. m. þ. Ec v asty 7 iorna bardag þv þ þalvifar e
 t þangf gēgo micil mdi et iorna er all lydi vett mdi h
 vnd m þgar þ. h. v. m. h. Yar ce avalladi 7 iugo þv þad ag.
 atn ce iorad en ald searac. opin avarla en þou þa e val þala.
 a þvyla km. Ogar seþra e þv mdr m; als þri g; þv
 ec vlag m; eill vald. Þou a ayl ceo en ceo hvarra g; þv
 sato 7 hugbicy þi þ v iþanra eþic 7 þortulca þv þ þou
 va hvarki þv þa þoþ r; þrozlo þv þi hndla ne þa s ac
 þalaz þeyþi. þar þar þ in mgi ce mda þic ihel þpa er ce
 mēra seilar v lund. Hvac seþd þv v lund seilar e salgr
 ro alk ongar. h. v. þ. þ. Ec v vstr 7 ana varþac þa v mic
 latta þr þvramg þv. grora þr mic þvþo gann vrbō
 þr þo lre þegþ þo vrbō þr mic þvri þ þ ar ac þv þ. h. v. þ.
 m. h. Ec var vstr 7 vþ en þv þia dþþac lee ce vþ ena
 lundhvito 2 laug þing hapa gladdac ena gulhvito gane
 meþ vndi. Gōd atco þr man þvri þar þa. h. g. l. þ. þ. þ.
 va ce þa þvri þa ac ce helða þri vþ lundhvito meþ. Ec
 mda þ þa þ veta er ce vde op komz. Ec mda þ þa ra
 nea þv mic rreygd velt. Erkar ce sa hel þvri se hvd þa
 þou a var þ. v. m. þou. Brvd þlerka þarþac ihles þvri
 þer hōdo vlt vst velta þv þalla. þ leki vartu þa
 þou e þv akonō þarþ. Vargynior v þ en varla kom
 seilda seþ mte e ce seþþac harþac gēdo m iarn lū
 ni en eþra þalya. h. v. m. h. Ec varc ih nom e þvgar
 gōdiz

þ. q gnéfa gánsfana geir at riopá. Þes viltv nv geta er
 h. q þv fót os ólubax at bioþa. Béta scal þer þat þa munda
 þ. q bági fem iafnend: vno þeir er ocr vilia sætta. Hvar na-
 mtv þesi in hnofiligo oþ er ec heyrþa aldregi hnofiligrz.
 h. q N am ec at monnom þeim enom aldronom er bva ihéimif scogom. Þo 5
 þ. q gefr þv gott nafn dýsion er þv kallar þat heumif scóga. Sva
 h. q dromi ec vm flict far. Orðkrungi þin mvn þer illa coma ef ec
 þ. q reþ avag at vaþa. vlfí hqza hýg ec at þv opa mynir
 h. q ef þv hlytr af hamri hæg. Sif a hó heima hanf munda fvnd
 þ. q vilia þax mvntv þrec drygia þat er þer feyldara. Mehr þv 10
 at mvnz ráþi sea at mer feyldi verft þiceia halr en hvglar
 h. q þi hyg ec at þv lívgir. Satt hyg ec mic segia sein ertv
 at fót: þmum langt la munda þv nv comum þor ef þv litvm fozur.
 þ. q H árbarþr ex ragi held: hefir þv nv mic dvalþan. Afa þóf
 h. q hvga ec aldregi munda gleþia fehirði farar. Raþ mvn ec 15
 þ. q þer nv raþa ró þv lungat batinom hettom hettungi hittv far
 h. q þvr magna. Farþv fir fvndi þer scal farf fýma. Vifa þv
 þ. q mer nv leiþna allz þv vill mic eigi vm vagin ferna. Litþ er
 h. q fýma langt er at fara stvnd er til stocfins axoz til steimús
 haltv sva til vinstra vegfins vuz þv hittir ver land. þar mvm fíó: 20
 gyn hitta þó: fon fin oc mvm hon kena hanom attvnga bratir
 q til oþins landa. Mvn ec taca heþangat idag. Taca viþ vil oc
 q erfþi at vp verandi solo er ec get þána. Scamt mvn nv mál
 occat vera allz þv mer seotungo eini svarar. larna mvn ec
 þer farfymon ef viþ finome ifin anat. farþv nv þarf þic 25
Ar valtívar þoz dro midgarz ozm. haþi allan gramir.
 veiþar námo oc fvmbel famir apr saþir yrþi. hristo tei
 na oc ahlart fa fvndo þeir at egif ar cost hvera. Sat
 berg bvi barn teitr fyr mioc gher megi miscozblindá.
 leit iægo ygf barn í þrá þv scalt afom opt fvmbel goza. 30
 A vn fecc iotm oþ bogin halr hvgdí at hefdom hann neft
 viþ god. bað hann sifiar ver fer fozá hver þax ec allom ól

yð: of heita. Ne þat matto mérir tífar oc ginregin of ge
 ta mefði hvergi. vnz af trygðom tyr hloriða aftraþ mikit ei
 nom lagði. Býr fyrir áftan elivaga hvndvis hýmír at himnif enda.
 amin fapír moþvgr ketil rým brvgðin hver raftar ðivpan. Veiz-
 tv ef þigiom þan lægvelli ef vnr velar víþ gozvom til. fóro ðri- 5
 vgom ðag þan fram afgarði fra vnz til egulf qvomo. Hirði hann haþra hom
 gaþgasta hvrfo at hællo er hýmír atti. maþr þan ámo m-
 ioc leiða ser haþði haþða hvndrvð nio. En áno: gecc al gvl
 lu fram brún hvit bera bio: veig fyni. át niþ: iotna ec
 vihac yer hvgrvlla hvgrvlla tva vnd hvera fetia. Er mín 10
 fri márgo fin glægr víþ gefu geþr illz hvgar. en vafcapað:
 varþ síþ bvín harðráþr hýmír heim afveipom. Gecc in ífal gvimþo
 ioclar var karlf er com kin feogr frqun. ver þv heill hýmír ihvgom go
 þom nv er fqm kominn til fala þina. fa er víþ vettom af vegi longom
 fylgír hánom hropf andfcoði vnr ver liða vqór heitir fa. Séþv 15
 hcar síta vnd falar gaþli fva foþa ser ftend: fvl fyrir. fvnd: ftvecc
 fvla fyrir síón iotvnf en aþr itva ás brotnaþi. Stveco atta en ein
 af þeim hveir harð flegin heill af þolli. fram gengo þeir en fozu iot-
 vn síónom leiddi fin anfcota. Sagðit hanom hvgr vel þa er hann fa gý-
 iar gróti a gólþ kominn. þar voro þio:ar iii. of teknir bað fen io 20
 tvn síoþa ganga. hvern leto þeir haþði fceimra oc afæyþi síþan báro.
 át síþiar vqer aþr foþa gengi ein meþ állo eyxn tva hýmif.
 Þ ótti három hrungnif fpialla verþr hloriða vel fvll micill. mvmom
 at apni aþrom verþa víþ veiði mátt ver iii. hþa. Ueor qvaz viha
 avág róa ef ballr iotvn beitir gefi. hverfo til hiarþar ef þv hvgr 25
 trvir briotr bergðana beitir fokia. Þes venti ec at þer myn
 argn af oxa aþþeng vera. svein fyflga sveif til fcoþar þar er
 vxi ftóþ alfvartr fyrir. Bræt af þión þvrf ráþ bami hatvn
 ofan homa tvegia. vere þiccia þin verrn myclo kiola valdi en
 þv kyr fitir. Bað hlvn góta haþra ðrottin át rvn apa vtar 30
 foza. en fa iotvn fua talþi litla fyfi at róa lengra. Dró
 moþr hýmír moþvgr hvah [.]ein a ængli vp fen tvá. en
 aþr ífcvt oþni síþiaþr veor við velar vað goði fer.

Þetta a angul sa e aldó hgr amf ein barn vna hveð
gein við angul su e goda þra umgoep yedam allra þa.
re e þinga dap raef þon amf erer þan vp at þaddi.
hær þampi þannall scatur of hot gram vlp hnefros
þer. þo rem galen hlumbo e hælcn þvto þoe in þorna
fold all... foma. læpuz tþ sa þilef rnar atentr
iaron e þr apce refo þva ac ar hþm eci mli veapþi þ
vþi vdeþ amf til. Þvnto v vny ve halye vþ mic at
þv hef hval þa: e þegar. eþ þloc þvta þest occary. Gee
hloraþi þar a þagnu vat m; vlt vp lag þala. ein m;
ard y m; vltico bar h v þorac þml vny iocul y haleri
þa hveþ i gegno. Oc ey iocul y gprendi þragrni vany
v þoa þenci. qvapat rnar rannan þoc roa þvþi kwp
vrligun nea hale þvri. Ey hlaraþi e ac hando com
þrav let breita þra þom vna. flo h lraandi þo
loc igoqno þaro þo hvalm þ. þpmi tþ. Qmz þ þ þri þa
þrilla kenti alt rap vdeac etc e vni. drep v hal þm
þ er handari vlt mopl vrcunt halei þvto. þarþ reit akne
þaj: droþin þorþu allra ial megn. þell v þarþ halm
þoþm qvay ey vny þerill valr rymaþa. Qaz vato ec me
ri m gengm þ: ec þalci le yr knian hþvto. hæl oad v
qvad þnacat ec legia apce evagi þv ere vlt þ: þer.
er e vltar ey: oad meap v v o o ol kvol þaj: tþr lesta
þi vþvav þvra þoþ ac þvato hþr þv þ. þadit moha
þra a þreim y igeqno þeig qoly: niþ ilal. þaj: þer ahav
vp hþ þvav ven. ey ahelo þngar scullo. þvao lengi aþe
leca nam apce opis se eino þvþi. sa h a þveþlo m þvmi
vltan þole vþ þara þvlt þvþvava. þvþ: þ s ay: þerþan
hþ þvanda vevþi þ mullm moid qvno þm y hþv
vala h alla þp. þ. oad lengi aþ þvra na þajr þvra
þaj: daf þ. var þar þvkvlt þvct abavþi aþ þv v
leviþ þer v all. Ey e þvct þvþ hþr þaj v þ god
malvþ gon ac þala. þvþ: þvav þva y þv v þvct

E gndi a aŋgvl fa er arðom bergr oamf ein hant vxa hofoi
gein við aŋgvl fv er god fia vmgio:þ nedan allra landa.
D ró diafliga ðaþ racer þor oam eitri fán vpp at boði.
hamri knipi haþiall feárar of hött ofan vlf hnitbro
þvr. Hrengalen hlymþo en halen þvto for in foma 5
foðð all [.] faman. faepiz sipan fa þifer i mar oteitr
iotvx er þeir aptr réro fva at ár hýmnr ecce melli veifþi ham
roþi ved:þ anarf til. Mvndo vm vin^a vere halft vþ mie at
þv hem hvah haþ til boiar. eþa flot brvfa feftir occarn. Gecc
hloripi g^reip a stafni vat meþ aftri vp læg fáki. ein meþ 10
árom oc meþ aŋftcoto bar ham til boiar brumfvín iotvnl oc holtri
ba hver i gegnom. Oc en iótvn vm afrendi þragirmi vanr
vþ þó: fenti. qvabát man ramman þott róa kyni kræp
tvrligan nema kále bryti. En hloripi er at hændom com
brátt lét brefta brattfem itva. (gleri). flo hann fitandi fv 15
lo: igognom baro þo heilan fgr hými sipan. Unz þat ip friþa
frilla kendi áft ráþ mkit eitt er vís. ðrep vþ háf hým^s
hann er harðari coft moþf iotvnl kalc i hverio. Harþr reif akné
haþra ðrottin fo:þiz allra ial megin. heill var karli hualm
ftoþn ofan en vín ferill valr rþnaþæ. Mó:g veit ec meþ 20
ti mer gengin fra ec kalc i fe vr kníam hrvndit. karl oð vm
qvad knacat ec fegia aptr evagi þv ert aþi of het. Þat
er til coftar ef coma meþtþ vt o: óro ól kíol hoþi. tyr leita
þi tyfvar hróa stoþ at hváro hverr kyr fgr. Fadir móþa
fecc a þremi oc igegnom fteig golþ mþr ífal. hóf fer ahaþeþ 25
vp hver fþiar ver en aþelom hringar fevillo. Foro lengi að:
litá nám aptr ofins fon: emo físi. fa hann o: hreyfom meþ hými
aŋtan foie ðrot fara fíolþ haþðaþa. Hóþ hann ser af herðom
hver ftandanda veifði ham miollni moðð gioþnom fram oc hrán
vala hann alla ðrap. Foroð lengi aþr hgia nam haþr hlonða 30
halþðaþr fgr. var feik feakvlf feacer abasi en þvi is
leþifi loci vm olli. En er heyrð haþið hverr kan vm þat god
malvgra gór at feiha. hver af hrán bva hann lán vm fece

er hann þęþi galt boin fin fyrir. Þrott aþlvę kom aþing goda oc
haþði hver þanz hymir atti. en vear hverian vel scolo drecca aþþr

Egir, ^{er} aþro naþi **frå egi oc godvm** at egi eit harraitþ.

het gýmır hann haþði hvit afom al þa er hann haþði fęngit
Ketil in micla fem nv er fagt. Til þęrar veizlo com oþinn 5

oc frig kona hanf. Þorv com eigi þvat hann var iaftr vegi. Siþ var þar

kona þósf. Bragi, ^{oc} iþvn kona hanf. Tyr var þar hann var einhendr

þenrif vlfr fleit harnd af hanom. þa er hann var hvndin. Þar var moþr

oc kona hanf scadi. Freyr oc freya. Uidar fon oþins. loki var þar.

O c þionvfto menn freyf. beygvır oc beyla. Mart var þar afa oc alfa. 10

E gir atti tva þionvfto menn fimafęng oc elder. þar var lyfi gvll

haft fyrir eldz hóf. Sialft barfc þar al. þar var griþa staðr

micill. Men loþodo mioc hverfo godir þionvfto menn egif voro.

L oki matti eigi heyra þat. oc drap hann fimafęng. þa scoco ęsir fciol

ðo fina oc oppo at loca. oc elto hann brvt til feogar. enu þęr fofo 15

at drecca. Loci hvarþ apr oc hitti vti eldi loci qvadi hann. **loka**

Sęđv þat eldir fva at þv einvgi fęti gangır framar.

lena

hvat her in haþa at almalom figtifa fynir. Of vapn e.

fin đoma oc vm vignini fina figtifa fynir. afa oc alfa er

her in ero mangi er þęr ioði vnr. In. scal ganga ęgis hallir 20

ı aþat fvmbl¹, at fia. [hrop]oll oc aþo fęu ec afa fonom oc blend ec

þeim sva meini mioþ. Ueiztv eþ þv in gengr ęgif hallir í a þat e.q

fvmbl at fia. hropi oc rógi eþ þv eýs a(h)oll regin aþer mvno þav

þera þat. Ueiztv þat eldir eþ við einr scolom fár yrdom fafaz. aþ l.q

igr verþa mvn ec ı andvoroim eþ þv męlr til mart. Siþan gecc 25

loci in ı hařlina. En er þęr fa er fyrir voro hverr in var komin þag

noþo þęr allir. Þyrftv ec com þęsar hallar til loþtr vm langan l.q

veg. afo at biþia at mer ein geþi męran drýcc miadar. hvi

þęgit er fva þrvngin goð at þęr męla ne megð. feffa ocfta

þi velð mer fvmbl at eða heitþ mic heþan Seffa oc itaði 30

veha þę. fvmbl at ęfir aldregi. þvat ęsir vito hveim þęr alda

scolo gamban fvmbl, vm geta. Mantv þat oþin er við iardaga

blendom bloþi faman. alvi bergia letztv egi mvndo nema

ocr veri baþom bont. Rıftv þa vıþar oc lat vlfr fapþv

þu þu gale bozn sun þu þu wylgæ hō aping god i at
 hafa þu þu hým æt. eþ veat hōm vel stō dretta. vlf
 gy þu nara at eal eic hærmercþ.
 her gym þ hafa þu bunt afo ol þa e þ hafa þu þingæ
 ketil iþ mæla tē uo e sage. Ðil þrar verlo tō opi
 i þris kona ht. Þa tō eþ þa h v iwltr vegi. Ðu: v þar
 kona þaþ. Þragt iþv þa kona ht. Eþr v þar h v einhenda
 þentit vlyr ðeic hærnd af hō. þa e h v bunduþ. Þar v nraþ
 z kona ht leaðr. þreþr z þreþra. Gidar tō opit. lōki v þar.
 e þonvsto m þreþr. beþgð z beþla. Mart v þar afa z aþa.
 gætt ætæ tua þonvsto m þumayengr z elder. þar v lyti gætt
 hærz þi elder luo. Sialit þar þe þar ol. þar v gþa stædr
 mætt. Hæþ loþodo mrae hōlo gætt þonvsto m eal vuo.
 Lōki mætt eþ þeþra þ. iþ þ þ þumayeng. þa stæo eþ strol
 do lina z oppo at loca. veltō h þran t sœgar. eþ þr þreo
 at dretta. Loci hær æþer z hær. va eldr loca gætt h.
 eþdo þ eldr sua at þv einvge þær gang þman.
 hvac h iþ hapa at almalō sigtira sþnir. Gþ vapr
 lry dga z v vigrim sina sigtira sþn: ala z alpa eþ
 hær iþ eþ mangi e þer iada vtr. Iþ st ganga eþis hallir
 i aþ lumb at lra. ioll y aþo þær eþ ala fono z blend eþ
 þa s mæmi mraþ. Gættv eþ þv iþ gengr eþil hallir: i a þ
 þvbl at lra. hmpz yuge eþ þv eþs a oll ream aþ mrao þav
 þena þ. Gættv þ eldr eþ vtr eþ stōm lra yrdō sacat. aþ
 ygr vpa mra eþ andhæw eþ þv mælr t mart. Sþ gecc
 loci iþ i hallina. Eþ e þr la eþ þi v hōr iþ vtr komiþ þag
 noþo þr allþ. Þyrtt eþ eþ þær hallat t loþtr v langam
 veg. afo at bþia at m eþ gætt mæran drey mædar hvi
 þeggr eþ sva þvunguþ god at þer mla ne mægoð. sva iþ
 þi veld m lumbh at eþa þengþ mæ hær. Sessa z stædi
 velia þ lumbh at eþir aldg. þar eþ vtrō hua þr alda
 stō gaban lumb v gætt. Gættv þ opit e vtrō ardaga
 blendō bloþi samam. mlvr hga lættv eþ mdo nra
 oer v hapa boert. Ristv þa vþar z lra vlf: aþ

þa sumblu at lif os loci qþi lasta stajio egil havo i. þ
þa þa up y skeneti loca. en ap h drpccr quaddi h asona.
enli. þa þa alymia y all gylheilog god. nea sa eny as er
enli. þa þa bgi beccio a. Mar y meki geg: ec þ mynt jrar y bo
rar þ swa þa bgi lif þv atom ay: und v gald grempu eg
god at þ. Jos y ambaga indv e va becia vanr bgi. asa y
alpa e h iji eyo. þv ert vþ vig varast y sciarast y
vþ leat. Ver ec er þyr vram vac s le þ man emc egil
ham v komuy. havi þic ba ec ihendi m lit ec þ þ j tygi.
S mallt ertv ifesi. staco swa geaa bgi becc serarv þ. vega þv
gacc er þv reþ ser hvez verr huaty jyr. þv ec braga
barna synar duga y allra ole maga. at þv loca qþira las
ta stajio egil havo i. þegipv ipuy þic qþec allra gina
vgarnasta va. stecv arma þma lagd rit þvegna um
þv broþur bana. þoca ec qþea lasta stajio egil havo i.
bga ec hvar. þv renan vlcac ec at ip reidit vgez. þv
ip es vger stoh m h lar jrbö sacar. lopzei þ verr at þ
leikay e y h margval jria. þeg þv geþion þes mun ec nu
geaa e þic glappi at geði. þveiy m hvit er þ sgh gay: y
þv lagd ler jji. Or ercv loci y arvici e þv jrar þ geg:
ion at greim. þac aldar alang hys ec at hō all v vici
jaj: n geala se ec. þeg þv opm þv hvit alda dala vug m;
vom. opt þv gar: t þei o þv geaa scyldira eno stecvrom
jgr. Gezv er ec qz: þei er ec geaa ne scyda eno stecvrom
jgr. atcn verr varcv j: 10þ neþ þyr mōicandi y cona y
heq: þv þar þeit y hugda ec þ myl apal. Cy þic lica ho
þo samscyioi y dptv avat se vavlae. vrica lic j pæ tv
v þioþ jji. y hugda ec þ argl apal. Avrlaga vevō scyld
aldregi sega secio j: þt ip eslr. 11. drygdvt vardaga jyr
vz e þoin rax jrar. þeg þv j: s þv ert j: ccgyns mef.
y hej: s vgarv vþ. er þa vea y vilia lezv þ vþris quv
bada ibadm v þeket. Gezv er ec mī ettac egil hamlō
i baldri licay þvr. vt þo ne quom j: asa sanō y vi þa

sita fumbli at. síþr os loci qvæþi laſta ſtaſom egiſ hælllo í. Þa
ſtoþ víþak vp *oc* ſkencti loca. *en* aþr *hann* ðrycci qvaddi *hann* aſona.
H eilir eſir heilar aſýno: *oc* a'll gisheilog goð. nema ſa ein ás er
q ísar ſitr *bragi* becciom a. Mar *oc* meki gef ee þer muif þiar *oc* þo
q tır þer ſva bægi *bragi*. ſiþr þv aſom aſvud *vm* gialðir gremþv eigi 5
q goð at þer. Ióſ *oc* armbarga mündv e vera becia vanr *bragi*. aſa *oc*
q aſa er her iní ero [ma. .]þv ert víþ vig varaſtr *oc* ſcíaſtr
q víþ ſcót. Veit ee eſ þyr vtan *verae* *ſva* ſem *þyr* íſan eme egiſ
q hæll *vm* komín. haſiþ þitt bera ee ihendi mer litt ee þer þat *þyr* lygi.
q S mallr ertv ífeſi ſcalatv ſva goða *bragi* becc ſcra'tvþr. vega þv 10
q gace eſ þv reiþr ſér hygz vętr hvátr *þyrir*. Bıþ ee *bragi*
q barna ſiþiar ðvga *oc* allra ofe maga. at þv loca qvæþira laſ
.q ta ſtaſom egiſ hælllo í. Þegiþv íþvn þic qvæþ ee allra qvæna
q vergiarnaſta *vera*. ſitz tv arma þina lagðir itr þvegna *vm*
.q þın broþvr bana. Loca ee qvæþea laſta ſtaſom egiſ hælllo í 15
q *braga* ee kyri bíóreifaſan vilcat ee at íþ reidir vegiz. Hvi
q íþ eſir tvęir ſcolop iní her ſar yrþom ſacaz. lopzei þat veit at *hann*
.q leikin er *oc* *hann* þio:gvall fría. Þegi þv geſion þes mvn ee nv
q geta er þic glapþi at gedi. ſvein íx hvíti er þer ſigh gaſ *oc*
.þ. þv lagðir lær *þyrir*. Qr ertv loci *oc* arviti er þv foz þer gef 20
q ion at gremi. þvzat alðar oðlag hyg ee at hon a'll *vm* viti
q iaſn goða ſem ee. Þegi þv oþın þv kvnr aldregi ðeila vig meþ
q verom. opt þv gaſt þeim er þv geſa ſcylðira enom ſlevo:om
q ſigr. Ueiztv eſ ee gaſ þeim er ee geſa ne ſcylða enom ſlevo:om 25
q heſir þv þar bont *oc* hvğða ee þat argf áþal. En þic ſiga ko-
q þo ſámf eyio í *oc* ðraptv avétt ſem vðlo: vitca licí foz tv
q ver þioþ *þyrir*. *oc* hvğða ee þat argf áþal. Avrlagom yerom ſcylht
q aldregi ſegia ſeciom *fra*. hvat íþ eſir. n. ðrygðvt iardaga fir
q riz e foın rá'e firar. Þegi þv frig þv ert þio:gvnf meþ 30
q *oc* heſir e vergiozn verıþ. er þa vea *oc* vilha leztv þer víþriſ qvęn
q bada íbadm *vm* tekít. Ueiztv eſ ee iní ettac egiſ hællom
q í balðri hean bvr. vt þv ne qvqmır *fra* aſa ſonom *oc* veri þa

at þer reiðom vegit. En vill þv fr̄ig at ec fleiri telia minna
meim stafi. ec þvi r̄þ er þv riða ferat siðan baldi at falom.
Q r ertv loci er þv yðra telr hóta leiðstafi. oðlag fr̄ig hvg
ec at a'll viti þott hon sialfgi fegi. Þegi þv freyia þic ean
ec fvlł gerva era þer vamma vant afa oc alfa er her in ero 5
hverr hefir þin hó: verþ. Flá er þer tvnga hvg ec at þer frémr
mý ogott vm gala. reiðr ro þer efir oc afýmo: hrygr mvntv
heim fara. Þegi þv freyia þv ert foðoþa oc meim blandin l
mioc. fitztv at broþr þinom siþo bliþ regin oc munnðir þv þa
freyia frata. Þat er válitit þótt fer varþer vers fái hós eþa 10 n
hvarf. hit er vnd: er ás ragr er her in of kominn oc hefir fa bou
of þout. Þegi þv moþr þv vart a'ftr heþan gifl vm fend: at
godom? hymif meyar hafo þic at bland trógi oc þer i mvn
migo. Sv eromc hcn er ec vare langt heþan gifl vm fend: at go n.
þom. þa ec mæg gat þan er mangi fiar oc þicczr fa afa iadar 15
H ettv nv moþr haf þv ahófi þic mvnca ec þvi leyna lengr. l.
við syfto: þini gaztv flcan mæg oc þera þo óno ver. Fre t.
yr er beztr allra ballnþa afa goðom i. meý hann ne gretr ne mannz
kono oc leysir o: ha'ptom hvern. Þegi þv tyr þv kvnr aldregi l.
bera tilt meþ tveim. handar esar hogri mvn ec hinar geta 20
er þer fleit fenrir fra. Handar em ec vanr en þv hroþrf vit
nis bał er begia þrá. vlfgi hefir oc vel er iþondom scal biþa
ragna ra'crf. Þegi þv týr þat varþ þini cono at hon atti l.
mæg viþ mer. a'ln ne pening haþbir þv þes aldregi vánréttis
vesall. Vlf se ec higia ar ófi fyr vnz rıvřaz regin. þvi munnðv 25 Fre
neft nema þv nv þegr hvndin ba'lvá smþr. Gvllh keypta
leztv gymif dottvr oc feldr þitt sva sverþ. en er mvspellz synr
riða myre viþ ýfir veizta þv þa vesall hve þv vegr? Bygvir
U eiztv ef ec eþli gttac fem ingvnar freyr oc sva sçhet setr
mergi smęra ma'þa ec þa meincraco oc lemþa alla ilþo. 30
H vat er þat iþ litla er ec þat la'gra sec oc snap vift snapr. at l.
eyrom freyf munnðv e vera oc vnd kvernorn klaca. Beygvir ec
heiti en mic braþan qveþa goð a'll oc gvmar. þvi em ec

E þu vull þu þig at ee þley i telia minna
 W u erer loci e þu þra telj lora leþilast. alang þu hug
 ee at vol vart þot hō hahig segi. Þeg þu þreyia þu can
 ee þol þra era þer vama vama asa 7 alpa e þer ni ego
 hō þer þm hæ. vsp. lila e þ tanga hyc ec at þ þremr
 my ogott y gala. vsp þv þ esir 7 a svana hrjgr mynca
 hej þara. Þeg þu þreyia þu ere þredopi 7 meini hlanti
 mioc. lreav at þv þ hind sipo blip regn 7 mdy þv þa
 þreyia þrata. þar e valter þot ser varþer us þai hos eþ
 hvarþ. hre e vnda e as inge e þer m of þom 7 hej sa þan
 q; boort. Þeg þu mioc þv vart avtr heþ gill v senda
 godō: hymis meqrar haryðo þic at hlant trogi 7 þ i mmi
 migo. Su eroe lich e ee vate langt heþ gill v senda
 þa. þa ee mang gat þay e mangi þar 7 þic sa asa v
 þg ecv nu mioc þay þv aþoþa þic muma ee þ leyra lena
 vid þpita þm gaxv sliat mang 7 þera þo ono yeg. þu
 yr e bertj allra þatriþa ala godō i. meþ þ ne gret þe
 kono 7 leys ee haptō lūn. Þeg þu tyr þu þu aldgi
 þa rite m; vveim. handar e þar hog mun ee þu þa gora
 e þ fler þer þ. handar een ee vart ey þv broþl vrt
 nis baol ee þega þra. vly: hej 7 vel e ibondō þ þiba
 ragna vort. Þeg þu tyr þ vart þu þu tano at hō at
 mang v m. avþ ne þering þay þv þ adrey vart
 vesall. vly: se ee lora ay ofi þ v rivaat regn. þ m
 rist nea þu nu þeg þv þm þalva simp. Gvll þ
 lezv gymil dotter 7 leð þic þra lōþ. ee e mvlþoz þu
 rāa myre vþ þ verra þv þa vesal hue þv vegr. þv
 e vto gi ee ofi ecac se ingonay þreyr 7 s selict fecj
 þg vat e þ ip lacia ey ee þ lvo sec 7 snay vnt þpa. at
 eyro þreyr mdy e va 7 vnd hōnō klaca. Þegō ee
 þari ey mic þrapen qþa god all 7 gumaz. þ em at

her hroðvgr at drecca hroptz megr allr á l faman. Þegi þv
bygvgr. þv kvgr aldregi deila meþ monnom mat. oc þie ifletz strá
fina ne mattv þa er vágo verar. Avlr ertv lóci *sua* at þv
er orviti hví ne lezeþv loci. þvat ofðryccia veldi alda hveim
er fina mełgi ne manað. Þegi þv heimdallr þer var iárdaga 5
iþ líóta liþ *vm* lagit. argo bací þv mvnt e vera oc vaca vozþr
goda. Lett er þer loci mvxattv lengi *sua* leica lafom hála. þvat
þie a hiovi [. . .]scolo inf hrím calda magar górnom biuda god.
U eiztv eþ me ahiovi *scolo* éuf hrímcalda magar górnom biuda
god. fyrstr oc ofstr var ee at fiołagi þarf ver aþiaza þrifom. 10
U eiztv eþ fyrstr oc ofstr vartv at fiołagi. þa er ér aþiaza þri
fvð. fra minom veom oc vangom *scolo* þer e kald ráþ coma. Léttari í
malom vartv *vizþ* lafeyiar fon þa er þv letz mer abed þin bo
þit. getiþ verþr os flief eþ ver gova scolom telia vommin vár.
Þ a geccz fram oc byrladi loca i hrimealei mioþ oc mełti. Heill 15
ver þv nv loci oc tac *vizþ* hrím calci fvllom fofnf miadar. heldr
þv bana eina látr meþ afa fonom vamma lafom vera. Hann toe *vizþ* hoim
oc dracc af. Ein þv vgrv eþ þv *sua* verir vár oc grám at veri. ein ee
veit fva at ee vita þiccioime hó: oc af hlórida oc var þat fa in le-
vifi loci. Fioll a'll scialfa hyg ee afo: vera heiman hlóriþa? 20
hann rēþr ró þeim er rogrv her god a'll oc gvma. Þegi þv beyla þv
ert bygvv qvæn oc meim blandiu mioe. okymian meira
coma meþ afa fonom a'll ertv deigia drutin. Þa com þok at oc qvaf.
Þ egi þv rág vettr þer scal min þrvð hamar miollur mal fyr
nema. Herþa klett drep ee þer halfi af oc verþr þa þino fiovi *vm* 25
farit. Iardar er her nv in kommu hví þrafir þv *sua* þok?
ex þa þovv þv eeci er þv scalt *vizþ* vifin vega oc svelgi hann allan
figfaðer. Þegi þ. r. v. þ? vpp ee þer verp oc a a'ftr vega siþan
þie mangi sér. Avftr fōvm þinom scaltv aldregi segia seg
iom fra. firt ihanfca þvmlvngi hvvþv þv ein hēri oc þóttif 30
(ca) þv þa þok vera. Þegi þ. r. v? hendí iní hogri drep ee þie
hrvngmf bana *sua* at þer brotnar beina hvat. Liþa etla
ee mer langan aldi þottv hētr hamri mer. fcarpar alar þo-
ttv þer scrymis vera oc máttira þv þa nefi na oc fvaltþv
þa hvngri heill. 35

Þ egi þv. r. v. þer. hríngnif bani mun þer ihel coma fyrir nagrind; neþan
K vað ee fyrir áfom qvaþ ee fyrir afa sonom þaz mic hvattu hvgr. en
fyr þer einom mvn ee vt ganga þviat ee veit at þv vegr.

A vl goðir þv egr en þv alðri mvnt siþan svmbi vm goða. eiga

þin all er her in er leici fyrir lógi oc brent þer abaki. **fra loca.** 5

En eptir þetta þalz loci ífránangríf þósi iláx líki þar toco
eðir hann. Hann var hvndis með þármom sonar nara. En narfi son
hanf varþ at vargi. Scaþi toc eitv oðm oc fefti vp fyrir an
lit loca. ðrapp þar oð eitv. Sigyn kona loca fat þar oc
helt mvnlæg vndir eitriþ. En er mvnlægin var fyll bar hon 10

vt eitriþ. En meðan ðrapp eitriþ aloca. Þa kiptiz hann svo hart við
at þaþan af scalþ ioþ all. þat ero nv callaþir landsciaptar. **þrymr**

Reid; var þa ving þór er hann vacnaþi oc sinf hamarf qviða.

vm faenaði. seeg nam at hrista sca'r nam at ðyia reþ iar
Uþar hvk vm at þreifaþ. Oc hann þat oðð allz fyrst vm qvaþ 15

heyrdv nv lóci hvat ee nv með. er eigi veit iarðar hvergi ne
vp himmf ás er stoln hamri. Gengo þer þagra freyio tvna oc hann
þat oðð allz fyrst vm qvaþ. mvntv mer freyia þiaþr hams líá. ef ee
mín hamar meþtac hitta. Freyia q. Þo mvnda ee gefa þer
þott oð gvll veri. oc þo felha at veri oð silfr. flo þa loci þiaðhamr 20
ðvniþi vnz fyrir vtan com afa garða oc fyrir ínan com iotna heima.

Þ rymr fat a hægi þvrsa ðrottis greyiom sinom gvllbarnd snou oc
mærom sinom mæn iaþnaði. þrymr q. Hv at er með afom hvat
er með afom hví ertv ein komunn í iotvn heima. ilt er með afom
hefir þv hlouþa hamar vm folgin. Ec hefi hlouþa hamar 25

vm folgin vni. raftom fyrir ioþ neþan. hann engi Y aptv vm heimtir
nema þou mer freyio at qvæn. Fló þa loci þiað hamr ðvniþi oc
vnz fyrir vtan com iotna heima oc fyrir ínan com afa garða. meþti hann
þó; miðra garða oc þat hann oðð allz fyrst vm qvað hefir þv erendi
sem erfiði. Segðv alopti lóng tþundi opt sitianða fægvr 30

vm þallaz. oc hgiandi lygi vm bellir. Hefi ee. oðndi. eðfiði. oc
þrymr hefir þis hamar þvrsa ðrottis hann engi Y aptv vm
heimtir nema hanom þou freyio at qván. Ganga þer þagra
freyio at hitta oc hann þat oðð allz fyrst vm qvað. hittv þic fr-
eyia brvðar líni við scolom aka tvæ í iotvn heima. 35

1.
Dagur þá þreyri natala all ala salt undir byðir. Stæ
þ þ micla men brilinga. mic verðu v þa garnaasta e; ec
h. m. þ þ iocun heia. Ser v es alt apingi y alynioc alar
amali. y v þ repo rik tjar hve þr bloeþa hamar v secc.
a qþ þ hēdalle hvitast; ala visi h vel j m lē van apr. bin
do ver þoz þa þ þar lmi hq; k þ micla m blinga. Jato vð
hæio hreyma luela y kven vap v kpe palla. e abosti breþa
stema y haghga v haj; typpō. Þa qþ þ þoz þrudng af mic
monoc es angan kalla. e; ec bitidax let þ þar lmi. Þa qþ
þ þaci laf cyar soz þegi þv þoz þra cæþa. þegar meho wt
nar afgard hva nca þv þiy hamar þ v hēttir. Þvdo þ. þæ.
þ. v. l. v. e. m. m. b. l. v. h. h. l. y k. v. v. kne s. e. y. a. b. b. s. y. h. v. h. t.
Þa qþ loci laþeynar lō. mū ec y m; þ ambot va. vid flom
aka cyar i iocun heia. Ser v haj; hē v rekj seyndir
at stwclō seydo vel reya. biag bcnopo þy iocþ loga ok
ohil l. iocv heia. Þa qþ þ þrymr þursa dæty þy þ
stendix vp iocnar y strap becc. tv þicþ m þreyio at quan
marþar dotc or noa tonō. Ganga h at gædi gull hþri
þar þyr grn allvate iocni at gani. þiolþ a ec meþma þolþ
a ec menia. eiyar m þreyio avant þicc. Ejar þar at gldi
v corþ smima y j; iæna al þim boert. eiy at ora vni. lora
þyrt allar þer e; konce seþdo. dme synar ver sald þrv
marþar. Þa g. þ þimr. þ. d. hē factv þrup bita hvassara.
stæ ec þ þar bita m breidara ne y meya miob mey vni
drecca. Sat m allnot ambot j; e ad vni þar v iocvni
mali. at ver þreyia vni. nocco s v hō ap þvs iocvni
heia. Jate vð hno lyfri at cyssa en h vcan co stæ end
langan sal. hvi eyo avndot ego þreyio þicci m or angom
breia. Sat m. al. s. a. j. s. m. þv; vcc þreyia vni. n. s. v.
a. h. Jy d m arma iocna hylt hix er þrup þar þia
lædi. lactv þ g. handō hnga ræda e; þv apþæ vill
alt mimar. asty m. alla hylt. Þa g. þ þ. þ. d. berþ
m hamar þrupi at viga. legat miollni imeyiar kne
þigt oc saman vana; hendi. lolo hlonþa hugr i
læfti e; hardhugab hamar v þeþr. þrym drap þay

R eio varð þa þreyia oc fnafasti allr áfa falr vndir biþðiz. sta'cc
 þat iþ micla men brisinga. mic veiztv verþa^{ver}giarnafta ef ec
 ek meþ þer i iotvni heima. Sen voro ęsir allr aþingi oc alymio: allar
 amali. oc vm þat reþo rikir tifar hve þeir hlouþa hamar vm ętti.

Þ a qvaþ þat heimdallr hvitaltr áfa vasi hann vel fram sem vanr aþrir. bin 5
 ðo ver þo: þa brvþar hm haþi hann iþ micla men brisinga. Latom vnd
 hanom hryma lvela oc kven vapir vm kne falla. en abriofu breiþa
 steina oc hagliga vm haþeþ typpom. Þa qvaþ þat þok þrvðug: áf mic
 mvno ęsir argan kalla. ef ec bindaz let brvþar lini. Þa qvaþ
 þat loci láf eyiar son: þegi þv þok þeira oþa. þegar mvno iot 10
 nar afgangð bva nema þv þin hamar þer vm heimtir. Bvndo þeir. þó.
 þ. brv. l. oc e. m. men. brv. l. v. h. h. l. oc k. v. vm. kne falla. en a. brv. b. f. oc. h. v. h. t.

Þ a qvaþ loci laþeyiar son. mvn ec oc meþ þer ambót vera. við scolom
 aka tva: i iotvni heima. Sen voro haþrar heim vm reknur scyndir
 at sca'elom scyldo vel rena. bio:g brotnoþo bran ioþ loga ók 15
 oþin f. i iotvni heima. Þa qvaþ þat þrymr þvrfa ðrottin [hvar fattv]
 standit vp iotnar oc fraiþ becci. nv fouþ mer þreyio at qvan
 marþar dotter o: noa tvnom. Ganga her at gardi gvll hyrn-
 þar kýr oxn alfvartir iotni at gamni. fiolþ a ec meiþma fiolþ
 a ec menia. einar mer þreyio avant þeccir. Uar þar at qveldi 20
 vm comiþ smimma oc fyr iotna á'l fram bont. ein át oxa viii. laxa
 krafir allar þer er kono: scyldo. ðrace hifiar ver fald þriv
 miþar. Þa q. þat þrymr. þvr. ðro. hvar fattv brvþir bita hváffara
 faca ec brvþir bita (en) breidara ne in meira mfoþ mey vm
 drecca. Sat in alfnotra ambót fyr er oð vm fan viþ iotvnf 25
 máli. át vętr þreyia .viii. nottom sva var hon oþ fvs i iotvni
 heima. Lá't vnd lino lyfti at cyffa en hann vtan ço sta'cc end
 langan fal. hvi ero andótt vgo þreyio þicci mer o: vgom
 brexa. Sat in. al. f. a. f. f. m. svaþ vętr þreyia viii. n. f. v.
 i. i. h. In com in arma iotna systir hm er brvþ þiar biþia 30
 þoði. lattv þer af hændom hringa ráða ef þv aþlaz vill
 aftir minar. aftir m. alla hylli. Þa q. þat þry. þvr. ðro. berif
 in hamar brvþi at vígia. legit miolli i meyar kne
 vígit oer saman várar hendí. Hló hlouþa hvgr i
 briofu er harðhvgaþr hamar vm þecþi. þrym ðrap han 35

fyrtan. þær, ðro. oc ett iotvniſ alla lamþi. Drap hann ma ældno iot
na fyftur hin er brvþ þiær of beþit haþði. hon ſkell vm hlát fyr
ſeillunga ex haꝛ hamarſ fyr hrznga þiolþ. Sva com oþuſ ſom endi

Nidvþr het konungr ifviðioð. **ÞRA VOLVNDI** at hamri. 5
Hann atti ii. ſóno. oc eina dottur hon h. bæðvildi. Brøðr
iii. ſynir þina konungr. Hét ein ſlagþiþr anar egill. þriþi
völvndi. Þeir ſcriþo oc veiddo ðýr. Þeir qvomo i vlf ðali. oc gerþo
fer þar hvs. Þar er vatn er h. vlf þiær. Snemma of moizim
fvndo þeir avaz ſtrondo konoꝝ iii. oc ſvno lin. Þar voro hia
þeim alptar hámnir þeira. þat voro valkyrioz. Þar voro tvær ðotr 10
læðvés konungr. hlaðgvþr ſvanhvít. oc hervói alvitr. En þriþia var
ælréna kiarſ dottir. af val lanðe. Þeir hæþo þer heim til ſcála
meþ ſer. Fece egill ælréna. En ſlagþiþr ſvanhvitrar. En va
lvnd alvitrar. Þa biogo .vii. vetr. Þa flvgo þer at vitia
viga oc qvomo eigi aptr. Þa ſcreiþ egill at leita ælréna. 15

En ſlagþiþr leitaði ſvanhvitrar. En völvndi fát i vlfðalóm.

Hann var hagaſtr Ψ . *sva* at menn viti iþonom ſagom. Nidvþr konungr. let
hann hændom taca ſva ſem her er vm qveþit. **ÞRA VOLVNDI. OC MIDAFI.**

Meyiar flvgo ſvnan myre við igognom alvitr vnga 20
ozlóg ðrygia. Þer aſeyar ſtrond fettvz at hvilaz
at veria fagr meþ þiara þapmi hoſom. onoz var ſvan hvít ſv
anþiadrar ðro ex in þriþia þeira fyftur varþi hvítan hals
onondar. Sáto ſþan vii. vetr at þat ex in .viii. allan þraþo
ex ex ix. næþr vm ſculþi meyar þýftoz a myrqvan vþ al 25
vitr vnga ozlog ðrygia. Kom þar af veiþi vegreygr ſeyti.
ſlagþiþr oc egill fali fvndo áþa. gengo yt oc in oc vm faz æſtr
ſcreiþr egill at ælréno. En ſvþr ſlagþiþr at ſvanhvíto. En
ein völvndi fát i vlf ðalóm hann fló gvll rátt við gimfáſtan
lveþi hann alla lind bæga vel *sva* beiþ hann þiinar líofár qvanar 30
eþ hanom coma gerþi. Þat ſpuk niðvði mara ðrottin at ein völvndi
fát i vlf ðalóm? nottom voro feger neglðar voro brýnio: ſeildir
bhco þeira vþ ex ſcarþa mana. Stigo oz fæðlom at falar
gaþli.

genge in þá þan enðlangan fal fa þeir abaft þaga ðregna. vii.
hvndroþ allra er fa fegr átti. Oc þeir af tóco oc þeir a léto fyrir eis
vtan er þeir af leto com þar af veiþi veþreygr feyti varlvndi
hþandi vm langan veg. Gecc brnni bero hold fteicia hár bran
hrífi allþvr fvra vþr ex viu þvri fyrir volvndi. Sat a ber 5
fialli þaga talþi alfa hoþi einf faenaði. hvgdí hann at hef
þi hlarðvés ðottir al vitr vnga veri hon aprt komm. Sat hann sca len
gi at hann foþnaði oc hann vacnaþi vilia lá's vísi ser ahvndom haf
gar naðir ex afofom fioftr vm fpentan. Hverir ro ioþrar þeir er
alægdó befti byr fima oc mic bvndo. kallaþi nv niþvði 10
niara ðrottin. hvar gaztv volvndi vífi alfa vára ara i vlf-
ðólom. Gvll var þar eigz agrána leiðo fiaki hvgdá ec vart
lanð fiollom rínar. man ec at ver meiri moþi attom er ver heil hiv
heima vorom. Hlaðgvði oc hervói boun var hlarðvé kvn var arlvn
kiarf. ðo. hon in vm gecc enlangan fal ftoð a gólfi ftulti roð- 15
ðo era fa nv hyr er o: holti fek. Niþvði konvngr gaf ðottr
fixi bæðvildi gvllring þan er hann toc af baftino at volvn
ðar. En hann fialþr þar fverþit er vólrvndi atti. ex ðrotning qvaf.
T ex hanom teygiaz er hanom er tþ fverþ oc hann bæðvildar bá'g vm þeccir.
amon ero avgo omi þeim enom frána. fniþit er hann fina mag 20
ni. oc fettþr hann hþan i fvar ftá.ð. Sva var gof at feomar voro finar
iknes fotom oc fettir iholm eis er þar var fyrir. lande. er het fvar ftáþr.
Þ ar fmiþaði hann konvngi allz kynf gofimar. Engi Ψ þóþi at
fara til hant nema konvngr ein. Varlvndi q. Scin mðaði fverþ a lunda
þat er ec hvefta fem ec hagazt kvsa oc ec herþac fem mer hogft þot 25
ti. fa er mer fram mekv .e. fiaki boin fécca ec þan vol-
vndi til fmiþio boin. nv ber bæðvildi brþar minar biþ
ca ec þes bót þaga ráþa. Sat hann ne hann fvaþ avalt oc hann fló
hamri vel goði [goði] hann held: hvatt niþáþi. Drifo vngir
tvær aðyr fia fynir niþaþar i fvar ftáþ. komo þeir til kif 30
to kraþðo lvcla ópin var illýþ er þeir i fa. fiolþ var þar
menia er þeim mægom fyndiz at veri gvll rá't oc gofimar.
komiþ einir tveir komit anarf ðagf yer lét ec þat gvll vm
gefít verþa. Segit á meýiom ne fal þioþom manne arngom

at íþ mic fýndit. fneymma kallað fegr anan broþir a broþur gon
gom bá'g fía. Komo til kifta crá'fðo lvcla opin var illýþ er þer
ilito. fneip af há'fýþ hýna þeira oc vndur fén fíotvrf fóttr vm log
þi. enn þer scálar er vnd scárom vóro sveip hann vtan filfrí feldi
níþaþi. EN or ágom iarena steina fendi hann kvnigrí kono ni 5
þadar. en or tænom tvegia þeira flo hann bríoft kringloz fendi bæð
vildi. Þa nam bæðvildi bági at hrofa. er brotíþ háði þonga
ec at fegia nema þer emom. Volvndi q. Ec bótí *sua* brest agvllí
at feþr þinom fegri þiccir oc mofþr þini miclo betri. oc fialfrí þer
at fama hófi. Bar hann hana bíou þvrat hann betri kvni *sua* at hon 10
ífezí vm sofnaði. nv hefi ec hefnt harma mísa allra nema
eina iviþ gearira. Uel ec *qvap* volvndi verþa ec áftíom þeim er mic
níþaþar namo reccar. hléiandi vólund: hófz at lópti *gratan*
ði háþvildi gece or eyio. tregði fær fríþilf oc fæþer reipi. Vti
ftendi kvnig kván níþadar oc hon in vm gece endlangan 15
fal. en hann afalgarð fettiz at hvilaz. Uakir þv níþvð: ma
ra *ðro*. váci ec avalt vilia ec láf. sofna. ec minzt fízt mí
na fono *ðarþa*. Kell mic íhá'fýþ kæld ero mer rap þín vilnomic
ec þes nv at ec víþ volvnd *ðoma*. Seg þv mer þat vólund: vífi
alþa af heilom *hvat* varð fonom minom. Eíþa scaltv mer aþr alla 20
na at feipf boþi oc at scialdar rænd. at marf bógi oc at
mekif eg at þv *qvemat* qván volvndar. ne brvþi míni
at bana verþir. þott ver kván égim þa er þer kvniþ eþ íóþ
eigim inan hallar. Gac þv til fimþio þeirar er þv goiður þar
fíþr þv helgi bloði ftoena. fneip ec af há'fýþ hýna þina 25
oc vndur fén fíotvrs fóttr vm lagðac. EN þer scálar er vnd scá-
rom voro sveip ec vtan filfrí fenda ec níþaði. en or ágom iarena
steina fenda ec kvnigrí kván níþadar. ENn or tonom tvegia
þeira flo ec bríoft kringloz fenda ec bæð villði. nv gengz bæð
vildi barni á'kin einga ðottvz ýcco: begia. Mæltira þv 30
þat mál er mic meik tregi nę ec þic vilia volvndr ver vm
níta. erat *sua* Ψ hár at þic af hefti tací ne *sua* á'flvgz
at þic neþan fcióti. þar er þv scollir við feý vppi.

at þu me þyrðir. Snema hallað segir anan broþ a þu
gö bang þa. Romo t kistto crayðo lucla opin v ilio
lita. Theþ q; haþf huna þra v vnd þen þuorv þort v
þu. en þer skalat er vnd scaro vero sveip h vran silsi senda
nifari. Eþ or vngö iarena steina senda h kvngs kono m
þadar. en æ ranþo tveora þra flo h þost knglæ senda þu
vildi. þana þad vildæ baugi at hrola. e þuþ þarði þu
ec at lapa nea þer einö. Volvde q. Ec þara s þrest agullu
at þer þind þar þic i moþ þini mielo bet. i þar þu
at sama hoþu. Þar h þa þu þar þa þer þu þu s ac
isesi v loþnadi. nu heþi ec heþur harma miþa allra neto
eiþa vþ þra. Uel ec qþ volvde vþa ec þuorv þei e v
nifapar namo recar. hciandi valunde hoþu at lapa gæat
di þuþvildæ gecc æ eþio. tregdi þar þu þu þu v
stenda kvngs kvng nifadar. y ho vþ vþ gecc endla
sal. en h atalgaud scar at þu þar. Gakir þu nif vde ma
ra d. vaci ec avat vilia æ laf. þu ma. ec miþre þar mi
na sono dapa. Kell me þu þu. þu vde qo m nif þu vildæ
ec þ nu at ec vþ volvde dpa. Þu þu m þ volvde vildæ
alya q; heilo þe vnd sono mind. Eþa þu m þ þu
þa at seþ þu þu. y at scaldar ravnö. at mar þu þu
meiþ ec at þu þu þu kvng volvde. ne þu þu mi þu
at þana vþ. þu v kvng. dgm þa er þ kvng þu þu
eiþi vþ. hallar. Gæ þu t þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu. þu ec q; þu þu þu þu
y vnd þu þu þu þu v loþdæ. Eþ þer skalat e vnd sc
ro v sveip ec vran silsi senda ec nifadi. en æ vngö iarena
steina senda ec kvngs kvng nifadar. Eþ æ ranþo tveora
þra flo ec þost knglæ senda ec þad vildi. nu geng þu
vildæ harma vþ þu eiþa. dat þuorv þu. Eþ þu þu
þu mal e me me þu tregi ne ec þu vilia volvde v
nra. erac s þ þu at þu q; þu þu ne s þu
at þu neþa scoti. þu er þu þu vnd þu vþ

†

H læ^andi volvnd: hófz at lopti ex ocatr nþvð: fat þa epter.
V p ristv þacráþr þræll miz iz beztu þiþ þv þaðvildi meyna
brá hvito ganga fagr varþ við fæðvr rþþa. Er þat fatt það
vild: er fagðo mer fatvþ iþ vólund: saman i holmi. Satt er
þat mþaþr er fagði þer láto við varlendr. saman iholmi. eina águr 5
ftvnd æva feyldi. Ec vętr hanom kvnac ee vętr hanom viza máttac.;
Beeki breiþa nú fcal brvþr meþ mer heim ifini fuvaz. alvi^s mal
hrataþ vm mégi mýn hveriom þiecia heima fcalat hvild nema.
Hvat er þat þira hvi ertv *sva* fælr vm nafar vartv mótt meþ
ná. þvrfa líci þieci mer aþer vera ertattv til brvþar bóun. Al- 19
vis ee heiti bý ee fyrir iorþ neþan a ee vndir fleim ftap. vagna vęrz
ee em a vit kominn bregði engi fásto heiti þira. Ec mvn bre-
gða þvrat ee brvðar a fleft vm rap fem fapir. va{ca) ee heima þa er
þer heitþ var at faein er gjafer meþ godom. Hvat er þat recc(n) er i
rapom telz fþoþf enf fagrgloa þara fleina þie mvno fair 15
kvna hverr hefir þie bagom bont. Ung þór ee heiti ee hefi
viþa rataþ fom em ee fþgrána at ofátt mizi fcaltv þat iþ vuga
man háfa oc þat gjafoþ geta. Sattir þinar ęr ee vil fmemma ha-
fa oc þat gjaf orþ geta. eiga vilia held: ex án vera þat iþ mall hvi
ta man. Meyiar áftom mvna þer verþa vifi geftr of varþ. ef 20
þv or heimi kant hveriom at fegia alt þat er ee vil vita. Segðv
mer þat alvis oll of ræc þira vorome ðvergr at vitir. hze fv iorþ heitir
er hgr fyrir alda fonom heimi hveriom i. Iorþ h. meþ monnom en meþ alþom
föld. calla vega vanir. igrøn iotnar alfar groandi kalla ár
vp regin. Segðv mer. þ. a. v? hve fa humm heitir erakendi h. hi. 25
H imunn h. meþ monnom. en hlyrnir meþ godom kalla vindóþni vanir. vpp heim
iotnar alfar fagra ręfr ðvergar. ðrivpan fal. Segðv mer. þ. hverlo
mámi heitir fa er menn fia heimi h. i. Mani h. meþ. monnom en mýln
meþ godom. kalla hverfanda hvel heho i. feýndi iotnar en fem
ðvergar k. alfar artala. S. m. þ? hve fv fol h. er fia alda fýnr. h. 30
Sol h. meþ. monnom. ex fvna meþ goþom k. ðv. ðvalmf læica. eýglo iotnar
alfar fagra hvel alfeir afa fýnr. S. m. þ. hve þar fey heita
er fevrom blandaz heimi. h. i. Sey h. meþ. monnom. ex fevrvan meþ
godom. k. vindflot vanir. vr ván iotnar. al. veþr megm. k.

1 heho hialm hvílz. *Segðv.* m. hve fa vinda. h. er vindaft þer h. h. 1
V ind: h. *meþ. monnom.* en vaþr *meþ* goðom. k. gnegioþ ginregin. qri 1a.
al. ðynfara k. iheho hvipþvþ. *Segðv.* m. hve þat logn heitv er licia
fcal. h. 1. Logn h. *meþ monnom.* en logi *meþ* goðom k. vinnflot vanv. of
hlý ió. al. ðag fva. k. ðver. ðagf vero. *Segðv.* m. hve. fa mar h. er menn roa .h.
S gr h. m. *monnom.* en filégia *meþ* goþom. k. vág vanv. álheim iotnár. alfar
lagastaþ. k. ðver. ðivpan mar. *Segðv.* m. hve fa eld: h. er bren fvr
alda f. h. 1. Eld: h. *meþ monnom.* en *meþ* afom fvm k. vag vanv. frekan
iotnar en foþbreni ðaergar k. ihelio hraþvþ. *Segðv.* m. hve. vipr h. er
vex fyr al. f. h. 1. Uipr h. *meþ monnom.* en vallar far *meþ* goðom k. hliþang¹⁰
halir ellði iot. al. þagr hma k. vónð vanv. *Segðv.* m. hve fv nótt
h. en nærví kenda h. 1. Nott h. m. *monnom.* en niol *meþ* g. k. grimo ginre
gin? oliof iotnar al. sveþngaman k. ðver. ðrammiovni. *Segðv.* m. hve
þat fáþ h. er fá alda f. h. 1. Byg h. *meþ. monnom.* en bar. *meþ* g. k. vaxt
vanv. éti 1a. al. lagastaþ k. ihelio hnipin. *Segðv.* m. hve þat a'l heitv ¹⁵
er ðrecca alda f. h. 1. Øl h. *meþ monnom.* en *meþ* afom biok k. veig vanv.
hreina læg 1a. en ihelio mioþ k. fvmbl fvtvngf fymr.
I emo briofu ec fáe aldregi fleiri foþna ftafi. miclom talom ec
qved telðan þic vppri ertv ðvergr vm ðagaþr. nv feix fól ifali.

A her hefr vp qveþi fra helga hvndingf bana. þerra^{oc} h. volfvn. ²⁰
r var alda þat er arar gvillo hngo heilog votn af ga qvþa
himin fiollom. þa haþþi helga in hvgom ftóra boz
hild: bout ibralvndi. Nott varþ ibq nozv qvomo
þer er aþlingi ald: vm fcoþo. þan baþo fylci frø
gftan verþa oc hvþlvnga beztan þiccia. Snero þer af aþi ár-
læg þátto þa er bozgr brat ibralvndi. þer vm greiddo gvllin fimo ²⁵
oc vnd mana fal mipian fefto. þer aþtr oc veftir enda fálo þar
áttu loþovngr land. amull. brá nipt néra anoþr vega eini
feftu ey baþ hon halda. Eitt var at angri ylþinga niþ er þere
meyio er mavnþ fððdi. hrafn qvaþ at hrafní fát a hám meiþi ³⁰
andvanr áto ec veit nóccop. Stend: ibrynio hvv figmvdar
ðogrf einf gamall nv er ðagr kominn. hversv argo fem hil-
ðingar fa er varga vuvr viþ fcolom teitv. Drótt þottu fa

daglingr vñ qđo m; gđnđ ar hđny. halyt gecc vifi a vñ
 þino vngo jara m; lare gni. Hq; k helga nagn y hingstadi
 sol þvill lue þvill y ligarš vollo. hrig stad hācun z hūm van
 ga bloþam hūy broþi ſun; ucla. Þa nā at vgra ſ; yna
 broſtr almr ar beru ynhis lioma. k gale y gaj; gvl vþv
 ngo ſparþi eā hili hōd bloþ rehu. Scāt let vifi vñl at
 biþa þa ē þylk v ru. vee y h hardan let þvnding vegin
 þa; ē tenai reþ laundō z þegnō. Quado ſiþ ſignđag þv; vþ
 hnga hūnding ſyn. Þar þr atto iorri at gvalda þnar nam
 mict z þaþv; dōþa. ſecab þvđlōgr þōcir vpi ne niþia i
 helde nei; guld þa. van q; h mdo veþl enſ micta; gūra geſa
 y gremi opinſ. ſ; ara hūdigar hūa ſtejno ē þrar ē lađđo
 at loqa þvillō. ſlet ſþa ſiþ ſnāda amulli þara vþs greþ
 val gūny v ey. Settz vifi þa ē vegre hādi alþ y eyri; vñ
 d ara ſteini. hūevard y hūarþ hūdigl ſono. þaric hādi
 k allr ar ger mimit. Þa bra lioma ay; loqa þvillō ey
 q; þei hamō leipþ; gmo. þa v; vđ hialmō a hūm vāga þv
 moe v þra bloþi ſtoenar. Ey q; geiroe geſlar ſtoþo ſ; ar
 luga ar vþ; þi daglingr ar þ; dily; ſvđrynar. ey; þer vildi
 hū m; hūdigr þa not þara þvyr. v alma. Ey q; heſti heo
 gna dōr; lōdi randa rym veſi lagdi. hūc ar ar v; eigi alþ
 ſylloz ey m; þag þra bioe ar drecca. hej; mūy þaþ; meþv
 hūy gmmō hecic grant marl ſyni. ey ar hej; hej; i hel
 gi hādbrōdō qþu; k. o neſan ſē catcar ſon. Þa kē; y; yle
 ſ; ara narta nea þv hō vifir valſtejno ē eþ meþ neā þra
 mūdi; ey; eā þv iþvngl bana þv; mūy dolga dūnr.
 neā ar dāþr ſiac. Sēndi āv allvaldi þv; oy; loþt y; lag
 leidm ar þvna. iþgnogay; ognar liarna þvūgnō biþa
 z þvri þra. Beþit ſiuc luga ē ſeþa gāga y ar bñdeyri
 þvna vþa. þan beid þengill v; þing gmo hal; hūnd
 m; ar ar hedmſ eyo. Ge þar q; hōndō ar ſtaþnſ neſi
 bete. k v; ſcriþv z þvūm gulli. ſvrtþi helgi hūoeley; ar
 þ; hgi; þv kārþa hōm; oneſa. Ey vngē ky oprom

ðaglingr vera *qvado með gynnomb* á r kominn. fialfr gecc vífi or víg
þrúmo vngom fœra itr láe *grami*. Gafr *hamm* helga nafn *oc* hringftaði
fól fivill lue fjoll *oc* figarf vollo. hring ftað hátvñ *oc* himzñ van
ga bloþóm bvis brøþ: finfiotla. Þa nam at vaxa *fyr* vina
bríofti almr itr boiz ynþis lióma. *hamm* galt *oc* gafr gyll verþv- 5
ngo sparþi *eigi*. hlunur hodd bloþ rekis. Scamt let vífi vígf at
biþa þa er fylkir var xv. vetra. *oc* *hamm* harðan let hvnding vegis
þan er lengi reþ lañdom *oc* þegnom. Qvado sþan figmñndar bvr aþ^s
hringa hvndingf sýnir. þizat þeir atto iofri at gjalda fiúr nám
micit *oc* faþvr ðarþa. Letað bvðlvngi bótir vppi ne niþia *in* 10
held: nef giold fá. ván *qvaf* *hamm* mñndo veþrf enf miela grára geira
oc gremi oþmí. Fara hildingar hio:steþno til þerar er lægðo
at loga fjollom. fleit fropa friv þianda amilli fara víþris grey
vál giózn *vm* eý. Settuz vífi þa er vegit hafði álfr *oc* eyiolfr vn-
ð ara steini. hiozvarð *oc* havarþ hvndingf sono. farit hafði 15
hamm allri ęt geir mimí. Þa brá lioma af loga fjollom en
af þeim homom leprtrir *qvomo*. þa var vñð hialmom a humzñ vanga bry
nioz voro þeira bloþi stocnar. En af geiroz geiflar stopo fra ar
lga or vlf iþi ðaglingz at þvi ðifir svðrønar. ef þer vildi
heim með hildingom þa nótt fara þrymr var alma. En af hefti hæ 20
gna ðottir liðði randa rým reþi sagði. hvg ec at ver eigim aþrar
syflo: en með bág brota bió: at drecca. Hefir miz faþvr meýio
fini grimmom heitit granf marf sýni. en ec hefi hefi hel
gi hæðbroðð *qvexis kourng*. ó neifan sem cattar son. Þa komi fylcir
fára náttā nema þv hanom vífir valsteþno til eþa mey nemir frá 25
mildingi. Ugi *eigi* þv ífvngf baná fyr mvñ ðólga ðýur.
nema ec ðaþr siác. Sendi áro allvalði þaþan of lopt *oc* um lóg
leidar at biþia. iþgnogan ognar lioma brægñom biþa
oc hvrom þeira. Biþit feiothiga til seipa ganga *oc* or brandeyio
bvna verþa. þaþan beið þengill vnz þing *qvomo* halir hvñð 30
margir or hedmíf eyio. Oc þar af stöñdom or stafñf nefi
beit hanf vt scriþv *oc* bvin gvlli. spvrþi helgi hiozleif at
þvi hefir þv kasarþa kómi onefsa. En vngi *kouvngr* oþrom

fagði feint *quap* at telja af trúno eyri lang hæðvþ *scip*
vnd líþondom. þar er iorva *svnd* vtan fozo. xii. e. *trygra manna*. þo er
 ihátvnom halfo fleira víg líð *konungf* ván erom rómo. *Sva* brá sty-
 rir ftafn tuoldom af at milðinga mengi vacþi. *ocðæglingar* ða-
 gf brvñ fía. *oc* fielingar snæro vp við trę veþ niftingom ava-
 rinf fírdi. Uarð ára ymr *oc* iarna glymr braft rænd við
 rænd rero víkingar. Eifandi gecce *vnd* aþlingom loþðvngf floti
 lændom fíari. *sva* var at heýra er faman *qvomo* kolgo fyftir *oc*
 kílr [fouznr] langr fem bioig eþa brzm brotna mvndi. Draga þaþ
 helgi há segl ofár varþat hrænom hþa^{F,N} þing loga. þa er ó-
 goglig egif dóttir ftag ftio:n mærom fteypa vildi. Enn þeim
 fialfom figrvn ofan fole ðiof vm barg *oc* fari þeira. Inouz
 ramhga rán o: hendí gíalfr dýr *konungf* at gnipa lvndi. Sat
 þar vm aptan ivna vagon fláft fagr bvín flita knátto. en
 þeir fialfrer fra svarinf hági með hermþar hvg her kænopo. Fra
 godþovin gvþmvndi: at þvi hverr er landreki fa er líþi styrir. *oc* han
 feicna líþ fozir at lande. Sinfiotli *quap* flæng vp við ra rá
 þom feildi rænd var o: gvlli. þar var *svnd* vozþr fa er fvara kvni
oc við aþlinga oíðom *scipta*. Segðv þat í iaptan er fvinom gefr
oc tíer yðrar teygir at folli. at fe ylfingar aftan comnr gvnar
 giarnir fra gnipa lvndi. Þar mvn hæðbroðð: helga fína fl
 av trúþan gram íflota mífíom. fa er opt hefir oino fadda
 meðan þv a kvernóm kyftir þýgiar. Fátt manttv fylcir foznra fp
 ialla er þv aþlingom ofæno bregði. þv hefir etnar vlfá eráfir
oc broþr þinom at bana oíðit. Opt fár fógín með fvælom mvni
 hefr ihreyfi hvar leiþr feríþit. þv vart vólva ivarinf eyio
 fcoll vív kona bartv fcræc faman. *qvaztv* engi man eiga vil-
 ía. feo bryniþan nema finfiotla. Þv vart en fceþa .q. fca^s
 valkyria ætví amáthig at alfæðvr. mvndo ein heriar allir ber
 íaz ívevíf kona vm fakar þinar. Nio átto við anefi fagv
 vlfáalna ee var ein fapir. þeira Fadír var^{at}tv fénrif vlfá ollom
 ellri fva at ee mvna. fízt þic geldo fyrir gnipa lvndi þv-
 rfa meýiar aþoif nefi. Stvþr vartv figeírf látt vnd

71
sædi seint gþ at telia q: trano eyri lang handvþ scip
vð lifonðs þa er iowa lúd vtan j:ro. xii. c. troyð gþ. þo er
iha tond halfo pleira vig lto kþ van esð romo. S þm fr
tir staph riodo q: at midiga mengi vacþi. ydaglingar da
gl brun lia. 7 siclingar lnero vp vþ tre vej: tustingo au
rinf yðsi. Gard ara ymr jarna glymr brast ravnð vid
ravnð reyri vikingar. Eulandi geit vð avplingo loyðing piloti
lanðo j:ari. s var at heyrta e sama gmo holgo hystir 7
kilur j:ar lang se biozg eþ þm bna. Oraga hap
helgi ha segl ofan vacþat hravnð hrovi þyloga þa e o
goelig egul dotte stag stoen maro steypa. En þeim
trialyo sigrun ofan j:ole dices v þarg 7 j:ari þa siou
canliga ran ce hedi gualpr dyr kl at gnipa þe. þa
þar v aptan iuna vago jlavst j:agð þvin flata bna. þa
þe haly: s svarint havi m; hmpar hug h kanyþe. En
god bærn gupmde at þ hý e landreki sa e lipi styf. 7
þeiena up þe at lde. Sinyiorla gþ slang up vþ ra
þo scudi ravnð v ce gulli. þar v sund vorþ sa e suaga kun
7 v avplinga oððo scripta. Segðu þ naptan e svino geyr
7 tice yðrar reyð at tolli. at se yþingari vsta canþ gona
giary j: gnipa ludi. Þar mð haddbodi helga juna þ
ng traphm ginn piloti mþio. sa e opt hej: eno loo
meþ þv a kuno kyst þygat. þa er mættv jyle þa er þ
ialla e þv avplingo ofavho bregde. þv hej: etnag vha þv
7 bregþ þind at bana oððe. Opt þar sogin m; hald m; y
hej: threyli hvax leþ scripte. þv vaxt rohu vaxt ev
scoll vis kona þartv seroc samnan. þv er vaxt vaxt vaxt
ia. les brynnabã nea sinyiorla. þv er vaxt vaxt vaxt
valkyria arul annathe at þv er vaxt vaxt vaxt
ia: svevil kona v sahar þinar. þv er vaxt vaxt vaxt
vþra alna et v ein þaf. þa s vaxt vaxt vaxt
ellri sua at ce mvna. þv er þv gelde j: gnipa ludi þe
rsa meyrar apæf nes. Scriptv vartv þv er vaxt vaxt vaxt

staþom heuna varg loþom vaur a víþom vti. komo þer ogogu oll
 at hendi þa er broþi þuom broft raþaþur. Goþur þic fregian af
 firin vercom þv vart brvþr grana a bra velli gvll bitlvþ vart
 goi til rafar. haþða ee þer moþri mart fceiþ riþit fvangri vnd
 fæþli fimvl foþbergif. Sveix þottir þv fiþ la's vera þa er 5
 þv gvllniþ geitr moleaþur en iasat fix imþar dottir ta'ttrvg
 hypia vill þv ta'lo leugri. Fyr vilda ee at freca steini hraþ
 na seþia ahræom þuom. ex tier ýþrár teygia at folli eþa ge
 fa ga'ttom deili gram vif þic. Ueri yer sinþiothi .q. femra
 myclo gvni at heýia ocglaþa omo. en se onytom oþom at bregðaz 10
 þot hring brotar heptir deili. Þicciat mer godir gran marf synir
 þo ðvgir fihungom fatt at meþa. þeir haþa marcat amóms heimom
 at hvg haþa hionom at bregða. Þeir af rici rena leto fvi
 pvð oc svegiop fol heima til. ðala ða'gotta ða'cqvaz hliþur skalþ
 mi'ttar mak hvár megrir fo'io. Me'tto þeir ticia itvu hliþi 15
 fægðo striþhga stilli qvomo. vti stoþ hæþbroðði hialmi þal
 ðix hvði hann io'eip ettar finar hví er hermþar litr a huþlvn-
 gom. Snvaz her at fandi sneþgir kiólar racea hirtir oc rá'r lau
 gar. feildir margir scaþnar árar gaþvet liþ gylþa glaþir ylfri
 ngar. Ganga xv. fo'le vp aland þo er ifogn ýt vii. þvfvn 20
 ðir. heia her igrundom fyr gniþa lvndi brim ðyr blá fvóit oc bvin
 gvlli. Þar er miclo meft mengi þeira mvna nv helgi hioþing
 ðvala? reni ra'en bitlvþ til regin þinga en fpó: vitnir at
 sparinn heiði. Melnir oc mylnir til. myre vifþar latiþ engi Þan
 eptir fitia þeira er ben logom bregða kvni. Bioþi þer ha'gna 25
 oc hringf fonom atla oc yngva ofþ enom gamla. þeiro giarnir gvni
 at heya latom volfvnga vifþ nám fá. Svipr ein var þat er fa
 man qvomo fælvir oddar at freca steini. ey var helgi hvndingf
 báni fýrfr ifolei þar er firar bærþvz. Øfir a imo all
 træþr flvgar fa haþði hilmir hart móþ akarn. Com, þar 30
 o: hinni hialm vitr ofan óx geira gnýr þer er gramí hliþ
 þo. þa qvaf þat fiervn fár vitr flvga át ha'þa fcer af
 af hvginf barí. Heill fcaltv vífi vifþa móta át staþr
 yngva oc vna lífi. er þv felt heþir in flvgar travða

iofvr þan er olli egif ðavða. Oc þer byþlvngz famir bæþi vel
ræðir bægar oc in rikia mér heill scaltv byðlvngz bæþi niota
hæгна ðottv oc hring stapa figrf oc landa þa er soen lokit.

Hio:varþr h. konvngv hann atti iii. kono: ein het *fra hio:varþi. oc figr*
alfhildz .f. þeira h. heðin. ono: h. sereþr. þeira f. het **lin** ⁵
hvmlvngz. in þriþia h. sin riop. þeira f. het hymlingr.

Hio:varþr konvngv hafði þes heit strengt at eiga þa kono er hann víf
si vænsta. Hann spvrþi at svaþnir konvngv. atti ðottv vęallra
ęęgrfta sv h. figrlin. Iþmęndr h. iarl hanf atli var hanf .f. er foz
at biþia figrlinar til handa konvngi. hann ðvalþiz vetr langt meþ 10
svaþni konvngi. Fránmar h. þar iarl foftrr figrlinar .ð. hanf
h. alóf larlin ręþ at meyar var fyniat oc foz iarlinn. heim. atli
iarlf f. stoþ ein ðag viþ lvnd noccoz in ęvgl fat ilmonom
vppi yfir hanom oc hafði heyrtil at hanf .menn. kállóþo vęftar kó
noz þer er hio:varþr konvngv. atti. ęvghn qvacaþi en atli lyðði. 15
hvatt hann fagði. hann qvaf. Sáttv figrlin svaþnif ð. meýna fe
grfto imvnar heimi. þo ero haglgar hio:varþz kono:
gvmmom þiccia at glafis lvndi. Mvndo viþ atla iþmęndar fon a. q
ęvgl fropvngar þleira meþa. Mvne ee eþ mic byðlvngz blóta f q
vildi oc kyf ee þaz ee vil o: konvngf garþi. Kiofattv hio:varþ ne 20 a. q
hanf sono. ne inar fęgro fylcif brvþir. eigz brvþir þer er byþlvngz
a. cępom vel faman þat er vina kym. Hoþ mvn ee kiofa ha f. q
rga marga gvllhyrnda kýr fra gramf bvi. eþ hanom figrlin sefr
a arm oc onęþig iofvr fylgir. Þetta var aþr atli foz. en er hann com
heim oc konvngv spvrþi hann tþinda. hann q. Hęřom erfi oc ecci oundi ²⁵
mara þrá't óa amegiu þialli. vřpom siþan se mozn váþa þa
var os fyniat svaþnif ðottv. hringom geððrar er ver hařa vildom.

Konvngv baþ at þer seylðo fara anat sin foz hann hialfr. En er þer
komo vp a þiall oc fa á svava land. lanz brvna oc iozeyki sto
ra. Reif konvngv ař þiallino fram ilandit oc toc nat ból viþ 30
a eina. Atli helt voř oc foz yfir ana hann řan eit hvs.
Fvgl micill fat a hvfino. oc geþti oc var sořnaþr. Atli seát
fioti ęvghn til bana en ihvfino řan hann figrlin

1000 þann er allir eigi þá. **U**þ þer þyrlingra fara þessi
 málir þegar þu m rila me þeill sker lundr þessi málir
 ha gna dottir þu hugstapa siges þá lada þa er laun loða
 100 var þ h. þer þ atti m. kanna er þer
 alþhilde s. þa h. hedi. 040 h. lereis þer s. þer
 hvm lög. m þripia þer sinriop. þa s. þer hviðger
Þio var þ þer harði þ herre stenge at eiga þa lundr þ hvið
 li venla. þ lereis at swaynir k. atti do. málir
 þegriða s. h. sigrlin. þ mdr h. mdr hl atti v hl s. þer
 at þipia sigrlin þ handa ki. þ dvalþr vora þ er m
 swayni ki. þ mdr h. þar iarl þall sigrlin þ hvið
 h. alþ. þerli þ er at meþur v syniac 7 700 iarl þ hvið
 iarl s. þer er þ dag vþ lund naccan er þugl s. þer
 vþi þ þ hvið 7 harði þerre t at hl. m. hvið þer venla
 na þer e hvið þ k. atti. þuglin þ capi er atti þ hvið
 þer þ lada. þ g. **S**attu sigrlin swaynir d. málir
 grsto munar þer m. þo ero hagiðar hvið þer þ hvið
 gvnð þer a at glatis ludi. **M**undo v arla þer málir
 þugl þ þugl þ þara málir. **M**un ee er þer budlir. þ hvið
 vildi 7 kyl ee þer ee vil ee hl garþi. **R**ialatu þer málir
 hl sano. ne inar þugl þer þ hvið. **H**ar þer ee hvið
 a. capo vel samay þ er vna hvið. **H**ar þer ee hvið
 rga marga gullhyndar kyr þ gnl þer. er hvið sigrlin þer
 a ærni 7 onyþig 10 þ þugl. þer a þ atti þer ee hvið
 þer 7 þer þer þer þer. **H** g. hvið er þ er ee málir
 mara þer ora ænegi þer vþo þer se moer vna þer
 v os syniac swaynir do. **H**ngö qedd þ er v hvið vna
K þ þer at þer þer þer þer þer þer þer þer þer þer
 komo vp a þer 7 þa a þer land. lant þer 7 ierli þer
 ra. **R**er þer þer þer þer þer þer þer þer þer þer
 a eina. **A**tti þer vþ 7 þer þer ana þer þer hvið.
J vgl málir s. a hvið. 7 gert 7 v þer þer. **A**tti þer
 þer þer þer þer þer þer þer þer þer þer þer þer þer

konungf ð. *oc* alofo iarl. ð. *oc* hafði þær bápar bra't með ser. Fránnar iarl hafði hamaz 1 arnar licr *oc* varit þær fyrr hernom með fíolkyngi. Hróþmar h. *konungr* biþill sigrlínar hann drap svava *konung*

H *oc* hafði rēnt *oc* brént laudit. hio:varþr *konungr*. fēcc sigrlinnar. en ath
 Hio:varþr *oc* sigrlinn. atto fon micin *oc* vénan hann var þar Válofar. 5
 gvll ecki nafn fēstiz við hann. Hann fat ahagi hann fa rípa valkyr
 ioz. ix. *oc* var em gafyghigvft. hon q. Stíþ mōndv helgi hringom ra-
 þa rier rógapald: ne raþvlf vollom. arn gól arla eþ þv e þegir
 q. þottv harþau hvig hilmir gialður. Hvat letr þv fylgia helga
 nafni brvþr biart litvþ allz þv bioþa rēþr. hvē þv fyrr allom 10
 q. atqveþom vel þic ec eigz þat nema ec þic haþa. Sverþ veit ec hēia
 1 sigarf holmi fíozvū fōza en fim togo. eit er þeira allom betra
 vig nefta bá'l *oc* varíþ gvlli. Hringr er ihalti hvgr er 1 miþ
 io ogn er iodd: þeim er eiga getr hgr með egio oimr dreyr
 fād: en avalbarfto verpr naþr hala. Eýlumi h. *konungr*. ð. 15
 hanf var svava hon var valkyria *oc* reíþ lopt *oc* lóg hon gaf
 helga nafn þelta *oc* hliþi hanom opt sípan iorostom. Helgi q. Ert-
 attv hio:varþr heidraþr *konungr* folef oddviti þottv frōgr fēr.
 leztv elð eta ioþra bygþir en þeir angr við þic ecci goþo. En
 hroþmar scal hringom raþa. þeim er atto oir miþiar. fa sez fylkir 20
 fōst at hfi. hygz aldaþra arfi at raþa. Hio:varþr svararþi.
 at hann mōndi þa líþ helga eþ hann vill hefna moþvr fāþvr finf.
 Þ á fotti helgi sverþit er svava uifari hanom til. Þa foz hon *oc* ath
oc feldo hroþmar *oc* vno moig þreecvirki. Hann drap hata io
 tvn er hann fat a bergi noccozo. Hælg: *oc* ath lágo seipom 1 ha 25
 ta firþi. ath helt voð in fyra lvt nētrnar. Hringr þr
 hata ð. q. Hverir ro haldar ihata firþi scioldom er tial
 ðat ascipom yðrom. frōenliga latíþ fát hvē ec yþr hiazc
 kenit mér nafn *konungf*. Ath q. Helgi hann heitir en þv hver
 gi má't vna grand gram. iarn bo:gr ro vm aþlingf [fēip] 30
 flota. knegoþ os faloz fara. Hve þic heitir. q. hringr.
 halr in ámatki hve þic calla konir. fylcir þer trvir er
 þik iþāgrom letr beiz ftarþi bva. Ath ec heiti

atall *scal* ec þer vera mioc emec gífrom gramaftr. vrgan staþn
 ec hefi opt hvit *oc* qvalþar qveldriþo. Hve þv heitir hala
 na graþvg nefndv þin fála fapvr. ix. raftom er þv feyðir
 neþar vera *oc* vaxi þer abaðmi bar. Hrimgerþr ec heiti hat
 het min fapir þan viffa ec amatcaftan iotvn. margar brvþr 5
hann let fra því tecnar vnz *hann* helgi hió. Þv vart hala fyr hildi
 ngf feipom *oc* lát ifiarþar myni fyr. reffis recca er þv vilðir rán
 gefa ef þer kómip ipverft þvari. Dulþr ertv nv athi ð-
 ravmf qveþ ec þer vera figa letr þv brýn fyr
 brár. moþir mín la fyr mldingf feipom ec ðreþa hlafvarz 10
 fonom ihafi. Guegia myndir þv athi ef þv geld: ne veyr
 brettir fin hrimgerþr hala. aptarla huarta hyg ec at þitt at
 li fe þott þv hafir hreina ráð. Remi mvn þer ec þiceia ef
 þv reyna knat *oc* ftuga ec aland af legi. æll mvntv lem
 iaz ef mer er allvgat *oc* sveigia þin hala. hrimger. Athi gac 15
 þv aland ef aþli treyftuz *oc* hittome ivic várimf. rifia retti
 er þv mvnt reccr fá ef þv mer ikrymmoz kóm. Mvn(ca) ec
 ganga aþr gvmmar vaena *oc* halða of vífa vorþ. era mer ozve
 nt neþ ozo kómr fcas vp vndir feipi. Vací þv helgi *oc* þot
 viþ hrimgerþi er þv lezt hægvn hata. emá nótt kna hón 20
 hia iofri foþa þa hefir hon hálva þotr. Lopin heitir erþ þic *scal*
 eiga leiþ er tv man kyni. fa byr ipoll eyio þvrf? hvnd vís
 iotvn hræn bva verftr. fa er þer machgr Ψ. Hina vilðo held:
 helgi er reþ hafur fcoda fyrí nott meþ fírom. margvllin meþ
 mer þotti aþli bera her fte hon land af legi. *oc* fefti *sua* yþarn flota. 25
 H on ein þvi veld: er ec eigi mac byþlvngf monnom bana. Heyrþv
 nv hrimger. ef ec þoti harma þer fegþv gqr gramí. var fv ein ve-
 tr er barg aþlingf feipom eþa fozo þer fleire saman. Þren
 ar mivndir meya þo reiþ ein fyr hvit vnd hialmi meþ. ma
 rir hriftvz ftop af mænom þeira ðag idivpa ðali. hagli ha 30
 va viþo þapan kóm: meþ aldóm ár alt var mer þat leitt er ec leite.
 A vfr littv nv hrimger ef þic lofna hefr helgi helftaþom
 a landi *oc* avatni bozgit er aþlingf flota *oc* fíchnf monnom
 ip fama.

Dage q nu þringir þ e þic dvalfa hefi acli t alor laga ha
 nar matc þvec dregligr va þarl þu rsteint licr lœdr
 elgi kr v allmicill þ ip. h w t. eplirna kl 2 þap luavo d
 h. þa helga i luava vercovz vatar 2 vnoz þveþo mlare. Lu
 va v heima m þef lino ey helgi kþnapi. v luava vallyr
 ra e sem þya. Þeþm v heia m þapþur sino hievar þi ku
 naegi. Þeþm þoz enj saman hefi ce loogi iola apta þ þay trol
 komo sv renþ vaxi. i þayði arna ac tæmno. 2 þap þylga fina
 þeþm. Kþei lagði h. h. h. þ. l. þ. l. þ. l. gualda
 ac þragar þulli. Þm qlare oio heitþrengingm var þm
 leide samar gater loogo m þar a heitde sinar 2 þrengde m
 þa heit ac þragar þulli. þeþm þrengði heit t þavo epli
 ma d. uþusto helga þvður sint. 2 þþapir s moe ac h ger
 a þrat villi þigo þvþ aland þ þay helga þvþ l. helga gþap.
 amþu heill þeþm þo kancv looga nyra spialla ce naegi þm
 e þ þvþ þveþt ce landi 2 qv enj komi aþ ac þya. Þic þeþ
 mveio glapr meiri loctan ec hefi kerna ena þg boano v þi
 þma ac þgar þulli. Saaz eigi þv þv m v þa v l mal
 þeþm aþv þeþia m þeþ. still þveþt t eþrar þrica natca
 þeþv þv þoa þe m aþ acce apte vva þa vva ac godo ce
 ac suct qv t. Saad þu helgi ac þeþm v gopþ vþ þya þeþ 2
 gþa þona. þ e þoma þv ac rþpa ey þ þeþa vando þi
 no. þ g. helga þat h gþapi v þeigþ lina 2 þ ac þylgic þs
 hoþdo vnaþ þeþm þa ey h ta komona rþa vavmno.
 þ þ h. þ. l. hropnarl e helga þayði vull hallþan a ligarþ
 velli a þrica natca þveþt. þa g. hel. Reþ avangr e rek
 vþ v þvþ eþ e h þylgic beiddi. hō vizi þ ac vevr mōi
 þar þyar þonr aþgarþ vullv. þar v onōta meit 2 þeþ
 þay helgi þama lœr þendi helgi þgar ac rþa eþ eplirna
 einga doct. vþ þraliga þvþ verþa qv: hō vill þya þylr
 þveþan. Þic heþ helgi þingac lendaþ vþ þic luava
 þalþa ac mta þic qþ hlm hnta vilia aþ tce hoþv vō
 do eþndi. þvþ þ helga hievarþe þm m e hardliga

Dagr er nu hríngerþr en þic ðvalþa hefurr atli til ald: laga. haf
nar mare þyccer hlægigt vera þarf þv ísteinf líci stendr.

H elgi konungr var allmicill her Ψ. ham com til. eylima konungr oc þaf svávo. ð.
hanf. þæ helgi oc svava veittvz vârar oc vnoz fvrþo mikít. Sva
va var heima með feþr sinom en helgi ihernaþi. var svava valkyr 5
ia en sem fyr. Heþin var heima með fæþvr sinom hio:varþi konungrí í
no:egi. Heþin fo: ein saman heim o: scógi róla aptan oc fan tróll
kono sv reip vargi. oc hafði ozma at tarmom oc þaf fylgd sína
heþni. Nei sagði hann. hon f. þes scaltv gialða
at bragar fvlí. Vm qveldit o:o heitftrengingar var fram 10
leidd: sonar garltr logðo menn þár a hend: finar oc strengðo menn
þa heit at bragar fvlí. Heþin strengði heit til svavo eýli
ma .ð. vnvsto helga broðvr sinf. oc íþraþiz sva mioc at hann gecc
a brát villi stigo svþr alond oc fan helga broþvr f. Helgi qvaþ.

K omþv heill heþin hvat kantv segia nýra spíalla o: no:egi. hví 15
er þer stillr steyct o: landi oc ert ein kominn o: at fína. Mic hefurr
myclo glöpr meiri sóttan ec hefí kærna ena konungr bo:no brvþi
þina at bragar fvlí. Sacaz eigi þv fan muno verþa al mal
heþin occo: begia. mer hefurr stillr steyct til eyrar þricia natta
scylac þar koma íf er mer aþvi at ec aprt coma þa ma at gódo go: 20
az fhct eþ scal. Sagðir þv helgi at heþin veri góþf verþr fra þer oc
giafa stora. þer er sómra sverþ at riþa en fríþ gefa fíandom þi
nom. þat q. helgi þviat hann grvnaþi vm feigþ sína oc þat at fylgio: hans
hoþdo vitiap heþinf þa er hann fa konona riþa varginom.

A lþr h. konungr f. hroþmarf er helga hafði voll haflaþan afigarf 25
velli aþrigia natta fresti. þa q. helgi. Reip avargi er rek
viþ var fhoþ eitt er hann fylgio beiddi. hon vísí þat at vegunn mendi
figr hnar sonr afigarf vollvm. Þar var orofta micil oc fecc
þar helgi bana fâr. Sendi helgi figar at riþa eptir eýlima
einga ðottvr. biþr bralliga bvnur verþa eþ hon vill fína fýlci 30
kvicvan. Mic hefurr helgi hingat sendan viþ þic svava
sialfa at mæla. þic qvaþ^z hilmur hitta vilha aþr itr boum an
ðo tyndi. Hvarþ helga hio:varþz syni mer er hardliga

harma leitast ef hann fær um lek eða fverþ um beit þeim skal ee gymna
grand um vana. Fell her imoꝝgon at þreca steini byþlvngi fa er
var baztr vnd folo. alþr mvn figri allom raba þott þetta fix þar
fgr veri. Heil verþv svava hvg fealtv deila fia mvn i heimi
hinztr fvndi vera. tia byþlvngi bløþa vndir mer heftr hior comiþ 5
hiarta iþ nefta. Biþ ee þie svava brvþr gráttattv ef þv
vill mino mali lyða. at þv hefni hivilo goivir oc iofer vngan
áftom leiþir. Melt hafða ee þat umvnar heimi þa er mer helgi hrin
ga valþi. myndiga ee loftic at hþin fylci iofer okvnan ar
mi veria. Kyfto mic svava kem ee eigi aþr rog heimf avit ne 10
raþvlf þialla aþr ee hefnt hefje hiovarþz sonar þes er bvð
lvng beztr vnd folo. Helgi oc svava er fagt at veri endi boim.

Sigmvndi konvngv valfvngf f. atti boꝝghilldi **þra valfvngom**

aþ brálvndi. Þa heto f. fin helga oc eptir helga hio

Svarþf f. Helga foþraþi hagall. Hundingv h. rikr 15

konvngv. vþ hann er hvnd land. kendt. Hann var her maþr micill oc atti marga .fono.

þa er i hernadi voro. Ofriþr oc dylgioz voro amilli þeira hundingf konvngf
oc figmvndar konvngf. drapo hvarir anara frondr. Sigmvndi konvngv. oc hanf
ett .menn. héto volfvngar oc ylfingar. Helgi foz oc miofnaþi til

hirdar hvndingf konvngf. aláin. Hémingv f. hvndingf konvngs. var heima. 20

En er helgi foz iþrót þa hitti hann hiarþar oc q. Segðv hei

mingi at helgi man hvern ibrymio bragnar feldo. er vlf
grán in hafdót þar er hamal hvgði hvndingv konvngv. Ham-
all h. f. hagalf. Hvndingv konvngv fendt mem. til hagalf at leita
helga. En helgi matti eigi foþbaz anan veg foþ en tóe 25

kleþi ambóltar oc gecc at mala. Þeir leitofo oc fvndo eigi

H. þa q. blindi in bálvifi. Hvós ero ago ihagalf þyio
era þat carlf ett er akvernóm ftendi. ftemar rífna fteycer lvþr
fyrir nv heftr harþ dóm hildingv þegit. er vifi skal val byg.

H eldi er fomri hendt þeiri meþal kaþli en mävndvl tre. 30

H agall svaraði. oc .q. Þat er litil va þott lvþr þrvmi er meþ konvngf
mävndvl hrour. hon feþvaþi feyiom efrt oc vega þoizt fem
vikingar aþr hana helgi hæpto gozþi fyftir er hon þeira fig

arf oc hægna þvi hefur ártvl ágo ylfunga mán. Undan comz
helgi oc foz aherfeyr hann feldi hvnding konung. oc var síþan callaþr helgi hvn
dingf bani. hann la með her sín ibrvna vagom oc hafþi þar strand
hárg. oc áto þar rát. Hægm h. konungr. hanf ð. var figrín hon var
þvalkyria oc reip lopt oc læg. hon var fva endz bozn. Sigrvn 5
reip at feipom helga oc. qvab. Hverir lata fljóta fley víþ backa
hvar hermegzr heima eigvþ. hverf biþit er ibrvna vágom hvert
lyftir yþr leiþ at casa. Hamall lætr fljota fley víþ backa
eigom heima ihles eyio. biþom byriar ibrvna vagom áftr lyftir os
leiþ at kana. Hvar hefzr þv hulmzr hildi vacþa eþa gægl alin 10
gvna fyftra. hvi er bryma þin bloþi ftocein hvi feal vnd
híalmom hrátt kiot eta. þat van næft nýs mþr ylfunga fyr
veftan ver eþ þic vita lyftir. er ec biozno tóe ibraga lvndi
oc etl ara oddom faddac. Nv er fagt mer hvaþan facar goðvz
þvi var a lægi mér litt fteict etþ. Uig lysir þv varþ fyr helga 15
hvndingz konungr hniga at velli. þar focn saman er feva hę
fndof oc bvfti bloþ abrvnis egjar. Hvat víffir þv at þear fe
fnof fviþhvgyð er feva hefndof margzr ro hvaffir huldmgf
fynzr oc amvnzr offom mþiom. Varca ec fíari folcf oddviti ger
amozgon gramf ald: locom. þo tel ec flęgian figmvndar þvr er 20
i valrvnom vigfpioll fegzr. Le't ec þic vm sín fýr alaþfeipom.
þa er þv bygdur blodga ftafna oc vr fvalar vnzr lęko nv
vill dylhaz ðághngz fyr mer. en hægna mér kenir. Grán
mar h. rier konungr. er bío at fvarmf hárgi. hann átti margi. fono.
háðbroddz anaz gvðmvndr m. ftarcapr. Háþbrodr var i konunga 25
ftefno hann fafnaþi ser figrvno hægna ð. EN er hon fpyk
þat. þa reip hon með valkyrio: vm lopt oc vm læg at leita helga
H elgi var þa at loga flollom oc hafþi bariz víþ hvndingf. fono.
þar feldi hann þa alf oc eyiglf hiozvarþ oc hervarþ. oc var hann all
vigmoþr. oc fat vndzr ara fteim þar hitti figrvn hann. oc ran 30
a half hanom oc kyfti hann oc fagði hanom erendi fit fva fem
fegzr ivolfvnga qvibo. iní fozno. Sotti figrvn fíclmg
gláþan heim nam hon helga hánd at fokia. kyfti oc

oc qvaddi *konung* vnd hialmi þa varþ hilmr hugr auþi fýr léz
 hon vna af ællom hug fym figmúndar en hon seþ haþþi. Uar ec
 hæþbroddi iher fæstnoþ en ioþvr anan eiga vildac þo fiame
 fylcwr frónða reiþi hefi ec minf fæðvr mvn rap brotþ. Na
 ma hævna mer of hvg mæla haþa qvaz hon helga hýlli feyl 5
 ðo. hirþ eigi þv hævna reiþi ne illan hvg ęttar þinar.
 þv scalt mér vug at mer lífa ętt attv ingoþa er ec fiame.
 H elgi samnadi þa miclom feipa her *oc* fo: til frega steinþ *oc*
 fengo ihaþi ofvndri man hętt. þa qvomo leiptr yfir þa *oc*
 stoþo geiflar ifeipin. þeir fa iloþtino at valkyrio: ix. ri- 10
 þo *oc* kendo þeir figrvno. þa legði stórnin *oc* qvomo þeir heilir
 til landz. Granmarf *fyrr*. fato abiargi noccoro er feipin figldo at
 landi. Gvðmúndi hlop aheft *oc* reid aniofn a bergit vþ hæfnina.
 þa hlóþo volfvngar seglom. þa q. gvðmúndi. Sva fem fýr er
 ritap. ihelga qvibo. . . Hver er fylker fa er flota styrr 15
oc feicna líþ fęur at landi. Sinfiotli. figmúndar. f. svarabi. *oc* þat en
 ritap. Gvðmúndi reid heim . með herfago þa fæmnopó grán
 marf .*fyrr*. her. Como þar margir *konungar* þar var hægni f. figrv
 nar *oc* f. hanf bragr *oc* ðagr þar var okofa micil *oc* fello allir grán
 marf .*fyrr*. *oc* allir þeirra hæfþingiar nema ðagr hævna f. fecc grþ 20
oc van eipa volfvngom. Sigrvn gece ivahn *oc* hiti hæðbrod
 at komin dæþa. hon q. Mvna þer figrvn fra feva fiollom hæþ
 broddi *konvng* hmiga at armi. líþin er ęvi opt nár hreiþi
 granftoþ grþþar granmarf fona. Þa hiti hon helga *oc* varþ
 allfegin. hann q. Erat þer at ællo alvitr geþþ þo qveþ ec 25
 noeqvi nomr valða. fello imo:gon at frega steini bragr
oc hægni varþ ec bani þeirra. En at styrkleifom starcaþr *konvng*
 en at hlebio:gom hrollágf *fyrr*. þan fa ec gylfa grmvþgastan
 er barþiz bolr var abrót hæfþ. Ligia at ioðán allra flefter
 niþiar þinir at nám oþnir. vantattv vígi var þer þat feapad at 30
 þv at rógi ric menne vart. Þa gret figrvn. hann .q. Hvgastv
 figrvn hild: hefir þv os verþ vinat feiolðvngar feapom.
 L ifna munda ec nv kiofa er líþnir ero *oc* knętta ec þer þo í
 faðmi felaz

43

...padda he und hiald þa nær þáttum lof þáttum
he. nna of alló hug þin hignat er, ho þe hær þe
hæpbrod þer þóttneþ er iopur anan er a vidda þo h
pyle pronda rufi hejt ee mist padur m n rap þe rufi þ
ma þagna m of hug mla haysa quat hō helza hells þe
do. hær eþ þv hagna reþi ne illan hug þe ruf þær
þv stt mer und at m lipa et ættu mæþe. ee ee fættæ.
elgi launadi þa mælo sepa h þ þe til þreca stætt oc
þengo thær opvirdi mæn het. þa qmo læpæ þe þe ee
stþo geistlar iscipm. þe la voptano at valþyr ee ir. m
þo þ stænd þr sigrvno. þa lædi stættm þ qmo þe heit
t þe. Grammar st. laro abnær. noctas e lipi sigla
þi. G. mda hlup ahest þ reid amoldu a hær vþ hæpæ m
þa hlþo voflungar seglō. þa q. gōmde. S. lær þyn
ritap. ihelga gripo. Nven g þyllk la q. lær þe
þeuna hþ þær at lædi. Simgot. sigm. þ. f. þe f
ritap. Gōmde reid hē. m. þ. hær þa lær m. gōm
mar st. þ. Como þær mæþ hær þe vær hær þe. hær
nær þ. h. hær þær þe orasta mætt mætt
mætt. st. þ. all þa hær þingær nœ dægt hær m
þær eþa voflungō. Sigvæ æt vœttu. hær hær
at hær dæpa. hō q. Mvna þ sigrvn þe lær vœttō hær
bræde hær hær at ættu. lipm e ætt nætt hær
grættō þær grætt st. þa hær hō hær þe vær
allþær. h. q. Eræ þær at hær ætt ætt hær
nær nær vœtt. þe hær mætt at þær hær hær
þ hær vær þær þær. Eræ at hær hær hær hær
er ætt hær hær hær hær st. þær læ ætt hær hær hær
er hær hær vær vær hær. Lær ætt hær hær hær hær
nær þær at hær ætt. mættu vær vær hær hær
þv ætt rogt ætt mætt. þær hær hær. h. q. hær
hær hær hær hær hær hær hær hær hær hær
hær hær hær hær hær hær hær hær hær hær

Þá q. gudmór gróm. s. hýr er scioldvngr sa er scapð styr.
 letr gnyfana gullny sýr stajni þacia m jrip yjarar bádi
 verpr vngroþa v vikinga. Sinyiothi q. Her ma haddbðr he
 lga heya j:lotta trapan y:lota mifio. H heji epli ettar
 þnyar arj: j:volunga vno sic þrvgit. Þvi j:va flo at j:re
 ka steini lare samtan v lakar doma. mal et had broðar
 hejnd at vna ey: v legra lvo legi barð. Sj: mðv gudmfa.
 geng: om halda j: berg lœar braðar hlja. haya þ ihendi.
 helli kyljo þ er þ blipara ey brimis dðar. Þer e liny:io
 eli lemra myclo gvyi at heya j: hlapa œno. ey onyð o.a.d.
 þot huldigar hejpt deili. Þicet m goþ gn. s. þo. d. l. a. m.
 þr merþ h. a. m. r. at hv: haya hœ. a. b. œ. hildigar hoall
 æt smalt. H elgi j:æc sig vnac j:æc þv sono var helg
 æt gamall. Þagr hagna l. blotapi opin t j:ad hejnda op
 lepi dag greit sint. Þagr j:ay helga mag luy þar t h.
 at j:otur lund. H ladi igognð helga m: garnð. þa j:ell
 helgi eydagr veip t j:ialla j: lagdi sigruno tibiði. Trap
 em et luf trega þ at legia þat et heji naphyr nyrti gr
 etta. j:ell imægd vndj:otur lundr buplvngr sa e var
 þætt ihæi j: huldigom ahalti stob. Þic styli ait cipar
 bita þr e helga hay:þ vna at eino hosa leprj vatni
 j: at vt svolom vnar steini. Scripat þ scip e vnd þ
 scripi þot alca byn ept leot. reña sa mar e id þ regi
 þot v j:anda þina j:æþax eig. Þita þ þ luf e þv bre
 sð nea slaljð þ syngur v hav:di. þa vi þ hej:tt hel
 ga deþa ey þv vir vargr avipð vti. vþf andvami oc
 allx gamant. hej:þ eð mat nea ahvðv spjng. d. q.
 t ercu lytt j: ervica ey þv broþ þinð biþ j:ælcapa.
 ein veldr oðis allo þalvi þat m: sjaungð sac runa
 þat. Þer byþ broþ þaga rauþa all vandult ve
 j: ung dalt. hay:þv halj:arj hel harnt at guldrom
 broþ þagvartj z þvrit þin. Sitca æ þ sæl

13

281
290
285

Þetta q. gvdmyndr granm. f. Hverr er feioldvngur fa er feipom styrur.
letr gvxfana gvlln fyrir stafni þiccia mer frif ifarar broddi
verpr vigroða vm vikinga. Sinfiothi q. Her ma hæðbrodr he-
lga kena flotta træþan iflota miþiom. hann hefi epli ettar
þinar arf fioifvnga vnd sic þrvngit. Þvi fvr scolo at fre 5
ka steini fattur saman vm fakar ðoma. mal ec hæð broððr
hefnd at vina ef ver legra lvt lengi barom. Fyr myndv gvdmyndr
geitr vm halða oc berg fcozar brattar klifa. haða þer ihendi
hefli kylfo þat er þer bliþara en brimis ðomar. Þer er sinfió
tli femra myelo gvni at heyia oc glaða ómo. en onytom o. a. ð. 10
þott hillðingar heiptur ðeili. Þiccit mer gobur gran. f. þo. ð. f. f. a. m.
þer mæreþ h. a. m. r. at hvgr haða hio. a. b. ero. hildingar hæll-
zti smallur. Helgi fece figrvnar ocatto þar sono var helgi
eigi gamall. Dagr hægrna f. blotari oþin til fæður hefnda oþinn
leþi dag gréif sinf. Dagr fan helga mág sin þar sem h. 15
at frotur lvndi. Hann lagði igognom helga með geirnom. þar fell
helgi en dagr reiþ til fialla oc lagði figrvno tþindi. Tráþr
em ec fyftur trega þer at fegia þvat ec hefi næþigr nipti gr
etta. fell imozgon vndfrotur lvndi hvþlvngur fa er var
beztr themmi oc hildingom ahálfu stop. Þic fkyli allur eiþar 20
bita þer er helga hæþur vna at eino hofa leiptrar vatni
oc at vr fvolom vnar steini. Scriþat þat feip er vnd þer
feriþi þott ofca byr eptur legiz. renia fa mar er vnd þer reni
þott tv fiand: þina foþaz eigur. Biða þer þat fverþ er þv bre
gðir nema fialfom þer fyingvi vm hæfði. þa veri þer hefnt hel 25
ga ðarþa ef þv verur vargr avþom vti. æþf andvám oc
allz gamanf. hefþur eigi mat nema ahrðvm fpryngur. ð. q.
Ór ertv fyftur oc érvita er þv broþr þinom biþr foþfcarpa.
ein veldi: óðin ollo bælv þvat með fíþvngom fac rvnar
bar. Þer byþr broþur bæga raþa æll vandilf ve 30
oc vig ðali. hæþv halfan heim harmf at gioldom
brvþr bægr variþ oc bvrir þinur. Sitca ec sva fæl

at feva þiollom ar ne *vm* reþr at ec vna hfi, nema at hfi lofð
vngf homa bregði reni vnd vífa vighlq: þinug gvll bitli
vanr knega ec gramí ƒagna. Sva haþfi hřđđđa gozva ƒ
iand: fina alla *oc* ƒřnd: þeira, fem ƒyr vlfí oþar rynn geitr aƒ
fialli geifca ƒvllar. Sva bar helgi aƒ hildingom fem itr sca 5
pađ: aƒer aƒ þyrni eđa ƒa đyr calƒř đavgo flvngin er oƒri ƒerr-
allom đyrom. *oc* hoin gloa viþ humin sialfan. Hágr var gozr eptir
helga. En er hann com til valhallar þa hǽþ oþin hanom arlo at
rađa meþ ser. helgi q. Þv scalt hvndingr hveriom maní ƒót
læg geta *oc* ƒvna kynda. hvnda binda hefta gęta ³svinom ge 10
foþ aþr foþa gangir. AAmbót figrvnar gecc *vm* aptan hia
hǽgi helga [*oc* ƒa at] *oc* ƒa at helgi reiþ til hǽgfinf meþ marga
menn. Ambótt q. Hvert ero þat ƒvic em er ec ƒia þiccíomz eþa rag
na rǽc říþa .menn. đavþir. er íóa yđra oddom keyrit. eþa er hildin
gom heim ƒoř gefin. Era þat ƒvic e. er. þ. f. þ. ne aldar roř þottv 15
os litr? þott ver íói o. k. n. e. h. h. ƒ. gefin. Heim gecc ambót
oc f. figrvno. Ut gac þv figrvn ƒra ƒeþa þiollom eƒ þic ƒolcƒ ia
þar ƒina lystir. vp er hǽgr lokin komin er helgi đolg ƒpór
đreýra đavhngř baþ þic at þv ƒár đropa sveřia ƒeyldir.
Sigrvn gecc ihǽgin¹⁴ helga *oc* q. Nv em ec ƒva ƒegin. ƒvn 20
đi ocrom fem át ƒrekr oþinf hǽcar. er val vito varmar
brađir eþa đav litir đagf brvn ƒia. ƒyr vil ec kysa kouvng
olþđan en þv bloþvgr brýmio cařtur. hár er þitt helgi he
lo þrvngit allr er vífi valđav ƒlegin hęnd: vr řvalar hǽg
na mági hve ƒcal ec þer bvdlvngř þes bót oƒ vna. Ein vel 25
đr þv figrvn ƒra ƒeþa þiollom er hęlgi er hann đav ƒlegin
grętr þv gvll variþ grvminom tarom sol bioř řvdřgn ađr
þv foþa gangir hvert řelt bloþvgt abřořt gramí vr řvalt
in řialgt ecka þrvngit. Uel řcolom đrecca đýrar v^oigar
þott miřt hařim mvnar *oc* landa. ƒcal engi Y angr hóp
qveþa. þott mer abřořtu bennar líti. nv ero brvþir byrgþar 30
ihǽgi lořđa đisřr hía os hþnom. Sigrvn. bío řeing ihǽ

at seva þiollö at ne ü ceter at ee una lya. nea at hie toþ
ungl lioma bregdi rexi vnd visa vigbla þing gull brt
vami luega ee gramt jagna. Sva haþ þi heddoo gnu þ
iande sina alla þ þrönda þa. sem þi vhi ofar þym gett þ
þrölli getta þollar. Sva bta helga þ: hildigö sem tæ sca
þæde alter þ: þyrni eða la dyr calþr dægo slungu þ gþri þr
allö dýrö. þ horn glöa vþ þim þialþan. Hægr ü gear ept
helga. Ey er þ cö t valhallar þa haþ ofur horn allö at
eada m: s. helgi q. Þu llo hundinge þvora maþi þot
laug geta þrvna kynda. hunda vinda helta geta lvinö
loþ af laþa gang. Ambot sigru nar gecc ü aptan hia
hægr helga þ: þ la at helgi reip t hæglint m: marga
m. Ambot q. Quare ey þ tunc ein e ee hia þicior eþ rag
na ravo rifa. m. dæþ. e ioa þdri odd þeyrt. eþ e hildin
gö hæ þoe getin. Era þ tunc e. e. þ. t. þ. ne aidaþ rþ: þortv
os lre: þot ü ior oea d. k. n. e. h. þ. j. getin. Hæi gecc abot
þ t. sigruo. Ut gac þu sigru þi leþa þiollö eþ: þic þoleþia
þan þina lytt. vþ e hægr lokun hön e helgi doþ þpor
dreyra dauglingr þaþ þic at þu þar dropa lveþna leyð.
Sigru gecc thægr helga þ q. Þu em ee þua þeggr þv
di ocro sem at þreht ofint hæcþ: er val vto varmar
brödr eþ dæw lre dægi brön þia. þ þn vil ee kyþa þig
oludan ey þu þloþvgr þrymo caþt. har e þre helgi he
lo þngit allr e vili valdæw flegru hende vt lvalar hægr
na maþi hve l e þ bodlung þ þot oþ: mþa. Ein vel
dr þu sigru þi leþa þiollö e helgi e harm dæw flegru
gecc þu gull varþ gmuþo tærd sol þicæ þvðran ædr
þu leþa gang hve þe þe þloþvgr abott gme vt lvalt
þ þnalge eþa þrongit. Eþ llin drecca dýrat viga
þot mist hæþam mynar t landa. l engr w mægr l
þpa. þot m abotti þenar lra. nu go broþ þyrtþa
thægr loþda diþ hia os þpno. Sigr. þio þeing i þ

gind. Her heyr ec þ helgi hvilo goaua angr lafa mioc
 plyinga miþ vil ec þ yabim þylk loyna te et loþþugi hy
 no mynda. Hju qþ ec enleil cevent va lip ne snima at
 feva fiollo. er þv a armi olyþo leyr hvit ihugi haigna dag
 y eruv quic m hgbana. Hal er m at rifa roþnar brat
 lata þavlan io þlugstis troþa. ll er þ vestan vindhialms
 bruar af lalqoyñ fige þroþ veki. þr h. rifo leþ lina
 er þer þoro heit t hojar. aþan apran lee figruv ombot
 halda vcep ahvgind. En at dagleeri er figruv co t hvg
 sint. ho q. Coñ þi nu er hoā hvgdi ligmdar þva þ
 salom qþint. queþ ec qml þing grenar van er a ale li
 mo erñ lera. y dnyr droc all drampinga til. Verþu
 eg þva oz at ein þarir dii seofdunga draghufa t. uþda
 ayþgan alir notto, dafþ dolgm er om daga lola. Sigr.
 varþ scāmly; q; harmi y trega. þ v ta yoenefco at m
 þi enda bæñ. er þer nu caillod hlinga vulla. helgi
 y fige. e call at þi enda þom. hec þ þa helgi haddin
 ga leþi. er ho kara halþdunar d. þva lem qþro e i
 hato liþo y var ho valkyria.

igmdar vanlongt l. var þr ayract. Sinsioeli v ek
 er þt lona. aþan helgi m. hamdir. Boeghildr oa
 ligmdar ara broþ er hec En lins. styp. l.

har y
 lins. h. En er h co heit þa þap boeghilde þ þara abrot
 er figmdar þap þe þe boer z þ varþ ho at þicra. En
 at eþino þar boeghilde avl. ho roc er miet þer þ
 þote z þar lins. er e h ta ihornto. seilþi þ at er v
 y mli til ligmdar. gigoer er dryccrisai. Sigmde
 roc þant y dratt q. Sva er lagt at figmdar v harþ
 er at hvarki mæri ho er þ granda utan ne utan.
 vall ll. hl stopuz er þ aþarvnd utan. Boeghilde þar
 aþan hær linsioela z þap dreca z þa ale þem þm

ginom. Her hefi ec þer helgi hvilo goiva augr lafa mioe
ylfinga niþr vil ec þer iþarmi fylkir foþna fem ec loþþvngi lif
nom mynda(c). Nv qreþ ec enfeif oivent vera siþ ne snimma at
seva fiollom. er þv a armi oliþþom feþr hvit ihægi hæguna dottar
oc ertv qvie in konung boina. Mal er mer at riþa roþnar bratir 5
lata þalvan ió flygftig troþa. ſcal ec fyrr veftan vindiþalmf
brvar aþr falgoþnir figr þioþ vekr. Þeir h. niþo leiþ ſina
en þer fozo heim til boiar. anan aptan let ſigrvn ambót
halda voþ ahæginom. En at dagſetri er ſigrvn com til hæg
ſinf. Hon q. Comin veri nv eþ koma hýgði figmendar bvr fra 10
faþlom oþinf. qveþ ec gramf þinig grænaz vanir er a aſc h-
mom ernir ſitia. oc driþr drott all dræmþinga til. Verþv
eigi ſva oꝛ at ein þarir diþ ſeiollðvnga dræg hvfa til. verða
aþlgan allir . nottom dæþir dólger en vm daga hoſa. Sigrvn.
varþ ſcammliþ aþ harmi oc trega. Þat var trva iþomefcio at menn 15
veri endi boinnr. en þat er nv cællvð kerlinga villa. helgi
oc ſigrvn. er callat at veri endi boinn. Het hann þa helgi haððin-
gia ſcaþi. en hon kara halþðanar. ð. ſva fem qveþit er i
karo hoþom oc var hon valkyria. **Þra dæþa ſinfiotla**

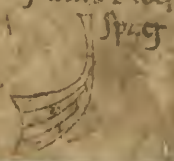
Sigmundi vælfvngf f. var konungr aþraclandi. Sinfiotli var ellz- 20
tr hanf ſona. anar helgi in. hamundi. Boꝛghildr cona
Sigmendar atti broþer er hét En ſinfiotli. ſtvp. f.
hennar oc baþo einar kono baþir oc fyrr þa ſæc drap
ſinfiotli. hann. En er hann com heim þa baþ boꝛghildr hann þara abrot
en ſigmundi baþ henne fe þotr oc þat varþ hon at þigia. En 25
at erþino bar boꝛghildr aþ. Hon toc eitric mit horn
þvllt oc bær ſinfiotla. en er hann fa thoꝛnt. ſeilþi hann at eitric var
i. oc mælti til ſigmendar. giorotr er dryccerina. Sigmundi
toc hoꝛnt oc drace aþ. Sva er ſagt at ſigmundi var harþ
gor at hvarki mátti hanom eitric granda vtan ne inan. 30
E nallir ſynnir. hanf ſtoþvze eitric ahærvnð vtan. Boꝛghildr bar
anar horn ſinfiotla. oc baþ dræcca oc foꝛ alt fem þyk

O c en íþ þrþia fin bar hon *hanom* honnit *oc* þo amelis o:þ *meþ* ef
hann drycci *eigi* af. *Hann* mælti en fem fyrir *víþ* figmúnd. *hann* f. lattv gron
fi⁴/þá. sonr. Sinfiotli *ðracc*. *oc* varþ þegar *ðáþr*. Sigmúndi bar
hann langar leidir ífangi *ser* *oc* kom at firþi einom *miovom* *oc*
lóngom *oc* var þar seip eitt litíþ *oc* Ψ ein á. *hann* bæð figmúndi far 5
of fíozþin. En er figmúndi bar hiet vt ascipit þa var
batrín hlaþin. *karlunn*. mælti at figmúndi fcyldi fara fyrir in á fíoz
þin. karl hratt vt seipino *oc* hvarþ þegar. Sigmúndi *koungv*
ðvalþiz lengi íðanmoie iríki bo:ghildar. síþan er *hann* fecc *hennar*. Fo:
figmúndr. þa svþr ífracc land. til þes ricis er *hann* atti þar. Þa fecc *hann* 10
hio:ðifar ð. eylima *koungf*. þeira f. var figvrþr. Sigmúndi *koungv*
fell iokosto fyrir hvndingf .sonom. En hio:ðis giptiz þa alfi. f.
hialpreef *koungf*. Ox figvrþr þar vp ibarnefco. Sigmúndi *oc* allær
fynv *hanf* voio langt vm fram alla menn apra vm afl *oc* voxt *oc*
hvg *oc* alla at gervi. Sigvrþr var þa allra framarþr *oc* *hann* calla 15
allir menn íþom frþom vm alla menn fram *oc* gáfgaftan her *koungva*.

Grípir h. f. eylima b. hio:ðifar. *hann* reþ londom *oc* var allra mana
vitraftir *oc* fram vis. Sigvr. reid ein faman *oc* com til hallar grí-
pis. Sigvrþr. var æþkend: hitti. mann. at mali vtí fyrir hællini
fa neþndiz geitir. þa quaði figvrþr. *hann* malf. *oc* spyr. Hverr bygir 20
her boigr þesar hvat þan þioþ *koung* þegnar neþna. grípir heitir
gvnna ftiozi fa er faftri reþr foldo *oc* þegnom. Er hofer *koungv*
heima ilandi mvn fa gramr víþ mic ganga at mæla? malf er
þarfi Ψ okvnigr vil ee fthothga fina grípi. Þes mvn
gladi *koung* geti spyrja hverr fa Ψ fe er malf qveþr grípi. figv. 25
ee heiti boum figmúndi en hio:ðis er hilmif moþir. Þa gecc
geitir grípi at [[þyria] fegia her er Ψ vtí okvþr komin *hann* er
itarhgr at aliti fa vill fylciz fvnd þin haþa. Gengr o: fca
la featna ðrottin *oc* heifar vel hilmí comnom. þigþv her figv.
veri fomra fyrir en þv geitir tac víþ grana fialfom. Mæla na 30
mo *oc* mart hiala þa er rapþpaciz reccar fvndvz. fegðv mer
ef þv veizt moþvr broþr hve mvn figvrþi fvnna efi.
Þ v mvnt Ψ vera moztr vnd folo *oc* heftr boum hveriom
ioþri. gioþvill af gvllh en gleygr flvgar itr aliti *oc* ioþpom
fpaer. 35

E er þ þia þu þar hō hō hant z þo amelis æþm; er
 h dryci eg q. h mli ey sem þyn v lignd. h f. latv qm
 si'pa. þanr. Smaþnotli dec. z varþ þegar dafþ. Signdr þar
 h langar leidir iþangi s z kom at þirþi einō miovō æc
 longō z v þar scþ er licþ z y ey a. h badð ligndi þar
 oþi jnoþþy. Ey er ligndr þar licr vt a script þa var
 þar h hlafþy. kl. mli at ligndr leydr þara s: iþa þra
 þy. karl hræ vt scþino z hvarþ þegar. Signdr hgr
 drvalþr lengr idanmōre iriki boꝝh. liþ er h þecc þar. þra
 lignd. þa lufþy: rac t. t þes ricis er h acc þar. þa þec h
 hnoðþar d. eplima kl. þra t. var sigorþ. Signdr h
 þell iorofto þyr hvndigt. ff. Ey hnoðis gþrþ þa alþa s.
 hialþrec kl. Oþ sigorþ þar vþ ibarnesoo. Signdr z all
 þyn kl vœo langt v þram alla m apþa vþ apl þvœr æc
 hvg z alla at geru. Sigorþ v þa allra smarþr z h cala
 allr m iþœn þyþō v alla m þ m z gavgastan h ka.
 rþ h. t. eplima b. hnoðlar. h rep lōndō z v alþa maza
 vtræft z þra vis. Sig. reid ey sanan z com t hallar g
 þis. Sig. v aþkēde htrr. m. at mali vþ þ: hwallþy
 sa neþndr gett. þa gōdr lig. h mall. z þyru. Hvr bycþ
 h boꝝ þar hvat þar þyþ hgr þegnat nqma. gþr hett
 gōna stōer la er þærri reþ foldo z þegnd. Er hoaler þy
 heia ilandi mun sa gmr vþ me gga at mla mall er
 þaryr y okuygr vil æc þ: hnoðga þyru gþr. Þes mun
 glæde hgr gtrr þyru hvr la y te t mall gþr gþr. lig.
 æc hett bæny ligndr ey hnoðis t hilmþ mōþr. þa gett
 gett gþr at tēna h er y vtr okuþ hōny h er
 tēnigr at alr. la vill þylē þvð þy þy hgr. Genge æc þa
 la leactia drcm z heillat vel hilmr comnō. þicþv h lig.
 vþ þemra þyn ey þv gett tac v grma þalyō. Eþli na
 mo z mætt thala þa er rapþac reccæ þvðvœr þegdom
 er þo vœr mōþv broþ hve mun ligþi þvna gþr.
 þ v munt v þa tæþr vnd solo z hett bæny hvdm.
 vþ. gþrvll aþ gōu ey geyr. þ: lvgat rþ alr z vœþo

S

Gæddv gegn þu ger on ec þria lnoct ligur þi ej: þu ha þicaz.
 þt mun fyrst goaz t þarnadar þa ej æz garþi emc genem
 þino. Fyrst munu þi: þlō þaður v heima z eylīma allz
 harnil teca. þu mūt harþa þundings. ff. smalla þella mdu
 sig hapa. Segþu rē þe ecangi in helde hæseliga ej vif
 þygaz mels. þer þu sigurþ snōe þraugð þi þa ej heft þara
 vnd þin scawō. Mvndv em vega om in þama þaþ ej
 gradvgt þor agnita heidi. þu mūt þaðō at bana vþa re
 gen þragm rēf seg grip. Avþ mun om ej ec ejlic þva
 vig m; vifþō semþv vif seg, leib at þuga z lengi seg
 hvat mun ej vā ej mīnar. Þv mūt þia þajm þg
 h z vp taca avþ in þag goili hleþa agrana bógo rīþ þv t
 gūca gūv vigrilij. Ej stēv hiltm ihvaz vþo þm lunda
 iagvra þleira legia. gētr em ec gūca z ec gēg þan hē mū
 em vā ej mīnar. Seþr aþalla þylcil dōtt þiax ibeyn
 to eþtē bana helga. þv mūt hāvō þvōllo tōþi brymō rē
 sta m; bana þajm. Drotin ē brymia þvþ mla rēer
 ē vācnaþi vj: æz sveim. hē mū snōt at helde vþiþ mla
 þ ej at þarnabi þylcil vþi. hō mū rikid þer rvar he
 na allar þer ej ald eignax seþdo. z amax tvingo mla
 hōia. h; m; læning þy: þv heil þe. Þa ej þ loct m
 min ejō þroþi z embraut þan þvng at rīþa. leid at
 þuga z lengra seg hvat mun meia vā mīnar ej. Þv
 mūt þra hamil þvð z glāþ vā gētr þroþ þ; þarþ ē
 sigurþ þz æz þi vifāc. Sta þreim ej þva þregna gpi. Þv
 þra m eca avþ þtēv mltur þag þv lāge þm v set þyltir
 leng. vārtv ej mūt ange þiþi þ þv gūv þ gra sega.
 La meþ v ofeo ej þmar hōlalt þi: lra eþt rē em: ec
 vāþþact talþ ne in helde þm vis þarþ þt ec viflac.
 Þv av vōt ec engi þi: mōld vþþan þaþ ej þleira se þm ej
 þv gūv. Stav leyna þot hōt se: eþ meim goaz am
 hō hag. Ej m; lavtō lavō ej þ lāttv m; rē þ
 avþingr nemaz. þat vþi mun meþ avd h; nād

S egðv gegn *konungr* ger en ec *spyrja* fnotr *figvrþi* ef þv sia þieicz.
hvat mvn fyrft gozaz *til* farnadar þa er o: garþi emc gengin
þinom. Fyrft mvntv fylcir fæðvr *vm* hefna oc eyluma allz
harmf reca. þv mvnt harþa hvndingf .sono. snialla fella *mvndv*
fig: haða. Segþv itr *konungr* ettingi mer heldi: hofcliga er vþ 5
hvgat mēlom. ferþv *figvrþar* snó: brægd *fyr* þa er heft fara
vnd *himzn* scætom. Mvndv ein vega o:m in frána þan er
gradvgr ligr agnta heidi. þv mvnt badom at bana *verþa* re
gin oc faþni rett *fegir* gripir. Avþr mvn qun ef ec eflc fva
vig *mēþ* virþom femþv vift *fegir*. leiþ at hvga oc lengi feg 10
hvat mvn en vera efi minar. Þv mvnt fina faþnif bō
li oc vp taca aþ in *fagra* gvlli hleþa agrana bógo rþr þv *til*
givca *gramr* vigrifin. En scaltv hilm i hvgaz rþo fram lynd:
iofvr fleira segia. gestr em ec givca oc ec geng þaþan hvat mvn
en vera efi minar Seþr aþialli fylcif dottir biozt ibryn 15
io eptir bana helga. þv mvnt hæeva hvoffo sverþi brynio ri-
fta *mēþ* bana faþnif. Brotin er brynia brvþr mēla teer
er vacnaþi víf o: svefni. hvat mvn fnot at heldi: *vþfigvrþ* mēla
þat er at farnaþi fylci *verþi*. Hon mvn rikiom þer rvnar ke
nna allar þer er aldir eignaz fcyldo. oc amanz tvngo mēla 20
hveria. hf *mēþ* læning hfþv heill *konungr*. Þa er þvi locit nv
min ero frþi oc embrát þaþan bvín at rþa. leid at
hvga oc lengra feg hvat mvn meir vera minar efi. Þv
mvnt hitta heimif býgdur oc glapr vera gestr þioþ *konungf*. farþ er
figvrþr þatz ec *fyr* visac scala fremr en fva fregna gripri. Nv 25
fo: mer ecca o:þ þatztv mētur þvzat þv langt fram *vm* fer fylkir
lengra. veiztv of micit ang: *figvrþi* þvi þv gripir þat gerra segia.
L á mer *vm* ofco efi þinar hofaft *fyr* lita eptir rett em(ca) ec
raþspacr talþr ne in heldi fram vis farit þatz ec viffac.
M an veit ec engi *fyr* mold ofþan þan er fleira fe fram en 30
þv gripir. scalatv leyna þott liót sé[r] eþ mein gouz ami
nom hag. Er(a) *mēþ* læftom lægd efi þer lattv in itr þat
aþlingr nemaz. þvzat vppi mvn mēþan a'ld hfir nad

elf boþi naþn þitt vera. Uerft hygiom þvi verþr at scilnaz figvrðr:
 vþ fylci at fogóro. leiþ vífaþv lagt er alt fyrir mör mer ef
 þv vilt mörþr broþur. Nv scal figvrþi fegia gerva allz þen
 gill mic tál þes neyðr. mvrðo víft vita at vetki lygr. ðögr eit
 er þer ðarþi ętlapr. Ulcat ec reiþi ricf þioþ konvngs goðraþf at
 at heldr grþpis fęgia. nv vill víft vita þott vilkit fe hvat a fynt
 figvr. fer fyrir honðvm. Flíoþ er at heimif ęagrt alitom. hana brynhił
 ði bragnar neþna. ðottur bvðla en ðyr konvngr harþ vgðict mán hei
 mir ęððr. Hvat er mic at þvi þott mer fe ęogr aliti ęðð at heimif.
 þat scaltv grþvr gozva fegia þvrat þv all vm ser ozlog fyrir. Hon ęirir 10
 þic flesto gamni ęagr aliti ęoftra heimif. sveþn þv ne seþr
 ne vm facar ðömr gáraþv manna nema þv meý ser. Hvat mvn tıl
 licna lagt figvrði fegðv grþvr þat ef þv fia þicciz. mvn ec meý
 ná mvrði cępa þa ina ęęgro fylcis. ð. Iþ mvnþ alla eiþa
 vına fvll ęasthiga ęá mvnþ halða verþ heþr þv givca geftr 15
 eina nott mantattv hořca heimif ęoftra. Hvat er þa grþvr
 gett þv þes fyrir mer ser þv geþleyfi igranf scapi er ec scal vþ meý
 þa malom flita er ec allz hvgar vna þottome. Þv verþr ęielng
 fyrir fvicom anarf mvrðo grmhiłdar gialða raþa. mvn bioþa þer
 biart haddaþ man ðottur fina ðregr hon vel at gram. Mvn ec 20
 við þa gvnar gozva hleyti oc gvðrvno ganga at eiga fvll
 kvęni þa fylkir vþu ef meintregar meþ angraðit. Þic
 mvn grmhiłðr gozva véla mvrð hon brynhiłdar biþia ęýfa
 gvnarı tıl handa gotna ðrotm heitr þv ęhothiga ęoz fylcif
 modvr. Meın ero fyrir hondom ma ec hita þat ratar gozliga rap 25
 figvrðar. ef ec scal mörar meýar biþia oðrom tıl handa þeırar
 ec vna vel. Er mvnþ allr eiþa vına gvnar oc
 hægni en þv gramr þriþi. þvrat litom
 vixla er a leiþ eroþ gvnar oc þv grþvr lygz ęigz.
 H vi gegnr þat hvı ęolom ęcripta litom oc latom er 30
 a leiþ erom. þar mvn ęlarþi ęylgia anat at-
 alt meþ allu enn feþv grþvr. Lit heþr þv gvnarf oc leti
 hanf. meřco þına oc megin hygiou. mvrðv ęaftna þer

framlundaba þoftró heunis sér vętr fyrir þvi. Uerft hygiom þvi
vandi: mune heitis figvrþr meþ segiom at fogoro. vilda ec eigi velom
beita iofra brvþr er ec ozta uente. þv munt hvila hers oddviti
meþ hia meyo fem þiu moþir fe. þvi mvn vppi meþan arld lifir
þioþar þengill þitt nafu vera. Saman mvno brvllarþ boði 5
drvccu figvrþar. oc gvnsarf ifalóm givca. þa hámom vixht er it heim comit
hefir hvarr fyrir þvi hygio fiua. Mvn goda qvan gvnsak eiga meþ meþ. monnom.
mer segðv grvþr. þoat hafu þuar nętr þegnþ brvþr hia mer fuarlynd
fofit flief erof ðqmi. Hve mvn at ynþi eptir verþa megd meþ monnom
mer segðv grvþr. mvn gvnsari til gamanf rapit fiþan verþa eþa fialfom 10
mer. Mxir þic eifa máttv þegia þo antv gvðrvuo godru raþa
ex brynhið: þiccz brvþr var gefiu snót fiþ: vclar fer at h-
eþndom. Hvat mvn at botom brvþr fv taqa er velar ver viþi gerþom
hefir snot af mer svarua eifa enga eþnda en vnat hit. Mvn
hon gvnsari goiva segia at þv eigi vel eifom þyrmir þa er itr 15
kouvngv af ællom hvv givca arfi agram trrþi. Hvat er þa grvþr
getþv þes fyrir mer mvn ec faþr vera at fargo þervi. eþa lygr amie lof
fel kona oc a fialfa fie segðv grvþr þat. Mvn fyrir reidi ric brvð:
við þic ne af ofregia all vel feipa. viþr þv godri grand aldre
gi þo er viþ kouvngf velom beittvð. Mvn hofer gvnsak at hvó- 20
ton hennar gvthomr oc hægvi ganga fiþan. mvno fyur givca af fiþ
ivgom mer egiar riþa en segðv grvþr. Þa er gvðrvuo grimt
vn hiarta broþr hennar þer til. bana raða.^{ec} at ongo verþr yndi
fiþan vitro viþi veld: þvi grvmlldr. Þvi scal hvga þic herf od
viti fv mvn gipt lagit agramf evi. mvnat meþri Ψ amold 25
koma vnd solar fiot en þv figvrþr þiccz. Selhome heilir
mvnat feapom vira nv hefir þv grvþr vel goit fem ec beid

dae. þhot myndir þv frirri segia minn evi ef
þv mettir þat.
Sigvrð: gecc til stoþf hialprekf oc ka's ser 30
af heft ein er gra m var callarþ. fiþan. þa var
komix regix til hialprecf fonar hreidmarf
hann var hveriom manne hagari. oc ðvergr of voxt. hann var vitr grvnr
oc fiolevnigr. Regix veitti figvrþi fostr oc kenzlo oc
elfcaði hann mioc. hann sagði figvrði fra foellri fino. oc þeim 35

at byrðom at óðin oc hönur oc löci haþðo comit til andvara þoþ í þeim
þoþi var þioþi þiþca. Ein ðvergr h. andvari hann var longom iþoþinom
igedðo hei. oc fece ser þar matar. Otr h. broþir var q. r. er opt
þoþ iþoþin iotr hei. hann haþði tekit ein lagf oc fat a ár bacca
nom oc át blvndandi loci læft hann með steini t. bana þottvz 5
eþur mioc heþnur verþ haþa oc þlogo belg aþ otrinom. Þat fama qvæð
fotto þeir gifting til hreiþ marf oc fyndo veiþi fina. þa toco ver
þa hævdom oc lægdom þeim þioþ læfn. at þylla otr belgin með gvlli.
oc hylia vtan oc með raþo gvlli. þa fendo þeir loca at aþla gvllz
inf. hann com til ranar oc fece net hennar oc þoþ þa til andvara þoþ oc 10
caftaði netino þyr gedðvna en hon hliop inetit. þa m. loki.,
H vat er þat þiþca er ren þioþi i kanat ser viþ viti varaz. hoþiþ
þitt leyftv helo ó: þin mer linar loga. Andvári ec heiti oin
het min faþir margan heþi ec þoþ vm faþiþ. amlig noin feop os
iardaga atec feylda ivatni vaþa. Segðv þat anduari q. loki 15
eþ þv eiga vill hf i lyða faþom. hver giold þa gvma fynir eþ þeir
hægvaz oþom á. Oþr giold þa gvma fynir þeir er vadgelmi
vaþa. ofaðra oþða hverr er a anan lygr. of lengi leiða limar.
L oki fa alt gvll þat er andvari atti en er hann haþði fram reitt
gvllit þa haþði hann eptir ein hring octóe loki þan aþ hanom dvergrin 20
gece in iþteinin oc mæli. þat fcal gvll er gvfr atti brærum
tvem atbana verða. oc aþlingom atta at rógi mvn min þiar
mangi mota. Eþir reiððo hreiþ mari þeiþ oc traþo vp otr
belgin oc reiþto aþotr. Þa feyldo eþirnar hlaþa vpp gvllino oc
hylia. Enn er þat var goþ gece hreið marr. fram oc fa eit grána har 25
oc bað hýlia. þa ðro oþin fram hringin andvara naþ oc hvlþi
harit. Gvll er þer nv q. l. en þv giold heþir micil min þ hæ
þvþf. þyn þinom verþra þeþa feapvþ þat verþr yccar þecia bani.
H reiþmarr. f. Gjaþar þv gaþt gaþtattv aft gjaþar gaþtattv
aþ heilom hvq. þioþi yðro feyldvt er þirþir vera eþ ec viþfa 30
þat þár þyr. En er verra þat vita þicciovc midia ftrid vm nept.
ioþra oþoþna hvg ec þa en vera er þat er til hatrf hvgað. Ra
þo gvlli q. h. hvq ec mic raða mvno þva lengi fem ec hþi.
hót þin hrøþvme ecki lyþ oc halðit heim heþan.,.

at bundo at odun z hgn z loci haydo cot t andvura paol
 paeli d' p'olpi p'itca. Ein d'oge h. andvuri h'v longo p'atun
 igeddo hci. p'ecet s' par matar. Oer h. broß um p. n. e' ope
 por p'asly totet hci. h' haydi rekt. ein lag y' fat a tr baen
 no y' at blundandi. loci l'ost h' m; stum t. bann p'ocur
 es m'oc hepn' v'ip haya y' logo belg ay' o'no. p' h'at q'd
 f'otto fr' g'isting t' h'reip marß z s'v'ido v'epi s'ina. h'at v'
 pa hando; l'agdo p'ei p'ice l'ost. at p'yla oer belg' m' g'ull.
 z h'yla v'ra z m; v'ap'o g'ull. pa l'endo fr' loca at a'ia g'ull
 inf. h' co t' unar y' p'ecet net h'ar y'ice pa t' andv' p' o'c
 castadi necino s' gedovna en h'o h'lop in'ere. p' h'at v'
 var e' p' p'itca er rey p'lopi i k'arjat s' v'ip v'ra h'at v'
 p're l'eyt' h'elo a' y' m; m' l'inar loga. Andv'ura h'at v'
 het m'iy p'ap' margan h'eg' ee p'as v'yarip. v'ila h'at v'
 l'adaga at a' s'yl'da v'arem v'apa. S'eg'no p' andv'ura h'at v'
 ey' pu eiga v'ill l'yl' i' h'ida l'ald. h'v g'oto p'a g'ona h'at v'
 h'acv'ar o'p'o a. Oer g'oid p'a g'ona s'yn fr' er h'at v'
 v'apa. of'ad'a o'd'a h'at v' a' a'han lyge. ey' l'enge h'at v'
 oki. fa ato g'ull p' er andv'ari acti en er h' h'at v'
 g'ull'o pa haydi h'ep't ey' h'ag y'v'oc l'oki h'at v'
 gecc m'ist'enn' y' m'li. h'at s'ail g'ull er h'at v'
 t'arun z bann v'oa. y' v'p'lingo at a' at v'at h'at v'
 mangi m'oca. E'fir v'iddo h'reip mar' p'ep'
 belg' m' re'isto m'oc. pa l'eyldo g'ern' h'lap' v'p'
 h'yla. E'n er p'uar g'oz gecc h'reid'm. y'm y' fa h'at v'
 y' bad h'yla. pa dro op'us y'm h'ing' andv'ari v'oc
 h'erec. G'ull e' p' n'v g. l. en pu g'oid h'ep' v'ual m'
 p'op'i. s'yn p'ind' n'bra. l'ela l'ic'p'p' p' v'p' y'v'ar h'at v'
 h'ep'it' s'. G'uzat pu g'ate g'az. r'at'v' at g'azat h'at v'
 ay' h'e'ld' h'ug. p'ic'v' p'ro l'eyl'ar e' r'v' h'at v'
 p'ar s'. E' i' er v'ra p' v'ra. h'ut'oc v'ida h'ip'd' p'p'
 p'oy' o'v'ana l'ys ee h'at v' h'at v' e' p' e' t' h'at v'
 h'o g'ull q. h' h'is ee m'ic v'ida m' s' l'enge s' e' h'at v'
 h'at v' m' h'at v' e' h'at v' h'at v' h'at v' h'at v'.

þu z regnu krasido hreidm. niðgjalda ept otr broþ þu. h. g.
nei vid. Ey þar þu lagor löbi hreidm. þ. þu lojanda. hreidm.
halk a doct linax. þyngeþ z lojnheþ vtrþ mino þu þa
vtr marc er þ e þary þiar. þyngeþ l. þar mun lytt þot
það misi hej na hlyra harmis. Al þu þo doct q. h. dit vly
hugud er þu getraþ ton v sielingi. þa þu mey may imey
þaryar þa mun þrar læ þint harmis reka. Þa do hreidm.
er þar þu toc gyltt allt. Þa beiddiz regnu at þa þa þar þor
ary. þu. Ey þar þu gale þat nei vid. Þa leiddi regnu þa
vid þyngeþi slyttæ lina hving h leiddi heita það ary. þu.
h. o. q. Brudæ qþia llyt blifliga ary. þ. þepra hugar era þat
hejt at þu hvar leylt qþia þar þu þiar. Þesa lva lag
di þ. sigvord er þu dag er þu com t hula regnu þ. þo vel þag
nat. r. q. Comu e þyngeþ konr ligmdar seor þu þnarar
t sala vana. moþ hej meira er þu gamall z e m þangl vor
at þreko vþa. Ec mun þu þole dæran gnu nu er þng
konr us os com. þa m þes riestr vð solo þrymr v all
lond olog lino. Sigþ vax þa ian þar m regnu z lagdi h
signdi at þar þu la a gnta heþi z v iant liki. h. atz
egil halm e os quivendi hreddæ vip. Regnu gdi sig.
þeþ er gnu hej. þ. þar þu hvalt at h þra þ. ofan uru z
let vax vlar lag þ. þram z toc vlonde lagdi te vaxþ.
þ. lopi clay. sig. vlonde hedia regnu. Ept þeiddi þ. sig.
at vga þar þu h. þat munno hleia bondint þu þe
eþlama aldel þynudo. er meira rista munar at selna hn
ga vaxa en hej þu þaðv. Hjalpretr þe þ. er sig. lapa lð
þ. það hejnda. þe þengo stæm munu z betto þ. þeþ naf
nactra. þu er stob abginy z q. h. þur rþa þat regvil he
þe havar vþ þe glymianda. leyl vic ero verna stocin
munar vagmarar vid v standar. Reg. þ. þeþ ero v hlyþa
aþe trian e os þu geru vid bana hlyþan. þell bract
breka hreidm hej hlyþ vic hrepa hlyþ þu at þ. lgn
car hevo me þa er hugu glæðze vailuge vge z veger
hæddi. þu mactv calla hark aþ þeþ þeng eþ þolm þat

F aþnir oc regin kræfðo hreidmar. mið gjalda eptir otr broþer sin. *Hann qvaþ.*
 nei við. En faþnir lagði sverþi hreiþmar. f. sin sofanda. Hreidmarr.
 kallaþi a ðotr sinar. Lyngheiþr oc lofnheiþr vitþ mino lifi þa
 rit mart er þat er þærþ þiár. Lyngeiþr f. Far mvin fyftir þott
 fæður misí hefna hlyra hárms. Al þý þo ðottur q. h. ðif vlf 5
 hvgvð ef þv getraþ son vif síclingi. þa þv mey man inegin
 þarþar þa mvin þeirar son þinf harmf reka. Þa ðó hreiþmarr.
 en faþnir toc gvlit allt. Þa beiððiz regin at haþa fæþvr
 arþ sin. En faþnir galt þar nei við. Þa leitaði reigin raþa
 við lyngheiði fyfto: fina hverng hann feyldi heimta fæðvr arþ sin. 10

H on q. Brvðar qveþia scaltv blifþiga arþ oc eþra hvgar era þat
 heþt at þv hio:vi feylir qveþia faþni þiár. Þesa lvti sag
 ði r. figvrði ein ðag er hann com til hvfa reginf var hanom vel þag
 nat. r. q. Comin er lungat konr figmvdar fegr in snarafi
 til fala vára. móþ heþvr meira en Y gamall oc er mer þangf vón 15
 at þrekom vlfí. Ec mvin þoða þole ðiarþan gram nv er yngva
 konr með os comin. þia mvin reþir rieftir vud folo þrymr vm qll
 lónð olog fimo. Sigvrþr var þa iaþnan með regin oc fagði hann
 figvrði at faþnir lá á gnita heiþi oc var io:mf líki. Hann átti
 egif hialm er os qvievendi hrøðoz vif. Regin gerði figvr. 20
 sverþ er gram het. þat var fva hvaft at hann bra þvi ofan irin oc
 let reca vllar lagð fyrir stræmi oc toc ífvndi lagðin sem vatniþ.

Þ vi sverþi cláþ figvr. ífvndi fteðia reginf. Eptir þat egiaði r. figvr.
 at vega faþni hann f. Hat mvin hleia hvndiþf synr þr er
 eýlma alðif fynioðo. ef meir tigia mvinar at fókia hrin 25
 ga raða enn hefnd fæðvr. Hialprecr konvngr fecc figvrþi. fciþa lið
 til fæðvr hefnda. Þeir þengo ftozm mikin oc beitto fyrir bergf næf
 nacqvara. Y ein ftop aberginv oc q. Hverrir riþa þar reþvil he-
 ftom havar vnir haþ glymanða. fegl vig ero sveita ftoccin
 mvinat vagmarar vind vm ftandaz. Reginn. fvaraþi. Her ero ver figvrþi 30
 afþ triam er os byr gefin við bana fialþan. fellr brattr
 breki brondom hegi hlvn vig hrapa hverr fpyk at þvi. Hni
 car heto mic þa er hvgin gladdæ velfvngi vngi oc vegit
 haþði. Nv mattv calla karl af bergi þeng eþa fiolni þár

vil ec þigja. Þeir vico at lande oc gecc karl afcíp oc lëgði þa veðrit.
 Segðv mer þat hnicar allz þv hvartvegia veitz goda heill oc gvma. hver
 barzt ero eþ beriaz scal heill at sverþa svipon. hnicarr. q. Mærg ero
 góð eþ gvmar visi heill at sverþa svipon. ðygja fylgio hyg ec enf ðeyqva
 vera at hrotta meiði hrafnf. Þat er anat eþ þv ert út vñ komin 5
 oc ert abrat bvin. tva þv litr atastanda hroþr fvfá hali. Þat
 er íþ þrípia eþ þv þiota heyrir vlf vñð afc [vifþom] himom. heilla arþit
 verþ: þer af hilm stofom eþ þv fër þa fyrí fara. Eng: scal gvma
 igogn vega síþ seimandi syftoz mána. þer sigr haþa er sia kvno
 hioleicf hvatir eþa hamalt fylkia. Þat er fár mikít eþ þv fõ 10
 tí ðreþr þarf þv at vigi veþr. talar ðisv standa þer atveþ hliðar
 oc vilha þic faran sia. Kemþr oc þvegin scal kona hverr oc at mo:
 ni mettr. Þvat ofynt er hvar at apni komi ilt er fyr heill at hra-
 pa. **capitulum.** Sigvrð: atti orofito miela vif lyngva hvñðingf f. oc
 brøð: hanf. þar fell lyngvi oc þer ni. broþr. eþtir orofito q. reginn. Nv er 15
 bløþvg: orn bitrom hio:vi bana figmñndar abaci riftin. øngi er frem
 ri fa er fòld rýði hilmif arfi oc hvgn gladdi. Heim foz figvr.
 til hialpreef. þa egiabi regin sigvrþ til at vega faþni. Sigvrþr. oc
 regin fozo vp agnita heiði oc hitto þar flóþ faþnif þa er hann fkreiþ
 til vaz. Þar gozði sigvrþr. gróf miela aveginom oc gecc sigvrþr. þar í. En 20
 er faþnr fereif af gvllino blef hann eitri oc hrvt þat fyr ofan hæfþ
 sigvrþi. En er faþnr fereif yfir grofna. Þa lagði figv. hann meþ
 sverþi til hiarta. Faþnr hristi sic oc barþi hæfði oc sproði. sigvrþr.
 hlióp oz grofini. oc fa þa hvar anan. faþnr q. **fri ðaþa faþni^s**
 Svein oc svein hveriom ertv sveinvm boin hverra ertv manna 25
 smægr. er þv aþaþni rávt þin in frána meki stondome
 til hiarta hior. Sigvrþr ðvlþi naþnf finf. fyr þvi at þat
 var trva þerra ifonefcio at ozþ feigf Þannz meþti mikít eþ hann bol
 vaði ovni finom meþ naþni. hann. q. Gæfvgt ðyr ec heiti en ec
 gengit hefe in moþvr læfi mógr fæðvr ec ácka fem fira fynir 30
 geng ec ein saman. Veiztv eþ fæþvr ne áttað fem fira
 fynir af hverio vartv vñðri alin. Etterm mit qvæþ ec þer
 okvñiet vera oc mic sialfan íþ fama. Sigvrþr ec heiti figmñndi
 het min faþvr er hefe þic vapnom vegit. Hverr þic hvattu

S vil ec þiora þe vico ac ðe igece karl atcip i leddi þa vider
 godv in þ hnican alla þv hvartveira venter goda heill i gvu. hugi
 þarct ego ei. þvax st. heill ac lópa svipon. hinc. g. eþangero
 god ei. gvax vishi heill ac lópa svipon. dyora iylgio. hys ec eas deyd
 va ac hrotta medr. hent. Þ er atax ei. þv ax vt v komnu
 z ert abrac þvuy tra þvuy arastanda hrov rva hali. þat
 er ip þþia ei. þv þiora heyr vly. vnd asc. limp. heilla apt
 vpe þ. g. hilm storó ei. þv lcc þa iyni þara. Engo st gvna
 igorn vega. lþ scinandi syttce mana. þr sigr hapa e fia kenvo
 hvoleicel hvat eþ hamale iylkria. þer þax miket ei. þv po
 ti drept þael þv at vigi vep. talar dið standa þ atvef hlida
 z vilia þic saran fia. Remþ i þvegn st kona hvz ac moe
 ni metey. þat olynr e hvax ac apni hze it ei f. heill ac hra
 va. **S**igvrðe atci onoſto miela v lynova hundings. s. ec
 þrade hl. þar þell lyncun i þr iii. broþ. ept ono g. reg. Ho e
 blosvugi oen hværo hvovni bana sigmdar abaci vltij. onz e þ
 ri la er fold rydi hlumit arni z hvgn gladdi. Hei þce st
 e hialprect. þa csiapi regni sigurb e at vega þajni. Sig. ec
 regni þoro vp agnita heidi z hvæo þar sloþ þajni. þa e h. lra
 t var. þar goði sig. groy. miela apgyno i gece sig. þar i.
 er þajni sereþ g. gvllino bles h er i hvæt þ. þ. oþan hav.
 sigvri. Ey er þajni sereþ yj. groyna. þa lagdi sig. h in
 soþi t hvæta. þ. apni hvitli sic z hvæþi hvædi z spædi. sig.
 hliop e groynt. i ta þa hvæa aþan. þ. apni g.
 veis z hvæis hvio ercv hvæyiv bonis hvra ercv g.
 magr. er þv apajni tarc þuy iy þrana meki stódoe
 hvæta hvæta hvæta. **S**igurb dvlþi napni hvit. þ. þ. at þ
 var trva þa hvænetcio at oþ þeigl v mæta miket ei h hv.
 vadu ony lino m; napni. h. g. Hvævat dyr ec hvæta e ec
 gengre hepe iy molþve hvli moþr það ec ach. se þra hv
 geng ec ein saman. Veatv ei. þajni hv ne actra se þra
 hv ay. hvio hvætv vndri aly. Hvætni hv qv e þe.
 hvænet va i hvæ hvæþan iy sama. Sigþ ec hvæta sigmda
 hev mny þaj ei hev e þic hvæno vevt. Hvþ þic hvæta

hin hvernax lezt minna þjórn at fara. in þran eygi sveit þu
 æt þaður bitu abjo scioe atcab. hugr mic hvati hendu m
 fullt ydo 7 mny in hvalli. hior. þar e hvatr ef þrodax teg
 e i barn esco er blasp. Vetr ee ey þu vora nef þi þuio vna
 briofta secc w. þie vedan vega. nu ertu haptz 7 h nvmij ex
 qba handingia þyax. Þvi bregþ þu nu m þarþ at t þari
 liac mino þep mvinon em ee haptz þot ee va h nvmi þu
 þant at ee lavs lýr. haptz þi em tele þu þ ihvvetna ey
 ee þ sat eio segie. þ þalla gull 7 þ glodraþa þe þ vþa þr þa
 ga at bana. þe rada. þi þrþa hvr e t inl ena dagl. þat
 einu lizu ll alda hvr þara t heliar heþ. Þona do þu munt
 þ netio hapa 7 olum. þa. vatan þu drucnar ey vindi þe
 alt ey þeigt þrad. Sedu in þarþ alt þie þ þan qba 7 vel
 marc vica. hvar þo þer noen e naþanglar w 7 kiofa mof
 þ margo. Sunde þoniar muc hys ee at naen se. eigof þer
 ee lamay. þumar co allungar þv m alþ. kung þv m dog dvalis
 Sedu in þ þ. a. hve la holmr heit ey blanda hvelegi svrgz 7
 rhu þarim. Þvopn h h. eþpar all þa geio leia god. þir
 þ hvarnar e þr abrot þara 7 svima imodo marz. Egil hi
 þm bar ee v alda sono meþ ee v menio lag ey ramary
 hugdæ. vlls va þanca ee margo margo. Egil hialm þgr
 einvgi hvar llo þep vega. þa þ þur. t m. þ. leio hve at
 engi e eua hvatastr. Curri ee þnesta er ee a arzi la mic
 lo mant það. þi rmmi ozmr þv goef þref micla 7 gatt
 hardan þvq. heit at meiri vþe hvalpa sono at þaz hia
 lu hagi. Reþ ee þ nu sig. en þv rap nem 7 rþ heþ heþ.
 t. g. g. g. w. g. r. þ. þ. v. þ. b. a. bana. Rap o þ rapit ey ee ri
 þa mny t þ gult ey i lynagi heg. ey þv þarþur lis i þie
 broto þat er þie hel hagi. Regu mic reþ h þie rada mþ
 h mþ oer vþa bado at bana. þie þie lara hys ee at þaz
 ur mny þre varð nu meira megin. Regu var abrot
 hvarþ meþ sig. va þarim. 7 ko þa aptz e sigreþ þrvc.

hvi hvetiaz lezt mino fíorvi at fara. in fráni eygi svein þv
attir fæðvr bitran abvrso fcior afceiþ. Hvgr mic hvatfi hendr mer
fylltýdo oc min in hvássi [hygr] huor. fár er hvatr er hrøðaz teer
eþ i barn eþco er bláþi. Veit ee eþ þv vaxa neþir fyr þixo vma
bríofu fétþ Ψ. þic reidan vega. nv ertv haptr oc her nvmín eþ 5
queþa bandingia biþaz. Þvi bregþr þv nv mer faþnr at til fiari
fiac minom feþr minom. eigi em ee haptr þott ee vera her nvmi þv
fant at ee læs lifi. Heiptýrði ein telr þv þer ihvivetna en
ee þer fatt eitt segic. iþ gialla gvll oc iþ gløðraþa fe þer verþa þeir ba-
gar at bana. Fe raðafvill fyrþa hverr e til inf eima ðagf. þvrat 10
eino fíxi scal alða hverr fara til heliar heþan. Nozna ðom þv mivnt
fyr nefiom haþa oc ofvínz apa. ivatni þv ðrvenar eþ ivunði rø:
alt er feigf fozað. Segðv mer faþnr allz þic fropan queþa oc vel
mart vita. hveriar ro þer nomnr er næðgarnglar ro oc kiofa mōþr
fra mægom. Sundr boznar mioe hyg ee at nomnr fe. eigōþ þer 15
eþt faman. fvmar ero afkvngar fvmar afkvngar fvmar ðotr ðvalns.
S egðv mer þat f. a. hve fa holmr heitvr er blanda hiolegi fvtr oc
eþir faman. Ofcopnr hann .h. en þar aþll scolo geirom leica god. bilr-
aþt brotnar er þeir abrot fara oc fvima imodo marir. Eþgif hi
alm bar ee vm alða fonom meþan ee vm meniom lág ein ramman 20
hvgðome(ee) állom vera fanca ee marga mægo. Eþgif hialm berggr
einvgi hvar scolo reiþir vega. þa þat finr. er meþ fleirom komr at
engi er eina hvataftr. Eitri ee fneþta er ee a arfi la mic
lom minf fæðvr. In rammi oþmr þv goþir fref mela oc gatz 25
hardan hvg. heipt at meiri verþi hæþa fonom at þan hia-
lm haþi. Reþ ee þer nv figvrþr. enn þv raþ nemvr oc riþ heim heþan.
it. g. g. oc. it. g. r. f. þ. v. þez. b. a. bana. Raþ er þer raþit en ee ri
þa mvn til þes gvllz er i lyngvi ligr. en þv faþnr hig i fíor
brotom þar er þic hel haþi. Regis mic reþ hann þic raða mvn
hann mvn oer verþa badom at bana. fíor fitt lata hyg ee at faþ 30
nir myni þitt varð nv meira megin. Regis var abrot
hoþin meþan figvrþr. va faþni. oc kom þa aptr er figvrþr fráce

blöð af *hverþino*. *Regnum*. q. Heill þv nv *figvr*. nv *hefir* þv *figr* vegit
oc *faþni* *vm* *farþ*. *manna þeira* er molð troþa þic *qveþ* ec *oblaðastan*
alín. *Þat* er ovist at vita þa er komom allir saman figtíva fy
nir. *hverr* *oblaðastr* er alín. *margr* er fa hvatr er hío: ne *ryfr*
anarf *briostom* í. Gláð: *ertv* nv *figvrþr*. oc *gagn* *fegin* er þv
þerir *gram* *agrafi*. *broðvr* mín *hefir* þv *beniþan* oc *veld* ec þo
fialfr *svmo*. Þv *þvi rétt* er ec *rþa* *scylðac* *heilog* *fioll* *hinig*.
fe oc *fióvi* *reþi* fa in *fráni* *ozmr* *nema* þv *frýðir* *mer* *hvaz* *hý*
gar. Þa *gecc* r. at *faþni* oc *scár* *hiarta* oz *hanom* *meþ* *hverþi* er
riþill *heitvr*. oc þa *ðracc* *hann* *blöð* oz *vndin* *eptvr*. *Sittv* nv *figvrþr*
en ec *mvn* *sofa* *ganga* oc *halt* *faþnif* *hiarta* við *fvna*. *gife*
arld ec vil *etin* *lata* *eptvr* *þena* *dreyra* *ðrycc*. *Fiari* þv *gecc*
meþan ec *aþaþni* *ráðc* *mín* in *hvasa* *hío:*. *aþli* *mimo* *atta*
ec við *ozmf* *megin* *meþan* þv *ilyngvi* *látt*. *Lengi* *hgta* *letvr* þv
þan *lyngvi* í in *aldna* *iotvn*. ef þv *hverþz* ne *nytir* *þes* er ec
fialfr *gorða* oc *þínf* inf *hvaþa* *hío:*. *Hvgr* er *betri* en fe
hío: *megin* *hvarf* *reidvr* *scolo* *vega*. *þvat* *hvatan* *man* ec fe *h-*
arlhga *vega* *meþ* *flervo* *hverþi* *figr*. *Hvatom* er *betra* en fe *ohva*
tom *ihildi* *leic* *haþaz* *glæðom* er *betra* *enn* fe *glvþnanda* *hvat* *fem*
at *hend* *cqm*. *Sigvrð:* *toc* *faþnif* *hiarta* oc *steicþi* á
teim. er *hann* *hvgði* at *fvllsteict* *veri* oc *freyddi* *sveitn* oz *hjar*
tano. Þa *toc* *hann* *aþingri* *finom* oc *scynðiþi* *hvat* *fvll* *steict* *veri*.
Hann *bran* oc *bra* *þingrinom* *imvn* *ser*. En er *hiart* *blöð* *faþnif* *com* a
tvngo *hanom* oc *scildi* *hann* *fvglf* *ræðð*. *hann* *heyrþi* at *igðoz* *klæcþo* á
hnfinom. *Igðan* q. Þar *sitr* *sigvrð:* *sveita* *stoccin* *faþnif* *hi-*
arta við *fvna* *steikir*. *þpacr* *þotti* *mer* *þpillvr* *bæga* ef *hann* *fvio:*
fega *þranan* *eti*. Þar *ligr* *regin* *reð:* *vm* við *fic* *vill* *töla*
mæg þan er *trvir* *hanom*. *þek* af *reidi* *ræng* *ozð* *faman*
vill *bálva* *fmþr* *broðvr* *heþna*. *Hæþði* *scemra* *lati* *hann* in
hára *þvl* *þara* *tíl* *heljar* *heþan*. *arll* *gvll* þa *kna* *hann* *ein* *ra*
þa *þiolþ* *þvi* er *vnd* *faþni* *lá*. *Hoþer* *þotti* *mer* ef *haþa* *ky-*
ni *aft* *ráp* *mikit* *yðvar* *fvþra*. *hvgði* *hann* *vm* *fic* oc *hvgin* *gled*
ði þar er *mer* *vlf* *von* er ec *eþro* *fec*. *Erat* *sva* *hoþer* *hildi*

5

10

15

20

25

30

IIII

f
R
f.

blod af: sópmo. R. 9. Heill þu hv líg. nu hef þu lígr vea
y þar: n. v þar: þ. ma þra er mold trópa þic qþ ec oblad alla
alij. þ er ovist at vica þa e komo all saman sigava þ
nir. þór obladastj e alij. mang e sa hvær e hior ne ryr
arjarl brosto i. Glæð ertv nu líg. z gagni regu er þv
þer grá agrast. bróð min hef þv þenapán z veld ec þo
haljr lomo. þv þræ e ec rípa teyðac heilog fjoll himig.
þe þrævi reþi sa u þrám omr neá þv þrþdir m hvær hv
gar. þa gea R. at þar: ni z scár hiarca o hio m: sóþi er
rípill heio. z þa drac h blod o vidiþi epé. Sacv nu líg þr
e y ec mun soya ganga. z hate þar: ni hiarca við þuna. eic
ald ec vil erij lata. epé þena dregra dryc. þrævi þv gea
meþ ec arjani raide min u hvasa hior. aþli mino atta
ec við omr megi meþ þv slngvi læ. Lengi hior læ þv
þar lmgvi i u adna iorv. er þv sóþr ne nyr þ er ec
þaljr gæða z þul int hvalla hæl. Hvgr e beþ er se
mest megin hvær reid stó vega. þar hvatan mang er se h
arlíga vega m: stevo sóþi líg. þvart er beþ er se ohv
río ihitri leic haræ. glæðo e beþ er se glvþnanda hie sem
at hendi eor. Sigurð toc þar: ni hiarca z steipi a
teini. e h hvgr at fjollsteit vi þrþdr lverij o hiar
cano. þa toc h ar: ingri líno z lgnðrþi hie fjoll steit vi.
þ þra z bra þingno unv þ. Er e hiarc blod þar: ni e a
rigo hio z seidi h þvll rodd. h þerþi at igða klavoko a
hrilino. Jæðan q. þar hie sigurð lveria hær þar: ni h
arca við þuna steit. þær þerri in fjoll þega er: h þe
lega þrænar er. þar hie regu reð v við hie vill tola
mang þar e trvir hamo. þen g. reidi rving oð saman
vill hvþva smþ bróð þe: na. þvgrði seia lara h u
hara þul þara t helure þeþ. vlló gulli þa kina h erij ra
þa mol þ er við þar: ni læ. Hvst þerri in er þar: ni
þi at rað mukr þovar spæ. hvgr: h v hie z hvgr
di þar e in vþl von e ec epv se. Erac s hær lara

meþ. se æt hi iahar hysta indac. ep. h broþvr lez abrot coaz
en h adis hezr adot qz tynat. **W**roc er ofvif ep. h ey spary
franda 119 sole sca. þar er regin lisc er h rapin hezr kazac
h vif sico at sia. Hapdi sceura laci h þay w hincalda 10
ton 14: bagō bva. þa mdu þar þ' e jay:n rep en valdi va.
Ser þa swa ric scap at regin leyli mit þan oð þa. þar þer
haþ broþ flo bralliga fara t helar heþ. Sigþ hno hay:
aj: regin 7 þa ao h þay:niþ huacca 7 drac blōþ þa besta weg
inþ 7 þay:niþ. Ða hezr þi sig. hvar 198 m. Ðit þv sig boga
radda eja siglet gūpa moogo. mey veat æ einā myclo 7 egrf
ta gollu godda ej: þv geta meit. lucia t giva granar bra
tj: þim vila scap sole bþondo. þar hez: dya kr dotc alna
þa mdu sig. mdi cappa. Salt er aha hindar þ:alli alr e h
vram eldi svepnj. þaz haza hōlc halir v geovan æ dōvaco
agnar lioma. **E**tt æ aþalli þole vtr loþa 7 leicr þr hind
ar vabi. 7gr stacc þani aþ a:eldi har gefn hali e hapa
vidi. Knaccv moqr sia mey vnd hialmu þa e þ vigi vng
sacn red. ma at sigedþay svepni bregþa scioldvga niþ þ
scapo noera. **S**igvþ reþ epē sloþ þay:niþ t bold hl þr.aj
þ opit 7 hvrþ aj: iarn 7 geti aj: iarni. v 7 all timbr stoc
car vþino. En graþr v vob niþ. þar þaz sig. storinkir g
vll. 7 þoldi þar tver kustæ. þar toc h egl hialm. 7 gullbry
nio. 7 þōþr hotta 7 marga dyr gpi. 7 klyrnabi þar meþ
grana. en heftz vidi eþ þim ganga þre en sig. steg g.
bac hō. **S**ig. reþ vp ahindar þfall 7 stejn svþ t þræcl
aþallino sa h lof mikat s lem elde bryni 7 liomapi 7 t
hial. En er h æ at þa stop þar scaldborg 7 vp æ merki
Sig. gecc i scaldborgina 7 sa at þar la w 7 swaj. m olom
hvapno h toc þvst hialmu 7: hoþ:þi hō þa sa h æ þ
7 hōna. brynio v þvst se hō vi holdgrin. þa rest
h m: gram þi hvr: smac brymiona igogno niþ. 7 s
vt igogno badar ermar. þa toc h hrynio 7 þe en hō
vaenadi. 7 sacc hō vp 7 sa sig. 7 ml. hvar bet þy

meiþr. fem ee herf iapar hygia munda. ef hann broþvr letr abrot comaz
ex hann aþrom hefr aldr of fyniat. Mice er ofviþr ef hann en sparir
fianda in folc fea. þar er regin hgr er hann rapin hefr kanat
hann viþ flicu at fia. Haþði fecmra latu hann þan in hrimealda io
tvin oc af bagom bva. þa munda viar þes er faþnr reþ ein valdi vera. 5
Verþa fva ric feap at regin feyli mit þau oð bera. þvat þeir
baþir broþr scolo bralliga fara til hehar heþan. Sigvrþr hio hafeþ
af regin oc þa at hann faþnif huarta oc drace bloþ þerra begia reg
inf oc faþnif. Þa heyrþi figvrþr. hvar igðvr m. Bitt þv figv barga
raða era konunglic qviba moigo. mey veit ee eina myelo fegrf 10
ta gvll goðða ef þv geta meþtr. Ligia til givca gronar bra
tir fram vifa feap folc hþondom. þar hefr ðyr konungr dotter alna
þa munda figvrþr. munda carpa. Salr er a ha hundar fialli allr er hann
vtan eldi sveipin. þan haþa ho,feir halr vm goivan o: oðavecom
ognar homa. Ueit ee afialli folc vitr foþa oc leier yfr lund- 15
ar vaþi. yggr ftace þómi apr a fełdi har gefn hal er haþa
vildi. Knattv margr fia mey vnd hialmi þa er fra vigi ving
feomir reid. ma at figrðrifar svefni bregþa feiołdvnga niþr fyr
feapom noina. Sigvrþr reiþ eptir flóþ faþnif til bołif hanf oefan
þat opit oc hvrþr af iarni oc getti af iarni. voro oc aller timbr ftoc 20
car ihvino. En grafit i ioþ niþ. Þar fan figvrþr. ftomikit g
vll. oc fylði þar tver kisto. Þar toc hann egif hialm. oc gvllbry-
mio. oc fverþit hrotta oc marga ðyr gripi. oc klyfiabi þar meþ
grána. ex heftrix vildi eigi fram ganga fyr ex figvrþr. steig af
bae hanom. Sigvrþr. reiþ vp ahundar fiall oc stefni svþr til fraclanz. 25
afiallino fa hann hof mikit sua fem eld: bryni oc homaþi af til
himnif. En er hann com at þa ftop þar feialð boig oc vp o: merki.
Sigvrþr. gecc ifeialð boigina oc fa at þar la Y oc fvaþ. meþ olloin
hervapnom hann toc fyrft hialmin af hoþþi hanom þa fa hann at þat
var kona. brynian var faft fem hon veri hold gróm. þa reift 30
hann meþ gram fra hafeþ smát bryniona igognom niþ. oc sua
vt igognom badar ermar. þa toc hann brynio af henne ex hon
vaenadi. oc fettiz hon vp oc fa figvrþ. oc mełta. Hvat beit bry

nio hvi brá ec svefni hverr feldi af mer fálvar næþr. *Hann svararþi.*
 Sigmundar bvr fleit fyrir fcommo hrafnf hrælvndir hior figvrþar. Len
 gi ec fvaþ lengi ec fornoþ var long ero lyða læ. oþin þvi veldi
 er ec eigri mattac bregða blvN ftarþom. *Sigrvrþr.* fettiz niþr oc fpyrr hana
 næfnf. *Hon* toc þa hom fvlt miarþar oc gaf hanom minif veig. 5
 H eill dagr heilir dagf fynr heil nott oc nipt. oreiþom vgom litþ
 ocr þing oc gefit ftionðom figr. Heilir eþvr heilar afynioz
 heil fia in fiolnyta fold. mal oc man vit gefit ocr meírom
 tveim oc læcnif hendz meþan lifom. *Hon* nefndiz figrdriþa oc var
 valkyria. *Hon* f. at tveir konvngar boðvz. h. anar hialm gvN 10
 ar *hann* var þa gamall oc in mefti her Y. oc hafði oþin hanom figri
 heitþ. EN anar h. agnar hæþo broþvr er vetr engi vildi þig
 ia. *Sigrðriþa* feldi hialmgvNar. ioroftoni. EN oþin ftac hana
 svefþomni thefnd þes oc qvaþ. hana aldri fcyldo fiþan figr vega ior
 ofto. oc q. hana giptaz fcyldo. en ec fagðac hanom at ec ftrengðac 15
 heit þar imot at giptaz ongom þeim manne er hroþaz kyni. *Hann* fegir.
 oc biþr hana kena ser fpeki ef hon viffi tþindi o: ollom heimom
 Sigrðriþa qvaþ. Bió: for ec þer brynþings apaldz magni blan
 ðin oc megin tiri. fvllr er *hann* hoþa oc lien ftarþa godra galdra
 oc gaman rvna. *SigrvNar* þv fcait rifta ef þv vilt figr ha 20
 þa oc rifta ahalti hioz. fvmar avetrimom fvmar avalbarftom
 oc nefna tyfvar tý. Ql rvnar fcaitv kvna ef þv vill anarf qven
 velt þic itrygd ef þv trvr. ahom fcaal þer rifta oc ahandar
 bakí oc merkia anagh næþ. fvll fcaal figna oc við farí fia oc verpa
 læki ilæg. *Biargrv.* f. k. ef þv biarga vilt oc leyfa kind fra 25
 konom. aloþo þer fcaal rifta oc of liþo fpæna oc biþia þa ðisr ðv
 ga. *Brim* r. f. r. ef þv vilt bozgit harþa afvndi fegl marom?
 aftarþni fcaal rifta oc aftionnar blaþi oc legia eld iar. era fva
 brattr breki ne sva blár vnir þo komztv heill af harþi. *Lim.* r.
 f. k. ef þv vilt læcnir vera oc kvna far at fia. aberki fcaal, rifta 30 þer
 oc abaðmi vidar þeim er lvta vfr lumar. *Mal* r. f. k.
 ef þv vilt at magni þer heiptom galdði harm. þer vm
 vindi þer vm vefr þer vm fetv allar saman. aþvi þingi er
 þioþvr fcolo ifvlla ðoma fara. *Hvg* r. f. k. ef þv vilt hver

mo hvi bra ec svefni hvi feldi q: m j:alvar nash. h svar
 S igundar bva stec f: scomo hrapni hrelund hior sigbar. f en
 gi ec svar: lengi ec soj: nosh v long ero huda. le. opij þu velde
 er ec es maccac bregdi bluy staro. Sig. lecciz nif y sp ha
 h nant. ho toc þa hoen yvte mabar 193: ho mihd veig:
 eill dagr heilt dagl syn heil not y nipt. oresho vgo lialp
 ocf. þinig y geyt secciondo sigr. Heilir es heilar asynia
 heil. sia in molnyta f:old. mal y man vit geyt og meym
 tveim y lecpit hendi mef ly: o. ho neyndur sigdraya z v
 valkyria. ho t. at tveir kar hgodur. h. ayan hialm gvy
 an h v þa gataall z in mestri h y. z haysi opij ho sigri
 hettip. Ey ayan h. agnar havo brof ey vett egi vildi þic
 ia. Sigdraya feldi hmalingvth. ionostoyi. Ey opij stac ha
 svefnpoeni ihefnd þ y q. ha ald sepldo syf sigr vega ion
 ofto. y q. ha gypar sepldo. ey ec sagdae ho at ec strengdae
 hett þar mrot at gypar angø þei me e hropar kyhi. h t.
 y þy ha keya s speki ey: ho villi tapindi ce ollo heimio
 S igdraya q. Bice f: oer ec þ brenþings apalde magni blan
 diy y magni tiri. f: ullr er h luopa y hen staya godra galdra
 y gaman runa. Sigvmar þv stc ristta ey: þv vilt sigt ha
 sia y ristta abnata hmod. sumar avetnom svar avalbaid
 y ney:na tpsvar ty. Ol run stc kvna ey: þv vill ayan f: q: n
 velt þic toryd ey: þv tir. aboeni stc þer ristta y ahadac
 baki y mlua anagli nash. f: ull stc signa y vid fari sia y þpa
 lola ilag. Biatge. l. k. ey: þv biarga vilt z leysa kund f:
 kand. alojo þer stc ristta y q: lipo spena y þipia þa dis dv
 ga. Dim r. l. r. ey: þv vilt boegit haya alvadi segl martv:
 astagn. stc ristta y astoenar blapi z lecia eto iac. eya sva
 brata breki ne s blax vij þo hoxto heill q: hgr. f: im. r.
 f. k. ey: þv vilt loen va z kvya far at sia. abki stc ristta
 y abadmi vidax þei ey lvtta vstr limar. Mal s. l. k.
 ey: þv vilt at magni þ heyrto galdi harm. þer vni
 vinda þer v veyr þer v lecc allax saman. ap þingi ey:
 þrop stc y: vlla doma fara. hvg r. f. k. ey: þv vilt hv

eriom vera geðsvinari gýma. þer of réð þer of reist. þer *vm* hvgði hr
optr af þeim legi er leciþ haþði o: haþi heiddrarnis *oc* o: honni
höddrognif abiargi stöþ *meh* brumif egiar haþði *ser* ahoþði hialm
Þ a meþi minif haþrþ frophet iþ fyrsta o:ð. *oc* sagði sana staþi.
A feildi. *qvah* riftuar þeim er stendi fyrir leimanda goði a eyra árvacrif 5
oc a alfvinsz hófi aþvi hveli er snyz vudir reip rængnif afleipnif
toxom *oc* afleþa frotrom abiarnar hrammi *oc* abraga tvngo a vlf
klóm *oc* a arnar nefi abloþgom vengiom *oc* abrvar spóði. aláfn
ar lóþa *oc* alienar spóu. agleri *oc* agvli *oc* a gýmua heillom ivíni *oc*
virtri *oc* vli. fessi. Agvngnif oddi *oc* agrána brosti a noznar 10
nagli *oc* anefi vglo. allar voro af scafnar þer er voro ariftuar *oc*
hverþdar vþ is helga mioþ. *oc* fendar a víþa vega. Þer ró *meh*
afom þer ró *meh* alþom fymar *meh* vífom vanom. fymar haþa mennz
kir menn. Þat ero boc r. þat ero biarg r. *oc* allar a:l r. *oc* meþar me
gin r. hveim er þer kná oviltar *oc* ofpilltar ser at heillom haþa. 15
nottv ef þv namt vuz ríþfaz regin. Nv scaltv kíofa allz þer
er coftr *vm* boþin hvassa vapna hlýnr. fagn eþa þagn haþðv
þer fialfr ihvg a:l ero mein of metin. Mvnea ec flóia þott
mie feigan vitir emea ec *meh* bleyþi bo:n. ált ráþ þin ek
vil oll haþa *sua* lengi fem ec lifi. Þat rþ ec þer iþ fyrsta at þv 20
vþ frónð: þina vamma laft verur. siþr þv hefuz þott þer facar
gon þat qveþa ðarþom ðvga. Þat r. e. þer. a. at þv eip ne fverur nema
þax er faþr se. grimmur simar ganga at trygd rófi armr er
vára vargr. Þat r. e. þ. in at þv þingi a ðeilit vþ heimfca hali.
þvat ofviþr Ψ léttr opt qveþin verri oþ enu viti. Alt er vant ef 25
þv vþ þegir þa þiccz þv *meh* bleyþi bo:n. eþa fóno sagþr hettir
er heimif qvþ: nema *ser* goðan geti. Anarf ðagf lattv hanf an
ðo farit *oc* larna *sua* lyðom lygi. Þat r. ec. þer it. un. ef byr fo:
ðoþa vanuma fvil avegi ganga er betra en gísta se þott þic
nott *vm* nemi. For niofnar argo þvrfo fira sýnr hvarf scolo 30
reipþr vega. opt þalvifar kono: sitia bræto neþ þer er
ðeyfa fverþ *oc* sefa. Þat r. ec. þer it. v. þottv fagnar ser brvðir
beckiom a. siþa filfr látapv þinom svefni raþa teygíatv
þer at coffi kono:. Þat r. e. þ. it vi. þott *meh* feciom fari.

faka vnit er þv frögnan uill frövi nēma. Mer hefir
 figvrþr. felda eipa eipa felda alla logna þa velt hann mic er han
 er hann vera feyldi allra eipa ein fvlltrvi. Þic hefir brynhildr bæl
 at gerva heiptar hvattan harm at vina. fyrir man hon gvðrvno
 goðra rapa en sipan þer fin at niota. Svmer víf svibo svmer 5
 o:m snibo svmer gotho:mi af gæra deildo. af: þer metti me
 inf vm lyftir aho:feom hal hend: vm legia. Vti stop gvðrvn. g. ð. oc
 hon þat o:ða allz fyrst vm qvað. hvar er nv figvrþr. segia ðrottin
 er fröndr minnr fyrri ríþa. Einn þvi hægni andfvo: vetti. svnd:
 hæfoni figvrþ. sverþi há'gin gnapur e grár ió: yfir gram ðarþom. Þa qvað 10
 þat brynhildr. bvdla. ðottir. vel scolot niota vapna [nió]landa. ein mvn
 ðv figvrþr. allo rapa ef hann lengr litlo lifi heldi. Veria þat fēmt
 at hann sva reþi givca arfi oc gota mengi er hann v. fono at fole ró
 þi gvnar fvfa getna hæþi. Hló þa brynhildr. boz allr ðvn-
 þi eino fini af allom hvg vel scolop niota landa oc þegna er þer 15
 frögnan gram falla letop. Þa q. þat gvþrvn. g. ð. mioc melir þv
 miclar fírnar gramr hæfi gvnar gætvap figvrþar. heipt giarnf
 hvgar heftat fcal verþa. Soltin varþ figvrþr. fvsan rímar hrafn
 at meiþi hát callaði. yer mvn ath egjar ríþa mvno vígfeá
 of víþa eipar. Fram var qvelda fíolþ var ðrveit þa var hvi vetna 20
 vil mal talþ. sofnoþo allr er ífēng qvomo. Ein vacþi gvnarr
 allom lengr fót nam at hröa fíolþ nam at spíalla hitt herglar
 tvþr hygia tēþi. heat þer íbæþvi hæþr fægðo hrafn ey oc o:m er
 þer heim ríþo. Vacnaþi brynhildr. b. ð. ðif fcioldvnga fyrir ðag litlo.
 hvetþ mic eþa letþ mic harmr er vnin fo:z at segia eþa sva 25
 lata. Þægðo allr víþ þvi o:ði fár kvni þeim fíloþa latom
 er hou gratandi go:ðiz at segia þat er hlóandi hæþa beiddi.
 H vgdá ec mer gvnar gramt ífvefni fvalt alt ífal etta(c) [fēng]
 fēng kalda. en þv gramr ríþir glæms andvámí fíotri fatlaþr
 ífianda lif. Sva mvn all yðo: et niflvnga afli gengin er 30
 oþ eip rofa. Mantattv gvnar til go:va þat er þit bloþi
 ífpo: baðir rendvt. nv hefir þv hanom þat alt illo lænat er
 hann fremftan fic fína vildi. Þa reyndi þat er ríþit hæþi
 moþigr avit mín at bíþia. hve her glætvþr hæþi fyrri
 eipom halðit víþ íx vnga gram. Ben vond of let brvgðin 35

gulli marg dya kj amefal saar. eldi v eotay utan gvar
er er f. i. þi en er dropo man jadar.

gumbo f. dafpa sigdar. 7 vilar e h sva til sem fr drepi
h vti. ey tum sega sva ac fr dri þi h ihi vreckio lisi sof.
anda. Ey hysien in sega sva ac fr drepi h in iscoqi
s s seg iuderm qho ihi jano ac sig. 7 giva ff. heidi til
bingt rithi þa e h var drepi ey þ sega all enig ac fr
svico h rerygd z vogo ac ho hama. 7 ohono. Gudj fat
yf sig. dafpa. ho grex es se adrar hona e ho v bunn til
ac spoga q. harmi. Til gega bopi hona z karlar ac huga
ha. ey þ var es aduet. þ er saun ma ac godu. hej:di
er þ q. farnil hiarra. z ho talpi þ frugl radd. þa e ey q
r var fr godrum godra þit v godruno.

at degra. e ho lac lag full yf sigri. þit ho hviþ
ne honos sla ne quena v sem hona adrar. Gengo

karlar allnoty j m þr er harda hogar ha larro. þeyg
gode. gra macti s v ho mopug mdi ho spoga. Sava rj
karla brop gulli bimar f. godruno. hu sagdi þa sig of er
ega. þa er btrakti v beþit hardi. þa qþ gaxluga giva
lyst me ver ec amodo munar lafsala. hej: ec. v. vera

þ jostpell beþit u. dat m. lyst um. brop þo er ein lju.
ygg q. gra macti s v ho mopug ac mang dmda z harþhu
gop v hreg jydul. þa q. þ hbeig hvna te denig hej: ec
harþara harin ac sega mi v. syn sonan te ven m
vin. val jello. þaþ mop m. brop þa a vagi vinde q.
lec harþi bara vþ bop þu hah seyda ec gaxiga sialy

þ seyda er gaxva sialy. seyda ec handla h þa þra. þ
ec ate v beþ ein mise s at m y enge munar lertabi.
a þpec hapti z hmma saml millerj h þ vpa. seyda
ec lereyta z sva binda hlis quon hvian magin. ho egdi
m q. apþrþi z hœþo me haco þeyrþi. þaþ ec hys
guma hvgi m bet ey hylfreyio hvgi vera. þeyg z
q m. s. v. h. m. ac. m. dafpa. z harþhugod. v. h. s. þa q.
þ goll ravid gu. d. ja hantv josttra þot þv þp sey

gvlli marg ðyk *konungr* améþal occar. eldi voro egjar vtan gozvar

Her er f. íþesi *fra* ðarþa *figurðar*. en eitir ðropom inan fúðar.
Hqvíþo *fra* ðarþa *figurðar*. oc vikr e her sva til fem þeir ðrepi
hann vti. en svmir segia sva at þeir ðrepi hann iní ireekio síni sof
anda. En þyþverfeir menn segia sva at þeir ðrepi hann vti íscogi 5
oc sva segir igvðrvnar qvþo iní fozno at *figurþr*. oc givca *lymur*. hefði til
þingf ríþis þa er hann var ðrepið en þat segia allir einig at þeir
svico hann itrygð oc vógo at hanom ligianda. oc obvnom. Gvðrvn fat
yfir *figurþi*. ðarþom. hon grét eigi sem aðrar kono: en hon var bvin til
at sprunga af harinu. Til gengo bõþi kono: oc karlar at hvga 10
hana. en þat var eigi áduelt. Þat er sægn manna at gvðrvn. hefði
etiþ af faþnið hiarta. oc hon scilþi þv fvglf ræðð. Þetta er en qve-

Ar var þatz gvðrvn gozðiz *gvðrvnar qvþa* þit vm gvðrvno.
at ðeyia. er hon fat soz g fvll yfir *figurþi*. gerþit hon hífra
ne hondom flá ne qveina vm fem kono: aðrar. Gengo 15
iarlar alfnotvur fram þeir er harðz hvgar hana lætto. þeygi
gvðrvn. grata matti sva var hon moþvg mendi hon sprunga. Sato itrar
iarla brvþir gvlli bvnar fyrr gvðrvno. hver sagði þeira sín of tr-
ega. þan er bitraftan vm heþit hafði. Þa qvaf graflæg givca
systir mic veit ec amoldo mvnar læfasta. hefi ec. v. vera 20
fozspell heþit ii. ðotra iii. syster. viii. broþra þo ec ein lifi.

Þeygi gv. grata matti sva var hon moþvg at mæg ðaðan oc harþhv
gvþ vm hrer fylcif. Þa q. þat herbozg hvna lanz ðrotning hefi ec
harþara harm at segia minur vii. synur svnan lanz ver in
viii. íval fello. faþir oc moþir iii. broþr þa a vagi vindr of 25
léc. barþi bara vjþ boþ þili sialf scylda ec garfga sialf
scylda ec gatva sialf scylda ec hændla her foz þeira þat
ec alt vm beþ ein misere. sva at mer Ψ engi mvnar leitapi.

Þa varþ ec hapta oc her nvma famf misserif sþan verþa. scylda
ec fereyta oc fva binda herfis qvan hverian mozgín. Hon eggði 30
mer af afbrýþi oc hoþom mic hægom keyrþi. þan ec hús
gvma hvergi in betra en hvífreyio hvergi veri. Þeygi gv.
g m. f. v. h. m. at. m. ðarþan. oc harþhvvd. vm. h. f. Þa q.
þat gvll rænd giv. ð. fá kantv foztra þott þv frop sér

vingo vífi annspíoll *bera*. varáfi *hon* at hylia *vm* hrö; fylcif *fv*
ipti *hon* blæio af *figurþi*. *oc* vátt vengi *fyr* [yfer fylcif.] víf kⁿíám
L ittv ahlvfan legþv *mvn* *vþ* gron fem þv halfabur heilan ftu-
lli. Alét *gvðrvn*. eino fini fa *hon* ðæglingsf scár ðreyra
rvna. franar *fionur* fylcif líþnar hvgboig *ioferf* hiovi fe- 5
ona. Þa hné *gvðrvn*. háll *vþ* bólftri hadd; lofnaþi hlyr roþ
naþi en reguf ðrópi ran *mþr* *vm* knę. Þa grét *gvðrvn*. g. ð. *sva*
at tár flvgo trefe *igognom* *oc* gvlló *vþ* gęff ítíni *mour* fvg
lar er męr átti. Þa *qvap* þat g. ð. yccar víffa ec aftir meftar
manna allra *fyr* mold ofan. *vþur* þv hvarki víti ne iní fyftir 10
mín nema hia *figurþi*. *Sva* var mín *figvr*. hia *sonom*. givca fęm
veri geirlá'er o; grafi *vaxin* eþa *veri* biartr ftein aband ðregin
iarkna ftein *yfir* aðlingom. Ec þotta(c) *oc* þioþanf [ðífi.] hverri
høu *herianf* ðífi. *nv em* ec *sva* litil fem læf fę opt iálfstrom
at *iofer* ðaþan. Sacna ec ífesi *oc* ífęingo mínf mál *vinar* 15
valða megr givca. v. m. g. *mino* *oc* fyftir finar fárom *gráti*. *Sva*
er *vm* lýþa landi eyþit fem er *vm* *vnoþ* eíþa fvarþa. *manna* þv
gvnarr gvllz *vm* niota þeir *mvno* þer hægar at bana *verþa*. er þv
figurþi fvarþur eíþa. Opt var ítíni teiti meiri þa er mín *figv*.
fáþladi *grána*. *oc* þeir *brynhildar* biþia fo;o. armrar vettar illo 20
heill. Þa q. þat *brynhildr* b. ð. *væn* fę *fv* vętr *verf* *oc* barna ęr
þic *gvðrv*. graz *vm* beiddi *oc* þer imoigon mál *rínar* gaþ
Þ a q. þat *gvllrond* g. ð. þegi þv þioþ leiþ þeira o;ða *vrd*; *aðln*-
garþeþur þv ę *verþ* recer þic alda *hverr* illrar fceþno fo;g fa
ra *vi*. *kounga* *oc* *vin* fpell víþa meft. Þa q. þat *brynhildr*. b. ð 25
veld; ein atli ollo bolvi of bo;in *bvþla* broþur mín. þa
ęr *vþ* iháll hvnfcerar þioþar eld a *iofri* o;mbęþf litom
þes heþi ec gangf goldit *fiþan* þeirar fýnar fame ey. Stop
hon *vnd* ftóp ftrengþi *hon* elvi. bran *brynhildi*. b. ð. eld; o;
vgom eitr; fnefti. er *hon* fár *vm* leit *afigurþi*. *Gvna*r gece 30
þaþan a brát *tíl* fcoogar a eyþi *merer* *oc* fo; [a eyþi *mer.*] alt
tíl ðanmarear. *oc* var þar þar *męþ* þo;o haconar ð. *vi*.
miseri. *Brynhildr* *vildi* ę;gi líþa ęptir *figvr*. *hon* let ðrepa
þreþa *fi*na *vi*ii. *oc* v. *ambottur*. þa lagði *hon* *fi*c

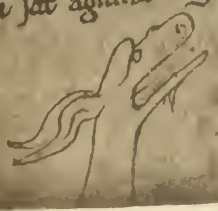
67
vngo vgn anspioll ba. varabi ho at hylia u hve jyllef lu
vtri ho bleg z ligbi. vax vengi j. vez fyllef. vntf kiam
I utv alvran legbu mvi v gram sem pu hallaf heilan la
lli. Alex godf. cino hvi sa ho danglignf sear drepra
rova. jrmay sion jyllef lipnar hugborg iofl hievi se
aena. Pa hne godf. hvll v bollf hadde lofnabi hivr jof
nabi ey ragnf dropr ray nif v kne. Pa gret godf. g.d. s
at var jlogo trele igomno z gullo vif gess vrom moe jvg
lay ey mef acci. Pa q. p. g. d. vccar villa ce aff mestrar
d allra j. mold gram. vntf pu hvarkv vti ne vti syster
min nea hia ligbi. Sva var ray sig. hia ff. gvea se
vi geurlaer ce grafv vaxij ef vi hvarte stey aband dagn
varkna stey vj adhingo. Ce potta z piofant hvi
hger hiant dili. nve ce s lval sem lvi se opt iavikrom
at iof darpay. Sacra ce ifesi z ifeingo minf mal vngay
valda meg gvea. v. m. g. mino j. syster sinar sivo gi. Sva
e v lypa laudreybit se er v vjof eipa svarpa. maria pu
gvi gulla v mota fr m p bagar at bana vpa. ey pu
ligbi svarp eipa. Opt v vrom terti meur pa ey miv hie
savlady gna. z fr brynhd bipsia joes. ar mirar vccar illo
heilli. Pa q. p. bryn h. b.d. van se sv vax vlf v barna e
hic godf. gram v beiddi z p imogon mal rinar gan
p a q. p. gullvond g.d. pegi pu piof leip pa oada vrede ad
garheji pu e vif regv hic alda hvr alrar secpno laugf
ra vii. ka z vin spell vpa mest. Pa q. p. bryn h. b.d
veldr ey acli otto bolvi of boanz bypla hvr miv ha
ey vif hvall hvnsrar piofar eld a vjri am beht lcu
pes heji ce gangf goldre hif par hinar same ey. Scop
ho vnd stop strengi ho elvi. bran bryn h. b.d. eldr ce
vgo er jngst. e ho sac v lert ahigbi. Ey vngar gex
pan a brate t scogar a eyhi meg z joi a vhi m. at
v dammarcar. z var par par m. pegi hvac d. vii.
misi. Brynh vildi eg vpa pft sig. ha lert vpa
prela fina vii. z v. amboccy. pa lagdi ho sic

fverþi til bana. Sva sem fegur ífigurðar qvæþi iní fcommo **qvíða Sigurþar.**

Ar var þatz figurþr fotti givca vólfvngur vngi er vegit hafði
 toc víþ trygðom tvegia brøþra feldvz eíþa elivn frøcennr.
 Mey bvðo *hánom* oc meíþma fíolþ gvðrvno. vngo givca ð. *ðrveco*
 oc ðomþo ðogr mart faman figer vngi oc *fyvnr.* givca. Vnz þeir br 5
 ynhildar. bíþia fozo *sva* at þeim figv. réiþ i fíni. vólfvngur vngi oc vega
 kvni. *hann vm* etti ef *hann* eiga knetti. Segr in fvdørni lagði fverþ
 necqvíþ mæki mál fán amebal þeira ne *hann* kono kysa gerþi
 ne hínfer *kouvngr* hefía ser at armi meý frvm vnga fal *hann* megi
 givca. Hon ser at lífi læft ne vísi oc at ald: lagi ecki grand 10
 vam þat er veri eþa vera hygði. Gengo þes amilli *grímmar* vrþir ein
 fat hon vtí aptan ðagf nam hon sva bert vm at melaz haþa scal
 eþ figer. eþa þo svelti mæg frvm vngan mer a armi. Orþ mēltac
 nv íþromc eptir þes qvan er *hanf* gvðrvn en eþ gvnarf. hotar noznur
 feópo o^s langa þrá. Opt gengr hon inan illz vm fyllð ífá oc 15
 iocla aptan hvern er þar gvðrvn. ganga abeþ oc *hana* figer fveipr
 iripti. *kouvngr* in hínferi kván fría sína. Úón geng ee víla
 vers oc begia verþ ee mic gøla afgrímom hvg. Nam af þeim heiptom
 hvetiaz at vígi þv scalt gvnarr gerft vm lata mino landi oc mer
 fíalfrí. mvn ee vna aldri meþ aþlungi. Mvn ee aprt fara þarf 20
 ee aþan vare meþ na boznom nþiom minom. þar mvn ee fítia
 oc soþa lífi nema þv figerþ svelta látir oc íoþer aþrom øþri verþir.
 L atom fon fara feðr ífíni scalat víþ ala vngan lengi. hveim verþr
 hæþa hefnd lettari fíþan til fáttu at fonr lífi. Reíþr varþ gvnarr.
 oc hmpnaþi fveip fínom hvg fat vm allan ðag. *hann* víffi þat vílgi 25
 gøla hvat *hanom* veri vína fómft eþa *hanom* veri vína bezt. allz
 fíe vólfvng víffi fírþan oc at figerþ. focnoþ mikín. Ýmíft *hann*
 hvgði íafnlanga fívnð þat var eigi árar títt. at fra *kouvngr* ðom qva
 nr gengi. nam *hann* ser hæгна heita at rýnom þar atti *hann* allz
 fyll trva. Eín er mer brynildr. állom betri vm bozn bvðla bro- 30
 þir mín. hon er [hvðla brøþir mín] bragr qvesa fýk scal ee
 mino fíozví láta ex þeirar meýar meíþmom tyna. Vill
 ðv ocr fýlei til fíar vela gott er at raþa rímar malmi.
 oc vnandi aþi ftyra oc fítuandi fêlo níota. Eino þri har
 gni axfvó: veítta famr eigi ocr flíct at vísa fverþi 35

rofna fvarna eíða eíða fvarna vnar trygður. Vitoma við amol
do menn in felli meðan fíður ver folci raþom oc fa in húnfci herbalð: lífr
ne in moþru mögð amoldo ef ver v. fono fþom lengi áttom góþa ęxla
knęttim. Ec væit gozla hvadan uegr standa ero brynhildar. brék
of mícil. við fcolom gvðthom gorva at vigi yngra brodo: ofro 5
þara. hann var fyr vtan eíþa fvarna eíða fvarna vnar trygður. ðolt
var at egia obilgiarnan ftoþ til hiarta hior figvrþi. reþ til hef
nda her giarn ifal oc eptur varp obil giomom flo t. gvðthoms
gramf ramhga kyn birt iarn oz konungf hendí. Hne hanf vm ðolgr til
hlvta tvegia hendí oc hæfþ hne a anau veg en fota lvr fell 10
aptr iftað. Soþnoþ var gvðrun. ifęingo fo:ga laf hia figvrþi. en hou
vacnaði ulia firþ er hon fréys vinar flát idreyra. Sva
flo hann fvarar finar hendí at ramm hvgaþr reif vp viþ beþ. grataþv
gvðrun. sva grimhga brvrþ frvm vnga þer broþr lífa. A ec til vngan
erfi nytia. kanat hann firaz oz fjanð garþi þeir fér haþa fvárt 15
oc dátt en nęr nvmit nyhig ráþ. Ríþra þeim fíþan þott vii.
ali, fyfto: foun flier at þi ngi. ec veit gozla hvi gegnur nv
ein velð: brynhildr ollo ból- vi mer vni męr fyr man hvern en
viþ gvnar grand ecci vanc. þyrmþa ec fíþiom fvoimom eíþom
fíþr vþac heitin hanf qvanar vnr. Kona varp vndo en konungr fio: 20
vi fva flo hon fvárar fimi hendí. at qvaþo viþ calcar íva ocgvf
lo viþ gęs itvni. Hlo þa brynhildr. b. ð. eino fimi af vllom
hvg. er hon til hvilo heyra knátti giallan grat giv. ðo. Hitt
qvab þa gvsnarr gramr hæftalða hlęraþv af þv heipt [þyr vndur.]
giom kona glæþ ágolþi af þer góðf viti. Hvi haþnar þv 25
inom hvita lit feicna feþur hyc ec at feig fer. þv vour þes
verþvft qvena at fyr vgom þer atla huogim. feir broþr þinom bloþvct
fár vndir ðreyrgar knęttir yfer binda. Fryra. Y þer engi
gvsnarr heþur þv fvllvegit. lítt fézc atli óvo þina. hann mvn yccar
ond fíþari oc ę vera aþl it meira. Segia mvn ec þer gvsnar 30
fialfr veiztv gozla hvé er yþr fnemma til faka reþot. varþ
(cat) ec til vng ne of þrvngin fvll góðð fe aþleti broþo.
N e ec vilda þat at mic verr ęttu aþr þer givkvngar ríþot at
gardí iii. aheftom þioþ konungar. en þeira fo: þaręęgi veri. Þeim
hetome þa er meþ gvlli fat agrana bógom varat hann ięgo 35
yþr vm her.

rofna svarna eida eida svarna vjar troyd. Svoda vid ainal
 do m in telli medan jacur u peici raps i la in hunkri libalde lif
 ne in moe moge amoldo ep u v. lone japo lengi atro gofa eila
 knetti. Ec vett goala huadan ues standa ev brynh. ber h
 mncil. vid tim gudham goava ar vngi yngra broda qyro
 para. h v f. vcan eifa svarna eida svarna vjar troyd. dote
 v ar cora obilgarnay stop t hvarra hvar. ligbt. reb til hep
 rida h garm stal i ept vaxp obil garm jlo r. qvdrham
 gras ralgia kyn burt iarn ar hl hendi. hnc hl u dolgr t
 hluta tveora hende z hax. hne aayan veg ey joca lorg fell
 apte itad. Sog: nof v godr. tlcingo lara los hja sig. ey ho
 vactadi uha jarp e hon jreys vinar jlar idreyra. Sva
 flo h svarte linax hende ar ram hvgaf rest of vif. bep. gahr
 gidy. s gmliga brof jru vga f brybr lya. d ec o vngan
 ep nytra. haxar h jmar ar jrand garbi hr ser hja svarte
 z dace ey ngr nomte nytra rap. Rupra bei lif pot vi.
 ah. systre sone ller ar pi. Ingi. ec vett goala hvi gogd ty
 ein velle brynh allo bol. vi in vxi mgy si jruy hvi ey
 vif gnyar grand egi vanc. byrnipa ec sigro svarto eho
 tap vaxar hertin hl qnar vny. kona vaxp ando t h j rta
 vi sva flo ho svardur luyi hendi. ar gho rap calear wa jgol
 lo vif gog rrom. glo pa brynh. h. p. cino fuyi g. vilouy
 hug. ey ho t hvilo heyra knater gallm ge gw. d. hnc
 qvap pa gvis gure hacthalda hlerap v f. heipe byr od.
 garm kona glap agohr ap f godf vta. hvi haxi ar pu
 mo hvica lre jreina jep hys ec at jreig jef. pu vce f
 o hyst qsa ar j. augo f acta hyci. jcar brof pino hlopu
 sac vndir drepyar knate p: binda. jeyra. v f ena.
 gvis hej pu jastvegr. lre jere. acti ovo pine. h mon jcar
 ond lifaru z e va apl te meya. Soga mo ec f gvis
 hialv vaxar goala hve e jf snema t saka rebot. par f
 ec t vng ne of. brogin jull gadd je ar leri. par f
 e te vilda f ar mic vr poci ap bet gvhugar ryp ar
 gandi m. ahesto brof kac. ey pa yor parvyn vi. pu
 hende pa e m; gulli sac agrana bogo vanc h iavg
 jf v lig.

ne a raga luv at lino þo þuac er þrop hæg. Deu ach þ
engj sagði at hvarki lex harnð deila gull ne iarp nea ee
gejaz Lecae. Oc engi luv afurð þar þa e m iopugri ei
ga selldae 7 m iop vng ara valþi. Þa v ahveio hugr
mij v þ hvart a. Scida nega ef val þella baill ibrynu v
þro þor fare. Þ fndi þa þrop kvnt va mægo me at minar
fripri. Ietõ siba. sac mal. Lec m meir mron meipmar
þigia. Þaga raba borat. dar. ne ee avarl manx avra
villdae. Vna cithõ ne ymjo broat v hõpan hug men scivgl
alle mð þ ari. ept jaxa e þ minna spya moep þoe geera.
d þygg. U þvuggð kona aþaar veg adri leiba. þa mð a he
þndõ hacta mja. Yp reil gviþ qmr þþugar z v hall ko
no hende v lugi gengo allur z þo yms q; heilo hug hana
at letia. Iarad q; halli hei þar s' letia man sic letia lan
grat gengo. Na h's hagna hvetta at rono segi vil ee alla
ital emgr þua m; minõ ny e þary. micil vira er; meini
m; þoe kono. v; q; mel. er; meini koi þa latõ þu
þa þar raba. E mo þ hagn. aþðvæ vetti letia v þa
þaigr gog þarl hõ aþer bæi. atð vþi. hõ kvaug of hõr
þ kng moþ ho e þer ovija t mægo man; at moþ tuga
nary. s ohroð og midþilli þ þar er mæc minia meipmõ dei
di. þett hõ v alla eigo lina solenar þyar z sal konce gull
þeyntõ fmo vana got ihug aþ sic miþlãd mekil egio.
ne mð þallu hõ aþan veg z hioe vndop hvgei at rapõ.
vlla gaja þr er gull. vñ z mija þ at m þioia. ee gei hõ
v þr þit ligli. þok z bleio þiactar vapir. Þagdo ally
geco at yiddõ z allur seþ auþvæ vetti. eþnar ftenar mð
vð er hja vþa sal konce. Iomð at vija. Yþz q; hþgra
nax þar leryð kona ong at ald aþ vif v quãd. vilcar ee
m; ræþhan ne ræþhan v ora sac ald tyna. þo m; a
leim breia þoro þoa eyr þa er er þim coip. neit m; o
gð m; at vira. Sextv mþ gviþ. m; ee segia þ lya a
ena liosa þryþi. m; þavart þar. ale ifundæ þoe ee hja
þndõ latip. Sact m; vnoþ þ gudr. Inej e þv hys heþ
þv; kona vð kã dapr. minar at daphan ver. þar
þ þ þary moþ þodir so m; hvttari er v; hedi

ne a engi lvt at alitom þo þicciz er þioþ *koungar*. Oc mer atli þat
eini fagði at hvarki lez hæfnom ðeila gvll ne iarþur nema ec
gefaz letac. Oc engi lvt aþinf fjar þa er mer ioþvngri ei
ga fellðac oc mer ioþ vngri ara talþi. Þa var ahvoꝝfon hvgr
min *vm þat* hvart ec feylda uega eþa val fella ba'll ibrynio *vm* 5
broþvr fæc. Þat mændi þa þioþ kvnt vera moꝝgom manne at mvnar
ftriþi. letom figa fát mal occoꝝ læc mer meik imvn meifmar
þigia. bæga raþa bvrar figmvdar. ne ec anarf manz avra
villðac. Vsa einom ne ymfom bioat *vm hverfan* hvgr men feægvll
allt mvn þat atli eptir fína er hann mina fpyk moꝝþ foꝝ goꝝva. 10
A t þeygi scal þvnged kona anakar ver aldri leiþa. þa mvn a he-
fundom harma mina. Vp reif gvsnarr gramr verþvngar oc *vm half* ko
no hendr *vm* lagði gengo allir oc þo ymsir af heilom hvgr hána
at letia. Hratt af halfi heim þar ser leta mann fic letia lan
grar gongu. Nam hann ser hæгна hvetia at rvnom fegi vil ec alla 15
ifal ganga þina meþ minom nv er þærff micil vita ef meim
moꝝþ fôꝝ kono. vuz af mæli en meim komi þa latom þvi
þarfar raþa. Eino þvi hægni andfoꝝ veitti letia Ψ hana
langrar gongu þarf hon apr boum aldri verþi. Hon kræng of komz
fyr knę moþur hon ę boum ovilha til moꝝgom maní at moþ trega. 20
H varf ser ohrodvgr andfþilli fra þar er moꝝc menia meifmom ðeul-
ði. Læt hon *vm* alla eigo fina foltnar þýjar oc fal konoꝝ gvll
brynio fimó vara gott ihvg apr fic miþlaði mekfif egiom.
H ne við bólftri hon a anan veg oc hió: vndop hvgdí at raþom.
N v scolo ganga þeir er gvll vili oc mina þvi at mer þigia. ec gef hver 25
ri *vm* hroþit figli bók oc blęio biártar vaþir. Þægdó allir
hvgðo at radom oc allir fen axfvó: veitto. ęrnar foltnar mv
nom en lifa verþa fal konoꝝ fómð at vna. Vnz af hygia-
ndi har feryðð kona óng at aldri oꝝþ vþr *vm* qvad. vilcat ec
man træþan ne toꝝþnan *vm* óza fáe aldri tyna. Þo mvn a 30
beinom brexa yðrom fou eyrir þa er ér fram comiþ. neit menio
god min at vitia. Seztv niþr gvsnarr. mvn ec segia þer lif f oꝝ
vena hofa brvþi. mvna yðvart fár alt ifvndæ þott ec haþa
qndo latþ. Sátt mvnoþ iþ gvðren. fnemr en þv hygir hefir
kvx kona við *koung* ðaprur. miniar at ðarþau ver. Þar 35
er meþ boum moþur fôðir fv mvn hvitari en in heiði

dagr fvanhildr vera solar geifla. Gefa munnv gvdrvno godra nocco
 rom fecyti scepa scatna mengi. munaþ at vilha ver fél gefin hana
 mvn ath eiga ganga of boum bvdla broþir min. Margf a ec min
 az hve viþ mie foro þa er mic fara fviena hafðot. vadim at
 vilha vare meþan ec hfðac. Mvntv oddrvno eiga vilha en þic 5
 ath mvn eigi lata. iþ mvnoþ lvtá alán faman hon mvn þer vna
 fem ec feyldac. ef ocr goþ vm feap gerþi verþa. Þic mvn ath illo
 beita munnv iongan oungarþ lagibr. þat mvn oc verþa þvigit len
 gra at ath mvn ondo tyna feþo finu oc foþa hfi. Þvat hanom gvðrv.
 grýmur abeð fnoipom egiom af farom hvg. femri veri gvðrvn. fytjr 10
 occo: frvm ver finom ef hendu gefi godra rap eþa etti hon hvg os
 vm likan. Oart meþ ec nv en hon eigi mvn of ora fa'c aldri tyna.
 hana mvno heþia havar baro: til ionacrþ opal toþo. ero iva-
 rvþom ionacrþ fonom mvn hon fvanhildi fenda af landi fina mey 15
 oc figvrþar. Hana mvno bita bicca rap þvat ionmvn-reccer oþarft hfvr
 þa er all þarin ett figvrþar ero gvðrvnar. græti at fleiri. Bþia
 mvn ec þic þonar einar fv mvn themu luntz þon vera. lattv sua br-
 eiþa bozg auelli at vndir os ollom iaþn rýmte fe þeim er fvltu meþ
 figvrði. Tialdi þar vm þa bozg tioldom oc feioldom vala rift vel fap 20
 oc vala mengi. breni mer in hvnfca ahliþ adra. Breni enom hvn
 fea hliþ adra minna þiona memiom gvþga u. at hafðom oc u.
 hácar þa er allu feipt til iaþnaðar. Ligi oecar en imilli mal
 mr hrngvanþr eghvaft iarn fva eud: lagið þa er viþ boði
 beð ein fugom oc hetom þa hiona naþni. Hrymia hanom þa a
 hel þeygi hlvn ble hallar hrngi hitcoþ. ef hanom fylgr ferð 25
 min heþan þeygi mvn var for avmliþ ^{vera} þiccia. Þvat hanom fylgia
 v. ambóttv viii. þionar eþlvu godv. foþtr man mitt oc faðerni
 þat er bvdli gaf barni fino. Mart fagða ec mvnda ec fleira
 er mer meir miotvþr mal rvm gefi. omvn þvek vndir svel
 la fatt eit fagðac fva mvn ec lata. Eþtr ðaþa brynhildar. 30
 voro go: bal tvv anat figvrþi oc bran þat fyr. en brynhildr var aopro
 brend oc var hon ireiþ þeri er gvðveþiom var tioldoþ. Sua er fagt
 at brynhildr ok meþ reidini ahelveg oc for vm tva þar er gygr
 Scault igognom **brynhildr reif helveg** nocco: bio. gygrin. qvaf.
 Sganga eigi gnoti ftvðða garða minna. betr fem 35
 þi þer boða at rekia e held: en vitia verf anarar.

dage swanhildr va solar grilla. Vera mde godes la godes
va seyer lepa leatna mgi, unmap ac vilia y se geyn ha
mo tola eiga gaga o: boni bnd la spur mny. Maest aze mny
aa hve up mic jaco pat mic sara friena hvarda, vany ac
vilia vare mef ee lypdac. **W**un tu oddervo eiga vilia ey sic
acti mo ey lava. y munop lura alon samay ho mu p vna
se ee lepdac, ey oer gob v seap qn vha. Die mu arh illo
bora mdv iongan oemgarf lagapr. p mu z v ha vngre ley
gra ac adl mo ondo tyna telo hyn y sora hyn. **P**ae ho gids
geym abed luepo egio ay saro hug. **S**emri pr gds: sytyr
occe jrum ver luro ey hendi gey god vup eh eci ho hug as
y likay. **D**art vili ee ny ey ho ey mny o: va fac id tyna
hana muno hepa havar baroe t ionacrl opal ceypo. **T**jo va
rupo ionacs lono mu ho swanhildr lenda g larda sira meq
z sigpar. **I**ga m bira bica rap par iornun recy opey lyp
pa ey all jaryn ee sigpar ey gody. **G**ryci at pleyn. **K**ipra
mo ee sic bonar eyar so mu ihel huyt bon va. **L**ava s be
eba beg auelli ac vnd as ollo iarn vint se pei t lutto m
sigdi. **E**inda par v pa bag tioldom y scioldo vala ryr vel
z vala mgi. **B**reyi m ny hynsa ahly adra. **B**reyi end hyn
lea hly adra tina pionar memo garyga n. **A**t harydo y u
hacay pa t villo seyr t iaynday. **L**igi ocar ey imilla
mr hngvarif ee haalt iarn sva endoe lagy pa t vrb
bed ey fayo t heto pa hiona nym. **H**eyna ho
hel peyr hlvn blic kallax hngi lreob. **E**y ho ppyg jey
mny hef peyr mny var jae amly piana. **P**ac h
v. **A**mbote vru pionar eplu god. **P**olte may mnd z jey
p ey bddi gey barni sino. **M**art sagda ee mda t p
e m meir mrocy mal vru gey. **A**ny huer m
la lat ee sagdac sva mo ee lava. **E**po dasya
p ga bal tova vnat sigp z bray p jyr ey hyn
breed z v ho vrb pri ey godveio var tioldo
at bray ok m reidyn ahelug y pa v vrb par
caktu igogno.
ganca ey groyi styda. **G**arda mna bey
pr poy boda ac rekta t hede ey vrb var

var stv vicia q; val landi hvar rust hvar hula mna
 þv hej var gilla e; þic vira lyft mild g; honds mætz bles
 þuegt. Þreg þv e; mer þrþ æ steini þot ec utrac mlti
 ngo. ec min occa opri þreia hvarl m epli occætz kviya.
 þv vart þrynh. þudla d. heilli vsto thei boaz þv hej gura
 vin glatat boaz z þv þa þregðit goðo. Ec mū lega þ þv
 æ vapo vtr lazi muc e; þic vira lyft. hve goðo muc gvea
 arfar alla lasta z eþroja. þec hami vara hugpollr þv vni
 lstra vnd æ boætz. var æ þet xii. e; þic vira lyft æt ec
 vngō qm eipa selbac. þeco muc allit ihly dvalō hidi vnd
 hvalmi hvt e; kvvi. þalet æ galan agod þiopo halm gvyar
 ni st heliat gaga. gar æ vngō ligr aspo þropæ þar vart m
 opuz e; reit v þ. þæc h muc scioldō slæta lūdi rapō z hor
 rom raud stvrtō. þaz bad h slæta sveini mūd ē hvgi lz
 hvyar kvvi. þec v sal mæz svjā vþan havan breja þe
 allz vþæz. þar þap h eiv þegn y; æt eipa þæz m vōðri goll
 vnd þamri la. þeiv gofr grana goll mþlandi þæz þvst
 mæz þleciō styra. eiv þæzi h þar ollo þet vikingr dana i
 vþago. Svapo vþ z vþō vfang eni se h mæz þrop v boaz
 v. hvætzl tætz hōnd y; ætz vni. næccō occætz læta.
 v þæz m gætzon gv. d. æt æt sig. svejæc ætæm. þar vart
 v vþ e; æt mldigac æt þv veltō muc vþyangi. (Æ) uno m
 vþ æt v alk v lænz þonæ z karlar quicv þidax vnd scolem
 v vð v lta sig þaman sevelto gygætz kvvi.

ætz z hvætzl toco þa gollto æt þv; nis æp. Gvriþ v
 v mlti gveunga z æta hendi h gvkvūgō vōld v and
 v þrynh. þ var t læta æt þe scyldo gþca hō gvðf.
 v æmuyil vey æt dæcca. æþ hō vatt æt gþtz æt
 æta vō v þe erpr z etall. E; svanhilde v sigþa
 v æt h vþ hēt gvvi z hvætzl. z lændi vinga
 vþ. Gvðr vllt velar z lændi m; runō æt æt þe
 v æt hōma. z t vætzna lændi hō hvætzl hngm
 v vata þvrt. z kvvri z vatzl hvt. Gvri; hv; þv. bēdæ od
 v vtr sþæ æta. z gæc æt þa þæc h glavarar e; hvætzl æt
 hvðþgo. þa ll. v þe solar z snevan z gvki. E; e; gvkv
 vngat

H vat *scaltv* vita af val landi hvar þúft *hyar* hæfþ hvic miza,
 þv hefþr vár gullz ef þic uta lyftv mild af hondom masz blöf
 þuegt. Bregþv eigi mer brúþr oz fleim þott ee neðae i uki-
 ngo. ee mvn oecoz ofri þicca hvarf *mem* eþli oecart kvxa,
 þv vart brynildv. byðla ð. heilli *vefto* theom þom þv hefþr gveca 5
 vm glatal þonom *oe* þvi þera bregðit goðo. Ee mvn fogia þer fvix
 oz reiþo vit lazi moe ef þic vita lyftv. hve goðo me gveca
 arfar afta læfa *oe* eiþrofa. Let hami vara hyggvllr *koucuþr* vni.
 fyltra vudv eic þoni. var ee *vetra* xii. ef þic vita lyftv ee ee
 vngom gram eifa feldae. Heto me allr *ihlym* ðalom hildi vudv 10
 halmi hverr er kvxi. Þa let ee *gamlan* agod þioþo halmi gvzar
 neft hehar ganga. gaf ee vngom figr arþo broþoz þar varþ *mer*
 ofri oz reiþr *vm þat*. Læc *ham* me feioldom ifcatta lyudi raþom *oe* hvi
 tom randv fvrtv. þax það *ham* flita fvefni manom er hvergi lauz
 hroþaz kysi. Let *vm* lal mix fvxau verþan havan bresa her 15
 allz viþar. þar baþ *ham* eix þegri yfþr at rifa þanz *mer* foðvi gvl
 þatz vud fæfni la. Reiþr goþr græna gvl mþlandi þarf foftv
 mix fletiom ftyrþi. eix þotti *ham* þar ollom betv vikingr dana i
 verþvngo. Svafo viþ *oe* vubom ifeing eixi fem *ham* mix broþv *vm* bozi
 veri. hvariki kualti hond yfþr asat vni. nottom oecart legia. 20

P vi brá *mer* gvðrvu giv. ð. at ee *figerþi*. fvefac a armi. þar varþ
 ee þes víf er ee vildigae at þa velto me iverþangi. Mvno viþ
 offtriþ allz *til* lengi konoz *oe* karlar qvieqvur foðaz við feolom
 oerom aldri flita *figerþr* samau feyeflv gygnar kyn. **Dráp niþlunga**

Gvzar *oe* hægnu toco þa gvlit all fæfni arf. Ofriþr var 25
 þa milh gveunga *oe* a[ll]tla kendi *ham* givkvingom vold *vm* and
 lat brynildv. þat var *til* fetta at þer feylðo giþla *hanom* gvðrvno.
oe gafo *henne* omisif veig at drecca. aþr þou attli at giþlaz at
 la. Svnr atla vozo þer erþr *oe* eitill. Ex fvanhildi var figerþar
 ð. *oe* gvðrvnar. Athi *koucuþr* barþ heim gvzari *oe* hargna. *oe* fendi vinga 30
 eþa knefra þr. Gvðrvu. vífli velar *oe* fendi *meþ* rínom ozd at þer
 feylðo eigi koma. *oe* *til* iartegna fendi þou hargna hvngni
 andvara ná't. *oe* knytti i vargl há'r. Gvzarv. hæfþi beðit oð-
 rvnar fylvv atla. *oe* gat eigi þa fece *ham* glamvarar ex hægnu ath
 kofibero. Þera *fvnr*. voro þer folak *oe* fvvar *oe* givki. Ex er givk 35
 vngar

komo til atla. Þa þaf gvdruv. sono. fína at þeir þóði givkvngom lifl.
 E n þeir vildo eigi. Hiarta var feout or hægin. en gvnarr fetlfr
 i om gard. hann flo hozpo oc svefþi oimana en uadra stac
 hann til lifrar. Þioþrecer konvngv var með atla oc hafði þar latip flefta
 alla menn fína. Þioþrecer oc gvdruv. kofþo harma fin a mill. hon 5

Mer var ec meya moþur mic *gvdruuar. qvþa* fagði hom oc qvad.
 Fðði bioit ibvri vna ec vel broþrom. vnz mic givei
 gvlli reifþi gvlli reifþi gaf figvrþi. Sva var figvr. vf fonom
 givea fem veri gron læcr or grafi vaxin eþa hioþr ha bein vm
 hvoffom dýrom eþa gvll gloð ra't af gra filfrz. Vnz mer fyr mvn 10
 þo minvr broþr at ec etta ver ællom fremra. foþa þeir ne mattvp
 ne of fakar ðoma apr þeir figvrþ. fvelta letop. Gram ran at þingi
 gnýr var at heyra en þa figvr. fialfr eigi com. æll voro fæþvl dýr svei
 ta ftockin oc of vanþ váfi of vegonðom. Gecc ec gratanði vif gra
 na rþþa urvg hlýra ío fra ec fpialla. hniþnaþi gram þa ðrap 15
 igráf hæfþi ioþ viffi eigenði ne lifþvt. lengi hvarfap le
 ngi hvgr ðeildoþ apr ec of frægac fole voþ at gram. Hniþna
 þi gvnarr. fagði mer hægni fra figvrþar fárom ðaþa. ligr of hogvin
 fyr handan ver gothozmf bani of gefin vlom. Littv þar figvr.
 a fvþr vega þa heyrir þv hraþna gialla óno gialla ezli feg 20
 na varga þiota vm veri þinom. Hvi þv mer hægni harma flica
 vilia læsi vill vm fegia þit feyli hiarta hraþnar flta vif
 lonð yfir en þv vitv manna. Svaraði hægni físi emo træþr góðf
 hvgar af trega ftozvm. þes attv gudruv. gróti at fleiri at hiarta
 mitv hraþnar fliti. Hvarf ec ein þaþan anfpilli fra auþ le- 25
 far varga leifar. gerþiga ec hiofra ne hondom flá ne qveina
 ver fem konoþ aprar þa er fat foltin vm figvrþi. Nott þótti
 mer niþ mýrcer vera er ec farla fate yfir figvri. ulfar þottvz ollo
 betri ef þeir leti mic lifi tyna eþa brendi mic fem birkin
 vif. For ec af fialli v. ðogv talif vnz ec hóll halþ hava 30
 þecþac. Sat ec með þózo vu. miferi ðotr haconar idanmozco
 hon mer at gamni gvll bókaþi. fali fvðrþna oc fvaní ðanfca.
 H æfðo við aferiptom þat er featar leko oc ahanyrdom hilmif þe
 gna raunðv raðdar recca hvna hio: ðrot hialm ðrótt hilmif
 fylgio. Scip figmvndar ferþo fra landi gyftar grimoi graf 35
 nir ftaþnar byrþo vif abozða þat er þeir boðvz figar

homo t' acta. Pa bah godr. ll. lina at fr bōdi gunkuga luf.
y þr vido ey. Hurta v' scort ce hagna. ey gūþ fery.
i min gūð. H' slo hæpo z lufþi ætmana t' nagna stæ.
H' til luf. Þioprocy luf v' m; acta z hagn þar lætþ þesta
alla v' lina. Þioprocy z gūð. hæpo harma sin amall. hō
er var ce meyna moþ mic. Sædi hō z gō.
Hæddi bæat ibveri vna ce vel broþrō. var mio quæ
gulli reyþi gulli reyþi gūþ. S' v' luf. vii tonō
gūca fē v' groy læt ce gūði vagn ef hwey ha bein v'
hvollō dýrō ef gull glōðrat q; gra silf. Vyr tñ þ' mōrō
þo min byþ at ce ætca v' vllō þreþa. loþa þr ne moctþ
ne oþ sakar dōa af þr luf. svelta letþ. Grani ray at þig
gūþ v' at heþra ey þa luf. halyr eþ cō. vll v' lufþ dýr svei
ta stockan z oþ vanaþ vatt oþ vegondo. Gæc ce grandi v' gra
na toþa utvg hlyra iō þ' ce spalla. hnyþnapi gni þa drap
igraþ hnyþi iaf vlli eigende ne lufþ. ieng hvarþ lo
ngi hug deudoz af ce oþ þregat rote vey at gni. Gnyþna
þi gūþ. Sædi tñ hagnu þ' lufþar sars dōþa. luf oþ hagnu
þ' handan v' gothoz mll þam oþ geþny vlyð. Færu þar luf.
a luf vega þa heyr þu hagnu galla æno galla æth þeg
na vaxa þota v' v' þino. luf þu tñ hagnu harma lica
vlla lusi vll v' segia þr leyli harca hagnu lica v'
land þr ey þu vtt m. Svaxaþi hagnu lufi einō tnap godf
hugaz z vrega stōv. Þættu gūð. gōra at þlenn at harna
mit hagnar lica. Hvax ce ein þan autþill þ' aþþ l'
lar vaxa leyar. Þþiga ce hnyf ne honðs. Na ne gōcina
v' lem konæ aþrar þa t' lar lōtan v' sigorþi. Not þor
tñ nþ mýrþ vā t' ce larla lacc yþ lufi. vlyþ þortuz olle
betri ey þr lert mic lufi tyna ef breudi mic t' þerþny
vþ. Þæ ce z þualli v' dōgr talþ vly ce holl hnyf vna
þeþat. Sæ ce m; þæo vi. mīsi dōer hagnar t' t' t' t'
hō tñ at gāni gull þokapv. lali lvdrona z svam dōalæ.
H' oþ do vld aþþtom þ' er laccar leko z ahanyrdo hlym þ' þe
gna rand taccar vicka hyna hce de hialm drot hlym
þylgo. Scip hagnar lertþo þ' landi gyltar ginn gūþ
nyf stajnar byþo vþ aþōða þ' er þr bōdōz sigar

a sigene luf apri. þaþi gnuðe gornese þona hvar ee
 þa hyonaf hu þra þopa z buri þera þra garrhiga
 þat spyrja. hu vildi son þitt þora ep ver veggj
 vildi gualda. Gea l. godþara gull at biopa facar at
 bgra y þ sama hogar. ho precti at þ hvr þara vili vic
 at sapia vagni at þera hesti rþa hark rlegga aþo at
 sciota at yboga. Valdar dand in; iareleap. eymof. in.
 in; iaru scari. in gego þa iofim likar. lang barz hþy ha
 þiþo lopa rþa. Scryctar brynae fteppra halma scalmio
 gref þarþo fcarar iarpur. hu vildi in hnos velia hnos
 velia z hogar nla. ep þr metta in marg fota tregð vya
 ey; r; ee ra gorda. fcaði in gnuðe þull at drecha foatg
 z fachtet ne ee fcarat munþac þ u v akre vrþar magni z
 cooldo fe z lono drepra. Voro ihoeni hól kynl ftaf riftg
 z roþh rþa ee ne mattae. lyngfiteg lag lande hadingra
 at oleoic in leþ dyra. Voro þei biou boal mag samar
 vte allr vrþar z akarnin. v dag arinl iprar blotnar fvi
 ul þyr fopim þat ho loear dey; þi. Ey þa gleymþu e go
 rþ þroþþo ali iofil ice bryg ulal gmo. þar f; kne þreþre
 at ho fialra þoþh mic fota at mial. Ge; ee þer gud; gull
 at þicra þoþh alk þar at þin þaþ dafþar. þinga ralia hl
 vþ vel fali at fal allan at iof; þallig. þunlar meþrag þer
 e hlaba fþooldo y gora gull þagrt s at þ ganar þicka.
 ey; þlev m. aþi budia gulli gay; gud z ge; in atla.
 I lo ee ee m; þi gaga ne brynh. broð eiga. þam ee in v
 son budia ee at roca ne vna þru. þurþa þv haþlðom
 þeyrt gualda þat v hano valdar þyru. s þlev lata fem
 þe þru þaþ hþ z fignide ep þv ll. þof. Maca ee gni
 idr gionn þella ne aigrinþ var; reha. fe; fignþ
 farta vroco þeggyr hvgar hacc blop fanna. þar
 þru ee allra ee þagaþþan þyler þondre z þinart nec
 þru. h þlev eiga vþ þre alde vrþar v lav þa nea þv
 vhr þeyra. þurþa þv þaba þolva þvllar þru; garrn
 eiga þer hunder in. h m; gnyhar gndi þera ee

HT 1p HT

oc figeik fyrr afívi. Þáþra grumildr gotnefe kona hvat ec
 vera hygiop hon bra boþa oc bveri heimti þrá giarhlga
 þes at spyrna. Hverr vildi fón fyftrr bóta eþa vēr vegin
 vildi gjalda. Ger lez gvðnar gvll at bioþa facar at
 bóta oc íþ fama hægm. hon þretti at þvi hverr fara uildi vic 5
 at fapla vagn at beita hefti riþa hæki fleygia ærom at
 feiota af yboga. Valðar ðannom með iarizleifi. eymobr. iii.
 með iarizféari. ix gengo þa iofrom líkir. langbarz lípar ho
 fþo loþa ræþa. Screyrtar brymo: steypta hialma scalmom
 gurþur hæfðo scarar iarpar. Hverr vildi mer hnosir velia hnosir 10
 velia oc hvgat mæla. ef þeir mætti mer margra fíta trygður vna
 eþ (ne) ec trva gerða(c). Foðdi mer grumildr fvll at drecka fvalt
 oc farliet ne ee facar mnþac þat var vm ækit vrþar magni sva
 cældom fę oc fonom ðreyra. Voio ihóim hverf kynf stafur ristnur
 oc roþnur raþa ec ne mattac. lyngfifer langr landz hadingia 15
 ax ofcont ix leiþ ðýra. Voio þeim bion bál mózg faman
 vrt allz viþar oc akarnum. vm ðæg arinf íþrar blotnar fvi
 nf lífr fopin þvat hon facar ðeyfþi. En þa gleymþv er ge
 tiþ hæfþo æll iofvrf io: bivg ífal qvomo. konungar fvr kne þrenir
 aþr hon fialfa fíolþ mic fotti at mali. Geþ ec þer gvðvnn. gvll 20
 at þigia fíolþ allz fíar at þis fæþer ðæþan. hringa ræða hl
 aþ véf fali ar fal allan at iofvrf fallix. Hvnfear meýiar þer
 er hlþa fpioldom oc goia gvll fagrt sva at þer gaman þicki.
 ein scaltv ráþa aþi bvðla gvlli gæfgvð oc gefin atla.
 U ilc eigz ec með veri ganga ne brynhiðdar. broðvr eiga. famir eigz mer vif 25
 fón bvðla eþt at æca ne vná lífi. Hirþaþv hællðom
 heiptir gjalda þvat ver hófom valðit fyrri. sva scaltv lata fem
 þeir lífi baþir figerþr oc figmndr ef þv fono. fofvrf. Maca ec grum
 ilðr glæmi þella ne ugrifinf vanir telia. fíz figrþar
 fárta ðrvcco hregifvr hvgin huart bloþ faman. Þan 30
 hefi ec allra eþ gæfgaftan fylci fvndit oc framarfít nec-
 qvi. hann scaltv eiga vnz þic aldr viþar ver lás vera nema þv
 vilir þesa. Hirþa þv bioþa bælvá fvllar þrágiarn
 lga þer kindir mer. hann mnv gvshar grandr beita oc

oc or haugna hiarta flita. Muncap ec létta apr lif hvatan
ec leif hvotuð aldri nemic. Grataudi grimildr greip við orði er
brom finom bálva uetti oc mægom finom meina stóra. Lónd gef
ec en þer lyða síni uín bioig ualbíoig ef þv uill þicia. eigðv vm
aldr þat oc úni dottir. Þan mvn ec kíofa af konungom oc þo af niþiom náfíg 5
haða. verþr eigz mer ver at yuþi ne bál broþra at bvra fciol. Sen
var ahefti hverr ðrengr litu en uif ualhefe hafit ivagna. ver vii. ða
ga fvalt land riþom en apra vii. vnir kniþom. En ma þriþio vii. þvrt
land stugom þar hliþverþir harar boiggar grúnd vpp lvco apr igarþ
riþom. Vaeþi mic ath en ec vera þottvmz fvll illz hvgar at ffo 10
ndr ðarþa. sva mic nyhga nomir vekia uilfinif spá uldi at ec
reþa. Hvgða ec þic gvðrvn g. ð. lę blondnom hioz legia mic i
gognom. Þat er fyrir eldi er iarn ðreýma fyrir ðvl oc vil ðrofar reiþi.
myn ec þic viþ bolvi brena ganga hena oc lęcna þot mer leiþr
fér. Hvgða ec her itvni teina fallna þa er ec vildiag vaxna la 15
ta. riþnr meþ rótom roþnr ibloþi. boznr abecci þeþit mic at tyc
va. Hvgða ec mer af hendi hæca fivga bráþa lafa bál ra-
na til. hiozo hvgða ec þeira up hunang tvgm foig moþf se
fa follu bloþi. Hvgða ec mer af hendi hvelpa losna glæmf
andvana gvll þaþv. hold hvgða ec þeira at hrqvm oþit nvþi 20
gra ná nyta ec feyldae. Þar mvno fegir vm feing ðoma oc
hvitunga hæþi nema. þeir mvno feigv fára náttu fyrir ðag hito
ðrottom bergia. Lega ec siþan ne ec sofa ulðae þrágiaru ikár
þat man ec gozva. *capitulum* Herkia h. ambótt atla hon hæþi verþ fril
la hanf. hon sagði atla at hon heþi seþ þioþrec oc gvðrvno. beþi 25
faman ath var þa all okátr. þa qvad gvðrvn. *qvíða G.*
Hvat er þer ath ę bvðla sonr er þer hrygt ihvg hvi þv
Hlęr þv gva. hitt mvndi qþra iozom þiecia at viþ menn męltir
oc mic feir. Tregr mic þat gvðrvn. g. ð. mer ihallo herkia sag
þi. at þit þioþrecr vndir þaki sveþit oc lett lica lini verþit. 30
Þ er mvn ec eęki allz þes eipa vna at mom hvita helga steini.
at ec viþ þioþmar þatki attac er voþr ne ver vna knatti.
N ema ec halfaþa heria stilli ioþv oneifn eino síni. adrar voro crar
spekioz er viþ hoimvg tvv hni gom at rýnom. Her com þioþ
recr meþ xxx. lifa þeir ne einv þriqiatego manna. hrincto mic 35

4 ce haugna hjarta litra. **H**uncap ec lacia af hjf huttar
 ec lael hvortid aldri nemic. Guttandi gimide greip vid oddi e
 burd sino balva uctei z mango sino meina stora. Jond og
 ec ey p lyda siyi pin biceg ualbiaz cy pu uill pisia. engd v
 ade p z uni dot. Pan mv ec knola g km z po g: nipi vabig
 haya. vþ eq m ven at ynpi ne bal broþ at bura seioli. Sen
 v abetti hv dngt lctay cy uy: ualnesc hayt wagna. v vi. da
 ga swak land rifo cy af vi. vii knifd. Cy ma þriþio vii. þyrt
 land stigo þar hliþur harar bogar and vp lvo af igarþ
 rifo. Sæpi mic arli ey ec va þotta: þull ill bogar at þy
 nde dypa. S mic nyhga noen velna ul siyl spa uildi at ec
 rþpa. hugda ec þie gudron g.d. le blandio hiee laeia mic i
 gegno. þ er þ: edi er iary dreyma þ: dul i vil drofar reþi.
 man ec þie v bolur breya ganga liena z lœna þot m leþi
 þer. hugda ec þ: roni teina þallna þa e ec vildigac varna la
 ra. ryrn m: vito ropn ibloþi. boaz abæci þeþre mit at tye
 va. hugda ec m g: hendi haera þyuga brapa lafa bal ja
 rja t. hiarco hugda ec þa up hynang tvoin laq mopl te
 ja sallin bloþi. hugda ec m g. hendi hvelpa lotna glomf
 andvana gulli þap. hold hugda ec þa at hro v oþit mþ
 gra na nyta ec seþdac. þar muno tes v seing goma
 hvrtinga hayþi noma. þt m þeiz fara natca þ: dag lnd
 drocto bgra. þega ec lip ne ec loya uidaec þragarn ihar
 þ man ec goeva. **H**erka h. ambot acia ho hayþi vþ þ
 la hl. ho sagdi acia av ho heþi seþ þioþre y gudr. b þi
 samay ach v þa all okacy. þa gvad gudru.
 var e þ arli e ludda sonr e þ hryge ihvg hv þv
 hler þv gva. hit mndi oþra ioll þuara at vþ m mlt
 z mic seir. **E**regr mic þ gudr. g.d. m thallo lileia þu
 þi. at þic þioþre vnd þaki sveþit z let liga lim vþ
 þ er mv ec ecki all þ eifa vija at mo hvta helg
 at ec vþ þioþmar þarki arae e voþ ne ven vna þv
 þ ea ec hallapa þia stilli vþ: oneishy emo siyi vþ vþ
 þpektise e vþ hoarvg tva hngo at rono. þer co þat
 reey m: xxx. lya þr ne em þricarego m. haddo mlt

at leiddo þu at brymbo hinda me at olloshoj niþio. Seer
at fara þu mæ gni þu kan helga þu vellanda. un. hundrop of
isal gengo ap þu en þu theril toki. Ræra nu gvyar calligt ec
hagna secha ec þu kala þuþ. þu þu fidi hagni sluf harmf re
ka nu þu ec þuþ. þu me lynia þu. Þraho t bota bicoo
loja. þu ho up u toc iarena stema. le nu ses sven em ec or
þu þu heilaga þu þu hæn velli. Iþo þu acia þu þu ibot
ti ec þu heilac þu hæn godrunar. nu þu þu t þu þu gaga
þu e godruno god. uenti. Sa at þu armhet þu e þu laac
þu þu aþho hæn þu þu. leiddo þu me i myri þu la s
þu godrun þu þu harma.

eiþreir þu d. þu h. bagna. Giltit þu h. la ec u þu þu þu.

þu mæci ec þu þu þu ap til ec oddrun acia. s. þu þu
þu vertt vuyta þu þu. g. s. un þu þu þu ec þu þu.

þu þu ec þu. þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu mæci þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu oddrun acia þu at þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

at brøðrom oc at brymþom hræcto me at ollom ahofrþ nþiom. Sentv
at faxa fvn manna gram hann kan helga hver vellanda. vu. hvndroþ manna
ifal gengo apr kvn konungf iketil tþki. Kemra nv gvnaþ calliga ec
hægna fecka ec fþan fvafa brøþr. fverþi mændi hægni flief harmf re
ka nv verþ ec fialf fyr mic fýnia lyta. Brá hon til botz bioþtom 5
lófa oc hon vp vm toc iarena flema. fe nv fegir fven em ec o:
þin heilaghga hve fiá hver velli. Hló þa atla hvgr ibrof
ti er hann heidar fa hend: gvðrvnar. nv scal herkia til hverf ganga
fv er gvðrvno grandí uenti. Sa at Y armhiet hverr er þat fa át
hve þar aherkio hend: fviþnoþo. leiddo þa méy í myri fýla *sva* 10
þa gvðrvn fína harma. **Fra bo:gnyo oc oddrvno.**

Heipreicr h. ^{konungr.} ð. hanf h. bo:gnyo. Vilmvndr h. fa er var frifill hennar.
Hon matti eigi fþoda bó:n apr til com oddrvn atla. f. hon hæf
þi verit vnvfta gvnarf. g. f. vm þesa fægo er her qveþit.

Heyrþa ec fegia ifægom fþonom hve mér vm kom til mo:na lanz. 15
Hengi matti fyr io:þ ofan heipreicr ð. hialpir vna.

Hþat fra oddrvn atla fyftir at fv mér hæþi miclar fóttir
brá hon af stalli ftio:n bitloþom oc afvartan fæþvl of lagði.

L et hon mar fara mold ueg flettan vnz at hári com hæll ftand
andi. Oc hon in vm gecc endlangan fal fvpti hon fæþli af svo 20
ngom io. oc hon þat o:ða allz fyrft vm qvaf. Hvat er frægft afoldo

eþa hvat er hléz huna lanz. her higr bo:gnyo of bo:n verkiom vi
na þin oddrvn vittv ef þv hialpir. Hver hefir visir vamf vm
leitad hvi ero bo:gnyo:ar braþar fóttir. Vilmvnd: h. vinr
hæftalda hann varþi meý varmrí bléio. v. vetr alla *sva* hon fin 25
fæðvr leyndi. Þer hycc mæltó þvigít fleira gecc mild fyr kne
meyio at fita. rict gól oddrvn rammt gól oddrv. bitra galdra

at bo:gnyo. Knattí mér oc mægr mold veg fpo:na. bon
þar in bliþo viþ bana hægna. þat nam at mæla mér fno:fv
ka *sva* at hon ecci qvaf o:þ íþ fyra. Sva hialpi þer hollar 30
vettir fric oc freyia oc fleiri goð fem þv feldir mer fár af hon

ðom. Hnecaþ ec af þvi til hialpar þer at þv verir þes al
ðregi het ec oc efndac er ec hniç mæltá at ec hvivetna
hialpa feyldac. þa er æþlingar arfi fcripto. Þa nam at
fetiaz foigmóð kóna at telia bæf af trega ftó:vm. var ec 35
vp alin í io:fra fal fleftr fagnaþi at fira ráþi. Vnþa
ec aldri oc eign fæþvr v. vetr eina fva at min fæþir

lífdi þat nam at mæla mal íþ [fyr] efiða fia moþr konungr
 aði hann fylti. Mic baþ hann gæða gulli ræþo oc svþr gefa syni
 grimildar qvaþa hann íþ qþræ alna myndo mey i heimi nema mio
 tvði spillti. *Þ*er ertv oddrún oc øivita er þv mer af fári fl
 eft oþ of qvaþ. en ec fylgðac þer aþio:gyimo fem við broþrom 5
 tveim of bozn verim. Mán ec hvat þv mæltir en vm apt
 an þa er ec gvnari gerþag drecco. flief ðom qvaðattv siþan mundo
 meyo verþa nema mer eini. Brynhildr. íbvi boiða racþi hæþi
 hon lyði oc lónð vm sic. ioþ ðvfabí oc vp himinn þa er bani faþus
 bozg vm þatti. Þa var vig uegit volfco fverþi oc bog brotin sv er 10
 brynhildr. atti. vara langt af þvi heldi vá htið vnz þer vðlar víffi
 allar. Þes let hon hardar hefndir verþa sva at ver all hoþom eruar
 ránr. þat mvn ahælda hvert land fara er hon let sveltaz at figerþi.
 EN ec gvnari gate at vna bæga ðeili fem brynhildr. scyldi. en hann br-
 ynildr. bað hialm geta hana qvað hann ofc mey verþa scyldo. Bvðo 15
 þeir árla bæga ræþa oc broþr minom þetr ofmár bæþ hann en við
 mer bv. xv. hliþ farm grana ef hann hæfa vildi. EN atli qvaz eigi
 vilha mvnd aldregi at megi givca. þeygi við máttom við mv
 nom vna nema ec helt hæfði við hringbrota. Mælt margir mi
 nir niðiar qvoþvz ocr hæfa oðit þeþi. enn mic atli qvaþ eigi m 20
 yndo lýti ræþa ne læft goza. EN flief scyli fynia aldri maþr
 fyr anan þar er mvnvþ ðeilir. Sendi atli áro fina vm myrc
 van við meyar mín at freiða. oc þeir qvomo þar er þeir coma ne
 scyldoþ. þa er breiddo við bleio eina. Bvðo við þegnom bæ
 ga ræþa at þeir eigi til atla segði. en þeir óliga atla fægðo 25
 oc hváthga heim fevndodo. EN þeir gvðrvno gozla leyndo
 þvat hon heldi vita halfo scyldi. Hlýmr var at heyra hóf
 gvllna þa er igarð riþo givca arfar þer oi hæгна hiar
 ta scáro en i ozm garð anan lægþo. Var ec en farin ei
 no fini. til germvndar gozva dryckio. nam hoifer konungr hæv- 30
 po sveigia þvat hann hvgði mic til hialpar ser. kynric konungr
 of koma mvndo. Nam ec at heyra oi hlés eyio hve þar af
 ftrþom strengir gvllq baþ ec ambáttir bvnar verþa vilda
 ec fylcif fiovi biarga létom fljóta far lvnd yfir . mælt

ad h. lyti. A. it. l. h. g. a. g. u. l. i. r. a. s. o. z. s. u. p. g. e. p. a. t. u. r.
g. m. i. d. a. r. q. u. a. h. i. s. t. o. r. i. a. a. i. n. a. r. u. p. i. d. e. t. u. e. y. i. h. e. m. i. n. d. e. m. a.
t. o. d. e. s. p. i. l. l. i. t. i. D. r. e. r. v. o. d. d. e. r. u. n. z. o. r. u. i. t. a. e. y. p. u. m. i. n. g. p. o. r. t. i.
e. s. t. a. p. o. y. q. p. e. y. e. c. f. y. l. g. d. a. c. p. a. y. u. o. g. y. m. i. o. s. e. m. u. p. h. r. o. s. p. e. o.
t. u. e. i. m. o. y. b. a. n. y. v. e. r. i. m. W. a. n. e. e. h. v. a. t. p. u. m. l. i. t. e. e. y. u. t. o. y.
a. n. p. a. t. e. c. c. g. u. y. t. i. q. h. a. g. d. r. e. c. c. o. l. i. e. l. d. o. i. q. d. a. r. t. u. s. h. p. m. i. d. e.
m. e. n. i. o. v. p. a. n. e. a. i. n. e. i. s. i. D. r. y. m. i. h. i. b. u. r. i. b. o. r. d. a. r. a. c. i. n. h. u. p. i.
h. o. h. y. d. i. i. l. o. n. e. v. h. e. i. o. e. p. d. u. l. a. p. i. z. v. p. h. i. m. l. a. e. b. a. n. p. a. n. i. s.
b. o. r. g. v. p. a. c. t. i. D. a. v. u. i. g. u. e. g. r. e. v. o. l. l. e. o. s. o. p. i. z. b. a. g. l. u. r. i. m. t. e. a.
b. r. y. n. h. g. r. i. v. a. r. a. l. a. n. g. e. q. p. h. e. l. d. e. v. a. l. i. c. d. v. e. p. e. r. v. e. l. u. v. p.
a. l. l. a. r. P. l. e. s. l. e. t. h. o. h. a. r. d. a. r. h. e. q. u. i. d. v. p. a. s. a. t. v. v. i. l. l. h. o. p. o. e. r. i.
r. a. m. p. m. u. a. h. a. l. d. a. h. v. e. l. a. n. d. p. a. r. a. e. h. o. l. e. t. f. u. e. i. t. a. t. e. a. t. h. e. p. r.
E. y. e. c. c. o. n. i. q. a. r. e. a. t. v. i. a. b. a. g. a. d. e. i. l. i. s. e. b. r. y. n. h. l. e. y. d. i. z. e. y. h. i. h.
E. y. u. h. b. a. d. h. a. l. m. g. e. t. a. h. a. q. u. a. d. h. o. l. e. m. e. y. v. p. a. l. e. y. d. o. s. e. y. u. h.
p. r. a. r. l. a. b. a. g. a. r. a. p. a. z. b. u. y. s. m. i. n. d. h. e. e. r. o. s. m. i. t. b. u. y. e. y. u. h.
i. n. b. v. x. v. h. l. i. p. p. a. r. m. g. r. a. n. a. e. y. h. h. y. a. v. i. d. i. E. y. e. y. q. e. y. u. h.
v. i. h. a. m. u. n. d. a. l. d. r. e. g. i. a. t. e. i. n. e. g. i. g. u. e. a. p. e. y. e. y. u. h. m. a. r. t. i. y. u. h. y. u. h.
n. o. v. i. a. n. e. a. e. h. e. t. e. h. a. y. d. i. v. i. p. h. i. n. g. b. e. a. h. y. u. h. y. u. h. y. u. h.
n. i. r. n. i. d. i. a. r. q. p. r. e. o. c. r. h. a. y. a. o. e. d. i. t. e. b. o. p. i. e. n. m. i. c. a. d. i. q. e. y. u. h.
y. n. d. o. h. p. a. r. a. n. e. l. a. s. t. g. o. a. E. y. n. i. e. t. l. e. y. l. i. l. e. y. u. h. y. u. h. y. u. h.
p. a. n. y. p. a. r. e. m. u. n. y. p. d. e. l. i. t. u. r. S. e. n. d. i. p. a. l. i. e. r. o. s. e. y. u. h. y. u. h.
v. a. n. v. i. p. m. e. y. n. a. r. m. i. n. y. a. t. p. r. e. l. i. t. a. z. p. r. q. i. n. o. s. e. y. u. h. y. u. h.
l. e. y. d. o. s. p. p. a. e. b. r. e. i. d. d. o. v. i. p. b. l. e. i. o. e. i. n. a. D. o. s. e. y. u. h. y. u. h.
g. a. r. a. p. a. a. t. f. r. e. g. a. l. a. c. t. a. s. e. d. i. e. y. h. e. d. i. e. y. u. h. y. u. h.
z. h. v. a. t. i. g. a. h. e. s. e. n. d. i. d. o. E. y. h. e. g. o. d. r. u. m. y. u. h. y. u. h.
p. a. r. h. o. h. e. l. d. e. v. i. t. a. h. a. l. y. o. l. e. y. d. i. h. y. n. a. r. v. a. t. e. y. u. h. y. u. h.
g. u. l. l. i. y. a. p. a. e. i. g. a. n. d. r. i. p. o. g. u. e. a. a. t. y. a. r. p. r. e. a. t. e. y. u. h. y. u. h.
t. a. s. e. a. r. o. e. y. i. o. e. m. g. a. r. d. a. n. a. n. l. a. g. y. o. P. a. r. e. e. y. p. a. c. t. i. o. n. i. y. u. h. y. u. h.
n. o. l. i. y. i. t. g. e. a. r. m. i. d. a. r. g. a. r. v. a. d. r. y. e. l. i. o. v. a. h. a. r. s. e. h. y. h. u. m. i. l. i. t. a. t. i. o. n. i. y. u. h. y. u. h.
p. o. s. v. e. i. g. i. a. p. a. r. h. h. y. u. g. d. i. m. i. e. t. h. y. a. l. o. n. s. h. y. u. n. i. q. u. e. y. u. h. y. u. h.
e. y. h. o. a. m. i. d. o. N. a. e. a. t. h. e. y. r. a. e. b. l. e. s. e. y. u. h. h. u. e. p. r. e. a. t. i. o. n. i. y. u. h. y. u. h.
h. r. i. b. o. s. t. e. n. g. g. u. l. l. o. b. a. p. e. e. a. m. b. i. t. e. b. r. i. a. n. v. p. a. m. i. d. e. y. u. h. y. u. h.
e. y. f. y. l. a. s. p. r. o. e. v. i. b. i. a. r. g. a. l. e. o. p. h. o. t. a. p. a. r. h. u. m. i. l. i. t. a. t. i. o. n. i. y. u. h. y. u. h.

De gnyrn oggi þ harna s
Op vidroc þ hui æ ept ma
er ec aga hvoto vja þocum
Saxu 7 hlyddir me þec sag
maþ hven luy
væm g. d. þefndi þipra luy þva se
þvege er oðr. hō drap þveft ff. ncla ey ept dþ
hō acra 2 brenda þallna oc þvōma alla. vþetta
er þia gvida oðr.
tli sendi ar til gnyrn þvjan seo ac rīpa lney
vnda var þa þecm. ac garþō cō h gvea 2 ac gnyrn
þa þallo þeckio aringreipþō 2 ac þvōa þvalō. Þrycto
þar drot meþ ey dþlenta þvōdo vīn vial þallo veip þar
þvō þvma. þallapi þa þvepōde kaldi vōdo seor vj lōdro
ni þar h þec ham. Arli mīc þngac sendi rīpa gendi
māc vnd melgreypa myre vīd vj oþvja ac þvpa þdr
gvi ac vþ aþocli komr m; þvalmō arin greipþō ac þvua
þer vcla. Scvdo knegōd þar vclia 7 þvāna alca þvalma
goll vþna 2 þvna mīc. lūre gvt þvþul þvþi seþu val
þvpa þvāac dōvāþ dīvlla mel greypa. Gvll lēz þer mīdo
gvt vīata gvtā þvþar g; gvti gvallanda 7 a; gvtom
þvno þvāac meþmāv 7 þvþi dāvþar hrv þ v mōra ē
g; mēd; myre vīþ calla. Gvþvþi vāc þa gvt. 7 þvāna til
vndi þv þvō þv ocr seor vj ar all vīd vīct þeyrō gvll
vlla ac ocr gvnta þvþi þ ē vīd ecvma avac vīct.
vō ego vīþ lāi hūl lōþa vīll hō vō þvā hīot ac gvll
vīv vīc ac mār þecm ey mōki hvalþan. þoga þec
þvōa ey þvþvōc ac gvll. Gvālm 7 sevd hvtastan komi
v þall vārl ey ē mīv þec ey se allra þvna. Gvāc
þvōr þv þvþi þendo þa ē hō ocr þvāv sendi vārn
vāv þvþvngā hys ac ac hō vāvþ þvdi. þar þvþ ec
vþvngā rīþa vīna vīþo vīþvþ ē vegr ocrm ac rīþa
vāv. Hīd; hvoto gvntar vj naongr avāc
vīvndi vē vīvnci ne þr ey rīk v. kvādi þa gvt.
þer lē sevd mēn mīōþ vāv g; mōþi þvōm.

vuz ee alla fac atla garða. Þa com in árma ut fceyvandi
 moþir atla hon feyli mozna. Oc gvnari gróf til hiarta *sva* at
 ee mattigac moꝝom biarga. Opt vndrome þat hvi ee eptir máe
 lín vengis bil lifi halða. er ee ogu hvótom vna þottvmz
 fverþa ðeili fem fialfri mer. Saztv oc hlyððir meþan ee fag 5
 þac þer moꝝg ill vm feap min oc þeira. maþr hver lifir
 at mvnom finom. nv er vm gengis gratr oddrvnar.

Gvörín g. ð. hefði broþra sína sva fem **ðaþi atla**
 frógt er oðit. Hon drap fyrst *sono*. atla en eptir drap
 hon atla oc brendi hællina oc hirdina alla. vmbétta 10
 er sia qvída ozt. **atla qviba in grønlænca.**

Ath fendi ár til gvnarf kvnan seg at riþa knef-
 rvð: var fa heitin. at garþom com *hann* gívea oc at gvnarf
 hælllo beckiom aringreþpom oc at biozi sváfom. Drvcko
 þar ðrótt megir en ðýhend: þægðo vin iual hælllo reiþi faz 15
 þeir hvna. kallaþi þa knefrað: kaldri ræððo segr in svðrø
 ni fat *hann* abece ham. Ath mic hingat fendi riþa qvindi
 mar inom melgreþpa myre við in okvna at biþia ýðr
 gvnarr. at iþ abeck kvmit meþ hialmom arin greþpom at fokia
 heim atla. Scioldo knegod þar velia oc scafna asca hialma 20
 gvll roþna oc hvna mengi. filþr gylt sþþvl kleþi ferki val
 roþa ðaþar ðaraþr ðræfla mel greþpa. Uæll lez ýcr^{oc} mvndo
 gefa vidrar gnita heiþar af geiri giallanda oc af gyltom
 stofnom stofar meiþmar. oc staþi ðanpar hrif þat iþ moꝝa er
 er með: myre viþ calla. Hæþi vatt þa gvnarr. oc hæгна til 25
 fagði hvat røð: þv ocr segr in qv allz við flicet heyrom gvll
 viffa ee ecki agnita heiþi þat er við ettima anat flicet.
 S ia eigo viþ fal húf fverþa fvll hver¹⁰ero þeira hiolt o: gvlli
 min veit ee mar beztan en moþi hvaffastan. boga bece
 fema en brynioz o: gvlli. Hialm oc sciold hvitastan kominn 30
 o: hæll kiarf ein er min betri en se allra hýna. Hvat
 hygr þv brvþi bendo þa er hon ocr bæg fendi. varinn
 váþom heiþingia hýg ee at hon vorvþ byði. hár fan ee
 heiþingia riþit iþring ræþom ylfstr er vejr occar at riþa
 ovinði. Niðiar(gi) hvótto gvnar ne naóngr anar 35
 rýnend: ne rapend: ne þeir er rikir voro. kvaddi þa gvnarr.
 fem konvngr feyldi meþ imioþ raní af móþi stofvm.

R íttv nú þionur lattv aflet vaða greppa gvll fealir með gvmna
hondom. Vlfur innv raða árfi uplvuga gamlar granverþir ef
gvnarf missi" birnar blaefialler bita þref tænom gamma grey
ftóþi ef gvnar ne kómraþ. Leiddo land raðm lýþar onéi
fir gratendz gvn hvata oz garði hýna. þa qvad þat in oz 5
erfi vozþr hæguna heilir þarit nú oc hozfeir hvarf ýer hvgr te-
ygr. Fætóm letóm fróeur vm þioll at þyria marma mel grey
po myre vþ in okvna. hriftuz all hýn máre þar er harþ
moþgrz fózó rako þeir vann styeva vollo al grona. Land fa þeir
atla oc lifscialafar dýpa bieca greppar ftanda abozg in há 10
fal vm fvði þioþom flegin fef meþom bvnðnom rændom bleicom fei-
oldom daða dararþr en þar dracc ath vin i valhælló verþir fato ýti.
at varþa þeim gvnarí. ef þeir her vitia qromi með geiri giallanda
at vekia gram hulði. Syftir fan þeira fneuft at þeir ífal qromo
broþr hennar baþir bioi var honú lítt drvckin. raþin erfv nú gvnarí. 15
hvæt mnvzv rier vina vþ hýna harm bragdom hall gacc þv oz
fneuma. Betr heþþir þv broþr at þv íbrýnio fozur fem hialmom
aríngreyþom at fia heimi atla fetir þv ífaþlom fol heiþa ðaga nár
naþ fálva letir nomir grata. Hýna feald meyar hervikana
en atla fialfan leter þv íom garð coma. nú er fa om garðr 20
yer vm folgin. Seinap er nú fyltir at famná uplvugom laugt
er at leita lýþa fínif. til of rofmo fiall rinar reeca onefsa.
F engo þeir gvnar oc ífioþr fetto vinnr bozgýnda oc bundo faftla.
vii. hó hægm fverþi hvóso en enom viii. hratt hann ield heitan.
sva feal fróen þiandom veriaz. Hægm varði hendr gvnarf. 25
frago fróenan ef fío: villði. gotna þiodaí gvllí earpa. Hiar
ta feal mer hæguna ihendi hieia bloþvgt oz bríofti feorþ ball-
ðriþa. faxi flþ: beito fym þiodaí. Scaro þeir hiarða
hialla oz bríofti bloþvet oc abioþ lægðo oc baro þat fyr gvnar
þa qvad þat gvnar gvmna dróttin her heþi ec hiarða hialla ins 30
blæþa ohet hiarða hæguna inf fróena er moc biþaz er
a bioþi hgr. biþþiz halfo méir er íbríofti lá. Hloþa ha-
gni er til hiarða feáro kvicqran kvmbla fmiþ klecqva hann fitzt
hvði bloþvgt þat a bioþ lægðo oc baro fyr gvnar. Mgr

qvab þat gvnarr geirniþvngr her hefi ee huarta haegna inf frœna
ohet huarta halla inf blaþa er litt bifaz er a bioþi hgr. bif
þiz fvagi mioe þa er ibriofu la. Sva fealtv ath avgom þiak
fem mvnt memom verþa er vnt emom e mer all vm folgin hoddmfl-
vnga hfira. nv ha'gm. Ey var mer tyia meþan viþ tveir hfþom 5
nv er mer engi er ee ein hfie rin feal raþa róg malmi feát-
na fvix af kvxa arþi niþlvnga. Iveltanda vatni lyfaz val-
bægar held: ex ahandom gvll feini hvna bomom. Ýkviþ er
hvel vógnom haptr er nv ibondom. Ath in riki reiþ [gæ]glá'm
manom flegix róg þomom hfivngv þeira gvðrvn figtifa varna- 10
þi viþ taróm vaþin iþyf ha'llo. Sva gangi þer ath fem þv
viþ gvnar attir eiþa opt vm svarþa oc ár of neþnda at fóhni
fvð: ha'llo^{oc}; at afigtys bergi hvlqvi hvilbeþiar oc at hrngi
vllar. oc meik þaþan menvoð bitvlf dolgrægm dró til ðaþ
feokr. Liþanda gram lagði igarþ þan er ferþin var featna me- 15
ngi ixan oimom ex ein gvnarr heipt móð: harþo hendu kniþi.
Glvmpo ftrængir sva feal gvlli frœn hrngdrífi viþ fira halða. ath
let lanz finf avit io eýr feán aptr fra moþi. Dýnr var
igarþi drafflom of þrængit váru faugr virþá voro af heþi eómmur.
V t gece þa gvðrvn ath igógn meþ gylltom calki at reifa giollð 20
ra'gmf þigia knáttv þengill iþini ha'llo glaþr at gvðrvno gm
aðða niþfarna. Vmþo a'lfcalir ath víu hæfgar þa er iha'll fa
mán hvnar ta'þvz gýmar grán fiþir gengo in hvárr. Seçvaþi
þa in feirleita [. .] veigar þeim at bera af kar ðis ioþrom oc a'lkra
fir valþi. ná'þvg néf fa'lom ex niþ fagði ath. Sona hefir þina 25
fverþa ðeilir hoxtu hefi eç þeira hrðreyrog viþ hvnaug of tvgin
me'ta knatto moþvgr masa valbrvðir eta at a'lkrafom oc i
andvgi at fenda. Callaraþv fiþan til knia þinna erp ne eitil
a'lr,íþia tva ferapv fiþan ifeti mþio gvllz niþlend: geira
fcepta manar meita ne mara keyra. Ýmr varþ abeçkiom 30
aþkar faugr virþa gnýr vndgvþveþiom greto boin hvna. nema
ein gvðrvn er hon eþa grett broþr fina ber harþa oc bvrí fva
fa. vnga ófróþa þa er hon viþ ath gatt. Gvlli fçri in gagl
hiarta hrngom raþom reiþi hon hýfcarla feap lét hon vaxa
ex feiran malm vaþa. eþa flioþ eeci gaþi fiarg hvfa. Ov- 35
ak ath moþan hæfþi hann fic ðrvekit vapu hæfþi hann eeci.
varnaþit. hann viþ gvðrvno. opt var fa leicr hétri þa er þa

lmt feyldo optar *vm* þaðmaz *fyr* aþlingom. Hon heþ broddi gaþ bloþ
at drecca hendi hefsvfi *oc* hvelpa leyfti hratt *fyr* hallar ðyr
oc hvfearla vacþi brandi brvð: heitom þar let hon giold broþra.

E lldi gaþ hon þa alla *er* in voro. *oc* fra moþi þerra gvnars komur. voro
o: myre heimi. fozn timbr fello þarg hvf rvko þer hvþlvnga 5
brvno *oc* feialð meyar in ald: ftamar huigo iæld heitan. Fvll
rætt *er* *vm* þetta fæc engi *sva* sþan brvþr ibrynio broþra at hefna. hon
hefær þrigia þioþ konunga ban oþ bouþ bioþ aþr fylti. Ex feigr
glegra iatla malom enom gronlenzcom. **atla mal iz gronlenzco.**

Frett héfær ald ófo þa *er* endi *vm* goðdo fegr famkvndo sv var 10
nytt fæstom. oxio ein mæli yet var þeim sþan *oc* iþ
fama fonom givca *er* voro fan raðnur. Scarp ox
to feioldvnga feyldoat feigr illa ræz atla atti hann þo h-
ygio feldi ftop ftóra striddi *ser* har þla af bragði boþ
fendi at qvemi brat mágar. Hoſc var hvfþreyia hv 15
gði at manviti lagheyrþi hon oða hvat þeir alan
mæltu þa var vant vitri vildi hon þeim hi alpa feyldo *vm*
fæ figla *er* fialf nen komſcat. Rvnar nam at riſta reng
þi þer vingi farf var hann flytandi aþr hann fram feldi fozo
þa sþan fendi menn atla *vm* foþþ lima þar *er* fþocur biogo. Avl 20
vefur vrþo *oc* elda kýndo hvgoðo veþr vela *er* þeir voro komur. toko
þeir fozur *er* þeim fþiþr fendi hengðo afvlo hvgoðo þat varþa. Com
þa coſt þera qvæn var hon hæгна kona kapf galig *oc* qvaddi þa
baba. glaþ var *oc* glamvor *er* gvnarr. atti þellzeap fapþr fvþri fýf
ti *vm* þarþ geſta. Byþo þeir heim hæгна eþ hann þa heldi: fozu 25
fyn var fvþr vifi eþ þeir ſin gæði. het þa gvnar eþ hæгни vil
ði. hæгни þvi nitti *er* hinu *vm* ræþi. Baro mioþ merar margf
var allz beini fo: þar fjoþþ hozna vnnz þotti fvll ðrveeþ.

H iv goþþo hílo fem þeim hogft þótti kenð var coſtþera kvni hon
feil rýna inu oþ ſtaþi at eldi hoſom gæta varþ hon tvngo 1 30
góma baba varo *sva* viltar at var vant at rapa. Seing fozo
sþan ſina þar hæгни ðreympþi ðrotlata ðvlþi þes veþki fagði
hoſc hilm þegarf hon ræþ vacna. Heiman gouz þv
hæгни hvgoðv at ráþom far *er* fvllrýnin far þv in anat

R eþ *ec* þer rvnar *er* reiſt þin fýſtir bioþ hefær þer eigi boþ 35
iþ in þetta. éitt *ec* meſt vndrome macaþ *ec* en hýgia hvat
þa varþ vitri *er* feyldi villt riſta. þvat *sva* var am fát fem
vndur veri. hani yccar begia eþ iþ bralla qvempþ. Vant

... Allar io illudgar qd hagnu acha ec
... lamna engim ocr mun simr gul
... Stopa
... gaga en ip stundit pangar. yet mu aft kynt eg illy
... Dreympi me hagnu dylide p ea ganga mu ver and
... ella hropoe. Bleio hugda ec pina breia ieldi hysa
... huf min iagrio. heta h un clepi har e lat rekt
... breia har e pu bleio sat. Hagn hugda ec
... huyt up stacca hrtti s hagna. ac u hrodd yphi.
... at u metti acci. har var z hro
... Depr mu har vara vha of sn
... hugd har mu hres astan. Aurn h
... at endlango hufi p mu d deiv
... os oll blopi hugda ec q: herto
... Slaco hyliga liam ha ropro
... aruo dreympir heill e hugr at
... herto. Lokit p leco lif hu rpa.
... har saml doir qeatz p glavoe at
... grand luegna vif quhar at pa evy leipir. Garvan
... p galga gonig po at hanga eci pie amot ypha ec pie
... magna rap pu hvar p vi. Hlopgan hog
... ta macti hony oi tere pino. ille e luegm sliem at seg
... geir hugda ec standa igogno pie miphia emtoho
... Raccar har veta raphar muc geina opt
... hugda p genna p lagon. d hugda ec h m reha at
... hufi hyci ap holti pepita up beci brpti pocr
... vaten vena va my p p necc.
... higar vete vate bunar vidi
... hysa ee qp ap luma oad
... Segna s e no rapit p o: pveca p
... mure e muc glicheit at muni
... vplu avoz har
... halsu hiltarlar hgar
... hysa ee qp ap luma oad
... hysa ee qp ap luma oad
... hysa ee qp ap luma oad

er staf vif eþa valda aðrir. Allar ro illvðgar *quæð* hægni áeka ee þes kyni vilea ee þes leita nema læna eigim oer mvn *gramr* gvll reiða glóþ ráþo ovme ee aldregi þótt ver ogn fregnum. Stopa lt mvnoþ *ganga* eþ ip stvndit þangat. yer mvn aft kýni *eigr* ifin þetta. Dreympí mic hægni ðylome þat *eigr* ganga mvn yer and- 5
 erif eþa ella hrðome. Blæio hvðða ee þina bresa ieldi hryti hárl logi híf mín i gognom. hieia her lin elþi þar er litt ræit þar mvno brát bresa þar er þv blæio fát. Bioin hvðða ee her ix komin brýti vp ftócea hrifti *sua* hramma at ver hrðð yrþim. mvx of mo:g hef ði *sua* at ver mettum eeci. þar var oc þráim- 10
 mýn þeygi fva li til. Veþr mvn þar vaxa verþa ótt fuem ma hvita biom hvððr þar mvn hreg áftan. Avrn h vgða ee her ix flí vga at endlongo hífí þat mvn os ðriv gt ðeilaz ðreif þi *hann* os oll bloþi hvðða ee af heitom at veri hamr at la. Slátrom fyflga fiám þa roþró 15
 opt er þat *fyr* ox nom er ærno ðreymir. heill er hvgr at la hvatki er þic ðreymir. Lokit þvi leto liþr hver roþa. V ocnoþo velþom var þar famf ðom gettiz þes glæmvor: at veri grand svefna viþ gvnar at þa ivgr leiþir. Gærvan hvðða ee þer galga gengir þv at hanga çti þic omar yrþa ee þic 20
 qviquan goþiz ræc ragna ráþ þv hvat þat veri. Bloþgan hv þa ee meki boux o: fere þinom. illt er svefn flican at feg ia náþ maxí geir hvðða ee ftanda igognom þic miþian emioþo vlþar a endom þaþom. Raccar þar rena rapaz mioe geuia opt verþr glæmir hvnda *fyr* geira flægon. A hvðða ee her ix rena at 25
 endi lángo hvfi þýti af þiofti þeyftuz vþ becci brýti fotr ýcra broþra her tvegia gerþit vatn vggia vera mvn þat *fyr* necqvi. K onoz hvððac ðaþar coma inott hingat verit vart hvnar vildi þic kiofa. byþi þer bralliga til beekia fiva çe qvæþ af lima ozð nar þer ðisv. Semat er at fegia *sua* er nv rapit foþvmea fó- 30
 þo allz þo er fara ætlaþ mart er mioe ghehet at mvnim feammær. Lito er lyfti letoz þeir fvfir allir vprifa æno: þar lætto. fo:o. v. faman fleiri t. varo halþo hvicærlar hvgat var þvi illa. Snevar oc oc folak fynv voro þeir hæguna oknuug þax hçto er þeim en fylgði bliþr var þar feialdar broþv hanf qvanar 35
 F oz o fagr hvnar vnz þar fioþr feilþi lætto avalt hofar le- to at heldr fegiaz. Glæmvor *quæþ* at ozþi er gvnar atti meþi hou viþ vinga fem henne veri þótti rét(kap) ee hvart

verþ læniþ at vilia osom glæpr er gefzt *qrama* ef i goziz nac-
 qvad. Sóz þa vingi *ser* reþ *hann* litt eira eigi *hann* iotnar ef *hann* at
 yþr lygi. galgi gozvallan ef *hann* agriþ hýgði. Bera *qrab* at oz
 þi bliþ ilivg *finom* sigli þér fæler *oc* sigr árnip þari fem ee *fyr*
 mehc fæft eigi þvi mta. Hægni fvarabi hvgði *got* nánom
 hveifze ip hoifcar hvegi er þat gozviz meþa þat *margir* misir þo
 ftozvm mærgom ræþr litlo [hve] hve verþ leiðð: heiman. Sáfc til
 síþan aþr ífvnd: hýrfi þa hvg ee *fcáp* fcipto fciþoz *vegir þeira*. Róa
 namo riki rífo kiol halþan beyfto bac fællom brvgðvz heldi
 reipþr *hæmloz* flitnoþo hair brótnoþo gerþvt far fæfta aþr þeir *fra* 10
 hýrfi. Litlo *oc* lengra loc mvn ee þes segia bõ fa þeir ftanda er hvþ
 li attí. hátt hrikþo grvnd: er hægni kniþi. Orþ *qvad* þa vingi
 þaz án *veri* fariþ firk hvfi flát er til fõkia. brat hefi ee yer bren
 ða *bragðz* fcælvþ hægnz fagrt baþ ee yer *qvamo*. flát var þo vndir
 ella heþan biþit meþan ee heyg yðr galga. Orþ *qvad* hit hægni hv 15
 gþi litt vëgia var at vëttvgi er varþ at reýna. lurþa þv
 os hróþa hæþv þat fram fialdan. ef þv eyer ozþi illt mvndo þer
 lengia. Hrvndo þeir vinga *oc* ihel ðrapo exar at logðo meþan
 i vnd hixti. Flycþoz þeir ath *oc* fozo ibrynioz gengo *sva* gozvir
 at var garð: milli. vrvvz a ozþom allir fen reipþr fyr varom fvll ra 20
 þa at fira yþr lífi. A fer þat illa ef hæfþot aþr rapit en er
 oþ obvnr *oc* hæfom ein feldan lamþan til behar lipf var fa yðarf.
 O þir þa vrþo er þat ozd heyrþo fozþoþo fmgrom *oc* fengo ífnegi
 fevto fcarþiga *oc* fcioldom hliþðoz. In com þa an fpilli hvat
 vtí ðrygðo hatt *fyr* ballo heyrþo þiþl segia. Avtvl var þa gvð 25
 rvn er hon ecka hgyrþi hlaþis half memom hreýtti hon þeim
 gervollom fleyngþi *sva* filfri át i fvnd: hrvto bágar. Vt gece han
 síþan yþþit hit hvrþom fóza fælt þeygi *oc* fagnabi *common*. hvarf
 til mþlvnga fv[a]var hinzt *qvæþia* fylgði faþi flico fagði hon mvn
 fléira. Leitapa ee ilícna at letia yer heiman *fcóþom* vþr man 30
 gi *oc* fcolvþ þo her komnr. meþti af man vtí ef mvndo fettaz ee
 ki at reþvz allir m *qvado*. Sa þa fæl bovm at þeir fart lëko h
 vgði aharðræþi *oc* hræðze oz fciackio neyþan toc hon meki
oc niþia foz varþi hég var at hialðri hvarf hon hendr fæfti.
 D [r]óttir lét gríca ðrengi tva hniga broðvr hio hon atla bera 35
 varþ þan síþan fcapþi hon *sva* fcozo fceldi fót vndan. Annan
 reþ hon hævva *sva* at fa vpp reifat ihelio hon þan hæði þey-

verþ lamþ ar vilha osð gleþr er gefiz quia er i gort nac
quid. Sæ þa vinga 3 rep h lri cura eigi h iornar er hat
yþ hvi. galat gortvallan er h agriþ hvgor. Bera qþ ar er
þi lriþ ihug hvið sigi þer letet 2 hiar arnib þunscen er þ
melic þest er þ nita laggi swarapi hvgor god namom
hvæste ip hærte hvegi er þ gortv mela þ mang mis þa
steoð margo ref lrelo 2 hve vþ leiddi heian. Sæc tū
tūþ ap ihunde hvgri þa hys er scap scapto scilþoz ves þa. Þoz
nanna riki rigo kiol halþan beysto hær þallom hveader hede
reþ hælæ strenþo hær bræniþa gerþir þar neta ap þr þ
hvgri. Jæloz lengra loc mū er þ sepa ho la þr stada e bup
li atti. hær hriþo gndi e hargri hriþi. Gþ qd þa vingar
þaz an vþ þarþ riu hvi þlac e r solna hær hvgri er þer hri
da bær scouþ hær þagge þat er þer gna þlac v þo mū
ella hær bup meþ er hær þer galga. Gþ qd hær hargri hvg
gþi lre vega van ar vttog e varþ ar reyna hvgri þo
os hvgri hærþ þ þm haldan. er þu er ap þe munda þer
lengra. hvgro þr vinga 2 thel þo er ar laddo meþan
2 and hvgri. þ lve þoz þr ar li 2 þoz ibriþoz genos 2 goov
ar v gærð melli vrguz a oþo all þer reþ þu vte þvli 2
þa ar þara vþ hvi. A þer þ ulla er hvgro ap reþ er e er
oþ obri 2 hærð er þeldan lamþan 2 heliar hvi þa vdarþ.
þir þa vþo e þ oð hvgri þozþo þingro 2 þengo sneri
sevo scapþiga 2 seoldo hvgro. þ er þa an þvli hvgri
vri drygdo hær þ hærðo hvgri þrel segna 2 hvgri v þa qd
vri er hō æha hvgri hærþ hærð mendi hvgri hō þo
gervolle sleymþi s hvgri ar ihvæ hō hvgri. þ ære hær
þiþ yþþir hær hvgri þoz þete þeigi 2 þærþi cono. hvgri
tal mþloga hvgri hvgri þvli þvli þvli þvli hō mū
þleua. þærþa er ihvæ ar lera þer heian sevo vþ ma
gi 2 seov þo h komn. mli a; man vte er mdo lereþ er
hær ar reþv all m qd. Sa þa lei þau ar þe lre lre h
vði abarðvþi 2 hvgri er lre hō neþþan tce hō meþi
2 mþia þoz varþi hvgri v ar hærði hvgri hō hær þerþi
vte lre givca drengi þvli hvgri brōð hō hō æla vera
varþ þan hvi scapþi hō s seos lre þer vngan. þvli
reþ hō hærva s ar þa vþ reþv ihvæ hō þvli hvgri þvli

gi he hendr leyljo. Þiæro þar gæþo þri v vþ bruggo þ þra
 v altt anæ e vno born gvea s qþo nylunga meþ lali.
 lyþo. scapa locn sþo stæz aj: brymoe haova s hialma
 lein þei hugr dygdi. Alægm mett vago vþ mþiã dag liddi
 otto alla z andvþan dag þyr v þull vegro þlopi vølle blopi
 xv.ij. af þello qm þr vþo bero ij. svemar z broþ þar.
 K vler toc æ vþa þor h reif vþ ult e v læz yþ e þ kenja:
 varo. vr. þegnar vialg ept lyo. xi. æ e þar brym. Broþ
 varo v. e þyþ. mæþo þej: m hel halva ey haovn. ij. licia.
 O eþs gæ æ mæla mæcak þ leyma koma vahga knaka æ þes
 mæta. þin ær sialdæm læz cõt ihædr osar. þrþan mæ þro
 ndo þæ æt þyþ. Scendoþ lþtr helio flid æc mett kenjo.
 E æt þv þ æt þyr s þvri moþ roct mma z mþþ t mnao
 luma lþtr æo sveltar þv ihelli. Hleght m þ þic æ þv þy
 harm tñ æþv æ þ þæta e þ gengr illa. Egra æ þv iarlæ
 aca hþm flæm. mþ: mþ uogþga uillia æ þ lra kottir s æp
 pa æt hieþ æ godron lra æ þ metta: æt hō s ne mþit. Eakt
 e haugna v hieþit m: kuzi seerþ æ hærta flō þ gæv. gvi
 gnuþgan æ galga þætr. veltir þ þæpi biþit t ærnō. h. q.
 æ lē z lþtr glæde mþe þ þipa ræter mō þ reynæ reymē
 heja æ þra þæta. þæþoe hneching meþan heitir varo
 þo æv þva læ æ þv mæc halyr valda. Þæt þ mli bryci
 v h æla tæca v hialla ey haugna. þæþo. havg v halyr vrlno
 h e læp dæþi lyar s lengr læter mþ h e hertm. þvdda
 var þv æt hætta m lengr vrm kvni. kleckr vþa klei: i
 m hvia vøll læ vig þa e leylor val gada z sñ dag dap
 ran æt dæpa s. svingra allri ævosto e h æþ þæþi. Þæco þr
 hras þeþla z bruggo t kniþi æþi ill þre æde æd kentoi. tō
 læ æt eiga tþia uel garþa mþa þ vgafta æ: h vþ reat þe
 æt ærna. æmþæo æt vðan gengr þyr æþ æt m mþa æt þreæ
 læ þæja lvi tþm m h vilia þeþra æpa screcton. Þriso þr
 þæþ godan þa v ættr engi reat vælætō ræd ey lengr dychia.
 hlo þa haugn. þeþþo dagmæg þeþa. h s kvni æl h vøll þolþi.
 ærþo tæc gōn. ræþi æl ælto lla h s kvni æt fnot gæro hl
 vna þr lætar e kvno gæst þeþra riliu ræþ ladiu raptar
 lina brvito. Þe þa dyr dagl v helde lneþma læto þ ælæ
 ri lra iþta. Stora þættiz æt lre h v þa þapa hōlri

- gi henne hendr fevlfó. Þioeco þar go:þo þeiri var við brvgðit þat brá
vm allt asat er vxo boni givca *sva* qvabo niþvuga meþan hialfr
hþfo. feapa foen fverþom flitaz af brymo: hæcva *sva* hialma
fem þeim hvgr dygði. Mo:gin meft vágo *vuz* miþian dag hiddi
otto alla oc ondvrbau dag fyr var fvll vegit flöþi vollr blöþi 5
xv.ij. aþr fello efr þeir vrþo bero n. fveimar oc broþir heimar.
R æfer toc at rþa þott *hann* reiþr veri illt er vm litaz yþr er þat kena?
varom. xxx. þegnar vighgr eptir hfom. xi. o: er þar brvnt. Broþr
varom v. er hvpla mißtom hefr n. hel halfa ex hægnv. n. ligia.
M egð gat ec mucla macak þvi leyna kona valga knaka ec þes 10
mota. hlott attom fialðan fitz comt ihendr osar. firþau me frö
ndom fæ opt fvikin. Sendoþ fyftr heho flief ec meft kenome.
G etr þv þes ath gerþir *sva* fyr moþv toct mína oc myrþir til hnosa.
fvina fyftrvngo sveltir þv ihelli. hlegghet mer þat þiccv er þv þin
harm tinir goþvm ec þat þacca er þer gengz illa. Egia ec yþr iarlar 15
æca harm fto:an uif mf ueghga mlla ec þat hita koftit *sva* cep
pa at kleycqvz gvðrvn fia ec þat metta(c) at hon ser ne ynþit. Takit
er hæcna oc hylðit meþ knífi fceirþ o: hiarta fcoloþ þes gozv. gvnar
grumþgan agalga feftit. bellit þvi bragþi bioþit til o:mom. H. q.
G o: fem t. lyftr glað: mvnc þes biþa ræfer mvn þer reynaz reynt 20
hefi ec fyr brattara. hóþvt hneckng meþan heilir varom
nv erom fva farrv at þv mátt hialfr valða. Beiti þat meli bryti
var *hann* atla tarco ver hialla ex hæcna fo:þom. hægom ver halft yrkiom
hann er feap ðaþi hfir(a) *sva* lengi læfer mvn *hann* q heitv. Hroðð:
var hver getir helta m lengr rvni kvnni kleckr verþa kleif i 25
ra hveria vefall lez vígf þeira er feyldi váf gualða oc finn dag ðap-
rán at ðeyia fra fvnom allri o:colto er *hann* aþr hæþi. Toco þeir
bráf hvpla oc brvgðo til knífi oppi ill þre að: oðz kendi. tóm
lez at eiga teþia uel garþa uina iþ vergalfta ef *hann* við rétti fe
giz lez þo hiall at *hann* fio: þegi. Gettiz þes hægni gerva *sva* fou 30
at arna anáþgom at vndan gengi fyrv qvæþ ec mer mína at fremia
leic þena hv mýnim her vilia heyra aða fcecton. Þrifo þeir
þioþ góðan þa var coftr engi reccom racclatom ráð ex lengr ðvelia.
hlo þa hægni heyrþo ðagmegz keppa *hann* *sva* kvnni qvol *hann* vel þolþi.
H arpo toc gvnarv hro:þi il qviltom fla *hann* *sva* kvnni at fnotv gréto kl 35
vcco þeir karlar er kvno gó:ft heýra rikri rap fagði raptar
fvnd: brvfto. Dó þa ðyrv ðagf var held: fmemma leto þeir alef
ti hfá iþróttá. Stór þóttv ath fte *hann* vm þa baþa hoferi

harm fagði *oc* reþ heldi at bregða. Moigin er nv gvðrv. mist
 hefur þv þer hollra fvmf ertv fialfscapa at haþi fva gengit.
 F egin ertv atli þek þv víg lýfa amvno þer iþrar ef þv alt reýnr
 fv mvn crþþ eptur ec kan þer fegia illz gengz þer allðri neþma ec *oc* ðeý
 ia. Can(ca) ec flief lýma fe ec t. ráþ anaþ hálfó hógligra 5
 haþnom opt góþo maní mvn ec þic hvga meþom ageþtom filfri
 fneþ hvíto fem þv fialf vilir. Ón er þes engia ec vil þv nita fleit
 ec þa fattur er voro facar miní aþkár ec aþr þotta(c) ámvn nv geþa
 hreþþa ec vm hovetna meþan hægni lþþi. Aln viþ vp vorvm
 i eino hvífi lecom leic margan *oc* ilvndi óxom. gedði ocr grimllðr 10
 gvlli *oc* half memom bana mvndo mer broþra bõta aldregi ne vina
 þes ecci at mer vel þicci. Coftom ðrepr qvena carla ofríki ikne
 gengi hneþi ef *qviltur* þverra. tre teer at hniga ef heygr lág vnd-
 an nv mattv ein atli ollo her rapa. Gnótt var grvnyðgi er gramr
 þvi trvþi fyn var sveip vífi ef hann fin geþi. Kræpp var þa gvðrvn 15
 kvnm vm hvg mæla lett hon ser gerþi lec hon tveim fcioldom. Qxti hon
 æl ðryccioz at erþa broþr fina famr leze *oc* ath at fina
 gozva. Lokit þvi leto lagat var ðryccio fv var famkvnda viþ fvó-
 fon of miela. ftrvng var ftóv hvgvð ftridði hon çtt hvðla
 vildi hon ver finom ofr hefndur. Loccaþi hon hitla *oc* lagði viþ ftocci 20
 glvpnoþo grimmir *oc* greto þeygi fozo iþaðm moþv þretto hvat
 þa feýlði. Spyrir hit eptur fpilla etla ec báðom lyft várvme
 þes lengi at lýfa yer çlh. Blótt fem vilt boznom basar þat
 mangi feæm mvn ro reiþi ef þv reynir gerva. Bráþa barnçf-
 co broþra in cap fvina fciptiz fcapliga fear hon ahálf baþa. 25
 E n þretti ath hvert þarnir veri fveimar hanf leica er hann fa þa
 hvergi. Ýfir rapome ganga atla til fegia ðyha mvne þic eigi
 ðóttur grimllðar glaþa mvn þic minzt ath ef þv gerva reynir
 vacþur va miela er þv vát broþr mína. Svaf ec mioc fial-
 ðan fiþanf þer fello hét ec þer hæþo heþi ec þic nv min 30
 tan moigin mer fagður man ec en þan gerva. nv er *oc* aptan át-
 þv flic at þretta. Mága hefur þv þinna mist [mist] fem
 þv fízt feýlðir haþa veitz þv þerra haþða at álfæalom.
 ðrygða ec þer *sva* ðryccio ðreyra blett ec þerra. Toc ec þerra
 hozto *oc* atemi fteictæc felda ec þer fiþan fagðag at calþf 35
 veri. ein þv þvi ollir ecci rett v leiþa tægtv tiþliga trv
 þir vel ioxlom. Barna veiztv þina biþr ser fár vera
 hlvt veld ec minom hçlome þo ekki. Grimm vartv

harm sagdi z rep heldi at bregða. **Q**æm nu gæði mit
hæp þu þ hollra soml ertu hælfræni at hagi tua gengr.
egun ertu acli þen þu vig lysa amono þ þær ej þu aft reynir
þu my erþ ept ec hæg þ saga ill gengr þ allðri nea ee z dey
ia. **E**uþ ec slæt lyma se ec r. rap anap halyo hogliga
hæpno opt gobo mægi mū æ þic huga meco agco hlfræ
lne hūg seim þu haly vilur. **O**n ē þ engra ec vil þ nra slæt
ec þa lare ē þ lacar mūy aþkar ec aþ þora amū nu gæþu
hreyþa ec v hoverna meþ hæggu lyþi. **A**hn vip up voer
i einu hyl leco leic margau z vundi oxo. **g**æði æc gmiðdr
eylli z hall mū bana mūdo m biþþia bora aldregi ne vniþ
þ æci ac m vel þuti. **C**oþo drepr quena carla aþviki ikne
gende hūgi ej gæt þira tre tar ac hūga ej hægur rag und
an nu mæru eiþ acli ollo h raba. **G**not var gūþgi ej gine
þ eþi lym v sveip vili ej þ lū gæþi. **K**rap var þa gudrun
lwin v hvg mīa let hō s gerþi let hō tvei scioldo. **O**xi hō
ad dr þæro ar erþa hūþ hna lant leze z acli ac lina
geeva. **I**okur þ leco lagat v dryccio su v samhūda v hve
þion aþ miela. **S**trag var lūg hvgud striddi hō ec hvdla
vildi hō v sino gæ hejnd. **L**occap hō lreia z Jacði v stoca
glupnobo gæur z gæro þeja þoæ yðdm mōþ þreco hē
þa leydi. **S**pyrit lē ept spilla e-la ec hūðo gūst va ve
þ lengi ac lypa þer elh. **B**læt lē vlt þeimo hūy þ
manþi leam mū ro veip ej þu reyn gva. **S**traba þar þ
co bōþ uþ cap lūya scyþr scaphiga lear hō ghall baka.
Ey þreca acli hēt þar v lueinar hl leca ē h la þ
hūgi. **V**ur rapoc ganga acli v legia dylia mūc þic
doæ gmiðdar glapa mū þic mūst acli ej þu gva
vac þ va miela er þu vāc þroþ mina. **S**nap ec mū
dan sipant þr þeilo hēt ec þ þarþo hejt ec þic mū
tan mæru m sag man ec ey þar gva. nu e z aþan ac
þu slæt ac þreca. **M**aga heþ þu þina mūst. **I**le
þu lize leydir harla vete þu þra hayða ac vllerdig
drygða ec þ s dryccio drepra blecc ec þra. **E**ne
hrocto z azeini þeirstac solda ec þ hē lūdag ac colþ
þi. **E**y þu þ ollur æci reccv leja. **A**ro vþþiga erþ
þir vel vclom. **D**arna veitv þra bīþ s þar v
blot veld ec mūdo helome þo elh.

gæðum þu gæ s max barna þina blopi at blanda in dryc
 tuo læge hej þu svavngó se þu sicc leyð in letr þu z sialpó
 malle ult læg. Viti in ey vi at vega þic sialhan þat e þuill
 illa þarþi v gm sliam drygt þu syc hej þ þ er in dór visop
 heilco harþreþi ihci þm uv hej þu ey wkat þ e nv apañ
 þu gó grupt glapstcan gere hej þu þic erri. Þrend in dya
 lali z barip grori ap. þa hej þu arnat þz tv e beidur Seg
 þer sliam sorgit at mægin þridia vil ec dapa þara ilof ayat
 æto samgynis lendur þar hugi henduz heit yþi þrcia sg
 vndi. þeipt or hniþluga hugi affozreþi gat þ gudrono at
 þ vi gmr acta. Romo ihug he hagnna vno þarat talþi happ
 hano ep þ hej ne yhi. vegin v þa acti v þ sctanc bipa sœ va
 hagnna z sialy gudron. Roster tot at vþa raphu æ sugini k
 endi brac beuia banid qd þ þarþ onga. Segit ip saryasta
 hœ va son þuþla can. lit leicij lyf tel ec von onga. Dyl
 ia tuvu þic eg dore þmidar læoc þ valda e hþ þina egi
 en svmo sctur hagnna e þic sar mæpa. Vþite hej þu at vi
 qv þat verip scaph. ult o vin vela þar þ vel truy. bade
 þoi ec heian at bþia þm gudron. Leynd vartv eckia leco
 stonþ þa varþa van hgi e v vin reyndo. þartv hej hñat fylg
 þi o her ma at þ wartuct v arar þhr. Marþ v alk somi
 ma tignja nat v erin mro q. stæð þar v þiolþ þat þeno
 e tinnis. Avnd gale ec manl mæþma þiolþ þicia þrelax
 æ. þyiar. vii. godar sctm v at slico slyr v þo ma. Lertv
 þat alc þicia se eci vi. meþ land þat lago e in leijdi bud
 þi grotv s vnd oþro hux þicia. Sugro letrv þija sira
 æpe þna þau z æ ihug heilö hiona veyr sif. þygr þu nv
 þat þat ec þ lit rekia. helde v ec hog sialdan hostv þa stoz.
 þat v e þyþ unþ þarvz rög milli. Qalrt gece t hel
 þar æ þuþi þino. hrold hovevna þ e t hagt leydi. Þriv
 vico slyttan þottv ovegyn þov q. landi þyldo slyþi. sctna
 v leco scti þv vart slyþi arthoþo at vþno vix v astf
 vno. hñ vþon þyrtan kvro land þaþ herfar o ahond
 þengo hþylo þ vishi vago æ sctoz þanz vido svenan sct
 vna þay sctan e s ne atþ. Dvþ vartv uy hvnlci drap

gvörv er þv gera *sua* máttir barna þína blóþi at blanda mer drýc
kio snýtt hefir þv sífvingom *fem* þv fízt feyldir mer letr þv oc fialfom
millom illz litiþ. Vil mer en veri at vega þic fialfan fátt er fvll
illa fariþ *vþ* gram flícan drygt þv fyr hefir þat er menn domi visof
tíl heimfco hárfreþif iheim þesom nv hefir þv en arkit þat er nv aþan 5
fragom greipt glöfstó:an gert hefir þv þitt erfi. Brend munda a
bali oc bariþ grioti aþr. þa hefir þv arnat þatz tv e beidiz. Seg
þer flícar forgur ar mó:gin fríðra vil ee ðarþa fara ihof anat
S ato samtyns fendvz fár hvgi hendvz heipt yrþi hvartki fer
vndi. Heipt ox hmflvngi hvgdí aftoreþi gat fyr gvörvno at 10
hann veri grimr atla. Komo ihvg henne hæгна við farar talþi happ
hánom ef hann hefnt yni. vegin var þa ath var þes fcamt biþa fom vá
hæгна oc fialf gvörvi. Ræfer toe at reþa racþiz o: svefni k-
endi brát benia bandz *qvad* hann þærff onga. Segit iþ fanafsta
hverr va fon bvþla em(caec) lítt leicín líff tel ee vón onga. Dyl- 15
ia mvn(c) þic eigi dottir grimldar látome þvi valda er líþr þina efi
en svmo four hæгна er þic fár meþa. Uaþit hefir þv at vi
gi þótt verþ seaphet illt er viu vela þanz þer vel trvir. beiddi
for ee heiman at biþia þín gvörvi. Leyfð vartv eekia leto
flóraþa varþa ván lygi er ver vm reyndom. fortv heim lungat fylg 20
þi o^s her manna alt var itarhet vm ozar ferdir. Margf var allz sómi
manna tígna ná't voro erin nvtom af stovm þar var fiolþ fiar feþo
tíl margir. Mvnd galt ee moki meþma fiolþ þigia þrela. x-
xx. þyiar .vii. godar femp var at flíco filfr var þo meira. Léztv
þer alt þiccia fem eeci veri. meþan lænd þar lágo er mer leiþði bvð 25
li gróff tv *sua* vndir gerþit hlvt þigia. Svéro leztv þina sítia
opt gratna fan(ca) ee ihvg heilom hiona vetr fiþan. Lygr þv nv
atli þott ee þat lit rekia. heldi var ee høg fialdan hoftv þo stovom.
bozdvz er broþr vngir barvz róg milli. Halft gece til hel
iar o: hvfi þino. Hrollð¹ hotvetna þat er til hagf feyldi. Þriv 30
vozom syftkin þottvm ovęzin forvm af landi fylgdom figvþi. feþva
ver létom feipi hvert vart styrþi arkopom at aþno vuz ver aþtr
qvomom. Konvng ðrapom fyrftan kvrom land þaþra herfar o^s ahonð
gengo hrözlo þat víffi vagon o: feógi þanz vildom fycuan fet
tom þan fclan er ser ne atþiþ. Dæþr varþ in hvnfci [ðrap] 35

ðrap þa brát kosti fstrangt var angr vugri eckio nam hliota qvol
þottu qvicri at koma ihvs atla. atti apr cappi illr var fa misir.
C omtaþv af þvi þingi er ver þat frögim at þv fæc fottir ne flekþir aðra
vildir avalt vegg, a en vetti halða kyrt vm þvi láta

Lygr þv nv gvðrvn. lítt mvn viþ bótaz hlvti hvarigra 5
hoþom æll fcarþan. goþv nv gvðrv. af gøzleo þini ocr til agétis
er mic vt heþia. Knákr mvn ec cæpa oc kisto steinda vexa v-
el blegio at veria þitt líci hygia aþærþ hveria fem við holl verim.
N ár varþ þa atli niþiom ftríp oxti eþndi itr bóum alt þatz reþ
heita. frop vildi gvðrvn fara ser at spilla vrðo ðvól ðogra ðo 10
hon ifin anaþ. Sell er hverr siþan er flicet getr fðða ioþ at afreki
femf ol givei. liþa mvn þat eptir alandi hverio þeira þrá meþ

Gvðrvn gecc þa til fævar fra gvðrvno. hvargi er þiod heyrir.
Ger hon harði drepiþ atla gecc vt afæin oc vildi fara ser hon mátt
ti eigi fæcqa. Rac hana yfir fjoðin aland ionacrþ konngf. hann fæcc hennar 15
þ era fymr. voro þær færlu oc erpr oc hamþir. Þar fðððiz vp fvanhildi
figvrðar. ð. Hon var gipt ioimvnreck enom rikia. Med hanom var bicci.
hann reþ þat at randver konngf f. feyldi taca hana. Þat fagði bicci konngi.
k onngf let hengia randve. en troþa fvanhildi vndir hroffa fótom.

E n er þat fprþi gvðrvn þa qvaddi sono. fina gvðrvnar hvát. 20

Þa fra ec feno fliþrfeughgfta træþ mál talid af trega
fstoym er harþhvgrþ hvatti at vigi grumom oþþom gvðrv. sono.

Hvi fitit hvi foþit lífi hvi tregraþ yer teiti at meþa. er
ioimvnreck ydra fyfto vnga at aldræ ióm of traddi. Hvitom oc
fvoztom aheþvegi grám gang tæmom gótna hroffom. Urþva iþ 25
ghkkr þeim gvsnari ne in heldi hvgrðir fem var hægni hennar mendoþ
iþ heþna leita ef iþ móþ ettiþ minna brøðra eþa harþan hvgr
hvn konngva. Þa qvaþ þat hamþir in hvgom ftóu lítt mvndir þv leyfa
ðaf hæcna þa er figvrð vocþo fvefni ó: bæc voro þinar enar blá
hvito roþnar i vers dreyra folgnar i val bloþi. Vrþo þer brø 30
þra heþndir fliþrar oc fírar er þv sono myrþir. knettim ioimv
nrecki fam hygiendi fyfto heþna. Beris þ hnosir fram hvn
konngva heþir þv ocr hvatta at bioþingi. Hleandi gvndrv hvarþ til
fcermmo kvmbi konngva. o: kerom valþi siþar brynio: oc sonom ferþi.

H loþvz moðgir amara bógo. þa qvaþ þat hamþir in hvgom ftou 35
fva comaz meir aptr moþir at vitia geimioþr hmgin á

drap þa þær kolla þu mægi þu mægi vinnu ætina nã
þortu quæru at hona illu orla. ætli af angu illu o þu
E otarv ar: þ þingi e þ þ þrogru at þu tuc tuc me þu
vidur avate vega ey vega balda kyrt u þ lara

Lyc þu nu godr. lit mý vif þotax þu þu
þoyrð all ícar þan. godr nu godr. q: godrso þyri og ræger
e mic ut heina. Þnavr mý ec cæpa z kullo fremda veta v
el blego at vira þit lici hycia apary: hýia se vid hall ver
H ar vaf þa ætli mþio stríp geyt efridi rey þæm alt þe ræþ
hetta. þroþ vifi gudru þara s at spilla vido dval dogra d
hó ihu ayap. Sell e hý lif er sicut geyt þoda iof at ayreki
teml ol guci. Lya mý þ eyt glandi hýio þia þri mela
vdrun geyt þat sevar. hvargi e þioð beyr.

E hõ haydi drep ætla geyt ut alay vido þara s hõ mæ
ti eg sœc. Rac þa yþ þu þu aland ionacr. lit. h þæc þar
þra. ff. vexo þe færl z eyþ z þu þ. þar þoda vþ þu and
siggard. hõ v gyt iarmvættu end ektu. Med hõ v þucci.
þ rep þ at randver lit l. tæc. taca þa. þ sagdi þucci kge.
þ let henga randve: ey ræc þu and hildi vndir hrossa þæc.
E y e þ þorþi gudru þa geyt ff. lina

Þa fra ec teþo slþy. ghlæta tæp mal tald q: ræc
H tæv e harþlugop þu tæc at vgr gudr apþ gudr þu
þu lrat hvi loyt lya hvi trograp yey tæc at mla þ
væm vntæc yd slytæ vngæ at ald iom ay: tæc. þyrtæ o
svæcæ ahelvegi gñ gang tæmæ gæcna hruflæ. þy þæc
qlik þei gøþari ne in heldr hugðr tæ v hægur þar mæ
þ þeina tæc er. þ þu þu minna þioð eþ þar þa þu
þun kã. þa qþ þ þu þu hýgæ tæc lit mdr þv lypæ
þap hægna þa e sigð voþo sveguræ becr v þinar ena þ
hvitæ roþnar i værs dreyra þolgnar i val þloþi. Þy þ þ
þra þeind slþræ z tæcæ e þv sonu myrþ. knæcæ iarm
v ræcæ sãm hycænda slytæ þeina. Þer þ hnos þm hvi
kã þeþ þv ocr hira at hioþingi. h tæcæ gundr hær
þeimo kubl kã. æ krom valþi þþar þyriæ z lno þ þ
H loþur modg amara þogo. þa qþ þ þu þu hýgæ tæc
þva tæc mæn apþ moþur at vicia gæmæcþe hægur

ANMÆRKNINGER.

S. 1. Sikre spor af overskrift findes ikke. Dog ses lige over ir meiri i første linje nogle rødbrune pletter, som mulig er lævninger af en overskrift.

—. l. 1. Hlodf] i det store begyndelses-H er selve bogstavets linjer grønne, figuren mellem dets nederste del rødbrun. Spor af den rødbrune farve ses også mellem den øverste del af bogstavet og svagere på dets venstre side. Ganske den samme grønne og rødbrune farve anvendes i det G, hvormed Hávamál begynder s. 5. — ð har måske oprindeligt været forsynet med den lille krølle, der gør det til ð: dog har den ikke efterladt sikre spor. Derimod ses der i det følgende bið endnu tydelige, men svage spor af krøllen. maugo] tredje bogstav er u, ikke v.

—. l. 2. heimðalar] således må der sikkert læses her ligesom 2²³. De fire sidste bogstaver er højst utydelige; dog har de to sidste (ar) efterladt ganske sikre spor, og også det første a skimtes svagt; af l ses derimod kun toppen. Pladsen tillader ikke at læse allar (som i l. 1), og det er højst usandsynligt, at her har stået det sammenslyngede tegn for ll.

vildo] det første bogstav er v, ikke u (sml. vara l. 6). En lille prik på højre side af ð er vistnok tilfældig, næppe lævning af en krølle (ð).

at] buen til venstre i a svag, men sikker.

fyr] hele ordet træder meget svagt frem, men alle bogstaver kan dog følges i heldig belysning; y har væsentlig samme form som i feyldi l. 19. På samme måde skrives fyr helt ud 3¹¹. I reglen viser ordet sig imidlertid så utydelig, at vi til tider har troet i stedet for fyr at måtte læse fram x; fram; hvad der kan vise sig som forkortelsestegn for ra i fram er dog kun tilfældige små rynker i pergamentet.

foru] efter u kunde der synes at være endnu en lodret streg; men det er kun en lille rynke i pergamentet.

—. 3. fpoll] den lille prik herefter tilfældig, ikke med blæk.

fira] aksenten svag, men sikker.

man.] her har næppe stået manc (uden prik efter).

mån] aksenten sikker (derimod ingen over det foregående man).

—, l. 4. ar] strengen, der hører til nederste del af H. er af Bugge opfattet som aksent over a.

þa] sidste del af a underprikket af skriveren selv, altså þa.

hoðo] punktet herefter sikkert.

ee heima] svagt, men utvivlsomt. I ee kan e sammen med det følgende e, der står tæt ind til det, få en vis lighed med æ. Efter e (tæt ind dertil) findes en tilfældig lille plet.

—, l. 5. nio] aksenten temmelig svag.

ivip] venstre streg i v tilsyneladende usædvanlig lang, idet skriveren først har begyndt på et andet bogstav; men den lille hage, som forbinder iv, viser, at han selv har søgt at rette det og at give v-strengen den regelmæssige størrelse.

mōrax] med o ligesom i l. 8: men andet bogstav får let lighed med e (sml. 2²⁷).

neðan] krøllen ved ð svag, men sikker.

þar] i det sammenslyngede tegn for ar er den fine streg, der forbinder a og r, temmelig svag.

—, l. 6. fēv] aksenten over og krøllen under e svage, men sikre.

—, l. 7. gīnvnga] i stedet for gī er skrevet g: (o: de første bogstaver af det følgende graf: efter g bruges både r og v), men dette rettet ved at sætte i over r (mellem dette og n): dog er i temmelig utydeligt og det urigtige r ikke underprikket. Uden tvivl har skriveren, før end han tilføjede i, søgt at rette r til i, hvad dog ikke fuldstændig er lykkedes ham. I sine håndskrevne noter bemærker Bugge, at i i gīnvnga har ganske samme form som r efter o, og han formoder, at skriveren først urigtig skrev o, som han rettede ved at ændre o til g og ved at tilføje det lille, nu utydelige i over r. Da det imidlertid er vanskeligt at forklare, hvorledes o her kunde falde skriveren i pennen, anser vi den af os givne forklaring for sandsynligere.

—, l. 8. vm] første bogstav v, ikke u (sml. vīldo l. 2).

mōgard] sidste bogstav ikke ð.

fcópo] aksenten over o løber næsten sammen med h-strengen i det ovenfor stående hvergi.

fcein] aksenten svag.

—, l. 9. funau] foran dette ord findes en større tilfældig klat.

a falar fteima] skriveren har først skrevet af falar fteim, men atter udraderet f og rettet sidste i i fteim til a.

- [pa] over a findes en lille klat, der næppe er læring af aksent.
 grvnd] krøllen i det ovenstående o får let udseende af at høre til ð.
 —. l. 10. De hvide pletter under varp er et par små huller i pergamentet.
 —. l. 11. I det første þat er forkortelsestegnet for at, der står lige foran det lille hul i pergamentet, svagt, men sikkert.
 —. l. 12. mām . . mógmf] aksenterne-svage, men sikre.
 gen] den tilsyneladende streg over e i fototypiet er en stribe i pergamentet som over første del af m i midian l. 14.
 —. l. 13. gengog] gen urigtig gentagelse fra foregående linje som oftere. Under en en lille betydningsløs prik (sml. prikken over første streg i nafu l. 14 og under f i þurfa l. 18).
 vm] den tilsyneladende prik under v hidrører fra krøllen i det nedenunder stående ð (i midian).
 —. l. 14. midian] af krøllen ved ð svage, men sikre spor (sml. foregående anm.).
 —. l. 15. árom] den temmelig svage aksent står over r.
 ida] krøllen ved ð svag.
 —. l. 16. aþla] for aþ først skrevet a (begyndelsen til det følgende að).
 —. l. 17. feópo] aksenten svag på grund af en større fold i pergamentet.
 tól] aksenten temmelig svag.
 teitr] mulig aksent over ei, som Bugge angiver (s. 392).
 —. l. 19. or] efter øverste del af r en betydningsløs klat.
 —. l. 20. blöð] halen af det ovenstående þ løber gennem ð, hen over o og ind i l.
 blám] aksenten temmelig svag.
 mot-] både t og bindestreg svage.
 —. l. 21. Ud for denne linje er i marginen til venstre af en yngre hånd tilskrevet et ord med meget små bogstaver, som synes at måtte læses vitur (altså forklaring af eller variant til fognur).
 asar] punktet herefter temmelig svagt.
 —. l. 22. fagð] krøllen ved ð temmelig svag.
 Nýi] herefter mulig punkt.
 —. l. 24. nóri] aksenten temmelig svag.
 ocánar] aksenten svag.
 Veigr] herefter forkortelsestegnet for oe, der dog er underprikket som urigtigt.
 —. l. 25. vitr] af aksenten kun et lille, men tydeligt stykke læret.

—, l. 26. oc vitr] udraderede som urigtige (gentagelse fra det foregående). rétt] aksenten svag.

—, l. 27. talpa] lærefter næppe punkt.

Fili. kili.] både aksenterne over i og punkterne efter begge ord temmelig svagt fremtrædende.

fundin] med u, ikke v.

náli] aksenten temmelig svag.

—, l. 28. eikmf] tydeligere i håndskriftet end i fototypiet.

—, l. 29. ðvalmf] på grund af en lille klat får næstsidsste bogstav nogen lighed med x.

hona] mulig hóna.

—, l. 30. fotto] over sidste o synes der at stå aksent (hørende til første o?), og sidste o synes foroven at være forsynet med en lille hage (ó); begge dele dog vistnok tilfældige.

fra falar ftæmi] disse ord har skriveren først forbigået og i stedet for skrevet de tre følgende ord arvanga fiatt t, som han derpå ved radering og rettelse har ændret til fra falar ftæmi på følgende måde: venstre side af a blev udraderet, men kan endnu tydelig ses; højre side benyttedes til f, r bevaredes, og v ændredes til a, som derfor er blevet noget uformeligt. Det løselig udraderede tegn over f synes at være forkortelsestegnet for ra og således at vise, at skriveren først havde tænkt at rette ordene ved at skrive fra forkortet (^uf). anga er rettet til falar, idet højre streg i n brugtes til l og ga til ar: det første a og venstre streg i n ændredes til fa. Endelig blev fiatt t let ændret til ftæmi, idet a brugtes til æ. Hvorved imidlertid den usædvanlige skrivemåde med æ for e er fremkommen: over første del af æ findes et vistnok tilfældigt, mulig ved raderingen fremkaldt punkt (eller har der her som på flere andre steder været punkt over æ?).

—, l. 31. iozo] over io ingen aksent.

hár hagfpón] begge aksenter, særlig den sidste, svagt fremtrædende.

—, l. 33. vppi] punktet over p meget svagt, men sikkert.

S. 2, l. 1. De tre første ord og særlig forkortelsestegnet i hfur temmelig svagt fremtrædende.

Unz] ikke Vnz (sé indledningen).

—, l. 2. át] aksenten temmelig svag.

—, l. 3. megand] de tre første bogstaver meget svagt fremtrædende; også a temmelig svagt.

oc] *svagt fremtrædende, dog noget tydeligere i håndskriftet end i fototypiet.*

oɫaɣláfá] *aksenten svag: intet punkt herefter.*

—, l. 4. ne haꝥðo] *de fem første bogstaver, særlig ha, svagt fremtrædende.*

ne lēti] *svagt fremtrædende, især e lē. Det under sidste m-streg i emblo l. 3 temmelig stærkt fremtrædende punkt er toppen af l.*

—, l. 5. gaꝥ hēmr] *de seks første bogstaver svagt fremtrædende. På grund af en mørk stribe i pergamentet er det vanskeligt med bestemthed at afjøre, om der står ę eller ǫ: bogstavets form taler dog snarest for det første. Efter hēmr ses en lille skrå streg, som dog vistnok er tilfældig, næppe komma.*

gaꝥ loðvr] *a temmelig svagt.*

—, l. 6. hárbadmr] *før ð først skrevet r.*

—, l. 8. Þaðan] *før ð først skrevet t (næppe r).*

—, l. 10. bomom] *efter n to små huller i pergamentet. Afstanden mellem n og om viser, at hullerne allerede fuultes i pergamentet, da det blev brugt af skriveren.*

—, l. 11. láꝥ] *aksenten svag.*

ueigo] *det udraderede o kan endnu følges helt. Efter o og over i findes et par pletter (rustpletter?) i pergamentet.*

—, l. 12. flvððv] *halen af det ovenstående Þ løber gennem det sidste ð hen til det første.*

—, l. 13. boma] *en brun plet gør b noget uformeligt.*

Heiði] *aksenten står ind til øverste del af H.*

—, l. 14. uólo] *aksenten står af hensyn til pladsen snarere over u end over o.*

—, l. 15. feiþ] *fjoroven ved þ en lille plet uden betydning.*

þioðar] *som rettelse til dette ord er af den gamle skriver over þio skrevet brv. men þio ikke underprikkede.*

—, l. 18. brotín] *halen i det ovenstående F løber sammen med øverste del af b. Også punktet efter hēmr løber sammen med b.*

—, l. 19. ugfpá] *aksenten svag.*

Mellem hverir og heꝥði en større lys plet (mere fremtrædende i håndskriftet end i fototypiet).

—, l. 20. gefna] *under e en betydningsløs blækklat.*

—, l. 21. móði] *aksenten står (på grund af pladsen) nærmest over m.*

—, l. 23. heiðvónom] *aksenten temmelig svag.*

—, l. 27. [itt] underprikket som urigtigt.

—, l. 31. vitt] punktet over t tydeligere i håndskriftet end i fototypiet.
komnar] under o en streg, der dog næppe hører som krolle til dette bogstav (o?).

—, l. 32. avno:] v skrives her undtagelsesvis a og u (ikke a og v) sammenslyngede. Denne usædvanlige skrivemåde synes at være fremkommen ved, at skriveren efter a straks begyndte på n eller x; men han opdagede hurtigt sin fejl og rettede den ved at forbinde n- (x-)stregen med a og derpå skrive n umiddelbart efter det således fremkomne sammenslyngede au.

S. 3, l. 1. herianf] i n en lille klat.

—, l. 2. val kynno:] y tydeligere i håndskriftet end i fototypiet.

—, l. 3. vaxin] næppe aksent over a.

miftilt] slutningen af ordet (ein) er skrevet sidst i fjerde linje og ved det foransatte mærke betegnet som hørende til tredje linje.

—, l. 4. fyndiz] ð af skriveren selv tilføjet over u og dets plads angivet ved nedrivningstegnet mellem n og i.

—, l. 5. óþins] aksenten temmelig svag.

—, l. 6. hendz] et lille punkt herefter vistnok tilfældigt, måske ikke engang med blæk, i ethvert tilfælde ikke med det gamle blæk.

—, l. 7. andfota] halen af det ovenstående þ løber ned mellem oo.

uo:þr] de fire sidste bogstaver underprikkede som urigtige og a skrevet over o, altså ua. En streg med nyere blæk går hen over ordet uo:þr fra o i det foregående fælom.

—, l. 8. e. e. e.] punktet efter sidste e mindre og højere oppe end de andre.

—, l. 10. Á] aksenten når op til det ovenfor stående a.

fverþom] over þ et punkt, der uden tvivl skyldes skriveren selv, men uden betydning.

—, l. 11. fhþr] over r mulig aksent.

ftoð] krøllen ved ð temmelig svag; over o mulig aksent.

vollom] først skrævet fiollom, som skriveren rettede til uollom ved at bruge højre side af f til venstre streg i u; men rettelsen har ikke syntes ham tilstrækkelig tydelig, hvorfor han atter underprikkede begge u-streger og skrev v ovenover.

—, l. 12. ftoð] strengen ved toppen af ð mulig aksent over o.

—, l. 15. ftráma] aksenten temmelig svag.

—, l. 15—16. móð vargar méinf vara oc] skriveren har først forbi-

güet menf vara oc, men derpå tilföjet disse ord efter moð vargar og ved stregerne og prikkerne orer m i moð og ei i menf antydet den rette ordstilling (menf vara oc moð vargar).

—, l. 16 [paz] således oprindelig skrevet, men z senere halvt udraderet.

—, l. 17. e e. e.] intet punkt efter det første e; punktet efter det sidste løber sammen med dets nederste streg omtrent som i l. 8.

—, l. 17—18. De hvide småpletter orer h, efter det derefter følgende punkt og i n i kindr er små huller i pergamentet.

—, l. 18. uþ] til højre orer sidste i en lille tilfældig prik.

—, l. 19. fjo:-] bindestregen svag.

—, l. 21. válynd] aksenten svag.

—, l. 23. fagr] det fine punkt herefter næppe med blæk.

—, l. 26. moc] for m har skriveren mulig først villet skrive uv.

feltr] for f først skrevet v (veftr).

—, l. 27. rexa] orer ex ses en lille streg, der dog synes at være med nyere blæk og næppe er læring af aksent.

froða] snarere froða. Den højre side af øverste streg i det nedenfor stående B hører nemlig snarere til krøllen under o end til B, som ikke ellers har en sådan hage.

—, l. 28. bænom] lidt klarere i håndskriftet.

—, l. 32. galla] hvad Bugge (s. 392) anser for en betydningsløs krølle over dette ord mellem g og a, er sikkert kun krumningen af strengen i det ovenfor stående y: ganske samme krumning har også det foran y stående þ.

S. 4, l. 1. horn er] mellem disse ord en lille betydningsløs klat.

—, l. 2. I de udraderede ord i linjens slutning, der gentages i begyndelsen af næste linje, kan endnu alle bogstaver tydelig følges.

—, l. 4. æftan] punktet orer første del af v, som uden tvivl skyldes skriveren selv, er her som i andre lignende tilfælde betydningsløs (sml. indledningen).

—, l. 8. bý] over ý mulig aksent.

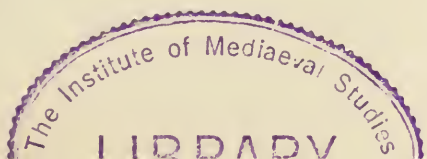
—, l. 9. heimr] øverste del af r-strengen til højre næsten udvisket.

—, l. 11. valtrfa] mulig aksent over t (i steden for over v), dog snarere en tilfældig klat.

griot] aksenten temmelig svag.

—, l. 13. com] krøllen under o svag.

—, l. 14. angan] herefter ingen bindestreg; hvad der kan se således ud, er en betydningsløs plet i håndskriftet.

- , l. 16. letr] *under e ingen krolle, men en betydningsløs plet i håndskriftet.*
- , l. 16—18. De små hvide pletter i g (i meg), t (i hefnt) og foran u (i ulf) er små huller i håndskriftet.
- , l. 17. gengr] *for sidste g først skrevet n.*
- , l. 19. rþna] *i steden for r har skriveren først begyndt på ft (fra det foregående ftðð).*
- , l. 20. mðf] *for f synes først at være skrevet l.*
- , l. 21. ftuóno:] *aksenten svag (over ʀ).*
- , l. 22. har] *over a næppe aksent.*
- , l. 23. Ser] *stregen, som i nogle aftryk går gennem dette ord hen til det følgende h, findes ikke i håndskriftet. Det samme gælder den lille streg foran øverste del af f i falla sidst i linjen.*
- , l. 25. ðoma] *øverste del af a forstyrret ved en klat med nyere blæk.*
- , l. 29. coma] *over c en klat (måske med det gamle blæk).*
- , l. 30. þa] *den lille plet foran þ findes ikke i håndskriftet.*
- byrr] *der er åbenbart først skrevet byrr, idet stregen, der gör v til y, først senere er tilføjet, men dog af den gamle skriver selv.*

S. 5. *Hele denne side er på flere steder, særlig i bladets højre kant, temmelig stærkt udvisket.*

—, l. 1. yuþifmota] *f måske først glemt og senere tilføjet, hvorved bægge ord blev sammenskræne.*

—, l. 2. fran] *over a mulig aksent.*

Sidst i linjen er skrevet et ord, der nu er højst utydeligt. Det har uden tvivl indeholdt fire bogstaver (vistnok nepp med sammenslynget pp som 4²⁰ ved en reminiscens fra dette sted).

—, l. 3. fru] *både f og forkortelsestegnet for ra er stærkt udviskede, men har endnu efterladt meget tydelige spor.*

mþa] *først urigtig skrevet mþu, men u rettet til a.*

fer] *den tilsyneladende lille streg herefter skyldes en rynke i pergamentet.*

—, l. 4. Overskriften hava mal. midt i linjen med rødbrunt blæk træder svagt frem; senere er hava og m i mal forsøgt opfrisket med sort blæk, hvorved de oprindelige bogstavtræk (særlig h) er blevne noget forstyrrede; under opfriskningen viser formerne af de gamle rødbrune bogstaver sig dog tydelig. Punktet efter mal står lige under l i flýgr.

Det store begyndelses-G er rødbrunt i selve bogstavets linjer, men indvendig grønt.

- , l. 7. mioc] *svarene mioc (rettet fra molc? Bugge i de skrevne noter).*
- , l. 9. vāða] *aksenten svag.*
- , l. 12. þárf] *aksenten svag.*
vīþa] *klarere i håndskriftet.*
- , l. 16. heimif] *under h en stor mørk plet (ikke med blæk).*
- , l. 19. hen] *over i næppe aksent.*
- , l. 20. brioftvm] *for v mulig først skrevet i.*
- , l. 21. nit] *aksenten svag.*
- , l. 23. man] *for n først begyndt på et andet bogstav.*
i] *over i lidt til højre en betydningsløs prik.*
flect] *de sidste bogstaver, særlig t, træder temmelig svagt frem.*
- , l. 27. fa] *under a en mørk plet med nyere blæk.*
- , l. 28. fvglf] *over fv en betydningsløs streg, som i fototypiet står skarpere end i håndskriftet.*
- , l. 29. þalarf] *f svagt fremtrædende.*
- , l. 30. a:ð:] *i tilskrevet over a og det sædvanlige nedvisningstegn mellem a og ð.*
vf] *den skrå streg herefter skyldes en stribe i håndskriftet.*

S. 6, l. 1—2. Ved begyndelsen af disse linjer en stor mørk plet, som gør bogstaverne noget utydelige.

—, l. 3. Efter gefr og gearar findes i fototypiet et par mørke pletter, af hvilke den sidste næppe ses i håndskriftet.

—, l. 8. þegi] *e udløbet.*

—, l. 10. kōm:] *hvor dette ord er skrevet, findes en brunlig plet (rustplet?) i pergamentet.*

—, l. 19. aformglendr] *over a(f) næppe aksent, men en tilfældig klat.*

þá] *under f en brunlig plet, der også træffer det nedenstående hann; lignende plet i al l. 21.*

—, l. 23. ueit] *herover mulig aksent, nærmest over u, dog meget trivlsomt.*

—, l. 24. þycciz] *først skrevet þyccir, som skriveren rettede til þycciz uden dog at udslette forkortelsestegnet for ir.*

þregua] *for g først skrevet n (sml. 4^r).*

—, l. 26. ftaðlarfo] *mellem ftað og larfo en lille afstand på grund af det ovenstående þ.*

—, l. 30. fa] *den tilsyneladende streg over f skyldes en lille rynke i pergamentet.*

S. 7, l. 1—3. Bogstaverne i slutningen af disse linjer tydeligere i håndskriftet, som her er temmelig mørkt.

—, l. 2. vrb̄i] først skrevet v̄īb̄i, der blev rettet til vrb̄i ved at tilføje forkortelsestegnet over v; dog blev første i ikke underprikket.

e] herover en betydningsløs prik.

oir] aksenten tydelig, hører vel egenlig til o.

—, l. 8. eigi] over sidste i mulig aksent.

—, l. 12. Aksenterne overer nær og þárf̄ svage.

—, l. 13. mann] forkortelsestegnet står over an, og ordet kan altså både oplæses mann og man (sml. indledn.).

godan] i ð en lille plet.

þár] aksenten står næsten mellem ar.

—, l. 14. þegi] til højre over i en lille betydningsløs blækklut.

—, l. 14—19. I ordene þegi, sparar, Vapnom, endr, finom og hælþar er flere bogstaver løbne noget ud på grund af skindets beskaffenhed.

—, l. 15. þola] den lille prik over o findes ikke i håndskriftet.

—, l. 17. fynft] det tilsyneladende punkt over y er enden af f-stregen (sml. finom l. 20).

—, l. 18. gróf] prikken over linjen mellem g i det sidste gróf findes ikke i håndskriftet.

—, l. 19. lygi] først skrevet lyfi (på grund af det foregående lærfung), men f af skriveren rettet til g, för end han skrev det følgende i.

—, l. 20. fcal] forkortelsestegnet for ca er forsynet med en lille krølle.

—, l. 28. fo] en betydningsløs prik under fo viser sig meget svagt i håndskriftet.

—, l. 29. fr̄oc] meget tydeligere i håndskriftet.

—, l. 32. ee] urigtig gentaget fra foregående linje.

—, l. 33. Ψ (o: maðr) underprikket som urigtigt og halr derfor skrevet lige ind dertil.

S. 8, l. 1. á] aksenten temmelig svag, men sikker.

—, l. 5. iltlo] t-stregen går også over det foregående i, som derved får en vis lighed med t, hvorfra det dog bestemt adskiller sig (sml. litil de tre gange i l. 6 og vito l. 9).

—, l. 7. halb] foran dette ord en tilfældig plet i pergamentet.

avlð] det stærkt fremtrædende, men noget uregelmæssige punkt over første del af v må her som andetsteds være tilfældigt (sml. indledn.).

—, l. 9. vito] over i næppe aksent.

hiarta] over r næppe aksent. Efter ordet en lille prik, næppe med blæk.

—, l. 10. h? tegnet efter h er her som undertiden ellers udeladelsestegn, der antyder, at ordene gva til finotr fe skal følge herefter ligesom i l. 8.

—, l. 11. fyrr] umiddelbart foran står Ψ, hvis højre del er brugt til hovedstaven i f. Skriveren har således selv betegnet, at Ψ er fejlskrevet og skal udgå.

—, l. 16. avit] over a næppe aksent.

—, l. 17. hvartom] herefter et større punkt og over dette et mindre, vistnok tilfældigt.

—, l. 18. mnotvdç] v underprikket som urigtigt, hvad der vel også gælder de to følgende bogstaver.

—, l. 21—22. Tegnet |: over Fregna og Snapur antyder, at de to vers skal ombyttes.

—, l. 21. ein] over i næppe aksent.

—, l. 26. i] næppe i.

—, l. 27. ðrveit] første bogstav ð, ikke ò (se indledn.).

—, l. 28—32. En lang mørk plet strækker sig over disse linjer fra mendi l. 28 til þott hann l. 32.

—, l. 29. tvá] aksenten, der løber sammen med i i det ovenstående mendi, står nærmest over v.

—, l. 30. etiþ] over e en stribe i pergamentet, ingen aksent.

S. 9, l. 1. qno] over q: en stribe i pergamentet, ingen aksent.

—, l. 4. er] under e en kort, men tyk streg, der hverken kan opfattes som krølle under e eller som aksent over det nedenfor stående i i fiþ, men sikkert må være tilfældig.

—, l. 6. ngr] først skrevet at, men rettet, således at t er brugt som venstre streg i n, og det foregående a underprikket.

—, l. 7. Tveir] mulig rettet fra Tvem, eller måske snarere begyndt på Tveim, men kun de to første streger af m skræve og straks rettede til R.

—, l. 8. bani] over første n-streg en lille betydningsløs prik.

—, l. 9. ti trvir] en brun plet (rustplet?) i de tre første bogstaver.

—, l. 10. Ueita] t-stregen løber ud over det foregående i (sm. vitca l. 12 og litlo 8^s).

—, l. 13. tir] for R først skrevet et lille r med forlængelse som i vår ovenover.

—, l. 15. vól] *stregen* *orer* dette ord må suarere opfattes som aksent over o end som forlængelse af det ovenfor stående n. Således også Bugge i de skrevne noter.

—, l. 19. goðo] den lille streg ud fra ð er halen af det ovenstående þ.

—, l. 23. ago] *enestående form* af a; der synes først begyndt på et andet bogstav, mulig e.

—, l. 25. meki] næppe meki.

—, l. 27. qvedð] *over q* synes først skrevet et tegn, der mest ligner det sædvanlige forkortelsestegn for ir (her uden tvivl tegn for ve). Dette tegn har skriveren dog selv søgt at udlette ved at sætte det i forbindelse med q-stregen, som derred er bleren usædvanlig tyk og uformelig foroven.

S. 10, l. 3. alfciotom] for o først skrevet ā (o: an; sml. l. 13, hvor der *urigtig* står hoſcan for hoſcom). Således også Bugge i de skrevne noter.

—, l. 4. þótr] *aksenten løber sammen* med *stregen* i det ovenfor stående h. verþit] først skrevet verþ o: verþr; rettet vel at tilføje it over linjen med det sædvanlige nedrivningstegn efter þ, men forkortelsestegnet for r ikke udlettet.

allo] det sidste l foroven forsynet med en hage, som når op til o i den foregående linje.

—, l. 5. aki] k-formen usædvanlig og rimeligvis fremkommen ved rettelse af le, idet skriveren først begyndte på aleid.

—, l. 9. ver] v ullaet.

—, l. 11. þirna] *aksenten nærmest* over þ.

þá] a kludret foroven.

—, l. 14. ein] mulig rettet fra en.

—, l. 15. fót] først skrevet fér; e ved at lukkes rettet til o og r til t.

veri] for e først skrevet n. Uden tvivl har skriveren først skrevet helt ud fér vni, før end han rettede disse ord til fót veri.

—, l. 18. mǫk] næppe mǫk.

—, l. 19. þóth] den lille streg under linjen mellem þó findes ikke i håndskriftet.

—, l. 21. meýan] eý underprikkede som urigtige (prikken under e løber sammen med y stregen). Skriveren skrev altså først meý, som han rettede til man.

—, l. 22. hvarþ] over v mulig aksent.

—, l. 25. hoſom] mulig aksent over første o.

—, l. 27. a] næppe á.

—, l. 30. hoꝛſca] a *temmelig utydeligt.*

—, l. 33. ꝑāt] *over t ingen prik.*

S. 11, l. 1. ee] *først glemt af skriveren, men derpå tilføjet i margen.*

Pergamentet er meget tyndt, hvor ordene komn ꝑāt gat er skrevne, så at skriften fra den anden side skinner igennem.

þar] *orer r en plet. næppe med blæk.*

—, l. 7. ꝑroþom] *in noget udlobet.*

iarþar] *over i mulig aksent.*

—, l. 12. fótt] *først skrevet fótt; men skriveren tilføjede senere i over linjen og antydede dets plads ved nedvisningstegnet mellem ó og tt.*

—, l. 14. a.] *udlobet, og med en yngre hånd (dog sikkert fra 14. årh.) at skrevet ovenover. Allerede den gang har punktet efter a altså været så utydeligt, at det er blevet opfattet som t.*

vrþar] *hele dette ord er ligeledes lobet ud og derved blevet noget utydeligt. Den samme hånd, som har skrevet at over det foregående a., har sat et lille kors over vrþar og i margen skrevet vrðar med kors over som henvisningstegn.*

—, l. 15. amanna] *er ligesom de ovenstående ord lobet noget ud og derved blevet lidt utydeligt.*

—, l. 16. þagðo] *for g først begyndt på et andet bogstav.*

—, l. 17. *Over linjen mellem némr og móta står tre tydelige små-prikker i en trekant. De sigter måske til, at disse ord skal gentages oftere i det følgende, hvor de ikke skrives helt ud. Ved prikkerne har skriveren da søgt særlig at fremhæve dem.*

—, l. 18. nóttþvírfat] *første t i nótt er stærkt udlobet. Skriveren har først skrevet nóttþvín fat, men derpå underprykket n som urigtigt og ovenover tilføjet ri. Fejlen er vel fremkommen ved, at han først læste ri i sin original som n.*

—, l. 20. ſcalatv] *først skrevet ſcaltv, men a derpå tilføjet over linjen og nedvisningstegn efter l.*

þíra þic] *underprykkede som urigtige.*

—, l. 21. at] *a stærkt udlobet.*

—, l. 25. ohæpp] *i h en lille plet.*

—, l. 26. bita] *underprykket som urigtigt.*

—, l. 28. þv] *þ-formen i det første þv usædvanlig; skriveren har vist først begyndt på et andet bogstav.*

—, l. 32. aldregi] under r en stor blækklat.
at] over a en lille betydningsløs prik.

S. 12, l. 1. På grund af pergamentets tyndhed, hvor ordene Ψ mvn pic står, skinner skriften fra den anden side igennem.

Mellem Ψ og mvn findes i fototypiet et tilsyneladende punkt, som i håndskriftet træder langt svagere frem og skyldes den øverste bistreg i f (fåt) på den foregående side, som skinner igennem.

faftan] næppe aksent over første a, der i øvrigt er lidt uformeligt og derved får lighed med o.

—, l. 2. hug] andet bogstav måske v.

—, l. 3. betra] over e en lille streg, mulig aksent.

fe] f-stregens forlængelse kan få ulseende af aksent over e.

aðrom] ðr udlobne og klattede.

—, l. 4. fena] en lille svag streg over n er næppe aksent.

scalatv] først skrevet scaltv, men a tilføjet over linjen og nedvisningstegn efter l ganske som 11°.

—, l. 9. goðo] sidste o lidt udvasket.

o] tilføjet over linjen og nedvisningstegn mellem tv og or-.

—, l. 10. ghkir] næppe aksent over det første i.

—, l. 12. mange] først skrevet margr, men første r underprikket og n skrevet derover; sidste r rettet til e.

—, l. 15. háði] pergamentet meget lyst over á.

—, l. 18. aldregi] i ð en lille plet.

—, l. 20. vilmógom] således, ikke med ó.

geyia] over e betydningsløst punkt.

—, l. 21. get] e udløbet forveden (sml. geð 15^s).

—, l. 24. eldi] foroven ved ð en betydningsløs prik.

—, l. 25. við] en lille hage går fra spidsen af ð ned til v. Skriveren har vist først skrevet við forkortet som lige nedenfor og derpå søgt at udlette forkortelsestegnet ved at forbinde det med ð.

—, l. 27. Det store begyndelses-U er med samme sorte blæk som den øvrige skrift.

—, l. 28. gefin] først skrevet geð, men ð rettet til f.

fialfr] skrevet over linjen (således at r på grund af pladsen er skilt fra fialf) med nedvisningstegn mellem oðni og fialfom.

—, l. 30. vp] halen af det ovenstående U løber gennem p hen til v.

god þioþo at þv erfi at oll o^s dryckir at fvanhildi *oc sono*. þina.
G vþrvn *gratandi* givca ð. gecc hou tregliga atai sitia *oc* at telia
tárok hlýra moþvg spioll amargan veg. Þria viſſa ec elda
þria viſſa ec arna *var* ec þrimr *verom* vegin at hvfi ein *var mer*
figvrþr *allom betri er* broþr *minur* at bana vrþo. Svava fara fa 5
kaþ ec ne kvxo meik þottvz *mer vm* ſtriþa *er* mie *arþlingar* at
la gafo. Hýna hvaffa het ec *mer* at *rýnom* mattigac bolva
þetr *vm* vixa *apr* ec hnóþ *hoftþ* af *niþlvngom*. Gecc ec t. ſtrandar
gram vare *nozonom* vilda ec *hrinda* ſtriþ *grizþ* þeira. hófo mie ne
ðrecþo havar báro: þvi ec land *vm* ftéc at liþa feyldac. Gecc ec 10
[til ſtrandar] abeþ *hvgðac mer fyr* betra þriþia ſini þioð *konvngi*. ól ec
mer ioþ erfi vorþo ionacrſ *sonom*. En *vm* fvanhildi ſato þýiar
en ec miza barna bazt fvll *hvgðac* *sva var* fvanhildi: i ſal mi
nom fem *veri* fém leitr ſolar geifli. Gedða ec gvllh *oc* gvðveþiom
apr ec gęfac god þioðar *til*. þat *er mer* hardaz háрма miza of 15
þax ix hvita hadð fvanhildar. Ávri fróððo *vnd* ióa fótom en
fa ſaraſtr *er þeir* figvrþ *min* figri rontan iſqing vágo en fa *grim*
aſtr *er þeir* gvxnari fránur ozmar *til* fiozſ ferþo. En fa hvás
aſtr *er t*. hiarta fló *konvng* oblaþan qvevan ſéaro. Fiolþ man
ec bálva beittv figvrþ *enn* blaeca már heſt ix hraþ foza lat 20
tv himg rena ſitr *eigi* her fnó: ne .ð. ſv *er* gvðrvno gęfi h-
noſir. Minztv figvrþr hvat viþ meſtom þa *er* viþ abeþ boþi fatom.
at þv myndur *min* moþvgr vitia halr oz helio en ec þín oz
hęime. Hlaþit *er* iarlal eiki caſtin latþ þan *vnd* hilmu hę-
ftan *verþa*. megi bresa brzoft bálva fvlt eldi *vm* hiarta þiþ- 25
in foizvr. Ioilom ollom opal batni fnotom ollom foizg at minu
at þetta tregroþ *vm* taliþ vęri. **hamþis mal.**

Spvrtto atái tregnar iðir gręti alfa in gly ſtarmo. ár
Svm moizgu máxa bálva fvter hveriar foizg *vm* qveyqva. Va
ra þat nv ne igęr þat hefur langt liþit ſiþau *er* fát foza 30
ra fremr *var* þat halfo *er* hvattu gvðrvn givca bózin
sono. ſina vnga at hefna fvanhildar. Syfter *var* yeeoz ſva-
nhildr. *vm* heitun ſv *er* iozmvnreccer ióm *vm* tradði hvitom *oc* fvo:
tom ahervegi grám gang tarmom gotna hrosom. Eptir *er*
yęr þrvngit þioð *konvnga* liþiþ einur *er* þátta ęttar minar 35

ein floð em ec orðin fem æsp iholti fallin at frændom fem
fvrá at qvæstí vadin at vilia fem uþr at læfi þa er in
qvæstí scęþa kómur vm dag varman. hitt qvaf þa hamþur in hvgom
stóu lit myndur þv þa gvðrvn. l. ð. h. er þ. figvrþ f. or. v. faztv a
beþ en banar hlógo becr voro þ. i. b. h. ofnar valondom flúto 5
i verf ðreyra. Svallt þa figvrþr faztv ýfir ðæþom glyia þv
ne gadir gvnar þer sva vildi. Atla þottiz þv stríþa at er
þf moði oc at entilf inóþi aldr lagi þat var þer en verra. fva
fcyldi hverr æþrom vera t. aldr laga fverþi far beito at ser ne
stríðdit. Hitt qvaf þa færlí fvina hafði hann hvgio vilcat 10
ec við moþer malom scipta orz þiccr en vant ýero hváro hverf
híþr þv nv gvðrvn er þv at grati ne fozat. Broþr grat þv þina
oc hvri fvafa nýþa na bozna leþa nęr rógi ocr fcaltv oc
gvðrvn grata þaþa er her ftiom feigir amærom. fiari mvnom
ðeyia. Gengo or garði goivur at eifera líþo þa ýfir vngir v-
rig fioll mærom. hvnlencom móþz at hefna. Þa qvaf þat 15
erþr erno fini męr vm léc amarf bæci ilt er bláþom hal
brætur kena kóþo harþan mioc hoivng vera. Fvndo á
stręti stó: bræð ottan hve mvn iarþ fcamr ocr fvlungia.
S varaþi inn fvnd: moþri sva qvaz veita mvndo fvlung frón 20
dom fem fótur æþrom. hvat megi fotr foti veita ne hold
gróin hond anaki ðrógo þeir or feipi. feipi iarn mękis
egiar at mvn flagði þverþo þeir þ'ott fin at þriþvngi leto
mæg vngan til moldar hmga. Scóko loþa fcalmir fefto oc 25
godboivur fmvgo igvðvéfi fram lago brætur fvndo va ftigo
oc fyftur fon faran ameipi várg tre vind eald vęftan bó
iar trýthi ę træno hvót titt var at biðia. Glæmur var i
hælló halr ælreifur oc til gota ecci gerþot hęyra æþr halr
hvgfyllr ihou vm þát. Segia fozo ioimvnrcci. at
femir voro segur vndir hialmom ręþit er vm ráþ rikur ero comur 30
ýfir matkom haþiþ er mænom meý vm tradda Hló þa io:
mvnr hendí ðrap akampa beiddiz at brængo bæð
vapiz at vini fcoc hann feár iarpa fá a feiold hvitan
let hann ser ihendi hvarþa ker gvllit. Sęll ec þa þęttvme
ef ec fia knetta hamþi oc færla ihælló min. hvri 35

munda ec þa binda með boga strengiom god bozn givca felta
a galga. Hitt *qvap* þa hroþr gláþ stöþ vþ hléþom meðingr
melti við mæg þexa þræt þat heita at hlyþigi myni mega
tveir *menn einur* x. hvndroþom gotna binda eþa beria iþoig in
há. Styrk varþ ft iraxi stveco afscahr iþloþi bragnar la 5
go *comþ* o: *brrofti* gotna. Hitt *qvap* þa hamþur in hvgom stóu
qstir ioimvurecr occakar *qvamo* broþra fam-moðra inan
bozgar þinar. Fętr fer^{þv} þina hondom fęr þv þinom ioim
vurecr oxpit i eld heitan þa hrát vþ in regin kvnugi
balð: ibrymo *fem* biozn hryti. Grytþ ér agvma allz gei 10
rar ne bita egjar ne iarn ionacers *sono*. Hitt *qvap* þa hamþur
in hvgom stóu þal vantv broþur er þv þan þelg leystir opt o:
þeim þelg þall rap *coma*. Hvg heþþur þv hamþur eþ þv heþður
hygiandi miclf er aman hvern vant er manvız er af veri nv
haþęþ eþ erpr hęði broþur occar in það fęrem er vþ abrátt 15
vagom var in vþ fęrem hvottvme at *disur* gvni in gvn
hęlgi goþvmz at vigi. Ecce hvg ec yer vera vþa ðomi at vit
mynim fialþur vm facaz *fem* grey nozna þar er gráþvg ero i a
þn vm alin. Vel hoþom vþ vegit stonðom aval gotna ofan
egmóþom *fem* ernir a qvistu goþf hoþom tırar fęngið þott 20
feylim nv eþa iger ðæyia quelð hęur mað: ecki eptur qvid
nozna. Þar fell færlı at falar gaþli en hamþur hne at
hvf baki. Þetta ero calloþ hamþis mál in fono.

Hamðismál v. 21—pr. slutn.

—, l. 32. Efter beftlo først skrevet fyn, men fyn udradet og i brugt til første linje i det følgende f. At raderingen her som ellers er senere, ikke foretaget af skriveren selv, fremgår af, at vi sikkert endnu skimter to prikker under fyn, den ene under yn, den anden under sidste n-streg.

dryc] punktet over e vistnok tilfældigt; det står for langt til højre til at kunne opfattes som fordoblingstegn over e.

—, l. 33. vaxa] ved a er kludret lidt; mulig har skriveren først begyndt på ordet vel og rettet e til a.

Over oc vaxa i denne linje ligesom over det nedenfor stående k (i verki) i næste linje findes nogle som det synes betydningsløse prikker.

S. 13, l. 2. ðvalix ðaix] over disse ord omflytningstegn, som viser, at ðaix skal læses før ðvalix; efter ðaix komma.

—, l. 3. iotvxnóm] v underprykket som vigtigt. (Skriveren har først skrevet iotvxn som nærmeform).

—, l. 8. manzeif] e tilføjet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 9. ett] punktet over t temmelig langt til venstre; men dets hele karakter gør det utvivlsomt, at det er fordoblingstegnet, ikke et tilfældigt punkt.

—, l. 11. Punktet efter mægo svagt, men sikkert.

—, l. 14. [prettr] over ett en stor blækklat.

—, l. 16. kaim. ec] punktet temmelig langt nede; over e en større blækklat.

—, l. 17. árotom] aksenten står over r og kan derfor også høre til o (arótom).

—, l. 25. ec] punktet ved toppen af e i det første ec er som ofte uden betydning. Det går ikke an at opfatte det som punkt efter ec (heller ikke på de øvrige steder findes punkt efter dette ord).

—, l. 29. mic] betydningsløs prik over sidste m-streg.

—, l. 33. þíod reyrv] forbundne ved bindestreg, som kun rent undertagelsesvis anvendes inde i linjen (se indledn.).

—, l. 34. frama] over r mulig aksent.

S. 14, l. 5. æva] æ-formen usædvanlig, synes fremkommen ved rettelse af a.

—, l. 8. yta] overstreget med to fine streger af en noget yngre hånd, som i margen har tilskrevet det rette iotna, af hvilket dog kun de tre sidste bogstaver nu er fuldkommen tydelige, hvorfor Arne Magnusson ovenover med større bogstaver har skrevet iotna.

—, l. 9. *Overskrift* vaßrvðniß mal med rødbrunt blæk; over f står et punkt ganske som nedenfor l. 25 over f i farþv. Efter mal findes intet punkt uagtet den temmelig store afstand mellem dette ord og heilir.

Det store begyndelses-R rødbrunt.

—, l. 14. þa|þ] en plet i l.

—, l. 17. iotvñ] over o næppe aksent.

—, l. 19. Efter vil en lille prik, vistnok tilfældig. næppe punkt.

—, l. 20—22. Slutningen af disse linjer klarere i håndskriftet end i fototypiet.

—, l. 21. á] herefter to prikker, af hvilke den øverste med nyere blæk, ofra] o underprikket som urigtigt; punktet er temmelig svagt, men fuldkommen sikkert. Skriveren begynde vel at skrive or i steden for fra: han har vist endogså skrevet or helt ud og rettet r til f.

—, l. 22. gongo] for sidste g først begyndt på n.

—, l. 24. þa] þ har her påfaldende lighed med b på grund af en plet, som i fototypiet, men ikke i håndskriftet findes mellem þ og det nedenstående t.

—, l. 25. farþv] punkt over f; sml. l. 9.

—, l. 27. hvem] forkortelsestegnet noget usædvanligt (se indledn.).

—, l. 29. vm] under v en større plet.

—, l. 30. ðag] over g i sidste ðag en klat.

—, l. 31. ma'n] aksenten over a viser sig meget svagt i fototypiet, men er fuldkommen sikker.

S. 15, l. 2. alða] af skriveren underprikket som urigtigt og det rette iotna tilføjet i margen med henvisningstegn foran (, ved foden af i). Skriveren havde først tænkt at tilføje iotna inde i teksten over linjen mellem meþ og alða, og han skrev derfor r og største delen af o lige over forkortelsestegnet i meþ; men da han så, at pladsen ikke vilde blive tilstrækkelig til de øvrige bogstaver, opgav han forsøget og satte som sagt iotna i margen.

—, l. 3. ðaga] sidste a lidt klattet.

—, l. 5. I margen til højre ud for denne linje ses endnu et lille stykke af et o og ud for l. 6 et lille stykke af et v, læring af o, q, og v, q. (se anmærkning til l. 10).

hvndraþ] en tilfældig plet i pergamentet kan give ð en vis lighed med ð.

—, l. 8. geðípeki] det første e er løbet lidt ud, men formen (omtrent som i det foregående geftr) følges tydelig; der er ingen grund til at læse o (goð-). Et lignende noget udløbet e findes også f. eks. 12²¹ (get).

Overskriften capitulum. (næstsidste bogstav u, ikke v) med rødbrunt blæk er stærkt afbleget, så at kun ea og hovedstaven i p er fuldkommen tydelige. Også de følgende bogstaver så vel som punktet derefter viser sig dog endnu klart i heldig belysning. Punktet står lige over hovedstaven af h i det nedenfor stående hvapan.

I margen længst til højre ud for denne linje ses endnu et lille stykke af et o. lærning af o. q., der hører til det med l. 9 begyndende vers.

—, l. 9. eina] aksenten svag. Under in en betydningsløs prik.

—, l. 10. Ud for denne linje yderst i margen til højre ses endnu største delen af et v, lærning af v. q. eller v q (v: vaþrþvðmr qvaf). Ligeledes ses yderst i margen til højre for l. 12 et o, lærning af o. q. eller o q (o: oðix qvaf). Det samme gentager sig på den øvrige del af siden, hvor på flere steder ikke blot hele v. (v) og o. (o), men også noget af det følgende q endnu er beraret. Ud for l. 15 kan det ved flygtig betragtning se ud, som om o var større end ellers; men det beror på, at det gamle o. der her har samme form og størrelse som på de andre steder, er bleret noget forstyrret af senere kradseri med en pen, hvoraf såvel margen til højre som til venstre bærer flere mærker. Ud for l. 29 står o og derefter et bogstav med en lille top, om hvilket Bugge i sine håndskrevne noter bemærker: „hvordan kan anden bogstav her være q? dog vel ikke ð?“ Det synes os sikkert at være lærning af q med forkortelsestegnet over (q̄ o: qvaf), som mulig også har været brugt på flere andre steder (det findes dog ikke s. 16).

—, l. 11. bio:g] næppe aksent over i.

hæfi] under æ stor blækklat.

—, l. 12. fio:] over o næppe aksent.

—, l. 17. Punktet efter bonn temmelig svagt, men sikkert.

—, l. 21. i] aksenten temmelig svag.

—, l. 22. bonn i slutningen af linjen noget utydeligt. Det samme gælder slutningen af de følgende linjer. Der kan dog ikke på noget sted være tvivl om læsningen.

—, l. 23. aþi] over a næppe aksent.

—, l. 28. þoti] ti ullaþet. i noget uformeligt; nogen rettelse synes dog ikke at være foretaget.

—, l. 34. v. q i margen ud for denne linje træder svagt frem, og af q er kun et meget lille stykke lævnet.

—, l. 35. hám] aksenten temmelig svag.

S. 16, l. 1. Punkterne efter *þ* og *især* efter *x* svage, men sikre.
rá'e] aksenten svag, men sikker.

—, l. 6. Val] for *V* mulig først skrevet *v*.

—, l. 8. Ud for denne linje ses yderst i margen til venstre endnu største delen af et temmelig sragt *q*, der på den følgende del af siden træder klarere frem og er fuldstændig bevaret (hvorimod det er helt bortskåret ud for de første linjer). Det er ligesom på den foregående side læring af *v*. (*v*) *q* og *o*. (*o*) *q*. Ud for l. 28 og 30 følges *v*. (*v*) *q* endnu helt; derimod er ud for l. 19, 21, 25 og 27 kun en del af *v*. og *o*. (*o*) bevaret.

—, l. 10. komit] orer de tre sidste bogstaver løber en tilfældig streg med nyere blæk.

nio] aksenten svag, men sikker.

—, l. 11. for] prikken under *r* ikke i håndskriftet.

—, l. 14. ðav] ð rettet fra *e'* (*o*: *er*), idet forkortelsestegnet *er* *e* brugtes til krøllen i ð. (Ellers bruges kun *þ* i forlyd).

—, l. 16. þa] urigtig gentaget fra forrige linje.

—, l. 19. ár] aksenten svag.

—, l. 21. f. f²] både punktet efter det første *f* og *?* efter det andet sragt.

—, l. 22. Efter logi mulig punkt.

—, l. 23. fvrtá] punktet orer *t* betydningsløst.

ok] først *ristnok* skrevet *ui* (begyndelsen af det følgende *vina*), der rettedes til *ok*, idet *u* temmelig uheldig søgtes ændret til *o*, og *i* brugtes til hovedstaven i *k* (midt i denne ses endnu tydelig den lille klump, som har dannet toppen af *l*).

—, l. 24. ec.] punktet efter *ec* kan på grund af en lille stribe i pergamentet få udseende af et komma (.).

aldre] *e* underprikket som urigtigt; prikken svag, men sikker. Selve *e* er ikke fuldstændigt, måske fordi skriveren opdagede fejlen, før end han endnu havde skrevet bogstavet helt ud.

—, l. 25. v1] over *1* mulig aksent.

—, l. 27. fy] betydningsløs prik til venstre for *f*.

—, l. 31. Overskriften med rødbrunt blæk er meget afbleget; men i heldig belysning kan det hele dog endnu sikkert følges. Der står nemlig ^wf ff. hræðvngf kf., hvoraf *rv* må betegnes som det svagest fremtrædende; lige under *mina* står ^wf ff. h, idet *f^w* står under *m1*, *ff* under *n*, punktet lige mellem *na*, hovedstaven af *h* lige under sidste *a*-streg; *f* i *hræðvngf*

står mellem *ce* i *fpeci*, *f* i *konvngf* under *þ*-staven i *þv* og det følgende punkt lige over hovedstaven af det nedenfor stående *þ* i *geirraþr*.

Det store begyndelses-*H* er rødbrunt med grønne forsiringer indeni.

—, l. 33. *á*] en lille fold i pergamentet skærer toppen af *a* fra dets nederste del; aksenten er meget tydelig.

S. 17, l. 1. *báti*] aksenten temmelig svag.

ðógar] aksenten står højt oppe over *o*.

fmá] aksenten over *m*.

—, l. 3. *enn*] i *n* en tilfældig plet. Ordet må snarere læses *enn*.

—, l. 4. *kerling þa*] stregen og punktet over disse ord antyder, at de skal omsættes.

—, l. 6. *ftaðva*] de to sidste bogstaver, særlig *v*, utydeligere i fototypiet end i håndskriftet.

—, l. 7. *ifeipi*] over første *i* en mørk plet.

aland] den lille hvide plet under *n* er begyndelsen til en rift, som strækker sig nedad til venstre til *o* i *hlífcialfo* l. 11, men kun går helt igennem pergamentet til nederste ende af *þ* i *þic* l. 8. Riften har beskadiget enkelte bogstaver en smule uden dog at gøre noget ukendeligt.

—, l. 10. I det lille rum mellem *agetr.* og *Opin* findes intet spor af skrift. Mulig har det dog været skriverens mening her senere at anbringe ordet *cap.* med rødbrunt blæk; men det er i så fald glemt. Når Bugge (s. 396) tror virkelig at kunne skimte *cap.*, beror det efter vor overbevisning på øjenforblindelse.

—, l. 15. *þetta*] punktet herefter står tæt ind på det følgende mål. Skriveren har først tænkt at ende sætningen med *þetta* og derfor sat punkt efter dette ord; men da han opdagede sin fejl, skrev han mål så nær ved punktet som muligt.

—, l. 16. *geiroðar*] blækket senere opfrisket som oftere på denne side; derved er *o* blevet dækket af en større klat og samtidig kludret; men dets oprindelige form skælnes dog endnu tydelig.

eigi] først begyndt med *ei*, men *i* rettet til *g* med det sædvanlige forkortelsestegn over.

—, l. 19. *geiroþr*] *þ* udløbet.

man] skrevet *m*. og derover sammenslynget *an*.

—, l. 20. *áraða*] aksenten over *r*, altså enten *áraða* eller *aráða* (*sml.* *ráða* l. 31, hvor aksenten ligeledes står over *r*).

—, l. 27. Overskriften med rødbrunt blæk er i høj grad afbleget; men alle bogstaver kan dog endnu tydelig følges i heldig belysning. Der står inde i linjen Ginnuf m (G af samme form som f. eks. i hvga 56²⁴) og yderst i linjen umiddelbart efter q. med de samme rødbrune bogstaver al (uden punkt efter). Skönt al må siges at træde endnu svagere frem end bogstaverne inde i linjen. er det dog lige så sikkert som disse.

Det store begyndelses-H er rødbrunt.

—, l. 31. er] urigtig gentaget fra foregående linje.

gotna] først. som det synes. skrevet gotva; v rettet til n ved at bortradere forbindelseslinjen fornedet (sml. 19²⁷).

—, l. 32. þic] þ og c senere opfriskede. hvorimod ı for største delen har blækkets gamle farve; det står derfor noget utydeligt.

S. 18, l. 2. Ýðalr] a senere opfrisket og derfor udlobet.

Punktet efter fah løber næsten sammen med ı-stregen.

—, l. 3. fręyr] sidste r underprikket som urigtigt. Aksenten løber sammen med stregen i det ovenfor stående n.

þriði] ð med forlængelse foroven som oftere (sml. góða nedenfor l. 17); næppe at opfatte som forlængelse af det ovenstående f og endnu mindre som aksent over ı.

—, l. 7. Den lille hvide plet under højre streg i det første ex er et lille hul i pergamentet. Fra dette hul strækker sig en længere rift nedad til højre, som har beskadiget enkelte bogstaver en smule uden dog at gøre noget ukendeligt.

—, l. 8. valhláll] sidste del af første v og andet l underprikkede som urigtige. Den gamle skriver har dog ikke anset rettelsen for tilstrækkelig. da han desuden i marginen har tilføjet valha'll (v og største delen af a bortskårne) med henvisningstegn efter.

—, l. 9—10. Tegnet ı over Mıoc i bægge linjer antyder. at de to vers skal ombyttes. (Derfor findes forkortelserne her i første vers. medens ordene i andet vers er helt udskrerne — et godt eksempel på, hvor nøje skriveren fulgte sin original).

—, l. 14. Breiða] herefter er med en langt yngre hånd (ikke ældre end 17. årh.) over linjen tilføjet blik med det nyere nedvisningstegn mellem Breiða og ero.

—, l. 17. góða] ð har som oftere en forlængelse fra toppen af overste streg (sml. góða i begyndelsen af denne linje og bemærkning til þriði l. 3). Aksenten står over g.

mioþ] over punktet efter dette ord en plet.

—, l. 18. val] under l en betydningsløs prik.

hon] h løber sammen med det sammenslyngede ll i det nedenfor stående gvllh.

—, l. 23. vmaparf] urigtigt for viþarf (- for r).

—, l. 24. frœn] e får her påfaldende lighed med t (sml. anm. til 32').

—, l. 25. [e hrimu] aksenten står nærmest over r og kan næppe opfattes som streg i det ovenfor stående n i frœn (sml. frøy l. 3.)

bezt] under t en betydningsløs plet. En lignende endnu større lidt neden for denne i margen.

—, l. 26. ein heriar] der er kludret ved n (først vistnok begyndt på et andet bogstav).

frœca] til højre for a en lille betydningsløs streg.

—, l. 28. fvgr] v påfaldende smalt; derfor mulig, som Bugge formoder i sine skrevne noter, rettet fra i.

mvnin] vn senere opfriskede og derfor udløbne. Efter ordet en klattet streg, der skyldes den samme, som har opfrisket bogstaverne. Skriveren har vel først urigtig skrevet mvn for mvns, hvilket han rettede ved blot at tilføje ns.

—, l. 29. of] af den gamle skriver tilføjet over linjen med nedvisningstegn efter ec.

—, l. 30. vit] herefter findes vist temmelig langt ude i margen en bindestreg.

—, l. 32. fyr] her bruges undtagelsesvis f for fr; men f er fremkommet ved rettelse af t (eller mulig r).

—, l. 33. ðvrom. fœn] senere opfriskede og derfor udløbne. Det samme gælder þa i foregående og lokin i følgende linje.

S. 19, l. 1. bygom] skrevet bygō med sidste o underprikket (prikken lidt uklær, men sikker; i fototypiet træder o ikke så tydelig frem som i håndskriftet, idet det næsten viser sig åbent fornedet til højre, og punktet synes at løbe sammen med dets venstre streg). Efter bygom findes det tegn, der sædvanlig bruges for at antyde, at nogle ord fra det foregående her skal gentages (altså tegn for etc.). Tegnets betydning er her uden tvivl, at ordene at valhalla vera fra næste vers, som i håndskriftet A står foran dette, hvad der altså viser sig at være rigtigt, skal gentages her (mellem hyg ec og bilfeirni har A nemlig ligesom i sit foregående vers a valholl vera); sml. dog anm. til l. 21 nedenfor.

- , l. 4. *vegu]* i g en plet.
- , l. 5. *heriafaðif]* under r en betydningsløs lille prik.
leŕaps] halen af det ovenstående H løber gennem þ.
- , l. 6. *vanaz]* først skrevet vana, som a'ets temmelig lange hale viser; dette rettede skriveren dog straks ved at tilføje z.
- , l. 13. *hriþ]* aksenten over r: hvad der ved første øjekast kan se ud som aksent, er derimod stregen af det ovenstående g.
- , l. 17. *af]* under a lidt til venstre i marginen et betydningsløst punkt. Ganske lignende punkter findes på samme sted ud for ca l. 20 og ud for þerf l. 24.
- , l. 18. *fulfrantopt]* sidste t underprikket som urigtigt, men intet punkt sat over p (sml. *gvlltopr]* i slutningen af linjen).
- , l. 19. *letfæti]* punktet over t løber sammen med dette.
- , l. 21. Tegnet ? efter *ygðrafll]* har samme betydning som det almindelige punkt (sml. 21² og andre steder; se indledn.).
mennzkr] punktet herefter står tæt ind til k.
- , l. 26. *graŕvitmf]* stregen over v er måske snarere aksent (hørende til det følgende 1) end forlængelse af stregen i det ovenstående f.
- , l. 27. *svaŕnr]* for n først skrevet v og dette ved bortradering af nederste del ændret til n (sml. 17²²).
- , l. 29. *oŕan]* over o betydningsløs lille streg.
- , l. 30. *hild]* over sidste i betydningsløs prik.

S. 20, l. 1. *fvangu]* for n først skrevet l.

- , l. 2. *bliþ]* aksenten på grund af pludsen temmelig kort.
- , l. 4. *ifrá]* aksenten over r (altså *ifrá* eller *ifra*).
- , l. 16. *Foran* ýpt er to bogstaver udraderede, af hvilke det sidste uden tvivl har været et af skriveren selv underprikket t, det første snarest a; således også *Bugge* i de skrevne noter.
figtiva] v har her som oftere formen y uden prik.
- , l. 18—19. *Mellem þvndr.* og *vþr]* i l. 18 og mellem (helbli-)ndi. og *hár]* i l. 19 er forkortelsestegnet for oc af den gamle skriver tilføjet over linjen.
- , l. 18. *þvndr]* ð synes rettet fra e.
vþr] þ vistnok rettet fra p.
Bindestregen efter *helbli* ualmindelig stor.
- , l. 21. *Sfþhátt]* Sf for S eller f alene.

—, l. 24. þingom] o kludret, meget smalt og løber sammen med m; vist først fejlskrevet (þingi?).

Punktet efter ómi ser ud som en lille streg, der næsten løber sammen med det følgende ord.

—, l. 27. er] glemt og af den gamle skriver tilføjet i margen med stort henvisningstegn mellem þa og ec. Derimod findes intet henvisningstegn efter er; kommaet i aftrykket skyldes en trykfejl.

—, l. 32. þitt] prikken over t løber næsten sammen med halen af det ovenstående n.

S. 21, l. 1. vurar] skrevet \ddot{v} ar, hvor den lille prik over r dog sikkert er tilfældig.

—, l. 3. váfyr] orer fv en tilfældig klat.

—, l. 8. igognom] andet g af den gamle skriver tilføjet over linjen med et langt, men temmelig svagt fremtrædende nedvisningstegn.

—, l. 9. Overskriften for feimr, med rødbrunt blæk viser sig endnu forholdsvis meget tydelig og er en af de få overskrifter, som også fuldstændig kan følges i fototypierne.

—, l. 10. Det store begyndelses-F er grønt med rødbrune, nu temmelig svagt fremtrædende forsvinger.

ihhþkialf] for f og hovedstaven i k først skrevet h (gentagelse fra det foregående hih).

—, l. 15. ofręþi] første i tilskrevet over linjen.

—, l. 17. Yderst i margen til højre ses endnu f og en del af et derefter følgende bogstav, så tæt ind til f, at det hele uden tvivl er lævning af fe. (o: feimr: sml. l. 29, hvor der inde i linjen står Sc.), ikke af fq. Der har altså oprindeligt stået fe. q (feimr qvab). Ud for linje 20 og 25 skrives derimod kun f. (lævning af f. q).

—, l. 19. Yderst i margen til højre står F., lævning af F. q (o: Freyr qvab); ligeledes ud for l. 22.

—, l. 22. iardaga] næppe iardaga (sml. l. 24).

—, l. 24. árdaga] her bruges første gang formen d for det sædvanlige ð, mulig foranlediget af aksenten over a.

—, l. 25. fát] urigtig for fāt o: famt (sml. den omvendte fejl 18²⁹).

fém] får stor lighed med feim.

—, l. 27. iotna] i har her en usædvanlig form, der giver det lighed med t.

—, l. 29. fa] f rettet fra v (skriveren tænkte vist først på vera).

S. 22, l. 4. Yderst i margen til venstre ud for denne linje står .q. lævning af h. q (hirþir qvaþ).

—, l. 5. vanr] under r en lille betydningsløs prik.

—, l. 6. Yderst i margen til venstre q. lævning af feruir qvaþ.

—, l. 7. Yderst i margen til venstre q. lævning af gerþr qvaþ.

þat] þ har en sjældnere form, åben forneden (sml. indledn.); under dets højle findes en betydningsløs plet. (Der er ingen grund til at antage, at her f. eks. først har været skrevet h).

—, l. 7—8. Mellem fcapapr og hlymia findes i nogle aftryk en større klat, som ikke findes i håndskriftet. Det samme er tilfældet l. 25—26 mellem þola og ef.

—, l. 10. Yderst i margen til venstre ses endnu højre streg af q. lævning af gerþr qvaþ. Ud for de følgende vers findes ligeledes enkelte endnu svagere spor af q eller q., nemlig ud for l. 14 og 17 et punkt (punktternes form er så tydelig, at der ingen tvivl er om, at der her undtagelsesvis har stået q., ikke som sædvanlig q uden punkt efter; også 24^{is} og 26° skrives q.), ud for l. 19, 21 og 23 hovedstavene af q (på første sted lidt mere).

—, l. 22. igrþom] a udløbet.

—, l. 31. Efter heī henvisningstegn for det glemte ór, som af skriveren er tilføjlet i margen med henvisningstegn efter. heī må altså opløses heim; men mulig tænkte skriveren først på heim.

—, l. 33. Punktet efter harn har form af en lille langagtig streg. hotvætna] formen af det første t uregelmæssig, vist rettet fra ʀ.

S. 23. Midt i de øverste tre til fire linjer skinner skriften fra den følgende side igennem. f. eks. l. 3 mellem svaran og fvi.

—, l. 1. gapıþv] a noget udløbet på grund af senere opfriskning, men tydeligt.

—, l. 2. feztv] e lidt uklart.

—, l. 7. þrihæþvpom] i a en lille plet.

—, l. 16. dryccia] a er af skriveren selv forsøgt rettet til o ved at forlænge den øverste streg i a nedad og derved lukke bogstaret (sml. indledn.). Ordet burde altså have været gengivet dryccio.

—, l. 18. areift] e tilføjlet af skriveren over linjen med nedvisningstegn mellem r og i. Aksenten skælnes endnu tydelig, skönt e er skrevet deri. Denne aksent, der står mellem ar, er dog vist snarest tænkt hørende til det følgende ʀ i det oprindelig skrevne arift (sml. det foregående af rift og rift l. 17), og ordet bør derfor vel rettest gengives areift eller areift.

- , l. 24. ex] *urigtig gentaget fra foregående linje.*
 - , l. 29. ro] *herefter en tilfældig prik med nyere blæk.*
 - , l. 30. Orerskriften harbarz hod med rødbrunt blæk er temmelig afbleget, men dog endnu nogenlunde tydelig i håndskriftet.
- Det store begyndelses-P er med rødbrunt blæk.*

S. 24. *Mult i de øverste tre til fire linjer skinner skriften fra den foregående side noget igennem. Skriften fra s. 24 viser sig dog stærkere på s. 23 end omvendt.*

—, l. 1. fyrr] *det sædvanlige forkortelsestegn for er (som i det følgende Hverr) er her urigtig brugt som tegn for yr.*

—, l. 8. eigr. góð.] *omflytningstegn over disse ord.*

—, l. 11. b-] *hindestregen temmelig svag.*

—, l. 13. eina] *for ei først skrevet er; r lidt uheldig rettet ilt i og toppen til højre forbunden med den første n-streg. Ved de to små streger ved toppen og foden af det oprindelige r har den gamle skriver selv antydnet, at der skal læses m.*

er] *e ikke helt lukket; halen af det ovenstående þ løber hen over dets øverste del.*

ger] *under r et stort punkt med samme blæk som det øvrige og næppe uden betydning. Da dets form nemlig er meget regelmæssig, bør det vist snarest opfattes som det sædvanlige udslættelsestegn under fejlskrevne bogstaver, så at ordet i steden for gerva skal læses geva, hvilket da må forstås som gæva v: gj. flt. ha. af gæfr, hvad der vilde give en fortræffelig mening og passe godt til det foregående góða („gode og gæve“; sml. Fritznér u. gæfr, hvor der netop anføres eksempler på forbindelserne góðr eller gegn og gæfr). Kun punktets størrelse og skrivemåden geva for gefa vækker lidt betænkelighed; det sidste kan imidlertid let forklares af, at skriveren først urigtig havde skrevet gerva, og at han senere anså det for overflodigt at ændre v til f (desuden bruger håndskriftet også i andre tilfælde v og f i flæng: sefa og feva); og hvad punktets størrelse angår, er denne vistnok usædvanlig for udslættelsestegnet, men ingenlunde for de almindelige punkter, der ofte har denne størrelse, og netop pladsen i linjens slutning og uden bogstav lige under gar god anledning til at bruge et større punkt (det kan også fremhæves, at punktet ikke er væsentlig forskelligt fra fordoblingspunktet over t i atto l. 30). Vi mener derfor nu, at vi i vor gengivelse burde have trykt ger|va i steden for ger|va.*

—, l. 17—18. [þýria] under ý en tilsyneladende klat, som er foranlægt ved det nedenstående H. Hvis top ender i en klump. Omtrent det samme forekommer l. 22—23 ved ʀ i cargo og det nedenstående H i Her.

—, l. 18. nafn] na rettet fra mi (skriveren tænkte først på mitt).

I margen til højre ud for denne linje þ. q. ʀ: þorr qvab. (Ved intet af de øvrige vers findes nu spor af personnavne; men de har sikkert været tilføjede i margen til venstre og er nu bortskårne. Her står þ. q. i den højre margen, fordi der i margen til venstre ud for samme linje har været skrevet h. q).

—, l. 19. fakar eigr] for f først skrevet e, idet skriveren begyndte på det følgende eigr; e rettet til f, men krøllen af e ikke udraderet. Også i det følgende fakar synes skriveren i stedet for f først at have begyndt på e.

—, l. 23. yrþi] yr udløbne.

—, l. 27. hárbærþr.] burde efter vore regler have været gengivet hárba.

—, l. 28. þeire] under r betydningsløst punkt med lysere blæk.

—, l. 31. os] under o i sidste os en større klat.

—, l. 33. efr] til højre for r en betydningsløs prik med det gamle blæk.

S. 25. Skriften er på denne side oftere opfrisket med nyere blæk.

—, l. 1—4. På grund af skindets beskaffenhed er skriften i et stykke af disse linjer løben ud og træder i det hele utydelig frem; dog er alle bogstaver sikre, og intet er her raderet, som Bugge i de skrevne noter har formodet.

—, l. 1. geþ] den lille midtstreg i e er noget utydelig, så at det får lighed med o (sm. geð 15^s).

þeira allt] ra og især allt utydeligt (allt med sammenslyngt ll).

—, l. 2. þrvð] svagt; det kan være tvivlsomt, om strengen over v virkelig er aksent.

I margen yderst til højre ud for denne linje står þ, lævning af þ q ʀ: þorr qvab, og ud for l. 4 (i stedet for l. 5) h, lævning af h q ʀ: hárbærþr qvab. Det samme gentager sig ud for de følgende vers på denne side; på de fleste steder findes desuden endnu større eller mindre lævning af q. Ud for l. 32 er bægge bogstaver bortskårne.

—, l. 3. ɩ] temmelig svagt, men sikkert.

—, l. 4. fiþan vm fe] forkortelsestegnet for an og e i fe temmelig svage.

—, l. 8. goþar] o udløbet.

—, l. 12. Omflytningstegnene over en og þa antyder den rette ordstilling.

—, l. 14. *ecci]* over e en større klæt.

harta] over r en lille betydningsløs prik.

—, l. 16. *þa]* over þ en lille betydningsløs prik; ligeså over det nedenfor stående H i l. 17.

hmoða] i af den gamle skriver tilføjet over linjen uden nedvisningstegn.

—, l. 18. *fakjr]* den usædvanlige skrivemåde med j er uden tvivl fremkommen ved skrivefejl, idet skriveren efter k straks begyndte på det forlængede r, men efter at have skrevet dets første streg oplagede sin fejl og brugte denne streg som i, hvorefter han tilføjede r. (Heraf forklares også formen *sakir* for *sakar*: sml. 24¹⁹).

—, l. 19. Ud for denne linje findes intet spor af þ q, og det har sikkert ikke været skrevet her.

—, l. 20. *vrþo]* over o en tilsyneladende prik; det er toppen af h i halvt 26²⁰, der her svagt skinner igennem.

—, l. 22. *æftr]* over ft findes i fototypiet, men ikke i håndskriftet en prik.

—, l. 24. H. q. er her skrevet inde i linjen, fordi der i margin allerede stod þ q.

—, l. 25. *þor]* lidt til højre for fordoblingstegnet over r findes i fototypiet, men ikke i håndskriftet en lille prik.

—, l. 26. *veita]* t-stregen går som oftere også gennem det foregående i.

kqmz] over q et punkt med andet (sortere) blæk, det samme, hvormed h i helbitr l. 27 er tilklattet.

—, l. 27. Her ses endnu tydelig lævning af þ i margin (i aftrykket gledelet ned ud for l. 28); ligeledes af h og þ ud for l. 29 og 30. Derimod findes ingen lævning af personnavn ud for l. 28.

—, l. 28. *avár.]* både r-formen, blækkets farve og afstanden viser, at r og det følgende punkt af den gamle skriver først er tilføjede, efter at det følgende h var skrevet.

S. 26. I margin yderst til venstre er ud for de 18 første linjer endnu lævnet ikke blot q (ud for l. 9 q.), men også største delen af det foregående þ (ud for l. 1 þ.) og h, derimod ud for l. 22—23 kun q.

—, l. 1. *gýnfana]* aksenten står over n.

—, l. 2. *ólubæ]* ub noget utydelige, men sikre.

—, l. 3. *fætta]* æ-formen noget usædvanlig, vistnok fremkommen ved rettelse.

—, l. 4. heyrþa] under þ en stor blækklat.

—, l. 5. Ud for det store N i Nam står i margen til venstre hørende til denne linje først h q og nedenunder þ q (svarende til Þo sidst i linjen). Det til Sva i næste linje svarende h q har derfor måttet rykkes lidt ned, så at det står en smule neden for l. 6.

—, l. 6. dýsiom] prikken over y temmelig svag; der står ikke ý.

Sva] halen af det ovenstående Þ løber gennem S, der har en sjældnere form.

—, l. 9. fʋnd] d-formen synes valgt her for bedre at fylde linjen (sml. 21²⁴).

—, l. 10. ðrygia] enden af strengen i det ovenstående S kan få udseende af punkt over y.

—, l. 11. þiccia] den lille prik under det andet c er uden tvivl betydningsløs, ikke tegn for, at c skal udgå.

—, l. 13. la] underprikkede som vigtige (gentagelse af det foregående langt).

—, l. 14. Ud for denne linje står i margen først þ q (svarende til Hárbarþr o. s. v.) og nedenunder h q (svarende til Afa þórf). Derved er det þ q, der skulde stå ud for l. 15, kommet lidt for langt ned.

—, l. 16. ró] strengen over r er vistnok forlængelse af strengen i det ovenstående g, ikke aksent over o (sml. tva 27¹⁰ og æþ 27²⁷).

—, l. 17. Ud for denne linje står i margen først h q (svarende til Farþv o. s. v.) og nedenunder þ q (svarende til Vifa þv). Derved er þ q kommet omtrent ud for l. 18 og det til dennes Litþ o. s. v. hørende h q omtrent ud for l. 19.

fýma] punktet over y temmelig svagt.

—, l. 22. Ud for denne linje står i margen først q (lævning af þ q) og nedenunder q (lævning af h q, svarende til Taca o. s. v. i samme linje). Dette sidste q er derfor kommet næsten ud for l. 23 og det til denne svarende (þ) q ud for l. 24. Denne lille unøjagtighed har vi i aftrykket søgt at rette både her og på de foregående steder, hvor det samme er tilfældet.

heþangat] he (begyndelsen til heþan) underprikkede som vigtige.

—, l. 26. Overskriften (þq: ð^o miðgarz o:m.) med rødbrunt blæk er som sædvanlig temmelig afbleget, men dog fuldkommen sikker (krøllen under o i þq og punktet efter o:m er lige så klare som alt det øvrige; punktet står lige over hovedstaven af f i faþr).

Det store begyndelses-A er grønt i bogstavets hovedlinjer med rødbrune forsiringer.

—, l. 27. fvmbl] for l først skrevet f (fvmblf).

—, l. 32. ól] noget udlobet; er ó mulig rettelse for á, idet skriveren først tænkte på áfom?

S. 27, l. 1. guregum] gum lidt uklart.

—, l. 2. mættu] underprikket som urigtigt.

hlorípa] først synes skrevet hlorá (ra væsentlig som i det følgende aftrap), men r og forreste del af a rettet til r, sidste streg i a brugt til i. Da prikken over r bevaredes, får det nu udseende af, at der står hlorípa.

—, l. 4. Veiz-] bindestregen står temmelig langt nede, lige over bindestregen efter dri i næste linje.

—, l. 5. lægvelli] mulig á; således Bugge i de skrevne noter.

—, l. 7. áttu] over a aksent, der er bortfalden under restrykning.

—, l. 8. gvl] til højre for l en stor plet.

—, l. 10. hvgfvlla] i det sidste hvgfvlla er for h først begyndt på et andet bogstav (vistnok v, øverste del af y i det foregående ycr).

tva] stregen over v er næppe aksent, men forlængelse af stregen i det ovenstående g (sml. nedenfor l. 27, hvor stregen over v i vþfeng ligeledes snarest hører til g, og 26¹⁶, hvor stregen over ro må opfattes på samme måde som over tva: vi burde derfor have behandlet bægge ord ens).

—, l. 12. varþ] mellem v og þ findes i håndskriftet en fin fold, der i fototypiet ser ud som en prik.

hardráþr] det her brugte tegn for þr forekommer endnu et par gange (i naþr 44¹⁵ og i aþr 47¹⁰; sml. indledn.).

—, l. 13. ihvgom] halen af det ovenstående þ løber hen over toppen af o.

—, l. 19. leiddi] først skrevet leit.

—, l. 21. Under hvern leto tror Bugge i sine skrevne noter at se et meget lille, men med yngre hånd skrevet a. Vi har dog her ikke kunnet se spor af noget bogstav, men kun en lille plet i pergamentet.

—, l. 22. vęr] mulig vęr.

—, l. 23. Þóttu] skrevet både med sammenslynget tt og med fordoblings-tegn over t (altså egentlig t 3 gange).

hloríða] for hlori først skrevet hrv (gentagelse af det foregående hrvngmf), der blev rettet ved at ændre hovedstaven i r til l og ved at gøre v til o, idet venstre streg brugtes til højre side af o og højre streg med tilføjelse af den lille hage forneden til i.

—, l. 29. kiola] nederste del af bistaven i k er udvisket.

—, l. 32. ein] *foran dette ord er udraderet et bogstav, der af skriveren selv var underprikket som urigtigt. Det udraderede bogstav har utvivlsomt været v, begyndelsen af det følgende vp (ikke t, begyndelsen af det følgende två). Skriveren har ikke blot skrevet v, men også begyndt på det følgende p og skrevet dets øverste hage, som endnu ses foroven i e (p-formen her har altså været lidt afvigende fra den i det følgende vp, men omtrent som i apa ovenfor l. 30).*

S. 28, l. 1. hoðð] *o er ikke helt lukket forneden, hvilket dog træder stærkere frem i fototypiet end i håndskriftet.*

—, l. 2. lauda] *halen af det ovenstående f løber gennem ð parallelt med forkortelsestegnet.*

—, l. 3. diaflga] *Bugge tror (dog med tvivl), at et r er skrevet over det første a: men det er sikkert kun en plet i pergamentet, der kan antage en ubestemt form af r.*

—, l. 4. hnithro] *aksenten temmelig kort.*

—, l. 5. Hrengalcn] *H står i nogen afstand fra r. Ikke sjældent er de store bogstaver således adskilte lidt fra det nærmest følgende lille; her er afstanden dog usædvanlig stor.*

hælc] *over a et af de ikke sjældent forekommende punkter; her omtrent som i aftan 4^t (sml. indledn.).*

—, l. 6. *Efter æll er 6 bogstaver udraderede, uden tvivl orstað med punkt efter (ikke eifaði, som Bugge formoder i de skrevne noter). Før udraderingen har ordet været udslettet ved en streg derover, af hvilken en meget tydelig lævning findes lige efter æll og en svagere over punktet efter ð.*

—, l. 8. veðf] *i v en plet.*

vina] *a tilskrevet over linjen uden nedvisningstegn.*

—, l. 10. greip a staḡn] *greip a er ikke, som det kunde synes, rettet fra heiptar (a og r sammenslyngede); men skriveren har først skrevet heī t bōiar (gentagelse fra foregående linje), hvilket han ved radering og rettelser ændrede til g^rēip a staḡ, idet h blev rettet til g, r tilføjet over linjen med nedvisningstegn. - udraderet, p tilskrevet, t udraderet; i b blev øverste del af hovedstaven, der var forsynet med en lille streg ligesom h i det ovenstående haḡ, og bistaven udraderede og resten brugt til a; venstre side af q udraderedes, og højre side sammen med i ændredes til ft, a bevaredes, og r (som i bōiar l. 11, ikke forlænget som l. 9) rettedes til f.*

fta $\overline{\text{fm}}$] først synes skrevet sta og sidste streg i a rettet til f.

—, l. 11. a $\overline{\text{ttfcto}}$] den lille streg over c er vistnok forlængelse af f-stregen i det ovenfor stående fta $\overline{\text{fm}}$.

—, l. 12. holtr $\overline{\text{ba}}$] b utvirlsomt; forkortelsestegnet i det nedenstående vih kan give det lighed med þ.

vm] først skrevet af (sammenslyngede); skriveren begyndte altså først på det følgende afrendi.

—, l. 15. itva] underprikket som urigtigt, hvad der altså også gælder punktet herefter. Det følgende rigtige gleri er senere udraderet, men skelnes endnu tydelig.

—, l. 17. h $\overline{\text{ym}}^{\text{s}}$] s vel nærmest af hensyn til pladsen sat ved toppen af i. Således skrives oftere f. eks. o $\overline{\text{s}}$ i samme betydning som os, a $\overline{\text{p}}^{\text{s}}$ 40 $\overline{\text{s}}$.

—, l. 19. allra] den lille streg foroven ved højre side af r bruges oftere som kalligrafisk pynt, således som det tydelig fremgår af andre steder, hvor r har samme form som her, f. eks. i heyra 29 $\overline{\text{a}}$, breiðara 34 $\overline{\text{a}}$ (sidste r), þeirra 42 $\overline{\text{a}}$, hrvar 52 $\overline{\text{r}}$ (første r); ligeledes sidst i ordet i gofumar 36 $\overline{\text{a}}$.

—, l. 21. vr] v har som oftere en lille forlængelse (sml. figtva 20 $\overline{\text{v}}$); her kan derfor læses både vr og yr.

hr $\overline{\text{ndit}}$] forkortelsestegnet for rv afviger i form en smule fra det sædvanlige; men det skyldes åbenbart den gamle skriver selv (sml. anm. til 36 $\overline{\text{a}}$); n-formen viser, at han først begyndte at skrive hr, men rettede r til n.

—, l. 22. e $\overline{\text{vag}}$] over g betydningsløs prik.

ert] t får her som oftere en vis lighed med e, dog næppe mere end i leita sidst i l. 23; se også første t i ertattv 38 $\overline{\text{t}}$ og sml. det omvendte tilfælde i froen 18 $\overline{\text{t}}$.

—, l. 24. fyr] forkortelsestegnet for yr (v) har her en lille forlængelse; dette fremtræder endnu tydeligere 55 $\overline{\text{r}}$, hvor tegnet over f virkelig synes ment som y.

—, l. 27. litá] det er vel hensyn til pladsen, der har bevirket, at aksenten står over a i steden for over i.

—, l. 32. goð] forlængelsen af det ovenstående x løber ind i ð.

S. 29, l. 3. Overskriften med rødbrunt blæk er meget afbleget og utydelig, men hvert bogstav dog fuldkommen sikkert. Der står $\overline{\text{f}}$ egi $\overline{\text{r}}$ goðv̄ (intet punkt herefter). Svagest træder $\overline{\text{f}}$ og forkortelsestegnet over v frem; krøllen under e følges tydelig (lige over ð i ha $\overline{\text{f}}\overline{\text{ð}}$), men den rødbrune farve er som på andre steder bleven næsten hvid. Utvirlsomt er krøllen ved ð og det sidste

v, der imidlertid let får udseende af o, fordi stregerne foroven nærmer sig meget til hinanden; men der findes dog en tydelig lille åbning mellem dem (bogstavet har her væsentlig samme form som i a^{flvg} l. 1).

Det store begyndelses-E er rødbrunt med en enkelt grøn forsiring.

er] tilføjjet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 7. oc] tilføjjet over linjen med nedvisningstegn (ikke aksent over a i det nedenstående hånd).

—, l. 10. alfa] midt imellem punktet efter dette ord og punktet efter bar i foregående linje findes et tredje med nyere blæk.

—, l. 12. haft] over a næppe aksent.

—, l. 15. enu] forkortelsestegnet over n urigtigt som undertiden i lignende tilfælde; sml. det urigtige fordoblingspunkt 27²³ og oftere.

—, l. 16—17. I slutningen af disse linjer med rødbrune bogstaver som overskrift loka fena (ulen punkt efter), stærkt afbleget, men dog fuldkommen sikker.

—, l. 17. Det store begyndelses-S grønt med rødbrune forsiringer (sml. s. 66, hvor de to initialer ligeledes har forskellig farve).

—, l. 18. hej] h synes rettet fra l.

Ud for denne linje glderst i margen til højre står e., læring af e. q (eldir qvab); ul for l. 22 er ikke blot e., men også største delen af q endnu bevaret. Ud for l. 20, 24 og 27 findes ligeledes største delen af l. q (loci qvab); derimod er det helt bortskåret ud for l. 32. Det samme gælder det o. q (oþin qvab), som rimeligvis har stået ud for l. 34 (sml. dog 30²⁰).

—, l. 19. fin] rettet fra fit: n har nærmest på grund heraf fået en sjældnere form, som dog også ellers forekommer (sml. 31^{15. 20}).

fynr] over punktet herefter en lille betydningsløs prik.

—, l. 21. fymb] l tilføjjet over linjen med nedvisningstegn.

For ioll først skrevet hropi, idet skriveren sprang fra . . . fiá i denne linje til de samme ord i l. 23; hrop af skriveren underprykket som urigtigt og senere udraderet, men endnu tydeligt.

fou] halen af det ovenstående l løber gennem u.

—, l. 22. eggf] ved toppen af g en betydningsløs prik.

—, l. 23. aholl] det senere udraderede h ses endnu tydeligt.

—, l. 25. mvn] halen af det ovenstående U løber gennem v og sidste del af m.

—, l. 27. Þyrft] r her skrevet med det sædvanlige forkortelsestegn for ir (er).

—, l. 29. feffa ocfta] *skrevet over udraderede bogstaver; hvad der oprindelig har stået, lader sig næppe bestemme. En tydelig lærning af et udraderet bogstav ses endnu under e.*

—, l. 30. eða heitþ mic heþau] *først skrevet eð aldgi. þat efir v fra følgende linje (ordene skræve som her angivet, altså noget afvigende fra skrivemåden i det følgende). Dette er udraderet af skriveren selv og overskrevet: nederste del af krøllen fra e i eð ses endnu under e i eða (må altså ikke opfattes som lærning af krølle under dette bogstav): l-strengen brugtes til hovedstav i h; efter dette følges endnu tydelig hele ð-formen: g ændredes til it (af nederste g-streg er et stykke endnu tydeligt); det følgende punkt og þ blev helt udraderede og på deres plads skrevet ip; at ændredes til m (i mic), e i efir til e; f blev udraderet, men følges endnu tydelig, ir rettet til he. venstre side af v brugt til bistaven i þ (af højre v-streg ses endnu et lille stykke ud for nederste streg til venstre af S).*

I margen længst til højre ud for denne linje står b^w (i håndskriftet er både b og den lærrede del af forkortelsestegnet ganske tydelige), lærning af b^w q (bragi qvab).

—, l. 31. þer] *punktet herefter temmelig langagtigt og anbragt temmelig langt nede. Punktet er i øvrigt urigtigt tilføjlet her; men det kan næppe anses for tilfældigt.*

—, l. 32. fvmbl] *l tilføjlet over linjen med nedvisningstegn som l. 21.*

S. 30, l. 1. *I litia er en lille top af f forsvunden ved beskæring af bogen.*

—, l. 4. *I margen længst til venstre ud for denne linje står ligesom ud for l. 6, 8, 10, 11 (urigtig nærmere ud for l. 12), 13, 15, 16, 18, 22, 24 og 26 et q (af det øverste og nederste kun hovedstavene lærrede, ud for l. 8 q.), lærning af q(vab) med foregående, nu helt bortskårne begyndelsesbogstaver af personnavnene (ud for l. 13, 15 og 18 er også punktet efter hovedstavet foran q lærnet). Nederst på siden er q helt bortskåret.*

męki] mulig mėki.

—, l. 7. *Efter ero er fire bogstaver udraderede, af hvilke de to første (ma) endnu sikkert kan følges, og de to sidste efter de lærrede spor uden tvivl har været ng, så at skriveren rist først har skrevet mangi (efter 29²⁰) og brugt i til hovedstaven i þ.*

—, l. 8. þyr] *fejlskrevet for fyr: først skrevet þv, hvori skriveren rettede v til y; men han glente at rette þ til f.*

—, l. 9. mer] under m en tilfældig klat med nyere blæk.

—, l. 10. feratvþr] þr adskilt fra det foregående på grund af det ovenstående þ (sml. 31° broþr).

—, l. 13. allra] halen af det ovenstående q løber ned mellem ll.

—, l. 14. itr] næppe aksent over i, men en lille klat over t.

—, l. 20. I margen længst til venstre står ud for denne linje på samme sted, hvor der ud for de andre linjer findes q, þ. (krøllen ved toppen krum, ikke, som vi af typografiske grunde har måttet gengive den, lige), der jo efter sammenhængen synes at være brugt som tegn for opin; men hvorledes tegnet kan få denne betydning, ser vi os ikke i stand til at forklare. Ud for l. 24, hvor Odin også taler, står som på de andre steder q (altså utvivlsomt lærning af o. q): s. 29 ud for l. 34, hvor ordene ligeledes er Odins, er navnet des værre bortskåret.

—, l. 23. gaft] halen af det ovenstående þ løber gennem t.

—, l. 26. Mellem hefír og þv en større blækklat.

S. 31. I de første tre til fire linjer skinner skriften fra den følgende side igennem.

—, l. 2. men] e strejffes af halen i det ovenstående þ.

—, l. 3. Or] krøllen under O, der er skilt fra bogstavet og anbragt temmelig langt til venstre, træder svagt frem, men viser sig ganske sikker i håndskriftet.

hóta] aksenten står over t.

—, l. 4. fegn] over e en lille stribe i pergamentet, ingen aksent.

—, l. 7. afýmoꝝ] aksenten står over n.

—, l. 8. I margen længst til højre mellem l. 8 og 9 (hørende til l. 8) følges endnu tydelig et l. ud for l. 10 begyndelsen af et n, mellem l. 11 og 12 (hørende til l. 12) et l. Ud for l. 14 til l. 31 er de fulde bogstaver af personnavnene med følgende punkt lærrede (ud for l. 25 ^o f uden punkt). På flere steder er bogstaverne i håndskriftet komne lidt for højt op (det sidste l., der i håndskriftet træder temmelig svagt frem og i fototypiet er meget utydeligt, står nærmere ud for l. 30 end for l. 31).

—, l. 9. broþr] þr adskilt fra det foregående på grund af det ovenstående þ (sml. feratvþr 30°).

—, l. 12. moꝝþr] over i en betydningsløs prik.

—, l. 13. hymif] halen af det ovenstående þ løber ind i m.

at] herover en betydningsløs lille prik.

- , l. 15. [pax] mærk n-formen; sml. exar l. 20.
- , l. 17. [pera] prikken under p temmelig svag, men sikker.
vek] v har her en usædvanlig stor forlængelse og ligner uldeles y.
- , l. 20. exar] x usædvanlig bredt af hensyn til det ovenstående p; også bistaven har en ualmindelig form; sml. ovenfor l. 15. På intet af disse steder er der dog grund til at antage x for fremkommet ved rettelse af et andet bogstav, således som tilfældet er 29°, hvor vi finder væsentlig den samme form.
- , l. 23. [v'v] aksenten står over t.
- , l. 29. ec] under e findes i fototypiet, men ikke i håndskriftet en lille prik.
- , l. 30. meinceraco] halen af det ovenstående f kan få udseende af aksent over a.

S. 32. I de tre til fire første linjer skinner skriften fra den foregående side svagt igennem.

På denne side findes i margen hverken spor af personnavne eller af det følgende q. Der er dog næppe tvivl om, at de har været tilføjede her ligesom på den foregående side, men er helt bortskårne.

—, l. 1—6. En fold i pergamentet til højre viser sig stærkere fremtrædende i fototypiet end i håndskriftet selv. På s. 31 træder den langt svagere frem.

- , l. 1. hroptz] r lidt utydeligt.
faman] punktet herefter anbragt temmelig langt nede.
- , l. 2. Punktet efter bygvir temmelig svagt.
- , l. 3. vágo] aksenten temmelig svag.
verar] v får som oftere en vis lighed med u (sml. vita l. 19).
- , l. 4. orviti] t lidt kludret; mulig først skrevet orviti og i rettet til t, men det foregående t væsentlig uforandret brugt i betydning i.
- lezcapv] ikke leztaþv; c er tydelig skilt fra det foregående z og kan i virkeligheden ikke forveksles med t, i hvilket den øverste streg vilde være mere ændret; sml. c i vaca l. 6 og sidste c i calci l. 16. I langt højere grad end her har c fået lighed med t 18²⁴ i ordet fpoen, hvor det virkelig kunde læses t; men dets øverste streg er naturligvis kun forlænget for at forbinde det med det foregående o.
- , l. 8. Efter hiorvi er to underprikkele bogstavstreger udraderede. Efter trækkene har det sikkert været n o: i og første n-streg i det følgende

inf: den anden n-streg rettede skriveren til f. I de skræne noter formoder også Bugge, at det udraderede er m.

—, l. 15. Tegnet efter gecc, som af typografiske grunde ikke har kunnet gengives nøjagtig i aftrykket, betegner uden tvivl, at navnet (fiſ) er glemt og vel af den gamle skriver har været tilføjet i margen med henvisningstegn efter gecc. Yderst i margen til renstre lige ud for linjen ses endnu et par småpletter, som vistnok er læring af bistavene i f.

—, l. 18. aſ] det sammenslyngede af lidt kludret; punktet herefter får i forbindelse med en del af r i grøtar 31^{is}, som skinner igennem, udseende af en temmelig lang lodret streg.

—, l. 26. þor] r opfrisket og derved lidt kludret.

—, l. 31. ca i begyndelsen af linjen udraderede, men endnu tydelige.

—, l. 34. máttira] r har her samme form som i hamr i foregående linje.

fvaltþv] for det temmelig stærkt kludrede þ vistnok først begyndt på et andet bogstav, mulig t.

S. 33. Siden er i det hele taget meget mørknet og skriften afbleget, på flere steder senere opfrisket.

—, l. 1. hrǫngniſ] aksenten over r.

—, l. 2. áfom] aksenten temmelig svag.

—, l. 5. I det åbne rum efter abaki, har der efter Bugge (s. 122) intet været skrevet; men i sine skrevne noter tror han at öjue en overskrift i to linjer, hvoraf dog „kun loc er nogenlunde sikkert“. Der står imidlertid kun i én linje ^vf loca., skrevet med rødbrunt blæk lige over det nedenstående þar to. Medens første bogstav (f) træder meget svagt frem, viser forkortelsestegnet for ra og loca. sig ganske tydelig. Foran l i flugt med ^w ses en lidt lysere stribe i pergamentet, som kan gøre l noget uklart i omridsene. Lignende striber findes 38^r foran a i alvi^s.

—, l. 6. hki] over første i mulig aksent.

—, l. 12. callaþir] strengen ud fra sidste l er halen af det ovenstående þ.

—, l. 12—13. Overskriften þrýf qviða. i to linjer med rødbrunt blæk viser sig endnu nogenlunde tydelig i håndskriften.

—, l. 13. Det store begyndelses-R er rødbrunt.

—, l. 21. com] efter det første com et betydningsløst punkt oppe i linjen.

—, l. 24. hvi] aksenten, der står temmelig højt oppe, er svag, men sikker.

—, l. 25. hlouþa] for l først skrevet r (sml. 27²³).

—, l. 27. Forkortelsestegnet før oc i linjens slutning når næsten ned til h i det nedenfor stående ham.

—, l. 31. oamdi. erfidi.] over disse ord omflytningstegn.

—, l. 32. hamar] ar klattet.

—, l. 33. fœu] over o en større klat.

S. 34, l. 2. ver] tilskrevet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 5. þa] for det store þ i marginen først skrevet S.

—, l. 6. ðo] over o en lille stribe i pergamentet, der i fototypiet kan få udseende af forkortelsestegnet før m.

—, l. 8. áf] aksenten sikker.

—, l. 10. lóci] under ló en stor blækklat.

mvno] lille afstand mellem vn på grund af det ovenstående þ, som tillige har bevirket, at v er blevet temmelig lille og skrevet lidt højere oppe i linjen. På lignende måde som her er i l. 24 brevþ skilt fra ir (sml. brevþr 31°).

—, l. 13. meþ] over m en krølle; først skrevet mer.

—, l. 16. hvar fattv] af den gamle skriver underprikkede som vigtige: senere halvt udraderede.

—, l. 20. a] mulig á.

—, l. 21. fimmma] sidste streg i første m underprikket, altså fimmma.

—, l. 23. hváffara] under sidste a en klat.

—, l. 24. en] svagt udraderet.

—, l. 27. eo] (begyndelsen til com) underprikket som vigtigt.

—, l. 28. ændótt] nede i linjen mellem dette og det følgende ord en betydningsløs prik.

S. 35, l. 2. fiar] aksenten står over f; stregens form gør det dog noget trivialt, om den virkelig er ment som aksent.

—, l. 4. Overskriften ^wf volvndi med rødbrune bogstaver er stærkt afbleget. De to sidste bogstaver (ði) træder meget svagt frem, hvorimod det øvrige viser sig aldeles tydeligt (^wf står tæt ind på det følgende v. En lille plet i pergamentet lige over spidsen af h i bædvildr må næppe opfattes som lævning af punkt efter volvndi). I marginen til højre har Arne Magnusson gengivet overskriften som fra Volundi.

Det store begyndelses-N er rødbrunt.

—, l. 11. alvitr] halen af det ovenstående þ løber ned mellem al (sml. alvittrar l. 14, hvor halen af F løber ned mellem lv).

—, l. 12. lande] ð mulig rettelse fra a.

fcála] aksenten temmelig svag.

—, l. 17. hagafr] h-formen usædvanlig, synes fremkommen ved rettelse.

—, l. 18. Overskriften ^w voʔ. ʝ niðar]. med rødbrune bogstaver meget afbleget, men fuldkommen silker (ʝ står nær ved det følgende n). Ligesom ovenfor har Arne Magnusson i margen til højre gengivet også denne overskrift, som efter ham lyder fra Voʔ. oc Niðupi (han har altså urigtig læst u for a).

—, l. 19. Det store begyndelses-M er rødbrunt (ligesom initialen l. 4). Her ses endnu ude i margen lige ud for l. 19 et lille ∞ . naturligvis for at antyde, hvilken initial der skulde tegnes og males. På samme måde skimtes også ovenfor ud for l. 4 et n, men ikke så klart som ∞ her.

—, l. 22. vera] først skrevet vera, men a af skriveren selv ved radering rettet til v.

—, l. 23. fyftur] punktet over y svagt.

—, l. 24. onondar] halen af det ovenstående f løber hen over det andet o og giver det ved flygtig betragtning en vis lighed med ð.

—, l. 27. vti] aksenten temmelig svag.

—, l. 29. volvnd:] for l først skrevet f (under indflydelse af det følgende fat).

—, l. 30. lind bæga] Bugge har i sine skrevne noter troet mellem disse ord at se et a, som han dog kalder „ganske svag, vel udraderet“. Vi er imidlertid fuldstændig overbeviste om, at intet har været skrevet mellem lind og bæga, men at det er en længere stribe (plet) i pergamentet, der i en vis belysning kan få en skuffende lighed med et skrevet bogstav.

—, l. 32. ðarom] tegnet efter dette ord må være en lidt afvigende form af det sædvanlige \varnothing , der undertiden bruges i stedet for det enkelte punkt; her har det nederste punkt dog væsentlig samme krumning som den øverste hage. Formen har ikke kunnet gengives nøjagtig i aftrykket.

S. 36, l. 1. gengo] o rettet fra e.

bæga] a rettet fra v.

—, l. 2. þeir] sidste þeir klattet, hvorved r er blevet lidt uformeligt.

—, l. 3. þeir] senere opfrisket og derfor ullaet.

—, l. 4. bræxi] for b først skrevet v.

—, l. 6. bæga] g klattet.

—, l. 9. gar] senere opfrisket og ullaet.

—, l. 11. v[ɸ-] bindestregen temmelig svag, men sikker.

—, l. 12. agrána] i sine skrevne noter bemærker Bugge: „jeg ser ingen aksent her“. Den synes os dog sikker, skönt noget svagt fremtrædende.

—, l. 20. amon ero] i sine skrevne noter erklærer Bugge med rette, at de to prikker, som han tidligere (s. 166) har læst over m i amon, ikke findes i håndskriftet. De tilsyneladende prikker er i virkeligheden et par lysere, ganske tilfældige pletter. Derimod synes Bugge at have overset, at der under n og hen til e i ero findes tre små prikker, som virkelig er med blæk, men som sikkert også må være betydningsløse.

enom] n rettelse fra det forlængede r.

—, l. 21. ftavð] v tilføjet over linjen mellem t og a (på grund af pladsen), men med nedvisningstegn efter a. Formen af v er lidt usædvanlig; men det skyldes utvivlsomt den gamle skriver selv og ligner også meget forkortelsestegnet for rv i hrvndit 28²¹.

—, l. 22. ɸyr] punktet herefter temmelig svagt, dog næppe tilfældigt.

—, l. 24. til] forkortelsestegnet over t har en noget usædvanlig form. Der er mulig først skrevet t, men forkortelsestegnet for il tilføjet lige efter punktet og løber sammen dermed.

—, l. 27. mɸsar] efter r en blækklut.

—, l. 29. goði] skrevet to gange: det sidste senere halvt udraderet.

S. 37, l. 1. at] over t en klat.

—, l. 2. hág] aksenten temmelig svag; v kan på grund af g-stregen, som løber sammen dermed, få udseende af at være sammenslynget au i steden for av.

—, l. 3. sneiþ] for n først begyndt på l.

—, l. 6. bríoft] en stribe i pergamentet får i fototypiet påfaldende lighed med aksent over o. I sine skrerverne noter bemærker Bugge: „Forkortelsestegnet for ri ganske som i Hringr Helyakv. Hjörv.“ (o: 44¹³). Den lille streg efter det egenlige forkortelsestegn, som på sidstnævnte sted er meget fremtrædende, viser sig her dog kun svagt og er uden tvivl fremkaldt af en stribe i pergamentet, så at forkortelsestegnet i bríoft i virkeligheden har ganske samme form som i det følgende kringlōr og som i de samme ord nedenfor l. 29.

fendi] under første n-streg en lille betydningsløs prik med nyere blæk.

—, l. 9. ɸegni] mellem ɸe en klat.

oc] over det første ɸ en betydningsløs prik.

—, l. 10. hann] først skrevet hō o: hon, men o red tilføjelse af en lille hage forneden rettet til a. Dermed er den usædvanlige forkortelse for hann frenkommen på dette sted. Særlig påfaldende afvigelse i bogstavformer, forkortelser o. s. v. har i reglen ligesom her en eller anden bestemt grund (som oftest fejlskrift).

—, l. 12. giarra] eller måske snarere gianra, idet skriveren mulig har rettet ri til n, men glemt samtilig at tilføje r over linjen (altså giarra). Bugge opfatter derimod ri (n) som sammenslyngnet tegn for rn og læser altså giarra; men en sådan sammenslyngning vilde være ganske enestående (snarere kunde skriveren uden at frygte misforståelse have sammenslyngnet n og sidste r til et enkelt tegn for nr).

—, l. 18. þin] aksenten temmelig svag, men sikker; således også Bugge i sine skrevne noter.

—, l. 22. qvân] aksenten temmelig svag, men sikker; ligeledes Bugge i de skrevne noter.

—, l. 23. ěgm] e er udtagelsesvis forsynet med krølle både foroven og forneden (sml. 46¹⁷ og 47²⁰); gennem den øverste krølle går en svag lille streg, der dog næppe kan opfattes som aksent.

—, l. 25. fipr] over dette ord en større blækklat. Efter fipr står næppe punkt; men en del af klatten kan få lighed med et sådant.

—, l. 28. tonom] først begyndt på ta.

—, l. 29. flo] efter o en fin prik uden betydning.

S. 38, l. 1. Hleianði] a tilføjet over linjen med nedvisningstegn; både dette og krøllen under e temmelig svage.

—, l. 3. róþa] aksenten svag, men sikker; således også Bugge i de skrevne noter.

—, l. 7. Overskriften alvi^s mal med rødbrunt blæk er stærkt afbleget, men alle tegn fuldkommen sikre; foran det første a ses nogle lysere striber i pergamentet ligesom foran l i loca 33^s. Også efter mal findes en lys plet, men intet punkt.

Det store begyndelses-B er grønt med rødbrune forringer.

ný] aksenten svag, men sikker; således også Bugge i de skrevne noter.

fcal] under linjen foran f findes i fototypiet, men ikke i håndskriftet en prik.

—, l. 8. hrataþ] over t en lille plet, ikke med blæk.

—, l. 9. þat fira] mellem ilisse ord en større brun plet.

—, l. 10. bōix] aksenten nærmest mellem a: ordet kan derfor også læses boix.

Al-] bindestregen kunde også opfattes som aksent over det nedestående v̄erz.

—, l. 11. v̄erz] Bugge formoder i de skrevne noter, at z senere er tilføjet af den gamle skriver. Dette er muligt, men ingeniunde sikkert (det forlængede r forekommer ofte også inde i ordene, og linjen med verz er ikke længere end nogle af de foregående og mange af de følgende. Formen af z synes os dog at tale for Bugges formodning).

—, l. 12. komnn] over m en tilfældig prik.

—, l. 13. rap] halen af det ovenstående f kan ved løselig betragtning se ud som aksent over a.

varea] r tilskrevet over linjen med nedvisningstegn; dette og ca senere næsten udraderede.

—, l. 14. heitp] aksenten temmelig svag.

recca] a næsten udraderet.

—, l. 17. fiþgrána] aksenten svag, men sikker; således også Bugge i de skrevne noter.

ofátt] halen af det ovenstående U løber ind i f.

mni] i linjen mellem dette og det følgende ord mener Bugge i sine skrevne noter, at der senere med små bogstaver er tilskrevet to ord, som han formoder skal læses fagði þorr. Vi kan her ikke opdage spor af skrift, og Bugges formodning beror derfor efter vor overbevisning på øjenforblindelse.

vnga] over a en større klat.

—, l. 25. erakendi] a har så stor lighed med o, at det kan synes tvivlsomt, hvilket bogstav her skal læses; også Bugge er i sine skrevne noter tvivlende. Den lille hale ved enden af bogstavet viser dog, at det er a, ikke o (sml. indledn.).

—, l. 26. hlýrnv] for hl først skrevet m (fra det foregående monnø eller det følgende með).

—, l. 29. feýndi] prikken over y svag.

—, l. 34. v̄r] over r en større tilfældig klat; gennem denne ses aksenten dog meget tydelig. I de skrevne noter læser Bugge også v̄r.

S. 39, l. 3. ðynfara] n lidt uregelmæssigt, ligner noget ri, hvad dog sikkert er tilfældigt, ingen skrivefejl; under f en plet, ikke med blæk. Næppe punkt efter dette ord.

—, l. 5. .h.] forkortelse for heimi hveriom i, måske først glemt og derpå af den gamle skriver tilføjet i margen, således at det går helt uden for alle de øvrige linjer.

—, l. 9. en] e udløbet; forlængelsen i dette bogstav usædvanlig; dog synes her ikke at være foretaget nogen rettelse.

ðvergar] først begyndt i v (v: vagnar: sml. l. 2, 15 og 17), men i af skriveren rettet til ð, hvorimod han glemte at underprykke første del af v.

—, l. 10. far] fejlskrift for fax.

—, l. 14. vaxt] strengen i x løber sammen med det nedenstående l.

—, l. 19. vpppi] fordoblingspunktet over første p urigtigt.

—, l. 20—21. Den længste overskrift i hele håndskriftet med de sædvanlige rødbrune bogstaver må nu siges i det hele taget at træde temmelig svagt frem, hvad der dog nærmest beror på, at den senere meget uheldig er forsøgt opfrisket ganske urigtig med sort blæk. Opfriskningen, af hvilken hvert bogstav endnu nogenlunde tydelig kan følges også på fototypiet, begynder over ar i var l. 21 og giver følgende overskrift:

helga qvþa hundingf bana

(sidste a lige over v i votn l. 21). Det er, som det vil fremgå af det følgende, en i øvrigt let forklarlig misforståelse af bogstartrekkene i den oprindelige overskrift, der har givet anledning til denne nyere opfriskning, under hvilken de gamle rødbrune bogstaver endnu tydelig følges og fortsættes ikke blot til linjens slutning, men også noget ud over denne og ud for den følgende linje. Denne overskrift, hvis slutning tidligere er helt overset, lyder i sin helhed:

her hefr vp qþi fra helga hvdīgþ bana. þa¹h. vollv̄
ga qþa

Når øjet er blevet fortroligt med ikke at lade sig vildlede af den senere opfriskning, må det siges, at den gamle overskrift endnu træder meget tydelig frem, idet bogstaverne næsten uden undtagelse har bevaret den oprindelige rødbrune farve og langt fra er så afblegede som på andre steder. Bugge har også ved sin seneste undersøgelse af håndskriftet (meddelt i de skrevne noter og i *Arkiv for nord. filologi* II, s. 122) læst de første ord efter bana rigtigere end i sin udgave (s. 179). Men slutningen er det ikke lykkedes ham at læse. Efter þera har han rigtig set tegnet for oc og det derefter følgende h; men når han betegner v efter h som sikkert, er han bleven skuffet af den lighed, som punktet efter h i forbindelse med det følgende tet derved skrevne v kan få med v. Efter v har han „trot at öjne þbd“. Det er åbenbart o, der er blevet til þ, lf til b^o og v̄ til ð.

Hvad der står ud for l. 21 er helt undgået hans opmærksomhed, skönt de to første bogstaver (ga) må kaldes lige så tydelige som det ovenfor skrevne vollf̄: de har endnu fullstændig bevaret den rødbrune farve. Noget mere afbleget er derimod det følgenle q̄; men de to sidste bogstaver (pa) træder atter klarere frem: der har herefter ikke været noget punkt. I hele overskriften nærer vi ikke tvivl om et eneste træk. Det efter vor mening svagest fremtrædende er tegnet for oc mellem þera og h., der for Bugge synes at stå meget tydeligt, men som for os ikke blot viser sig svagt, men også står så højt oppe, at det uden tvivl først er glemt og senere af den gamle skriver tilføjet oppe i linjen, således som vi har søgt at antyde det i vor tekst (γ er tilføjet over linjen væsentlig på samme måde som 56²³; dog løber stregen på dette sted ikke så langt ned i linjen som her). Da Bugge i sine skrevne noter siger: „Efter þa (þera) aldeles sikkert γ i. e. oc“, viser det sig, at hans opfattelse af dette tegn, som efter ham er skrevet regelmæssig i linjen i flugt med de øvrige ord, ikke ganske stemmer med hvad vi læser. Vi må antage, at Bugge har overset den øverste del af γ og nedenfor i flugt med de andre bogstaver har troet at finde en streg (øverste del af hans γ), hvor i virkeligheden intet er skrevet.

Det store begyndelses-A, den største initial i håndskriftet, er rødbrunt i selve bogstavets hovedlinjer; slyngninger og forsiringer er rødbrune og grønne.

—, l. 21—24. De sidste ord i disse linjer er temmelig utydelige: dog giver intet anledning til tvivl.

—, l. 22. boꝛg] herefter en stribe i pergamentet, som i fototypiet får uldseende af bindestrej.

—, l. 23. ibralvndi] skönt der er en lille afstand mellem bra og lvndi, har vi skrevet dem sammen, fordi a-stregen synes at nå hen til l.

—, l. 25. ár-] bindestregen svag, men sikker.

—, l. 26. fimō] over i mulig aksent.

—, l. 29. ey] enden af det orenstående f̄ kan få uldseende af punkt over y.

—, l. 30. meip̄i] over ei et par tilfældige småstriber i pergamentet, ingen aksent.

S. 40, l. 1. gvmnom] herefter en åben ubeskreven plads for et ord på to til tre bogstaver. Mulig har skriveren ikke kunnet læse sin original; men snarere har der vel også i denne været åben plads for det manglende ord (sml. til 52²²⁻²³).

vifi] aksenten temmelig svag.

—, l. 2 gram] det følgende punkt løber sammen med 1-stregen.

—, l. 3. fioll] over 1 næppe aksent. Der er vistnok i steden for o først begyndt på v (som i det foregående fiu11).

ftað] enden af stregen i det ovenstående g løber sammen med toppen af ð.

hätvu] aksentens form usædvanlig: den ser nærmest ud som forkortelsestegnet for er (´), der løber sammen med det ovenstående f (øverste del af det tilsyneladende ´ hører næppe til f).

—, l. 8. lengi] for l først skrevet r, idet skriveren begyndte på det følgende reþ.

Qvado] først skrevet Qvapo, men hovedstaven af þ svagt udraderet og resten ændret til d. Skriveren glente samtidig at rette a til a.

arþ^s] sml. 28¹⁷.

—, l. 9. hvndingf] tegnet ŋ bruges her første gang for det sædvanlige ng.

—, l. 10. hvðlvgr] for l først begyndt på det følgende v.

—, l. 11. micla] efter a en større klat.

—, l. 13. fleit] halen af det ovenstående F løber over fl hen til det foregående punkt.

frþ] oppe i linjen foran f en større, men svagt fremtrædende klat.

—, l. 14. vn-] en streg løber fra nederste ende af venstre n-streg op gennem dette bogstav. Denne streg kan næppe af skriveren være ment som en med n sammenskrævet bindestreg, da der også findes en tydelig bindestreg bag efter n. Snarere er der for n først skrevet 1 med en temmelig lang hale (som f. eks. i ker1 8^s og i tþindi 50¹⁷).

—, l. 17. homom] lille afstand mellem m og ð, vistnok på grund af det ovenstående g, som når ned til sidste m-streg.

—, l. 18. geiro:] over 1 en lille klat.

geflar] i 1 en blækklat.

—, l. 21. aprar] þ udløbet.

—, l. 23. granf] f underprikket som urigtigt. Over a næppe aksent.

hefi] urigtig skrevet to gange.

—, l. 27. um] mærk den usædvanlige u-form med forlængelse, så at det lille u her får væsentlig samme form som det almindelig brugte U; u er uden tvivl fremkommet ved rettelse af et andet bogstav, som efter Bugge i de skrevne noter har været 1. Dette forklarer dog ikke halen i u; skriveren har snarere atter begyndt på det foregående of med o og f sammenslyngede.

—, l. 28. [p̄gnogan] over 1 næppe aksent. I sidste n har første streg en uregelmæssig forlængelse, som sikkert er fremkommen derved, at skriveren først begyndte på et forlænget r.

biopa] over o næppe aksent.

—, l. 29. brandeyio] yi berøres af halen i det ovenstående p.

—, l. 32. beit] t har lighed med c som undertiden; sml. anm. til 28²².

hanf] det ellers næppe forekommende forkortelsestegn (sml. dog anm. til 48²) har vi med stor tvivl opløst således. Det kan sikkert ikke være en variation af forkortelsestegnet for er, så at ordet ikke kan opløses her.

bým] aksenten står mellem v1.

S. 41. På denne side er bogstaverne på mange steder senere opfriskede.

—, l. 1. hæfðvp] over æ et betydningsløst punkt som oftere.

—, l. 2. [vud] med d vel nærmest af hensyn til pladsen (sml. vud i begyndelsen af linjen). Også i lvud1 og hæðbroðð: l. 21 er ð-formerne på grund af pladsen lidt afvigende fra det sædvanlige ð.

c.] efter c en større blækklat, hvori punktet dog tydelig ses.

—, l. 3. ihátynom] over 1 næppe aksent.

—, l. 5. nifingom] for første n synes skriveren først at have begyndt på g.

—, l. 7. vikingar] halen af det ovenstående U løber gennem ik hen til v. geccc] fordoblingspunktet over sidste c urigtigt (sml. 39¹⁹).

—, l. 9. Efter kilr først skrevet fomr, men dette underprikket som urigtigt og senere halvt udraderet.

eþa] over e betydningsløst punkt med nyere blæk (det samme, der er brugt til opfriskning).

—, l. 9—16. mcud1 i l. 9 og de i de følgende linjer til højre derfor stående ord (þing, vild1, þeva., lvud1, knátto, Fra, han) er mer eller mindre udviskede. Dog er intet bogstav tvivlsomt.

—, l. 10. hæfn] først skrevet hravn, men r underprikket og f tilføjet over linjen med nedvisningstegn mellem vn.

—, l. 11. döttur] aksenten temmelig svag.

—, l. 14. en] herefter i margen en tyk streg med nyere blæk.

—, l. 17. þorr] under 2 en større klat.

—, l. 19. 1 iaptan] 1 urigtig skrevet to gange.

—, l. 23. Efter fp næppe bindestreg.

—, l. 25. þinom] over dette orl en stor blækklat, der strækker sig hen til det følgende a.

fógin] aksenten står, vel nærmest af hensyn til pladsen. over g: her kan altså også læses fogin (sml. vil-ia l. 28).

—, l. 28. finfiotla] aksenten temmelig svag.

.q.] sml. 42°.

fca^s] sml. 28¹⁷.

—, l. 30. ätto] aksenten temmelig svag.

faga] først synes skrevet fagar (ar sammenstjygede), som skriveren rettede til fagar, hvor han da glemte at underprykke første del af a (sml. 39°). Der skal altså læses fagv.

—, l. 31. ec] c har en usædvanlig aflang form: der er vistnok først begyndt på et andet bogstav.

varattv] at tilföjet over linjen med nedrivningstegn.

—, l. 32. þv-] bindestregen temmelig svag.

—, l. 33. meyar] under e en betydningsløs prik.

S. 42, l. 1. oll] det er usikkert, om den lange streg over o er en stribe i pergamentet eller aksent over o.

—, l. 2. at] a-formen lidt uheldig (sml. át l. 32).

fregian] under a et betydningsløst punkt.

—, l. 5. Mellem forbergif. og Svein er afstanden lidt større end sædvanlig: sml. dog nedenfor l. 33, hvor forholdet mellem bari. og Heill er ganske lignende. På begge steder har de ovenfor stående bogstaver givet anledning til den større afstand.

—, l. 6. tættvrg] v har som oftere en forlængelse (se f. eks. gvllh 66^t).

—, l. 7. hypia] halen af det ovenstående þ løber gennem h, som derved får udseende af at være mindre end i virkeligheden.

tælo] i t en plet i fototypiet, men ikke i håndskriftet.

—, l. 9. .q.] sml. 41²⁸.

—, l. 12. hemom] forkortelsestegnet for det sidste m usædvanlig kort på grund af pladsen og lidt udlobet.

—, l. 16. qromo] bogstavet over q er snarere o end a: kun er højre streg lidt forlænget (sml. det tydelige o i qromo l. 28 og a i qvap 41^t).

hæþbrodd:] for dette ord har først været skrevet hæþvildr, hvori b blev rettet til h, v til b, il til d og det lille o tilskrevet oppe ved b. Retnelsen begrundes altså også den usædvanlige brug af dd.

—, l. 21. bvm] forkortelsestegnet får på grund af det ovenstående n tilsyneladende en temmelig usædvanlig form (sml. indl.).

- , l. 25. Bioþu] lille afstand mellem o og þ uden grund i pladsen.
- , l. 29. Þýrfr] aksenten temmelig svag.
- , l. 30. Como] sidste o først glemte af skriveren, men derpå tilføjet i marginen med henvisningstegn efter Com.
- , l. 31. guýr] aksenten står over n.
- , l. 32. haþa] over a et betydningsløst punkt som oftere; sml. 4^a.
- , l. 33. af] urigtig gentaget fra slutningen af foregående linje.

S. 43, l. 1. ðavða] med to streger over ð for pynts skyld (sml. 61^a, hvor forholdet dog er noget forskelligt); eller er den nederste mulig ment som aksent over av?

—, l. 3. landa] med d uden særlig grund i pladsen; formen d bruges dog nærlig efter forkortelsestegnet for n (sml. l. 18 lvndi, l. 25 tþinda, 44^a landit. 46² ftendr).

Overskriften ^w ƒ hio:v. ʝ figr med rødbrune bogstaver er endnu ual-
lix

mindelig tydelig (efter x findes intet punkt, men en lille plet i pergamentet).

Det store begyndelses-H er rødbrunt.

—, l. 4. ein] først skræret ex: sidste x-streg brugt til venstre streg i et nyt x, men trærestregen i det første ikke udraderet.

—, l. 6. þriþia] første þ rettet fra v (tænkte skriveren først at skrive in v.?).
h.] over punktet en større klat.

fin] over linjen mellem m et større betydningsløst punkt.

—, l. 7. ftrengt] r skræret med det sædvanlige forkortelsestegn for er (sml. Þýrfr 29²⁷).

—, l. 8. Efter dotter først skræret vena, men ven underprykket som urigtigt.

—, l. 11. .ð.] punktet foran ð temmelig svagt, men sikkert.

—, l. 14. kó] aksenten temmelig svag, men sikker.

—, l. 16. fagði] mulig fagði.

meýna] aksenten temmelig svag.

I marginen længst til højre er ul for denne linje samt for l. 19 og 22 skrævet ƒ. (ƒ) q ɔ: ƒvgl qvab, ul for l. 18 og 20 a. q ɔ: ath qvab.

—, l. 20. hio:vaþr] fejl for hio:varþ.

—, l. 21. mar] over i betydningsløs prik.

—, l. 22. Hoþ] o har næsten samme form som a undertiden; sml. o i Hroþmar 44³.

- , l. 23. gvllyhrndar] i ð en lille plet.
- , l. 28. baþ] b ved rettelse, mulig fra e.
- , l. 31. em] først urigtig skræret ein (på grund af det følgende fax).
- , l. 33. fpoth] på grund af en gammel rift i pergamentet begynder dette ord lidt længere inde i linjen.
- bana] ved toppen af b en hvid plet i pergamentet.
- fighrn] r og især n usædvanlig brede for at udfylde pladsen; med n-formen sml. 31°.

S. 44, l. 2. lic] aksenten temmelig svag, men sikker.

- , l. 3. ngi] g klattet.
- , l. 4. fæcc] fordoblingspunktet er her ualmindelig langagtigt; neden for det findes en lille betydningsløs streg.
- , l. 5. vēnan] aksenten står af hensyn til pladsen over na.
- ålofar] punktet herefter træder svagt frem.
- , l. 6. valkyr] i l en plet.
- , l. 7. em] stregen over ei kan næppe være en tilfældig klat (som den mindre plet under i i det følgende Slþ), men er snarest et urigtig brugt forkortelsestegn for n. Tegnet her ligner i høj grad forkortelsestegnet for n i hvnd 45²².

gæfvghvfl] over a næppe aksent.

- , l. 9. I marginen længst til venstre ud for denne linje ses endnu en ret stav med følgende punkt, lævning af q.: ud for l. 11 ses på samme måde en stav, lævning af q uden følgende punkt.

gialdir] r med det følgende punkt får påfaldende lighed med f.

- , l. 13. Hringr] efter forkortelsestegnet for ri findes en mindre streg, der er opfrisket med nyere blæk, men uden trivl skyldes den gamle skriver selv; sml. anm. til 37^e.

—, l. 14. ogn] n klattet og noget uformeligt.

- hgr] for l først begyndt på et andet bogstav. vistnok: m i det følgende meþ.

 omr] under m en klat.

—, l. 15. naþr] angående r-tegnet sml. 27¹².

- , l. 16. valkyrna] halen af det ovenstående p løber gennem l. Et lille punkt langt oppe over y (lidt til venstre for n i naþr) er tilfældigt.

 lopt] mærk den foroven åbne p-form; bogstavet er uden trivl rettet fra v, idet skriveren først begyndte på lv (en anden skrivemåde for det følg.

lóg), i hvilket han rettede a til o, udslettede forbindelsesstregen i æ og brugte v-stregen til renstre p-stav.

hou] forkortelsestegnet over o i det sidste hou er stærkt udrisket.

—, l. 18. attv] over første t et større punkt, hvis uregelmæssige form gør det rimeligt, at det er en tilfældig klat, næppe et urigtigt tilføjlet fordoblingstegn (fordoblingstegnet over e i fecc l. 4 er langt mere regelmæssigt).

—, l. 20. rapa] det følgende punkt træder temmelig svagt frem.

—, l. 25. Hælg] æ åbent foroven, en form, som også bruges på andre steder.

—, l. 29. kexit] under ex en stor klat.

ex] e åbent som indertiden ellers (sml. også æ l. 25).

—, l. 30. feip] underprikket som urigtigt og senere halvt udraderet.

—, l. 31. knegop] over e en lille skrå streg, som sikkert må være betydningsløs.

q. hrungær.] 5: qvab hrungerþr: q har her stor lighed med g.

—, l. 33. þik] rettet fra þv.

S. 45, l. 6. þv] i Þ en plet.

—, l. 9. På grund af en gammel rift i pergamentet er slutningen af denne linje ubeskreren.

—, l. 10. mildungf] i sidste m-streg en plet.

På grund af riften i pergamentet står det sidste ord i linjen temmelig skævt.

—, l. 13. hreima] for h først skrevet r. Der stod i originalen vistnok reima, som skriveren misforstod og rettede til hreima.

rád] med d uden grund i pladsen.

ef] e viser sig tydeligt under blækklatten.

—, l. 14. knat] enden af det ovenstående f kan få lighed med punkt over t.

mvntv] det sidste v viser sig tydeligt under blækklatten.

—, l. 16. várinf] aksenten temmelig svag, men sikker.

—, l. 17. Mynca] ca næsten helt udraderet.

—, l. 19. En fold i pergamentet strækker sig over begyndelsen af denne linje.

kōmr] over m urigtigt forkortelsestegn for m (næppe, som Bugge mener, for er); altså for kōr (som i l. 17 og 31) eller kōmr (jfr. l. 8).

bot] krollen under o træder temmelig svagt frem.

—, l. 21. erc] e underprikket som urigtigt (for er skræ skriveren først

ee); prikken er tydelig, men løber sammen med forkortelsestegnet for n i det nedenstående hvnd.

—, l. 22. [poll eyio] adskillelsen skyldes måske det ovenstående L.

—, l. 23. [Ψ] det følgende punkt træder temmelig svagt frem.

—, l. 30. [haglj] for haglj i (ved misforståelse af skriveren).

—, l. 31. [letc] det følgende punkt træder svagt frem, især i fototypiet, men er sikkert. (Derimod findes der intet punkt i slutningen af den følgende linje, uagtet fototypiet her måske kunne lede til den formodning).

—, l. 33. [fichgf] g mulig ved rettelse af n.

S. 46, l. 1. [hringerp] under linjen mellem rp et betydningsløst punkt. [hefn] lige foran forkortelsestegnet for ir en betydningsløs prik.

[laga] punktet herefter står nærmere ved det følgende h.

—, l. 2. [hlegghgt] herefter en lille prik, der sikkert er tilfældig, ikke at opfatte som punkt efter ordet.

—, l. 7. [heim] h fremkommet ved rettelse. vistnok af o (det følgende or).

—, l. 8. [kono] n klattet og helt udlobet.

—, l. 9. På grund af den gamle rift i pergamentet er begyndelsen af denne linje ubeskreven, og de første ord i den følgende linje står af samme grund temmelig skært.

—, l. 12. [ftrengdi] halen af det ovenstående h strejfer ft: under f et betydningsløst punkt.

[ejh] over i en betydningsløs prik med nyere blæk.

—, l. 13. [d.] det første punkt træder temmelig svagt frem.

—, l. 16. [ocr] rettet til os ved at skrive s over c og underprikke dette. Prikken får let udseende af at løbe sammen med halen i r, men den skiller sig dog derfra.

—, l. 17. [kerna] angående e-formen sml. 37²².

—, l. 19. [eyrar] herefter (nærmere ved det følgende ord) en lille betydningsløs prik.

—, l. 20. En fold i pergamentet løber over bogstaverne i linjens slutning.

—, l. 21. [göpl] under aksenten ved toppen af p en lille betydningsløs prik med nyere blæk; i fototypiet, men ikke i håndskriftet kan prikken i forbindelse med aksenten få lighed med et omflytningstegn.

—, l. 24. [pa] over a næppe aksent.

—, l. 27. [eitt] over tt en stor klat.

- , l. 28. vollvm] først skrevet vellh.
- , l. 29. Sendi] mærk S-formen, som vistnok er fremkommen ved rettelse af f; sml. 26°.
- , l. 30. brallga] for r vistnok først begyndt på l (den lille streg over r er snarere toppen af et l, end en betydningsløs klat).
- , l. 32. qrapz] z tilføjlet over linjen med nedvisningstegn efter þ.
- , l. 33. Hvarþ] lille afstand mellem H og v (tilfældig? eller fordi originalen virkelig havde afstand mellem H[vat] og varþ?).

S. 47, l. 2. grandj med d uden nogen som helst grund i pladsen: derimod fvud; l. 5.

—, l. 4. Hgill] efter l lille betydningsløs streg (mulig begyndelsen til et bogstav; tænkte skriveren først at skrive Hgill?).

—, l. 10. aþr] angående r-tegnet sml. 27¹².

—, l. 12. veri end; boinn] både i i veri og især n i boinn har fået en usædvanlig form.

—, l. 13. Overskriften ^w valfv̄gom (herefter intet punkt) med rødt blæk (blækkets farve lysere end sædvanlig) viser sig endnu forholdsvis tydelig; det sidste v er temmelig lukket foroven (omtrent som i godvm 29³).

Det store begyndelses-S er rødbrunt med grønne forsivninger (den grønne farve træder dog meget svagt frem).

—, l. 20. Hęmng] angående e-formen sml. 37²³.

var] forkortelsestegnet for ra bruges her og oftere i det følgende for ar i ordet var.

—, l. 23. in] over sidste i et større punkt med nyere blæk.

—, l. 24. hagalf] for h i sidste hagalf først skrevet a (begyndt på det følgende at).

—, l. 25. helga] h synes rettet fra l.

fo:þaz] over f en lille betydningsløs prik som undertiden ellers.

fo:þ] underprikket som urigtigt (gentagelse af det foregående fo:þaz).

—, l. 27. H.] kunde også have været gengivet med lille bogstav.

bhnd; in] under n i bhnd; og over n i in punkter, der vistnok bægge er betydningsløse (over n kunde det dog også være et urigtigt brugt fordoblingstegn; sml. 29¹⁵).

bãlvifi] over første i vistnok aksent.

—, l. 29. byg] det følgende punkt står temmelig langt fra og lidt neden for g.

- , l. 31. er] under e i det sidste er en lille betydningsløs prik.
 —, l. 32. hon] h lidt større end sædvanlig, dog næppe at opfatte som stort bogstav (sml. dog H. i begyndelsen af l. 27).
 fen] under fe en betydningsløs prik.

S. 48. Hele denne side er i høj grad mørknet og betydelig afbleget.

- , l. 1. hefir] forkortelsestegnet for ir svagt.
 —, l. 2. hann] forkortelsestegnet for ann synes at have væsentlig samme form som i hauf(?) 40²²: men det er des værre her noget uklart.
 —, l. 4. þar] for þ synes først begyndt på et andet bogstav; over r betydningsløst punkt (der har vel ikke her først været skrevet rat?).
 figrn] aksenten temmelig svag, men sikker.

—, l. 5. þvalkyria] þ synes ikke helt fuldført i histaren og står så nær ved v, at det sikkert af skriveren selv er betegnet som urigtigt (uden at han har uset det for nødvendigt at underprikke det), så at der skal læses var (ikke varþ) valkyria.

—, l. 7. vágom] aksenten temmelig svag, men sikker. Også forkortelsestegnet over o er lidt svagt, men dog fuldkommen tydeligt i håndskriftet.

—, l. 9. ihles] over e mulig aksent.

—, l. 12. hialmom] aksenten temmelig svag, men sikker.

—, l. 17. Ud for denne linje og for l. 23 er der i margen til venstre skrevet et stort NB med nyere hånd.

—, l. 21. Leit] ikke Løit: i tilskrevet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 24. átti] aksent over a, ikke forlængelse af det ovenstående r.

—, l. 25. gvdömdir] med d, uagtet pladsen her meget godt tillod ð: sml. det følgende Harþbrodr.

—, l. 29. eyiglf] g urigtigt for o.

—, l. 31. hanom] for første hanom først skrevet hauf, men f rettet til ð.

—, l. 33. oc] forkortelsestegnet for oc i linjens slutning temmelig svagt. Er det måske forsætlig søgt udvasket? (det gentages urigtigt i den følgende linje).

S. 49, l. 1—2. Mærk u for det sædvanlige v i hugr, hug, auufi (sml. fiotur 50^{16, 19}).

—, l. 1. fýrk] både punkt og aksent sikre: forlængelsen i y temmelig svag. léz] aksenten svag, men sikker.

—, l. 4. reiþi] r og til dels e beskadiget.

ƒæðvr] að på usædvanlig måde forbundne ved en lille streg.

Na] a lidt utydeligt på grund af pergamentets mørke farve; det samme gælder l sidst i l. 5.

—, l. 5. hægn] for a først skrevet i.

mer] først skrevet ml, idet skriveren tænkte på hægni mælt; men l udraderet og forkortelsestegnet for er skrevet over m.

—, l. 7. vng] for g først skrevet ð: rettet uden at øverste streg i ð blev udslettet.

fiame] næppe aksent over m.

—, l. 9. Under de sidste ord med nyere hånd en stor streg, der fortættes ud i margen, hvor den får form af et kors.

—, l. 10. þeir] þ lidt større end sædvanlig, men næppe at opfatte som stort bogstav. Det samme gælder h i hann l. 25 og isar l. 31.

valkyrio:] mellem lk en stor klat med nyere blæk.

—, l. 11. kendo] over o en tyk streg med nyere blæk; ligeså over f i volfvngar l. 14.

þeir] i þ i første þeir en klat og efter r et betydningsløst punkt.

—, l. 13. aheft] ved toppen af h en klat med nyere blæk.

hæfna] over første n en tyk streg med nyere blæk, som i fototypiet kan give det udseende af, at n var rettet til ð.

—, l. 14. gvðmænd:] strengen gennem ð svag, men sikker.

—, l. 15. I det lille rum mellem qvþo. og Hver findes lige under g i det ovenstående feglom tre temmelig svagt fremtrædende, men sikre punkter (:.), der uden tvivl er brugte som en art anførselstegn for det vers, der anføres af Helgakvæða. Sml. hermed brugen af ... som anførselstegn 57¹¹.

—, l. 16. Sinþioth] for t først skrevet l.

svaraþ] under v en større klat: f rettet fra forkortelsestegnet for oc, idet skriveren først opfattede det foregående f, som svarað. Disse forskellige fejl bevirkede, at han også glemte er efter det følgende oc.

—, l. 17. Gvðmænd:] under m en lille streg og over sidste ð en prik, lægge med nyere blæk ligesom den fine streg mellem he i det følgende heim.

heim. með] over punktet, der står midt imellem ordene som oftere (se f. eks. fyrr. her. Como l. 18), findes en større mørk plet i pergamentet, der kan få påfaldende lighed med et udraderet bogstav.

—, l. 18. hægn] over i en større klat.

—, l. 19. orofla] den usædvanlige form af ft er foranlediget af det ovenstående þ.

—, l. 20. gr[ɪ] viser sig lidt mere uklart i fototypiet end i håndskriftet; p er ikke, som det kunde synes, rettet fra ð.

—, l. 21. hæðbroð] her er d ikke fremkaldt af pladsen.

—, l. 25. ge[r]p] f rettet fra t: stregen over f synes at vise, at der, således som også Bugge formoder (s. 196), først har været skrevet ge[r] o: getit.

—, l. 29. hæf[r]p] sidste streg i v har en enestående forlængelse, fordi skriveren først begynte på hæf.

—, l. 32. figr[ɪn] aksenten temmelig svag, men sikker.

ver[r]p] i lidt beskudiget i fototypiet.

—, l. 33. knæt] efter a ses intet spor af radering, og også halen i a taler imod, at et c her er udraderet.

i] aksenten temmelig svag, men sikker.

—, l. 34. De to ord i denne linje træder temmelig svagt frem.

S. 50, l. 1. gram.] skrevet grām., idet forkortelsestegnet for ra urigtig er brugt i stedet for tegnet for n (sml. l. 11.).

—, l. 2. fyr[r] over forkortelsestegnet for ir en betydningsløs prik.

broðd] bægge d'er har her formen d; ligeså det enkelte d i hæðbroðr l. 3, hvorimod der i samme ord l. 6 skrives ðð, fordi ro her ikke er udtrykt ved forkortning (sml. også t[r]pnd l. 17).

—, l. 3. ver[r]p] det forlængede v har her en sjældnere form.

vikinga] over g et par klatter.

—, l. 6. mal] mellem a og l en større afstand. Skriveren har først skrevet ma med den lille forlængelse af a, som det ofte har i slutningen af et ord. Han rettede imidlertid sin fejl ved at tilføje l: men herefter skrev han urigtig ec hæð broððr i stedet for er hæð broðði, da han oprindeligt havde tænkt at skrive ma ec hæð broððr.

—, l. 7. gvðmvndr] for sidste ð begyndte skriveren først på det forlængede r, som han rettede til ð efter at have skrevet første streg af r, hvis nederste del han ikke udslettede.

—, l. 8. brattar] over det sammenslyngede tt er urigtig sat fordoblings-tegn som undertiden ellers (sml. 27²⁹).

—, l. 10. glaða] for g begyndte skriveren vist først på h (fra det foregående heyia). Derimod har han næppe først skrevet b, som Bugge antager.

—, l. 13. figrvnar] i sidste r en lille plet.

—, l. 15. gréif] fejlskrift for geirf. Hertil sigter vel det NB, som i

nyere tid er tilskrevet i marginen (af den samme, der også s. 48 to gange har skrevet NB).

—, l. 22. Scriptat] andet i tilskrevet over linjen med nedvisningstegn; ligeså i Bittia l. 24.

—, l. 24. fīand:] over i ingen aksent.

—, l. 27. ahrþvum] o er her undtagelsesvis forsynet med en krolle både foroven og forneden.

[þryngir] for det forlængede r først skrevet et andet bogstav, uden tvivl det følgende y, således som det nederste ikke udraderede stykke af bistaven synes at vise. Derved er det forlængede r kommet til at stå inde i ordet mellem py, hvor skriveren ellers næppe ville have valgt denne form.

—, l. 30—32. I slutningen af disse linjer er skriften noget udløben, vistnok som følge af pergamentets beskaffenhed.

S. 51, l. 1. rētr] fejlskrift for nētr.

hfi] over sidste i er pergamentet lidt beskudiget, så at det i fototypiet kan få udseende af, at her først var skrevet hfi.

—, l. 2. þing] oprindeligt skrevet Ƿ ɔ: fjr; f af skriveren rettet til þ, men forkortelsestegnet for yr ikke udslettet.

—, l. 6. ferr-] bindestregen sikker, men urigtig.

—, l. 7. gloa] for o først skrevet a (næppe e), der blev rettet til o ved at lukke den venstre side.

—, l. 10. Mellem gęta og fvinom står oppe i linjen tegnet ɔ, der henviser til det i marginen tilskrerverne ge[fa bortskaarne], som skal indsættes her. Ganske enestående er det glemte ord omsluttet af en dobbelt ramme, der sikkert skyldes den gamle skriver selv.

—, l. 11. AAmbót] det sammenslyngede AA er her brugt som pynt for det enkelte A, der bruges i samme ord l. 13.

aptan] over første a et betydningsløst punkt.

—, l. 12. oc fa at] urigtig skrevet to gange; på første sted senere halvt udraderet, men næppe underprykket af skriveren selv.

—, l. 14. yðra] over r findes et par fine betydningsløse småstreg, af hvilke den øverste løber hen imod ð, men ikke kan være streg i ð.

—, l. 15. þat] mellem þ og det nedenstående o en klat.

—, l. 20. til] skrevet over linjen, vistnok uden nedvisningstegn.

fegin] punktet herefter står temmelig langt nede (på grund af de lange bogstaver, imellem hvilke det er anbragt).

—, l. 21. frekr] *fejlskrift for frekr.*

—, l. 22. kysa] *over s urigtig fordoblingspunkt som undertiden ellers.*

—, l. 27. græmmom] *for andet m synes først begyndt på et andet bogstav. tarom] over t er en lille betydningsløs prik.*

fvdørn] strejen gennem ø viser sig tydeligere i håndskriftet end i fototypiet.

—, l. 28. felt] *fejlskrift for fe^ltr eller fell (t fremkaldt af de mange t'er på dette sted, eller fejllæsning af originalen).*

—, l. 29. dýrar] *under ý en lille betydningsløs prik.*

veigar] e tilskrevet over linjen med svagt fremtrædende nedvisningstegn.

—, l. 30. mvnar] *under v en lille tilfældig streg, som forbinder det med det nedenstående b.*

S. 52, l. 2. *ıfapmı] over første ı en lille betydningsløs prik.*

—, l. 3. myndac] *c næsten udraderet.*

—, l. 4. hæгна] *over a mulig aksent.*

—, l. 13. drag . . . verða] *halerne af de ovenstående þ'er løber gennem d i disse ord.*

—, l. 14. æflgan] *urigtig for æflgarı: n har her virkelig lighed med ri (jfr. gannra 37¹² og dýnfara 39²).*

a] tilføjlet over linjen med dobbelt nedvisningstegn, af hvilke dog kun det første skyldes den gamle skriver. Også efter det følgende nottom findes et nedvisningstegn, der senere er tilføjlet.

dólgmer] aksenten over o temmelig svag, men fuldkommen sikker. Mellem dólg og mer er en lille afstand. Tegnet over g, der åbenbart skal være forkortelse for ar, må både efter sin form og blækkets farve være tilføjlet af en senere hånd, uden tvivl den samme, der har skrevet nedvisningstegnet efter nottom og det mindre nedvisningstegn under a. Var det måske meningen, at vedkommende vilde læse: allir dæþır dólgar a nottom?

—, l. 17. callat] *mærk forkortelsestegnet for at.*

—, l. 19. *Overskriften ^{ıv} þ dæþa fınþotla (herefter intet punkt) med rødbrunt blæk er endnu forholdsvis tydelig.*

—, l. 20. *Det store begyndelses-S er rødbrunt med grønne forsiringer.*

—, l. 21. hamvudır] *først skrevet hamdır, som den gamle skriver rettede ved at tilføje forkortelsestegnet for vn over m: men han glemte at underprøkke ı Oppe ved d findes et betydningsløst punkt som undertiden ellers.*

coa] skrevet *oa*, en forkortelse, som ellers ikke forekommer.

—, l. 22—23. Åben plads for *narnet*, som vel også har manglet i originalen, da det næppe er sandsynligt, at det på begge steder var skrevet så utydeligt, at den gamle skriver ikke kunde læse det.

—, l. 27. *fuþrotla*] strengen over *ƿ*, der her nærmest har form af aksent, betegner ligesom den vandrette streg l. 22 forkortelsen.

—, l. 30. *vtan*] aksenten temmelig svag.

S. 53, l. 3. *fia*] a tilskrevet over linjen med usædvanlig stort nedvisningstegn.

—, l. 6. *oƿ*] over *ƿ* en betydningsløs lille plet.

—, l. 7. *batris*] forkortelsestegnet for *ri* løber sammen med det ovenstående *ƿ*.

karlunn] kunde også opløses *karl* (se l. 8); men sml. *iarlunn* 43¹².

ix á] urigtigt for *ixā* *o*: *ixan* (sml. 21²⁵): her uden tvivl ved ligefrem misforståelse af skriveren.

—, l. 11. *Sigmund*] halen af det ovenstående *þ* løber gennem ig hen til *S*.

—, l. 13. *hialprecf*] for *l* først begyndt på *ƿ* (med forholdsvis kort streg som oftere; se f. eks. 13²).

—, l. 16. *fram*] skriveren begyndte først på det følgende *gá* *fgaftan*, hvoraf han skrev *gá*, i hvilket han rettede *g* til *ƿ*, der på grund af raderingen er løbet noget ud; krøllen i *a* blev udraderet og horedstregen benyttet til den første, *v*-stregen til den anden *m*-streg. Af aksenten over *æ* ses endnu øverste del.

Efter *ka*, findes en lille åben plads, hvor intet er skrevet: men *G* i begyndelsen af næste linje er større end de sædvanlige initialer i margen (dog med sort blæk: de kalligrafiske forsiringer er nu meget utydelige). Som meget andet på denne side er *G* senere opfrisket, især til venstre, hvor det nu er meget sort. Ved *G*-formen antydes altså begyndelsen af et nyt kapitel, og man kunde derfor formode, at der efter kongens oprindelig med det sædvanlige rødbrune blæk havde været skrevet et nu fuldstændig afbleget *cap.* eller *cap̄*. Da der intet som helst spor af skrift er lævnet, må en sådan formodning dog kaldes højst usandsynlig.

—, l. 22. *þegnom*] halen af det ovenstående *ƿ* løber gennem forkortelsestegnet ned til toppen af *o*. Med hensyn til det usædvanlig lange forkortelsestegn sml. f. eks. 54³ *þinom*.

konvngr] herefter en tilfældig klut.

—, l. 23. malf] under lf en stor klat.

—, l. 24. okvniqr] over i næppe aksent.
ec] e åbent som undertiden ellers.

—, l. 25. geiti] først skrevet gripi: r rettet til e og p (med bortradering af lidt af bistaven og nederste del) til t.

—, l. 27. Før fegia først urigtig skrevet spyria (fra l. 25), men underprykket af den gamle skriver og senere udraderet. Dog følges endnu alle træk, og de to punkter under f og a er uberørte af raderingen (f har her haft samme form som i det følgende fegia, ikke som i spyria l. 25).

—, l. 31. fvnðvz] det følgende punkt svagt fremtrædende.

—, l. 32. figrrþi] under sidste i et temmelig svagt, betydningsløst punkt.

—, l. 34. alht] foroveu ved a en hage; har skriveren måske først villet begynde på et andet bogstav?

ioþom] i-formen er usædvanlig.

—, l. 35. fpaer] øverste del af a noget udrisket.

S. 54, l. 1. Segðv] S er lidt federe end de sædvanlige initialer, men ikke særlig fremtrædende.

—, l. 2. hvat] i det overskrevne a en lille plet.

—, l. 5. hořfcliga] halen af det ovenstående f løber gennem l.

—, l. 6. ferþv] over e næppe aksent; således også Bugge i sine skrevne noter.

—, l. 9. gm] i i en lille plet.

—, l. 16. ri-] bindestregen svag, men sikker.

—, l. 20. vilðo] først skræret feyldo: fe underprykkede og i tilføjet over liujen, men y bevaret uforandret i betydning v.

—, l. 25. visac] over a en klat. Den lille prik efter ordet vistnok tilfældig, næppe punkt.

—, l. 26. langt] underprykket som urigtigt.

—, l. 28. emca] ca næsten helt udraderede.

—, l. 29. þatz] for z først skrevet t.

—, l. 30. ofan] først skrevet neþan: n temmelig uheldig ændret til o, e til f og þ underprykket.

—, l. 31. leyna] på højre side af a en klat, ikke æ som f, eks. 44²⁵.

sér] det urigtige r senere halvt udraderet; næppe underprykket af den gamle skriver.

—, l. 32. Era] a senere næsten helt udraderet, hvorved også r er blevet lidt beskudiget.

—, l. 33. vppu] senere opfrisket.

nað] det ovenstående þ løber sammen med ð, der i øvrigt er ganske regelmæssigt (det er som oftere forsynet med en lille streg foroven).

S. 55, l. 1. nafn] over f et betydningsløst punkt.

Verft] over ft to betydningsløse små prikker.

—, l. 2. fogóro] lille afstand mellem fo og góro (sml. 56²).

—, l. 6. at] urigtig gentaget fra slutningen af foregående linje.

þigja] rettet fra fogja ved at underprikke fe og skrive þi ovenover.

—, l. 7. honðvm] først skrevet hendi.

—, l. 8. ðottur] halen af det ovenstående F løber gennem ð.

—, l. 9. heim^s] sml. 28¹⁷.

—, l. 15. vina] over første n-streg et betydningsløst punkt, hvorigennem aksenten løber.

—, l. 18. þottomc] det sidste o får på grund af forbindelsen med det foregående t lighed med v; men det er i virkeligheden ganske samme o-form som i fægro l. 14 og i þicromc 57²¹.

—, l. 20. Mvu] efter v en betydningsløs prik.

—, l. 23. véla] over v lige til venstre for aksenten en betydningsløs prik.

—, l. 25. godlga] over o ingen aksent.

—, l. 27—31. På grund af en gammel sammensyet rift i pergamentet er disse linjer ikke fuldt beskrevne; men her mangler intet. I hele hjørnet til højre træder skriften svagere frem i fototypiet end i håndskriftet.

S. 56, l. 2. fogoro] lille afstand mellem fo og goro (sml. 55²).

—, l. 3. þv] þ lidt større end sædvanlig; det samme gælder h i hann l. 35.

—, l. 7. hvarr] således må forkortningen opløses ifølge sammenhængen, ikke hverr.

fma] det følgende punkt svagt, men sikkert.

męk] for k først begyndt på et forlænget r.

—, l. 8. brvþr] for br først skrevet m (fra det følgende mer; eller tænkte skriveren på męr?).

—, l. 10. grþir] punktet herefter løber sammen med spidsen af det nedenstående þ.

—, l. 13. efnðom] punktet herefter temmelig svagt.

—, l. 17. lof] herefter en plet i fototypiet, men ikke i håndskriftet.

—, l. 21. gvthomr] h er forsynet med en temmelig stor hage som undertiden ellers; men den er her anbragt usædvanlig langt nede.

aF] under f en ganske lille tilfældig prik.

—, l. 22. egiar] krøllen under e temmelig svag.

gvðrvno] har skriveren først skrevet gvðrvn og derpå tilføjet o?

—, l. 23. or] forkortelsestegnet for dette ord tilføjet over linjen uden nedrisningstegn.

—, l. 24. [cal] herefter en betydningsløs lille prik.

—, l. 28—32. Disse linjer er på grund af den gamle sammensyede rift i pergamentet ikke fuldt beskrevne; men her mangler intet. Skriften træder især lige ved sammensyningen svagere frem i fototypiet end i håndskriftet.

—, l. 29. Overskriften er så godt som fuldstændig afbleget; kun enkelte hvide striber ses endnu som lævning af de oprindelige rødbrune bogstaver. Bugge har troet at kunne læse r som det andet bogstav, og det synes os også endnu nogenlunde tydeligt, hvad der dog er begrundet i senere opfriskning af dette bogstav. Vi har til enkelte tider i heldig belysning ment i de lævnede træk at kunne følge fra figv . . . o: fra figvrþi (fuldt ulskrevet eller forkortet?): men det hele er så utydeligt, at vi i vor tekst har måttet betegne denne overskrift som ulæselig. Vi er dog fuldt overtjydede om, at de lævnede træk ikke på nogen måde tillader at læse ^vf regin, reginf mal eller lignende.

—, l. 30. Det store begyndelses-S er grønt med svagt fremtrædende rødbrune forsvinger.

Sigvrðr] krøllen ved ð er sikker, men særlig i fototypiet uklar på grund af den gamle sammensyning. Det samme gælder sidste c i det følgende gecc.

—, l. 33. vitr] under v en større plet.

S. 57. Til højre er pergamentet stærkt mørknet og skriften noget afbleget.

—, l. 1. bvrðom] mærk ð med en lille streg ved toppen nedad som nogle gange ellers (ligeså i det følgende hæfðo og ð i arðaga l. 15). I det følgende oðin går stregen til den modsatte side (opad) og har ganske samme form som h-stregen i hönrr. I andvari l. 2 går stregen i ð til begge sider (ligeså i ð i fæðvr 58²⁷ og i góð 59⁴). I orða l. 18 er toppen af ð og krøllen tilsyneladende næsten sammenslyngede.

[ipem] forkortelsestegnet svagt, men sikkert.

—, l. 6. af] rettet fra at.

—, l. 7. þa] þ lidt større end sædvanlig; ligeså h i hann l. 10.

—, l. 8. lafn] punktet herefter står usædvanlig højt oppe.

—, l. 11. inetit] eller méitit; aksenten står over n.

loki] tegnet ... herefter træder lidt svagt frem, men er fuldkommen sikkert: sml. de tre punkter, der bruges som anførselstegn 49^{rs}.

—, l. 15. iardaga] lille afstand mellem det forholdsvis store i og arðaga.

—, l. 18. oðað] under a betydningsløst punkt. Gennem dette og de følgende ord går en fold i pergamentet.

—, l. 19. reitt] krøllen under e lidt svag, men sikker; således også Bugge i de skræne noter.

—, l. 20. dvergrin] mærk formen d i ordets begyndelse.

—, l. 21—22. þat verða] både bogstaver og retskrivning viser, at denne linje er skreven med en anden (yngre og mere uøvet) hånd end hele det øvrige håndskrift. Ved et løseligt blik på håndskriftet viser forskellen mellem denne linje og den øvrige skrift sig dog ikke så stor, som når man fæster opmærksomheden på hvert enkelt bogstav, der også først ved nærmere betragtning viser væsentlig forskel fra de ellers brugte. Dette har vi så vidt muligt søgt at efterligne i vor tekst ved valget af de bogstaver, hvormed denne linje er gengivet. Den gamle skriver har her som på et par andre steder uden tvivl i tilslutning til sin original efterladt en åben plads for den manglende linje, som da senere (men i gammel tid) er bleven udfyldt af en anden. Også Bugge har i sine skræne noter bemærket uoverensstemmelsen mellem bogstavformerne i denne linje og den øvrige skrift.

—, l. 21. brærum] bræ utydeligt, særlig r; men intet bogstav vækker tvivl.

—, l. 22. tvem] v får i forbindelse med det foregående t let uldseende af æ. Hvad der dog er rent tilfældigt.

—, l. 26. það] under ð en betydningsløs prik.

nát] aksenten står over n.

—, l. 28. yccar] y i lidt afstand fra de følgende bogstaver uden grund i pladsen.

—, l. 30. ef] først skrevet (det følgende) ec; c rettet til f.

—, l. 31. þat] det andet þat ligner ganske þer (se f. eks. 60^s); men det er naturligvis en ren tilfældighed, at den lille krølle ikke løber helt ind

i þ (sml. de forskellige former for þat l. 25, 28 og begyndelsen af 31; þat i l. 19 får også stor lighed med þer i l. 27).

vita] a rettet. ristnok fru v.

—, l. 33. gvll] over v en klat.

—, l. 34. þin] over i næppe aksent.

ecki] lidt khulret på grund af senere opfriskning: under ordet en lang blækklat.

heþan] tegnet herefter har samme form som ved slutningen af l. 11; men det er her på grund af pladsen meget stort og stærkt fremtrædende.

S. 58, l. 3. fmar] herefter to punkter, det første lige i r-stregen, derfor det andet måske tilføjet for tydeligheds skyld; sml. dog 60°.

—, l. 5. msi] over s urigtig fordoblingspunkt som undertiden ellers (sml. kysa 51²²).

—, l. 11. arf] under nederste bistreg i f en betydningsløs prik.

—, l. 12. heft] halen af det ovenstående q strejfer f og løber gennem he.

—, l. 14. is] i opfrisket og derfor udløbet.

—, l. 15. von] herefter et punkt med ydere blæk.

—, l. 18. lónð] aksenten temmelig svag.

—, l. 19. figvrð] krøllen i det ovenstående o strejfer toppen af ð.

átti] aksentens længde er her enestående, men stregen kan ikke have anden betydning. At skriveren her har anbragt en aksent af denne længde, er i og for sig heller ikke mere påfaldende end det ð, han har skrevet l. 23 i egiaði.

—, l. 20. gerð] halen af det ovenstående H løber gennem ð.

—, l. 21. fvøþ] forkortelsestegnet riser sig svagere i fototypiet end i håndskriftet.

inn] eller in.

—, l. 24. mvno] højt oppe over n en betydningsløs prik.

þr] forkortelsestegnet for ei glemt.

—, l. 25. fymodo] for f ristnok først begyndt på t (tænkte skriveren måske på týna?).

—, l. 28. Hverir] for Hverir (sml. skrivemåden hverr 6° for hverr).

—, l. 33. gladdæ] først skrevet gladdac; sidste a underprikket og c rettet (ikke ganske heldig) til e (sml. Bugge i Ark. f. nord. filol. II, s. 121—22).

S. 59, l. 1. þicia] punktet herefter lyst og temmelig svagt. Det samme gælder punktet efter hrafn l. 5 og til dels efter mána l. 9.

- , l. 2. Segðu] eg udløbne.
- , l. 3—7. En stor plet i pergamentet, som dog ikke har beskadiget bogstaverne.
- , l. 4. góð] ð som oftere forsynet med en streg ved toppen. Aksenten løber op i hæzt (sml. fær 58³⁴).
- , l. 7. þriþia] for første þ ristnok først begyndt på v (ligesom 43⁶).
af] herefter først skrevet við (þ af samme form som i þa l. 8 og især i første þic l. 34), men af den gamle skriver underprikket og senere ubraderet.
- , l. 9. igogn] for sidste g først begyndt på n som oftere (sml. 14²²).
mána] det herefter følgende punkt får let udseende af at løbe sammen med forkortelsestegnet i det nedenfor stående þat.
- , l. 10. fþ] krøllen under o løber sammen med krøllen i det nedenstående ð.
- , l. 13. kóm:] i o en lille plet.
- , l. 14. Foran Sigvrð: er med rødbrunt blæk skrevet caþ., der er stærkt afbleget, men fuldkommen sikkert. Svagest træder forkortelsestegnet over p frem.
- , l. 16. ong:] skriveren har vist ment ong: (se indledn.).
frem] herefter næppe bindestreg.
- , l. 17. rýði] prikken over y temmelig svag.
- , l. 19. heidi] krøllen i ð af hensyn til det ovenstående g anbragt usædvanlig langt nede.
fkreiþ] træder svagere frem i fototypiet end i håndskriftet.
- , l. 20. mucla] næppe aksent over i.
Es] herefter en lille betydningsløs prik.
- , l. 24. Overskriften ^wf ðarþa fapm^s med rødbrunt blæk er stærkt afbleget, men fuldkommen sikker. Medens ^wf ðarþa fa endnu har bevaret bogstavernes rødbrune farve, er den i fm^s bleven næsten fuldstændig hvid; men alle træk kan endnu tydelig følges også i disse bogstaver.
- , l. 25. Det store begyndelses-S er rødbrunt.
fveixivm] pladsen og x i fveini synes at vise, at i senere af den gamle skriver er tilføjet mellem fveix og vm (sml. yuþifmota 5^t og iotynom 13²).
- , l. 26. ftondomc] med d uden grund i pladsen.
- , l. 29. vaði] mærk i-formen med den lille streg, der dog ikke ganske svarer til den streg, som undertiden føjes til andre bogstaver (særlig l. h og þ).
ham] h lidt større end sædvanlig.

—, l. 31. áttað] aksenten temmelig svag.

—, l. 33. okvniç] mellem o og det følgende bogstav en lille afstand som oftere.

S. 60, l. 1. mino] o har her som oftere en lille hage forneden og får derved lighed med a.

—, l. 3. hváffi] herefter først skrevet hvgr, men af skriveren underprikket som urigtigt og senere halvt udraderet.

—, l. 4. eF] over F i første eF en plet.

þino] o-formen er her usædvanlig kantet.

—, l. 5. eę] sidste e rettet fra c i steden for at underprikke dette bogstav; derved er den enestående skrivemåde eę for e fremkommen.

—, l. 7. mvnom. eigi] om. eigi stærkt udlobet. I de nedenstående linjer er de tilsvarende bogstaver lidt udviskede.

—, l. 8. hþi] herefter to punkter (sml. 58³).

—, l. 10. raðafvill] en lille afstand mellem raða og fvill, som dog er forbundne ved halen i a. Det meningsløse ord er fremkommet ved et temmelig uheldigt forsøg af skriveren på at rette vill til fcal. Han skrev først raða vill; men da han så, at vill var urigtigt for fcal, rettede han dette ved at skrive f foran v (både f-formen og forbindelsen med det foregående raða viser, at det er senere tilføjet; sml. mal 50⁶); det sidste l bevaredes, og vil forsøgtes ved svag udradering og lidt ændring rettet til ca: det tilsigtede c følges ret tydelig i v, og il ændredes til a, idet øverste del af l svagt bortraderedes (herved er også den øverste top af det følgende l bleven en smule beskadiget), og en tværstreg skrives mellem i og nederste del af l. (Derimod kan vill ikke, hvad man måske kunde være tilbøjelig til at antage, være fremkommet ved rettelse af et oprindeligt fcal). Der er således ingen tvivl om, at den gamle skriver her har tilsigtet raða fcal; men rettelsen viser sig så svagt, at vi i vor tekst har ment at måtte beholde det tilsyneladende klare raðafvill. Det er dog sandsynligt, at rettelsen raðafcal for den gamle skriver har vist sig langt tydeligere end nu, idet de udraderede træk uden tvivl senere atter er trådt klarere frem, medens det af vil rettede ca er meget afbleget. Rimeligvis skyldes det den her foretagne rettelse, at bogstaverne ikke blot i fvill, men også i de oven- og nedenstående ord er noget udviskede.

—, l. 12. ivinði] lille afstand mellem i og vinði.

—, l. 14. næðgænglar] ð først glemt, men af den gamle skriver tilføjet i g, med hvilket det er så smukt sammenslynget, at man endogså kunde

fristes til at antage, at sammenslyngningen af de to tegn fra begyndelsen af har været tilsigtet, så at her i virkeligheden ikke er nogen skrivefejl.

—, l. 15. I marginen længst til venstre lidt neden for denne linje ses endnu en svag, men sikker lævning af hovedstaven i q, som derimod er helt bortskåret ud for de foregående linjer. Hele q er bevaret ud for l. 17, mellem l. 18 og 19 (hørende til l. 18), 20 og 21 (hørende til l. 21), ud for l. 22 (hørende til l. 23), mellem l. 23 og 24 (hørende til l. 24) og ud for l. 25 (hørende til l. 26); mellem l. 26 og 27 (hørende til l. 27) er atter kun en del af q bevaret, medens det til l. 29 svarende helt er bortskåret. De nævnte q'er er lævning af q(vap) med foregående f. (faþnir; mellem l. 15—16, 18—19, ud for l. 22 og 25) og f. (figvrþr; ud for l. 17, mellem l. 20—21, 23—24 og 26—27); mellem l. 20 og 21 er ikke blot q, men også punktet efter det foregående bogstav (f) lævnet. Vi har i vor tekst søgt at stille q på de samme steder som i håndskriftet, hvor det som bemærket i reglen er sat for langt op eller ned, hvad der også ellers jævnlig er tilfældet med de i marginen anførte personnavne.

—, l. 16. ðvalns] det herefter følgende punkt træder lidt svagt frem og får lighed med en lille streg.

—, l. 17. huo:legi] under : en større klat med nyere blæk.

—, l. 18. ęfir] dette højst uheldig skrevne ord, hvori alle bogstavformer afviger fra de almindelig brugte, er fremkommet ved en dobbelt rettelse. Først begyndte den gamle skriver nemlig ved en reminiscents fra Vafþrúðnismál v. 17 og 18 (fvrtt oc m fvafo goð, 15⁴⁻⁵) i steden for ęfir på ordene ȝ m. Han rettede imidlertid straks forkortelsestegnet for oc, der urigtig var gentaget fra forrige linje, til ı og skrev så m f, hvorpå han opdagede sin fejl og atter rettede disse bogstaver til ęfir ved at bruge (det af ȝ rettede) ı og første n-streg til det meget uformelige ę, anden n-streg til f og f til r, foran hvilket han indsatte det lille, temmelig uformelige ı.

.h.] det første punkt lidt svagt fremtrædende.

—, l. 21. hvgðomccc] ec næsten helt udraderet; for o først skrevet a (hvgðac).

állom] aksenten temmelig svag.

—, l. 22. finr] punktet herefter lille og mulig tilfældigt.

—, l. 27. þer.] forkortelse for þerr, der i l. 9 skrives þr (þ, som bruges her, er ellers den regelmæssige forkortning for þat).

S. 61, l. 1. bloð] ikke blóð: strejen ved enden af ð hører til dette bogstav, men er ikke aksent.

- nv] over forreste n-streg i det første nv en betydningsløs lille streg.
- , l. 6. þexv] r rettet fra et andet bogstav. vistnok l.
bröðv] halen af det ovenstående G løber gennem øverste del af ð.
- , l. 8. frýðir] betydningsløst punkt over linjen mellem fr.
- , l. 12. I margen længst til højre lidt nede for denne linje ses endnu et f, mellem l. 14 og 15 (hørende til l. 14) største delen af et r og mellem l. 16 og 17 (hørende til l. 16) et f med følgende punkt, lævning af f. (figvrþr) q og r. (REGIN: sml. l. 9) q, som derimod er helt bortskårne ud for de foregående linjer.
- , l. 18. vega] g udløbet. Den tilsyneladende streg over a er en plet i pergamentet.
- , l. 19. hařaz] toppen af S-stregen i det nedenstående Sigvrð: kan få udseende af punkt efter dette ord.
- , l. 20. Mellem com. og Sigvrð: er et lille åbent rum, hvor det mulig har været hensigten at skrive cap. med rødbrune bogstaver ganske som 59¹⁴. Der er dog her intet som helst spor af skrift. S i Sigvrð: har på begge steder ganske samme form (fjedere og derved mere fremhævet end de sædvanlige store begyndelsesbogstaver).
- , l. 22. feyndiþ] ð underprikket som urigtigt.
- , l. 26. řpacr] under linjen mellem ac et betydningsløst punkt.
- , l. 27. Ud for denne linje står i margen til højre II o: aNVR (igða qvab); ligeledes ud for l. 29 III og ud for l. 31 IIII. Derimod mangler v ud for sidste linje (uden tvivl bortskåret) og ligeledes VI og VII på næste side ud for l. 2 og 4 (ligeledes bortskårne?).
- , l. 28. þax] þ udløbet.
- , l. 32. ráþ] aksenten berører de to ovenfor stående þ'er i řolþ þvi.

S. 62, l. 3. heřr] krøllen under e kan få udseende af aksent over det nedenstående hrím.

- , l. 6. feyh] l forsynet med en lille streg (sml. b i broþr l. 7), der kan få lighed med en aksent over l.
ban] over n en lille betydningsløs prik.
- , l. 7. bralliga] over første l et betydningsløst punkt.
- , l. 8. řařmf] herefter en betydningsløs lille prik.
hiarta] under sidste a en klat.
- , l. 10. řegrř] for g først begyndt på et andet bogstav. snarest r.
Foran ordet en lille betydningsløs prik.

—, l. 11. geta] a stærkt klattet.

—, l. 14. fveipix] p udlobet.

horfear] r tilskrevet over o med nedvisningstegn efter dette.

halur] under ha en betydningsløs prik.

odæccom] over det første o en betydningsløs prik, der næsten løber sammen med ð.

—, l. 19. nozna] z opprasket og udlobet.

flöþ] under þ en betydningsløs prik.

—, l. 21. car] herunder et par større blækklatter. Lignende klatter findes også l. 25 over na i fjall og l. 33 under en i vacuadi.

—, l. 23. þar] ar klattet.

—, l. 27. þa] her synes at stå þ^oa: men der er uden tvivl foretaget en rettelser, og blækket ved det tilsyneladende o er stærkt udlobet. Først har her mulig været skrevet þ o: þur eller þ^r o: þar.

—, l. 30. faft] under t en lille betydningsløs prik.

—, l. 31. igognom] lille afstand mellem i og gognom. Sidste g rettet fra u som oftere (sml. 59°).

S. 63, l. 1. feldi] over f en større klat.

fælvar] over r et større tilfældigt punkt.

naþr] forkortelsestegnet for r i steden for tegnet for nr (naþr); den omvendte fejl forekommer også et par gange.

fvaraþi] punkte herefter temmelig svagt.

—, l. 2. Sigmvndar] under S en betydningsløs prik. Lignende prikker findes lidt til højre for r i samme ord og under b i det følgende bvr, samt enkelte andre steder på denne side, f. eks. l. 7 efter ocr, l. 8 efter heil og mal. Disse småprikker er alle med nyere blæk og skyldes sikkert den summe, som på mange steder har opprasket den gamle skrift; de synes at hidrøre fra, at han uforsigtig har ladet spidsen af pennen hvile på pergamentet.

figrrþar] f løber sammen med det ovenstående þ.

—, l. 5. veig.] over punktet en betydningsløs prik.

—, l. 6. argom] forkortelsestegnet over o har svarere form af aksent (sml. 52²⁷).

—, l. 8. męrom] aksenten lang og lidt krum som oftere.

—, l. 10. valkyria] over linjen mellem yr en betydningsløs lille prik med nyere blæk (se anm. til l. 2), ikke prik over y.

—, l. 13. Sigrðrifa] g klattet; halen af det ovenstående s løber gennem ð.
 —, l. 17. hon] bægge de sædvanlige forkortelser for hon (ho og hō) er her urigtig brugte på én gang, så at der egentlig står hanom (som l. 11 og ofte). Mulig har den gamle skriver selv forsøgt at udslutte forkortelses-tegnet ved h ved at sætte det i forbindelse med strengen af det ovenstående g.

—, l. 18. Sigrðrifa] krøllen i ð (omtrent af samme form som i kind l. 25) løber sammen med det ovenstående þ og er noget klattet. Mulig har skriveren først skrevet forkortelsestegnet for ri som l. 13, men rettet dette til krølle (ð til ð).

magn] n tilklattet med nyere blæk.

—, l. 21. En fold i pergamentet går gennem ordene ahalti hiof.

—, l. 22. anarf qven] en større klat med nyere blæk strækker sig fra f hen over qv.

—, l. 26. konom] det første o har en usædvanlig stærkt fremtrædende forlængelse forneden; formen er dog væsentlig den samme som i første o i ongom l. 16.

—, l. 28. aftafni] i i lidt afstand fra n uden grund i pladsen.

iär] aksenten løber sammen med strengen i det ovenstående g.

—, l. 29. komzty] under forkortelsestegnet løber mulig en aksent over o.

—, l. 30. fär] aksenten temmelig svag.

þer] tilskrevet i margen med henvisningstegn mellem fcal og rifta.

—, l. 31. abaðmi] halen af det ovenstående f løber gennem ð.

—, l. 33. þer] i det første þer er krøllen under e løben ud, så at den nærmest ser ud som en klat.

þingi] foran þ en lille klat.

—, l. 34. hver] halen af det ovenstående r berører toppen af h.

S. 64, l. 1. geðfvinar] herefter en lille klat, næppe punkt.

hr] r træder temmelig svagt frem.

—, l. 3. haðði] næppe haðði.

—, l. 6. rængni] første del af æ underprikket som urigtig, altså rvngni].

—, l. 7. a vlfi] a har en usædvanlig form, fordi skriveren først begyndte på j, forkortelsestegnet for oc.

—, l. 9. fpóu] over det herefter følgende punkt en betydningsløs prik.

—, l. 11. nagli] i i en stor blækklat.

—, l. 12. ró] aksenten står over r.

—, l. 13. fymar haða] flere af bogstaverne er bleve noget utydelige på grund af en større lys plet i pergamentet. Lignende pletter har også andre steder på denne side, særlig hen imod linjernes slutning. beskadiget bogstaverne noget. således nedenfor i l. 14 og m, i l. 15 haða.

—, l. 15. heillom] under ei en blækklat.

—, l. 16. mottv] v temmelig lukket, så at det får lighed med o. Efter ordet en lille klat, intrt punkt.

þv] over v en lille klat.

allz] z lidt beskadiget af den lyse plet, men fuldkommen sikkert.

—, l. 17. er] klarere i håndskriftet end i fototypiet.

hlýnr] over y vistnok ikke blot aksent, men også punkt (anbragt temmelig langt nede).

—, l. 18. fialfr] efter r en lille klat med nyere blæk.

Mvnea] v har en lidt usædvanlig form, fordi vn er fremkommet ved rettelse af m.

flqia] nederste bistav i f ødelagt af den lyse plet.

þott] fordoblingspunktet over t meget lyst, men næppe tvivlsomt.

—, l. 19. ráþ] bistaven i þ ødelagt af pletten.

þin] under den højre n-streg en hage, der giver bogstavet lighed med n; men der er uden tvivl ment samme n-form som f. eks. i emr 88²⁵ og oftere.

—, l. 21. facar] noget beskadiget på grund af pletten.

—, l. 22. fvgrv] forkortelsestegnet for vr træder meget svagt frem. Det er ligesom det følgende nema beskadiget af pletten.

—, l. 23. fimar] fejlskrift for hmar.

—, l. 32. oc] forkortelsestegnet for oc træder meget svagt frem.

—, l. 33. teygiatv] over sidste t næppe fordoblingspunkt.

—, l. 34. coffi] over i en klat.

Nederst på siden er med en hånd fra 17. årh. skrevet:

hjer vantar við heilræde *

Brynhillðar

Det er utvivlsomt Torfæus (se Edda Sæmund. ed. AM. I, s. VIII not. 39), ikke, som Vigfusson (Corp. Poet. I, s. XLI) antager, biskop Brynjolv, der ved disse ord har antydet den store lakune i håndskriftet. Den nævnte bemærkning er skrevet over en udskrabet lidt ældre skrift, der har fyldt omtrent to linjer og skyldes en meget uøvet hånd, åbenbart den samme, som i venstre margen fra l. 19 nedad har skrevet alfabetet, af hvilket tydelige læv-

ninger af de sidste bogstaver endnu ses i begyndelsen af første linje. Af skriften i anden linje er endnu forkortelsestegnet for oc og derefter ana(ð?) bevaret.

S. 65. Øverst på siden er med den samme hånd, som har tilføjet bemærkningen nederst på forrige side (Torfvæus'), skrevet:

* λογος ακριβους.

- , l. 3. er hann] urigtig gentaget fra slutningen af forrige linje.
eiþa] under þa en klat.
hefyr] e lidt udvisket.
- , l. 4. gvðrúno] aksenten over r.
- , l. 5. en] i n en stor plet.
fiþan] den fine hale af det ovenstående h strejfer i og kan få udseende af aksent over dette.
niota] aksenten (mellem ni) temmelig svag.
fvipó] aksenten (over v) temmelig svag.
- , l. 7. ahoꝛfoom] vistnok ved skrivefejl for ahoꝛfca ꝛ: ahoꝛfcan.
- , l. 8. nv] over sidste v-streg en betydningsløs lille prik.
- , l. 9. hægm] over linjen mellem æg et betydningsløst punkt.
veitt] første i tilskrevet over linjen uden nedvisningstegn.
- , l. 11. oc landa] først skrevet mota. (gentaget fra det foregående, men her med punkt efter): mo underprikket og senere udraderet, forkortelsestegnet for oc skrevet ovenover. t rettet til l, a uforandret, første streg i det følgende n skrevet gennem punktet, som tydelig ses i n-stregen.
—, l. 12. ðv] rettet til ði ved at skrive i over v, som dog ikke er underprikket.
- , l. 13. reþi] over r et stort betydningsløst punkt.
- , l. 14. gvnsar] over a en lille kort, tyk, lys streg, vistnok tilfældig, næppe aksent.
ðvn-] bindestregen temmelig svag.
- , l. 16. letoþ.] efter punktet en større klat.
gvþrnn] øverste del af r og forkortelsestegnet derover for vn (af samme form som i l. 7) meget uklare på grund af en større plet.
- , l. 17. hæfi] halen af det ovenstående þ løber gennem i.
- , l. 19. hát] over linjen til højre for t en betydningsløs prik.
- , l. 22. Lige ud for og sammenskrevet med allom står i margen til venstre et par ulæselige bogstaver med nyere hånd.
- , l. 23. íbæþvi] lille afstand mellem íbæ og þvi. vistnok tilfældig.

- , l. 24. [noldvnga] over i næppe aksent.
- , l. 25. sva] svagt, men sikkert.
- , l. 26. lata] sidste a og til dels t noget udryskede. Afstanden mellem ta er usædvanlig stor, og der synes at være foretaget rettelser.
- fär] over f en klal.
- , l. 28. ettae] e næsten fuldstændig udruleret.
- fæng] i linjens slutning næsten udruleret, men dog endnu tydeligt. Ordet har ikke været underprikket af den gamle skriver, der urigtig gentager det i begyndelsen af næste linje.
- , l. 31. eiþ] en lille plet i øverste del af þ.
- , l. 32. rendvt] punktet herefter svagt.
- , l. 35. brvgðin] ð noget uklart; men krollen ses tydelig i håndskriftet.

S. 66. Denne i det hele taget meget vel bevarede side er i et omhyggeligt litografi, der dog indeholder enkelte væsentlige fejl, gengivet i *Antiquités Russes I, Copenhague 1850, tav. I*, hvor det er forsøgt at fremstille overskrifter og initialer med de oprindelige farver. Efter dette litografi er atter de seks sidste linjer gengivne på tavlen i *Bugges udgave*.

—, l. 1. gvll] v har her som undertiden en forlængelse, der giver det lighed med y; sml. vm l. 33.

—, l. 2. Overskriften $\overset{w}{f}$ darpa figð^r, med rødbrunt blæk er temmelig afbleget og utydelig, men fuldkommen sikker.

Det store begyndelses-H er rødbrunt med grønne, næsten helt forsvundne forsiringer.

—, l. 3. e] underprikket som urigtigt.

—, l. 8. vógo] sidste o lidt uformeligt, synes ikke helt fuldført, derfor lidt åbent forneden.

—, l. 9. aðrar] over sidste r en betydningstøs prik.

—, l. 11. gvðrvn] den gamle skriver har her vistnok oprindelig skrevet gvðr̄, som l. 17 og oftere, altså den sædvanlige forkortelse for gvðrvn. Men dette er senere temmelig plumpt ændret, idet r er forandret til n og forkortelsestegnet for vn til v, der vel skal betyde rv, altså gvðrvn.

—, l. 12. þetta] þ klattet.

—, l. 13. Overskriften gvðrvnar q̄pa med rødbrune bogstaver er endnu forholdsvis meget klar i håndskriftet og følges også tydelig i fototypiet.

Det store begyndelses-A er grønt med rødbrune forsiringer.

Ár] aksenten (over r) træder temmelig svagt frem.

—, l. 15. vm] forkortelsestegnet for m har her samme form som oftere (sml. vm l. 33).

aðrar] under sidste a en stor klat.

—, l. 18. iarla] over sidste a et betydningsløst punkt.

—, l. 19. ega.] punktet løber næsten sammen med a-stregen.

—, l. 20. vera] under a en klat.

—, l. 21. hfi] i h en klat.

—, l. 24. lanz ver] mellem disse ord en større klat.

—, l. 25. viii. med ti overskrevet betegner ordenstallet (áttu).

—, l. 26. léç] punktet herefter svagt.

—, l. 29. mifferrf] mærk den lille krølle nede ved r af ganske samme form som i det følgende f.

—, l. 30. feva] e tilføjet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 31. hvs] herefter næppe bindestreg.

—, l. 33. vm] v med en lille forlængelse (se l. 1).

S. 67, l. 2. bløio] ø, ikke e; i i en større klat.

aþ figvrþi] over disse ord en længere streg med nyere blæk.

ver fylcif.] den gamle skriver har selv underprykket v; senere er bægge ord overstregede (sml. indledn.).

kmám] n tilskrevet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 6. bólftri] ikke bólltri; dog er der for f mulig først skrevet l; men dette er i så fald af den gamle skriver straks ændret til f ved at sammenslynges med det følgende t (sml. astir l. 9 og bólftri 70²⁴); efter l har t aldrig denne form.

—, l. 8. tár] under á en klat med nyere blæk, som kan give det udseende af, at der står ó for á. Formen af det sidste bogstav følges dog tydelig, og den gamle skriver har ikke foretaget nogen rettelser.

igognom] for sidste g først skrevet n som oftere (sml. 62²¹).

—, l. 10. ofan.] over punktet en betydningsløs prik. En lignende prik findes i fototypiet, men ikke i håndskriftet, over linjen mellem hv i det følgende hvarki.

fyftur] under r en større klat.

—, l. 13. þottac] c næsten udraderet.

ðifi.] (fra følgende linje) underprykket som urigtigt (senere udraderet) og det rigtige reccom tilskrevet i marginen med henvisningstegn efter.

- , l. 15. vinar] u fremkommet ved rettelse.
- , l. 17. manna] ved fejlskrift: i originalen stod vel möa α : mona.
- , l. 19. mix] under m en større klat.
- , l. 24. garhofur] r underprikket som urigtigt og det følgende hefr derfor skreret sammen dermed.
- , l. 26. broþir] herunder et par større klatter.
mix] det følgende punkt temmelig svagt.
- , l. 31. eyþi] under y i det første eyþi en betydningsløs prik: med nyere blæk.

a eyþi mer.] urigtig gentaget fra det foregående. Den gamle skriver har underprikket þ. og senere er alle tre ord overstregede, dog med en anden hånd end den, som overstregede de to ord i l. 2.

S. 68, l. 1. bana] over linjen mellem an et større betydningsløst punkt.

Overskriften qvída Sig. med rødbrunt blæk er stærkt afbleget, men fuldkommen sikker (svagest træder forkortelsestegnet over g frem). Senere er overskriften forsøgt opfrisket med sort blæk, hvorved trækkene i det sidste ord er bleve noget forstyrrede.

Det store begyndelses-A er rødbrunt.

Ár] aksenten (over r) temmelig svag, men sikker.

—, l. 4—19. Særlig til venstre skinner skriften fra den foregående side på mange steder igennem, navnlig i disse linjer.

—, l. 4. dræcco] over det sammenslyngede cc står lige ud for enden af r-stregen urigtig fordoblingspunkt som oftere.

—, l. 7. Segr] først skreret Sig. (som f. eks. 67¹⁹): men i rettet til e og r tilføjet, hvor punktet stod. Derimod blev forkortelsestegnet over g ikke udraderet.

—, l. 9. hýnfer] aksenten lidt svagt fremtrædende.

at] først skreret af, hvori f blev ændret til t: men nederste del af f-stregen bevarede.

—, l. 13. fveltu] således oprindeligt skrevet (i som f. eks. i hefia l. 9), ikke fvelta: men i blev af den gamle skriver rettet til a (sml. hans rettelse 57²¹ og især rettelsen af i til r 61⁶). Dette viser trækkene, særlig den ved rettelse senere tilsatte midterste streg i a tydelig: et oprindeligt ta skrives på anden måde (se f. eks. fvelta l. 22). Under sidste del af a findes imidlertid en temmelig lys og derfor noget svagt fremtrædende, men sikker prik, som uden tvivl også skyldes den gamle skriver. Han har altså ved

en ny rettelse ændret fvelta til det først skrevne fveltu (sml. Bugge i Ark. f. nord. filol. II, s. 122—23).

frvm] r tilskrevet over linjen uden nedvisningstegn.

—, l. 15. o^s] sml. 28¹⁷.

—, l. 17. fria] under a tilsyneladende et regelmæssigt punkt, som imidlertid skyldes punktet efter g på den foregående side l. 16, der her skinner stærkt igennem.

fna] forkortelsestegnet går af hensyn til pladsen både over ı og a, dog ikke ud over det sidste; ordet kan altså ikke opløses fiam.

—, l. 24. hælpa] først skrevet hæpla (som også Bugge formoder i sine skrevne noter), der af den gamle skriver temmelig uheldig blev rettet til hælpa, idet hovedstaven i þ brugtes til at betegne l og et nyt þ indføjedes, uden at dog de overflødige dele af det første þ og af l bortraderedes.

—, l. 26. vna] under ı i det sidste vna en større klat.

—, l. 29. gengi.] det med ı sammeuløbende punkt får en vis lighed med v.

—, l. 31. bvðla broþir mnx] urigtig gentagne fra det foregående, men af den gamle skriver underprykkede og senere udraderede.

qresa] a-stregens forlængelse kan få lighed med punkt efter ordet.

—, l. 34—35. I begyndelsen af disse linjer er blækket stærkt udløbet på grund af pergamentets beskaffenhed.

S. 69, l. 2 do] med d uden nogen som helst grund i pladsen; ligeså l. 4 ftanda (men l. 3 molðo). Derimod kan ond l. 30 være fremkaldt af hensyn til pladsen.

—, l. 3. m] øverste del af ı har en lidt usædvanlig form.

—, l. 5. of] først skrevet v̄ (vm); v rettet til f og o tilføjte foran ude i margen, men forkortelsestegnet over v bevaret.

—, l. 6. ðolt] ð lidt større end sædvanlig.

—, l. 12. ulha] streg ved l som oftere, ikke aksent over ı.

—, l. 13. hannu] (li) fejl for hon (hō).

—, l. 14. frvm] mellem rv en klat.

—, l. 17—18. I disse linjer findes et gammelt hul i pergamentet; her mangler intet.

—, l. 17. alr] r tilføjte over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 18. velds] ved ð en klat, hvor der sikkert ikke har stået en krolle til ð.

ból-] mærk hiulestregen.

—, l. 20. varac] a her brugt for e. naturligris fordi skriveren først tænkte på var; sml. 15^r, hvor a vistnok står for ó.

heitin] n urigtigt for s.

—, l. 24. hæftalda] for f mulig først skrevet t, dog usikkert.

byr vndr] disse ord er udslettede med en fin streg. Den tilsyneladende ende af y'ets hale er rist et af den gamle skriver anbragt punkt under b (sml. 67^{2.31}).

—, l. 25. ágolfi] eller agólfi.

—, l. 26. at] over t en større klat.

—, l. 28. dreýrgar] punktet på grund af pladsen nærmere over r end over y.

—, l. 29. óvo] v med forlængelse som oftere (sml. særlig gvllr 66^r); her er denne form rist valgt, fordi halen i det ovenstående F løber helt hen til v'ets venstre side.

—, l. 30. vera] fejl for bera.

—, l. 32. cat] således sikkert (ikke dat. som Bugge antager), haht udraderet.

—, l. 33. øtti] næppe øtti (sml. i øvrigt gōs l. 22).

S. 70, l. 1. þo] o noget urent, hvorved det får påfaldende lighed med o.

—, l. 3 er] over e til venstre for forkortelsestegnet et betydningsløst punkt.

ioþvugri] den lille langagtige streg efter sidste i må være kalligrafisk pynt til bogstaret (sml. i i vadri 59²⁰ og sidste n i hrangin 72³²).

—, l. 4. fellðac] fejl for fellði.

vngri] til højre for forkortelsestegnet en lille betydningsløs streg.

—, l. 6. mvndi] for m først begyndt på þ.

—, l. 8. figmændar] de tre (fire) første bogstaver utydelige på grund af en plet i pergamentet, som også gør det ovenstående occo? lidt uklart.

—, l. 9. villðac] det forlængede v har her en sjældnere form (sml. verpr 50³).

—, l. 11. þeygi] e udlobet.

—, l. 13. hendø] under e næppe krølle.

—, l. 14. man] ikke manu (se indledn.)

—, l. 17—18. I disse linjer findes et gammelt hul i pergamentet, hvor dog intet mangler.

—, l. 20. trega] punktet herefter temmelig langt nede som undertiden ellers.

—, l. 21. mena] forkortelsestegnet for en her brugt for e alene (sml. l. 31). Den usædvanlige forkortelse er her uden tvivl brugt, fordi m er fremkommet ved rettelse.

—, l. 23. fmó] først skrevet fuó, som rettedes til fmó ved at bruge o dels til sidste streg i m, dels til venstre side i det nye o: aksenten står lige over det først skrevne o.

—, l. 24. Hne] strengen i det ovenstående y kan ved løselig betragtning få udseende af aksent over e: men mulig står der en aksent over n.

hólfrú] sml. 67^e. Aksenten temmelig svag.

—, l. 26. biártar] aksenten står af hensyn til pladsen mellem rt.

—, l. 27. foltnar] halen af det ovenstående þ løber gennem f.

—, l. 33. fár] enden af forkortelsestegnet over det nedenstående r kan let få udseende af punkt efter fár.

—, l. 36. heidi] halen af det ovenstående þ løber gennem h.

S. 71, l. 1. nocco] herefter næppe bindestreg.

—, l. 2--6. En lys stribe i pergamentet løber midt ned gennem disse linjer. Også i linjernes slutning er pergamentet lysere (pletet).

—, l. 2. feþa] e lukket, men ikke o eller ø: e har her samme form som i beita l. 8.

—, l. 3. boan] under o en betydningsløs lille prik.

—, l. 6. mvn] efter forkortelsestegnet i første mvn et betydningsløst punkt. Lignende punkter findes i den følgende linje under sidste m-streg i mvn og under a i ath.

—, l. 8. beita] e lukket; se til l. 2.

þvigt] for þ først skrevet þ¹ o: þvi eller þ o: þat.

—, l. 10. lyft[r]] er ikke et af kalligrafiske grunde forlænget r, men er uden tvivl fremkommet derved, at skriveren først begyndte på det forlængede r, hvis første streg han da beholdt i betydning r (sml. 25^{1a}).

—, l. 14. ionacrs] r-formen her er enestående (sml. dog iaþnaðar l. 22). Det ser nærmest ud som to r'er, sammenslyngede til ét tegn (sml. de to sammenslyngede A'er 51^{1a}), men vistnok rent tilfældig (se indledn.).

—, l. 15. iozmvn-recer] bindestrengen usædvanlig inde i et ord.

—, l. 16. græti] ikke græti.

—, l. 21. memom garþga] mellem disse ord en lille plet, ikke bindestreg som i l. 15.

—, l. 23. eghvaft] en lille fold i pergamentet løber gennem de fire sidste bogstaver.

—, l. 24. hętom] under o en betydningsløs prik.

—, l. 26—33. Slutningen af disse linjer er meget mørknet og utydelig; dog giver intet bogstav anledning til tvivl. Når pergamentet rædes, træder skriften meget klart frem. Utydeligst er de sidste bogstaver i l. 29—32.

—, l. 26. þiccia] underprikket som urigtigt og vera overskrevet.

—, l. 27. faderm] strengen i det ovenstående f kan få udseende af krølle ved ð.

—, l. 34. bio] to punkter under dette ord, det ene mellem bi, det andet mellem io, er vistnok tilfældige (sml. de to punkter over ft i Verft 55'), ikke betegnelse for, at ordet skal udgå.

Overskriften ðnli reip helveg med rødbrune bogstaver er som sædvanlig temmelig afbleget, men dog endnu nogenlunde klar i håndskriptet. En lille plet lige over ð i garða må næppe opfattes som punkt efter helveg.

Det store begyndelses-S er grønt med rødbrune forsiringer.

—, l. 36. e] underprikket som urigtigt. Prikken under e løber sammen med dette, så at det kan få en vis lighed med e; men e er sikkert (sml. Bugge i Ark. f. nord. filol. II. s. 122).

S. 72, l. 1—3. I disse linjer bruges oftere u for det sædvanlige v.

—, l. 1. landi] med d uden grund i pladsen.

hvar] urigtig gentagelse af det foregående, underprikket og senere halvt udraderet.

—, l. 3. Bregþv] lille afstand mellem Breg og þv.

bruþr] snarere brvþr, idet højre v-streg kun tilfældig er lidt længere end sædvanlig, hvorved bogstavet får lighed med u (sml. indledn.).

—, l. 9. fyftra] y lidt udløbet.

vetra] fra øverste del af v løber en længere streg med nyere blæk op til L i l. 8.

—, l. 11. agod] lille afstand mellem a og god.

—, l. 13. me] det kunde synes, at der for m først var begyndt på vn eller un; dog vistnok rent tilfældig (sml. min l. 15, hvor m-formen er omtrent den samme som her).

—, l. 15. kysu] for ý mulig først skrevet v. Dog kan skriveren også forsætlig have begyndt sit ý således.

—, l. 17. goþr] først skrevet goþr (altså med forkortelsestegn for r ved

þ). Dette har den gamle skriver dog søgt at rette ved hjælp af g-stregen i det ovenstående begun, som han har forbundet med forkortelsestegnet i þ.

mþlandi] m lidt kludret.

—, l. 18. þletiom] under o en lille prik med nyere blæk.

ein] x fremkommet ved rettelse.

—, l. 20. yfv] en lille plet i pergamentet skiller den nederste del af y fra den øverste, hvorved bogstavet tilsyneladende får en lidt usædvanlig form.

—, l. 21. þvi] þ tydeligere i håndskriftet end i fototypiet.

figvþ] skrevet fig.

—, l. 22. vþ] udlobet.

—, l. 24. Over linjen mellem v i feyctv og det følgende g en betydningsløs prik.

Overskriften $\text{ð}^w \text{mfl} \bar{v} \text{ga}$ med rødbrune bogstaver træder temmelig svagt frem; men hvert træk er dog tydeligt. Over bogstaverne i overskriften løber en fin lille fold i pergamentet, som ikke viser sig på den foregående side.

—, l. 25—31. Begyndelsen af disse linjer er meget mørknet og utydelig, uden at noget tegn dog giver anledning til tvivl.

—, l. 25. Det store begyndelses-G, der er stærkt udrisket og utydeligt, er rødbrunt uden synlige forsvinger.

—, l. 26. mllh] ikke mllh, som Bugge angiver (s. 264).

atla] først skrevet ailla med l underprikket af den gamle skriver. Senere er første a halvt udraderet og l rettet til a.

—, l. 30. ð. oc gvðrvnar.] meget svagt fremtrædende, særlig forkortelsestegnet for oc; gvðrvnar skrives her ganske som gvðrvn 73¹.

—, l. 31. meþ] øverste del af forkortelsestegnet har en usædvanlig form, idet det mere ligner et lille i end det sædvanlige punkt.

—, l. 32. hrungm] efter sidste n en lille streg af ejendommelig form, der snarest må anses for en art kalligrafisk pynt til bogstavet (sml. sidste i i 10þvngri 70²). Eller har skriveren her efter n skrevet begyndelsen til et nyt bogstav?

—, l. 33. oð-] bindestregen står temmelig langt fra oð og er usædvanlig krum.

—, l. 36. vngar] lidt udlobet.

S. 73, l. 1. komo] herefter en fin prik.

—, l. 2—3. På grund af en gammel rift i pergamentet er disse linjer ikke fuldt beskrevne.

—, l. 2. fet[tr] over første t urigtigt fordoblingspunkt (af hensyn til pladsen lidt til højre) som oftere; men den gamle skriver har her selv rettet fejlen ved at underprikke det sidste t (på grund af en lille klat ved halen på det efter t følgende forlængede r er prikken lidt uklar).

—, l. 3. o[m gard] o rettet fra et andet bogstav.

naðra] over sidste a en klat.

ftac] ikke ftac.

—, l. 4—7. I ordene atla l. 4. kǫþo l. 5 og vel brǫþrom l. 7 er skriften lidt udvisket.

—, l. 5. Oppe i linjen mellem forkortelsestegnet for oc og gvðrn en betydningsløs streg (mulig begyndelsen til et bogstav, f. eks. k i det følgende kǫþo).

—, l. 6. hom] for hanom, idet forkortelsestegnet for an er glemt; ordet har derved fået samme udseende som den sædvanlige forkortelse for hon (sml. den omvendte fejl hanom for hon 63¹⁷).

Overskriften, der af Bugge erklæres for aldeles ulæselig, men hos v. d. Hagen gengives qvifa Guþrúnar, er stærkt afbleget, men ingenlunde mere end mange andre overskrifter, og den viser sig for os så tydelig, at vi ikke nærer tvivl om et eneste træk. Der står nemlig med de sædvanlige rødbrune bogstaver gvðr. q̄pa, hvor gvðr. er skrevet ganske som ovenfor l. 5; kun den nederste del af g er meget svag, men formen følges endnu ganske tydelig (her står ikke G som i overskriften 75²⁶). Det følgende q̄pa er skrevet nøjagtig som i overskriften 39²¹, og ligesom der træder også her q̄ svagt frem, medens pa står forholdsvis klart; det næstsidste bogstav er þ, ikke ð som 75²⁶. (Det er let at se, hvorledes denne overskrift har kunnet lede til den urigtige gengivelse hos v. d. Hagen).

Det store begyndelses-M er rødbrunt.

—, l. 7. brǫþrom] det følgende punkt er senere opfrisket; ovenover findes et andet svagt fremtrædende punkt, som det synes med det ældre blæk.

—, l. 8. reifþi] i det andet reifþi er e løbet lidt ud.

v̄f] brugen af denne form, som forekommer enkelte gange i håndskriftet for det sædvanlige of (5²⁰, 8²⁵, 19²⁵, 82²⁶), kunde her forklæres af, at skriveren først havde tænkt at skrive v̄ som i l. 9. Denne fejl synes han i al fald at have begået l. 18, hvor o i of er rettet fra v, medens han her beholdt dette bogstav.

—, l. 13. faþvl dýr] enden af den nedad gående streg ved toppen af ð får udseende af en prik oppe i linjen mellem l og ð.

—, l. 14. váfi] til højre over i en større klat.

—, l. 16. 102þ] fejlskrift for 102 þ (102 þat), et godt eksempel på afskriverfejl.

le] det lukkede e sidst i linjen har en lille forlængelse til højre som undertiden ellers (sml. ge 74¹⁸; særlig stærkt viser denne forlængelse sig 39⁹).

—, l. 17. ðeildoz] for e først begyndt på et andet bogstav, mulig i.

folc vorþ] bogstaverne lidt udløbne ligesom i de nedenstående ord.

Efter vorþ et par betydningsløse småprikker.

—, l. 18. ðarþa] aþ klattet.

oF] se anm. til vF l. 8.

hogvin] over x et punkt (urigtigt fordoblingspunkt?).

—, l. 21. feg[na] for n mulig først begyndt på et andet bogstav.

harma] under sidste a en større klat.

—, l. 23. lond] højre streg i o ganske lige som undertiden ellers.

—, l. 25. flith] aksenten træder temmelig svagt frem, særlig i fototypiet, men er fuldkommen sikker.

le-] den lille streg efter e er uden tvivl bindestreg, ikke forlængelse af bogstavet som ovenfor l. 16.

—, l. 26. leiþar] over i næppe aksent.

—, l. 27. fem] f rettet fra l.

kono2] over n en betydningsløs prik (ikke at opfatte som urigtigt fordoblingspunkt).

þótti] mærk i med den lille hage ud for midten af bogstavet til højre (sml. 70⁹).

—, l. 34. recka] e påfaldende lille, dog vistnok rent tilfældig af hensyn til det foregående r; skriveren har næppe først begyndt på et andet bogstav.

—, l. 35. gyltar] under yl en lille prik.

—, l. 36. flarþnar] til venstre under f en klat med det gamle blæk.

þat] under þ en betydningsløs klat med nyere blæk. En endnu større klat af samme slags findes lidt længere nede på siden under aboða.

S. 74. Hele denne side træder klarere frem i håndskriftet. På flere steder er skriften noget udløben, særlig midt i linjerne, f. eks. græmilðr l. 1, boþa l. 2, hefti l. 6, brynio2 l. 9 o. s. v.

—, l. 1—3. Ikke fuldt beskrevet på grund af den gamle rift i pergamentet.

—, l. 3. Hverr] H kunde her og i l. 10 også gengives med lille bogstav.

—, l. 4. GER] over r urigtigt fordoblingspunkt som oftere.

lez] ez udgnedne og derved stærkt beskadigede. Den ved gnidningen fremkaldte lyse plet strækker sig ned i den følgende linje.

gvnar] først skrevet gvdr. (v: gvdrn) med det forlængede r; ð underprikket og r rettet til x, uden at forkortelsestegnet blev udsløtt: v er lidt klattet foroven og næsten lukket.

—, l. 5. hægm.] over punktet en lille strej. mulig lævning af en lang hale i det ovenstående g (sml. g i lang l. S).

—, l. 7. af] fejlskrift for af (originalen havde uden tvivl af; sml. l. 15, hvor der i stedet for f også først er skrevet f).

iii] over første i en større klat.

—, l. 8. langbarz] afstand mellem lang og barz på grund af det ovenstående f.

—, l. 12. ef] underprikket som urigtigt. Det herefter følgende rigtige ne er senere udraderet. Ligeledes er c i det følgende gerðac næsten helt udraderet. På grund af den skade, pergamentet har lidt ved raderingen, kan både n i ne og c i gerðac få udseende af at være større end i virkeligheden.

—, l. 15. mattac] over sidste t et punkt med nyere blæk; over c en betydningsløs lille strej med det gamle blæk.

lyngfifer] f rettet fra f (se anm. til af l. 7).

langr] tegnet over g er forkortelsestegnet for n (m), der forekommer enkelte andre steder nøjagtig i samme form som her (se f. eks. 40¹). Skriveren har på grund af det foregående n gentaget (forkortelsestegnet for) dette bogstav i stedet for r.

—, l. 16. mó:g] strejen over o er snarere aksent end halen af det ovenstående h.

—, l. 18. gleymþv] v mulig rettet fra i.

ge] e har her ganske samme form som f. eks. i le 73¹⁶.

—, l. 20. fiolþ] (fra følgende linje) underprikket som urigtigt.

—, l. 24. rápa] aksenten temmelig svag.

—, l. 32. ver] kan her ikke læses vm, skönt forkortelsestegnet for er som oftere får lighed med den almindelig forekommende bugtede form af forkortelsestegnet for m.

—, l. 33. þráguarn] formen af det første a er bleven lidt uheldig.

S. 75, l. 1. lættia] utvilsomt (i kan ikke læses t); over l en lille plet.

—, l. 3. hvrom] for h først skrevet f (fra det følgende finom).

—, l. 4. ualb[io:g] v synes her rettet til u ved at forsynes med en lille hage fornedet til højre.

—, l. 5. úni] aksenten står over u.

Þan] prikken over Þa findes ikke i håndskriftet.

—, l. 6. ynþi] over i en lille stribe i pergamentet, ikke aksent.

—, l. 11. uilfixif] lille afstand mellem uil og fixif, men l og f forbundne ved den lille hale i l.

—, l. 12. reþa] e rettet fra i.

—, l. 13. ðvl] over v ingen aksent, men en stribe i pergamentet; ligeså over o i det følgende ðrofar og over e i læcna l. 14.

—, l. 14. I forkortelsestegnet for oc en større blækklat.

—, l. 16. ibloþi] den lille streg, som ulgår fra øverste del af l (ligesom fra det foregående b og det følgende þ), må ikke opfattes som aksent over o.

þeþit] fejl for beþit; første þ har væsenlig samme form som i det foregående ibloþi, hvor þ støder sammen med det nedenstående h ligesom her med þ i bráþa. Den omvendte fejl (b for þ) forekommer 28¹² i holtri þa.

—, l. 17. þvga] fejl for þlvga; med i-formen sml. 69³.

—, l. 18. hvgða] ða opfrisket.

—, l. 20. gvllh] o: gyllh (omvendt skrives gvllh med forlænget v 66¹).

—, l. 23. Efter foþa en større blækklat.

—, l. 24. Overskriften caþ (herefter intet punkt) med rødbrune bogstaver er temmelig stærkt afbleget, men fuldkommen sikker.

Herkia] H er lidt større end de fleste andre store bogstaver på siden, men ikke væsenlig forskelligt fra M i Muncaþ l. 1, eller Þ i Þar l. 21 og ikke særlig udmærket ved federe træk.

þri] herefter mulig bindestreg.

—, l. 25. atla] over a en krølle, uden tvivl forkortelsestegnet for m, idet skriveren først begyndte på ordet ambótt, som i l. 24 står foran atla: t har en usædvanlig stærk hældning til venstre (sml. dog at þit l. 30).

—, l. 26. Overskriften qviða G. med rødbrune bogstaver er endnu forholdsvis tydelig.

—, l. 27. Det store begyndelses-H er rødbrunt.

bvðla] mærk b-formen; strengen til højre er lige og lidt længere end sædvanlig; næppe først begyndt på h.

—, l. 29. Mellem feyr. og Tregr lidt større afstand end sædvanlig på grund af krøllen i det ovenstående e.

—, l. 30. [pɔpɾeɾ] i første p en klat med nyere blæk, der strækker sig hen til det foregående t; over i en betydningsløs prik.

—, l. 31. [pɛr] i p en større klat; en endnu større lige foran N i Nema l. 33.

ecki] underprikket som urigtigt.

—, l. 32. [pɔpɾmar] under første p en større klat, hvorred toppen af det nedenstående f især i fototypiet bliver noget uklar.

—, l. 33. [onefɪx] under n en større regelmæssigt punkt uden tvivl med det gamle blæk. Punktet ligner i høj grad det, der er anbragt under r i ger 24^{ts}, men må dog vist opfattes som en betydningsløs klat (ganske som over v i vaba 79^r og andre steder), da versets hele form her nødvendig synes at kræve et tillægsord til iofrr (dog vækker endelsen -n i onefɪx naturligris betænkelighed).

—, l. 34. [spekio:] for spek først skrevet [pell; øverste del af andet l udraderet og nederste del sammen med det foregående l ændret til k; den lille prik ud for toppen af k er lævning af den udraderede l-streg. At her er rettet til k, ikke forsøgt nogen rettelse fra k til andre bogstaver, er utvilsomt.

[pɔp] dette ord er ligesom det nedenstående mc lidt beskadiget i fototypiet, men ikke i håndskriftet.

S. 76, l. 1. [ahofɾp] a tilsyneladende lidt urent foroven til højre, vistnok fordi det første a i harta på den foregående side skinner igennem.

nɪpɔm] strengen kan vist kun opfattes som aksent.

—, l. 11. Overskriften ^wf bo:gnɪo ɟ oddrvno, med rødbrune bogstaver er endnu forholdsvis tydelig og kan også følges svagt i fototypiet.

—, l. 12. Det store begyndelses-H er grønt med en enkelt rødbrun forsivring.

konvngɾ.] (k.) tilskrevet over linjen med svagt fremtrædende nedvisningstegn.

—, l. 13. til] herefter en lille betydningsløs prik.

—, l. 14. hafɔi] p udløbet.

—, l. 15. Det store begyndelses-H er rødbrunt med lysere forsivninger af samme farve.

—, l. 18. of] den højre o-streg er som undertiden ellers lige og lidt forlænget.

—, l. 22. hléz] mellem dette og det følgende ord skinner v fra den

foregående side l. 21 så stærkt igennem, at det let kan se ud, som om dette ord her var udraderet.

huua] med u-formen sml. 75¹. Da u i forbindelse med det følgende n let kunde forveksles med im, har den gamle skriver til adskillelse mellem de to bogstaver anbragt en fin lille streg ved toppen og foden af u (sml. 24¹³).

—, l. 23. Hver] oer er en lille streg med nyere blæk.

vamf] en stor klut over am, som dog er fuldkommen sikkert (ingen forkortelsestreg over m). Også i slutningen af de følgende linjer (24—27) findes flere større klatter.

—, l. 24. bognyiar] a rettet fra et andet bogstav, næppe u.

—, l. 30. fyra] punktet herefter temmelig svagt.

—, l. 31. vettør] krøllen under e temmelig svag.

—, l. 32. Hnecap] H har en meget lang fin hale, som løber gennem h i det nedestående het og ender mellem dette ord og ðregi, hvor den kan få udseende af et punkt.

Efter sidste linje har en nyere hånd tilskrevet den ved beskæring beskadigede første og (for helt at fylde linjen) begyndelsen af anden linje på næste side.

S. 77, l. 1. Hele linjen er understreget af en nyere hånd, uden tvivl den samme, som har tilskrevet sidste linje på foregående side.

ip] herefter først skrevet fyr (begyndelsen til fyrfta), men underprikket som urigtigt og senere udraderet. Prikkerne under y og r skimtes endnu tydelig i stregen under ordet.

De tre sidste ord i linjen træder temmelig svagt frem og er noget beskadigede, idet toppene af bogstaverne f, p og k med forkortelsestegnet (ligesom af ft i efta) er forsvundne ved beskæringen.

—, l. 3. ip] underprikket som urigtigt og ma overskrevet uden nedvisningstegn, hvortil der heller ikke var plads på grund af punktet under p og krøllen i det følgende o.

oþræ] rettelse af oþra; derfor her brugt æ.

—, l. 6. Over linjen mellem hvad þv en betydningsløs lille prik.

—, l. 14—29. I slutningen af disse linjer skinner skriften fra den følgende side på enkelte steder stærkt igennem og kan undertiden forvirre læsningen, som dog i intet tilfælde er tvivlsom. Det skyldes altså bogstaverne på den følgende side, når det f. eks. l. 14 kan få udseende af, at et bogstav er udraderet efter feyldi.

- , l. 14. br-] *bindestregen temmelig svag, men sikker; ligeledes i l. 30.*
- , l. 15. *Det store lyse E i margen mellem denne og den følgende linje er åbenbart en senere efterligning af det ovenstående bogstav.*
- , l. 18. máttom] *o får på grund af forbindelsen med det foregående t lighed med v (sml. þottome 55^{rs}).*
- , l. 19. hrungbrota] *punktet herefter står nærmere ved det følgende M.*
- , l. 23. meyrar] *underprikket som urigtigt.*
- , l. 27. heyra] *rettet fra hefta.*
- , l. 29. lagþo] *þ rettet fra et andet bogstav.*
- , l. 31. fveigra] *enden af den fine hale i a kan få utseende af punkt efter ordet.*
- , l. 33. flrengur] *mærk r-formen; ristnok først begyndt på e. gvllo] over v en hage, under o punkt og i margen af den gamle skriver med henvisningstegn foran skrevet mlo (som f. eks. 76^{se}) o: melto, hroraf o er bortskåret. Dette ord skal altså indsættes i teksten i stedet for gvllo.*
- , l. 34. þhóta] *aksenten temmelig svag, men sikker. Den eneste t-form er fremkommen ved rettelse fra et andet bogstav, ristnok i.*

S. 78, l. 1. *Toppene af de lange bogstaver i linjens første halvdel (ll. f og det store þ) forsvundne ved beskæringen.*

árma] *aksenten over m.*

—, l. 3. mattigac] *første a svagt.*

mác] *skönt c er lidt svagere end de foregående bogstaver, er der dog næppe gjort forsøg på at udradere det.*

—, l. 5. Saztv] *ikke Sattv: zt får her ligesom i faztv S9^r lighed med tt, men skiller sig bestemt derfra ikke blot derved, at hovedstaven i z står mere skråt end i t, men også ved forlængelsen foroven (sml. faztv S9^e).*

—, l. 8. Overskriften ðaþi atla med rødbrune bogstaver er temmelig afbleget, men dog nogenlunde tydelig.

Det store begyndelses-G, som træder meget svagt frem, er rødbrunt med mørkere forsiringer af samme farve.

—, l. 10. brendi] *under n en klat.*

—, l. 11. Overskriften atla qviþa in grønlensca med rødbrunt blæk må i det hele betegnes som endnu forholdsvis tydelig. Flere af bogstaverne kan også følges i fototypiet.

—, l. 12. *Det store begyndelses-A er rødbrunt med lysere forsiringer af samme farve.*

—, l. 14—31. Skriften fra den foregående side skinner på flere steder igennem uden dog på noget sted at gøre læsningen tvivlsom.

—, l. 15. þægdø] ved toppen har ð en temmelig stærkt fremtrædende hage nedad (sml. det andet ð i fevndödo 77²⁶).

—, l. 16. hvna] over v en fin stribe i pergamentet, ikke aksent.

—, l. 17. fendu] over i en klat.

qundu] efter sidste i en lille streg, der synes at være kalligrafisk pynt som et par andre steder (sml. indledn.).

—, l. 18. okvna] lille afstand mellem det nægtende o og det følgende ord som oftere, her måske på grund af det ovenstående g.

—, l. 22. Forkortelsestegnet for oc tilskrevet over linjen uden nedvisningstegn (Bugge synes at have opfattet den lille streg i det nedenstående l som nedvisningstegn).

—, l. 23. giallanda] halen af det ovenstående U løber gennem an hen til l.

—, l. 25. er] urigtig gentaget fra slutningen af foregående linje.

—, l. 28. hverio] io tilskrevet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 35. Niðargi] gi næsten udraderet.

anar] temmelig langt herfra en prik med nyere blæk.

—, l. 36. rýnenð:] aksenten over r.

—, l. 37. flovm] punktet herefter temmelig afbleget.

S. 79, l. 1. Ristv] svagere fremtrædende i fototypiet end i håndskriftet.

vapa] höjt oppe over v en større klat.

gvma] forkortelsesstregen for m (helt oppe ved kanten af pergamentet) er tydelig i håndskriftet, men træder meget svagt frem i fototypiet.

—, l. 3. gvna] vist først skrevet gvna som nævneform.

miff^r] sidste i underprikket og toppen af sidste f sammenslynget med et tegn, der har påfaldende lighed med det r, der et par gange sammenslynjes med øverste del af þ (27¹² o. s. v.; se indledn.). Da tegnet her ikke kan betyde r alene, har vi ligesom Bugge med stor tvivl gengivet det ved rr. Det beror vel på misforståelse og urigtig gengivelse af originalen.

blacfallar] for e først skrevet a (lar ganske som i gamlar l. 2), der af den gamle skriver blev rettet til e ved at lukke dets venstre side, uden at dets højre side samtidig blev udraderet (med endelsen -er for det sædvanlige -ir sml. f. eks. leter l. 20). Derimod kan der ikke omvendt først være skrevet e og dette rettet til a.

- þref] mellem re en større klat.
- , l. 7. frœnur] c får her på grund af forbindelsen med o lighed med t, fra hvilket det dog bestemt adskiller sig (sml. l. 25, 26 og 31, hvor c er tydeligt).
- , l. 8. márc] under m en større klat.
- , l. 10. hþfialafar] i det sammenslyngede af er a underprikket som urigtigt.
- , l. 12. vti] det følgende punkt kan næppe være en tilfældig klat. Således også Bugge i de skrevne noter.
- , l. 13. geiri] den her brugte e-form anvendes ellers kun, når det er stort bogstav; men det lille lukkede e har undertiden en forlængelse, der stemmer med formen her.
- , l. 19—21. Et fint lille knivsnit i pergamentet løber ned over disse linjer fra r i meyar til n i famna og overskærer r i er l. 20.
- , l. 29. baro] ikke báro.
- , l. 31. ohet] lille afstand mellem o og det følgende ord som oftere, her mulig på grund af det ovenstående g.
- frœna] den lille prik over n er enden af halen i det ovenstående h.
- , l. 33. kvmbla] k vistnok rettet fra et andet bogstav; mulig begyndte skriveren først på c, som Bugge formoder i de skrevne noter; sml. 85te.
- S. 80, l. 3.** ibröftu] lille afstand mellem i og bröftu; sml. ibøndom l. 9.
- , l. 4. e] (gentagelse fra det foregående er eller emom) underprikket som urigtigt.
- , l. 6. engi] e lukket; i'ets form synes at vise, at skriveren først tænkte at skrive et andet bogstav (vistnok ?).
- , l. 7. val] bindestregen temmelig svag.
- , l. 9. glám] først begyndt på g, men dette underprikket og senere udraderet. Herefter ingen bindestreg.
- , l. 11. vaþin] lille afstand mellem vaþ og in uden grund i pladsen.
- , l. 12. gvnar] over v urigtigt fordoblingspunkt som oftere.
- , l. 13. Forkortelsestegnet for oc tilskrevet over linjen med svagt fremtrædende nedrivningstegn.
- afigtys] først begyndt på at, a underprikket som urigtigt.
- , l. 18. eýr] r lidt beskadiget.
- feán] først vistnok skrevet feán, idet skriveren tænkte at skrive feám; men før end han havde tilføjet den sidste m-streg, rettede han fejlen ved at udradere sidste streg i n og ændre v og første u-streg til an.

—, l. 21—23. *Et fint lille knivsnit løber ned over disse linjer og overskærer et par bogstaver.*

—, l. 24. feirleita] herefter udraderet to bogstaver, vistnok þe (begyndelsen af det følgende þemi) med e underprikket. Ved den senere udradering er også nederste del af þ i det ovenstående tǫlþvz borttaget.

—, l. 26. hefi ec þerra] underprikkede som urigtige.

—, l. 27. melta] over t et punkt, som ved en fin lille streg er forbundet med bogstavet; derfor ikke at opfatte som urigtigt fordoblingspunkt, men som kalligrafisk pynt; dog har den gamle skriver måske på denne måde søgt at udlette et urigtigt punkt.

knatto] over første t en lille prik (tilfældig? eller urigtigt fordoblingspunkt?).

—, l. 29. vǫrleifa] først skrevet vǫrleifa, men sidste i underprikket og e tilføjet over linjen med nedvisningstegn mellem ri. Ved toppen af a en større klat.

—, l. 31. fangr] for g først skrevet n.

gnýr] for g først skrevet v (gentagelse af det foregående virþa eller begyndelsen af det følgende vnd). Aksenten står over n.

—, l. 33. hou] i forkortelsestegnet en klat.

—, l. 37. varnaþit] punktet herefter meget lille; ligeså efter det følgende gvðrvno.

gvðrvno] halen af det ovenstående f løber ind i ð.

S. 81. *Hele siden er meget mørknet, og på nogle steder skinner skriften fra den følgende side så stærkt igennem, at det kan få udseende af, at bogstaver var udraderede, f. eks. l. 2 mellem drecca og hendí.*

—, l. 1. feyldo] over y en stribe i pergamentel, ikke aksent.

gaþ] svagt fremtrædende (af sammenslyngede).

—, l. 2. fyr] skrevet fuldt ud, men tillige med forkortelsestegnet for yr.

—, l. 3. brvðr] ved toppen af ð en klat, som strækker sig ned til v.

heitom] får lighed med hettom.

—, l. 7. rǫtt] over første t urigtigt fordoblingspunkt som oftere.

—, l. 8. En] E lidt federe end de sædvanlige store bogstaver, dog ikke væsentlig forskelligt fra S i Scwp l. 12 og i øvrigt ikke på nogen måde særlig fremhævet.

—, l. 9. Overskriften atla mal í grønlenczo. med rødbrune bogstaver viser sig endnu forholdsvis tydelig, hvad der ikke blot gælder . . . nlenzco,

som Bugge alene har været i stand til at læse, men også alt det foregående. Krøllen i o løber sammen med forkortelsestegnet for n i det nedenstående samkvæde.

—, l. 10. Det store begyndelses-F er rødbrunt med rødbrune og grønne forsiringer.

—, l. 11—19. Det store hul i pergamentet er gammelt, så at der intet mangler i teksten.

—, l. 11. oxto] enden af F-stregen i det ovenstående ófo kan få udseende af prik over t.

ygt] t rettet fra det forlængede r, ikke omvendt.

—, l. 12. fan] herefter havde der været plads til et eller to bogstaver, og Bugge formoder i sine skræverne noter, at der har været skrevet noget. Vi kan dog hverken se spor af skrift eller af radering.

—, l. 13. rēz] over ez en betydningsløs klat.

—, l. 13—14. Nogle tilfældige småstriber i pergamentet foran hullet kan få udseende af et nedrisningstegn efter rēz og en bindestreg efter har.

—, l. 15. brat] over bistaven i b en lille prik med nyere blæk.

—, l. 18. nen] fejl for ne. Det urigtige forkortelsestegn over e er vel fremkaldt af det foregående en.

—, l. 19. hann] h i andet hann får et uformeligt udseende, fordi böjlen af þ i við 82¹⁹ skinner igennem.

—, l. 27. mioþ] aksenten temmelig svag.

—, l. 30. róna] aksenten temmelig svag (over n).

stafl] over linjen mellem fi en rødbrun plet i pergamentet.

—, l. 33. þegarf] f har den sædvanlige form (ganske som i síþanf 85³⁰), men træder temmelig svagt frem.

Heiman] over i næppe aksent.

—, l. 36. þetta] det følgende punkt træder svagere frem i fototypiet end i håndskriftet.

éitt] aksenten temmelig svag; forkortelsestegnet over det nedenstående er kan få udseende af krølle under e.

—, l. 37. am] kun således kan læses, ikke am; m er tydelig lukket foroven, og dets første del kan ikke forveksles med det sædvanlige u.

S. 82, l. 1. er] først glemt og derpå af skriveren tilføjet uden for linjen. Det er ligesom det følgende stafl meget mørkt i håndskriftet, men ganske tydeligt.

—, l. 3. ovme] lille afstand mellem o og v (skriveren tænkte mulig på det nægtende o).

—, l. 8. brät] aksenten står over r.

—, l. 10—18. Hullt i pergamentet er gammelt, så at der intet mangler af teksten.

—, l. 13. hǫfi] i 1 en lille plet.

o^s] sml. 68¹⁶.

ðriv] herefter mulig bindestreg, eller en scribe i pergamentet (ligesom vi for heitom i følgende linje).

—, l. 14. heitom] eller heiton?

—, l. 15. roþró] aksenten over r.

—, l. 16—17. nom og det nedenstående ðr udløbne.

—, l. 20. yrþa] lille afstand mellem þa.

—, l. 22. Mellem svefn og flican lidt større afstand end sædvanlig, mulig på grund af halen i det ovenstående B. Der har i hvert fald intet været skrevet eller udraderet herimellem.

—, l. 24. baþom] b opfrisket og udløbet.

—, l. 26. þýti] prikken over y svag.

þioftu] þi rettet fra m (først tænkt på moþi).

—, l. 27. ýcra] strengen over c må vel være aksent.

—, l. 28. inott] lille afstand mellem i og nott; o har her stor lighed med a som undertiden ellers (sml. indledn.).

—, l. 30. þór-] aksenten svag.

—, l. 31. ghichet] g-formen lidt usædvanlig, men dog ikke væsentlig forskellig fra det g, der forekommer mange andre steder (se f. eks. hjg 78³⁹). Dog synes skriveren her forstøtlig at have standset, før end han gav bogstavets nederste del til højre den sædvanlige tykkelse; han har derved vistnok villet antyde, at det skal opfattes som c, ikke som g, hvad der også bestyrkes ved formen af det følgende t (sml. indledn.).

—, l. 33. þoro] den tilsyneladende forlængelsesstreg nedad til venstre i det sidste o skyldes den lange fine hale i det ovenstående L, som løber gennem højre side af o og ned under det (sml. l. 17, hvor halen i L løber ind i det nedenstående f).

—, l. 34. Forkortelsestegnet for oc urigtig skrevet to gange. Det sidste er mulig underprykket; men prikken (lige ud for toppen af det nedenstående b) er i al fald meget svag og tvivlsom.

—, l. 36. le-] bindestregen svag.

—, l. 37. er] *ikke er (toppen af hovedstaven i det nedenstående udraderede k kan få udseende af krølle under e).*

—, l. 38. vétkap] *aksenten temmelig svag; de tre sidste bogstaver halvt udraderede.*

S. 83, l. 2. Só:] *for o først begyndt på v.*

—, l. 3. hýgði] *prikken over y løber sammen med strengen i det ovenstående g, men skiller sig dog bestemt ud derfra.*

—, l. 5. Hagn] *x synes rettet fra v.*

—, l. 7. hve] *urigtig skrevet to gange; det første senere halvt udraderet, mulig først underprikket (mellem hv skimtes endnu et punkt).*

—, l. 11. Litlo oc] *så nær ved hinanden, at de kunde gengives som ét ord.*

—, l. 12. knþi. Orþ] *det kunde se ud, som om et bogstav var udraderet mellem disse ord; men det er ð i attom fra l. 11 på den følgende side, som skinner igennem og ved løselig betragtning kan forvirre læsningen lidt, hvad der også er tilfældet andetsteds på siden.*

qvæð] *ikke qvæð.*

—, l. 13. brat] *ikke brát, som en fin stribe i pergamentet kan give det udseende af.*

—, l. 15. heyg] *et lille hul i pergamentet har beskadiget y en smule. Desuden strækker en lille fold i pergamentet sig hen over dette og det foregående ord.*

yðr] *for ð vist først skrevet e.*

hv] *ikke hý eller hý-.*

—, l. 17. hróþa] *aksenten over r.*

—, l. 19. Flycþoz] *lille afstand mellem F og l (også mellem c og þ).*

ath] *lille afstand mellem t og l.*

—, l. 20. milli] *halen af det ovenstående F løber gennem il hen til m.*

—, l. 21. fer] *ikke fér.*

—, l. 24. fevto] *næppe fevto.*

—, l. 27. fvndi] *over r en længere stribe i pergamentet, som i fototypiet får udseende af en streg.*

bá'gar] *nederste del af böjlen i x tydelig i håndskriftet.*

han] *urigtigt for hon. Først skrevet þa, i hvilket nederste del af þ blev udraderet og resten ændret til h; derimod bevarede a helt eller væsentlig uforandret (mulig er den øverste del til venstre gjort lidt tykkere for at*

udslette den fine streg i a) og forsynedes med forkortelsesstregen for n, idet den gamle skriver mente, at forkortelsen selv var tilstrækkelig til at vise, hvorledes ordet skulde forstås, da hā ikke kan bruges som forkortelse for hann (undtagen 37¹⁰ ved rettelse fra hō), medens hō er den sædvanlige forkortelse for hon, som netop forekommer mange gange i l. 26—37. Vi har i tilslutning til håndskriftet gengivet ordet med han.

—, l. 28. [ælt] for l begyndt på t.

—, l. 29. [fv] først skrevet fva, men a underprykket som urigtigt og senere halvt udraderet (sml. raderingen 49¹⁷).

—, l. 35. Dróttur] det urigtige, oprindelig vist underprykkede, r er senere næsten udraderet. At det udraderede bogstav har været r, ikke ð, er utvivlsomt.

gríca] over linjen mellem vc et betydningsløst punkt lige i den tydelige aksent over v.

—, l. 37. iheljo] både foran l og det følgende i findes en lille fin streg, som løber sammen med bogstaverne.

[þey-] bindestregen temmelig svag.

S. 84. Lægget til højre på pergamentet, som ikke ses på s. 83, hvor det er ombøjet, er på denne side udfoldet (sml. indledn.).

—, l. 1. brvðit . . . brá] begge aksenter står over r.

—, l. 4. vágo] aksenten temmelig svag.

—, l. 9. varom] v klattet.

—, l. 13. En fin fold i pergamentet løber gennem ordene oc myrþir til hnosa] punktet herefter temmelig svagt.

—, l. 14. hlęghct] den hvide plet i h skyldes et lille hul i pergamentet. En fin fold går gennem ordet.

—, l. 16. floxan] efter de lævnede bogstavtræk vilde man næppe falde på at gengive dette ord på anden måde; men den gamle skriver har dog ment og skrevet noget andet. Det ses let, at der i steden for n oprindelig har stået m, hvis sidste streg er udraderet; over den udraderede m-streg følges desuden enden af en regelmæssig skråstreg, der snarest synes at måtte opfattes som lævning af en aksent, skönt både dens ualmindelig vandrete stilling og pladsen (over sidste del af m i steden for over den foregående selvlyd, eller egentlig vel over den første selvlyd i ordet) gör det noget tvivlsomt. Hvorledes det end forholder sig med denne streg, er det oprindelige m for n sikkert, og det ligger da nær at antage, at den gamle

skriver i steden for *storan* først urigtig havde skrevet *storam* (foranlediget ved det foregående harm), men selv rettet sin fejl ved at udradere sidste m-streg. En radering af denne art, hvorved der fremkom en åben plads i håndskriftet, har han imidlertid aldrig foretaget. Hvis han, før end han opdagede sin fejl, allerede havde skrevet *uif* efter *storam*, vilde han utvivlsomt have rettet dette til *storan* ved at underprykke den sidste m-streg; havde han endnu ikke skrevet *uif*, kunde han ikke blot have foretaget rettelsen på denne måde, men også ved udradering af den sidste m-streg; men han havde da sikkert ikke blot samtidig forsynet den sidste n-streg med en hale, men også gjort afstanden mellem *storan* og *uif* mindre. Udraderingen af m-stregen kan således under ingen omstændighed stamme fra ham, og den er desuden urigtig. En omhyggelig betragtning af det foregående bogstav viser nemlig, at det ikke er a, men et a, som den gamle skriver selv har rettet til o ved her som andetsteds at lukke den forreste del af bogstavet. Han har altså først urigtig skrevet *storan* som tillægsord til harm: men dette rettede han, før end han skrev det følgende ord, til originalens *storom* ved at lukke a, så at det blev o, og ved at fæje en streg til n. Mærkelig nok blev den fejl, han selv oprindeligt havde begået, senere atter indført i teksten af en læser, der ændrede det formentlige *storam* til *storan* (svarende til harm): at denne læser har været den samme ukjendige person, som også i den følgende linje udraderede c i *mettac* og i l. 24 a i *h̄fira*, er nærmere påvist i indledningen. I sine skrevne noter bemærker Bugge til dette sted: „for an først skrevet noget andet, mulig om“: han har altså været opmærksom på alle de foran nævnte ejendommeligheder ved de to sidste bogstaver; men han antager an for fremkommet ved rettelse fra om, medens forholdet i virkeligheden er det omvendte.

—, l. 17. *mettac*] c halvt udraderet.

—, l. 21. *hóf̄þvt*] v temmelig lukket, men dog tydelig forskelligt fra o.

—, l. 22. *þv*] en stribe i pergamentet over v får i fototypiet påfaldende lighed med en aksent.

—, l. 24. *h̄fira*] a halvt udraderet.

—, l. 26. *ra*] næppe rá.

Mellem *vigf* og *þerra* er der lidt større afstand end sædvanlig på grund af det ovenstående g (sml. l. 28 *þrę adı* og 85²⁰ *ofr hefndır*). Her løber g sammen med toppen af f og berører ligeledes toppen af þ, så at det får udseende af, at disse to bogstaver er sammenslyngede foroven.

finn] f lidt uformeligt, mulig rettet.

ðap-] efter ðap snarere en stribe i pergamentet end bindestreg.

—, l. 28. Mellem þrę og aðr er afstanden lidt større end sædvanlig på grund af halen i det ovenstående h (sml. anm. til l. 26). Der har intet bogstav været skrevet i det lille rum mellem bægge ord.

—, l. 32. heýra] enden af halen i det ovenstående ƒ kan få udseende af et punkt over y.

—, l. 33. þioþ] over i næppe aksent.

—, l. 35. Hærpo] H er sat lidt for højt op (sml. 85²⁶).

—, l. 36. heýra] aksenten kan næppe opfattes som streg i det ovenstående h.

S. 85, l. 5. Canca] ca halvt udraderet.

Fra a i slutningen af denne linje til sidste a i linje 8 løber et fint snit, frembragt med en kniv.

—, l. 8. þottac] c næsten udraderet.

—, l. 13. gengr] for andet g først skrevet ð.

—, l. 14. Gnótt] aksenten tydelig, men temmelig højt oppe, løber sammen med i i det ovenstående hniga.

—, l. 15. fyu] således meget tydelig, ikke fvn, som Bugge angiver (s. 304).

fveip] over e en stribe i pergamentet; halen i det ovenstående n kan få udseende af aksent over i.

hamn] den hvide plet ud for øverste del af h skyldes et lille hul i pergamentet.

—, l. 16. kvinn] k-formen noget uregelmæssig, vistnok fremkommen ved rettelse (begyndte skriveren først på c? sml. 79³³).

—, l. 18. Lokit] først skrevet Laga (fra det følgende lagat).

fvoír-] både aksent og bindestreg temmelig svage, men sikre.

—, l. 20. ofr hefndir] sml. 84²⁶.

—, l. 23. lyfia] for y først skrevet v, men y-stregen tilføjet af skriveren selv som undertiden ellers.

—, l. 24. barnęf-] lille afstand mellem barn og ęf-.

—, l. 25. broþra] forkortelsestegnet for ra først urigtigt skrevet ∞ o: vr, der af skriveren selv blev rettet til w.

—, l. 26. En] E står temmelig højt oppe (sml. 84²⁵).

—, l. 28. mvn] lidt til venstre over første m-streg et betydningsløst punkt.

—, l. 32. mift] skrevet to gange, det sidste underprikket og senere udraderet.

- , l. 35. [teietac] over a en stribe i pergamentet, ikke aksent.
 —, l. 38. Efter ekki. en større afstand end sædvanlig, mulig for ikke at dele det efter vartv følgende gyðrvn. I hvert fald har intet været skrevet mellem ekki. og Grimm.

S. 86, l. 1. [pʏ] v lidt klattet.

ðrýc] aksenten står over e.

—, l. 4. Fra ı i begyndelsen af linjen til þ først i linje 8 løber et fint, med en kniv frembragt snit.

hefþn] rettet til hæþn ved at underprikke e og skrive a over.

—, l. 6. fragom] med f, som dog uden tvivl er fremkommet ved rettelse af et andet bogstav (vistnok r), således som den lille streg til venstre midt på staven synes at vise.

gløpftóran] g rettet fra a.

—, l. 7. Mellem arnat og þatz lidt større afstand end sædvanlig på grund af det ovenstående f.

beidiz] punktet herefter temmelig svagt, men sikkert.

—, l. 12. eþ] herefter en lille plet i fototypiet, ikke i håndskriftet.

—, l. 13. toc] den hvide plet i c skyldes et lille hul i pergamentet.

—, l. 15. emcaec] caec halvt udraderet.

Dyl-] tværstregen ved toppen af D løber næsten sammen med den lille hale i det foregående a.

—, l. 16. mvnc] c næsten helt udraderet.

—, l. 18. beidd:] fordoblingspunkt over ð bruges ellers ikke.

—, l. 19. Leyfð] over e et stort punkt med nyere blæk. En lignende endnu større klat findes over sidste a i ftókaða l. 20.

—, l. 20. hingat] over t et svagt lille punkt med nyere blæk ganske som over t i tv l. 26.

—, l. 21. o^s] ligeså l. 33: sml. 68¹⁵.

—, l. 23. x-] bindestregen temmelig langt ude i marginen, men meget tydelig.

—, l. 25. lágo] for g først begyndt på n.

—, l. 27. fanca] ca halvt udraderet.

—, l. 29. milli] under første m-streg en lille klat med nyere blæk.

—, l. 30. Hrollði] ı tilskrevet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 31. fylgðom] først skrevet fylðō, ð rettet til g, o til ð, hvorved forkortelsestegnet over o fik udseende af en uregelmæssig krølle i et ð; men skriveren har åbenbart ment ð. ikke ò.

- , l. 34. hrözlo] o tydeligt, skönt lidt udløbet.
 viffi] aksenten over i temmelig højt oppe, ikke streg i det ovenstående y.
 fyenan] over første n en lille klat med nyere blæk.
 —, l. 35. ðrap] udsløttet med en fin streg (sml. indledn.).

S. 87, l. 1. brát] under r en betydningsløs prik, der naturligvis ikke kan høre til c eller r i det nedenfor stående qvici.

- , l. 4. vęgia] i tilskrevet over linjen med nedvisningstegn.

- , l. 4—5. Efter låta åben plads for den manglende verslinje.

Den hvide stribe, der strækker sig gennem l. 4—11, skyldes et med en kniv frembragt snit i pergamentet. At snittet er nyere, fremgår af, at bogstaverne er beskadigede deraf. Derimod rammer det kun toppen af ð i l. 10 på den følgende side.

- , l. 8. lic] over sidste i en fin prik.

- , l. 10. vldi] i ð en plet.

—, l. 12. ol] halen af det ovenstående n kan få udseende af en aksent over o.

alandi] under de første bogstaver i dette ord en større blækklat. Lignende klatter strækker sig gennem de følgende linjer lige ned til vnga i l. 24. De hidrører alle fra den forsøgte opfriskning af enkelte bogstaver, hvorved tillige blækket på flere steder er blevet udgnedet, og de skyldes utvivlsomt den samme, som har skrevet det kluntede bogstav over l. 14 (sml. anm.).

—, l. 13. Overskriften ^wfvðrvno. med rødbrune bogstaver er endnu nogenlunde tydelig; krøllen i ð er sikker, men noget uklar, fordi den står lige i klatten under alandi.

Det store begyndelses-G er rødbrunt, men temmelig afbleget.

—, l. 14. Over linjen mellem gecc út er af en yngre uøvet hånd tilskrevet et klattet og i form meget uheldigt g (o: gvðrvn) med lang nedvisningsstreg.

—, l. 16. vp] over p næppe fordoblingspunkt, men enden af halen i det ovenstående h.

- , l. 19. randöve] herefter to punkter, det øverste med nyere blæk.

- , l. 20. fpvrþi] i v en lille klat.

Overskriften gvðrvnar hvát. med rødbrune bogstaver er forholdsvis meget tydelig. Navnet skrives her med ð, men i overskriften l. 13 med d.

—, l. 21. Det store begyndelses-P er rødbrunt med grønne og rødbrune forsvinger.

—, l. 25. ahervegi] først skrevet ahelvegi, men el underprikkede og forkortelsestegnet for er tilføjet.

—, l. 28. hygom] v har her en lille forlængelse som oftere; sml. val l. 30, hvor v-formen dog er lidt usædvanligere.

—, l. 33. gvðrv] fejl for gvðr (sml. 74⁴, hvor der for gvðr først blev skrevet gvðren; her skyldes n dog måske snarere det foregående Hleianði end sammenblanding med gvðr, da vi i sidste tilfælde skulde have ventet r for n).

—, l. 36. meik] over r vigtigt fordoblingspunkt.

· S. 88, l. 2. ð.] i håndskriftet ganske regelmæssigt, i fototypiet forstyrret ved en plet.

atai] l. 28 skrevet atā.

—, l. 3. viffa] i a en lille plet.

—, l. 4—11. Et fint knivsnit løber ned foran disse linjer, men berører kun toppen af ð i l. 10.

—, l. 4. þrnr] en større klat strækker sig over dette og det foregående ord. Over þ, der er rettet fra v, findes en lille betydningsløs prik.

—, l. 5. Mellem fara fa en blækklat.

—, l. 7. Hvína] den store fine streg i fototypiet over a findes ikke i håndskriftet.

matigac] over første t en klat.

—, l. 9. nomom] over første o næppe aksent.

—, l. 10. Gecc] i c en lille klat.

—, l. 11. til strandar] vigtig gentaget fra l. 8, men her skrevet lidt afvigende; underprikket og senere halvt udraderet.

fini] over fin en blækstreg.

—, l. 14. Gedða] med lukket e, ikke ø.

—, l. 17. þer] herover en større klat.

iføng] o (i betydning e) tydelig i dette ord ligesom i bopi l. 22.

—, l. 20. fozra] f klattet og udløbet.

—, l. 23. þy] o: þv. Det er her måske snarere virkeligt y (ved fejlskrift på grund af det følgende myndir) end v med forlængelse.

oz] efter oz sidst i linjen en stor blækklat.

—, l. 27. Overskriften hamþis mal. med rødbrunt blæk er forholdsvis endnu meget tydelig, så at den også kan følges i fototypiet; ha og til dels det følgende m er stærkt mørknet på grund af en større plet i pergamentet. Punktet står lige over t i stamo.

—, l. 28. Det store begyndelses-S. der træder svagt frem, er grønt med meget svage rødbrune forsiringer.

—, l. 31. bóun] eller boin.

—, l. 35. þrvngit] i de første bogstaver en større klat.

S. 89. Den højre side er foroven og især forneden meget mørknet og ulvasket. I hele højre side er skindet desuden på mange steder stærkt sammenskrumpet.

—, l. 1. iholti] under sidste i en klat.

—, l. 3. feþpa] ved toppen af f en klat.

hitf] fordoblingspunktet over t klarere i håndskriftet.

—, l. 4. faztv] ikke fattv (sml. 78^s).

—, l. 6. Svalt] alle bogstaver i dette ord lidt udløbne.

Under þv sidst i linjen en lille rift i pergamentet.

—, l. 8. mó:þi] urigtig gentaget fra det foregående, underprikket; en lille klat løber sammen med den sidste prik.

eN] N beskadiget af et lille hul i pergamentet.

fva] klarere i håndskriftet.

—, l. 9. feyldi] over i et betydningsløst punkt.

—, l. 10. ftriddit] i de to sidste bogstaver en større klat.

—, l. 11. ýcroj] prikken over y svag, men sikker; o har som oftere en forlængelse nedad til højre.

—, l. 15. v-] bindestregen står her undtagelsesvis inde i linjen, ikke som ellers i margen.

—, l. 16. mó:þz] aksenten når op til e i det ovenstående eisera, men er ikke krølle under e.

—, l. 17. erno] rettet til eino ved at skrive i over r, som dog ikke blev underprikket.

—, l. 18. I h i harþan og vii i ho:rvng større klatter. Lignende klatter findes under fv i fvnð: l. 20 og over anari l. 22.

—, l. 23. fflagði] ag lidt udløbne.

þrotf] r tilskrevet over linjen med nedvisningstegn.

—, l. 24. mæg] i v en lille plet, som gør dets nederste del til højre utydelig i fototypiet.

—, l. 27—29. Den rift i pergamentet, som løber gennem disse linjer, er yngre, da den har beskadiget et par bogstaver.

—, l. 28. heýra] halen af det ovenstående G kan få udseende af aksent over y.

halr] h *overskåret af riften.*

—, l. 32—33. Det lille hul i pergamentet er gugre, da det har borttaget nogle bogstaver.

—, l. 32. mvr] største delen af r og de tre herefter følgende bogstaver (ecr eller ecr) er forsvundne på grund af hullet.

—, l. 33. vapz at] z og a lidt beskadigede af hullet.

—, l. 34. þöttvme] træder i fototypiet meget svagt frem; men næppe noget bogstav kan give anledning til tvivl; der skrives tt, ikke to sammenslyngede t'er; ø (ikke o) synes sikkert; tvme viser sig svagt også i håndskriftet.

—, l. 35. bvr] stærkt udrisket på grund af slid, men ikke udraderet. Alle bogstaver følges dog endnu sikkert i håndskriftet.

S. 90. Hele siden er meget mørknet og udrisket, særlig foroven og forneden til venstre. Desuden er skindet i venstre side på mange steder stærkt sammenskrumpet.

I Bugges aftryk i Zeitschr. f. deutsche Philol. VII, s. 377 f. er især flere aksenter på denne side oversete; vi har dog ikke anset det for nødvendigt på hvert enkelt sted at gøre en bemærkning herom.

—, l. 1. binda] aksenten træder svagt frem, men er ligesom hele ordet sikker.

—, l. 2. Mellem gláp og ftop lidt større afstand end sædvanlig på grund af det ovenstående g.

—, l. 3. þexa þvat þat] svagt fremtrædende, men fuldkommen sikkert.

heita] ikke hetta (it her ganske som i heitan nedenfor l. 9 og i veita 89²⁰⁻²¹).

—, l. 4. emr] herefter intet punkt.

—, l. 5. irani] de to første bogstaver er noget forstyrrede af klatter med nære blæk, men fuldkommen sikre; r står lige foran r i en række klatter, der næsten antager form af en tyk streg, som løber ned over gotna i følgende linje; en anden mindre række klatter løber ligeledes i form af en tyk streg ned over r og gør dette bogstav noget uklart.

Foran irani er først urigtig skrevet ft (begyndelsen til det følgende ftveco), men begge bogstaver underprikkede af den gamle skriver. Når Bugge læser at rani, hvori han dog betegner det første a som meget utydeligt, har han overset det af klatterne til dels dækkede r foran rani, og ft er ved en let forklarlig misforståelse af de srage træk blet til at.

—, l. 6. go] mellem go en lille rift i pergamentet, som næsten er ukendelig i fototypiet.

—, l. 7. oþur] svagt fremtrædende, men sikkert; det første bogstav er o, ikke ø.

ioimvneer] mellem 2 og toppen af þ i det nedenstående þinar et lille hul i pergamentet.

occarar] over r et punkt (vrigtigt fordoblingspunkt?).

fam-moðra] mærk hindestregen inde i linjen (sml. indledn.).

—, l. 8. þv] tilskrevet over linjen med nedvisningstegn. Ordet træder svagt frem, så at Bugge endogså udtrykkelig siger, at det ikke findes i håndskriftet. Selv i fototypiet følges det dog nogenlunde tydeligt.

—, l. 11. iarn] over r en større klat.

—, l. 12. ftón] over 2 en lille betydningsløs prik med nyere blæk.

belg] for g først skrevet ð.

—, l. 13. þeim] forkortelsesstregen for m temmelig svagt fremtrædende; ligeledes i det følgende hamþir.

—, l. 15—16. frœni] på begge steder ø, ikke o.

—, l. 21. Begyndelsen af denne linje træder svagt frem, og en lille fold i pergamentet forøger utydigheden, særlig i fototypiet.

nv] ikke nu.

iger] ikke iger.

—, l. 22. nomal] punktet herefter svagt, men sikkert.

—, l. 23. þetta] over ta en klat.

foino] det følgende punkt står langt borte; men der har sikkert oprindelig været skrevet ... (sml. 38^e, 57^{11, 24}), hvoraf nu kun det sidste punkt er fuldkommen tydeligt.

TRYKFEJL OG RETTELSESR.

I indledningen: XVII₁₀ (€) læs (ċ), XXI₂ højre læs venstre XXIX₁₂ 90², læs 90¹; XXXIV³ Bistaven læs Bistavene XXXVIII⁵ 65⁵ læs 64⁵ XL₁₀ 80²⁷ læs 80²⁷, XLVII₁₃ (oftere), læs (oftere), LIX₁₈ under a 79¹⁰, læs under v eller a 79¹⁰), LXX₁₂ vitr læs vitr

I teksten: 13³³ læs þiud-reyrr 16^{27, 28, 30} er o. q. v. q og vq i margen gledue lidt for langt ned; ligeledes skal þ i margen 25²⁸ flyttes ud for 25²⁷, 20²⁷ er, i margen læs er 23²⁶ feurnr., 24²⁷ hárbarþr., 52¹⁴ Sigrnn. læs fei., hárba., Sigrn. 27⁷ atti læs átti 49¹⁷ heim, með læs heim, með 64⁵ qvaf læs qvaf Endridere er 2¹⁵ r i det overskrevne brv. 29¹¹ krøllen under E. 73¹ f i hff beskadigede. 15²¹ og 35²² tegnet ? efter f og ðarlom. 66³² punktet efter ðarþan lidt uklare. På enkelte steder (fa 31¹¹, groandi 38²⁴, vón 58¹⁵, barga 62⁹, omvni 71²⁹, hryti 82⁶) er et par bogstaver springne lidt ud fra hinanden.

I anmærkningerne: 102¹ molo læs molo 104²¹⁻²⁵ hverken . . . eller læs mulig . . . , men ikke 109¹ l. 5 læs l. 4 111₂ f^w læs f^w 118¹³ ilt læs til 131⁸ u for a læs ðu for ða 151₂ næppe læs mulig 157¹⁸ dette læs det 160₁₅ punkte læs punktet 169₇ (sml. dog raþnaðar l. 22) udgår (se s. XXIX og XLVI). 185⁹ (sml. raderingen 49¹⁷) udgår. 113³ og 175₇ børde i gengivelsen af overskrifterne i stedet for G være brugt G (sml. s. XXV).

Vi føjer hertil en fortegnelse over de steder, hvor vi i løbet af arbejdet er komne til sikrere resultater med hensyn til løsningen af et eller andet ord, bogstav eller tegn, idet vi tillige henviser til vedkommende steder i anmærkningerne og indledningen, hvor vi har begrundet vor opfattelse:

1^{5,8} uden teiwl męran, męran (s. XXXVIII). 1⁹ a eiðnok a[Ĥ] (s. LXXI). 1²⁰ læs [oc vitr] (s. LXX). 3²⁷ læs frøða (s. 100). 5² uden teiwl [ępp] (s. 101 og LXX). 5⁷ svarere miok (s. 102). 9⁸ mulig ęr (sml. s. 104 med

rettelsen). 12²² læs [fyn] (s. 108). 18³⁰ læs vit- (s. 114). 20¹⁶ uden tvivl [at] (s. 115). 23¹⁶ læs ðryccio (s. 117). 23¹⁸ rettere ar^e.ift eller ar^e.ift (s. 117). 24¹³ læs geŕ (s. 118). 26¹⁶ læs ro (s. 121 og XXXIV). 27²² læs [y] (s. 123). 28⁶ uden tvivl [oŕftað.] (s. 123). 30⁷ uden tvivl [mang] (s. 126 og LXX). 32⁸ læs [ii] (s. 128 f.). 43¹ snarest ðavða (se anm. og sml. anm. til áttu 58¹⁹). 47²⁷ uden tvivl þarlvifi (s. 144). 54²¹ mulig sé[r] (s. LXXI). 59¹⁶ skríveren mente uden tvivl ongr (s. 156 og XXX). 60¹⁰ skríveren mente raða feal (s. 157). 64¹⁷ læs hlýnr (s. 162). 69²⁴ uden tvivl byr (s. 168). 72³ læs brvþr (s. 170 og XLI). 80²⁴ vist [þe] (s. 181). 82²¹ skríveren mente vist ghehet (s. 183 og XL). 83⁷ mulig [hye] (s. 184). 83²⁵ uden tvivl D[r]óttir (s. 185). 84¹⁶ skríveren mente ftoðom eller ftoðóm (s. 185 f.). 84²⁶ snarere ðap (s. 187). 90²³ uden tvivl fōno ... (s. 193).

INDHOLDSFORTEGNELSE.

Fortale s. III—IV.

Indledning s. V—LXXV.

Håndskriftets ældre historie s. V—VI. Dets størrelse, fuldstændighed s. VI—VIII. Pergamentets beskaffenhed, ældre og nyere huller og rifter s. VIII—IX. Beskæring s. IX. Tegninger, tilskrifter o. s. v. i margen s. X—XIII. Skriften i almindelighed; linjetallet på siderne s. XIII. Blækket. Senere opfriskninger, klatter og prikker s. XIV. Adskillelsen mellem de enkelte digte. Overskrifter og malede initialer s. XIV—XVI. Adskillelsen mellem mindre afsnit og de enkelte vers s. XVI—XVII.

Håndskriftets bogstaver og øvrige tegn i paleografisk og kalligrafisk henseende s. XVII—LXIII:

Bogstaver s. XVII—XLIV. A. De store bogstaver s. XVII—XXVI: a) De almindelige store begyndelsesbogstaver s. XVII—XXIII (selvlyd s. XVII—XIX; medlyd s. XIX—XXIII). b) Store bogstaver ved begyndelsen af nye kapitler s. XXIII. c) Store bogstaver ved begyndelsen af nye digte (malede initialer) s. XXIII—XXIV. d) Store bogstaver som tegn for dobbeltmedlyd s. XXIV—XXVI. B. De små bogstaver s. XXVI—XLIII (selvlyd s. XXVII—XXXI; medlyd s. XXXI—XLIII). Haler, krøller og streger i bogstaverne kan undertiden rolde misforståelse s. XLIII—XLIV.

Forkortelser s. XLIV—LV. A. Forkortelsesbogstaver (overskrevne bogstaver) s. XLIV—XLVI. B. Forkortelsestegn s. XLVI—LIV: fordoblingspunktet s. XLVI, undre betydningsløse punkter over forskellige bogstaver s. XLVI—XLVII; ¨ s. XLVII—XLIX; ˆ eller ˘ s. XLIX—L; de øvrige forkortelsestegn med fast betydning s. L—LII; ˚ s. LII—LIV. Brugen af ensbetydende forkortelsestegn s. LIV. De stærkeste forkortelser (begyndelsesbogstaret eller -bogstaverne) s. LIV—LV.

Skilletegn s. LV—LVIII: punktet og dets brug s. LV—LVII;
de øvrige skilletegn s. LVII—LVIII. Andre tegn til vejledning
for læseren s. LVIII—LX.

Aksenter s. LX—LXI. Ordadskillelsen og bindestreger
s. LXI—LXIII.

Skriverens forhold til originalen; skriverfejl s. LXIII—LXV. Skriv-
erens egne rettelser s. LXV—LXVII. Senere rettelser s. LXVII—
LXXII. Overstregninger s. LXVII—LXVIII. Udraderinger s.
LXVIII—LXXI.

Håndskriftets hjem og alder s. LXXII.

De ved nærværende udgave fulgte regler s. LXXII—LXXIV.

Diplomatisk og fototypisk gengivelse af håndskriftet s. 1—90.

Anmærkninger til den diplomatisk og fototypisk gengivelse s. 92—193.

Trykfejl og rettelser s. 194—195.

PT	7233	Edda
.A3		Har
J6		

Edda S.

PT

7233-

Handskriftet nr.

.A3

J6

PONTIFICAL INSTITUTE
 OF MEDIEVAL STUDIES
 39 QUEEN'S PARK
 TORONTO 5, CANADA

